IOANNIS LAVRENTII LYDI

LIBER DE OSTENTIS

EX CODICIBVS ITALICIS AVCTVS

ET

CALENDARIA GRAECA OMNIA

EDIDIT

CVRTIVS WACHSMVTH

ACCEDVNT

ANECDOTA DVO

DE COMETIS ET DE TERRAE MOTIBVS

LIPSIAE
IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI
MDCCCLXIII

LIPSIAE TYPIS B. G. TEVBNERI

RVDOLPHO · HERCHER

AMICO

S · P · D

CVRTIVS · WACHSMVTH

PROLEGOMENA

IN

LYDI LIBRVM DE OSTENTIS

Inopinato mihi et invito accidit, ut Lydi de ostentis nugas edendas curarem. casu vero cum primum, dein consulto quaerendo conplures codices repperissem, ex quibus Lydianus liber et emendatius scribi et magna ex parte suppleri posset, Lessingio assentiendum esse vidi, qui edendis Iuli Firmici supplementis ita praefetur (VIIII p. 425 ed. Lachmann.): „*Was die Welt einmal hat, muss sie so ganz als moeglich, so ganz als es ihr von Anfange bestimmt worden, haben. Was einmal zur Kenntniss der Welt gebracht worden, muss sie so genau, so zuverlaessig wissen koennen, als moeglich.*"

Lydiani de ostentis libelli usque ad initium huius saeculi tres tantum editae erant reliquiae. primum Ianus Rutgersius in variarum lectionum libro tertio c. 16 p. 247—260 ceteris Nigidi Figuli fragmentis tonitruale etiam adnexuit, quod Nigidi esse dicit et totum Graeca interpretatione redditum exhibet Lydus cap. 27 usque ad 38. edidit autem hoc fragmentum Rutgersius ex apographo Meursiano, ut ipse ait p. 289[1]), et Meursius ex codice Palatino Heidelbergae descripserat[2]). iste codex tum erat trecentesimus

1) quod fugit Hasium, qui in commentario de Laurentio Lydo eiusque scriptis p. XXX dicit, Rutgersium neque in ipso opere neque in libro de vita sua unde ephemeridem eam sumpserit indicasse.

2) cf. Meursi not. in Leon. tactic. Lugd. Batav. 1612 p. 447... *Nigidii Figuli de tonitruum per singulos menses et dies significatione librum, quem Lydus e latina lingua in Graecam transtulit, extat ipsum opus in bibliotheca Palatina, ubi nos ante quinquennium descripsimus et edendum dedimus Iano Rutgersio.*

duodecimus inter Palatinos bibliothecae electoralis (vide catalogum codicum Graecorum illius a Sylburgio confectum in Miegii monum. piet. et liter. Francof. 1701 p. 92 sq.), nunc inter Palatinos bibliothecae Vaticanae asservatur eodem numero signatus. dein fragmentum dissertationis Lydianae de terrae motibus (cap. 54 med. inde a verbis ταῦτα μὲν ἄν τις κτλ. — cap. 58) ex codice bibliothecae Angelicae, quae in coenobio S. Augustini *alla Sapienza* Romae est, expressum est in calce libri Lydiani de mensibus a Nicolao Schow Lips. 1794 editi p. 130—134. tertium calendarium Clodii Tusci (Lyd. c. 59—70) latine interpretatus est initio saeculi decimi sexti Nicolaus Leonicenus Thomaeus, professor Patavinus, cuius interpretatio sub titulo *Claudii Ptolemaei inerrantium stellarum significationes* saepe prodiit; namque et Ovidianorum fastorum editionibus priscis praemitti solita est, primum (ut videtur) Aldinae anni 1516 et ad calcem Iulii Firmici atque quadripartiti Ptolemaei latine versi Basil. 1533 p. 79—84 et in Petavi uranologio Lutet. Paris. 1630 p. 92—101 edita est.

Totum vero de ostentis librum anno 1823 Carolus Benedictus Hase ex codice Caseolino publicavit hac usus inscriptione: *Ioannis Laurentii Lydi de ostentis quae supersunt, una cum fragmento libri de mensibus eiusdem Lydi fragmentoque Manl. Boethii de diis et praesensionibus ex codd. Regiis edidit Graecaque supplevit et latine vertit Carolus Benedictus Hase. Parisiis MDCCCXXIII.* iste codex Caseolinus inventus erat circa a. 1785 prope Constantinopolim Curucismae (is suburbanus est ad fretum pagus) in villa Constantini Slutzaris patricii viri, ubi Ioannes B. C. d'Annse de Villoison libros pertractabat aliquammultos partim cusos partim manuscriptos, superstites eos ex magna bibliotheca, quam Nicolaus Maurocordatus librorum rariorum et veterum admodum studiosus cum a. 1722 sultani nomine in Valachia regnaret e Graecorum monasteriis conquisiverat. hunc igitur Lydi codicem cum Villoiso legato Gallico ad portam Othomanam Gabrieli Augusto de Choiseul-Gouffier indicasset et ille significasset se in desiderio esse eius codicis, dono accepit eum paulo post a Con-

stantino Bei Morusi principe Slutzari affini ipsique amicissimo. translatus autem post mortem legati in Regiam bibliothecam codex ex eo nomen Caseolini duxit; insignitus est in supplemento catal. cod. Graec. nondum expresso numero 257 (vide Kleini quaestion. Nigidian. p. 7). scriptus est codex Caseolinus nono saeculo vel decimo ineunte, versibus 31 in singulis paginis, in membrana folio minori (ut volgo dicimus). insignes in eo sunt itacismi, confunduntur enim ι et ει; ι et η; η et ει; β et υ; ε et αι; υ et ω; υ et οι; υ, οι et ι, ει, η; c et θ; ου et ω. accentus et spiritus neglegentius notati a manu recenti saeculi XVI vel XVII superscripti sunt; νῦ ἐφελκυστικὸν multis vocibus adhibetur etiam sequente littera consonanti. is igitur codex continuit olim tria Lydi opera, librum de mensibus, de ostentis, de magistratibus Romanis; sed cum iam in bibliotheca Slutzaris inventus sit initio et fine truncus, supersunt hodie duntaxat folia 102, quorum 37 pertinent ad librum de ostentis. ex his 37 foliis 26 posteriora fuerunt consuta numerata adiuncta ad corpus codicis, 11 priora separata cum extra codicem tum inter se et adiecta in involucro quodam absque numerali nota ulla. ea 11 folia disiecta secundum conspectum operis in capite quarto expositum ordinavit et disposuit Hasius. quo facto apparuit, post folium quartum (post verba μέλανα μὲν ἢ ὑπόχλωρα φανέντα, cη in capite nono p. 17 v. 13) duo minimum folia intercidisse, atque pariter unum certe post folium sextum (post verba Πέρcαc τε in capite decimo quinto p. 38 v. 8), ceteroquin nihil deesse praeter paucissimos versus in exordio libri. accessit tamen gravius incommodum; decem priora folia misere sunt lacera madoreque vini et vetustate adeo affecta[3]), ut Villoisoni (proleg. ad Iliad. p. XLVI) in cella vinaria potius quam in bibliotheca codex asservatus esse videretur. incredibili autem accuratione et diligentia Hasius ex eis descripsit quae legere potuit sententiamque quandam

3) ceterum Klein l. s. narrat, litterarum ductus nunc denuo apparere, quod quibus de partibus codicis dictum esse velit nescio.

expiscatus verba restituit et ingentes lacunas spatii exactissima ratione habita explevit. quamquam in codice Caseolino prorsus certa coniectura de evanidarum litterarum numero ex areola vacua duci nequit. namque litterarum numerus in singulis versibus differt plurimum, in plerisque tamen habentur quadragenae octonae aut quinquagenae, sed eae et cursivae fere sunt et saepe in fine versuum paulo pressiores et intermistae hic illic compendiis scribendi. eis siglis denique eadem ipsa vox nunc exaratur nunc suis litteris, ut vel in lacuna trium litterarum explenda . . . difficile saepe sit dictu utrum KAI legendum an, quod spatium non maius occupet, SEN, hoc est καὶ (compendio scriptum) ἐν et sic centiens[4]). in ea quoque re editorem mira pressit fati iniquitas, quod in priori et ea maxime lacera parte libri usque ad vicesimum caput nullo omnino alio codice sublevatus est. ad recensendam autem reliquam libelli partem quibus praeterea usus sit codicibus ipse narrat praefat. p. XII his verbis: „institutio tonitrualis (c. 21—26) reperitur cum in codice Regio 2381 fol. 70 vers. tum in codice Veneto 324 (vide catal. bibl. Gr. Divi Marci, digest. praesid. Laur. Theupolo p. 149), qui per annos decem et sex penes nos in bibliotheca Regia identidem a me tractatus est, donec temporis flamma eum abripuit. Nigidii Figuli diarium tonitruale, quod proxime sequitur, editum iam extabat in Rutgersii variis lectionibus p. 247—260 mendose admodum, non ita tamen ut eius quoque comparatio cum codice nostro non usui mihi ad tollenda menda nonnulla nostri fuerit. tonitruale Fonteii, diario Nigidii subiunctum habetur in codice Regio 2381 fol. 70 vers — 71 rect. Labeonis observatio de fulminibus extat item in cod. Reg. 2381 fol. 71 rect.; alteraque commentatio eiusdem argumenti, quae continetur cap. 43—52, in Regio (nunc Veneto) 324, quem memoravi, disquisitio de causis terrae motuum (cap. 53 et 54) cum item in cod. 2381 fol. 70

[4]) quae de codice Caseolino narravi deprompsi ex Hasii commentar. de Lydo. LXXI sq. et praefat. edit. de ostent. p. V sq.

rect. tum in Regio 1991 fol. 1 rect., ita tamen ut is quem posterius nominavi verbis plurimis immutatis aut praetermissis, epitomen potius quam fragmentum Lydi continere videatur. sequentia inde a capite 54 non solum in duobus quos dixi codicibus extant, sed impressa quoque sunt in editione Schowiana opusculi de mensibus p. 130—134, vitiose admodum. postremo calendarium vetus Romanum cum ortu occasuque stellarum latine iam cusum erat in Petavii Vranologio (p. 94—101) sub nomine Ptolemaei per Nicolaum Leonicum e Graeco translatum. quam Leonici versionem passim retractavi; Graecum textum nunc primum edidi ex codicibus tribus, nempe Caseolino, Reg. 2381 fol. 74 rect. — 75 vers. et altero Regio 1991 fol. 17 vers. — 24 vers."

Interim Fridericus Osann ex codice Laurentiano plut. 58 n. 13 (quode statim accuratius disseram) descripserat Phurnuti quae ibi fertur de cometis disputatiunculam Lydique libro per Hasium evolgato eam non Phurnuti sed Lydi esse cognovit et explere aliqua ex parte lacunam posteriorem, quade supra dixi. eius frustula quaedam edidit in auctario lexic. Graec. et Roman. et, ut ipse in praefatione p. XVIII ait, nil prius, nil antiquius sibi haberi duxit, quam ut fragmentum illud de cometis editione principe auctius multo et integrius statim edendum curaret, quod supplementi instar editionem Hasianam tamquam comes perpetuus sequatur.[5]) et exierunt (ita enim narrat praefat. ad Cornutum p. XXVI) revera folia tria quattuorve impressa prelo; tamen editio quominus absolveretur singulari nescio quo fato prohibita fuit. edidit praeterea Cramerus (anecd. Oxon. III p. 403—408) ex codice Canonic. 41[a] excerpta quaedam ex Lydiano libro, quibus prior illa lacuna (in capite nono et decimo) suppletur, valde tamen decurtata ea et corrupta, vel testium Varronis Nigidi Apulei nominibus omissis. utrumque Lydianum opus restaurandi subsidium fugit Immanuelem Bekker, qui anno 1837 tres Lydi libros de mensibus,

[5]) cf. idem in ephem. litt. Hal. 1832 supplem. 100, p. 798 sq.; ad Pompon. de orig. iur. p. 94.

de magistratibus, de ostentis edidit in corpore scriptorum historiae Byzantinae Bonnensi.

Ipse vero excussi codices Laurentianos quinque, Vaticanum Palatinum unum. Laurentianorum antiquissimus saeculi XI membranaceus (plut. 28, 34) continet collectionem uberrimam scriptorum astrologicorum Graecorum[6]), inter eos frustula quaedam Lydiani libri, caput nonum usque ad verba cελήνην παρατηρήcειc (p. 19 v. 2 vid. adnot. critic.), Labeonis dissertationem (cap. 42), disquisitionem de causis terrae motuum (cap. 53—54 med.) ubi fere consentientem habet alterum Laurentianum plut. 28, 14 fol. 146, calendarium Clodi Tusci (cap. 57—70). atque magnam optimarum scripturarum copiam cum in ceteris Lydi fragmentis tum in calendario exhibet, in quo etiam notationes singulorum dierum saepe inter se permutat ita ut fere semper collato Columella (qua de re infra) eius ordinem unice verum esse probari possit, et multa addit, quae omittunt ceteri praeter Leoniceni interpretationem sine dubio ex codice persimili profectam et plerumque ab Hasio neglectam. ea igitur additamenta propter praestantiam codicis malui in contextum recipere, quam reicere in adnotationem; fortasse perperam, cum interdum non bona Graecitate sint conscripta et exhibeant inauditum verbum παχνήτηc ita ut facile interpolationis suspitio exoriatur. dein in codice Laurentiano plut. 80, 23 chartac. saeculi XV post Theophrasti characteres teterrime scriptae leguntur astrologicae disputationes haece 1) περὶ τῶν ἡλιακῶν καὶ cεληνιακῶν διοcημείων καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν καθολικῶν ἀποτελεcμάτων (fol. 12 rect. — fol. 16 vers.), 2) περὶ κεραυνῶν (fol. 16 vers. — fol. 18 vers.), 3) περὶ cειcμῶν (fol. 19 rect. — fol. 22 rect.), 4) τὰ μέρη τῆc cφαίραc οἰκήματα, 5) πῶc δυνάμεθα εὑρεῖν τὸ ζῴδιον καὶ τὴν

6) permulta in ea sunt inedita, ex eis ego quae ad rem nostram faciant Lydo adnexui dissertationem de cometis et alteram de terrae motibus; unum addo, disputationem περὶ τῆc τοῦ κυνὸc ἐπιτολῆc καὶ προγνώcεωc τῶν ἐξ αὐτῆc cυμβαινόντων, quae in Geoponic. Graec. I c. 10 legitur, multo ampliorem exhiberi ibidem.

μοῖραν ἔνθα ἐστὶν ὁ ἥλιος alia similia earum disputationum quarta (epitome vulgaris Chaldaicae doctrinae) et quinta (in qua παραδείγματος ἕνεκα dies quidam anni 936. post Augustum Caesarem ponitur) nihil ad nos pertinent; tertia est Lydiana disquisitio de terrae motibus (cap. 53—58), secunda eiusdem dissertatio de fulminibus (cap. 43—52), prima denique exhibet Lydi capita 9—15^b (p. 40 v. 21) ita, ut et prior lacuna codicis Caseolini tota expleatur, altera maxima ex parte. quod ad priorem lacunam attinet ne hic quidem codex Lydi ipsius verba referre videtur, epitome tamen certe est multo amplior quam ista Crameriana; in postrema parte saltem in eo verba Lydiana valde decurtata esse docetur non solum paucis eis, quae servavit Caseolinus ex Campestri de cometis dissertatiuncula, sed etiam duobus aliis codicibus Laurentianis plut. 31, 37 et 58, 13, quorum ille chartaceus scriptus est saeculo XIIII, hic membranaceus anno 1491 ab Ioanne Rhoso (ut testatur subscriptio: μετεγράφησαν καὶ τὰ παρόντα ἤτοι φρουνούτου περὶ θεῶν καὶ κομητῶν διὰ χειρὸς ἐμοῦ ἰωάννου πρεσβυτέρου ῥώσου τοῦ κρητὸς $\overline{\alpha}^{\omega}$ $\overline{\upsilon}^{\omega}$ $\overline{\text{ϙ}\alpha}^{\omega}$ μηνὸς ἰουνίου $\overline{\kappa\eta}^{\eta}$ οὐενετίαις.). in utroque, in illo (fol. 386 r.) περὶ κομητῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀστεροειδῶν, in hoc (fol. 31 r.) περὶ κομητῶν inscripta[7]) eadem Lydiana legitur de cometis disputatio (in cap. 10 usque ad cap. 15^b, p. 40 v. 21), qua ultima pars prioris lacunae codicis Caseo-

7) in hoc codice ea dissertatio Cornuto tribuitur idcirco tantum, quod φρουνούτου ἐκ τῶν παραδεδομένων ἐπιδρομὴ κατὰ τὴν ἑλληνικὴν θεωρίαν praecedit. ceterum uterque codex ita incipit: τοσαῦτα μὲν περὶ ἡλίου καὶ σελήνης καὶ τῶν καθ' ἑτέρων συμβαινόντων παθῶν. χωρητέον δὲ λοιπὸν ἐπὶ τὴν πρώτην καὶ σχεδὸν ἡμῖν γινομένην τοῦ συγγράμματος πρόφασιν, φαμὲν δὴ τὸ τοὺς κομήτας ἀστέρας ἐπεξιόντας τοῖς ἀπ' αὐτῶν δηλουμένοις καθάπερ ἡμῖν ἐκ τῶν προειρημένων βίβλων γέγονε δῆλον. γινόμενοι γὰρ κατὰ τοὺς ἐκλειπτικοὺς καιροὺς κτλ. secuntur ea quae in cap. 10 p. 23 v. 14 leguntur. dein post verba ἡ σύστασις γίνηται p. 24 v. 12 addunt ea quae p. 22 v. 11 — p. 23 v. 11 scripta sunt.

lini, plerumque certe posterior lacuna expletur, Campestri verba, quae inter utramque media in Caseolini folio quinto et sexto servata sed valde mutila leguntur (p. 35—58 ed. Hase), plena omnia scribuntur. qua in re nefas duco non palam contestari, Hasium ita sese insinuasse in Lydi ingenium et stilum, ut in supplendis verbis maxime laceris, quae expiscatus est ex Caseolino (in cap. 9—15), semel tantum a veritate omnino aberraverit, ceteroquin semper sententiam rectam, plerumque ipsa verba scriptoris assecutus sit; etiam ingeniosa coniectura[8]) ultima ea verba; quae ante folium quintum Caseolini interciderunt, restituerit fere ad litteram congruenter eis quae nunc ex codicibus addi possunt. in codice autem Vaticano Palatino 312 fol. 183 v. rubre scriptum est: προοίμιον ἰωάννου λαυρεντίου λυδοῦ φιλαδελφέως ἐπὶ τῆς βασιλείας ὑπάρχοντος ἰουστιανοῦ τοῦ μεγάλου καὶ ἀναστασίου περὶ βροντῶν et continentur cap. 21 et 22, tum praemissa inscriptione βροντοσκοπία ἐκ τῶν φωτίου (sic!) τοῦ ῥωμαίου κατ᾽ ἑρμηνείαν πρὸς λέξιν ἰωάννου λαυρεντίου λυδοῦ; μηνὶ ἰανουαρίῳ περὶ βροντῶν ἐκ τοῦ ἡλίου secuntur cap. 23—26 et fol. 185 r. inscripta περὶ βροντῶν ἀπὸ σελήνης capita 39—41. dispositionem hanc falsissimam neque Fonteio sed Vicellio cap. 23—26 tribuenda esse, infra docebo; tenere tamen eandem videntur codices Regius 2381 et Venetus 324, id quod colligo ex verbis Hasi in commentar. de Lydo p. XLVI: „quartum fragmentum libri de ostentis, de tonitribus generatim, aeque ineditum illud quidem, in codicibus inscriptum esse solet: Ἰωάννου Λαυρεντίου Λυδοῦ Φιλαδελφέως, ἐπὶ τῆς βασιλείας ὄντος Ἰουστιανοῦ τοῦ μεγάλου καὶ Ἀναστασίου, περὶ βροντῶν. inc. πολλῶν καὶ ὑπὲρ ἀριθμὸν ὄντων ὅσα τοῖς φυσικοῖς περὶ βροντῶν ἐδόκει (i. e. exordium capitis 21.) des. ἀνὴρ δυνατὸς καὶ βαρὺς τοῖς πράγμασιν (i. e. finis capitis 41.). invenitur in codicibus duobus 1) in nostro Regio 2381 fol. 70 v. — 71 r. 2) in

8) quam non debuit Bekkero tribuere Hertz de Nigido Figulo p. 41.

Veneto fol. 282 vers — 284 vers." postea fol. 186 r. Palatinus exhibet Nigidi tonitruale: atque incohata collatione cognovi, ex hoc codice tunc Heidelbergensi Meursianum apographum a Rutgersio editum fluxisse. itaque nolui per totam dissertationem codicem iterum excutere; sed hic illic, praecipue eis in locis, ubi de veritate scripturae dubitarem eum inspexi et nonnullos errores Meursi correxi. quodsi discrepat mea lectio a Meursiana, scias codicem a me consultum esse; ceteroquin Meursiano apographo credidi. potuit vero Nigidianum tonitruale ex hoc codice non tantum saepe corrigi, sed etiam suppleri, id quod aliquotiens editores non animadverterunt. denique in eodem codice fol. 190 v. leguntur capita 54 med. — 58.

Codicum igitur horum omnium quinam in singulis adhibiti fuerint capitibus, ut uno conspectu appareat, usus notis eisdem atque in adnotatione critica (quarum recensum vide in membrana sive ϲιλλύβῳ) addo hanc tabulam ex capitum dispositione Hasiana institutam:

cap. 1—8: *C* (fol. 1 r. — 4 r.).

cap. 9—10: *C* (f. 4 v. usque ad capitis 9. verba μέλανα μὲν p. 17 v. 13; f. 5 r. inde a capitis 10. verbis ϲανεὶ τόξον p. 30 v. 1), *F* (f. 156 r. usque ad capitis 9. verba ϲελήνην παρατηρήϲειϲ p. 19 v. 2), *L* (f. 12 r. — 15 r.), *M* (f. 31 r. sq. inde ab initio capitis 10; vide adnot. 7), *N* (f. 368 r. sq. = *M*), *O* (f. 84 r. inde a capitis 9. verbis μέλανα μὲν κτλ. p. 17 v. 13).

cap. 11—15[b]: *C* (f. 5 r. — 6 v. usque ad capitis 15. verba Πέρϲαϲ τε p. 38 v. 8), *L*, *M*, *N*.

cap. 16—20: *C* (f. 7 r. — 9 v.).

cap. 21—26: *C* (f. 9 v. — 11 v.), *P* (f. 183 v. — 185 r.), *R* (f. 70 v.), *V* (f. 282 v. — 284 v.).

cap. 27—38: *C* (f. 11 v. — 19 r.), *P* (f. 186 r. — 190 v.).

cap. 39—41: *C* (f. 19 r. — 20 v.), *P* (f. 185 r. — 186 r.), *R* (f. 71 r.).

cap. 42: *C* (f. 20 v. — 21 r.), *F* (f. 153 r. et v.), *R* (f. 71 r.).

cap. 43—52: *C* (f. 21 r. — 25 r.), *L* (f. 16 v. sq.), *V*.

cap. 53 — 54 med. (usque ad verba ἀρκτούρου ἐπιτολήν):

C (f. 25 r. et v.), *F* (f. 110 r.), *G* (f. 146 r.), *L* (f. 19 r. — 20 r.), *R* (f. 70 r.), *S* (f. 1 r.).

cap. 54 med. (inde a verbis ταῦτα μὲν ἄν τις) — 58: *A*, *C* (f. 25 v. — 27 v.), *L* (f. 20 r. — 22 r.), *P* (f. 190 v. — 192 r.), *RS*.

cap. 59 — 70: *C* (f. 28 r. — 35 r.), *F* (f. 124 r. sq.), *R* f. 74 r. — 75 v.), *S* (f. 17 v. — 24 v.).

cap. 71 init. usque ad med. (ad verba οὐ φεύξεται): *C* (f. 35 v.), *R* (f. 75 v.).

cap. 71 med. (inde a verbis κριῷ Βρεττανία) usque ad fin.: *C* (f. 35 v.).

Praeterea in codice Veneto 234 (f. 284 v. — 287 v. et 287 v. — 288 v.) reperiuntur nondum excussae Nigidiana de tonitruis et Vicelliana de terrae motibus disputationes (cap. 27 — 38 et 54 med. — 58), et pariter nondum collatum calendarium Clodi Tusci in codice 177 bibliothecae Barberinae saeculi XV, ex quo codice descripti sunt et Parisiensis n. 3084 olim Regius a Bigoto exaratus et Marinianus (vide Hasium commentar. p. XLIII, XLV sq. XXXVIII). codex denique Leidensis, ex quo a Creuzero lacunam capitis 71 pag. 157 v. 1—3 expletam esse Bekkerus adnotat, quisnam fuerit, prorsus nescio, vel id quod etiam Bekkerus reticet ignorans ubi Creuzerus ea de re dixerit. neque minus me fugit unde Creuzerus in meletem. p. 91 n. 73 deprompserit quae ex codice Leidensi publicavit Ioannis Lydi (?) fragmenta geographica; atque frustra Lydi codicem in catalogis Leidensibus quaesivi. postremo, ut ne quid omittam, in codice Vaticano 1202 chartaceo f. 22 v. misere lacera et paucissima quippe ex codice, in quo plurimae litterae evanuerint, descripta extant frustula capitis 71 med. inscripto ἐκ τῆς τοῦ λυδοῦ ἰωάννου.

Vnum etiam ut addam necesse est. in eis partibus, quae in solo Caseolino servatae sunt, cancellis inclusi supplementa coniectura addita; quae, nisi alia expressis verbis monentur, tenendum est profecta esse omnia ex mente Hasi. accuratissima semper ratio spatii vacui in codice Caseolino habita est. quodsi illud Caseolini spatium iuste expletum est eis quae nunc in aliis codicibus repperi (quod

fere fit in cap. 9—15), superfluum credidi lacunam Caseolini enotare. capitum ordinem ab Hasio institutum turbare nolui, quamvis male cum illo congruit magnum quod ex codicibus accessit incrementum.

Misit autem Ioannes Lydus hunc de ostentis librum ad duos pluresve (cf. p. 12 C πειράcομαι ταῦτα πρὸc ὑμᾶc διελθεῖν), par fratrum (opinari licet) aut coniugum, quorum alterum Gabrielem praefectum fuisse Hasius animadv. in libr. de ostent. p. 293 suspicatur ex Suidae verbis quae (I 2 p. 1028 ed. Bernhardy.) ita se habent: Ἰωάννηc Φιλαδελφεὺc Λυδόc· οὗτοc ἔγραψε περὶ μηνῶν βιβλίον α' καὶ περὶ διοcημειῶν ἕτερον καὶ ἄλλων τινῶν ὑποθέcεων μαθηματικῶν. προcομιλεῖ δὲ ταῦτα Γαβριηλίῳ τινὶ ὑπάρχῳ. quibus de verbis audi Hasium rectissime me iudice in comment. p. XXVIII disserentem: „suspicor primo scriptum fuisse καὶ περὶ διοcημειῶν ἕτερον nec quicquam amplius; postea ut sunt glossae istae multis e centunculis consutis natae, respicientem aliquem ad argumentum multiplex libri de ostentis supra verba περὶ διοcημειῶν adscripsisse καὶ ἄλλων τινῶν ὑποθέcεων μαθηματικῶν; ea posthac annexa glossulae esse." ceterum Gabrielis istius mentio fit in anthologia Planudea lib. IIII epigr. 32 (Λεοντίου cχολαcτικοῦ εἰc εἰκόνα Γαβριηλίου ἐν Βυζαντίῳ) et Γαβριηλίου ὑπάρχου ipsius epigramma extat in eadem lib. IIII epigr. 208.

Iam nova exoritur quaestio, quis fructus ex hoc libro Lydiano percipi possit; in qua cum videam viros doctissimos et diligentissimos non satis circumspecte iudicare, paullo altius repetenda ea est et primum de fontibus Lydi agendum.

Scriptores astrologos Graecos Lydus in capite secundo enumerat hosce: Zoroastrem, Petosirin, Antigonum, Aristotelem, Heliodorum, Asclationem, Dapsum Thebanum, Polletem Aegiensem, θειότατον Ptolemaeum[9]). eorum

9) eorum quae servata sint vel ferantur scripta magnam partem inedita videre licet in volumine quarto Harlesianae Fabrici bibliothecae Graecae; ibi tamen neque Asclatio neque Dapsus conmemoratur, uterquecetero quin igno-

Aristotelem raro, Ptolemaeum saepissime sequitur; utriusque locos usurpatos in adnotatione adscripsi plenos. ceteros in usum suum convertisse Lydum, probari nequit. contra ipse in fine eiusdem capitis ait se potius Italos sequi velle, quorum astrologos principes recenset Tagetem, Tarchontem, Tarquitium, Capitonem. mira vero de Tagetis et Tarchontis scriptis in capite tertio Ioannes narrat. exponit in eis primum Tarchon, quis ipse fuerit (Τάρχων γέγονε μὲν θυοσκόπος, ὡς αὐτὸς ἐπὶ τῆς γραφῆς εἰσενήνεκται, εἷς τῶν ὑπὸ Τυρρηνοῦ τοῦ Λυδοῦ διδαχθέντων); tum narrat quodam die cum araret, extitisse e sulco puerum Tagetem[10]); eum se in sacris locis deposuisse et petiisse, ut ipsum quid arcani edoceret, illumque vota sua explesse. conscripsit igitur Tarchon hoc colloquium sacrum, in quo ipse τῇ τῶν Ἰταλῶν ταύτῃ τῇ συνήθει φωνῇ Tagetem interrogat, ille respondet γράμμασιν ἀρχαίοις τε καὶ οὐ σφόδρα γνωρίμοις ἡμῖν γε ἐμμένων; et hoc scriptum εἶναί τινες Τάγητος ὑποπτεύουσιν, ἐπειδήπερ ἐκεῖ κατά τινα διαλογικὴν ὁμιλίαν ἐρωτᾷ μὲν δῆθεν ὁ Τάρχων, ἀποκρίνεται δὲ ὁ Τάγης. quae omnia ita conparata sunt, ut ne de suppositicio quidem quodam libro quem Lydus genuinum habuerit et legerit cogitandum sit, sed de ridicula confusione priscarum de Tagete fabularum et Ta-

tus. illum Ascletarionem esse coniecit Hasius animadv. p. 292 (vid. Fabric. l. s. p. 163), hunc repperi in dissertatiuncula inedita codicis Laurent. plut. 28, 34 f. 153 v. (αἱ χῶραι συνοικειούμεναι τοῖς δώδεκα ζῳδίοις), ex qua excerpsi quaedam p. 156 in adnotatione ad caput 71; ibi igitur praeter Ptolemaeum, Dorotheum, Aegyptios, Valentem, alios laudatur etiam ὠδαψός (sic!). Antigonus vero procul dubio Nicaenus est, cuius apotelesmatica in bibliotheca Caesarea latent; idemque laudatur a Demophilo in schol. ad Ptolem. tetrab. p. 221; perperam enim Reinholdus Koepke de Antigono Carystio (Berol. 1862) p. 32 ex Lydo conlegit, Antigonum antiquiorem esse Aristotele et a Nicaeno distinxit mathematicum.

10) quem Graecorum Ἑρμῆν χθόνιον esse credit Proclo diadocho (ὥς που καὶ Πρόκλος φησὶν ὁ διάδοχος), ex cuius theologia Platonica et commentariis in Platonis Alcibiadem permulta in librum de mensibus transtulit.

geticorum librorum mentionis (de quibus cf. Müller. Etrusc. II p. 24 sq.) cum narratiunculis recentissimis ipsiusque stultitia. dein Tarquiti Tusci famam usque ad Lydi aures percrebruisse, non est cur miremur, quippe scriptoris facile omnium qui de Etrusca disciplina scripserint celeberrimi, cuius scripta et Plinius et Macrobius excusserit, cuius liber transcriptus ex ostentario Tusco insertus fuerit corpori librorum Etruscorum, ex quo hauserit Servius in Vergil. eclog. IIII 43 (= Macrob. III 7), cuius librorum de rebus divinis auctoritate vel Iuliano imperatore haruspices nisi sint (Ammian. Marcell. XXV 2); sed praeter famam nihil ex illo cognovit. de Capitone statim dicendum est. fundamentum enim totius huius disquisitionis positum est verbis quae profert Lydus in capite tertio extremo: ὅcον μοι γέγονε δυνατὸν ἔκ τε τῶν Θούcκων[11]), ἔκ τε τῶν ἄλλων, ὅcοι τούτους ἡρμήνευcαν, Καπίτωνός τέ φημι καὶ Φοντηίου καὶ Ἀπουληίου Βικελλίου τε καὶ Λαβεῶνος καὶ Φιγούλου Πλινίου τε τοῦ φυcικοῦ.

Capito et Fonteius pariter iunctim laudantur a Lydo de magistrat. prooem. τὰ ἐπίcημα τῶν ἀρχόντων ἀπὸ Θούcκων λαβὼν ὁ βαcιλεὺc Νουμᾶc τῇ πολιτείᾳ εἰcήγαγεν, ὥcπερ καὶ τῶν ὅπλων τὸ δύcμαχον ἀπὸ Γαλατῶν. καὶ μάρτυρεc μὲν τούτων ὅ τε Καπίτων καὶ Φοντήιοc ἐξ ὧν καὶ ὁ διδαcκαλικώτατοc Οὐάρρων, Ῥωμαῖοι πάντεc μεθ᾽ οὓc Cαλούcτιοc οὗτοc ὁ ἱcτορικὸc ἐπὶ τῆc πρώτηc ἱcτορίαc caφῶc ἀναδιδάcκει. ex quo loco colligi posset, Capitonem Fonteiumque fontes fuisse Varronis, ex eo hausisse Sallustium, nisi scriptor esset Lydus, cuius errores in historia litterarum Romanarum haud rari sunt sed immanes. neutiquam praeterea ex Sallustio[12]) ea scriptorum nomina mutuari potuit, immo ea

11) Θούcκων pro πεύcεων haud ita facili sed necessaria correctione scripsi, cum et πεύcεων ineptum sit et τούτουc ad quod referatur substantivum flagitet; Θούcκουc intellege Tagetem et Tarchontem.

12) sive eius rei memoriam cum Linkero ad primum historiarum librum, sive cum Kritzio et Gerlachio ad orationem Caesaris in Catilinae libro referas; alterum si po-

omnia hausit ex unico eo fonte, ex quo tacito nomine deprompsit confusam et perversam neque a quoquam traditam narrationem, sed ut assolet pro suo stupore et ridicula vanitate cunctos quasi optime sibi cognitos enumerat. Capitonem autem quominus Ateium esse[13]) concedatur, id obstat, quod eius temporis puri puti fuerunt iuris consulti, longe remoti a grammaticorum doctrina. Sinnium contra Capitonem[14]) huc quam maxime quadrare, clamant fragmenta talia, qualia leguntur apud Fest. s. v. sinistrae aves p. 339 Müller. *a deorum sede cum in meridiem spectes, ad sinistram sunt partes mundi exorientes, ad dexteram occidentes. eo factum arbitror, ut sinistra meliora auspicia quam dextera esse existimentur;* ap. eund. s. v. monstrum p. 138 Müller. atque idem cum non minus publicas, quam sacras antiquitates Romanornm perscrutatus sit (cf. Hertz *Sinnius Capito* p. 25), admodum probabiliter creditur, eum esse laudatum in loco supra scripto. quod autem Capito ἱερεὺς a Lydo (cap. 2) appellatur, id tanti facio. ceterum Capitonis nomen et auctoritatem nulli dissertationi vel mentioni in toto libro Lydus adscripsit. quodsi id mire quem habet, quia reliqui omnes l. s. laudati scriptores identidem fontes proponuntur, poterit conicere, unicam illam disputationem, quae certo auctori nec nomine addito adsignatur nec aliunde adscita ratiocinatione cuiquam adsignari potest, dico eam, quae cap. 17—20 continetur, Capitoni esse tribuendam. res tamen me iudice nimis in lubrico posita est. Fontei Romani esse dicitur tonitruale[15])

nas, manifesti erroris convictus est Lydus, Caesar enim in Catilin. 51, 38 arma atque tela militaria a Samnitibus sumpta esse dicit. cf. Ioan. Frid. Schultze, quaestion. Lydian. partic. prior. dissert. inaug. 1862 Gryph. p. 37.

13) id censuerunt C. B. Hase, Müller Etrusc. II p. 37 adn. 70, Hertz, de Nigid. Fig. p. 32, Dirksen frgm. iur. cons. rom. p. 90, Osann ad Pomponium p. 54, Huschke Iurisprud. anteiusti. p. 44 sq. et dubitanter I. F. Schultze i. s. p. 39.

14) de quo cogitaverunt O. Iahn in act societ. Saxon. II p. 284 adn. et Linker Sallust. prooem. p. 79.

15) cur Müller Etrusc. II p. 175 n. 74 dixerit, hoc to-

capitum 39—41 (ἐκ τῶν Φωντηίου τοῦ Ῥωμαίου καθ' ἑρμηνείαν πρὸς λέξιν). idem laudatur a Lydo de mens. IIII 2 (Φροντήιος) in libro περὶ ἀγαλμάτων; ibid. 52 (Φρωντήιος), de magistr. III 42 (Φωντήιος); recte enim ubique Bekker eiusdem Fontei nomen videtur reposuisse[16]. praeter Lydum nemo eum cognitum habet; de eius aetate tamen acute ita argumentatur I. F. Schultze quaestion. Lydian. part. pr. p. 38: „ea quae de magistr. III 42 de oraculo versibus concepto ad Romulum dato narrat faciunt, ut non nimiam dignitatem auctori tribuamus. haec narratio mihi quidem imperatorum romanorum aetatem videtur redolere, ut e contrario (de magistr. prooem.) Fonteium ex Varronis libris hausisse suspicer; nam quae apud Lydum de mens. IIII 2 de Iano temporum praeside et duodecim altaribus ei consecratis exponit, ea etiam apud Varronem lib. V rer. div. legebantur (cf. Macrob. sat. I 9)."

Apuleius etiam in capite 54 commemoratur his verbis: Βικέλλιος ὁ Ῥωμαῖος ἐκ τῶν Τάγητος στίχων, περὶ οὗ καὶ Ἀπουλήιος ὕστερον πλατεῖ καὶ ἐλευθέρου ποδὸς ἀφηγήσατο λόγῳ, i. e. cum ad Etruscos eorumque libros Tageticos omnem divinationem Lydus referat, scripsisse dicitur Apuleius de disciplina augurali vel omnino de arte divinandi. ad eum et Varronem Nigidiumque disputatio refertur, quae, hausta hactenus per lacunam codicis Caseolini, nunc ex codicibus Laurentianis addita est. eius maxima pars Ptolemaei et Plini est, ut suo semper loco monitum est; Apulei enumerationem cometarum diversorum generum (p. 25 v. 19—p. 27 v. 2) esse eo efficitur, quod eandem κατὰ τὸν Ῥωμαῖον Ἀπουλήιον Lydus de mensib. IIII cap. 73 tradit diversamque eam ab Aristotelis opinione. denique ter laudatur in narrandis ostentis quae Romanis acciderunt cap. 4 (Ἀπουλήιος περὶ τῶν τοιούτων, i. e. de ostentis, γράφων) de tribus solibus

nitruale plerumque consentire cum interpretatione primi post Siri ortum tonitrus quae in Geopon. Gr. I c. 10 legitur, me fugit; consensus enim nullus est.

16) debuit tamen non Φωντήιος, sed Φοντήιος scribere, cf. Schmitz in nov. mus. Rhen. XI p. 299.

Claudio Caesare simul visis totidemque lunis Domitio et Fannio consulibus, cap. 7 de lapide ad Abydum Cyzicumque caelo delapso, cap. 44 (ὁ μέγας Ἀπουλήιος) de Marcia gravida fulmine icta[17]). quae omnia tam ad ingenium philosophi Madaurensis magicarum artium peritissimi (Augustin. ep. 138) sunt facta, ut dubitare nequeas ab eo ipso omnia esse profecta[18]).

Vicellius Romanus homo est prorsus ignotus, confusus olim male cum Nigidio Figulo[19]). eius ῥήμασιν αὐτοῖς, ut ait Lydus, translata dissertatio extat in cap. 54—58, in qua fuse exponit, in quas regiones terrae motuum significationes valeant secundum solis posituram in singulis zodiaci signis. in hac distributione cum anxie Ptolemaei auctoritatem sequatur (fuit autem magna astrologorum in ea re dissensio), post Ptolemaeum vixerit necesse est, siquidem revera huius scripti auctor est, Vicellius. ab eo etiam tonitruale in cap. 23—26 sine auctore propositum et perperam in Palatino codice Fonteio tributum ut repetas, cogeris eo, quod cum ceteris in rebus Vicellio simillimum tum eidem zonarum distributioni superstructum est.

Etiam Labeonem multi fuerunt, qui Antistium esse opinarentur, vel eo seducti quod cum Capitone, quem Ateium esse sibi persuaserint, consociatus est[20]). verum cum Cornelius Labeo Λαβεῶνος nomine laudatus a Lydo de mensibus IIII 1 et 20 usurpatus sit (Cornelii enim Labeonis fasti haud dubie ibi intellegendi sunt, cf. Merkel proleg. Ovid. p. LXXVI), hic quoque Labeonem Cornelium

17) quae accuratius et ornatius hic Apuleius narrat, brevem eorum mentionem etiam Plinius II 99. 100; 150; 137 facit.

18) cf. Müller. Etrusc. II p. 38 et potissimum O. Iahn. in act. societ. Lips. 1850. II p. 284—286, qui his quoque locis nisus Apuleium ponit in numero eorum Romanorum, qui de toto orbe doctrinae scripserunt.

19) a Creuzero symbolic. vol. II p. 927 adn. 132 et Schneidero ind. ad script. rei rustic. p. 358.

20) C. B. Hase, Hertz de Nigid. p. 32, Huschke l. s. p. 43, C. F. Schultze l. s. p. 39.

esse, per se probabile est[21]); iuris consulto certe hic nihil est negoti. de Corneli aetate nihil accurati dici potest. Merkeli enim[22]) et Muelleri[23]) suspitiones sunt parum stabiles. ego ne Cornelium quidem a Lydo laudari pro certo affirmaverim; eundem tamen Labeonem affert nebulo Fulgentius expos. serm. ant. s. v. manales p. 769 Staver.: *Labeo qui disciplinas Etruscas Tagetis et Bacchetidis XV voluminibus explicavit.* ad Labeonem a Lydo refertur cap. 42, in quo disquiritur, quidnam portendatur lunae positione ea, quam tempore solstiti aestivi occupat. cui disquisitioni mire ita inscribitur: καθολικὴ ἐπιτήρηϲιϲ πρὸϲ ϲελήνην περὶ κεραυνῶν καὶ ἄλλων καταϲτημάτων ἐκ τῶν Λαβεῶνοϲ καθ' ἑρμηνείαν πρὸϲ λέξιν ἀπὸ τῆϲ θερινῆϲ τροπῆϲ. vides enim partem tantum huius tituli cum argumento disputationis congruere; reliqua autem pars optime quadrat in eam, quae praemissis generalibus quibusdam animadversionibus statim subsequitur, dissertationem de fulminibus sine nomine auctoris exhibitam (cap. 47—52), in utraque autem eadem tenetur ratio, qua ex natura signi zodiacalis, in quo sol lunave positi sint, efficitur quid praemonstretur; ut exemplum afferam, sole vel luna libram ingressis iniquitas significatur et pernicies eis frugibus, quae trutina pensantur, sin virginem, virginibus castis et feminis periculum inminet et agris sterilitas, alia. dein in utraque continetur καθολικὴ ἐπιτήρηϲιϲ (quod praeterea in nulla inde a cap. 23—58 reperitur); in utraque denique observatio incipitur ab ariete, id quod Aegyptiaci moris est[24]). Labeoni igitur etiam capita 47—52 adsignanda sunt.

21) id censuerunt Müller. Etrusc. II p. 36, Merkel proleg. p. LXXVII.
22) namque et Festus p. 134 et Labeo ap. Macrob. I 12 ex eodem fonte, Verrio Flacco hauserunt.
23) credit ille l. s., Cornelium secundo p. Chr. saeculo vixisse, quod ab Augustino de civ. dei II 14 laudatus Labeo quidam, quem Cornelium esse probari nequit, Platonem semideis adnumerat.
24) cf. schol. Arat. v. 544. οἱ Αἰγύπτιοι εἰκότωϲ ἀπὸ τοῦ κριοῦ ποιοῦνται τὴν ἀρχήν, πάντα τὰ ζῴδια κατὰ ἀναλογίαν λαμβάνοντεϲ τῶν μελῶν καὶ δὴ τὸν μὲν κριὸν

Nigidius Figulus citatur cap. 45 ἐν τῇ τῶν ὀνείρων ἐπισκέψει, in qua praedicat fulminis per somnium visi faustum omen; videtur igitur Hertzio (de Nigid. Fig. p. 35) iudice divinationem quae somniis nititur singulari libello exposuisse. dein in cap. 27—38 proponitur ἐφήμερος βροντοσκοπία τοπικὴ πρὸς τὴν σελήνην κατὰ τὸν Ῥωμαῖον Φίγουλον ἐκ τῶν Τάγητος καθ' ἑρμηνείαν πρὸς λέξιν. tertium post ea, quae in priore lacuna codicis Caseolini interciderunt et nunc ex Laurentianis accesserunt, legitur τοιαῦτά τινα οἱ περὶ τὸν Ῥωμαῖον Βάρρωνα, Νιγίδιόν τε καὶ Ἀπουλήιον προύθηκαν[25]). huius autem supplementi maximam partem ex Ptolemaeo et Plinio fluxisse, in adnotatione demonstratum est; neque pauca Campestri esse infra docebo; denique quae Apuleio tribuenda sint, supra dixi. restant igitur praeter paucissima quaedam Chaldaica astrologica (p. 18 v. 1—9 et p. 24 v. 12 — p. 25 v. 19) solae observationes de signis tempestatis eae, quae leguntur p. 19 v. 16 — p. 20 v. 7: πρόδηλόν ἐστιν, ὡς ὅταν ἀνίσχων (ὁ ἥλιος) ὥσπερ ὑπολανθάνει κτλ. usque ad verba λαμπροτέραν ποιῶν. quae a Nigidio profecta esse multis probari potest argumentis. primum hae observationes, quae solae ex omnibus eis ad quas referri potest Nigidi nomen supersunt, optime conveniunt cum eius libris de ventis (de quibus cf. Hertz de Nigid. p. 41, Breysig de Nigid. fragm. p. 43); in eis enim solis et lunae habitum ad praedictiones de ventis futuris adhibuit[26]).

κεφαλὴν εἶναί φασιν, ἐν ᾗ τὸ ἡγεμονικόν, ἐπειδὴ ὁ κριὸς τῶν προβάτων ἡγεμὼν καὶ πρόοδός ἐστιν, καὶ ὅτι ἐν τῷ κριῷ ὁ ἥλιος ἰσημερίαν ποιεῖται, ταῦρον δὲ τὸν αὐχένα ἄχρι τῶν ποδῶν, οἵ εἰσιν οἱ ἰχθύες. Vicellius (cap. 55) etiam ab ariete incipit, Nigidius a cancro, ceteri a capricorno. ceterum utramque disputationem non Etruscae disciplinae, sed Chaldaicae astrologiae prae se ferre naturam, non opus est ut moneam.

25) superfluum duco multis refutare, quae olim de hoc testimonio opinati sunt Hertz Nigid. p. 41, Merkel prol. fast. p. LXXXVII, cf. p. 319.

26) Isidor. de nat. rer. c. 38 et schol. Germanici p. 112: *Nigidius ait luna si summo in circulo maculas nigras habuerit in primis partibus mensis imbres fore; si in medio tunc cum*

dein nisus est saepe Nigidianis his libris vel, si mavis, secutus est eosdem atque ille fontes Vergilius, qui haec tempestatum signa „in georgicis divino paene conprehendit ingenio" (Vegetius de re milit. V 11); conferas enim quaeso argumentum fragmenti quod prius infra scripsi cum Vergil. georg. I 427:

„luna, revertentes quom primum colligit ignis,
si nigrum obscuro conprendit aera cornu,
maximus agricolis pelagoque parabitur imber:
at si virgineum suffuderit orbe ruborem,
ventus erit; vento semper rubet aurea Phoebe." 27)

pariter observationes Lydianae, quas conieci Nigidi esse, stabiliuntur consensu Vergili, qui georg. I 446:

.. „ubi sub lucem" inquit, „densa inter nubila sese
divorsi rumpent radii ...
.. multa in tectis crepitans salit horrida grando."

et ibid. 458:

„at si cum referetque diem condetque relatum,
lucidus orbis erit; frustra terrebere nimbis,
et claro silvas cernes aquilone moveri."

denique aquilonem, qui a Lydo l. s. αἰθρηγενέτης nuncupatur, eodem Homerico epitheto a Nigidio esse explicatum, Gellius II 22, 9 docet: „qui ab aestiva et solstitialis orientis meta venit, latine aquilo, βορέας graece dicitur, eumque propterea quidam dicunt ab Homero αἰθρηγενέτην appellatum"; namque summam Favorini disputationis (II 22, 3—26), egregie eam cum Ampeli capite quinto consentientem, ex Nigidianis libris depromptam esse, vix dubitare licet 28). duarum enim opinionum quae omnino inter Ro-

plena sint in ea cornicula, serenitatem. certe si rubet quasi aurum ventos ostendit. fit enim ventus ex aeris densitate, densitate obducta sol et luna nubescunt; item si cornua eius obtecta fuerint nebula, tempestas futura est. Isidor. ibid. et schol. German. p. 108: *si pallidus sol in nigras nubes occidat, aquilonem ventum significat.*

27) cf. Arat. 803:

πάντα δ᾽ ἐρευθομένη δοκέειν ἀνέμοιο κελεύθους,
ἄλλοθι δ᾽ ἄλλο μελαινομένη δοκέειν ὑετοῖο.

28) quamvis in medio hanc quaestionem reliquerit Woelfflin de L. Ampelii libro memoriali p. 28. cf. L. Mercklin *d. citiermeth. d. Gell.* p. 677.

manos extiterunt cum auctorem unius, quam Seneca natur. quaest. V 16, 17, Vegetius de re milit. V 8, Suetonius ap. Isidor. de natur. rer. c. 37 amplexi sunt, Varronem esse constet (cf. Reifferscheid. Suetoni reliq. p. 428), alteram eamque simpliciorem, quam Gellius l. s., Plinius II 47, Ampelius l. s. secuntur, profecto consentaneum est referri ad Nigidium, alterum iuxta Varronem doctrinae Romanae columen. atque exposuit is singulari scripto sat amplo, quippe cuius quartus liber a Servio cod. Guelferb. in Georg. I 432 laudetur, de ventis ipsiusque huius scriptionis liber secundus a Gellio l. s. in fine capitis conmemoratur. accedit denique, quod constat, Nigidium ab Ampelio persaepe adhibitum esse [29]). nullus igitur dubito, quin Nigidio verba supra significata vindicem.

Contra dubius haereo, quid V a r r o n i adsignem. quod enim ei soli tribui possit, iam nihil superest. itaque necesse est, statuamus vel eius nomen ab alio auctore adscriptum fuisse vel ab ipso alterum usurpatum. atque mihi quidem haud absonum videtur, in illo quem modo tractavi loco etiam Varronis navales libros (sive ephemeridem navalem) in partes vocatos esse. nam his libris summo iure adscribi possunt Varronis meteorologicae quae hic illic traduntur animadversiones. cf. Vegetius de re milit. V 11 *quae* (signa tempestatum) *Varro in navalibus libris diligenter excoluit.* in eis autem saepe easdem quas Nigidius in libro de ventis notat significationes, velut ea quae Nigidius ap. schol. German. p. 112 (vid. adnot. 26) ponit, repetit Varro apud Plinium XVIII 349: „nascens luna si cornu superiore obatrato surget, pluvias decrescens dabit, si inferiore, ante plenilunium, si in media nigritia illa fuerit, sincerum diem [30]) plenilunio“ [31]); et ibid. 348: „si rutila (erit), ven-

29) cf. Woelfflin p. 24, Buecheler in nov. mus. Rhen. XIII p. 177 sq., Reifferscheid l. s. p, 445 et addend. p. XVIII.

30) *sincerum diem* scripsi pro *imbrem in* collato Nigidio l. s.

31) Nigidi testimonium mancum esse convincitur Varronis loco; tria enim debebant distincta esse: si luna summo in corniculo, si in imo, si in medio nigras haberet maculas; apud Isidorum et scholiastam Germanici me-

tos (significabit)." potuit igitur hic quoque Varro laudari sive a Nigidio ipso, quod pro temporis ratione certe licuit, cum ephemeris navalis conscripta sit c. a. a. Chr. 77 (cf. Bergk in nov. mus. Rhenan. I p. 369), sive una cum Nigidio ab eo, ex quo hausit Lydus. ceterum nolo celare, posse etiam credi Varronis nomen appositum fuisse in Ptolemaei quibusdam locis si perpensitas, in eisdem libris saepe Arati opiniones redditas esse a Varrone [32]), Arato etiam Ptolemaei doctrinam de signis tempestatum esse superstructam (cf. Buhlei commentarium in Arati diosemeia).

Ex Plinio denique fere omnia ostenta deprompta sunt, quae Lydus ex historia Romana affert, plerumque ad verbum expressa neque unquam addito auctoris nomine; semel tantum (cap. 7) laudatur in enarranda re, quam ipse se vidisse narrat Plinius II 150: ἐπὶ τῆς φυσικῆς ἱστορίας ὁ Ῥωμαῖος Πλίνιος. λίθον ἑωρακέναι φησὶν ἐν Βοκοντίῳ ἐξ οὐρανοῦ κατενηνεγμένον.

Praeterea Campester (Campester nimirum, non Campestrius nuncupandus est) a Lydo bis in partes vocatur p. 20 v. 7: ὁ δέ γε Ῥωμαῖος Καμπέστριος ταῖς Πετοσιριακαῖς ἀκολουθῶν παραδόσεσι [33]) et p. 30 v. 4 auctor longae de cometis disputationis, quae nunc plena ex codicibus Laurentianis edita est. hanc quoque disputationem

dium membrum intercidit, contra ultimum apud Servium georg. I 432: *Nigidius de ventis IIII, si summum corniculum maculas nigras habuerit, in primis partibus imbres ait fore, si in imo cornu, serenitatem.* videtur etiam in Isidori codice A (cf. Sueton. ed. Reifferscheid p. 235) vestigium harum turbarum superesse.

32) ut exemplum afferam, Isidor. de nat. rer. c. 38 et schol. Germanici p. 112. *Varro ait: si exoriens concavus videbitur ita ut in medio fulgeat et radios faciat partim ad austrum partim ad aquilonem tempestatem humidam et ventosam fore significant.* egregie conspirant cum Arato v. 828 sq.:

ἀλλ' οὐχ ὁππότε κοῖλος ἐειδόμενος περιτέλλῃ
οὐδ' ὁπότ' ἀκτίνων αἱ μὲν νότον αἱ δὲ βορῆα
σχιζόμεναι βάλλωσι, τὰ δ' αὖ περὶ μέσσα φαείνῃ·
ἀλλά που ἢ ὑετοῖο διέρχεται ἢ ἀνέμοιο.

33) ab eo repetendum esse credo totum locum inde a p. 20 v. 7 usque ad p. 21 v. 11.

ex Petosiriacis copiis derivatam esse arguitur per Servium, qui in Aen. X 273 (quem locum in epimetro de cometis adnexui) eadem fere proponit et in fine addit: „plena vel pleniores differentias vel in Campestro vel in Petosiri si quem delectaverit quaerat"[34]). etiam apud Fulgentium alleg. Vergil. p. 742 Staver. Campester in catabolicis infernalibusque cecinit. aetas eius ignoratur neque est cur cum Muellero Etrusc. II p. 38 eum aequalem Apulei esse putes.

Quis postremo fuerit Fulvius defensor divinationis astrologicae in cap. 16 (Φούλβιος ἐκ τῶν τοῦ Νουμᾶ ἱστορήσας), prorsus nescitur; opinati quidem sunt Merkel proleg. Ovid. fast. p. LXXV alii, esse Fulvium illum Nobiliorem qui teste Charisio I p. 112 Putsch. fastos scripsit i. e. calendarium conposuit non dissimile Verri Flacci Praenestino[35]); sed me iudice audacius quam verius.

Iam vero quaeritur, num ratio et natura Etruscae et Romanae disciplinae sacrae in libro Lydiano recte possit perspici, num vera illius divinationis imago sit proposita. incorruptae quidem colorem antiquitatis in eo desiderari nemo inventus est qui negaret. atque primo obtutu vides, imperatorem Caesarem eiusque aulam saepe commemorari, controversias dogmaticas tangi, vel ieiunium Christianorum respici[36]), fere unicam gentem cuius irruptio semper immineat Persas esse, qui tempore Iustinianeo regni Byzantini fuerint hostes perniciosi[37]), tantum non omnia moribus illius aevi adaptata esse. cui malo ita mederi studet C. B. Hase ut sumat, fortasse Lydum e libris haruspicinis ritualibusque selegisse ea potissimum, quae ad sua quoque tempora regionesque sibi propinquas accommodari quodam-

34) ex eodem fonte apparet hausisse anonymum, cuius dissertationem in epimetro de cometis tertio loco posui.

35) cf. Mommsen *roemische Chronologie* p. 41 n. 51 edit. alt.

36) cf. Hase praefat. p. XVII, Hertz Nigid. p. 33 not. 3; de ieiunio cf. p. 72 v. 3, de controversiis dogmaticis p. 84 v. 13.

37) eorum scilicet irruptione statim post cometae apparitionem facta Lydus ipse, qui eo usque temporis divinationem astrologicam anile et ineptum esse inventum crediderat, sibi persuasit, eam verissimam ac paene divinam esse artem, cf. prooem.

modo posse existimaret; praetermisisse autem consulto vetera illa spectantia vel ad gentes Italiae Aequos Latinos Samnites Picentes Tuscos, vel ad administrationem rei publicae de comitiis auspicato edicendis obeundis dimittendis vel ad loca augurata Latii agrique Romani, Albanum montem, lucum Maricae, armilustrum, aedes urbanas, quae omnia Graecis hominibus saeculi sexti rerum Italicarum incredibiliter rudibus fastidia ac monstra deberent videri, interdum quoque res priscas vocabulis novis suoque tempore usitatis obscurasse; denique illo tempore impium reputatum fuisse proferre in lucem, quae ex pontificum libris eruta essent de auspiciis cliviis, sacris novendialibus, lectisterniis faciundis, supplicationibus circa templa fana pulvinaria decernendis; quamobrem haud sine gravi causa non nisi pauca[38]) eaque obscura antiquae persuasionis vestigia in excerptis suis reliquisse Lydum[39]). ipse autem Hasius in conficienda interpretatione Latina coniectura sagaciter saepe et feliciter assequi conatus est eam sententiam, quae olim fuerit sed a Lydo inscite perversa[40]). Hasius igitur quamquam concedit a Lydo multa novata esse et mutata, tamen cum cetera scripta manasse credit ex optimo fonte tum fulgurum interpretationes cap. 47—52 si pauca exceperis sumptas esse ex libro vetere pontificio rituali fulgurali (p. XX). O. Müller Etrusc. II p. 42 opinatur, scripta Romanorum Labeonis Nigidi aliorum de disciplina Etrusca a haruspicibus recentioribus temporibus sola esse usurpata, pedetemptim corrupta et perversa inmixtis superstitionibus Chaldaicis et Aegyptiacis doctrinaque Graeca meteorologica; neque aliter Hertzius indicat, qui omnia quae de Etrusca disciplina tradat Lydus genuino alicui fundamento esse passim superstructa dicit (p. 32) atque Nigidi Figuli tonitruale foede interpolatum, tamen Nigidi esse putat (p. 33). contra ego censeo. nihil enim genuini, nihil Etruscae vel Romanae disciplinae auguralis et ritualis inesse Lydi libris, sub-

38) reliquisse tamen p. 46 B de populi victi caeremoniis ad Romanos transferendis bene monet Hase.
39) Hase praefat. p. XVIII sq.
40) cf. praefat. p. XVI.

diticium Nigidi tonitruale esse, contendo et certissimis argumentis evincam. unum quod video afferri potest vestigium Etruscorum disciplinae, tangi in cap. 47 doctrinam a Tuscis de fulmine regali prolatam[41]); quod quam nullius momenti sit, docetur eo, quod vel in codice Theodosiano XVI 10, 1 decretum est: „si quid de palatio nostro aut ceteris operibus publicis degustatum fulgore esse constiterit retento more veteris observantiae quid portendat ab haruspicibus requiratur." tritum igitur hoc fuit ut quod maxime, ceterum omnia divinationis genera quae in Lydiano libro exercentur non Etrusca sunt, sed Chaldaica, Aegyptiaca, Graeca. Campestrum ex Petosiri, Vicellium ex Ptolemaeo pendere totum, Labeonem prorsus Chaldaicae et Aegyptiacae astrologiae se addixisse iam supra demonstravi. dein ab Etruscis alienum fuit ex solo tonitru vaticinari, quod rectissime iam Müller Etrusc. II p. 175 affirmavit. quam sententiam ut refutaret, unicum testimonium Hertzius Nigid. p. 33 potuit afferre Ciceronis de divin. I 33, 72; atque id nunc manibus eius detortum est editione a Christio ad optimos codices redacta. ibi enim cum olim volgo legeretur *et tonitruales libri*, nunc scriptum est *et rituales libri* secundum optimos libros[42]) recteque editor amicus animadvertit, rituales libros cum Festo auctore de urbibus condendis, de aedibus sacrandis deque aliis id genus rebus agerent, multa ex disciplina haruspicina petita continere potuisse. neque unquam Etrusci frequentaverunt totum id genus divinationis, quod nititur observando signo zodiacali, quod sol vel luna occupet, quale fere per totum librum usurpatum est. in capitibus 17—20 praeterea origo proditur re parva sed manifesta, quod vigiliae numerantur non quattuor Romanae (cf. Censorin. 23, 9) sed tres Graecae

41) cf. Müller Etrusc. II p. 164.

42) *et rituales* legitur in Vossiano A, Vindobonensi man. sec. *et trituales* in Vossiano B, Heinsiano, Vindobonensi man. prim. (?, Christ scribit V²), in deterioribus nonnullis *et tonitruales; tonitruales* igitur librarius ex *trituales* correxit, ut sibi visus est, seductus antecedentibus libris fulguralibus.

(cf. Pollux I 70). ceterum facile a me impetro ut credam, Lydum ipsum finxisse, haec scripta Etruscam disciplinam repraesentare neque ullum eorum auctorem unquam Etruscam speciem prae se ferre voluisse; miro enim Etruscorum amore captus est Lydus, fere omnia ab eis repetit; credidit scilicet Etruscos eosdem atque Tyrrhenos i. e. Lydos fuisse, itaque proavos ipsius. concedo igitur, credi posse Nigidium quoque non Etruscam sed Chaldaicam doctrinam proponere voluisse[43]); nihilo setius certum est, totum tonitruale, quod Nigidi fertur, esse suppositum. exordium capit hoc tonitruale a mense Iunio, non quod eo tempore tonare incipit, ut voluit Burinius[44]), sed quod Iunio sol cancrum ingreditur, atque a cancro, quod lunae domicilium sit, incipere decet in observatione lunari, ut ipse auctor ait, καλῶϲ ἄν τιϲ ἄρα καὶ τὸν ϲελήνηϲ οἶκον ἐπιλέξαιτο, ὥϲτε ἀπὸ τοῦ καρκίνου καὶ ἐνταῦθα τὴν ἐφήμερον ἀπὸ τῆϲ ϲεληνιακῆϲ νουμηνίαϲ κατὰ τοὺϲ ϲεληνιακοὺϲ μῆναϲ ληψόμεθα τῶν βροντῶν ἐπίϲκεψιν. de domiciliis zodiaci doctrinam, quae imperatorum aetate immane quantum propagata est, iam Nigidi aetate Romae receptam esse, non modo ignoratur sed veri est dissimillimum. alterum accedit multo gravius. observatio instituitur secundum menses synodicos, cuius semper triginta dies enumerantur, quamvis revera 29 dies et fere 13 horas contineant. atque hi menses synodici triginta dierum semper exaequantur ita mensibus anni civilis[45]), ut novus mensis

43) Chaldaiceae astrologiae operam dedisse Hertzius Nigid. p. 28 sq. certis argumentis evicit.

44) acad. des inscript. et belles lettres 1764 p. 197: „apparement parceque c'est vers ce temps de l'année, que le tonnerre commence a se faire entendre" quod ei credit Hertz p. 33; sed res ipsa falsissima est, cum in Italia Graeciave mensibus aestivis Iunio Iulio Augusto rarissime tonet, contra frequentissime vere et autumno.

45) nolo urgere nomina Iuli et Augusti nondum Nigidi aetate (qui mortuus est a. 45 a. Chr.) extitisse; talia enim facillime postea poterant mutari. neque necesse est, immo vix licet, in libro Nigidiano de anno Iuliano cogitare. fac igitur ponas veterem annum Romanum 378, 377, 355 dierum. quousque te vertis eaedem te manent ineptiae.

semper initium capiat a novilunio; quem conputum non recentiore interpolatione tonitruali obtrusum esse eo arguitur, quod primo Martio annus novus[46]) positus est (cf. p. 77 v. 24: εἰ βροντήσῃ, ἅπαν τὸ ἔτος ἀψιμαχίαι καὶ διχόνοιαι ἔσονται). quae omnia tam sunt ridicula tam supra modum inepta, ut ea Nigidio astronomiae peritissimo attribuere vesani sit. potuit talia conscribillare profecto nemo nisi homo, qui prorsus deditus altae astrologicae sapientiae astronomiae ne prima quidem elementa extremis digitis attigit[47]).

Ne multa, omnia quae in Lydo extant scripta conposita sunt aetate, in qua Romae omnium gentium superstitiones absurdissimae inter se confusae sunt et pavor stuporque animi lubentissime maxime miris artibus delectatus est, tertio quartove p. Chr. saeculo. huic igitur aetati adscribas Vicellium, Campestrum, Fonteium. Latine quidem scriptae erant illae disputationes sed versae minime a Lydo, homine Latini sermonis misere gnaro[48]), contra excerptae mutatae accomodatae ad ipsius temporis mores, religionem, statum publicum.

Nihil ergo valent omnes quae in Lydo reperiuntur disputationes astrologicae ad illustrandas Romanorum Etruscorumve antiquitates sacras; habent tamen aliquid momenti, si Byzantinorum spectas tempora, quod primitiae sunt studiorum in eis mirum in modum excultorum et propagatorum. Nam per tota Byzantinorum saecula superstitiosa summis in delitiis tales disquisitiones astrologicas habuerunt cum alias tum βροντολόγια et σεισμολόγια, ita ut ne imperatores quidem aspernarentur, talia conponere, velut imperatoris Heraclii in codice Regio 2267 extat tonitruale, βροντολόγιον τῶν ιβ' ζῳδίων συνταχθὲν ὑπὸ

46) is vel imperatorum aetate in usu fuit, cf. Ideler chronol. II p. 56 et Mommsen chronol. Roman. p. 107.

47) ceterum Hertz p. 32 recte monuit legem observationis soli Romae destinatae violatam esse ad d. 30 mens. August. et ad d. 10 Septemb.

48) cf. I. F. Schultze quaest. Lydian. § 2 *quam peritus linguae Latinae Lydus fuerit* p. 6 sq.

Ἡρακλείου βασιλέως ἐκ τῆς ἀστρῴας κινήσεως (cf. Du Cange in append. ad glossar. Graec. p. 44). coniuncta quidem erant haec studia pariter atque in Lydi libro cum disquisitionibus de causis physicis tonitrus, terrae motus, de signis tempestatum, meteorologicis et prognosticis cuiusque generis. neque eas dedignati sunt imperatores. nam Constantinus Porphyrogennetus in append. ad libr. I de caeremon. p. 467 inter libros qui ipsi vel in castris prae manibus fuerint enumerat: βιβλίον τὸ περιέχον περὶ εὐδίας καὶ χειμῶνος καὶ ζαλῆς ὑετοῦ τε καὶ ἀστραπῶν καὶ βροντῶν καὶ ἀνέμων ἐπιφορᾶς, πρὸς τούτοις βροντολόγιον καὶ σεισμολόγιον καὶ ἕτερα ὅσα παρατηροῦνται οἱ πλευστικοί· ἰστέον δὲ ὅτι τοιοῦτον βιβλίον ἐφιλοπονήθη καὶ ἐκ πολλῶν βιβλίων ἠρανίσθη παρ' ἐμοῦ Κωνσταντίνου ... βασιλέως.[49]) et quo usque processerit vesana in istis vaticiniis collocata fiducia Nicetas Choniates tibi narrabit, qui in Manuel. Commen. VII 5 p. 233 ed. Genev. 1593 haece refert: λέγεται ὡς τοῦ δόγματος τούτου (de oblatione incarnati dei) ὑποκινουμένου

49) quam late patuerint haec studia quaevis Graecis codicibus paullo instructior bibliotheca demonstrat: tam ingens est silva Byzantinarum disputationum „de ostentis“; non minus ἑρμηνεία τοῦ βροντολογίου καὶ τοῦ σεισμολογίου, ἑρμηνεία τοῦ σεισμολογίου τῶν δώδεκα ζῳδίων, βροντολόγιον τῶν ιβ̄ μηνῶν alia reperiuntur, quam παρασημειώσεις προγνωστικαὶ περὶ τῆς μελλούσης τοῦ ἀέρος καταστάσεως similia, in quibus omnes veterum observationes meteorologicae non solum quae apud Aratum, Theophrastum, Plinium leguntur, sed aliae permultae ineditae coacervatae sunt. quid quod etiam in Britanniam haec studia utriusque generis transmigraverunt? inter scripta Bedae Venerabilis legitur etiam *libellus de tonitruis ad Herenfridum* (vol. VI p. 343 sq. ed. Giles), translatus, ut scriptor ipse ait in praefatione, ex sermone Graeco in Latinum, neque minus eius feruntur *pronostica temporum* et *de praecognitione copiae aut paupertatis futurae* (edit. Basil. 1563 vol. I p. 462 sq.). falso tamen has disputationes ex Lydo manasse dicit Hase comment. p. XV sq., fere nullus enim est consensus. ceterum unum ex his seismologiis ineditis in epimetro secundo de terrae motibus adnexui.

καὶ εἰς κοινὴν ἐπικρινομένου προτεθῆναι βάσανον, ἐξώρως ἐκραγῆναι βροντὴν ἐξαισίαν, ὑφ' ἧς καὶ περικτυπηθῆναι τὰς ἀκοὰς τὸ συνὸν ἅπαν τῷ βασιλεῖ κατὰ Πελαγονίαν διατρίβοντι τότε, ὡς ἀπὸ τοῦ κτύπου πολλοὺς εἰς γῆν καταπίπτειν. καί τινα τῶν τροφίμων, Ἡλίαν τοὔνομα, τὴν τύχην ὑπὲρ τοὺς πολλούς, τοῦ στρατοῦ φύλακα, βίβλον ἀναπτύξαντα περὶ βροντῶν καὶ σεισμῶν διεξιοῦσαν καὶ τὰ περὶ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον καθ' ὃν ἐβρόντησεν ἐπελθόντα, φάσκοντα εὑρεῖν οὑτωσί· πτῶσις σοφῶν[50]). οὐ μόνον τοίνυν οἱ ῥηθέντες ἄνδρες τῶν τηνικαῦτα ὄντες σοφῶν οἱ κράτιστοι τῆς ἐκκλησίας ἀπεσφενδονήθησαν καὶ πάσης ἱερᾶς ὑπηρεσίας ἐξωστρακίσθησαν, ἀλλὰ σὺν αὐτοῖς καὶ ἕτεροι τῶν ἱερῶν καὶ θείων περιβόλων ἀποσηκασθέντες ἠλάθησαν[51]). quae res cum ita se habeant, Lydi librum de ostentis a Byzantinis lectitatum esse iure suspicari licet neque raro ab eis commemoratur. Theophylactus Simocatta hist. eccl. Reg. p. 186 B inquit περὶ τῶν ἀνθρωπομόρφων καὶ Νειλῴων ζῴων καὶ τοῖς πάλαι ἱστόρηται. τίνος δὲ σημαντικὸν ἡ τούτων ἐνδημία καθέστηκεν εἰπεῖν ἐθάρρησεν ὁ Λυδὸς τῶν ἄλλων λίαν νεώτερος καθεστὼς ὃς κατὰ τοὺς χρόνους ἐγνωρίζετο Ἰουστινιανοῦ τοῦ αὐτοκράτορος[52]), ad quem locum teste Hasio in comment. de Lydo p. XV in codice Vatic. Gr. 971 haec adscripta sunt: σημείωσαι ὅτι ὁ Λυδὸς ὁ περὶ κομητῶν καὶ ἴριδος καὶ λοιπῶν περὶ τὸν ἀέρα παθῶν ἑρμηνεύσας ἐν τοῖς χρόνοις ἦν Ἰουστινιανοῦ τοῦ αὐτοκράτορος. Leo Tactic. constit. in epit. § 67 (ed. Lami ex cod. Laurent. in oper. Meurs. vol. VI Florent.

50) plane similia leguntur apud Lydum p. 75, 19: εἰ βροντήσῃ . . πτῶσιν ἀνδρῶν εὐπόρων ἀπειλεῖ multis aliis locis.

51) perraro auditur vox hominis sani, velut Nicephori Homologetae in Corp. iur. Graec. Roman. p. 196 τὰ λεγόμενα βροντολόγια καὶ σεληνοδρόμια ἢ καλανδολόγια οὐ χρὴ δέχεσθαι· βέβηλα γὰρ πάντα.

52) sententia hodie non legitur in libro Lydiano; eam in initio mutilato positam fuisse haud inprobabiliter suspicatur Gutschmid in indice Lydiano.

1745) col. 917 celeberrima astronomica scripta recenset Ptolemaei canonem et quadripartitum, Arati phaenomena, Ἰωάννου τοῦ Λυδοῦ καθημερινήν τε καὶ μηνιαίαν ἐπιτήρησιν. mirum in modum Lydi librum in usum suum convertit Byzantinus quidam, de quo Gaulmin ad Psellum de operat. daemon. (p. 199 ed. Boissonade) ex codice Regio adnotat haece: σεισμοὺς *immittit* (*Satan*) *sed per* ἀγγέλους σεισμῶν *ut credebant illi syderati quos magi quinque esse agnoscunt, puto, ob quinque* σεισμῶν εἴδη, *quia sunt* ἐπικλινίαι (sic! idem error in omnibus Lydi codicibus extat) βράσται, ῥῆκται, σεισταὶ, ἱζηματίαι. *astrologus msc. plura disserit*; *inde et veteribus Persarum, si nebuloni Graeculo adhibenda fides est*, οἱ μάγοι τῶν σεισμῶν. contra minus Lydi opus probat, ut est severior in diiudicandis scriptis, Photius cod. 180 p. 125ᵃ 30 sq. Bekker. ἀνεγνώσθησαν Ἰωάννου Λαυρεντίου Φιλαδελφέως τοῦ Λυδοῦ πραγματεῖαι τρεῖς· περὶ διοσημειῶν, περὶ μηνῶν, περὶ ἀρχῶν πολιτικῶν. ἀλλ' ἡ μὲν περὶ διοσημειῶν ὅσα γε κατ' ἐμὴν κρίσιν καὶ πεῖραν οὐδὲν ἢ ἐπ' ὀλίγον διενήνοχε μύθων. neque clementior est anonymus quidam grammaticus Byzantinus, qui Alexio Comneno regnante vixit. is amico cuidam ita scribit ap. Cramer. anecd. Oxon. III p. 187 v. 4 sq.: ταῖς Λυδοῦ μαντείαις, ἃς ἐκεῖνος ἔκ τε Φοντηίου (cod. φώντου) καὶ Φιγούλου (cod. φηγούλου) καὶ τοῦ μυθολογουμένου παρὰ Ῥωμαίοις Τάγητος συναγήοχε, μὴ πάνυ τι πρόσεχε· τερατολόγος γὰρ ὁ ἀνὴρ οὗτος καὶ πολυφόρητος... καὶ εἴγε πιστεύεις τῷ Λυδῷ Ἰωάννῃ πρὸς τὰ ἐκείνου σε πέμποιμι βροντολόγια.

Restat ut pauca addam de ultima parte libri Lydiani, de calendario Clodi Tusci. Clodium Tuscum nullo iure Merkel proleg. ad Ovid. fast. p. LXVI contendit Tuscum esse de cuius poematis loquitur Ovidius Pont. IIII 16, 20: *quique sua nomen Phyllide Tuscus habet*. sed induxit Merkelium in hanc opinionem perversa quam de calendario Clodi sibi induit persuasio. id nimirum censet Ovidio suppeditatum a Clodio amico, quem ipse fastos conpositurus rogasset, ut de rebus astronomicis quas rectius calleret

librum in ipsius usum conscriberet, atque ab Ovidio in elaborandis fastis usurpatum esse. quam tamen persuasionem ipse evertit, cum concedat multis locis Ovidium ab amici calendario non solum discessisse, sed saepe errores amici rerum astronomicarum scilicet peritissimi ab Ovidio earum rerum paene ignaro prudenter correctos esse. atque multo maior inter Ovidi et Tusci notationes evadit discrepantia, si spectas omnia ea, quae transponendo supplendo corrigendo Merkelius tantum eo animo tollere conatur ut consensum inter amicos restituat[53]; qua in re quam male provinciam susceptam administraverit, luculenter exposuit Hertzbergius in diariis antiquit. 1846 p. 241 sq. apage igitur opinionem praeiudicatam, cui quid veri insit, statim explicabitur. Müllerus Etrusc. II p. 39 Clodium aequalem Appulei esse putat, quod ea demum aetate talia scripta tamquam Etrusca perhiberi potuerint. verum Lydi ipsius stupori, fortasse coniecturae, quam recte ex nomine Clodii Tusci capere sibi visus est, debentur eius verba cap. 71 καὶ ταῦτα μὲν ὁ Κλώδιος ἐκ τῶν παρὰ Θούσκοις ἱερῶν. mihi equidem maxime videtur probabile, auctorem calendari esse Clodium Tuscum, ad quem Sinnius Capito litteras dedit (cf. Gell. V 20, 2), cuius commentarii grammatici laudantur identidem a Servio[54]. quae opinio stabiliri etiam potest natura calendari ipsius. non nego equidem, calendarium, quale nunc legitur, vix ac ne vix quidem a Clodio illo potuisse scribi, immo concedo videri interpolatum et hic illic assutis pannis deformatum esse; tamen genuinum superest fundamentum, quod optimo iure repetas a Clodio Tusco aequali Capitonis Sinni. namque ut statim dicam

53) falsam Merkeli sententiam etiam falsiorem reddidit I. F. Schultze quaest. Lydian. p. 25: „. . quod permulta quae ad mythologiam et festa Romanorum pertinent, libris de mensibus cum Ovidi fastis conveniunt. uterque enim tractatus diario Clodii Tusci ad Ovidii usum conscripto (cf. Merkel prol. ad Ovid. fast. p. LXVI) fundatus est".

54) in Aen. I 52; II 229; XII 657; quartus liber laudatur in Aen. I 176.

quod sentio, primarius fons, ex quibus rivolos suos irrigaverit iste Clodius, vetus est calendarium rusticum Romanum, *Eudoxi et Metonis antiquorumque fastis astrologorum* (Colum. VIIII 14, 12) fundatum, quode post Ponte-derae[55]) quasdam opiniones certissimam excogitavit sententiam Theodorus Mommsen chronol. Rom. p. 54 sq. contuli enim calendarium Clodi cum ceteris quae extant omnibus astronomorum notationibus atque adscripsi semper in adnotatione critica congruas ceterorum opiniones, eas tamen tantum, quae plene vereque suapte sponte consentiunt; omisi omnes, quarum consensus ut probaretur vel longiore disputatione vel probabili opus esset correctione. prorsus autem neglexi quas Ptolemaeus affert tempestatum significationes; nondum enim satis perspectum habeo, qua ratione has Ptolemaeus observationibus suis astronomicis adaptaverit[56]). contra ne quid omitterem, addidi, si quid inter Ptolemaei notationes astronomicas et calendarium Clodianum conveniret; qua in re superfluum duxi addere dies Aegyptiacos, quippe quorum cum fastis Iulianis comparatio simplex et certa esset. has igitur collationes si perlustraveris, hanc videbis prodire summam: plenus fere et absolutus consensus est Clodium inter et Columellam, qui priscum calendarium rusticum se sequi ipse l. s. testatur. deinde plerumque egregie cum Clodio conspirant Varronis pauca huius generis a Lydo de mensibus servata testimonia, quae ad eius ephemeridem rusticam referenda esse probavit Bergk in nov. mus. Rhen. I p. 370. atque in ea ephemeride potuitne omnino Varro aliud proponere calendarium quam Eudoxi Italicum? siquidem id ut faceret coactus est Columella, *quia notior est ista vetus agricolis*

55) antiquit. p. 244 sq. (epist. 24 de antiquissimo anno solari quo Graeci Latinique usi sunt) et p. 338 sq. (ep. 39 de dieteride Romana Eudoxi fastis exornata).

56) Boeckhium vero in libro nuperrimo *ueber die vierjaehrigen Sonnenkreise der Alten* p. 232 sq. de hac re haud probabiliter disputasse, iam ipsius tabulae (p. 393—411) docent. — de Gemini calendario vide ea quae infra dicam.

concepta opinio. denique haud raro concordant inter se Clodius et Ovidius, quem ex eodem fonte atque Columellam et eo diverso ab observatione Caesaris (cui prorsus se dedit Plinius XVIII 57) hausisse, conputatione instituta docuit Idelerus, in dissertatione inserta actis academ. Berol. 1822. 1823 p. 137 sq. *ueber den astronomischen Theil der Fasti des Ovid.* accurate autem omnia, quae Clodius Columella Varro Ovidius communia proferunt, consideranti et inter se conferenti apparebit, opinor, una eademque omnes niti auctoritate, sed diversa ea a fastis Iulianis, ita tamen, ut passim pro arbitrio vel iudicio adderent, omitterent, mutarent. communis vero ista auctoritas quae potest esse nisi calendarium vetus rusticum, quod etiam ab hominibus litteratis ad doctas disquisitiones velut a Varrone in octavo antiquitatum rerum divinarum libro de feriis [57]) adhibitum esse constat? accedit postremo, quod saepe cum Clodio congruunt Eudoxus et Euctemon (i. e. Meton), siquidem sat recte eorum notationes a Pseudo-Gemino servatas contuli (de qua re ipse nunc valde dubito), Eudoxi et Metonis fastis fundatum est calendarium quod dixi rusticum; contra id quod gravissimum est inter notationes Clodi et Iuli Caesaris (a Plinio l. s. exhibitas eas) fere nunquam convenit.

Quorum omnium argumentorum coniuncta vi id certe effectum iri spero, ne prorsus absona videatur ea, quam supra tuli de Clodi calendario, sententia. confidentius tamen de ea re ut loqui liceret, opus esset disputatione enucleatiore atque paullo altius repetenda, quam nunc differo, non solum quod video iam iustum modum excessuram esse hanc praefationem, sed magis etiam quod obstricta est tota quaestio multis difficultatibus et scrupulis, quos tolli posse

57) cf. Mommsen chronol. Roman. p. 69. apud Plinium XVIII 284 et 286 quod trium dierum spatium inter Robigalia (25. April.) et Floralia (28. April.) interpositum est, vereor ne id debeatur per Plini quandam confusionem Caesaris fastorum correctioni, ex qua inter 25. et 28. Aprilem priscorum fastorum unus dies interiectus est (26. Aprilis fastorum Iulianorum).

omnes olim credidi, nunc adscitis secundis curis negare coepi[58]).

Distributio denique quam in fine libri Lydus addit singularum terrae regionum inter singula zodiaci signa, quibus obnoxia sint, ea tota exscripta est ex Ptolemaei tetrabiblo (vid. adnotat. critic.).

Postremo in indice auctorum a Lydo conmemoratorum conficiendo praesto mihi fuit index totius Lydi accuratissime ab Alfredo Gutschmid elaboratus, quem scriptor liberaliter mihi utendum concessit.

58) ceterum tacere nolo, quamquam intellego id mali ominis esse, Salmasium Plinian. exerc. p. 748 hoc calendarium aureolum libellum vocasse, tumultuariam contra quandam miscellam variis ex parapegmatis sine ordine ac iudicio confectam atque ad Salmasi genium factam Petavium auctar. op. de doctr. temp. p. 267.

PROLEGOMENA

IN

CALENDARIA GRAECA

Liber Lydianus quo paullo commendabilior prodeat, addidi calendaria Graeca quae extant omnia, anonymi in fine Geminiani libri adnexum, Ptolemaei, Aeti Amideni, Quinctiliorum; denique ex Lydi libro de mensibus et Eudoxi qui fertur papyro Parisino excerpsi ea quae ad calendaria spectant.

Calendarium, quod nunc in ultimo capite (XVI) Gemini isagoges exhibetur, non a Gemino ipso summario suo astronomico additum esse sed ab homine sciolo aliunde depromptum et hic sine ratione adglutinatum Boeckhius nuper evicit quattuor argumentis nixus in libro cui inscripsit: *ueber die vierjaehrigen Sonnenkreise der Alten, vorzüglich den Eudoxischen. Berlin* 1863. p. 22 sq. primum enim offendit in eo, quod calendarium istud adnectitur ne uno quidem verbo de naturae eius ratione addito. deinde Geminus ipse totam prognosticorum doctrinam longe abiecit verbis hisce (cap. XIV p. 72 ed. Halma): τὰ περὶ τὰς ἐπισημασίας οὔτ' ἐπιτυγχανόμενα ὁλοσχερῆ τὸν ἔπαινον ἔχει οὔτ' ἀποτυγχανόμενα κατηγορίαν. ἄτεχνον γάρ τι μέρος ἐστὶ τοῦτο τῆς ἀστρολογίας καὶ οὐκ ἄξιον προφορᾶς. porro Geminus per totum librum (cf. Boeckh. p. 10 sq.) sequitur Hipparchi placita, cum in aliis rebus tum in constituendis spatiis trimestribus, quae in capite primo ita exponit, ut primum inde ab ariete usque ad cancrum $94^1/_2$ dies efficeret, secundum a cancro ad libram $92^1/_2$, tertium a libra ad capricornum $88^1/_8$, quartum a capricorno ad arietem $90^1/_8$; nullo autem modo convenit inter hos numeros et eos, quos in parapegmate observatos esse videmus (potius Callippeos eos, ut statim exponam):

cancri	31 dies	92 dies		librae	30 dies	89 dies
leonis	31 —			scorpionis	30 —	
virginis	30 —			sagittari	29 —	
capricorni	29 dies	89 dies		arietis	31 dies	95 dies
aquari	30 —			tauri	32 —	
piscium	30 —			geminorum	32 —	

denique in calendario saepe Euctemo et Callippus commemorantur astronomi, nusquam Philippus, nusquam Hipparchus, quorum alterum prorsus omissum esse a Gemino, qui eum una cum Euctemone et Callippo laudet cap. VII p. 47 Halm.[1]), veri videtur dissimile, alterum, cui totus se dediderit, credi omnino nequit (cf. Boeckh. p. 28 et 29).

Calendarium ipsum miro errore Halma astronomus in editione Gemini p. 88 ad Eudoxum referre conatur. Theodorus vero Mommsen in chronol. Roman. p. 57 not. 78 edit. alt. Hipparchi id esse dicit fretus Idelero, qui (*astronom. Beobacht. d. Alten* p. 267 et in enchiridio chronolog vol. I p. 358) contendit, in eo Hipparchicam doctrinam inaequalitatis motus solis observatam esse. accurate contra nunc Boeckhius l. s. p. 24 sq. enucleat, spatia trimestria quae in calendario Pseudo-Gemineo exhibentur Callippea esse (quae per papyrum Eudoxi colum. XXII et XXIII nunc sat cognita sunt). quae opinio egregie eo stabilitur, quod revera in hoc calendario a Callippo solstitia et aequinoctia primis signorum zodiaci diebus adscribuntur, primo cancri solstitium aestivum (ἐν τῇ α̅ ἡμέρᾳ Καλλίππῳ .. τροπαὶ θεριναί), primo librae aequinoctium autumnale (ἐν τῇ πρώτη ἡμέρᾳ Καλλίππῳ .. ἰσημερία μετοπωρινή), primo capricorni brumale solstitium (ἐν τῇ α̅ ἡμέρᾳ .. Καλλίππῳ τροπαὶ χειμεριναί), primo arietis aequinoctium vernum (ἐν τῇ πρώτη Καλλίππῳ .. ἰσημερία ἐαρινή). consideranti igitur neque Hipparchum in hoc calendario neque ullum Hipparcho posteriorem astronomum laudari

1) ἀστρόλογοι ἑτέραν περίοδον συνεστήσαντο τὴν τῆς ἐννεακαιδεκαετηρίδος οἱ περὶ Εὐκτήμονα καὶ Φίλιππον καὶ Κάλλιππον.

persuadebit Boeckhius p. 25 sq., esse id conpositum ante Hipparchum (i. e. ante alteram partem secundi a. Chr. saeculi), neque tamen prius fine saeculi terti propter aetatem Dosithei aliquotiens commemorati (de qua infra).

Argumenta rationis, ex qua huic calendario adaptaverim *dies civiles qui nunc sunt* (in adnotatione a me subiectos), si quis quaerit, ei respondebit Boeckhius l. s. p. 42—58. de codicibus dixi in „sillybo" verso; Scaliger autem de emend. rat. temp. IV p. 248 sq. edit. 1629 idem παράπηγμα hic illic non ex codicum auctoritate sed ex suo arbitrio mutatum exhibuit.

Ptolemaei calendarium si cum duabus quae hactenus prodierunt editionibus Petavi et Halmae contuleris quasi novum, omnibus ex partibus emendatius et multo amplius ex mea recensione nunc editur, id quod non mea culpa evenit sed per mira quae huic libello acciderunt fata. primus hunc librum Graece edidit Petavius in uranologio p. 71 sq., qui in praefatione haec narrat: „Ptolemaei nobis copiam amicus quidam fecit, qui ex antiquo codice eum descripsit, eundemque post invenimus in Regia bibliotheca et a N. Rigaltio utendum accepimus, ex quo etiam non pauca castigavimus." valde manca autem haec princeps erat editio; nam non solum permultae apparitiones et significationes omissae erant, sed etiam tota praefatio deerat. quae omnia supplevit I. A. Fabricius bibl. Gr. vol. III p. 420 sq. prim. edit. ex codice Saviliano Oxoniensi, cuius apographum ab I. Fr. Wincklero Oxoniae confectum nanctus erat, ex quo etiam reliquam scripturae discrepantiam enotavit. ex plane simili codice, qui a Vincentio Pinelli editori missus est, itaque probabiliter nunc in bibliotheca Ambrosiana latet, fluxisse primo obtutu apparet interpretationem latinam, quae iam 38 annis ante editionem principem Graecam Vrbini prodiit 1592 per Federicum Bonaventuram Vrbinatem ita inscripta: *Claudii Ptolemaei inerrantium stellarum apparitiones ac significationum collectio. libellus mire elegans atque ad aeris praevidendas mutationes omnino necessarius, antehac nunquam impressus. a Federico Bonaventura Vrbinate latinitate donatus scholiisque non-*

nullis illustratus. item libelli duo, alter ex Columella, alter ex Plinio excerpti de inerrantium stellarum significationibus[2]). ex Petavio et Fabricio atque in appendice ex Bonaventura omnes congessit stellarum appariliones et secundum conputum astronomicum recensuit Idelerus *ueber den Kalender des Ptolemaeus* in act. acad. Berol. 1816. 1817 p. 163 sq. perutili opera, qua egregie de Ptolemaeo meritus est. contra plane nihil, immo nihilo etiam minus nuperus editor Gallus Halma (in libro Κλαυδίου Πτολεμαίου, Θέωνος κ. τ. λ. κανὼν βασιλειῶν καὶ φάσεις ἀπλανῶν καὶ Γεμίνου εἰσαγωγὴ εἰς τὰ φαινόμενα, *table chronologique des règnes* etc. Paris 1819 p. 13sq.) assecutus est.[3]) Petavi enim contextum cum Ideleri tabula sine ratione et contra rationem confudit, Fabrici collationem temerarie prorsus neglexit, Bonaventuram ignoravit; praefationem libri ex Fabrici editione repetitam[4]) multis mendis typographicis deformavit (inter quae vel omissiones conplurium versuum sibi indulsit); codicis Parisini Regi n. 2390, quem accurate se excussisse praefat. p. 12 et *discours prélimin. s. l. chronolog. et partic. s. celle de Ptolemée* p. XI[5]) iactavit, unam attulit scripturam (p. 54 *notes*). ceteras autem paucas, quas diligenter in adnotatione critica apposui, scripturas a contextu Petaviano et Ideleriano discrepantes non codici sed ipsius et typographi Parisini neglegen-

2) qui liber cum duobus alteris efficit Bonaventurae anemologiae partem priorem. ceterum huius libri perrari exemplari eo quod asservatur in bibliotheca Gottingensi per praefectorum liberalitatem uti mihi licuit.

3) taceo autem ridiculam rationem, qua accentus et spiritus prorsus pro arbitrio tanquam ornamenti instar distribuerit, quamvis eos prorsus omittere prudentius et profecto modestius fuisset.

4) cf. *discours etc.* p. XII: *un préambule, qu'on ne lit pas dans le ms. 2930 du Roi, mais qui est imprimé dans le 3e volume de la bibliothèque grecque de Fabricius.*

5) ibi narrat codicem Regium 2393 saeculo XIIII conscriptum esse et addit: *l'écriture du texte est en caractères courants mais liés entr' eux par des crochets et surchargés d'accents, qui la rendent très peu lisible.*

tiae tribuendas esse, earum naturam consideranti apparebit[6]. itaque ingens silva et bonarum lectionum (praecipue in exhibendis horis regionum) et supplementorum (in significationibus) nunc primum in suum quaeque locum recepta est, quamquam ne nunc quidem perfectus est liber. namque et 35 apparitiones etiamnunc deesse docet Idelerus p. 211 et secundum tantum huius scripti librum servatum esse ex praefatione et Suida s. v. Πτολεμαῖος arguo. in praefatione enim Ptolemaeus ita loquitur: ὁπόσαι μὲν οὖν συνίστανται περὶ τὰς φάσεις τῶν ἀπλανῶν διαφοραὶ καὶ περὶ τίνας αἰτίας, ἔτι δὲ κτλ. διὰ μακροτέρου ἐν τῇ κατ᾿ ἰδίαν συντάξει τῇσδε τῆς πραγματείας ἐφωδεύσαμεν. ait igitur omnia ista in singulari huius scripti libro a se iam esse exposita; atque incipere non prorsus novum scriptum sed partem solum maioris scripti ipsa particula οὖν in exordio posita docet. quocum bene congruit Suidas l. s. περὶ φάσεων καὶ ἐπισημασιῶν ἀστέρων ἀπλανῶν βιβλία β′. apparet ergo primum librum huius scripti, in quo Ptolemaeus ex artis legibus rationem apparitionum stellarum demonstraverit, deperditum esse. iam vero hoc calendarium non legitimum sed fraudem nebulonis cuiusdam esse, Pontedera *antiquitatum Latinarum Graecarumque enarrationes atque emendationes praecipue ad veteris anni rationem attinentes* (*Patav.* 1740) in epist. 48, *de Ptolemaei libro falso hoc nomine prodito, qui inscribitur* φάσις (sic!) ἀπλάνων (sic!) ἐπισημασίων (sic!) p. 412 sq. amico persuadere studet causis tam perversis, tam praeposteris, tam deviis, ut non possit supra[7]. duas solum non ita absurdas profert offensiones et

6) superfluum igitur duxi ubique enotare, si mea scriptura ab Halma differt; nam codicis auctoritatem eius editioni a me detractam esse confido.

7) ut duo certe exempla afferam, p. 414: *praeclare noster* τῇ θ′ τοῦ Παυνὶ Δημοκρίτῳ ὕδωρ ἐπὶ γῆν. *timebat ne pluvia dum astris vacabat, sibi pallium madefaceret; ideo in humum descendere iussit;* tu vide adnotationem criticam. et p. 415: τῇ ιζ′ τοῦ Ἀθὺρ χειμῶνος ἀρχὴ καὶ σημαίνει Εὐδόξῳ . . . *quid vero illud „Eudoxo significat"? si ab inferis excitaretur Eudoxus, diceret sibi non*

easdem iam commemoravit Petavius not. in uranolog. p. 415 circumspecto iudicio ita locutus: „duo sunt quae falsi suspicionem movent. alterum quod aequinoctium autumnale cum Ptolemaei observatione non convenit. nam Thoth Actiaci XXVIII i. e. Septembr. XXV adscribit aequinoctium. Ptolemaeus a. Chr. 139 observavit idem aequinoctium Septembris XXVI, hora fere VII matutina, tardius uno die. congruit parapegma nostrum cum vero ingressu solis in libram anno primo Iuliano. sed huic opponi potest consensus utriusque in aequinoctio verno. nam Ptolemaeus a. Chr. CXL observavit aequinoctium Martii XXII hora I post meridiem, qui est Phamenoth Actiaci XXIII, quem in diem nostrum quoque parapegma contulit; in quo a Iuliano cardine ambo discrepant. aestivum solstitium in nostro librariorum fortasse neglegentia excidit, quod Ptolemaeus observavit anno eodem Chr. CXL Iunii XXV. hibernum porro solstitium Choeac XXVI sive Decembris XXII affigitur in parapegmate, quod a Iuliano solstitio distat. itaque prior ista ratio non satis idonea est ob quam a Ptolemaeo librum hunc abiudicemus." addo in codice Saviliano et Bonaventurae interpretatione aestivum solstitium primo Epiphi notari i. e. XXV Iun., itaque eodem die, quo id observavit Ptolemaeus. plenus ergo est consensus excepto XXVIII Thoth; atque ei ipsi diei non perperam adscriptum est aequinoctium autumnale, cum revera eo die acciderit anno $13^7/_8$ p. Chr., quo tempore Ptolemaei calendarium conpositum esse, haud inprobabiliter videtur statui posse. certe Bonaventura p. 65 hoc parapegma post librum magnae constructionis confectum esse ex Almagest. VIII 6 fin. acute arguit; ibi enim dicit Ptolemaeus nunc operam molestam de episemasiis accuratius agendi sibi seponendam esse. „alterum argumentum", pergit Petavius, „sumere ex eo possumus quod cum mensibus Aegyptiis, Augusteis et Actiacis sive fixis Iulianos haud

aquilones non frigora, sed impudentiam vecordiam mendacium significare. quod mihi sine νεκρομαντίᾳ *non significant tantum, sed aperte demonstrant.* mihi quidem haec non significant sed aperte demonstrant Pontederae temeritatem haud volgarem.

satis exacte comparet: quasi ambo idem initium ac finem eundem habeant." sed neque a Ptolemaeo ista conparatio mensium Iulianorum profecta videtur et prorsus recte menses Iuliani cum Aegyptiacis conferuntur in codice Saviliano et in Bonaventurae interpretatione (in hac per totum annum). etiam scholion quod in fine operis additur genuinum et ab ipso Ptolemaeo scriptum esse, cuius „stylum ipsum et loquendi genus" recte agnoscere sibi visus est Petavius p. 416, enucleatius demonstravit Boeckhius l. s. p. 229 sq.; quod uno verbo moneo, quia Idelerus l. s. p. 165 hac de re falsus est[8]); namque de re ipsa dubitari nunquam debuit. ceterum ut certum iudicium de traditione quam vocant huius calendarii constet, antiquum duxi contextum talem fere exhibere, qualis ex codicibus inter se conlatis resuscitari potest, et abstersis levioribus qui usu veniant librariorum erroribus nunc abstinui a violentioribus correctionibus, quibus aliquotiens verbis Ptolemaei opus est; velut si numeri horarum non secundum ordinem sese excipiunt (ὥρᾳ ιγ̄ ς″, ιδ̄, ιδ̄ ς″, ιε̄, ιε̄ ς″), semper vel inversi ordinis vel corruptelae suspitio oritur. quodsi in adnotatione critica interdum dixi καὶ vocabulum inter duo nomina propria positum omitti a codicibus, nullam rationem habui interpretationis latinae, cuius auctoritatem hac in re nihili esse apparet.

Paucis verbis iam defungar munere dicendi de astronomis quorum parapegmata ab anonymo apud Geminum et a Ptolemaeo laudantur. neque enim huius loci est, multis edisserere de notissimis eorum, de

8) dicit l. s. *ein Scholion am Ende des Kalenders, das ihm Petavius zuschreibt, ungeachtet ausdrücklich darüber steht, dass es nicht vom Verfasser des Hemerologiums ist.* sed observatio illa *„quae sequuntur utiliter ab alio quam hemerologii scriptore notata sunt"* non ex codice sed a Petavio profecta est, qui p. 416 animadvertit ante *„ab alio"* intercidisse *„haud"* particulam, corrigendo errorem non typothetae (ut videtur), sed sui ipsius. etiam Delambrius *histoire de l'astronomie ancienne* vol. I p. 213 hoc scholium ab alio additum esse credidit.

Metone[9]), Callippo[10]), Eudoxo[11]), Hipparcho[12]), Iulio Caesare[13]).

Democriti παράπηγμα in catalogo librorum philosophi apud Laertium Diogenem VIIII 48 ponitur post librum cui inscribitur μέγας ἐνιαυτὸς ἢ ἀστρονομίη, cui libro parapegma adnexum fuisse[14]) ut per se probabile est, ita

9) cf. Ideler chronolog. I p. 313 sq., Redlich *Meton und sein Cyclus, Hamburg 1854*, Aug. Mommsen in nov. mus. Rhen. XIII (1858) p. 428 sq. *Meton und sein Cyclus nach den Zeugnissen*, Aemil. Müller in eodem mus. XIIII (1859) p. 41 sq. *der Cyclus Metons und seine Geltung zu Athen.*

10) cf. Ideler *astron. Beobacht.* p. 214 sq., chronol. I p. 344 sq., Krische theologumena p. 288 sq., Boeckh *Sonnenkreise* p. 146 sq., 399 sq. ceterum notum est in cyclum Metoneum et Callippium nuper accuratius inquisitum esse a Boeckhio *zur Geschichte der Mondcyklen der Hellenen* 1855 et *epigraphisch-chronolog. Studien* 1857, ab Augusto Mommsen *Beitraege zur griechischen Zeitrechnung* in Iahni annal. philolog. supplement. I p. 201 sq., *die alte Chronologie* in philologo Gotting. XII p. 329 sq., in nov. mus. Rhen. XIII l. s. et p. 497 sq. *Reformen und Neubildungen der Kalender bei den Alten*, denique ab Aemilio Müller in diar. antiqu. XV (1857) num. 56 sq. et in nov. mus. Rhen. l. s.

11) quode post Idelerum *über Eudoxus* in actis academ. Berolin. 1828 et 1830 et Letronnium *sur les écrits et les travaux d'Eudoxe* in *journal des savants* 1841 p. 742 sq. Boeckhius egregie disputavit *Sonnenkreise* p. 141 sq., p. 393 sq. et p. 11 sq., quo loco Brandesi opiniones in Iahni annal. vol. XIII (1847) p. 199 sq. prolatas de geographo Eudoxo refellit; atque multis praeterea locis per totum librum de eius doctrina egit. cf. etiam Krische theologum. p. 289 sq., Mommsen chronol. Rom. p. 56 sq., Lepsius in act. acad. Berol. 1859 *ueber einige Berührungspunkte der aegyptischen, griechischen und roemischen Chronologie*, in tertia parte *ueber die Epoche und die Schaltung des Eudoxischen Kalenders* p. 61 sq.

12) cf. Ideler *astronom. Beobacht.* p. 219 sq., chronol. I p. 352 sq.

13) cf. Ideler chronol. II p. 117 sq., Mommsen chronol. Rom. p. 74 sq., 276 sq., 309 sq., Boeckh *Sonnenkreise* p. 340 sq.

14) nullam tamen video idoneam causam, cur cum Salmasio ad Solin. p. 524 ed. Vltrai. scripturam, quam omnes libri (etiam optimi ei quos ipse nuper excussi Lau-

stabilitur eo, quod a scholiasta Apolloni Rhodi II v. 1098 p. 442, 27 Keil. laudantur Democriti ἐν τῷ περὶ ἀστρονομίας animadversiones, quae non possunt esse petitae nisi ex calendario ipso [15]). fragmenta eius calendari praeterea a Gemino et Ptolemaeo servata sunt et habes ea sat neglegenter collecta a Mullachio Democriti fragm. p. 231—235. accedunt nunc paucae eae animadversiones, quae in papyro Eudoxi colum. XXII et XXIII leguntur (cf. Boeckh. *Sonnenkreise* p. 89, 91 sq., 197 sq.).

Euctemonem [16]) autem Metonis socium fuisse per conplures testes constat, Ptolemaeum almag. III 2 p. 162 Halma (τὴν ὑπὸ τῶν περὶ Μέτωνά τε καὶ Εὐκτήμονα τετηρημένην θερινὴν τροπήν), eundem in calendario p. 259 v. 21, Ammian. Marcellin. XXVI 1, Simplic. in Aristot. de caelo f. 121ᵃ in *Philological Mus.* II p. 617. idem laudatur ab Avieno de ora maritima v. 47 „popularis urbis Atticae" (cf. v. 350), v. 337 contra civis Amphipolitanus [17]); quocum bene congruit quod Ptolemaeus l. s. Metonem et Euctemonem Athenis, in cycladibus, in Macedonia et Thracia observationes astronomicas instituisse dicit, neque Metonem scimus in eas terras profectum esse (cf. Redlich l. s. p. 26). videntur autem in calendario conficiendo Euctemonis partes primariae fuisse; ipsius enim persaepe in parapegmatis laudantur notationes, perraro Metonis. Euctemoneae reliquiae, quas debemus Gemino, Ptolemaeo, denique papyro Eudoxi col. XXII et XXIII

rentiani et Burbonicus) tuentur, mutemus conflando duorum librorum titulos hoc modo: μέγας ἐνιαυτὸς ἤ ἀστρονομίης παράπηγμα, quod ipsum et contra Graecitatem et contra rationem pugnet.

15) legitur ibi: κατὰ τὴν ἐπιτολὴν τοῦ ἀρκτούρου σφοδροὶ καταχέονται ὄμβροι, ὥς φησι Δημόκριτος ἐν τῷ περὶ ἀστρονομίας, quem locum Mullachium inter fragmenta astronomica referre noluisse miror praesertim cum p. 145 eum laudaverit.

16) inter eos qui *siderum ortus et occasus tempestatumque significatus* observarunt laudatur a Vitruvio VIIII 4, inter enneakaidekaëteridos inventores a Gemino isag. c. VII.

17) quamobcausam Osannus in diar. antiquit. 1841 p. 640 suspicatur eum participem fuisse coloniae, quae olymp. 86, 1 ab Atheniensibus Amphipolin deducta est.

aliqua ex parte collectae sunt apud Boeckhium l. s. p. 405 sq. (cf. praeterea p. 80 sq., p. 95 sq., p. XIII).

Philippum vero a Vitruvio (VIIII 4), a Plinio (XVIII 312 et in indice auctorum eiusdem libri), a Gemino (isagog. cap. XII p. 47 Halma), ab Hipparcho (in Arat. phaenom. I 5 p. 101 Petav.), ab Ioanne Lydo (de mensibus IIII 13 et 43), persaepe denique in Ptolemaei calendario tamquam auctorem parapegmatis laudatum eundem esse atque Opuntium illum clarissimum mathematicum Platonisque discipulum nuper certa statuit coniectura Boeckhius *Sonnenkreise* p. 35 sq. convenit enim inter illos et de genere studiorum in litteris positorum et de aetate, cum astronomum ante Callippum vixisse probabile sit, et de patria; namque Ptolemaeus de apparent. p. 259 v. 19 Philippum ἐν Πελοποννήσῳ καὶ Λοκρίδι καὶ Φωκίδι siderum ortus et occasus observasse dicit.

Conon deinde mathematicus Samius genere[18]), Archimedi fuit amicus, ad quem ille assoleret mittere scripta sua mathematica. quod testatur ipse Archimedes de quadrat. parabol. p. 17 ed. Torell. his verbis: ἀκούσας Κόνωνα μὲν τετελευτηκέναι, ὃς ἦν ἔτι λοιπὸς ἡμῖν ἐν φίλοις et: τοῦ μὲν τετελευτηκότος εἵνεκεν ἐλυπήθημεν ὡς καὶ φίλου τοῦ ἀνδρὸς γενομένου καὶ ἐν τοῖς μαθήμασι θαυμαστοῦ τινος; atque addit, se mittere nunc hoc scriptum mathematicum ad Dositheum, ὡς Κόνωνι γράφειν εἰωθότες ἦμεν[19]). unde eum praeceptorem quoque Archi-

18) Apollonius conic. sect. lib. IIII init. Κόνων ὁ Σάμιος ἐξέθηκε κτλ. schol. Bernens. in Vergil. bucol. III 40 (I p. 16 ed. Müller. Rudolphop. 1847). *Conon Samius genere mathematicus stellarum peritissimus velut quidam, Alexandrinus.* Probus in Vergil. bucol. III 40 (p. 8, 15 ed. Keil). *Conon Samius mathematicus, Aegyptius natione.* cum temporum conputo instituto appareat, Cononem Samium mathematicum Aristarchi Sami mathematici aequalem fuisse iuniorem, iam enascitur suspitio, Cononem Aristarchi disciplina usum esse.

19) cf. Archimed. de sphaer. et cylindr. II p. 131 Torell. prooem. τῶν προβλημάτων τὰς ἀποδείξεις, ὧν αὐτὸς τὰς προτάσεις ἀπέστειλα Κόνωνι, id. de helicib. p. 217 τῶν ποτὶ Κόνωνα ἀποσταλέντων θεωρημάτων.

medis fuisse, non recte effecit Probus l. s. instituit autem Conon observationes astronomicas in Sicilia et Italia (Ptolem. de appar. p. 259 v. 22)[20], eiusque multae episemasiae exhibentur in Ptolemaei parapegmate. postea Alexandriae vixit, atque ibi procul dubio *defectiones solis servatas ab Aegyptiis collegit* (Senec. l. s.). videtur etiam a rege Ptolemaeo tertio Euergete I in aulicorum numerum[21]) receptus esse; certe hominem aulae ingenio admodum accomodatum eum fuisse, docetur historia notissima quae de crine Berenices narratur. Berenices enim crines cum in templo Veneris Zephyritidis post felicem Ptolemaei victoris ex Asia reditum (c. a. 243 a. Chr.) ex voto dedicati essent sed postero die disparuissent, Conon *cupiens inire gratiam regis dixit crinem inter sidera videri conlocatum et quasdam vacuas a figura septem stellas ostendit, quas esse crinem fingeret*[22]). quae valde placuerunt Alexandrinis hominibus aulicis ita ut vel Callimachus de ea re amplum et magnificum conponeret carmen, cuius duo qui ad Cononem spectant versus servati sunt in scholiis Arati v. 146 hice:

ἦ με[23]) Κόνων ἔβλεψεν ἐν ἠέρι[24]) τὸν Βερενίκης
βόςτρυχον ὃν κείνη πᾶςιν ἔθηκε θεοῖς[25]).

20) nihil igitur obstat, quominus cum Boeckhio l. s. p. 30 hunc eundem putemus esse atque Cononem, quode loquitur Servius in Aen. VII 738: *Conon in eo libro quem de Italia scripsit quosdam Pelasgos aliosque ex Peloponneso convenas ad eum locum Italiae venisse dicit, cui nullum antea nomen fuerit et fluvio (flumini* libri) *quem incoluerunt Sarno nomen inposuisse ex appellatione patrii fluminis et se Sarrhastes appellasse: hi inter multa oppida Nuceriam condiderunt.*
21) cf. Probus l. s. *Conon .. Ptolemaeo adsiduus.* schol. Bernens. l. s. *Conon .. qui cum Ptolemaeo fuit.*
22) sic hanc narratiunculam exhibet Hyginus poet. astron. II 24, breviter eam tangit Hesych. v. Βερενίκης πλόκαμος, explicatius tradit Nonnus abbas in enarrat. fabul. in Gregor. Nazianz. stelieut. II n. 2 (in Westermanni mythogr. p. 363, 26). cf. etiam Achilles Tatius isag. in Arat. p. 134 C. D. τοῦτον τὸν πλόκαμον οὐκ οἶδεν Ἄρατος, παρετήρηςε δὲ Κόνων ὁ μαθηματικός.
23) ἦ με, quod coniecit Valckenarius Callimach. eleg. fragm. p. 81, legitur in ipso codice Matritensi (ap. Iriart.

quos ita interpretatur Catullus LXVI v. 7 sq.:

> idem me ille Conon caelesti numine[26]) vidit
> e Beroniceo vertice caesariem
> fulgentem clare, quam cunctis illa deorum[27])
> levia protendens brachia pollicitast[28]).

atque poetis Augusteae aetatis per Callimachum, quem mirum quantum in delitiis haberent, Conon ita innotuit, ut eum hominem non paucis astronomis et mathematicis Graecis inferiorem quasi exemplar astronomiae et astrologiae Graecae proponerent, velut Vergilius eclog. III 40 et Propertius V 1, 78. erat ceteroquin *diligens et ipse inquisitor* (Seneca quaest. natur. VII 3, 3) neque volgaribus laudibus saepe[29]) eius acumen extollit Archimedes. scriptorum

catal. bibl. Matrit. p. 500); ἣ δὲ inpressum est in schol. Theonis in Arat. v. 146 ed. Morel. Paris 1559, ἥ δὲ in ceteris. Muretus in Catulli comment. p. 101 coniecit: ἠδὲ Κόνων μ' ἔβλεψεν.

24) ἐν αἰθέρι coni. Meineke in Callimachi hymn. p. 195; cf. tamen O. Schneider in philolog. VI (1851) p. 522.

25) codices hunc versum in hexametri formam redigunt: βόςτρυχον, ὅν τ' ἄρα κείνη πᾶςιν ἔθηκε θεοῖςιν; quae corrupta esse iam caesura perversa evincitur. pentametrum, qui flagitetur, effecit Muretus l. s.

26) *caelesti in lumine* coni. Isaacus Vossius cf. Haupt quaest. Catull. p. 80.

27) *cunctis illa deorum* corr. Haupt l. s. p. 81 collat. v. 33 sq. pro *multis illa dearum.*

28) atque Catullum iterum imitatus est anonymus poeta epigrammatis n. 1565 in antholog. Latin. v. 8 sq.

> E Beronicaeo detonsum vertice crinem
> rettulit esuriens Graecus in astra Conon.

iam igitur mathematicus clarus in „Graeculum esurientem" (Iuvenal. III 78) transformatus est.

29) Archimedes de helicibus prooem. p. 217 Torell. Κόνων μὲν οὐχ ἱκανὸν λαβὼν ἐς τὰν μάςτευςιν αὐτῶν (problematum Archimedis) χρόνων μετάλλαξεν τὸν βίον καὶ ἄδηλα ἐποίηςεν· καὶ ταῦτα πάντα εὑρὼν καὶ ἄλλα πολλὰ ἐξευρὼν καὶ ἐπὶ τὸ πλεῖον προάγαγε γεωμετρίαν. ἐπιςτάμεθα γὰρ ὑπάρξουςαν αὐτῷ ςύνεςιν οὐ τὰν τυχοῦςαν περὶ τὸ μάθημα καὶ φιλοπονίαν ὑπερβάλλουςαν. idem de sphaer. et cylind. lib. I prooem. p. 64. ὤφειλε μὲν οὖν Κόνωνος ζῶντος ἐκδίδοςθαι ταῦτα. τῆνον γὰρ ὑπολαμβά-

eius unum commemoratur mathematicum de conorum sectionibus conpositum[30]), alterum de astrologia septem libros conplexum[31]). mortuum denique Cononem esse haud ita multo post annum 243 (quo anno Berenices crinem in astera retulit) inde concludas quod Archimedes, qui ipse obiit anno 212 a. Ch., de helicib. p. 217 sq. ait: μετὰ τὰν Κόνωνος τελευτὰν πολλῶν ἐτῶν ἐπιγεγενημένων.

Cononis amicus fuit Dositheus[32]), *cuius maxime octaeteris Eudoxi inscribitur* (Censorin. c. 18 p. 53, 5 Iahn.). atque teste Ptolemaeo p. 259 v. 19 in insula Co[33]) instituit astronomicas et meteorologicas observationes, ex quibus praeter multas a Pseudo-Gemino et Ptolemaeo traditas duas referunt Plinius XVIII 312 et Lydus de mensib. IIII 83. ceterum ita fama inclaruit, ut Archimedes dignum eum haberet ad quem post Cononis mortem mitteret scripta sua mathematica, librum unum de quadratura paraboles[34]) duos de sphaero et cylindro, unum de helicibus, unum denique de conoidibus et sphaeroidibus[35]). aetas igitur quo floruerit Dositheus hac ratione, quae inter eum Cononemque et Archimedem intercesserit, aliqua ex parte certis terminis circumscripta est. idem vero astronomus num fuerit atque

νομέν που μάλιστα δύνασθαι κατανοῆσαι ταῦτα καὶ τὴν ἁρμόζουσαν ὑπὲρ αὐτῶν ἀπόφανσιν ποιήσασθαι.

30) Apollonius Pergaeus conic. sect. lib. IIII prooem. Κόνων ὁ Σάμιος ἐξέθηκε (de conicis sectionibus) πρὸς Θρασύδαιον οὐκ ὀρθῶς ἐν ταῖς ἀποδείξεσιν ἀναστραφείς.

31) Probus l. s. *libros de astrologia VII reliquit.* ceterum Cononem a Pappo IIII 19 laudari dixit Fabricius bibl. Gr. vol. IIII p. 25 nescio quo errore.

32) cf. Archimedes de quadrat. parab. p. 17. ἀκούσας .. τένη Κόνωνος γνώριμον γεγενῆσθαι.

33) ita enim ex interpretatione Bonaventurae legendum est pro ἐν Κολωνείᾳ, quod mirum in modum torsit Brandesium in Iahni annal. suppl. XIII p. 204, Osannum anecd. Roman. p. 320, Boeckhium *Sonnenkreise* p. 31 sq.

34) cf. Archimedes l. s. ἀκούσας, Κόνωνα μὲν τελευτηκέναι, τένη δὲ Κόνωνος γνώριμον γεγενῆσθαι καὶ γεωμετρίας οἰκεῖον εἶμεν .. ἐπροχειριξείμεθα ἀποστεῖλαι τοὶ γράψαντες.

35) cf. Archimedes p. 63, 131, 217, 257 in prooemiis horum librorum.

Dositheus Pelusiotes[36], qui in libro πρὸς Διόδωρον de Arati vita quaedam narravit[37], ego non audeo diiudicare.

Restat Metrodorus qui pariter atque Conon in Italia et Sicilia observasse dicitur a Ptolemaeo p. 259 v. 23. eius parapegmatis notitia debetur et Ptolemaeo et Lydo de mensib. IIII c. 43, c. 79, c. 89, de ostent. c. 71. praeterea idem Lydus de mensib. IIII c. 36 haec narrat: ταύτην (idus Martias) τὴν ἡμέραν ὁ Μητρόδωρος κακὴν παραδίδωσι. unde efficitur Metrodorum non solum astronomiae verum etiam dierum fastorum et nefastorum in calendario rationem habuisse atque eum post Caesarem vixisse. namque post Caesaris necem placuit eum diem ἀποφράδα esse ne unquam idibus Martiis senatus ageretur[38]. atque hac ratiocinatione nixus lubenter credo astronomum non alium esse atque Metrodorum philosophum a Servio in Vergil. georgic. I 230[39]) astronomicarum animadversionum auctorem laudatum. neque absonum videtur eundem in partes vocari a Probo

36) vita Arati p. 58, 24 ed. Westermann. Δοσίθεος ὁ Πηλουσιακὸς ἐν τῷ πρὸς Διόδωρον ἐλθεῖν φησιν αὐτὸν (Aratum) καὶ πρὸς Ἀντίοχον τὸν Σελεύκου καὶ διατρῖψαι παρ' αὐτῷ χρόνον ἱκανόν. ceterum Πηλουσιακὸς vel Πηλούσιος coni. Boeckhius l. s. p. 30, codices exhibent πολιτικὸς, *pelusinus* interpret. latin. ap. Suringarem de mythogr. astron. p. 9, ποντικὸς coni. Hecker in philolog. V p. 421 et C. Müller frgm. hist. Gr. IIII p. 400, Πηλουσιώτης Osann l. s.

37) id quod affirmaverunt Osannus l. s. et Boeckhius l. s. p. 28.

38) videtur id placitum ex eis decretis triumvirorum fuisse, quae Augustus Octavianus a. u. 726 antiquavit (cf. Merkel proleg. Ovid. fast. p. VII); qua tamen re ad aetatem Metrodori arctioribus finibus determinandam uti non conor.

39) Servius l. s. *adeo ut sequentem rationem zonarum Metrodorus philosophus vix quinque expresserit libris insertis tam astronomiae quam geometriae partibus, sine cuius lineis haud facile deprehenditur ratio. idem etiam Metrodorus asserit, frustra culpari a plerisque Vergilium quasi ignarum astrologiae, cum eum constet operis lege conpulsum ut quaedam excerperet quae obscura videntur ideo, quia a naturali ordine sunt remota.*

in Vergil. georg. II 224 p. 50, 22 ed. Keil. et in schol. Veronens. in Vergil. Aen. II 299 p. 87, 17 [40]). misere vero cum hoc Metrodoro confuderunt Lampsacenum clarissimum Epicureum Roether adn. in Lyd. p. 179, Teuber de Servii vita et comment. I p. 50 alii; Lampsacenus enim procul dubio laudatur a Philargyrio in Vergil. georg. II 336.

Ceterum de ratione et institutione Graecorum parapegmatum in universum disserentem adi Idelerum chronol. I p. 309 sq. 325 sq. 346 sq. 353 sq. [41]). unum est, quod hic breviter tangam, iam primos qui talia calendaria conderent non solum addidisse prognostica tempestatis (ἐπισημασίας), quod praedictionis genus sat certum veteribus visum est [42]), sed etiam animadversiones quasdam, quae ad civiles usus spectarent. id quod luculento testimonio de Metone affirmat schol. Arati v. 752: οἱ περὶ (sic corr. pro μετὰ Ideler l. s. p. 316 not. 4) Μέτωνα ἀστρονόμοι καὶ πίνακας ἐν ταῖς πόλεσιν ἔθηκαν περὶ τῶν τοῦ ἡλίου περιφορῶν ἐννεακαιδεκαετηρίδων, ὅτι καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν τοιόσδε ἔσται χειμὼν καὶ τοιόνδε ἔαρ καὶ τοιόνδε θέρος καὶ τοιόνδε φθινόπωρον καὶ τοιοίδε ἄνεμοι καὶ πολλὰ πρὸς βιωφελεῖς χρείας τοῖς ἀνθρώποις. quas βιωφελεῖς χρείας cum

40) Probus l. s. *eiusdem est Campaniae flumen Clanius iuxta Acerras, et* (*et* coni. Keil pro *nomine sed*) *gigantis nomine Clanius dictus est, qui non* (*non* add. Keil) *ab eo dicitur, ut Metrodorus ait.* schol. Veron. l. s. *cum Me[tro]dorus referat Anchisae aedes in lo[co abscondito] Troianae urbis fuisse.*

41) nuperrime Edwardus Greswell *origines kalendariae Hellenicae*. Oxon. 1862 sex (!) voluminibus hanc doctrinam pertractavit; mihi librum sat amplum neque videre neque usurpare licuit.

42) cf. Diodor. Sicul. XII 36. δοκεῖ δὲ ὁ ἀνὴρ οὗτος (Meton) ἐν τῇ προρρήσει καὶ προγραφῇ ταύτῃ θαυμαστῶς ἐπιτετευχέναι. τὰ γὰρ ἄστρα τήν τε κίνησιν καὶ τὰς ἐπισημασίας ποιεῖται συμφώνως τῇ γραφῇ. pariter Columella I praef. Metonis providentiam in motibus astrorum ventorumque laudat. neque infitias eundum est, nulla in terra tam stricto ordine teneri vices easdem non modo ventorum sed etiam tempestatum ventis ibi semper effectarum. cf. Ross *griech. Inselr.* II p. 27 n. 6.

res navales tum rusticas fuisse et sponte patet et pauca quae praecipue in Pseudo-Gemineo calendario adsunt vestigia docent, neque abhorret usus calendariorum Romanorum rusticorum in lapidibus incisorum, quae nunc omnia collecta habes a Theodoro Mommsen in primo volumine inscriptionum Latinarum. hos igitur agricolárum usui adaptatos „Eudoxi et Metonis antiquorumque fastus astrologorum" etiam ab Italis rusticis adhibitos esse profecto non est cur mireris.

Ceterum si quem delectat hariolationes interdum non sine ingenio, semper sine arte et ratione iactas legere, Pontedera antiqu. p. 182 sq. et p. 245 sq. Aeti et Quinctiliorum calendaria, quae in fine libri adnexui, ad Chaldaeorum observationes astronomicas referre studuit. Aetium autem vides memorem fuisse praecepti sani, quod dedit dux atque princeps artis medicinae Hippocrates in libello vere aureo *de aere*, *aquis*, *locis* cap. II vol. I p. 243 ed. Ermerins. εἰ δοκέοι τις ταῦτα μετεωρολόγα εἶναι εἰ μεταcταίη τῆc γνώμηc, μάθοι ἄν, ὅτι οὐκ ἐλάχιcτον μέροc ξυμβάλλεται ἀcτρονομίη εἰc ἰητρικὴν ἀλλὰ πάνυ πλεῖcτον· ἅμα γὰρ τῇcι ὥρῃcι καὶ αἱ κοιλίαι καὶ αἱ νόcοι μεταβάλλουcι τοῖcι ἀνθρώποιcι.

Eudoxi denique papyrus, ex quo nonnulla quae ad rem faciant ultimo loco excerpsi, adservatur Parisiis in museo *du Louvre*. iam anno 1839 Letronnius[43]), qui identidem notationes quasdam ex eo petiit, in eo se esse, ut papyrum ederet affirmavit. dein postquam Letronnius morte praematura abreptus est, provincia edendi omnes papyros Parisinos Brunetio de Presle demandata est, qui a. 1855 hunc papyrum exprimendum curavit in parte secunda voluminis XVIII libri utilissimi *notices et extraits de la bibliothèque du Roi etc.* sed hucusque nondum absolutum est illud volumen, certe non prodiit. mihi per Theodorum Mommsen licuit, illo exemplari uti, quod ipsi Bru-

43) in dissertatione *sur l'origine du zodiaque Grec et s. plus. points de l'astronomie Grecque* etc., quae inserta est eius anni diariis *journal des savants*.

netius ante aliquot annos misit. et Eudoxi quidem artem hic exhiberi dicit acrostichon duodecim versuum, qui medio in folio verso papyri leguntur, horum:

Ἐν τῷδε δείξω πᾶσιν ἐκμαθεῖν σοφὴν
Ὑμῖν πόλου σύνταξιν ἐν βραχεῖ λόγῳ
Δοὺς τῆσδε τέχνης εἰδέναι σαφῆ πέρι.
Οὐδεὶς γάρ ἐστιν ἐνδεὴς γνώμης, ὅτῳ
Ξένον φανεῖται, τῷδ' ἐὰν ξυνῇ καλῶς.
Ὁ μὲν στίχος μεὶς ἐστι, γράμμα δ' ἡμέρα.
Ὑμῖν ἀριθμὸν δ' ἴσον ἔχει τὰ γράμματα
Ταῖς ἡμέραισιν, ἃς ἄγει μέγας χρόνος,
Ἐνιαύσιον βροτοῖσι περίοδον τ' ἔχει
Χρόνος διοικῶν ἀστέρων γνωρίσματα.
Νικᾷ δὲ τούτων ἕτερον οὐθεὶς, ἀλλ' ἀεὶ
Ἥκει τὰ πάντ' ἐς ταὔτ' ὁπόταν ἔλθῃ χρόνος[44]).

horum enim versibus litteris initialibus titulum „Εὐδόξου τέχνη" effici, iam Letronnius (*notices etc.* p. 28) perspexit. Eudoxi tamen non esse hanc dissertationem vel inde arguitur, quod Callippus in ea interdum laudatur; sed ne in eis quidem locis, in quibus nullus alius astronomus commemoratur, credi potest perhiberi germanas Eudoxi sententias, immo plane plerumque et aperte demonstrari, disputationem superstructam quidem esse eius opinionibus verum propagatis eis et quam maxime confusis cum Callippeis. ceterum hic libellus sexcentis erroribus scatet ita ut

44) v. 5 τῷ δὲ ἂν codex, τῷ δ' ἐὰν correxit in margine exemplaris Mommseni manus quaedam, quam Boeckhianam esse opinor; eadem v. 11 ἕτερον οὐθεὶς scripsit pro οὐθεὶς ἕτερον et v. 12 πάντ', ἐς ταὔτ' ὁπόταν ἔλθῃ χρόνος pro πάντα ἐς τὸ αὐτὸ ὅτ' ἀνέλθῃ ὁ χρόνος. v. 6 γράμμα δ' ἡμέρα certissima coniectura Brunetius scripsit pro γράμμα δὴ μέγα, dicit igitur scriptor singulos versus esse menses, singulas litteras dies. atque revera 12 esse versus et unum quemque versum continere 30 litteras, ultimum 35 (verborum enim πάντα et ταὐτὸ ultimae litterae quamquam elisae in rationem ducuntur), itaque litteris horum 12 versuum annum solarem 12 mensium, 365 dierum (μέγαν χρόνον) repraesentari, vidit Brunetius *notices etc.* p. 45.

subscribendum sit iudicio Mommseni chronol. p. 200 not. 8: *dies eben so alte als wunderlich verwirrte, einem sauber geschriebenen aber von Missverstaendnissen und Verkehrtheiten wimmelnden Collegienheft nicht unaehnliche Schriftstueck.* extant vero in folio verso papyri acta conpluria, quae post dissertationem scripta esse appareat. eorum primum incipit: Ἡρώδης Θέωνι. Ἔρρωται μὲν βασιλεὺς Πτολεμαῖος καὶ βασιλεὺς Πτολεμαῖος ὁ ἀδελφὸς [καὶ] βασίλισσα Κλεοπάτρα ἡ ἀδελφὴ καὶ τὰ τέκνα et datum est mense Mesori anno VI. Iam cum Ptolemaei duo fratres reges non esse possint nisi Philometor et Euergetes II aut Soter II et Alexander I, Letronnius *notices etc.* p. 30 sq. de altero pari cogitavit, contra Brunetius p. 32 sq. evicit, prius par dici, i. e. datam eam epistolam esse anno 165 a. Chr.; itaque ante annum 165 dissertationem astronomicam conpositam esse consectaneum est. etiam arctioribus finibus tempus circumscripsit Boeckhius *Sonnenkreise* p. 197 sq. nisus verbis Εὐδόξῳ, Δημοκρίτῳ χειμεριναὶ τροπαὶ Ἀθὺρ ὁτὲ μὲν $\overline{\text{K}}$, ὁτὲ δὲ $\overline{\text{IΘ}}$ (colum. XXII v. 516). namque docuit brumam ex calendario Aegyptiaco die 19 mensis Athyr annis 197—194, die 20 eiusdem mensis annis 193—190 accidisse, et inde collegit, circa annos 193—190 „Eudoxi artem" conscriptam esse.

Scribebam Bonnae mense Aprili anno MDCCCLXIII.

IOANNIS LAVRENTII LYDI

LIBER

DE OSTENTIS

A = cod. bibliothecae Angelicae
C = cod. Caseolinus, nunc Regius Parisinus (supplem. cat. cod. Gr. n. 257), saec. VIIII membr.
F = cod. Laurentianus plut. 28 n. 34 saec. XI membr.
G = cod. Laurentianus plut. 28 n. 14 saec. XIIII
L = cod. Laurentianus plut. 80 n. 23 saec. XV chartac.
M = cod. Laurentianus plut. 58 n. 13 membr. (scriptus ab Ioanne Rhoso anno 1492)
N = cod. Laurentianus plut. 31 n. 37 saec. XIIII chartac.
O = cod. Oxoniensis Canonic. 41[a]
P = cod. Vaticanus Palatinus n. 312 saec. XV chartac.
R = cod. Regius Parisinus n. 2381 saec. XIIII
S = cod. Regius Parisinus n. 1991
V = cod. Venetus Marcianus CCCXXIIII
H. = Carolus Benedictus Hase

ΙΩΑΝΝΟΥ ΛΑΥΡΕΝΤΙΟΥ ΛΥΔΟΥ

ΠΕΡΙ ΔΙΟΣΗΜΕΙΩΝ

(Ed. Bekker) (Ed. Hase)
p. 273 p. 2 A
τουτὶ πράττειν ἐπαγγειλάμενοι. τῆς μὲν [οὖν τῶν
πο]λλῶν δόξης κἀγὼ πρῴην ἐτύγχανον ὤν, καὶ
γράμματα μό[να τὰ περὶ τού]των γεγραμμένα τοῖς
ἀρχαίοις ἐνόμιζον. ἐπειδὴ [δὲ ἡ πεῖρα τ]ὴν περὶ
αὐτῶν ἀλήθειαν ἔδειξε καὶ ἡ γενομένη τοῦ [κομήτου
π]ρῴην ἐπιτολὴ (ἱππεὺς δὲ ἄρα ἦν τὸ λεγόμενον
σχῆ[μα) καὶ ἡ δι]ὰ ταύτην συμβᾶσα τῶν κακοδαιμό-
νων Περσῶν ἔ[φοδος, μέ]χρι μὲν τῶν Ὀρόντου γε-
νομένη μερῶν, συντομωτάτην [δὲ τὴν ὑπ]οστροφὴν B
274 ὡς οἷόν τε λαβοῦσα (ἐδήλου γὰρ δὴ καὶ τὴν τοῦ
κρα[ταιοτάτου βασι]λέως νίκην), ὑπ' αὐτῶν λοιπὸν
τῶν πραγμάτων καὶ τῆς [ἐξ αὐτῶν] μαρτυρίας γρά-
φειν περὶ τῶν τοιούτων προήχθην, ἅμα μὲν πρὸς
τῆς ἐμῆς ἔσεσθαι μνήμης τὸ πρᾶγμα νομίζων, ἅμα 4 A
δὲ ἄτοπον καὶ φθόνου γέμον ἡγούμενος εἶναι τὸ
πόνους τοσούτους τοῖς ἀρχαίοις καταβεβλημένους εἰς
τοὺς περὶ τούτων λόγους ἄχρι παντὸς μεῖναι λαν-
θάνοντας.

v. 1 videntur, ut ait H., deesse hic pauca ab initio operis, velut tres quattuorve versus. || v. 6 λεγόμενον coni. H. pro γενόμενον.

2. Ἁρμόδιον δὲ εἶναι νομίζω τῷ περὶ τῶν τοιού-
των γράφειν ἐθέλοντι, πόθεν τε ἡ τῶν τοιούτων κα-
τάληψις ἦρξ[ατο, λέγ]ειν, καὶ ὅθεν ἔσχε τὰς ἀφορ-
μάς, καὶ ὅπως ἐπὶ τοσοῦτον προ[ῆλθεν] ὡς καὶ
B αὐτούς, εἰ θέμις εἰπεῖν, Αἰγυπτίους ὑπερβαλεῖν. τού-
των [γὰρ δή, μετὰ] Ζωροάστρην τὸν πολύν, Πετό-
σιρις τοῖς εἰδικοῖς τὰ [ἐν γένει διαπλέ]ξας πολλὰ μὲν
κατ' αὐτὸν παραδοῦναι βιάζεται, οὐ πᾶ[σι δὲ παρα]-
6 A δίδωσι ταῦτα, μόνοις δὲ τοῖς καθ' αὐτόν, μᾶλλον δὲ
ὅσοι καὶ [αὐτῶν] πρὸς στοχασμοὺς ἐπιτηδειότεροι.
Ἀντίγονος δὲ μετ' ἐκεῖνον δι[έκριν]ε μὲν καὶ διήρ-
θρωσε τὴν παράδοσιν, πρὸς δὲ τὸ πυκνὸν [τῶν ἐν
τῇ ἀστρ]ονομίᾳ γραμμῶν ἀποκλίνας ἀμύθητον ὄχλον
[καὶ ἀσαφείας πάσης ἀ]νάμεστον τῇ γραφῇ συγκατέ-
θετο. τὰ γὰρ Ἀριστοτέλει εἰρημένα γνωριμώτατα.
Ἡλιόδωρος δὲ καὶ Ἀσκλατίων, ἔτι καὶ Δαψὸς ὁ Θη-
β[αῖος καὶ ὁ Αἰγιεὺς] Πολλῆς καὶ ὁ θειότατος πρὸ
B αὐτῶν Πτολεμαῖος, οὐ μέχρι παντὸς ἴσχ[υσ]αν τὴν
παλαιὰν ἀσάφειαν τοῦ πράγματος ἐκβαλεῖν, καίτοι
γε σφόδρα καὶ τοῦτο ποιῆσαι σπεύσαντες. ἐπειδὴ δὲ 275
ἡμῖν, τοὺς ἐξ Ἰταλίας φημί, Τάγης ἀρχηγὸς τοῦ
8 A πράγματος γέγονεν, ἀκόλουθον τοῖς αὐτοῦ ῥήμασι
χρήσασθα[ι, μ]ᾶλλον δὲ τῇ τούτων ἐννοίᾳ· τοῖς γὰρ
ἀρχαιοτέροις ὀνόμασιν ἐκεῖνα συγκείμενα δυσπαρακο-
λούθητά πώς ἐστι καὶ οὐ σφόδρα σαφῆ. [χρησόμεθα
δὲ καὶ τοῖς] λοιποῖς, Τάρχοντί τε τῷ θυοσκόπῳ καὶ
Ταρκύτῳ τῷ [τελεστῇ καὶ Κα]πίτωνι ἱερεῖ, ὥστε ἐκ

v. 7 ἰδικοῖς *C* ‖ v. 16 pro Asclatione dubitanter H. proponit Ascletarionem, quode cf. Sueton. Domitian. c. 15 ‖ v. 17 καὶ ὁ Αἰγιεὺς] supplevi e Suida et Eudocia s. v. ‖ v. 21 τοῖς mavolt Bekker ‖ v. 27 Ταρκυτίῳ τῷ Θύσκῳ coni. Müller, Etrusc. II p. 36 n. 66. ‖

τῶν πᾶcι τούτοιc εἰρημέ[νων γλαφυράν] τινα δια-
πλέξαι τοῦ πράγματος ἁρμονίαν. δεῖ [τοίνυν ἀφη]-
γήcαcθαι πρῶτον τίc τε οὗτος ὁ Τάγηc καὶ τίνεc οἱ
λοιπ[οί, καὶ ὅπωc] γράμμαcιν ἐνεπιcτεύθη παρὰ τὸ B
κρατοῦν ἐν τοῖc ἱερ[οῖc τὰ τοιαῦ]τα.

3. Τάρχων, ταύτῃ ἔχων τὴν προcηγορίαν, ἀνὴρ
γ[έγονε μὲν] θυοcκόποc, ὡc αὐτὸc ἐπὶ τῆc γραφῆc 10A
εἰcενήνεκται, εἰc [τῶν ὑπὸ] Τυρρηνοῦ τοῦ Λυδοῦ
διδαχθέντων. καὶ γὰρ δὴ τοῖc Θύcκ[ων γράμμα]cι
ταῦτα δηλοῦται, οὔπω τηνικαῦτα τοῖc τόποιc ἐκεί-
νοιc Εὐάνδρου τοῦ Ἀρκάδοc ἐπιφανέντοc. ἦν δὲ ἀλ-
λοῖόc τιc ὁ τῶν γραμμάτων τύποc, καὶ οὐδὲ ὅλωc
καθημαξευμένοc ἡμῖν· ᾗ γὰρ ἂν τῶν ἀπορρήτων τε
καὶ ἀναγκαιοτέρων οὐδὲν ἔμεινεν ἄχρι τοῦ παρόντοc
λανθάνον. φηcὶ τοίνυν ὁ Τάρχων ἐπὶ τοῦ cυγγράμ-
ματοc, ὅπερ εἶναί τινεc Τάγητοc ὑποπτεύουcιν, ἐπει- B
δήπερ ἐκεῖ κατά τινα διαλογικὴν ὁμιλίαν ἐρωτᾷ μὲν
δῆθεν ὁ Τάρχων, ἀποκρίνεται δὲ ὁ Τάγηc ὡc προc-
καρτερῶν ἑκάcτοτε τοῖc ἱεροῖc, ὡc [τυχὸν] cυμβέ-
βηκεν αὐτῷ κατά τινα χρόνον ἀροτριῶντι θαυμάcιόν
τι, οἷον οὐδὲ ἀκήκοέ τιc ἐν τῷ παντὶ χρόνῳ γενόμε-
278 νον· ἀναδοθῆναι γὰρ τοῦ αὔλακοc παιδίον, ἄρτι μὲν
τεχθῆναι δοκοῦν, ὀδόντων δὲ καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐν
ἡλικίᾳ γνωριcμάτων ἀπροcδεέc. ἦν δὲ ἄρα τὸ παι- C
δίον ὁ Τάγηc, ὃν δὴ καὶ χθόνιον Ἑ[ρμῆν] εἶναι τοῖc
Ἕλληcιν ἔδοξεν, ὥc που καὶ Πρόκλοc φηcὶν ὁ διά-
δοχοc. τοῦτο δὲ ἀλληγορικῶc παρὰ τὸν ἱερατικὸν 12A
παρακεκάλυπται νόμον, ἐπεὶ οὐ προφανῶc ὁ περὶ

v. 6 ταύτηc (c man. prima expuncta) *C* || v. 13 κατημαξευμένοc *C* || v. 22 ἀναδοθῆναι pro ἀνεδόθη coni. H. || v. 23 τετεχθῆναι *C* ||

θειοτέρων πραγμάτων λόγος διὰ τοὺς ἀνιέρους, ἀλλὰ
νῦν μὲν μυθικῶς νῦν δὲ παραβολικῶς παραδέδοται·
ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν ψυχὴν τελειοτάτην καὶ τῶν οἰ-
κείων ἐνεργειῶν ἀπροσδεῆ ἐπὶ τὴν ὕλην ἐλθεῖν, βρέ-
φος ἀρτιγενὲς ἐκ τοῦ αὔλακος ἀναδοθῆναί φησι. Τάρ-
χων δὲ ὁ πρεσβύτερος (γέγονε γὰρ δὴ καὶ νεώτερος,
B ἐπὶ τῶν Αἰνείου στρατευσάμενος χρόνων) τὸ παιδίον
ἀναλαβὼν καὶ τοῖς ἱεροῖς ἐναποθέμενος τόποις ἠξίου
τι παρ' [αὐτοῦ] τῶν ἀπορρήτων μαθεῖν. τοῦ δὲ αἰ-
τουμένου τυχὼν βι[βλίον] ἐκ τῶν εἰρημένων συνέ-
γραψεν, ἐν ᾧ πυνθάνεται μὲν ὁ Τάρχων τῇ τῶν
Ἰταλῶν ταύτῃ τῇ συνήθει φωνῇ, ἀποκρίνεται δὲ ὁ
Τάγης γράμμασιν ἀρχαίοις τε καὶ οὐ σφόδρα γνωρί-
μοις ἡμῖν γε ἐμμένων τῶν ἀποκρίσεων. πλὴν ἀλλ'
ὅσον μοι γέγονε δυνατόν, ἔκ τε τῶν Θούσκων ἔκ τε
τῶν ἄλλων ὅσοι τούτους ἡρμήνευσαν, Καπίτωνός
C τέ φημι καὶ Φοντηίου, καὶ Ἀπουληίου Βικελλίου τε
καὶ Λαβεῶνος καὶ Φιγούλου, Πλινίου τε τοῦ φυσι-
κοῦ, πειράσομαι ταῦτα πρὸς ὑμᾶς διελθεῖν.

4. Σπουδὴ δὲ ἡμῖν ἐστιν εἰπεῖν περί τε ἡλιακῶν 277
καὶ σεληνιακῶν ἐπισκιασμάτων (οὕτω γὰρ τὰς ἐκλει-
πτικὰς τῶν φώτων ὀλισθήσεις ἐκεῖνοι καλοῦσι), κο-
μητῶν τε καὶ τῆς κατ' αὐτοὺς διαφορᾶς, αὐλακισμῶν
τε καὶ διαττόντων, ἀστραπῶν τε καὶ βροντῶν καὶ
κεραυνῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀερίων τερατισμῶν, καὶ τὸ
δὴ πέρας περὶ σεισμῶν καὶ ἐμπρησμῶν καὶ τῆς ἐκ
14A τούτων μαντείας, οὐχ ὥστε τὰς φυσικὰς αἰτίας ἢ τὰ
περὶ τούτων εἰπεῖν θεωρήματα (φιλοσόφοις γὰρ δὴ

v. 15 Θούσκων scripsi pro πεύσεων cf. praef. not. 11 || v. 17 Φοντηίου corr. Schmitz in nov. mus. Rhen. XI p. 299 pro Φωντηίου || βεκελλίου *C*; de Vicellio cf. praefat. || v. 24 διαταττόντων *C* ||

τὰ περὶ τούτων ἀνείcθω), ἀλλ' εἴ πως οἷόν τέ ἐcτιν
ἐκ τούτων δὴ τῶν διοcημειῶν τὴν τῶν ἐcομένων
ἴcως προμανθάνειν ἀπόβαcιν. ἔcτι γὰρ ἐκ τῆc πολυ-
μαθεcτάτηc ἱcτορίαc λαβεῖν ὡc ἥλιοί τε πλείουc κατὰ
ταὐτὸν καὶ cελῆναι πεφήναcι, γινομένου ἐξ ἀνα-
κλάcεωc τούτου. τοιγαροῦν οὐχ ὑπὲρ τὸν ἥλιον ἢ
τὴν cελήνην, ἀλλ' ἐκ πλαγίου τὴν λεγομένην ἀν- B
τιδίcκωcιν θεωρεῖcθαι cυμβαίνει, ἀνιcχόντων αὐ-
τῶν ἢ δυομένων. βαcιλέων δὲ τοῦτο δυνατῶν κατ'
ἀλλήλων ἐπαναcτάcειc cημαίνει, ὡc ἐκ τῆc Καμβύ-
cου κατ' Αἰγυπτίων ἐφόδου λαβεῖν ἔcτι, καὶ ἐπὶ
τῇ Νέρωνοc καταcτροφῇ, καθ' ἣν ἐπὶ μὲν τῆc Ἰου-
δαίαc διάγων Οὐεcπαcιανὸc πρὸc τὴν Ῥωμαίων
ἀρχὴν ἀνεφέρετο, κατὰ δὲ τὴν ἑcπέραν Βιτέλλιοc,
Γάλβαc δὲ καὶ Ὄθων ἑτέρωθεν ἀντανίcταντο. Ἀπου-
λήιοc δὲ περὶ τῶν τοιούτων γράφων καὶ ὑπὸ Κλαυ- C
δίῳ Καίcαρι τρεῖc ἡλίουc ὀφθῆναί φηcιν, ὁμοίωc δὲ
καὶ cελήναc τοcαύταc ἐπὶ Γαίου καὶ Γναίου Δομιτίου
278 τῶν ὑπάτων· ᾧ ἄντικρυc ἐδηλοῦτο Γάλλουc τε καὶ
Cαυρομάταc τὰ Ῥωμαίων δῃώcειν· τὸ δὲ............
.... θῆναι. πολλά[κιc δὲ καὶ διάπυροc

v. 1 εἴπωc pro ὅπωc corr. H. || v. 3—10 Plin. nat. hist. II 99. *plures soles simul cernuntur, nec supra ipsum nec infra, sed ex obliquo, numquam iuxta nec contra terram nec noctu, sed aut oriente aut occidente.* || v. 5 μὲν ante ἐξ del. Hercher || v. 8 καὶ ante ἀνιcχόντων del. Hercher || v. 11 δυνατὸν post ἔcτι del. Hercher || v. 15 δὲ καὶ] τε καὶ coni. H. || ἀνθανίcταντο *C* || v. 16 cf. Plin. II 99. *et nostra aetas vidit (tres soles) divo Claudio principe.* || v. 17 φαcὶν *C* || v. 18 cf. Plin. II 100. *lunae quoque trinae, ut Cn. Domitio C. Fannio consulibus adparuere.* vid. Iul. Obsequens 32 p. 122 Iahn. || Γαίου καὶ Γναίου Δομιτίου scripsi pro Γναίου καὶ Δομιτίου. || v. 19 ᾧ add. Bekker; δι' ὧν addere voluit H. || v. 21 sq. cf. Plin. II 100.

ἀςτήρ, ἀςπίδος ἀπομιμούμενος τύ]πον, ἐκ τῆς ἑῴας ἐ[πὶ τὴν] δύςιν ςπ[ινθῆρας ἐκπέμπων διατρέ]χει, 16 A [τῶν] Παρθυαίων [ἔφο]δον μαν[τευόμενος. καὶ τὰ μὲν ἐκ τῶν πρω]τοτύπων κέντ[ρων], ἀνατο[λὴν λέγω καὶ δύςιν, οὕτως ἔςτ]ι λαβεῖν· ἀπὸ δέ γε ἄρ-[κτου] καὶ μεςημ[βρίας, οὐκέτι ἐφόδους βαρβ]αρικὰς ταῦ[τα ἡμῖν προ]δηλοῖ, ἀ[λλὰ βιαιοτέρας ἀνέμων ἐκρήξεις. καὶ εἰ μὲν] ἐξ ἄρκτου διάτ[των ἐκτρέχει αὔλακάς τε πυ]ρὸς ἐπὶ τὸν ἀέρα ποιεῖ, β[ρον]τώδεις B λέ[γει διοςημείας, ςυςτρο]φὴν ἀέρος καὶ [βορρᾶν] βιαιότερον ἀν[αςτήςεςθαι, ἐκ δὲ τοῦ ἐνα]ντίου φερόμενος νότον ἐπάγει. τῶ[ν] γὰρ πν[ευμ]άτων ἐκ τῶν ἐςχάτων τοῦ κόςμου μερῶν διανιςταμένων καὶ τὸν ἀέρα πρῶτον πληττόντων, μηδενὸς ςώματος 18 A ἀντιτυποῦντος, εἰκός ἐςτι τοὺς ἐκ τῶν ἀςτέρων τούτων ἀφορίζεςθαι ςπινθῆρας.

5. Ὁμοίως ἔςτιν ἑτέρους ἀςτέρας εὑρεῖν ποτὲ μὲν ἐν γῇ ποτὲ δὲ ἐν θαλάττῃ τὰς ἰδίας ἐνεργείας δεικνύντας· ἐπί τε γὰρ ςτρατιωτικῶν ἀκοντίων πολλάκις ὤφθηςαν ἐφιζάνοντες ἐπί τε τῶν ἱςτῶν τῶν νεῶν, καὶ ἐν ἄλλοις δὲ μέρεςι, λιγυρόν τι ςύριγμα προςηχοῦντες καὶ ὀρνέων δίκην εἰς τόπον ἐκ τόπου B τῆς νεὼς μεθιςτάμενοι, ὡς ἂν καταδύςωςι ταύτην. ὅθεν καὶ τοῖς ξηροτέροις τῆς νεὼς ἐμπίπτουςι μέρε-

clipeus ardens ab occasu ad ortum scintillans transcucurrit. || v. 7 cf. Plin. l. s. || v. 10 λέγει suppl. Hercher || v. 11 ἀναςτήςεςθαι suppl. Hercher || v. 17 — p. 9 v. 1 Plin. II 101 ***existunt stellae et in mari terrisque. vidi nocturnis militum vigiliis inhaerere pilis pro vallo fulgorem effigie ea et antemnis navigantium aliisque navium partibus ceu vocali quodam sono insistunt ut volucres sedem ex sede mutantes, graves cum solitariae venere, mergentesque navigia et si in carinae ima deciderint exurentes.*** || v. 20 ἱςτῶν scripsi pro ἱςτίων.

ϲιν, ἐξ ὧν ϲυντομωτέραν εἰκὸϲ γενέϲθαι τὴν ἐκπύ-
270 ρωϲιν. τὸ δὲ τοιοῦτον ϲχῆμα ἤτοι κατάϲτημα οἱ τὴν
θάλατταν πλέοντεϲ Ἑλένην καλοῦϲιν. ἀλλὰ κἀνταῦθα
τὰ ἐξ αὐτῆϲ ἡ πρόνοια δείκνυϲι· δύο γὰρ ἀϲτέρεϲ
εὐθὺϲ καταϲκήπτουϲι τῆϲ τοιαύτηϲ φορᾶϲ, οὓϲ Κά-
ϲτορα καὶ Πολυδεύκην καλοῦϲιν, οἳ παραχρῆμα πρὸϲ
φυγὴν τὴν λεγομένην Ἑλένην ἐλαύνουϲι. τὰ δὲ τῶν
ἱϲτοριῶν μὴ καὶ περιττὸν ἐν ὑμῖν * λέγειν, ὡϲ ἐπὶ
κεφαλῆϲ πολλάκιϲ ἀνθρώπων διοϲημεῖαι γεγόναϲιν, C
ἐπί τε τῆϲ Ἀϲκανίου καὶ Ϲερβίου Τύλλου τοῦ ῥηγὸϲ
καὶ Κωνϲταντίνου τοῦ τὴν μεγάλην ταύτην ϲυϲτηϲα-
μένου πόλιν. οἷϲ ἅπαϲι τὸ μὲν τῆϲ βαϲιλείαϲ ἐντεῦ-
θεν κατεμηνύετο κράτοϲ, οὐ μὴν εἰρηνικὸν οὐδὲ ἥϲυ-
χον, ἀλλὰ μυρίων γέ[μον κα]κῶν αὐτοῖϲ τε ἐκείνοιϲ 20A
καὶ [τοῖϲ] ὑπ' αὐτ[οὺϲ ἐϲομένο]ιϲ, μᾶλλον [δὲ καὶ]
πλέον ἐκείνοιϲ, ὅ[ϲῳ καὶ ἐλάττοϲι] τύχαιϲ πα[ρὰ
το]ὺϲ βα[ϲιλεύ]οντας τὸ ὑπήκ[οον] χ[ρῆται. Ἀϲ]κά-
νιοϲ μ[ὲν] γὰρ ἐν [Ἄλβῃ τ]ὴν μητρ[υιὰν] ....
ϲεν, ἡ δὲ ἐκαινοτό[μηϲε περὶ τ]ὸ Τρωικὸν .... καὶ
τὴν προϲηγο[ρίαν] δὲ [ὁ.....λ.....Τ]ύλλοϲ οὕτω πο-

v. 4—7 Plin. l. s. *geminae autem salutares et prosperi cursus nuntiae, quarum adventu fugari diram illam ac minacem appellatamque Helenam ferunt et ob id Polluci et Castori id numen adsignant.* || v. 7 Ἑλένην coniect. add. H. || v. 8 ἐν ὑμῖν corr. Bekker pro ἐν ἡμῖν coll. p. 12 C πρὸϲ ὑμᾶϲ; ἂν ἡμῖν coni. H. || v. 9 Plin. l. s. *hominum quoque capita vespertinis magno praesagio circumfulgent.* cf. etiam II 241. || v. 19 ἡ δὲ ἐκαινοτόμηϲε περὶ τὸ Τρωικὸν] sic dubitanter supplevi; de sententia dubitari nequit, cf. Serv. in Aen. VI 760; adminiculo est etiam id quod litteris uncialibus minutis in margine cod. *C* prima manu scriptum est: ΑϹΚΑΝΙΟϹ ΤΗΙ ΜΗΤΡΥΙΑΙ ϹΥΝΗΛΘΕΝ ΕΙϹ ΚΟΙΝΩΝΙΑΝ, ubi tamen ΟΥ addas ante ϹΥΝΗΛΘΕΝ || v. 20 προϲηγορίαν τῆϲ πόλεωϲ. ὁ δέ γε coni. H. ||

λέμων τὴν [πόλιν] ἐπλ[ήρωcεν ὥ]cτε μὴ [δυ]νηθῆ-
ναι τῆc ὑπὸ Νουμᾶ κα[τα]cταθείcηc εἰρ[ήν]ηc Ῥω-
B μαίουc ἀπολ[αῦcαι]. περὶ δὲ Κων[cτ]αντίνου μακρη-
γορεῖν οὐκ ἀναγκαῖ[ον], ἐ[ν βιβ]λ[ίοιc] τὴν μνήμην
[τ]ῶν περὶ αὐτὸν cυμβ[εβηκότων] ἐχόντ[ων ὑμ]ῶν.
22A 6. πολλάκις δὲ καὶ [c]πινθὴρ βραχὺc ἐκ μετεώ-
[ρων κα]ταφ[έρεcθα]ι δόξαc ἐπὶ τὴν γῆν, εἶτα ἐξ ἐπι-
δόcεωc εἰ[c κύκ]λ[ον τι]νὰ cελήνηc ὅμοιον [ὤφθη]
διcκωθείc. τοῦτο, ὅπερ ἔναγχοc γέγονεν, οὐ μετρίων
προδοcιῶν τε καὶ τυχῶν παρεδήλωcε κίνδυνον. καὶ 280
ὄμβρων δέ τιναc τεραcτίουc διοcημείαc ἐπὶ τῆc ἱcτο-
ρίαc εὑρίcκομεν. ἐπὶ μὲν γὰρ Ἀκελίου Μάρκου καὶ
Πορκίου τῶν ὑπάτων γάλα πρῶτον, [εἶ]τα δὲ καὶ
αἷμα κατενεχθῆναί φαcιν. καὶ κρέα δὲ παραδόξωc
B ἀνθ' ὑετοῦ κατὰ τὴν Βολουμνίου κατέπεcεν ὑπατείαν,
καὶ ἔμεινεν [οὕ]τωc· οὐ γὰρ ἂν θηρίον ἢ πτηνὸν ἤ
τι τῶν ἐμψύχων λιμῶξαν καθάψαιτο ἐκείνου τοῦ cώ-
ματοc. κατερρύη δὲ καὶ cίδηροc ἐπὶ Λευκανίαc ἀνθ'
ὑετοῦ, Κράccου τὴν ἐπὶ Πέρcαc [ὁρμῶντοc ἐπιcτρα-
τεί]αν. Μαρκέλλου δὲ τὴν ὕπατον ἀρχὴν διανύοντοc
ἔριον κατενεχθῆναί φαcι περὶ Κάψαν τὸ φρούριον
ἐπὶ Μίλωνοc· ὃ τοῦ τὴν χώραν ἐπιτροπεύοντοc

v. 5 ὑμῶν coni. Bekker pro ἡμῶν || v. 6—9 Plin. II 100. *scintillam e stella cadere et augeri terrae adpropinquantem ac postquam lunae magnitudine facta sit, inluxisse ceu nubilo die, dein cum in caelum se reciperet, lampadem factam . . proditur.* || v. 7 τὴν γῆν] corr. Hercher pro τῆc γῆc || v. 12—18 Plin. II 147. *relatum in monumenta est lacte et sanguine pluvisse M'. Acilio C. Porcio coss. et saepe alias, sicut carne P. Volumnio Servio Sulpicio coss. exque ea non putruisse quod non diripuissent aves.* || v. 18—19 Plin. l. s. *item ferro in Lucanis anno antequam M. Crassus a Parthis interemptus est.* || v. 20 — p. 11 v. 1 Plin. l. s. *L. Paulo C. Marcello*

ἀναίρεσιν ἐμαντεύετο. κατηνέχθησαν δὲ πλίνθοι πολ-
λάκις ὀπταὶ καὶ κόνις, ὥσπερ ἐπὶ Ζήνωνος τοῦ καθ' C
ἡμᾶς. ὅπλων δὲ καὶ σαλπίγγων ἀπ' οὐρανοῦ γενέ-
σθαι διαφόρως ἔδοξεν ἦχος, ὅπερ λέγεται συμβῆναι
κατὰ τὴν Κίμβρων ἐπιδρομήν, καὶ ἡνίκα τοῖς ἐμφυ-
λίοις ἐκείνοις πάθεσι τὸ Ῥωμαϊκὸν διεταράττετο. ἔστι
δὲ καὶ ὅτε κατ' αὐτὸν τὸν οὐρανὸν ἐκπύρωσις ἔδοξε
γίνεσθαι, καθάπερ καθ' ἡμᾶς, Ἀναστασίου ἓξ πρό-
σθεν ἐνιαυτοῖς [τῆς τελευτ]ῆς, ἡνίκα τοιαύτη μὲν
ἡλίου γέγονεν ἔκλειψις ὡς ἐ[ν ἡμέρᾳ μέσῃ καὶ τοὺς
ἀλαμπεστά]τους τῶν ἀστέρων διαφανῆναι, τὰ δὲ ἀε- 24 A
ροπόρα καθάπερ ἐν νυκτὶ μέσῃ κα[ταπεσεῖν]. εἶτα
τῆς ἐπιούσης νυκτὸς πῦρ ἀνεφλέχθη τοσοῦτον ὥστε
σπινθήρων τὸν ἀέρα γενέσθαι μεστόν. ἐδηλοῦτο δὲ
ἄρα ὁ μὲν δῆμος ἐπαναστησόμενος τῷ βασιλεύοντι,
ἡ δὲ πρὸς τῇ Μυσίᾳ στρατιὰ ἔργον τῆς Βιταλιανοῦ
γενησομένη χειρός· αὐτὸς δὲ μέχρι τῶν τῆς πόλεως
τειχῶν ἐλάσας παρὰ μικρὸν ἦλθε τῶν πραγμάτων
281 κρατῆσαι. καὶ τὸ δὴ πέρας, οὕτως ἀτιμοτάτης βαρ-
βάρων γενομένης ἐφόδου, μικροῦ προήκατο καὶ τὴν B
βασιλείαν ἑκὼν Ἀναστάσιος, καὶ φαῦλα δὲ συνέβη
πάντα, ὅσα ἐν εἰδόσι λέγειν ἀδολεσχίας ἐστίν.

7. Καὶ θαυμαστὸν οὐδὲν εἰ προθεωροῦσιν ἄνθρωποι τὰ ἐσόμενα, τῆς φύσεως αὐτῆς προδεικνυούσης τὰ πράγματα. ὥς που καὶ Ἀναξαγόρας ἐπὶ τῆς ἑβδο-

coss. *lana pluvit circa castellum Capsanum* (sic Riccardian. man. sec.) *iuxta quod post annum T. Annius Milo occisus est.* || v. 1 cf. Plin. l. s. *eodem (Milone) causam dicente lateribus coctis pluvisse in acta eius anni relatum est.* || v. 3—6 Plin. II 148 *armorum crepitus et tubae sonitus auditos e caelo Cimbricis bellis accepimus crebroque et prius et postea.* || v. 3 δὲ corr. Hercher pro τε || v. 25 — p. 12 v. 5 Plin. II 149. *celebrant Graeci Anaxagoram*

μηκοστῆς καὶ ὀγδόης ὀλυμπιάδος λίθον μέγιστον ἐκ
τοῦ ἡλίου ἐκπεσεῖν ἐμαντεύσατο, ὅπερ καὶ συμβέβη-
C κεν ὕστερον ἐπὶ Θρ[άκης]· καὶ μέχρι νῦν ἔστιν ὁ λί-
θος, καὶ ἐξ αὐτῆς εὐθὺς τῆς θέας περιπεφλέχθαι δο-
κῶν. ταὐτὸ δὲ τοῦτο κατά τε Ἄβυδον καὶ Κύζικον
συμβῆναί φησιν Ἀπουλήιος· ὅθεν ἔτι καὶ νῦν λίθος
ἐστὶ παρ' αὐτοῖς πυρώδης μὲν τὸ χρῶμα, σιδήρῳ
δὲ ἅπας κατασεσημασμένος· παραδεδόσθαι γὰρ λό-
γος Κυζικηνοῖς ὡς συναπολέσθαι τῷ λίθῳ τὴν πόλιν
ἀνάγκη. Ἵππαρχος δὲ ἑξακοσίοις ἔμπροσθεν ἐνιαυτοῖς
ἡλιακὴν προκατέλαβεν ἔκλειψιν. ἐπὶ δὲ τῆς φυσικῆς
ἱστορίας ὁ Ῥωμαῖος Πλίνιος λίθον ἑωρακέναι φησὶν
D ἐν Βοκοντίῳ τῆς Ἰταλίας ἐξ οὐρανοῦ κατενηνεγμέ-
νον· ὥστε πολλὴ κοινωνία ταῖς διοσημείαις πρὸς τὰ
26 A γήινα, κἂν τοῖς ἀπὸ τῆς στοᾶς μὴ δοκῇ. ὥσπερ ἡ
μὲν ἐπιτολὴ τῶν ὑάδων ὄμβρον πολύν, ἡ δὲ τῶν
ἐρίφων καὶ τοῦ ἀρκτούρου χαλαζώδη τοῦτον ἀποτε-

Clazomenium Olympiadis septuagesimae octavae secundo anno praedixisse caelestium litterarum scientia quibus diebus saxum casurum esset e sole, idque factum interdiu in Thraciae parte ad Aegos flumen, qui lapis etiamnunc ostenditur magnitudine vehis colore adusto. || v. 5—7 cf. Plin. II 150. *in Abydi gymnasio ex ea causa colitur hodieque modicus quidem sed quem in media terrarum casurum idem Anaxagoras praedixisse narratur.* || v. 10 et 11 Plin. II 54. *utriusque sideris cursum in sexcentos annos praecinuit Hipparchus.* ceterum illa de Hipparcho vel a librario vel ab ipso auctore haud scit H. quam bene hic sint interposita. || v. 11—14 Plin. II 150. *ego ipse vidi in Vocontiorum agro paulo ante delatum.* || v. 15—17 Plin. II 106. *qualiter in suculis sentimus accidere, quas Graeci ob id pluvio nomine appellant. quin et sua sponte quaedam . . , ut haedorum exortus; arcturi vero sidus non ferme sine procellosa grandine emergit.* || v. 15 ἡ μὲν corr. H. pro ἡμῖν. ||

282 λεῖ. περὶ δὲ τῆς τοῦ κυνὸς ἐπιτολῆς μὴ καὶ περιτ-
τὸν ᾖ λέγειν ὡς τῆς ἡλιακῆς ἀναπτομένης θερμότη-
τος λυττῶσιν οἱ κύνες, καὶ τοῦτο τῆς ἀναιρέσεως
αὐτῶν γέγονεν αἴτιον, ὡς ἂν μὴ δάκνοντες ἀναιρῶ-
σιν. ἀναβλύζειν δὲ πέφυκε καὶ τὰ θαλάττια ὕδατα ἐν
ὡρισμέναις τισὶ [περιόδοις], ἄνθρωποί γε μὴν νεύροις B
ἢ κεφαλῇ ἢ καὶ αὐτῇ τῇ δι[ανοίᾳ ἀ]σθενεῖν. αἴγειροι
μὲν γὰρ καὶ πτελέαι περὶ [τὰς ἡλίου τροπὰς μετα]βάλ-
[λειν τὴν κό]μην πεφύκασιν, (8) ὁ δὲ λεγόμενος γλή-
χων ὑπ᾽ αὐτὴν τὴν [τοῦ ἡλίου] θάλλει τροπήν· ἡ δὲ
ἡλιότροπος καλουμένη βοτάνη [πρὸς τὴν ἡλι]ακὴν
μεταστρέφεται φοράν, ἀνίσχοντι αὐτῷ καὶ δυομέ[νῳ
συμμετα]τιθεῖσα τὸ σχῆμα. περὶ γὰρ τῶν ἐναλίων
τούτων, ὀ[στρέων λέγω] καὶ χημῶν καὶ κτενῶν καὶ
τῶν ἄλλων, οὐδεὶς ἀμφισβητή[σει ὅτι] αὔξεται καὶ C
συμφθίνει ταῖς σεληνιακαῖς φάσεσιν ὡ[ς καὶ τὰ τῶν]
μυῶν ἥπατα καὶ πλεῖστα ἕτερα, περὶ ὧν ἐν τοῖς περὶ

v. 2 ᾖ corr. Hercher pro εἴη. || Plin. II 107. *caniculae exortu accendi solis vapores quis ignorat? . . canes quidem toto eo spatio maxume in rabiem agi non est dubium.* || v. 3 δάκνοντες — ἀναιρῶσιν] Herchero videtur esse glossema; sed cf. Lyd. de mens. III 40 || v. 5 et 6 Plin. II l. s. *fervent maria exoriente eo (caniculae sidere).* || v. 6 et 7 Plin. II 108. *alii commoventur statis temporibus alvo nervis capite mente.* || v. 7—9 Plin. l. s. *olea et populus alba et salices solstitio folia circumagunt.* || v. 9 et 10 Plin. l. s. *floret ipso brumali die suspensa in tectis arentis herba pulei.* || v. 10—13 Plin. II 109. *miretur hoc qui non observet cotidiano experimento herbam unam, quae vocatur heliotropium, abeuntem solem intueri semper omnibusque horis cum eo verti.* || v. 13—16 Plin. l. s. *iam quidem lunari potestate ostrearum conchyliorumque et concharum omnium corpora augeri ac rursus minui.* || v. 15 ἀμφισβητήσει] supplet Hercher. || v. 16 et 17 Plin. l. s. *quin et soricum fibras respondere numero lunae exquisivere*

[μη]νῶν γραφεῖcιν ἡμῖν διελάβομεν. πρὸc τούτοιc
ἐμπρηcμοὺc γίνεcθαι cυμβαίνει, ὅταν ἡ cελήνη κατ'
ἔλλειψιν ὑπὸ Ἄρεοc θεωρηθῇ. ὡc γὰρ αὐτὰ καθ'
ἑαυτὰ τὰ γήινα δηλωτικὰ τυγχάνει τῶν ἐcομένων,
περιττὸν ἂν εἴη μακρηγορεῖν. ὅταν μὲν γὰρ ἱδροῦν ἢ
δακρύειν δοκῇ ἀγάλματα ἢ εἰκόνεc, ἢ ὅταν κάμινοc
D ἢ ἰπνὸc περιπεφρυγμένοc ἐκλάμψῃ, cτάcειc ἐμφυ-
λίουc ἀπειλεῖ. ἢ ὅταν ποταμοὶ τὰc ἑαυτῶν ὑπερχέωcι
28A κοίταc, ἔφοδον πολεμίων φράζουcιν. αἱ γὰρ ἱδρώ-
cειc προβατείων cπλάγχνων τί cημαίνουcιν, οὐδεὶc
ἀγνοεῖ. ἢ καὶ ὅταν ἐπίθολον ὕδωρ αἱ φρεατίαι ἀνα- 283
βλύζωcι, καθ' ἑαυτῆc ἡ πολιτεία*. ἢ καὶ ὅταν ἰκτῖ-
νοc ἐν θεάτρῳ cυνηγμένῳ τῷ πλήθει ἀναίδην περι-
ποτᾶται, ὁποῖον ἱπποδρομίαc ἐπιτελουμένηc εἴδομεν
ἐπὶ τῆc ἄρτι διελθούcηc ἐνάτηc ἐπινεμήcεωc, ἧc ἀγο-
μένηc ἰκτῖνοc τὸ βέλοc, τὴν λεγομένην cαγίτταν, τῷ
B ῥέμφει φέρων, ὅλον ἐπικυκλώcαc τὸν δῆμον, ἐπὶ
τοῦ ὀβελοῦ ταύτην διωλύγιον cυρίττων ἀπέθετο. ὁ
δὲ δῆμοc οὐδὲν βραδύναc, καθ' ἑαυτοῦ δὲ κινηθείc,
αὐτὸc μὲν ἀπώλλυτο, ἡ δὲ πόλιc πυρὶ πᾶcα διεφθεί-
ρετο, ὡc καὶ αὐτὴν τὴν βαcιλείαν, εἰ μὴ θεὸc ἀντέ-
πραττεν, οὐ πόρρω κινδύνων ἐλθεῖν. τὰ γὰρ περὶ
ἐπόπων καὶ νυκτικοράκων λύκων τε καὶ ἀλωπέκων,
ὅταν ἐν πόλεcι φαίνωνται, τὰ εἰρημένα τοῖc ἀρχαίοιc

diligentiores. || v. 1 Lydus de mensibus III 8 || v. 5 γὰρ add. Hercher || v. 6 δοκεῖ *C* || τὰ post δοκῇ del. Hercher || v. 7 περιπεφρυγμένοc coni. Bekker pro περιπεφραγμένοc || v. 9 pro κοίταc apud H. κοίλαc legitur sphalmate typograph. || v. 12 * id quod intercidit verbum potest suppleri scribendo κινηθεῖcα ἀπολεῖται quae propter homoeoteleuton omissa putes. || v. 13 περιποτᾶται corr. Hercher pro περιίπταται. cf. Heliodor. II 22 || v. 18 διαλύγιον *C* || v. 18 sq. loquitur de seditione Nica (a. 532 p. Chr.) ||

μετὰ Πόλλητα, καὶ τοὺς ἐξ ὧν αὐτοῖς διαλέγεται, περιττὸν ἄντικρυς ἀναφέρειν.

Τοσαῦτα μὲν οὖν πρὸς τοὺς ταῖς διοσημείαις ἐνι- c
σταμένους καὶ Πτολεμαίῳ τολμῶντας ἀντιλέγειν ἐκ πολλῶν ὀλίγα λελέχθω. καιρὸς δὲ ἄρξασθαι τῆς ἐπαγγελίας, ἐκ τῶν ἡλιακῶν ἀποτελεσμάτων λαμβάνοντας τὰ προοίμια.

9. Ἰστέον ἐν πρώτοις ὡς μόνος ὁ ἥλιος καθολι- 30 A
κὰς ἔχει ἐνεργείας, τῶν ἄλλων διοσημειῶν τοπικὰς ἔχουσῶν. δέδοται γὰρ ἅπαξ ἡλίῳ μὲν καλύπτεσθαι
284 τῇ παρεμπτώσει τῆς σελήνης, αὐτῇ δὲ τῇ ἀντιπτώσει τῆς γῆς, καὶ τὸν μὲν ἐν συνόδῳ πάντων, [τὴν σελήνην] δέ, ὅταν ᾖ πλησιφαής. καὶ τούτου χάριν οὐδεὶς ἂν ἀμφισβητήσειε. προγνωσθῆναι δὲ τοῦτο λέ-
γεται παρὰ μὲν Ἕλλησι πρὸς Θαλοῦ τοῦ Μιλησίου B
ἐπὶ τῆς ἐνάτης καὶ τεσσαρακοστῆς ὀλυμπιάδος, ἔτει

v. 1 μεταπολλητα (sic!) *C*, μετὰ Πόλλητα correxit in indice Gutschmid || v. 8 hic incipit in codice *F* fol. 156 vers. tractatus, cui inscribitur περὶ τῶν ἡλιακῶν καὶ σεληνιακῶν διοσημείων καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν καθολικῶν ἀποτελεσμάτων et in codice *L* fol. 12, in quo a rubricatore scriptum est περὶ τῶν ἡλιακῶν καὶ σεληνιακῶν διοσημείων καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν καθολικῶν ἀποτελεσμάτων ἐν συνόδῳ καὶ διαμέτρῳ σχηματισμῶν αὐτῶν ἀποτελουμένων (ἐν συνόδῳ usque ad ἀποτελουμένων deleta atramento) || ἐν πρώτοις ὡς] ὅτι ἐν πρώτοις *L* || v. 9 post ἔχει add. τὰς *F* || διοσημειῶν] σημείων *F* || v. 10 μὲν add. ante γὰρ, om. post ἡλίῳ *F* || κατακαλύπτεσθαι (κατα del.) *L* || v. 11 περιπτώσει *L*, παρεμπώσει *F* || αὐτὴν *FL*, ταύτῃ malit H.; in *C* legitur αὐ . . . || ἀντιπτώσει] ἀντιφράξει *L* || v. 12 τὸν om.; ὁ suprscr. *L* || πάντως *L* || τὴν σελήνην flagitat 10 litter. spatium in *C*, αὐτὴν *F*, ἐκείνην *L* || v. 13 ὅτε ἐστι *L* || εἴη *F* || v. 14 ἂν om. *F* || v. 14—16 Plin. II 53. *apud Graecos investigavit primus omnium Thales Milesius*

ἑβδομηκοστῷ καὶ ἑκατοστῷ τῆς κτίσεως Ῥώμης ὕστερον, παρὰ δὲ Ῥωμαίοις ὑπὸ Σουλπικίου Γάλλου, μιᾷ πρόσθεν ἡμέρᾳ τῆς Περσέως τοῦ Μακεδόνος ἥττης. ἐπὶ δὲ Οὐεσπασιανοῦ τοῦ Καίσαρος ἐν πέντε καὶ δέκα
32A ἡμέραις ἀμφοτέροις τοῖς φωσὶ τοῦτο συνέβη παθεῖν. οὐ μὴν ἀεὶ τοῦτο τὸ πάθος τὰ αὐτὰ προμηνύει· οὐδὲ γὰρ μονοειδεῖς αἱ ἐκλείψεις, ἡλίου μὲν τὴν Ἀσίαν διέποντος, σελήνης δὲ τὴν Εὐρώπην, καὶ μάλιστα ὅταν πρὸς τοὺς λεγομένους κακοποιοὺς ἡ ἔκλειψις γένηται, κακουμένων μὲν τῶν βασιλικῶν ζωδίων καὶ τῆς τῶν ἀγαθῶν ἐπικουρίας ἀργούσης. ταύρῳ μὲν γὰρ ἢ παρθένῳ ἢ αἰγόκερῳ συμβαινούσης ἐκλείψεως

Olympiadis XXXXVIII anno quarto praedicto solis defectu, qui Alyatte rege factus est urbis conditae anno CLXX. || p. 15 v. 15 παρὰ — ἥττης (p. 16 v. 3)] om. *F* || v. 16 ἔτει om. *L* || v. 1 ante Ῥώμης add. τῆς *L* || post ὕστερον add. ἔτει *L* || v. 2—3 Plin. l. s. *rationem defectus utriusque primus Romani generis in volgum extulit Sulpicius Gallus . . . pridie quam Perses rex superatus a Paulo est.* || v. 2 post παρὰ om. *L* || Κάλβου *CL* || v. 3 Περσέως] παραιώσεως τῆς *L* || v. 4 et 5 Plin. II 57. *ut XV diebus utrumque sidus quaereretur et nostro aevo accidit imperatoribus Vespasianis . . consulibus.* || v. 4 τοῦ om. *F* || v. 5 ante ἀμφοτέροις add. ἂν *L* || τοῦτο συνέβη παθεῖν] om. *F* || παθεῖν] γενέσθαι *L* || v. 6 ἀεὶ om. *L* || v. 7 post ἐκλείψεις add. εἰσί *L* || v. 8 δὲ om. *L* || v. 9 πρὸς] κατὰ *L* || v. 10 γίνεται *L* || μὲν om. *F* || βασιλικῶν] ἀνθρωπίνων *L* || v. 11 τῶν om. *L* || ἀγαθοποιῶν *F* || post ἀργούσης add. *F:* ἐπὶ δὲ τοῦ βασιλικοῦ τριγώνου κριοῦ τε φημὶ καὶ λέοντος καὶ τοξότου γινομένης ἐκλείψεως ἀνάγκη τινὰ τῶν περὶ τὴν βασιλείαν αὐτὴν παθεῖν τι τοιοῦτον, ὁποῖον συμβαίνει περὶ τὸ τρίγωνον· τοῖς γὰρ βασιλεῦσιν κάκωσιν σημαίνει τινά, τὸν δὲ Νεῖλον ἀποστρέφειν ὥστε καὶ θαυμάζειν εἰκότως τὴν τοῦ θεοῦ πρόνοιάν ἐστι· παρὸ τ̇ τῆς εὐτυχεστάτης βασιλείας καιρὸν ἐκλείψεως. || ταύρῳ — αἰγόκερῳ] ἐν γὰρ τῷ τριγώνῳ τοῦ ταύρου *L* || v. 12 συμβαι-

ὁποτέρῳ τῶν φώτων κατὰ τοὺς προκειμένους λό- B
γους, καρπῶν ἔνδεια καὶ διαφερόντως τῶν ὡρίμων
συμβαίνει, καθὸ σταχυηφόρος μὲν ἡ παρθένος, ἀρο-
τρεὺς δὲ ὁ ταῦρος, ὁ δὲ αἰγόκερως πρῶτος τῶν τοι-
ούτων καρπῶν ἀπογεύεται· εἰ δὲ διδύμοις ἢ ζυγῷ
ἢ ὑδροχόῳ γένηται τὸ τοιοῦτον, ἀνθρωποειδοῦς ὄν-
τος τοῦ τριγώνου, οἱ λοιμοί τε καὶ λιμοὶ ἐνσκήψου-
σιν· ὅταν δὲ καρκίνῳ ἢ σκορπίῳ ἢ ἰχθύσι συμβαίνῃ,
ὄχλων φθοραὶ καὶ πολέμων στάσεις καὶ ἐναλίων ὄλε-
θρος ἐπικείσεται. τηρητέον δὲ πρὸς τὰς καθόλου περι- C
στάσεις τὰ κατὰ τὰς ἐκλείψεις χρώματα ἢ τῶν φώτων
285 αὐτῶν ἢ τῶν περὶ αὐτὰ συστημάτων, οἷον ῥάβδων ἢ 34 A
τινων τοιούτων. μέλανα μὲν ἢ ὑπόχλωρα φανέντα

νούσης om. *F* || v. 1 κατὰ τοὺς προκειμένους λόγους] om. *L* || v. 2 ἔνδεια καὶ] ἔνδειαν *L* || σπορίμων *FL* || v. 3 σταχυφόρος *L* || ἀρωτριᾶ *F* || v. 4 τοιούτων om. *L* || v. 5 εἰ δὲ — ὑδροχόῳ] εἰ δὲ τῷ τριγώνῳ τῶν διδύμων *L* || v. 6 ἀνθρωποειδοῦς — τριγώνου] om. *L* || v. 7 λιμοί τε καὶ λοιμοὶ *F* || ἐνσκήπτουσι *L*, qui add. ὡς ἀνθρωποειδοῦς ὄντος τοῦ τριγώνου || v. 8 καρκίνῳ — ἰχθύσι] ἐν τῷ καρκίνου τριγώνῳ *L* || συμβαίνει *CF*, συμβῇ *L* || v. 9 φθορὰ *F* || πόλεων coni. H pro πολέμων || ἐναλίων] τῶν ἁλίων *F*, ἐναντίων *L* || v. 10 ἐπικείσεται] γενήσεται *L* || v. 10— p. 18 v. 4 Ptolem. Tetrabl. f. 23 (ed. Norimb. 1535) τηρητέον δὲ πρὸς τὰς καθόλου περιστάσεις καὶ τὰ κατὰ τὰς ἐκλείψεις χρώματα ἤτοι αὐτῶν τῶν φώτων ἢ τῶν (τῶν addidi) περὶ αὐτὰ γινομένων συστημάτων, οἷον ῥάβδων ἢ ἅλων (libri ἄλλων) ἢ τῶν τοιούτων. μέλανα γὰρ ἢ ὑπόχλωρα φανέντα σημαντικὰ γίνεται τῶν ἐπὶ τῆς τοῦ κρόνου φύσεως εἰρημένων· λευκὰ δὲ τῶν ἐπὶ τῆς τοῦ διός, ὑπόκιρρα δὲ τῶν ἐπὶ τῆς τοῦ ἄρεος· ξανθὰ δὲ τῶν ἐπὶ τῆς (libri τοῦ) τῆς ἀφροδίτης· ποικίλα δὲ τῶν ἐπὶ τῆς τοῦ ἑρμοῦ. || v. 13 post μὲν add. γὰρ *F* || inde a μέλανα usque ad διέξεισι (p. 30 v. 6) ex *O* (in quo tractat. inscribitur: περὶ τῶν ἡλιακῶν καὶ σεληνιακῶν διοσημείων καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν καθολικῶν ἀπο-

cημαντικὰ γίνεται τῶν ἐπὶ τῆc τοῦ Κρόνου φύcεωc εἰρημένων, λευκὰ δὲ τῶν ἐπὶ τῆc τοῦ Διόc, ὑπόκιρρα δὲ τῶν ἐπὶ τῆc τοῦ Ἄρεοc, ξανθὰ δὲ τῶν ἐπὶ τῆc Ἀφροδίτηc, ποικίλα δὲ τῶν ἐπὶ τοῦ Ἑρμοῦ· κἂν μὲν ἐν ὅλοιc τοῖc cώμαcι τῶν φώτων ἢ ἐν ὅλοιc τοῖc περὶ αὐτὰ τόποιc τὸ γενόμενον ἰδίωμα φαίνηται τῆc χροιᾶc, περὶ τὰ πλεῖcτα μέρη τῶν χωρῶν ἔcται τὸ ἀποτέλεcμα· εἰ δὲ ἀπὸ μέρουc οἱουδήποτε, κατ' ἐκεῖνο μόνον τὸ μέροc καθ' ὃ ἂν καὶ ἡ πρόcνευcιc τοῦ ἰδιώματοc γένηται. χρήcιμοι δ' ἂν εἶεν πρὸc τὰc κατὰ μέροc προγνώcειc

τελεcμάτων) edidit Cramer anecd. Oxon. III p. 403—408 || v. 1 post cη litter. vocis cημαντικὰ explic. in *C* fol. 4 vers., post quod tria quattuorve folia interciderunt: desunt igitur in *C* ea, quae inde a cημαντικὰ sequuntur usque ad ὡcανεὶ (p. 30 v. 1) || cημαντικά εἰcι *L* || τῆc om. *L* || post Κρόνου add. ἀcτέροc *L* || v. 3 τῶν ἐπὶ τῆc] add. Hercher || v. 4—9. Ptolem. l. s. κἂν μὲν ἐν ὅλοιc τοῖc cώμαcι τῶν φώτων ἢ ἐν ὅλοιc τοῖc περὶ αὐτὰ τόποιc τὸ γενόμενον ἰδίωμα τῆc χροιᾶc φαίνηται, περὶ τὰ πλεῖcτα μέρη τῶν χωρῶν ἔcται τὸ ἀποτελεcθηcόμενον· ἐὰν δὲ ἀπὸ μέρουc ὁποιουδήποτε, περὶ ἐκεῖνο μόνον (μόνον add. cod. Laurent. 28, 14 fol. 160 rect., quocum hunc locum contuli) τὸ μέροc, καθ' ὃ (sic cod. Laur. 28, 34 fol. 122 rect., edit. om.) ἂν (sic cod. Laur. 28, 14; edit. ἐὰν) καὶ ἡ πρόcνευcιc τοῦ ἰδιώματοc γίνηται. || v. 4 μὲν ἐν ὅλοιc τοῖc cώμαcι τῶν φώτων] om. *LO* || v. 5 ἢ addidi || v. 6 χρόαc *L O* || v. 7 τὸ om. *F* || εἰ δὲ] om. *F* || v. 9 καὶ om. *F* || πρόνευcιc *LO* || v. 10—p. 19 v. 15 Ptol. tetr. f. 25 vers. fin. χρήcιμοι δ' ἂν εἶεν πρὸc τὰc τῶν κατὰ μέροc ἐπιcημαcιῶν προγνώcειc καὶ αἱ τῶν γινομένων cημείων περί τε τὸν ἥλιον καὶ τὴν cελήνην καὶ τοὺc ἀcτέραc παρατηρήcειc. τὸν μὲν οὖν ἥλιον παρατηρητέον πρὸc μὲν τὰc ἡμερηcίουc καταcτάcειc ἀνατέλλοντα πρὸc δὲ τὰc νυκτερινὰc δύνοντα ... καθαρὸc μὲν γὰρ καὶ ἀνεπιcκότητοc καὶ εὐcταθὴc καὶ ἀνέφελοc ἀνατέλλων ἢ δύνων εὐδιεινῆc καταcτάcεώc ἐcτι δηλωτικόc, ποικίλον δὲ τὸν κύκλον ἔχων ἢ ὑπόπυρρον ἢ

καὶ αἱ τῶν γινομένων σημείων περί τε τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην παρατηρήσεις, πρός τε τὰς ἀνατολὰς αὐτῶν καὶ τὰς δύσεις. καθαρὸς μὲν γὰρ καὶ ἀνεπισκότητος καὶ εὐσταθὴς καὶ ἀνέφελος ἀνατέλλων ὁ ἥλιος ἢ καὶ δυόμενος εὐδιεινῆς καταστάσεώς ἐστι δηλωτικός· ποικίλον δὲ τὸν κύκλον ἔχων ἢ ὑπόπυρρον ἢ ἀκτῖνας ἐρυθρὰς ἀποπέμπων εἰς τὰ ἔξω, ἢ τὰ λεγόμενα παρήλια νέφη ἐξ ἑνὸς μέρους ἔχων, τὸ δὲ σχῆμα τῶν νεφῶν ὑπόκιρρον καὶ ὥσπερ μακρὰς ἀκτῖνας ἀπομηκῦνον, ἀνέμων ἐστὶ δηλωτικὸς καὶ τοιούτων ἀφ᾽ οὗ μέρους τὰ προειρημένα σημεῖα συμβαίνει. μέλας δὲ ἢ ὑπόχλωρος ἀνατέλλων ἢ δύνων μετὰ συννεφείας ἢ ἅλω ἔχων καθ᾽ ἓν μέρος ἢ ἐν ἀμφοῖν παρήλια νέφη καὶ ἀκτῖνας ἢ ὑποχλώρους ἢ μελαίνας, χειμῶνας δηλοῖ καὶ ὑετούς. ἐκεῖνο δέ γε καὶ τοῖς εἰς δόμους τελοῦσι πρόδηλόν ἐστιν, ὡς ὅταν ἀνίσχων ὥσπερ ὑπολανθάνει καὶ σκορπίζει δῆθεν ἐκδιδρασκούσας καὶ διαρραινούσας τῶν νεφῶν τὰς ἀκτῖνας χαλάζῃ φράζει τὸν ὄμβρον καταρραγήσεσθαι μεμιγμένον· καθαρὸς δὲ ἀνίσχων βόρειον ἔσεσθαι καὶ αἴθριον τὸν ἀέρα

ἀκτῖνας ἐρυθρὰς ἀποπέμπων ἤτοι εἰς τὰ ἔξω ἢ ὡς ἐφ᾽ ἑαυτὸν κλωμένας ἢ τὰ λεγόμενα παρήλια νέφη, ἐξ ἑνὸς μέρους ἔχων ἢ σχήματα νεφῶν ὑπόκιρρα καὶ ὡσεὶ μακρὰς ἀκτῖνας καταμηκύνων ἀνέμων σφοδρῶν ἐστι σημαντικὸς καὶ τοιούτων πρὸς ἃς ἂν γωνίας τὰ προειρημένα σημεῖα γίνηται, μέλας δὲ ἢ ὑπόχλωρος ἀνατέλλων ἢ δύνων μετὰ συννεφείας ἢ ἅλως (sic!) ἔχων περὶ αὐτὸν καθ᾽ ἓν μέρος ἢ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν παρήλια νέφη καὶ ἀκτῖνας ὑπώχρους ἢ μελαίνας χειμώνων καὶ ὑετῶν ἐστι δηλωτικός. || v. 1 καὶ αἱ] om. *F* || v. 2 post παρατηρήσεις *F* add. Campestri verba (p. 20 v. 10—16) et explicit. || v. 4 ὁ om. *O* || v. 5 δύνων *L* || v. 13 ἅλω coni. Hercher ἄλλων *L*, ἄλλως *O* || v. 14 post ἀκτῖνας add. *L* ἀμφ᾽ οὗ (i. e. ἀμφοτέρου) μέρους || v. 15 ἐκεῖνο — πρόδηλόν ἐστιν (v. 16)] om. *L* ||

προλέγει· 'βορέης' γὰρ 'αἰθρηγενέτης' κατὰ τὸν ποιητήν· τοῖς γὰρ ὑψηλοῖς τῶν μετεώρων ἐπιπνέων εἰς γῆν τε τὸ πυκνὸν καὶ ἀχλυῶδες ὠθῶν, καθαρὸν ποιεῖ τὸν ἥλιον καὶ ἀνεπισκότητον, ἐκδαπανῶν τὰ πυκνώματα καὶ τῷ λεπτῷ τοῦ πνεύματος τὴν ὑπήνεμον ζώνην καὶ μᾶλλον τὴν πρὸς ἡμᾶς ἐκκαθαίρων καὶ λαμπροτέραν ποιῶν. ὁ δέ γε Ῥωμαῖος Καμπέστριος ταῖς Πετοσιριακαῖς ἀκολουθῶν παραδόσεσι λέγει, ὡς ἀργυροειδὴς καὶ ἀμβλυωχρὸς ὁ ἥλιος ἀνίσχων ἢ ὠχρός, πολέμους καὶ συμφορὰς καὶ διχονοίας καὶ θορύβους καὶ στάσεις ἀνδρῶν ἐνδόξων καὶ βασιλέων θρήνους καὶ συκοφαντῶν καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων εὐτυχήματα καὶ ἐπιεικῶν ἀστοχίας καὶ λογικῶν ὕβρεις καὶ δημεύσεις εὐπατριδῶν δηλοῖ καὶ καθολικὴν σπάνιν τῶν ἀναγκαίων, προσέτι τούτοις στάσεις τε καὶ

v. 1 αἴθρη (supr. η sprscr. ος) γένεται *L* ‖ τὸ ποιὸν *L* ‖ poeta est Homerus ε 296, O 171 ‖ v. 4 ἀνεπίσκοτον *L* ‖ v. 6 ζώνην scripsi pro ζωὴν ‖ v. 7—15 in cod. Barocc. 194 fol. 87 v. teste Cramero l. s. p. 404 not. b sic leguntur: ὁ δ' ἐκ Ῥώμης Καμπέστριος γράψας ἐκ Πετοσίρους ὅταν ἀνίσχων ἥλιος ἀργυρώδης κἂν ὁ λόγος (corr. ὠχρὸς) ἢ ἀμβλυόχρους ὀλίγους (ante ὀλίγους adde οὐχ) οὗτος (cod. οὕτως) ὑποσημαίνων πολέμους τε καὶ συμφορὰς διχονοίας θορύβους· στάσεις ἀνδρῶν ἐνδόξων τε καὶ βασιλέων θρήνους (cod. θρόους) καὶ συκοφάντας πονηροὺς καὶ ἀτυχήματά γε καὶ λογικῶν καὶ εὐσεβῶν ὕβρεις καὶ ἀτιμίας καὶ πατραλοίας τοὺς υἱούς, σπάνιν τῶν ἀναγκαίων ‖ v. 8 Καπέστριος *L* ‖ v. 10 ὅτι ὁ ἥλιος ὠχρὸς μὲν ἀνίσχων ὅλως δὲ ὑπομένων ὁρᾶσθαι πολέμους κτλ. *F* ‖ ἀμβλυωχρὸς Herchero suspectum, qui coni. ἀβληχρός ‖ ὁ om. *O* ‖ v. 10 καὶ θορύβους] add. *F* ‖ v. 12 συκοφαντῶν καὶ] add. *F* ἀνδρῶν *F* ‖ v. 14 καὶ δημεύσεις—ἀνάπαλιν (v. 17)] καὶ ἀτιμίας δηλοῖ καὶ σπάνιν τῶν ἐπιτηδείων καὶ τὰς κατ' ἀλλήλων ἐπιβουλίας *F*, qui sic expl. ‖ v. 15 πρὸς τούτοις δὲ καὶ *L* ‖

πατράcι πρὸc παῖδαc καὶ τὸ ἀνάπαλιν. ἔcται δὲ ταῦτα καθολικὰ μέν, ἐπειδὰν κατὰ παντὸc τοῦ δίcκου τὸ cύμπτωμα ᾖ· μερικὰ δέ, εἰ καὶ τὸ cύμπτωμα μερικόν, καὶ καθ' οὓc τόπουc ἀφορᾶν δοκεῖ τὸ cυμβεβηκόc· εἰ δέ γε κατὰ τὴν λεγομένην ἀντιδίcκωcιν ὁ ἥλιοc ἐκλίποι, μόνοιc ἀπειλεῖ τοῖc βαcιλεῦcι τὰ κακά, ὥcπερ καὶ ἐὰν ἐπὶ τοῦ βαcιλικοῦ τριγώνου. εἰ δὲ περὶ τὴν ἑῴαν ἢ τὴν ἑcπέραν μέλλει τοῦτο cυμβαίνειν, ἐξ αὐτοῦ τοῦ πάcχοντοc φωcτῆροc γενήcεται δῆλον τῷ τὸν μὲν ἥλιον ἐκ τῆc Ἀcίαc διαπαντὸc ἀνίcχειν, τὴν δὲ cελήνην ἀπὸ τῆc Εὐρώπηc. τὴν δὲ cελήνην τηρητέον ἢ πρὸ τριῶν ἢ μετὰ τρεῖc ἡμέραc τῆc cυνόδου τε καὶ τῆc πανcελήνου καὶ διχοτόμου. λεπτὴ γὰρ καὶ καθαρὰ φαινομένη εὐδίαν cημαίνει· εἰ δὲ καὶ ἐρυθραίνοιτο μετρίωc καὶ τὸ ἀφώτιcτον τοῦ κύκλου δια-

v. 3 post μερικὸν add. ἔcται *L* || v. 5 γε om. *O* || ἐκλείψει *L* || v. 6 ἀπειλεῖται *L* || v. 7 καὶ ἐν τῷ βαcιλικῷ τριγώνῳ *L* || v. 11 — p. 22 v. 12. Ptolem. tetrab. l. s. τὴν δὲ cελήνην τηρητέον ἐν ταῖc πρὸ τριῶν ἡμερῶν ἢ μετὰ τρεῖc ἡμέραc παρόδοιc τῶν τε cυνόδων καὶ πανcελήνων καὶ διχοτόμων. λεπτὴ μὲν γὰρ καὶ καθαρὰ φαινομένη καὶ μηδὲν ἔχουcα περὶ αὐτήν, εὐδιεινῆc καταcτάcεώc ἐcτι δηλωτική. λεπτὴ δὲ καὶ ἐρυθρὰ καὶ ὅλον τὸν τοῦ ἀφωτίcτου κύκλον ἔχουcα διαφανῆ καὶ ὑποκεκινημένον, ἀνέμων ἐπιcημαντική, καθ' ὃ μάλιcτα ποιεῖται τὴν πρόcνευcιν. μέλαινα δὲ ἢ ὠχρὰ καὶ παχεῖα θεωρουμένη χειμώνων καὶ ὄμβρων ἐcτὶ δηλωτική. παρατηρητέον δὲ καὶ τὰc γινομέναc περὶ αὐτὴν ἅλωc. εἰ μὲν γὰρ μία εἴη καὶ αὐτὴ καθαρὰ καὶ ἠρέμα ὑπομαραινομένη, εὐδίαν, εἰ δὲ δύο ἢ τρεῖc εἶεν, χειμῶναc δηλοῦcιν, ὑπόκιρροι μὲν οὖcαι καὶ ὡcεὶ ἐρρηγμέναι τοὺc διὰ τῶν cφοδρῶν ἀνέμων, ἀχλυώδειc δὲ καὶ παχεῖαι τοὺc διὰ νιφετῶν, ὑπόχλωροι δὲ καὶ μέλαιναι καὶ ῥηγνύμεναι τοὺc δι' ἀμφοτέρων. cf. Seneca quaest. natur. I 2, 8; Ideler in edit. Aristot. meteor. vol. II p. 277 || v. 13 τῆc πανcελήνου] πανcεληνίου *L* || v. 15 μετρίωc] μέροc *L* ||

φανὲς καὶ ὑποκεκινημένον ἔχοι, ἀνέμων ἐστὶ δηλωτική, καθ' οὓς μάλιστα ποιεῖται τὴν πρόσνευσιν. εἰ δὲ ὠχρὰ καὶ παχεῖα δοκοίη, χειμώνων καὶ ὄμβρων ἐστὶ δηλωτική. παρατηρητέον δὲ καὶ τὰς περὶ αὐτὴν γινομένας ἅλως· εἰ μὲν γὰρ μία εἴη καὶ αὕτη καθαρὰ καὶ ἠρέμα ὑπομαραινομένη, εὐδίαν σημαίνει· εἰ δὲ δύο ἢ τρεῖς εἶεν, χειμῶνας δηλοῦσιν, τοὺς μὲν δι' ἀνέμων, εἰ ὑπόκιρροι εἶεν καὶ ὥσπερ ὑπορρηγνύμεναι, τοὺς δὲ διὰ νιφετῶν, εἰ ἀχλυώδεις καὶ παχεῖαι, ἢ καὶ ὑπόχλωροι καὶ μέλαιναι καὶ ὥσπερ ῥηγνύμεναι τοὺς δι' ἀμφοτέρων. αἱ δὲ διαδρομαὶ καὶ οἱ ἀκοντισμοὶ τῶν ἀστέρων εἰ μὲν ἀπὸ μιᾶς γίνοιντο γωνίας, τὸν ἀπ' ἐκείνης ἄνεμον δηλοῦσι· εἰ δὲ ἀπὸ τῶν ἐναντίων, ἀκαταστασίαν πνευμάτων, εἰ δὲ ἀπὸ τῶν τεσσάρων παν-

v. 1 ὑποκεκινημένως *L* ‖ v. 2 πρόνευσιν *O* ‖ v. 3 δοκεῖ *L* ‖ v. 4 παρ' *O* ‖ v. 5 ἅλως scripsi, ἄλλως *L*, ἄλλας *O* ‖ v. 5 αὕτη — καὶ] corr. Hercher pro αὐτὴ καθαρὰ ‖ v. 7 τρεῖς — δηλοῦσιν] corr. Hercher pro καὶ τρεῖς χειμῶνας δηλοῖ ‖ τὰς hic et in sequ. *O* ‖ μὲν δι' ἀνέμων] corr. Hercher pro δι' ἀνέμων μὲν ‖ v. 8 ὑπορρήγμεναι *L* ‖ v. 9 ἢ hab. sed del. *L* ‖ post ὑπόχλωροι add. ἔτι *L* ‖ v. 11 — p. 23 v. 8 Ptolem. f. 26 vers. αἱ δὲ διεκδρομαὶ καὶ οἱ ἀκοντισταὶ (sic!) τῶν ἀστέρων, εἰ μὲν ἀπὸ μιᾶς γίνοιντο γωνίας, τὸν ἀπ' ἐκείνης ἄνεμον δηλοῦσιν, εἰ δὲ ἀπὸ τῶν ἐναντίων, ἀκαταστασίαν πνευμάτων, εἰ δὲ ἀπὸ τῶν τεσσάρων, παντοίους χειμῶνας μέχρις ἀστραπῶν καὶ βροντῶν καὶ τῶν τοιούτων. ὡσαύτως δὲ καὶ νέφη, ὁποίοις ἂν ὦσιν ὁρίοις, πόκοις ἐρίων ὄντα παραπλήσια προδηλωτικὰ ἐνίοτε γίνεται χειμώνων. αἵτε καθιστάμεναι κατὰ καιροὺς ἴριδες χειμῶνας μὲν ἐξ εὐδίας καὶ εὐδίαν ἐκ χειμώνων προσημαίνουσι. καὶ ὡς ἐπίπαν συνελόντι (edit. συνελόντα) εἰπεῖν αἱ καθόλου τοῦ ἀέρος ἐπιγινόμενοι ἰδιόχρονοι (sic edit. sed p. 39 notatur, Sarrac. interpretem videri ἰδιόχροοι legisse) φαντασίαι τά τε ὅμοια δηλοῦσι τοῖς κτλ. ‖ v. 12 γένοιντο *M* et *N* (de quibus cf. adn. ad p. 24 v. 10) ‖ v. 13 ἀκαταστασίας *L* ‖ v. 14 τῶν om. *MN* ‖

τοίους χειμῶνας μέχρι βροντῶν καὶ ἀστραπῶν καὶ τῶν τοιούτων. ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ νέφη πόκοις ἐρίων ὄντα παραπλήσια προδηλωτικὰ ἐνίοτε γίνεται χειμώνων· αἵ τε συνιστάμεναι κατὰ καιροὺς ἴριδες χειμῶνα μὲν ἐξ εὐδίας, εὐδίαν δ' ἐκ χειμῶνος προσημαίνουσιν. καὶ ὡς ἐπίπαν συνελόντι εἰπεῖν αἱ καθόλου τοῦ ἀέρος ἐπιγινόμεναι ἰδιόχροοι φαντασίαι τοιαῦτα δηλοῦσι· τὰ γὰρ τῶν καθολικῶν ἀποτελέσματα ἤτοι διὰ τῶν ἐκλειπτικῶν ἐστιν ἢ διὰ τῶν ἐπιφανειῶν τῶν κλιμάτων, περὶ ἃ καὶ τὰ αἴτια τῶν συμβαινόντων ἀποτελεῖται.

10. οἱ δὲ συνιστάμενοι κομῆται καὶ τὰ ἄλλα ἀστροειδῆ σημεῖα γενόμενα κατὰ τοὺς ἐκλειπτικοὺς καιροὺς ἢ καὶ καθ' οἱονδήποτε χρόνον τοῖς τὰ τοιαῦτα ἐπιτηρεῖν ἐθέλουσι δῆλον ποιήσουσι διά τε τῶν

v. 1 μέχρι — τοιούτων] om. *LO* || v. 2 δὲ om. *LO* || v. 3 χειμώνων γίνονται καὶ αἱ *LO* || v. 4 κατὰ καιροὺς συνιστάμεναι *LO* || v. 5 ἐκ δὲ χειμῶνος εὐδίαν σημαίνουσιν *LO*, qui om. eum qui sequitur finem capitis || v. 6 συνελόντα *MN* || v. 10 κλημάτων *MN* || v. 12 – p. 24 v. 10 Ptolem. f. 23 vers. τηρητέον δὲ ἔτι καὶ τὰς συνισταμένας ἤτοι κατὰ τοὺς ἐκλειπτικοὺς καιροὺς ἢ καὶ ὁτεδήποτε κομητῶν ἐπιφανείας πρὸς τὰς καθόλου περιστάσεις οἷον τῶν καλουμένων δοκίδων ἢ σαλπίγγων ἢ πίθων . . . δηλούσας δὲ διὰ μὲν τῶν τοῦ ζῳδιακοῦ μερῶν, καθ' ὧν ἂν αἱ συστάσεις αὐτῶν φαίνωνται καὶ τῶν κατὰ τὰ σχήματα τῆς κόμης προσνεύσεων τοὺς τόπους οἷς ἐπισκήπτουσι τὰ συμπτώματα, διά τε τῶν αὐτῆς τῆς συστάσεως καὶ ὥσπερ μορφώσεων τότε εἶδος τοῦ ἀποτελέσματος καὶ τὸ γένος περὶ ὃ τὸ πάθος ἀποβήσεται, διὰ δὲ τοῦ χρόνου τῆς ἐπιμονῆς τὴν παράτασιν τῶν συμπτωμάτων, διὰ δὲ τῆς πρὸς τὸν ἥλιον σχέσεως τὴν καταρχήν, ἐπείπερ ἑῷοι μὲν ἐπιπολὺ φαινόμενοιτάχιον ἐπισημαίνουσιν, ἑσπέριοι δὲβράδιον. || v. 14 καὶ om. *L* || τοῖς — ἐθέλουσι] om. *LO* || v. 15 θέλουσι *N* ||

τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου μερῶν, καθ' ὧν ἂν αἱ τοιαῦται γένωνται συστάσεις, διά τε τῶν κατὰ τὰ σχήματα τῆς κόμης προσνεύσεων ἢ τῶν τόπων, οἷς ἐπισκήπτουσι τὰ δι' αὐτοὺς ἐκβησόμενα, καὶ διὰ μὲν αὐτῆς τῆς συστάσεως καὶ ὡσανεὶ μορφώσεως τό τε εἶδος τοῦ ἀποτελέσματος καὶ τὸ γένος περὶ ὃ τὸ πάθος συμβήσεται, διὰ δὲ τοῦ χρόνου τῆς ἐπιμονῆς τὴν τῶν συμπτωμάτων παράτασιν, ἔστι δ' ὅτε καὶ διὰ τῆς πρὸς τὸν ἥλιον σχέσεως τὴν καταρχήν· ἑῷοι μὲν γὰρ ἐπιπολὺ φαινόμενοι τάχιον ἐπισημαίνουσι * καὶ τοσοῦτον μείζονας ὅσον ἂν ἐκ πλειόνων μερῶν καὶ ἐπιπολὺ ἡ σύστασις γίνηται. ἀλλ' εἰ καί ποτέ τινα τῶν πλανωμένων ταῖς κόμαις ἐπικαλύπτουσι, σαφῶς σημαίνουσι πρὸς τίνας ἔσται τὸ σύμπτωμα· τῷ μὲν γὰρ τοῦ Διὸς ἐπιφέροντες τὰς κόμας, περὶ τοὺς βασιλικοὺς οἴκους τὰς ταραχὰς ἀποτελοῦσι· τῷ δὲ τοῦ Ἄρεος ὅταν

διά τε τῶν τοῦ ζωδιακοῦ — συστάσεις (p. 24 v. 2)] om. *LO* || v. 2 γένωνται corr. Hercher pro γένοιντο || v. 3 ἐπισκοπῶσι *MN* || v. 7 τὴν παράτασιν τῶν συμπτωμάτων *LO* || v. 8 τῆς τοῦ ἡλίου *MN* || v. 9 ἑῷοι scripsi, εῷοι *LO*, οἱ *MN* || v. 10 φαινόμενοι] λεγόμενοι *LO* || lacunam, quae in nullo codice indicata est, probabiliter ex Ptolemaei loco, quem supra scripsi et eo, quem infra scribam, ita explebis: ἑσπέριοι δὲ βράχιον. αἱ μὲν τῶν κομητῶν συστροφαὶ πάντοτε αὐχμοὺς καὶ ἀνέμους προσημαίνουσι. || v. 10—12 Ptolem. fol. 26 vers. αἱ μὲν τῶν κομητῶν συστροφαὶ πάντοτε αὐχμοὺς καὶ ἀνέμους προσημαίνουσι καὶ τοσοῦτον μείζονας, ὅσον ἂν ἐκ πλειόνων μερῶν καὶ ἐπιπολὺ ἡ σύστασις ᾖ. || v. 10 τοσοῦτο *N*, τοσούτῳ *LO* || post τοσοῦτον add. δὲ *O* || v. 11 ὅσῳ *LO* || στάσις *M* || v. 12 γένηται *MNO* || ἀλλ' εἰ — πλανωμένων] διαφερόντως δὲ ὅταν *MN*, qui antea add. ea quae p. 22 v. 12—p. 23 v. 11 leguntur. || v. 13 ἐπικαλύπτωσι *MN* || σαφῶς — σύμπτωμα] τῶν πλανωμένων ἀστέρων *MN* || v. 15 ἐπιφέρειν *M* || v. 16 εἰ δὲ τῷ τοῦ Ἄρεος (om. ὅταν — κόμας) *LO* || ὅταν ἐπενέγκωσι] ἐπε-

ἐπενέγκωcι τὰc κόμαc τῶν ἐν τοῖc ὅπλοιc νόcουc τε καὶ θανάτουc, ἔτι δὲ καὶ πολέμων cτάcειc ἀποτελοῦcι· τῷ δὲ τῆc Ἀφροδίτηc γυναικῶν φθορὰν cημαίνει καὶ βαcιλίδων θανάτουc καὶ διαcτάcειc πολιτῶν· τῷ δὲ τοῦ Κρόνου καρπῶν ἐπιcχέcειc, ἤτοι cπάνειc· τῷ δὲ τοῦ Ἑρμοῦ ταραχὰc τοῖc cυναλλάγμαcι παρέξουcι καὶ φήμαc ἀηδεῖc τῷ πλήθει· τὸν γὰρ ἥλιον καὶ τὴν cελήνην ἀδύνατον περιλάμψαι κομήτην. εἰ δὲ φαίνεται, ἢ πρὸ ἀνατολῶν ἢ περὶ δυcμὰc περὶ τὸ διάφορον τῶν κλιμάτων τὴν κάκωcιν ποιήcει· ἐν μὲν ταῖc ἀνατολαῖc τὰ περὶ τὴν Ἀcίαν, πρὸc δὲ τῇ δύcει τὰ περὶ τὴν Εὐρώπην κακώcει· οὐ μέντοι τὸ τέλοc οὔτε τὴν τομὴν τῶν χρόνων παρέcτηcαν ὑπόcταcιν οἱ περὶ ταῦτα διατρίψαντεc. γίνονται δὲ καὶ ἐκ τῶν κατὰ μῆναc cυνόδων καὶ πανcελήνων, ὅταν οἱ λεγόμενοι κακοποιοὶ τούτοιc μαρτυρῶcι τῶν ἀγαθῶν μὴ cυcχηματιζομένων, ὀλίγαι τινὲc ἐναντιώcειc, αἳ ῥαδίωc λύονται διὰ τὸ μὴ κατὰ τὰc ἐκλείψειc τῶν φώτων τὰ τοιαῦτα ἀποτελεῖcθαι. διάφοροι δὲ αἱ τῶν κομητῶν ὄψειc, ὡc καὶ διάφορα ἄλλα. οὐ τὰ

νέγκειν *M* ‖ v. 1 τῶν] τὰc *MN* ‖ τε om. *LO* ‖ v. 3 γυναικῶν hic om., post cημαίνει (v. 4) add. *MN* ‖ φθορὰc *O* (om. cημαίνει) ‖ v. 4 καὶ διαcτάcειc πολιτῶν] om. *LO* ‖ πολιτῶν conieci, ποιούντων *MN* ‖ v. 5 ἐπίcχεcιν ἤτοι cπάνιν *LO* ‖ v. 8 καὶ] ἢ *LO* ‖ v. 9 φαίνοιτο *MN* ‖ περὶ ἀνατολὰc *M* ‖ v. 11 post μὲν add. γὰρ *M* ‖ τῇ ἀνατολῇ τὴν Ἀcίαν *LO* ‖ τὰ addidi ‖ ἐν δὲ τῇ *LO* ‖ v. 12 τὰ περὶ] om. *LO* ‖ οὐ μέντοι — διατρίψαντεc (v. 14) om. *LO* ‖ v. 14] δὲ om. *MN* ‖ v. 15 μῆνα *LO* ‖ v. 16 μαρτυρῶcι om. *LO* ‖ v. 17 ἀγαθοποιῶν *MN* ‖ μὴ] οὐ *N* ‖ v. 18 αἳ ῥαδίωc λύονται] ἄρα ἀϊδίωc δύνανται *MN* ‖ v. 19 τὰ τοιαῦτα] τοιούτουc *MN* ‖ v. 19 — p. 27 v. 5 e cod. *M* edidit Osann auctar. lexic. Graec. p. 103 ‖ v. 20 αἱ om. *MN* ‖ ὡc καὶ — πάντεc (p. 26 v. 1)] πυρρώδηc, πωγωνίαc, ἀκοντίαc, ξιφίαc, δίcκοc, πίθοc, κεράcτηc, λαμπαδίαc, ἵππευc, cάλ-

αὐτὰ δὲ ἀποτελοῦϲι· κακὰ δὲ πάντεϲ. ὁ μὲν γὰρ κομήτηϲ ἐϲτὶ πυρώδηϲ καὶ ταῖϲ κόμαιϲ αἱματώδηϲ· ὁ δὲ πωγωνίαϲ ἐκ τῶν κάτωθεν δίκην πώγωνοϲ ἔχει τὰϲ κόμαϲ. ὁ δὲ ἀκοντίαϲ ὅμοιόϲ ἐϲτιν ἀκοντίῳ καὶ ὥϲπερ ϲίδηροϲ κραδαίνεται (οὗ φανέντοϲ ἡ Ἰουδαία ἥλω, ὡϲ καὶ Εὐϲεβίῳ τῷ Παμφίλου εἴρηται)· ὁ δὲ ξιφίαϲ βραδύτεροϲ μὲν ὠχρὸϲ δὲ καὶ ξιφήρειϲ ἔχων τὰϲ ἀκτῖναϲ· ὁ δὲ δικεὺϲ δίϲκῳ παρεμφερὴϲ καὶ τὸ εἶδοϲ ὡϲ ἤλεκτροϲ· ὁ δὲ πίθοϲ καπνώδουϲ μὲν φωτὸϲ πλήρηϲ, τὸ δὲ ϲχῆμα ὅμοιοϲ τῇ προϲηγορίᾳ· μεθ' οὗ ὁ κεράϲτηϲ κερατοειδεῖϲ ἔχων τοὺϲ πλοκάμουϲ· ὁ λαμπαδίαϲ πρὸϲ τούτοιϲ ὅμοιοϲ λάμπαδι καιομένῃ· ἔϲτι γε μὴν ὁ ἵπποϲ ὁ καὶ ἱππεὺϲ καλούμενοϲ δίκην λοφιᾶϲ ἵπ-

πιγξ, τράγοϲ, τυφών. ὁμοῦ ιβ' (εἰϲι δώδεκα *L*) *LO* ‖ v. 1 δὲ post αὐτὰ om. *N* ‖ ἀποτελεῖν *N* ‖ v. 1 — p. 27 v. 2 Apulei. ap. Lyd. de mens. IIII 71 et Plin. II 89. 90, quorum disputationes in epimetro adnexui. ‖ post μὲν in *N* spatium 5 litter. ‖ κομήτηϲ] τῶν κομητῶν *M* ‖ v. 2 πυρώδηϲ ἐϲτὶ *M* ‖ καὶ — αἱματώδηϲ] om. *LO* ‖ ante ὁ add. *N* β̄ ‖ post δὲ add. *M* δεύτεροϲ ‖ v. 3 ἐκ τῶν] om. *LO* ‖ ἔχων *MN* ‖ v. 4 ante ὁ add. γ̄ *N* ‖ post δὲ add. τρίτοϲ *M* ‖ ἐϲτιν om. *M* ‖ καὶ ὥϲπερ] ὥϲπερ δὲ *LO* ‖ v. 5 οὗ] οὐ *MN* ‖ post φανέντοϲ add. δὲ *L* ‖ ἡ Ἰουδαία ἥλω] ἡ Ἰουδαία ἥλω (sprscr. ἑάλω) *L*, ἡλίου *M*, ἡ ἰδαία εἵλω *N* ‖ v. 6 ὁ δὲ] τέταρτοϲ ὁ *M*, δ̄. ὁ δὲ *N* ‖ βραχύτεροϲ *MN* ‖ v. 7 post μὲν add. γὰρ *N* ‖ v. 8 ὁ δὲ] πέμπτοϲ ὁ *M*, ε̄. ὁ δὲ *N* ‖ δικεὺϲ δίϲκῳ] δίϲκοϲ *LO* ‖ παρεμφερὴϲ corr. Hercher pro περιφερὴϲ ‖ ἴλεκτρον *N* ‖ v. 9 ὁ δὲ] ἕκτοϲ ὁ *M*, ϛ̄. ὁ δὲ *N* ‖ καπνώδηϲ *LO*, καπνώδη *M* ‖ v. 10 ὅμοιον *LO* ‖ τῇ προϲηγορίᾳ] πίθῳ *M*, πίθῳ τῇ θεωρίᾳ *N* ‖ μεθ' οὗ] ἕβδομοϲ *M*, ζ̄. μεθ' οὓϲ *N* ‖ v. 11 τοὺϲ om. *MN* ‖ ὁ] ὄγδοοϲ ὁ *M*, η̄ *N*, om. *O* ‖ v. 12 πρὸϲ τούτοιϲ] om. *M*, ante ὁ λαμπαδίαϲ transpon. *L* ‖ v. 13 ἔϲτι — καλούμενοϲ] ἔϲτι γε μὴν ὁ ἱππεὺϲ *L*, ἔνατοϲ ὁ ἵπποϲ, ὁ καὶ ἱππεὺϲ καλούμενοϲ *M*, θ̄. ἵπποϲ ἔτι γε μὴν ἤτοι ἱππεὺϲ *N*, ἔϲτι γε μὴν ἱππεὺϲ *O* ‖

που διαρραίνων τὰς ἀκτῖνας, ὀξύτατος δὲ παρὰ τοὺς ἄλλους (διὸ καὶ τοιαύτης ἔτυχε τῆς προσηγορίας). σάλπιγγος ἔτι μέμνηται ὁ Πτολεμαῖος ἐν τοῖς πρὸς Σύρον, περὶ οὗ εἰπεῖν τι οὐκ ἔχομεν· οὐδὲ γὰρ εὑρίσκομεν παρ' ἑτέρῳ τοιοῦτόν τι κατάστημα. γίνονται δὲ καὶ ἕτεροι κομῆται οἱ λεγόμενοι τράγοι, δίκην μαλλῶν ἢ πόκων ἐρίων νεφέλας τινὰς περικείμενοι· καὶ τὴν μὲν ἀρχὴν οὕτω φαίνονται, εἰς δοράτων δὲ σχῆμα ἀποτελοῦνται. οὗτοι δὲ πάντες οὐ πλείω ἢ ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας πεφύκασι φαίνεσθαι· ἀλλ' οὐδὲ εἰκῇ ἐφ' οἱουδήποτε κλίματος τοῦ οὐρανοῦ, περὶ δὲ μόνον τὸν γαλαξίαν κατὰ τὸν Ἀριστοτέλην. οἵ γε μὴν τυφῶνες κατὰ τὸν νότιον πόλον, σφαῖραι δ' εἰσὶν οὐ-

v. 3 et 4 cf. Lyd. de mens. IIII 73. ὁ δὲ Πτολεμαῖος προστίθησι καὶ ἕτερον εἶδος κομήτου καλούμενον σάλπιγγα. apud Ptolem. reperitur in tetrab. II 8 f. 23 v. loco quem supra attuli. || v. 2 σάλπιγγος ἔτι] δέκατος ὁ σάλπιγγος οὗ *M*, ι̅. σάλπιγγος οὗ *N* || v. 4 γὰρ om. *O* || v. 5 ἑτέρων *MN* || post τι add. κομήτου *MN* || v. 5—9 Plin. II 90. *fiunt et hirci* (sic recte cod. Chifflet. et man. Dalec. i. e. τράγοι) *villorum specie et nube aliqua circumdati. semel adhuc iubae effigies mutata in hastam est.* || v. 8 δὲ om. *O* || v. 9 σχήματα *LO* || πλείω] an μείω? cf. Plin. II 90. *brevissimum quo cernerentur spatium VII dierum adnotatum est, longissimum LXXX;* sed cf. Lyd. p. 48 *B* || v. 10—12 Plin. II 91. *omnes ferme sub ipso septentrione aliqua eius parte non certa, sed maxume in candida quae lactei circuli nonem accepit. Aristoteles tradit etc.* minus accurate reddidit Lydus sententiam Aristotel. meteorol. I 7, 11 || v. 12 — p. 28 v. 3 Plin. II 91 *fiunt . . et in austrino polo . . . diraque conperta Aethiopum et Aegypti populis, cui nomen aevi eius rex dedit Typhon, ignea specie ac spirae modo intorta, visu quoque torvo, nec stella verius quam quidam igneus nodus.* cf. Apulei. in epimetro et anonym. inedit. ibid. || v. 13 post κατὰ add. μόνον *N* || οὗτοι om. *MN* ||

τοι πυρώδεις καὶ ὡσανεὶ σύνδεσμοι πυρός· οὗτοι δὲ ἐπὶ μὲν τῶν Ῥωμαϊκῶν καιρῶν οὐκ ἐφάνησαν, πρὸ δὲ αὐτῶν φανέντες ἔσεισαν τὴν Αἴγυπτον. ὅθεν αὐτοὺς Ἀριστοτέλης ἐξ ὑποκειμένης ὑγρᾶς οὐσίας ἀποτελεῖσθαι βούλεται· καὶ διὰ τοῦτο ἀραίως ἐπὶ τῆς Αἰγύπτου φαίνεται διὰ τὴν ὑποκειμένην ξηρότητα· οἱ δ' ἄλλοι πάντες ἐπὶ τὸν βορέαν, κἂν ἢ πρὸς ἀνατολὰς ἢ δύσεις ὁρῶσι. περὶ δὲ τὸν στέφανον ἄλλος ἀναφύεται κομήτης, ὅστις ὅταν φαίνηται τὴν τῶν Περσῶν ἀπειλεῖ κίνησιν. ἐφάνη δὲ καὶ ὅτε Νέρων τῆς μανίας ἐνήρχετο. ἐκλάμπουσι δὲ πρὸς τούτοις καὶ λαμπάδες ἐν τῷ οὐρανῷ ἢ μᾶλλον ἐν τῷ ἀέρι (οὐδὲν γὰρ ἄστρον προσπέπηγε τῷ οὐρανῷ) καὶ φαίνονται ὅταν ἐκπίπτωσιν ὁποῖον γέγονε ἐπὶ Γερμανικοῦ Καίσαρος ὅτε ἀγομένου θεάτρου ἐπὶ τῆς Ῥώμης τοιοῦτόν τι συμβέβηκεν, ὡς μηδένα σχεδὸν ἀγνοῆσαι τῶν τότε. δύο δὲ σχήματα ἔστιν, ὧν τὰ μὲν λαμπάδες καλοῦν-

v. 2 μὲν om. *M* ‖ v. 3 his verbis si Aristoteles in meteorol. I 7 sententia significatur, hic eadem atque in toto hoc loco regnat confusio. ‖ v. 4 ἀποτελεῖσθαι] εἶναι *M* ‖ v. 5 ἀραίως scripsi, ἄρεως *MN*, σπανίως *LO* ‖ v. 6 φαίνεσθαι *LO* ‖ v. 7 cf. Plin. II 91 loco supra allato ‖ καὶ ἢ *MN* ‖ v. 8 δύσιν *MN* ‖ v. 8—11 cf. Plin. II 92. *sed cometes nunquam in occasura parte caeli est terrificum magna ex parte sidus . . . ac deinde principatu eius (Domitii Neronis) adsiduom prope ac saevom.* ‖ ἄλλος] ἕτερος *MN* ‖ v. 9 τῶν om. *MN* ‖ v. 10 καὶ om. *MN* ‖ ὅτε — ἐνήρχετο] ὅτε ἐμάνη Νέρων *LO* ‖ v. 11—16 Plin. II 96 *emicant et faces non nisi cum decidunt visae, qualis Germanico Caesare gladiatorum spectaculum edente praeter ora populi meridiano transcucurrit.* ‖ v. 11 δὲ om. *MN* ‖ τούτους *MN* ‖ v. 12 ἢ μᾶλλον—ἐκπίπτωσιν (v. 14)] om. *LO* ‖ v. 14 ὁποῖον γέγονε] οἱ φανέντες *L*, οἱ φανές *O* ‖ τοῦ ante Καίσαρος add. *O* ‖ v. 16 σχεδὸν om. *LO* ‖ ἀγνοεῖσθαι *M*, ἀγνοῆσθαι *N* ‖

ται, τὰ δὲ βολίδες. ἀλλ' αἱ μὲν λαμπάδες ἐπὶ τῆς ἀρχῆς διακαίονται, αἱ δὲ βολίδες πυρώδεις καταφέρονται ἕλκουσαι αὔλακα μακράν. φαίνονται δὲ καὶ δοκοὶ καὶ οὕτως αὐτὰς οἱ Ἕλληνες καλοῦσιν. γίνεται δὲ καὶ χάσμα ἐν τῷ οὐρανῷ, οὗ συμβαίνοντος σάλοι καὶ ῥήξεις ἐξ αὐτῶν καὶ διαστάσεις τῆς γῆς γίνονται. καὶ ἕτερον δέ τι ἐμπρησμῷ παραπλήσιον πολλάκις φαίνεται· ὁποῖον ἐπὶ τῆς ἱστορίας εὑρίσκεται, ὅτε Φίλιππος ὁ Ἀμύντου ἐσάλευσε τὴν Ἑλλάδα. φαίνονται δὲ καὶ περὶ τὸν ἥλιον ἀστέρες διὰ πάσης τῆς ἡμέρας καὶ περὶ τὸν δίσκον αὐτὸν καθάπερ στέφανος καὶ ποικιλόχροοί τινες κύκλοι, ὁποῖοι ἐφάνησαν, ὅτε Αὔγουστος τοὺς ἐμφυλίους πολέμους ἐκδικῶν τὸν πατέρα πεποίηκεν. οὐδὲν δὲ ἧττον συμβαίνει φαίνεσθαι,

p. 28 v. 17 — p. 29 v. 3 Plin. l. s. *duo genera earum. lampadas vocant plane facis, alterum bolidas .. distant quod faces vestigia longa faciunt priore ardente parte, bolis vero perpetua ardens longiorem trahit limitem.* || v. 17 δὲ om. *MN* || εἰσὶν *LO* || καλοῦνται post βολίδες transponunt *LO* (*L* καλοῦσι) || v. 1 ἀλλ' — μακρὰν] om. *LO* || v. 3 et 4 Plin. II 96 *emicant et trabes simili modo, quas* δοκοὺς *vocant.* || φαίνονται — καλοῦσι] om. *L* || v. 4 et 5 Plin. l. s. *fit et caeli ipsius hiatus quod vocant chasma.* || v. 7—9 Plin. II 97 *fit et sanguinea specie incendium ad terras cadens inde, sicut . . cum rex Philippus Graeciam quateret.* || v. 7 ἕτερα *MN* || τι om. *MN* || παραπλήσια φαίνεται πολλάκις *MN* || v. 9 φαίνονται — p. 30 v. 3 προύθηκαν] om. *LO* || v. 9—14 Plin. II 98. *cernuntur et stellae cum sole totis diebus plerumque et circa solis orbem ceu spiceae coronae et versicolores circuli, qualiter Augusto Caesare in prima iuventa urbem intrante post obitum patris ad nomen ingens capessendum.* || φαίνεται δὴ *N* || v. 12 ὅταν *M* || v. 14 πεποίηκεν] ἀνανεοῦν *N*, videtur gravius ulcus latere. || v. 14 — p. 30 v. 2 Plin. II 98. *circa solem arcus adparuit L. Opimio Q. Fabio . . circulus rubri coloris L. Iulio P. Rutilio coss.* || v. 14 φαίνεσθαι συμβαίνει *N* ||

36A ὡς ἔφαμεν, περὶ τὸν ἥλιον ὡcανεὶ τόξον καὶ μανια-
κῶc πυρῶδες. τοιαῦτά τινα οἱ περὶ τὸν Ῥωμαῖον Βάρ-
ρωνα Νιγίδιόν τε καὶ Ἀπουλήιον προύθηκαν. ὁ μέντοι
Καμπέcτριος, ἐξειλεγμένην τινὰ περὶ τούτων cυντά-
ξαc πραγματείαν, αὐταῖc λέξεcι καθ' ἑρμηνείαν περὶ
κομητῶν, καὶ ὅ τι ἀπειλοῦcι, ταῦτα λέγει.

ΚΟΜΗΤΗϹ ΙΠΠΕΥϹ

11. Ὁ λεγόμενος ἱππεύc ἐcτι μὲν Ἀφροδίτηc,
B ἐκ δὲ τῆc ὀξύτητοc οὕτωc [ὠνόμ]αcται· πλαγίουc
δὲ ἕλκει καὶ πυρώδειc πλοκάμουc, αὔλακά τέ τινα
φωτὸc ἀποτείνει, καὶ πάλιν εἰc βραχύν τινα κύκλον 286
38A cυνάγεται, ἀπείρῳ τινὶ cυντομίᾳ καὶ ὀξύτητι ποτὲ
μὲν περιρραίνων ποτὲ δὲ cυνάγων τοὺc λεγομένουc
αὐλακιcμούc. οὗτοc ὅταν πυρώδηc ἀνίcχων ἀπὸ δύ-
cεωc πρὸc ἀνατολὰc ἀκοντίζῃ τοὺc ἑαυτοῦ πλοκά-
μουc, τὴν Περcῶν ἀπειλεῖ ἐπανάcταcιν, ὥcτε [δεῖν]

v. 1 post ἥλιον add. τὰ *M* || v. 3 cavei legitur in *C* fol. 5 rect. in. post lacunam, de qua dixi || τόξα *M* || μανιάκας πυρώδειc *M* || v. 2 βαρβάρωνα *MN* || v. 3 ἀπούλιον *MN* || v. 4 καμπετροῖοc *M* || τούτων] κομητῶν *LO* || v. 5 αὐταῖc — λέγει (v. 6)] τοιαῦτα διέξειcι *LO* et hucusque edid. Cramer l. s. || v. 7 sq. cum tota hac Campestri doctrina conferas et anonymi dissertationem inedit. et Avieni expositionem, quas in epimetro posui; vid. praefat. || v. 7 κομήτηc ἱπ-πεὺc] περὶ κομήτου τοῦ λεγομένου ἱππέωc *M*, om. *L* || v. 8 ante ὁ λεγόμενοc add. κομήτηc *LMN* || ἔcτι μὲν Ἀφροδίτηc] Ἀφροδίτηc ἐcτὶν *LMN* || v. 9 ὠνόμαcται] .... αcται *C*, ὀνομάζεται *LMN* || v. 10 αὔλακάc *MN* || τινας *MN* || v. 11 φωτὸc] ἔρωτοc *MN* || v. 12 cυνάγει *M* || v. 14 ὅταν om. *L* || ἀνίcχει *C*, ἀνίcχῃ καὶ coni H. || v. 15 ἀκοντίζον *L*, ἀκοντίζει *N* || v. 16 ante Περcῶν add. τε *C*, τῶν coni. H. || ἀπολεῖ *N*, δηλοῖ *L* || ὥcτε — cτρατολογίαν (p. 31 v. 5)]

δυνάμεις πολλὰς στρατευμάτων ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν συνδραμεῖν, τάς τε Cυρίας πληρῶσαι τὸν ὁποιδήποτε γῆς ἀπῳκισμένον στρατιώτην, καὶ ὡς οὐκ ἀρκούσης τῆς παρασκευῆς πρὸς τὸ πολεμίων κίνημα καὶ B νεωτέραν γενέσθαι στρατολογίαν. ἡγήσεται δὲ λοιμός, καὶ διαφερόντως τοῖς ἵπποις ἐνσκήψει, οὐ τοῖς Περσῶν ἀλλὰ τοῖς ἐκ τῆς Εὐρώπης ἐπ' ἐκείνους φερομένοις. καὶ τοῦτο ἐλάττωσις ἔσται πρώτη τοῖς λοιμώττουσιν. ἀλλ' οὐ μέχρι παντὸς τὰ Περσῶν εὐτυχήσει· μεγάλης γὰρ συντρεχούσης κατ' αὐτῶν πα- 40 A ρασκευῆς φεύξονται, καὶ αἱ ληφθεῖσαι παρ' αὐτῶν πόλεις ἀφεθήσονται, ὁ δὲ βασιλεὺς αὐτῶν φεύγων ἀπολεῖται ταῖς [τῶν ἰδίων χερσίν]. εἶτα καὶ διαρπαγήσεται ὁ πλοῦτος Περσῶν. τὰ δὲ λήια ἄχρηστα, τῶν γεωργῶν ἀναιρεθέντων ἢ καὶ λοιμῷ διαφθαρέντων

om. *L* || ὥστε δεῖν] sic scripsi, ὥστε . . . *C*, δι' ἣν ἀνάγκη *MN* || v. 2 τάς τε] τότε *MN* || ante Cυρίας add. καὶ ἐκ *M* || πληρῶσαι] συνάγειν *M* || ὅπου δήποτε *MN* || v. 3 ἀποκισμένον *N*, ἀπο . . . . *C* || ὡς om. *MN* || v. 4 τὸ πολεμίων] in *C* spat. 10 litter. || τὸ] τὴν *M* || ante πολεμίων add. τῶν *MN* || κίνησιν *MN* || v. 5 ἡγήσεται — λοιμώττουσιν (v. 9)] λοιμὸς δὲ ἐπισκέψει διαφερόντως τοῖς ἀλόγοις (i. e. ex demotica Graecorum lingua = equis) τῶν ἀπὸ τῆς εὐρώπης πρὸς πέρσας ἐκστρατευσαμένων *L* || v. 7 Περσῶν] τῶν περάτων *MN* || τοῖς ἐκ τῆς] spat. 6 litt. in *C*. quod τοῖς ἐκ τῆς explet, si τοῖς compendio eodem scribitur, quo fol. 5 v. 26 || post τῆς add. γῆς *MN* || v. 10 μεγάλης — ἀνίσχῃ (p. 32 v. 3)] τραπήσονται γὰρ καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν ἀναιρηθήσεται *L*, cuius scripturas omnes afferre abhinc supersedeo, cum misere contractam epitomen praebere pergat || v. 10 γὰρ] δὲ *MN* || v. 13 ταῖν *C* || τῶν ἰδίων χερσίν] in *C* spat. 12 litt., τῶν ἰδίων χερσὶν *MN* || καὶ om. *MN* || v. 14 ante Περσῶν add. τῶν *MN* || v. 15 καὶ om. *MN* || λιμῷ *MN* || φθαρέντων *MN* ||

γενήcεται. οὐ μὴν ἐμμενοῦcι τοῖc Περcῶν οὐδὲ ἐμ-
βραδυνοῦcι τοῖc αὐτῶν οἱ ἀπὸ [τῆc] Εὐρώπηc, ἀλλ᾽
B ἑκάτερον ἔθνοc ὥcπερ τετελεcμένηc τῆc μάχηc ἐν
τοῖc οἰκείοιc ἐπανήξει. ταῦτα μὲν οὖν ἀπειλεῖ, ὅταν
πυρώδηc ἀνίcχῃ· εἰ δὲ ὠχρόc, πολέμουc μέν τιναc,
ἀλλ᾽ οὐ Περcικούc, cημαίνει, cειcμοὶ δὲ πάντωc καὶ
42A πένθη τινὰ τοῖc ἀνθρώποιc ἐνcκήψουcι. λοιμὸc δὲ
τοῖc βοcκήμαcιν ἐπιπεcεῖται καὶ λιμὸc κάρτα βίαιοc.

12. Εἰ δὲ ὁ τοιοῦτοc κομήτηc ἐπὶ μεcημβρίαν ὁρᾷ, 287
ὠχροὺc καὶ ὀξεῖc ἐπ᾽ ἐκείνην βάλλων τοὺc πυρcούc,
περὶ τὴν θερινὴν τροπὴν [λοιμ]ὸc βαρὺc ἐπιπεcεῖται
τῇ Λιβύῃ καὶ πλῆθοc ποικίλων κακῶν. ὅταν δὲ ἐπὶ
τὴν ἄρκτον ἴδῃ, ἐκ τοῦ ἐναντίου [ἡ Λιβύη] κατὰ τῶν
βορείων cτρατεύcεται, μεγίcτηc αὐτῇ cυμμαχούcηc
B δυνάμεωc. ἐλαττωθεῖcα δὲ εἶτα καὶ δύναμιν ξενι-
κὴν cυλλαβοῦcα τὴν μὲν ἀρχὴν οὐκ ἀγεννῶc καθο-
πλίcεται τῶν ἐναντίων, οὐ μετὰ πολὺ δὲ εἰc παντελῆ
κακοδαιμονίαν πεcεῖται, ὥcτε μετὰ τὸ ἀναιρεθῆναι
ἐγγὺc ἅπανταc καὶ αὐτὸν ἀνδραποδιcθῆναι καὶ δ[ε-
41A θῆναι] τὸν ἡγεμόνα τοῦ ἔθνουc. ἰcτέον δὲ ὡc Λιβύην
τὴν ἀπὸ τῆc ἐρυθρᾶc θαλάccηc ἄχρι Γαδείρων ἢ Ταρ-
τηccοῦ ἢ τῆc λεγομένηc [τοῖc Μαυρου]cίοιc Γάδεωc

v. 1 ἐμμείνωcι *MN* || ἐμβραδύνωcι *MN* || v. 2 τοῖc] τῶν *N* || τῆc om. *MN*, ut addatur flagitat spat. in *C* || v. 4 οὖν om. *N* || ὅταν] ὅτε *MN* || v. 5 ἀνίcχῃ] in *C* spat. 6 litter., ἀνίcχει *M*, ἀνίcχοι *N* || v. 6 πάντων *MN* || v. 7 πάθη *MN* || v. 10 ἐκείνουc *N* || v. 11 λοιμὸc] . . . . ὸc in *C*, λιμὸc *MN* || v. 12 λιβύῃ] ἑλλάδι *MN* || v. 13 ἴδῃ] ἤτοι *MN* || ἡ Λιβύη] 7 litter. spat. in *C*, νεύῃ *M*, νεύει *N* || v. 14 cτρατεύεται *N* || v. 15 εἶτα] ἤτοι *N*, om. *M* || v. 17 μετὰ] μετ᾽ οὐ *N* || v. 19 καὶ δεθῆναι] om. *MN*, καὶ δ . . . . . . *C* || v. 21 γαδήρων *C* || ταρτηcοῦ *C*, ταρτίcου *M* || v. 22 ἢ ante τῆc om. *MN* || τοῖc Μαυρουcίοιc scripsi, in *C* . . . . cτοιc, in *MN* παρὰ

λαμβάνειν χρεών. οὐδὲ γὰρ περὶ Αἴγυ[πτον μόνην τὸ ἀποτέλεςμα] ἀλλ᾽ ἀπολύτως περὶ τὴν Λιβυκὴν [ἅ]π[αcαν Ζώνην καλῶς ἂν λα]μβάνοιτο, καὶ διαφερόντως τὴν Μαυρουςίων, οἳ καὶ προςεχεῖς εἰςὶ τῇ [πρὸς δυςμὰς] Εὐρώπῃ, μόνῳ τῷ λεγομένῳ [κατὰ] τοὺς ἐπι- B χωρίους φρέτῳ οἱονεὶ πορθμῷ ἀπ᾽ αὐτῆς δια[κεχωριςμένοι]. πέρας δὲ λοιμ[ώξουςι] νικήςαντες, ὡς α[ἱ]ρετὴν αὐτοῖς] γεν[έςθαι καὶ] τὴν ἐν πολέμῳ ἀπώλειαν, αὐχμὸς δὲ ἐξ αὐτοῦ καὶ λιμὸς [ἔςται καὶ] διαφερόντως [τῇ Αἰγύπτῳ], ὡς ἐλεεινὴν τὴν Ζωὴν τοῖς περιλει- 46 A

μαυρουςίοις, H. coni. τοῖς πλείςτοις || p. 32 v. 22 γάνδεως *C* (secunda littera prope iam deleta), γῆς δέους *M*, γῆν δεος *N* || v. 1 post Αἴγυ in *C* spat. 19 litt., quod supplevi secundum *MN* || μόνον *N* || v. 2 ἅπαςαν — ἂν λαμβάνοιτο] sic scripsi ex *MN*, .π 20 litt. spat. μβάνοντο *C* || v. 3 Ζώνην om. *M* || ἂν λαμβάνοιτο corr. Hercher pro ἀναλαμβάνοιτο || v. 4 τὴν] H. malit περὶ τὴν || τῇ πρὸς δυςμὰς] sic scripsi ex *MN*, in *C* spat. 7 litt. cδ spat. 3 litt. c || v. 5 μόνῳ τῷ λεγομένῳ] λέγεται δὲ (haec duo rubr.) καὶ *M*, μόνα λεγόμενα *N* || κατὰ] spatium 9 litter. in *C*, φρέτα κατὰ *M*, κατὰ *N*, qui φρέτα post ἐπιχωρίους add., quod in φρέτῳ mutavi; Cεπτῷ supplevit H. || v. 6 αὐτῶν *MN* || διακεχωριςμένοι] διεςτῶτες *MN* || totum hunc locum inde a pag. 32 v. 20 (ἰςτέον) usque ad v. 6 (διακεχωριςμένοι) H. ab ipso Lydo interposita arbitratus est, postquam lacera *C* codicis verba male ita supplevit: v. 22 p. 32 τοῖς πλείςτοις, v. 1 et 2 Αἴγυπτον τὴν λέξιν ταύτην, v. 2 et 3, Λιβυκὴν ἐπαρχίαν οἱ παλαιοὶ ἀπελαμβάνοντο, v. 4 et 5 Μαυρουςίαν καὶ, ὅςαι προςεχεῖς εἰςὶ πρὸς τὰς δύςεις || v. 7 λοιμώξουςι scripsi, λοιμ .... *C*, πρὸς δὲ λιμώξουςιν οἱ *M*, λιμώξουςι δὲ οὕτως οἱ *N*, λοιμοὶ ἐκνικήςαντες suppl. H. || αἱρετὴν — καὶ] sic supplevi, in *C* α spat. 12 litt. γεν spat. 8 litt., αἱρετὴν αὐτοῖς γενέςθαι *MN* || v. 9 λοιμὸς *MN* || ἔςται καὶ supplevi, εικα .... *C*, ἔςται *MN* || v. 10 τῇ Αἰγύπτῳ] sic supplevi spatium 7 litt. in *C* ex *MN* || Ζωὴν]

φθεῖcι [νομιcθῆναι]· νόcoc γὰρ βαρεῖα ἐπιπεcεῖται τῇ
νέᾳ ἡλικίᾳ, καὶ ὁ Νεῖλος ἀποστραφήcεται, καὶ ἀνομβρία
λοιμώδης ἔcται. εἰ δὲ ἐπὶ δύcιν ἀπίδοι, ἕως τῶν Ἡρα- 288
κλέους cτηλῶν πόλεμος καὶ ἀπώλεια ἔcται cτρατευμά-
των καὶ λιμὸς καὶ πτώcεις τῶν βοσκημάτων. εἰ δὲ ἐπὶ
τὸν Βοώτην νεύοι, κρύος ἀπηνὲς ἄχρι Εὐξείνου, καὶ
χειμῶνες ἀήθεις ἐπιχεθήcονται, καὶ πολέμιοι καταδρα-
B μοῦνται τὴν χώραν. καὶ τὴν μὲν ἀρχὴν ἐλαττωθήcον-
ται οἱ ἐγχώριοι, δυνάμεως δ' ὕcτερον cυντρεχούcης
οὐ μόνον ἡττηθήcονται οἱ πολέμιοι, ἀλλὰ καὶ αἰχμά-
λωτοι οἱ ἡγεμόνες αὐτῶν ἐν δεcμοῖc ἔcονται. εἶτα
ἐκεῖθεν ἐπὶ μεcημβρίαν μετελεύcονται ὁ νικήcας cτρα-
τός, καὶ τῶν ἐ[κεῖ ἀνθέξεται πό]λεων, καὶ ἐν ἐπαίνοις
48 A ἔcται· καὶ αὐτὰ δὲ τὰ θεῖα καταλείψουcι τοὺc πολε-
μίους ὥcτε ἐκ περι[ccοῦ] προcτεθῆναι τοῖc νικηταῖc.
τοcαῦτα τὰ cημαινόμενα, ὅταν ὠχρὸς φαίνηται ὁ ἱπ-
πεὺς μετρίως· ὅταν δὲ καθ' ὁμαλοῦ ὠχρότα[τος],
ἐξωτικὸν μὲν οὐκ ἀπειλεῖ, ἐμφυλίους δὲ φράζει πο-
λέμους, οὐκ ἐλάττους τῶν πρὸς τοὺς ἔξωθεν ἀπει-
λοῦν[τας τὰς] cυμφοράς, καὶ οὐ τοῦτο μόνον ἀλλὰ

νόcον *M*, ζώνην *N* || περιληφθεῖcι *M*, περιφθεῖcι *N* || v. 1 νομιcθῆναι] sic *MN*, spat. 5 litter. in *C* || v. 2 Νεῖλος supplevi ex *MN*, . . . oc *C*, ἥλιος suppl. H. || v. 3 ἀφίδοι *MN* || post ἀπίδοι add. ὁ τοιοῦτος κομήτης *MN* || v. 4 post ἔcται add. τῶν *N* || v. 5 πτῶcις *M* || οἰκημάτων *MN* || v. 6 βοώτην] βορᾶν *M* (rubre) || νεύοι] sic *L*, νεύει (rubre) *M*, νέοι *C*, νευοῖ *N* || v. 7 ἐπειχθήcονται *MN* || v. 8 μὲν om. *MN* || v. 9 οἱ ἐγχώριοι — ἔcονται (v. 11)] om. *MN* || v. 12 μετελεύcεται *MN* || v. 13 ἐκεῖ ἀνθέξεται πόλεων] ε spat. 12 litt. λεων *C*, ἐκεῖ ἀνθέξεται *MN* || v. 15 περιccοῦ] περιcτάcεως *MN* || v. 16 τοcαῦτα τὰ] τὰ τοιαῦτα *N* || v. 17 καθόλου ὠχρότητα *MN* || v. 18 ἐξωτικοὺc *MN* || v. 19 τῶν om. *MN* || ἀπειλοῦντας] ἐναπειλοῦν *N* || v. 20 τὰc om. *M* ||

καὶ ἐλάττωσιν*. ἐ[κείνῳ] δὲ μάλιστα προσεκτέον, ὡς
ἐπὶ χρόνον φαινόμενος, ὡς εἴρηται, ἐπὶ τὸν γαλα- B
ξίαν (οὐδὲ γὰρ πρὸς ἀνατολὰς ὑπὲρ τὰς ἑπτὰ φανή-
σεται ἡμέ[ρας ὁ τοιοῦ]τος ἀστήρ), χρόνια τὰ κακά,
πρὸς βραχὺν δὲ καιρόν, ἐπίκαιρ[α] σημαίνει.

ΚΟΜΗΤΗΣ ΞΙΦΙΑΣ 50A

13. Οὗτος ὁ ἀστὴρ ἀναφέρεται μὲν Ἑρμῇ, οὐχ ἥτ-
τονας δὲ τοῦ προτέρου, δολιωτέρας μέντοι ἐνεργείας
289 ποιεῖ. ἂν μὲν γὰρ ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν βλέπῃ, οἱ δυνα-
τοὶ Περσῶν καὶ Αἰθιόπων τοὺς ἑαυτῶν βασιλεῖς φαρ-
μάκῳ διαφθεροῦσι. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ἐπὶ Φοινίκης πρός
τινων [τοῦ πλήθ]ους κατὰ τῶν ἐν τέλει ἁμαρτηθήσε-
ται. φῆμαι δὲ ἔσονται οὐκ ἀληθεῖς, ἐκδειματοῦσαι
τοὺς ἁπανταχοῦ. εἰ δὲ ἐπὶ μεσημβρίας ἀνίσχοι, Αἰγυ- B
πτίοις καὶ τοῖς ἄλλοις Λιβυκοῖς ἔθνεσι δόλους ὡσαύ-
τως θανατηφόρους ἐπιφέρει, καὶ Αἰγύπτιοι μὲν ἕξουσι
μεταβολὴν τῶν κακῶν, Λίβυες δὲ ἐμφυλίοις πολέμοις
δαπανηθήσονται. ὅτε δὲ ἐπὶ τὴν δύσιν ὁρᾷ, τοῖς ἐκεῖσε 52A
δυνατοῖς τὰ ὅμοια ἀπειλεῖ, ὡς ἐξ ὑπονοίας κατ'
ἀλλήλων ἐξενεχθῆναι εἰς φανερὸν πόλεμον. ὅτε δὲ

v. 1 ἐλάττωσιν] ἕτερα πλείονα *M* || post ἐλάττωσιν Hasio videtur vox praetermissa esse a librario codicis *C* || ἐκεῖνο *MN* || v. 2 ante ἐπὶ add. ὁ *M* || χρόνου *M* || v. 3 οὐδὲ] ἐστὶν· εἰ (εἰ rubr.) *M*, εἰ *N* || v. 4 ἡμέρας ὁ τοιοῦτος ἀστήρ] ἐπιπλέον οὖν ὢν *M*, τοιοῦτος γὰρ ἡμέρας *N* || v. 5 βραχὺ *MN* || καιρὸν — σημαίνει] ἐπ' ἔλαττον *M* || ἐπίκαιρα om. *N* || v. 6 κομήτης ξιφίας] περὶ ξιφίου *M* || v. 7 οὗτος ὁ ἀστήρ] ὁ δέ γε ξιφίας *M* || ἑρμοῦ *MN* || ἥττονας coni. Hercher pro ἧττον || v. 8 μέντοι] τὰς *MN* || v. 9 ποιεῖ coni. Hercher pro ποιεῖται || v. 11 διαφθεροῦσι scripsi, διαφθειρουσι *C*, διαφερoῦσι *M*, διαφθειροῦσιν *N* || πρός τινων] προστείνων *M* || v. 12 τοῦ πλήθους] τὸ πάθος *MN* || v. 14 μεσημβρίαν *MN* ||

ἐπὶ τὴν ἄρκτον ὁρᾷ, ἐπιμιξίαν δηλοῖ τῶν ἀρκτῴων καὶ Λιβυκῶν ἐθνῶν, ὥϲτε θυγατέρα Λίβυοϲ δυνάϲτου δοθῆναι πρὸϲ γάμον ἀρκτῴῳ τυράννῳ, καὶ ἐπιβουλεῦϲαι τῷ πατρὶ τὴν παῖδα, καὶ προδοῦναι αὐτόν, ἔρωτι ἀϲεβεῖ περὶ τὸν ἄνδρα κρατουμένην.

ΚΟΜΗΤΗϹ ΛΑΜΠΑΔΙΑϹ

B 14. Λαμπαδίαϲ [κομήτηϲ, οὕτω προϲαγορευόμενοϲ] ἐκ τοῦ ϲχήματοϲ, ἔϲτι μὲν Ἑρμοῦ καὶ αὐτόϲ· ὅταν δὲ ἐπὶ ἀνατολὰϲ ἴδῃ, ἀχλυώδη τὸν ἀέρα καὶ ἐξ αὐτοῦ βλάβην τῇ ἀμπέλῳ μαντεύεται· ἐκ γὰρ τῆϲ
54A ἀχλύοϲ τίκτονται ϲκώληκεϲ οἱ λεγόμενοι ἶπεϲ. καὶ ἡ βλάβη καθολική, μάλιϲτα δὲ τοῖϲ περὶ τὴν ἄνω Ἀρμενίαν, Εὐφρατηϲίαν [τε καὶ Φοι]νίκην καὶ Ταυροκιλικίαν γεν[ήϲε]ται. καὶ οὐ μόνον ἐν ἡμέρᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν νυκτὶ οὕτωϲ ἡ ἀχλὺϲ πυκνωθήϲεται ὡϲ καὶ λαμπάδαϲ ἀνημμέναϲ ἀποϲβέννυϲθαι. τοῖϲ δὲ καρποῖϲ ἐμφυήϲεται ἡ λεγομένη αἶρα καὶ ὑγραϲία τιϲ ϲηπτικὴ 290
B καὶ βλαπτικὴ τοῖϲ ἀμητοῖϲ· ἐκτροπαί τε ποταμῶν καὶ ὄμβρων ῥήξειϲ βιαιοτέρων καὶ κεραυνῶν βολαὶ ἔϲονται, καὶ οὐδὲν ἧττον ὁ αὐχμὸϲ ἐπιτείνῃ, ὡϲ καὶ τοὺϲ ἀενάουϲ τῶν ποταμῶν ἀναφρυγῆναι. εἰ δὲ ἐπὶ νό-

v. 6 κομήτηϲ λαμπαδίαϲ] περὶ λαμπαδίου (rubr.) *M* || v. 7 ante λαμπαδίαϲ add. ὁ δὲ *M* || κομήτηϲ — προϲαγορευόμενοϲ] om. *M*, κομήτηϲ, καὶ οὕτω προϲαγορευόμενοϲ *N* || v. 8 post ϲχήματοϲ add. *M* οὕτω προϲηγορεύθη || μὲν] δὲ *MN* || v. 10 ταῖϲ ἀμπέλοιϲ *M* || v. 11 τίκτοντεϲ *N* || v. 12 δὲ τοῖϲ] sic *MN*, μέντοι *C* || v. 13 τε — γενήϲεται (v. 14)] om. *MN* || v. 16 ἡμμέναϲ *M*, ϲυνημέναϲ *N* || ἐναποϲβέννυϲθαι *C* || v. 17 ἠέρα *M*, ἡ ἔρα *N* || τιϲ — βλαπτικὴ] ϲηπτικὴ *MN* || v. 18 τε] τῶν *MN* || καὶ ὄμβρων — τῶν ποταμῶν (v. 21)] om. *MN* || v. 21 ante ἀναφρυγῆναι add. ὥϲτε *MN* || εἰ — ἔτι] ἐπὶ δὲ (ἐπὶ δὲ rubr.) τῶν *M* || νότον] τὸν *N* ||

τον, ἔτι μᾶλλον ξηρότερον ἔϲται καὶ λοιμωδέϲτερον τὸ τοῦ ἀέροϲ κατάϲτημα, τοῦ Νείλου ὑποξηρανθέντοϲ, ὥϲτε ἑρπετῶν πάντα πληρωθῆναι. εἰ δὲ ἐπὶ τὴν ἄρκτον, ὁ μὲν αὐχμὸϲ τῷ ψυχρῷ τοῦ κέντρου ἡττηθήϲεται, πῦρ δὲ ταῖϲ ὕλαιϲ ἀδοκήτωϲ καὶ τοῖϲ ὄρεϲιν ἐμπεϲεῖται, ὡϲ μηδὲ τοὺϲ ἐν τοῖϲ ἀγροῖϲ ἢ φρουρίοιϲ διατρίβονταϲ ἔξω τῆϲ βλάβηϲ γενέϲθαι· θάνατόϲ τε C πολὺϲ ἔϲται, καὶ μάλιϲτα ἐπὶ τῆϲ Αἰγύπτου. ὅταν δὲ 56A ἀνίϲχων πρὸϲ δυϲμὰϲ ὁρᾷ, κεραυνοὺϲ μὲν τῇ χώρᾳ, πτῶϲιν δὲ τοῖϲ βοϲκήμαϲι μαντεύεται, ἐμπρηϲμοί τε ἔϲονται βαρεῖϲ.

ΚΟΜΗΤΗϹ

15. Οὗτοϲ ὁ ἀϲτὴρ Διὸϲ μέν ἐϲτιν, οὕτω δέ ἐϲτιν ἐπίϲημοϲ ὡϲ ἐξ αὐτοῦ πάνταϲ τοὺϲ ἄλλουϲ διοϲημειακοὺϲ ἀϲτέραϲ κομήταϲ προϲαγορεύεϲθαι. οὗτοϲ δὲ ἡνίκα λαμπροὺϲ καὶ ἀργυροειδεῖϲ τοὺϲ πλοκάμουϲ ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν ἀκοντίϲῃ, Διὸϲ καρκίνῳ ἢ ϲκορπίῳ ἢ ἰχθύϲιν ὄντοϲ, Πέρϲαιϲ ἀγαθὰ μεγάλα μαντεύεται. B ἀναϲτήϲονται γάρ, καὶ ἐπὶ τὰ Ῥωμαίων ἐκχυθέντεϲ πόλειϲ τε καὶ φρούρια καθέξουϲιν, αἰχμαλώτων τε ἄπειρον πλῆθοϲ καὶ πλοῦτον πολὺν λαβόντεϲ νικηταὶ εἰϲ τὴν ἑαυτῶν χώραν ἀναζεύξουϲι, μηδὲ ϲυμβαλεῖν ὅλωϲ

v. 1 ξηρότερων *N*, ξηροτέρων *M* || ἔϲται om. *C* || v. 2 ὁ (rubr.) δὲ Νεῖλοϲ ξηρανθῇ *M* || ὑποξηρανθέντοϲ coni. Hercher pro ὑποξηραίνοντοϲ || v. 4 τοῦ κέντρου] om. *M* || v. 6 τοὺϲ] τοῖϲ *N* || v. 7 διατριβόντων *N* || v. 8 τὴν *M*, τοῖϲ *N* || Αἴγυπτον *M* || ὅταν δὲ ἀνίϲχων] εἰ δὲ (rubr.) *M* || v. 9 μὲν om. *MN* || v. 12 κομήτηϲ] Διὸϲ κομήτηϲ *N*, περὶ κομήτου τοῦ Διὸϲ *M* || v. 13 μὲν — ἐπίϲημοϲ (v. 14)] κομήτηϲ ἐϲτίν. ἔϲτι δὲ ἐπίϲημοϲ· ἐπίϲημοϲ δὲ ἐϲτιν *M* || οὕτω] αὐτὸϲ *N* || v. 14 ante ὡϲ add. ἐπίϲημοϲ δέ ἐϲτιν *N* || v. 15 ante ἡνίκα om. δὲ *C* || v. 17 Διὶ *M* || v. 20 φρούριά τε καὶ πόλειϲ *M* || τε] δὲ *N* || ἀπείρων *C* || v. 22 ἀναζεύξωϲιν *N* || μήτε *C* ||

τινὸς θαρροῦντος αὐτοῖς. ὅταν δὲ ἀποστρόφως ἀνί-
σχῃ ὁ κομήτης οὗτος, τοῖ[ς ἀφ᾽ ὧ]ν ἀποστρέφεται 291
58A τὰς ἀστοχίας ἐπιφέρει. εἰ δὲ ἐπὶ τὸν νότον ἴ[δοι],
ἐπιδώσει ὁ Νεῖλος ἀφθονώτερον, εἰρήνη τε καὶ εὐε-
τηρία ἔσται ἐπὶ τῆς Αἰγύπτου, ὁμόνοιά τε καὶ εἰλικρι-
νὴς τοῖς πᾶσιν ἡσυχία. εἰ δὲ ἀποστρεφόμενος καὶ κατὰ
νῶτα ἔχων τὴν ἀνατολὴν ἐπὶ τὴν δύσιν ὁρᾷ, ἄπειρος
ἔσται τοῖς Ῥωμαίοις εὐδαιμονία· Πέρσας τε γὰρ κατα-
πολεμήσουσι καὶ αὐτοῦ ἀναιρεθέντος τοῦ Περσῶν
βασιλέως· πάντων τε ὁμοῦ τῶν ἀγαθῶν ἀφθονία τῇ
Ῥωμαίων πολιτείᾳ ἔσται· θέαι τε ἄφθονοι καὶ δωρε-
αὶ φιλότιμοι καὶ ἱππικοὶ ἀγῶνες σπουδαιότεροι μετὰ
ψυχαγωγίας τοῦ πλήθους ἐπιτελεσθήσονται καὶ ἁπλῶς
εἰπεῖν τοῖς πράγμασι καθολικὴ ἔσται ἱλαρότης. εἰ δὲ
ἐπὶ τὴν ἄρκτον ἴδοι κατὰ νῶτα τὸν νότον ἀφείς,
καταδραμοῦνται Λιβύην οἱ ἀπὸ τῆς Εὐρώπης νόμῳ
πολέμου καὶ οὐχ ἥκιστα οἱ ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ βο-
ρείου κατὰ τῶν νοτίων δυτικῶν. τοῖς δὲ ἐπὶ τὴν
ἀνατολὴν καὶ Αἴγυπτον νοτίοις οἱ πρὸς βοήθειαν καὶ
φυλακὴν τῶν ὅρων ἐνιδρύμενοι στρατιῶται τὰ χείρι-
στα ἐπάξουσιν.

v. 1 ἀνάσχοι *L MN* || v. 2 οὗτος om. *M*, οὕτως *N* || τοῖς ἀφ᾽ ὧν] sic scripsi ex *L*, τοι .....ν *C*, τοῖς καρποῖς *M*, το καρποῖς *N*, τοῖς καθ᾽ ὧν suppl. H. || v. 3 ante τὰς add. καὶ *MN* || ἐπιφέρειν *N* || ἴδοι supplevi, ι . . *C*, ἀπίδοι *MN* || v. 4 ἀφθονώτερον] εὐτονώτερον *M* || v. 5 τὴν Αἴγυπτον *MN* || v. 7 νῶτα] .οτο. *C*, i. e. νότον et sic *N* || v. 8 inde a τε incipit lacuna in cod. *C*, in quo explicit fol. 6 vers. et desideratur unum certe folium || v. 9 ἀναιρουμένου *N* || v. 14 ἱλαρία *N* || v. 15 νῶτα] νότου *N* || v. 18 δυτικῶν νοτίων *N* ||

ΚΟΜΗΤΗϹ ΔΙϹΚΕΥϹ

15[a]. ὁ λεγόμενος δισκεὺς ὡς εἴρηται ἀπὸ τοῦ σχήματος οὕτω προσηγορεύθη, ὥστε κυκλοτερὴς ὢν οὐκ ἔστι δῆλος ἐπὶ ποῖον μέρος ἀφορᾷ· ἀνίσχων δὲ κοινὰ πᾶσι μαντεύεται κακά· καὶ οὐδενὶ τῶν πλανητῶν ἀνάκειται, ἀλλ᾽ ἐξ ἀνταυγείας τοῦ ἡλίου γίνεται. ἀπειλεῖ τοίνυν θορύβους καθολικοὺς καὶ πολέμους ἀπὸ τῆς ἄρκτου καὶ μεγάλων προσώπων ἀπώλειαν καὶ εὐτελῶν καὶ ἀγενῶν εὐπραγίαν, κίνδυνον δὲ καὶ αὐταῖς ταῖς πρώταις τύχαις ἐπάγει. ἐλαττωθήσεται δὲ πανταχοῦ τὰ Ῥωμαίων στρατεύματα, ὡς ἐγγὺς παντελοῦς ἀπωλείας ἐλθεῖν.

ΚΟΜΗΤΗϹ ΤΥΦΩΝ

15[b]. οὗτος γίνεται ἐξ ἀντανακλάσεως τοῦ ἀέρος· ἔστι δὲ δρεπανοειδής, ἀργός, καπνώδης, στυγνός. ὅπου δ᾽ ἂν βλέπῃ, καθολικὰ ἔσται κακά. πόλεμοί τε ἐξωτικοὶ καὶ ἐμφύλιοι βαρεῖς καὶ στάσεις δημοτικαὶ καὶ ἔνδεια τῶν ἀναγκαίων. ἀναιρεθήσονται δὲ καὶ ἡγεμόνες ἔνδοξοι ἐν πολέμοις καὶ μάλιστα εἰ ἐπὶ τρεῖς

v. 1 περὶ δισκέως *M* || v. 2 post ὁ add. δὲ *M* || δοκεὺς *N* || v. 4 μέρος ἀφορᾷ] μέρος τοῦ κόσμου δοκεῖ ἀφορᾶν *L*, ἰὼν δὲ ἀφορᾷ ἀνίσχων *N* || ἀνίσχων δὲ κοινὰ] sic *L*, κοινὰ δὲ *MN* || v. 5 καὶ οὐδενὶ] ἀλλ᾽ οὐδέ τινι *L* || πλανητῶν] sic *L*, πλαγίων *MN* || v. 6 ἀλλ᾽] γίγνεται δὲ *M*, qui om. γίγνεται post ἡλίου || v. 10 ἐλαττωθήσεται δὲ] ὡς ἐλαττωθῆναι *L* || v. 11 τῷ ante Ῥωμαίων add. *L* || ὡς] καὶ *L* || v. 13 κομήτης τυφών] om. *L*, περὶ τυφῶνος *M* || v. 14 οὗτος scripsi, οὕτως *N*, ὁ τυφὼν δὲ *L*, ὁ δὲ τυφὼν *M* || ἀνακλάσεως *L* || v. 15 ἔστι δὲ] sic L, om. *MN* || ἀραιὸς coni. Hercher || v. 16 δ᾽ ἂν] sic *L*, γὰρ *MN* || βλέπῃ corr. Hercher pro βλέπει || v. 17 ἐμφύλιοι — στάσεις] sic *L*, βαρεῖς ἐμφύλιοι στάσεις *MN* || v. 18 καὶ post δημοτικαὶ om. *M* ||

ἢ τέccαραc ἡμέραc φαίνεται. εἰ δὲ πλέον φανῇ, τοῦ παντὸc ἀπώλειαν καὶ ἀνατροπὴν ἀπειλεῖ καὶ πέραc τῶν κακῶν οὐδαμοῦ. ἀπολοῦνται δὲ πλεῖcτοι ἐκ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ cτρατεύματοc ἐν πολέμῳ, ληφθήcονται δὲ καὶ παρεμβολαὶ καὶ φρούρια Ῥωμαίοιc προcήκοντα· καὶ αὐτοῖc δὲ τοῖc ἄρχουcι cταcιάζων ὁ δῆμοc ἐπελεύcεται. καὶ λοιμὸc ἔcται καὶ οὐδεὶc εὐχόμενοc ἀκουcθήcεται· καὶ διαδοχαὶ κατάλληλοι τῶν ἀρχόντων ἐξ ἀβελτηρίαc τῶν κρατούντων ἔcονται. ἔμπρηcμοι δὲ διαφερόντωc κάρτα βίαιοι καὶ φονικοὶ ὅλαc πόλειc ἀποτεφροῦντεc cυμβήcονται. καὶ καθολικὰ μὲν ἔcται καὶ ἀνυπόcτατα πανταχοῦ δεινά, τοῖc δὲ δυτικοῖc χείρονα. πόλεμοc γὰρ αὐτοῖc ἐκ τῆc ἀνατολῆc δυνατὸc ἐπιπεcεῖται, διχονοούντων δὲ τῶν κινουμένων ἐκ τῆc ἀνατολῆc τὸ πλεῖcτον τῆc cτρατιᾶc ἀποφθαρήcεται. καὶ cτάcειc ἐγερθήcονται τοῖc cτρατεύμαcι καὶ ἀλλήλοιc τὰc ποινὰc ἐπικλώcουcιν αἱ cτρατεῖαι. μετ' οὐ πολὺ δὲ αὖθιc οἱ νικηταὶ δυcτυχήcουcι καὶ διοχθήcονται καὶ ἁπλῶc τοῖc ἁπανταχοῦ κακὰ ἔcται ἐπὶ τοcούτουc ἐνιαυτούc, ἐφ' ὅcαc ἡμέραc ἡ τοιαύτη διοcημεία φανήcεται.

16. ....[γενεc]ίαν τῷ παν[τὶ παρ]έχουc[α· καὶ
60A ὅcα ἁ]πλῶ[c ἐν] τῷ περ[ὶ] γενέc[εωc καὶ] φθ[ορᾶc ὁ

v. 1 φανῇ] sic *L*, om. *MN* || v. 2 ἀπειλεῖ] sic *L*, om. *MN* || v. 6 τοῖc] τῶν *N* || v. 7 λοιμὸc scripsi pro λιμὸc || v. 10 φοινικοὶ *M* || v. 11 post ἔcται add. ἡ *N* || v. 13 χείρονα] sic explic. *L* || v. 17 ἐπικλώcωcι τὰc cτρατείαc *N* || v. 19 διοφχθήcονται *N* || v. 21 φανήcεται] sic explic. *MN* || v. 22 in eo folio, quod in *C* desideratur, probabile est post finitam Campestri de cometis dissertationem, cuius finem ex codd. *LMN* supra scripsi, Lydum transiisse ad observationes lunares. ibi Hase ex peroratione capitis 16

φιλόcοφοc ἀνα]φ[έρει. ὥcτε ἀν]άγκη π[ᾶ]cα τῶν
ὑπὸ c[ελήν]ην πάντων [μὴ] μίαν [μ]ηδὲ τὴν αὐτὴν
εἶναι φύcιν. εἰ γὰρ ἀρχὴ γενέcεωc καὶ φθορᾶc cε-
λ[ήνη, εἰκόc ἐcτι] μὴ ἀεὶ [ὡc]αύτωc θεωρεῖcθαι τὰ
ὑπ' [αὐ]τὴν φυ[όμενα cυμβά]ντα. εἰ γὰρ ἔκκ[εντρ]οc
παρὰ τ[οὺc ἄλλουc τ]ῶν [π]λανωμένων αὕτη, λοξῶc
καὶ οὐ πρὸc ὀξὺ τὰ τῶν ἀποτελεcμά[τ]ων γίνεται.
οἱ μὲν γὰρ κατὰ τοὺc διαπλόκο[υc] πόλουc [τὴν ἐπὶ B
ταῖc] διοcημείαιc μαντείαν ἀπευθύνουc[ιν, ἄ]λ[λοι δὲ
κατὰ] τὰc [ἐπιτο]λὰc ἢ κατὰ τὰc φάcειc· καὶ οὗτοι
292 μὲν π[ρὸc τὰ ζ]ῴδια τὸν ἥλι[ον ἐ]πιτηρήcαντεc, ἐκεῖ-
νοι δὲ πρὸc τ[ὰc cεληνια]κὰc cυνόδουc [καὶ ἀπο]cτά- 62A
cειc, ἄλλοι κατὰ φυcικ[άc τι]ναc ἐπιτηρήcειc. κῆ[ρυξ
δὲ τῶν ἀπορρήτω]ν ἡ φύcιc. ὥc[τ' οὐκ ἔ]ξω φρενο-
βλαβείαc [μέμφον]ται [ταῖc μεθό]δοιc δι' ὧν τοῦ
μ[έλλοντοc cτοχάζ]εcθαι εἰcαγό[μεθα]· οὐδὲ [τὸ] περὶ
τὴν τ[ῶν ἀcτέρων θεωρίαν ἀ]παcχολοῦν [ἔξω θεοcε-
β]είαc [ποι]εῖ· ἀλλ' ἔτι μᾶλλον τὴν [πάνcο]φον ἔcτι
διὰ [τῶν ἔργ]ων αὐτῶν θεωρῆcαι πρόνοιαν τ[οῦ
πάντ]ων ἀρρήτου [πατρ]όc, [καὶ θ]αυμάc[αι τὴν ψυ]- B
χὴν ἀνθρώπου δύναcθαι ἡγουμένου θεο[ῦ καὶ] περὶ
τῶν οὐρανίων, ὡc δυνατόν, διαλέγ[εcθαι. ταῦ]τα

suspicatur auctorem suscepisse defensionem disciplinae auguralis contra voces quorundam negantium consociari eam posse cum pietate rectaque persuasione de numine ac mente dei. cui opinioni opposuisse videtur ratiunculas e libris Aristotelis de caelo deque generatione et corruptione conquisitas: tempestatum vicissitudines rerumque humanarum commutationes, modo leges a providentia fixas noveris, non minus a mortalibus sciri praedicique posse quam siderum cursum impetumque caeli. qua ex argumentatione supersunt quae secuntur. || incipit fol. 7 in *C* ||
v. 5 εἰ γὰρ] εἴ γε suspicatur H. ||

μὲν οὖν Φούλβιός φ[ηcιν, ἐκ τ]ῶν τοῦ Νουμᾶ ἱ[cτο-
ρήcαc. ἡμεῖc δ]ὲ μετὰ [τὰc ἐκ δια]φόρων cυνειλεγμέ-
64 A ναc δόξαc [καὶ τὰc ἐξ ὁ]μαλοῦ τοῖc πα[λαιοῖc γρα-
φ]είcαc ὑποθήcομεν, ἐκ τῶν περὶ [cε]λήνηc cχηματι-
[cμῶν κατὰ τὰ ζ]ῴδια τῆc θεωρίαc λαμβάνοντεc.

17. [Cελήνη] αἰγόκερῳ. [εἰ κατὰ τὴν διχομη-
νίαν ἡ cελή]νη ἀμυδρὰ φανῇ, εὐθηνία ἔcται. [εἰ δὲ
ἐν τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ ὁμο]ίωc ἀμυδρὰ φαίνηται,
ἔφοδον πολε[μίων cημαίνει. εἰ] ....αc
τεκμήριον. εἰ δὲ .... [ἀ]πειλεῖ. εἰ
δὲ ἄcτρον διαδρά[μῃ, ἀπώλειαν ἀνθρώπων cημαίνει.
B εἰ δὲ ὁμί]χλη γένηται, χάλαζα [πεcεῖται. εἰ δὲ ἄνεμοι
βιαιοτέρωc] πν[εύcου]cιν, ἐφόδουc πολεμίων [φρά-
ζουcιν].

[Cελήνη ὑδρο]χόῳ. [εἰ κατὰ τὴν πρώτην ἢ
66 A δευτέραν φυλ]ακὴν ἡ cελήνη ἀμυδρὰ φαίνοιτο, πό-
λεμοc ἔcται· εἰ δὲ κατὰ τὴ[ν ἑωθι]νήν, εἰρήνην μετ[ὰ
ἐλλεί]ψεωc τῶν ἐπι[τηδ]είων δηλοῖ. εἰ δὲ cειcμὸc ἢ 293
ἦχοc ἐκ τοῦ οὐρανοῦ γένηται, νόcουc cημαίνει. εἰ
δὲ ὁμίχλη γένηται, cίτου κα[ὶ ο]ἴνου δαψίλειαν δηλοῖ.
εἰ δὲ παρ' ὅλον τὸν μῆνα ἐπιτείνουcι πνεύματα,
[ὑε]τὸc ἥ[ξει. εἰ δ] ἕcπεροc ἐν τῇ cελήνῃ εἰcέλθῃ,
[ἴδιοι ἰ]δίοιc δυνατοὶ ἐπ[ιβουλεύcο]υcιν. εἰ δὲ δ[όξ]ῃ
B ἐκλιπεῖν ἡ cελήνη ** cελήνηc cυνέλθωcι, cίτου ἀφθο-
νία ἔcται. εἰ δὲ ἄcτρον ἐκτρέχον ἐπὶ τὸν [οὐ]ρανὸν
αὐλακίζει, κίνδυνον τοῖc παραλίοιc ἀπειλεῖ.

Cελήνη ἰχθύcιν. εἰ ὁ ἥλιοc φαύλωc ἐκλάμπειν

v. 2 cυνειλιγμεναc *C* || v. 4 ὑποθήcωμεν *C* || v. 24 ** om. librarius clausulam prioris et initium sequentis sententiae; hoc cum H. supple: εἰ δὲ αἱ κεραῖαι τῆc || v. 27 φαυλοc *C* ||

δόξῃ, φθορὰ ἔσται ἀνθρώπων. [εἰ δὲ] ἐν τῇ πρώτῃ 68 A
φυλακῇ ἡ σελήνη τὰς κεραίας συνάγῃ, εἰρήνη [ἔσται].
εἰ δὲ σ[εισ]μὸς γένηται, ἀπορίαν σημαίνει τοῖς συναλ-
λάγμασιν. ἐὰ[ν] ἄστρον ἐν ἡμέρᾳ φανῇ, ἀνάγκη τὰ
κοινὰ περ[ιστήσετ]αι. ἐὰν [κε]ραυνὸς [εἰς] γῆν [πέσῃ,
π]αῦλα τῶν κακ[ῶν. ἐὰν] ὁμί[χλη εἰς τὴν] γῆν πέσῃ,
συνοίσει τοῖς καρποῖς.

18. [Σελήνη κριῷ]. εἰ ἡ σελήνη ταρ[αχώ]δης
φανῇ, πόλεμοι ἔσονται καὶ ἐπ[αναστάσεις]. εἰ δὲ B
κατὰ τὴν [δευ]τέραν φυλακὴν ἡ σελήνη αἱματώδ[ης
φανῇ, ὁ] σῖτος ἔσται ἀφθονώτατος. ἐὰν ὁ ἕσπερος ἐγ-
γίζῃ τῇ σελ[ήνῃ, πό]λεις π[όλεσι συρ]ραγήσονται καὶ
λιμὸς ἔσται. εἰ νυκτὸς πρηστὴρ κατ[εν]εχθείη, βασι-
λ[εὺς τοῖς] ἑαυτοῦ ἐπιβουλεύσει. εἰ δὲ σεισμὸς γ[ένηται],
ἔνδειαν σί[του ση]μαίνει. εἰ δὲ ἦχος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ 170 A
γ[ένηται, οἱ τῆς] Εὐρώπης τοῖς τῆς ἄνω Ἀσίας πο-
294 λεμήσουσιν. ἐὰν ἡ ἀ[ριστερὰ κεραία] τῆς σελήνης
δόξῃ ὑπερβάλλειν τὴν ἄλλ[ην, αὐχμὸς ἔσται καὶ σίτου]
ἀπορία. ἐὰν ἐν ἡμέρᾳ πρώτῃ τῆς φων[ῆς ....
...... ἄ]νεμοι τὸν μῆνα καταπν[εύσουσιν].

Σελήνη ταύρῳ. εἰ ἐκλίπῃ ἥλιος, ἐρήμωσιν
ἀπ[ειλεῖ τοῖς ἀνθρώποις. εἰ ἡ σελήνη] ἐπὶ τῆς δευτέ-
ρας φυλακῆς τα[ραχώδης φανῇ, φθορὰ ἀνθρώπων] B
ἔσται. εἰ ἡ σελήνη ἐξ ἴσου τὰς κε[ραίας ἀνίσχουσα
ἔχῃ, θόρυβον] τῇ βασιλείᾳ ἀπειλεῖ· εἰ δὲ κατ[ὰ τὴν]
μί[αν μόνον ἐξέχῃ, θό]ρυβοι ἔσονται καὶ φυγαί. εἰ δὲ
σει[σμὸς γένηται ἀπὸ πρώτης τοῦ] μηνὸς ἕως δωδε- 72 A

v. 9 φανῇ corr. Hercher pro φανῆται || v. 13 κατ-..εχεθειη *C* || v. 18 ἄλλην] H. malit τὴν ἑτέραν || v. 27 τοῦ addidi, quod permittit spatium in *C* || μηνὸς scripsi pro μαιου ||

κάτης, ἀφαίρεσιν τῆς ἀρχῆς τῷ ἡγουμένῳ τοῦ τόπου,
ἐφ' οὗ γενήσεται, καὶ φόβον οὐκ ἀκίνδυνον ἀπειλεῖ.
εἰ δὲ ἀπὸ δωδεκάτης γένηται, οὐ μόνον ἀποκινεῖται
ὁ ἐπιτροπεύων τὸ ἔθνος, ἀλλὰ καὶ ἀπόλλυται. καθο-
λικῶς δέ, ὅποι ἂν σεισμὸς ἀπὸ δεκάτης ἕως τριακο-
στῆς τοῦδε τοῦ μηνὸς συμβῇ, θορύβους καὶ πολέμους
ἀποτελεῖ. εἰ ἀπὸ πρώτης φυλακῆς ἕως ἕκτης σεισμὸς
B γένηται, πολέμου ἐθνικοῦ κίνησις ἔσται, ὁ δὲ ἡγού-
μενος τοῦ κινήματος ἀναιρεθήσεται.

Σελήνη διδύμοις. εἰ ἔκλειψις γένηται ἡλιακή,
μεταβολὴ ἔσται καὶ ἐπὶ τῶν πραγμάτων [ἕτ]εροι
ἔσονται. εἰ δὲ τῆς πρώτης φυλακῆς ἐκλίπῃ ἡ σελήνη,
ἀκρίδες ἔσονται· εἰ δὲ ταραχώδης φανῇ, πόλεις πρὸς
πόλεις καταφεύξονται. ἐὰν ὁ τῆς Ἀφροδίτης ἀστὴρ
ταραχώδης γένηται, ἀνθρώπων φθορὰ ἔσται. ἐὰν
νυκτὸς ἀστὴρ πέσῃ, κακῶν σημεῖον, ὥσπερ εἰ ἐν 295
ἡ[μέρᾳ] ὀφθῇ. ἐὰν πρηστὴρ πέσῃ, θόρυβος ἔσται
C ταῖς πόλεσι ταῖς πρὸς τὴν ἀνατολήν. εἰ σεισμὸς γέ-
νηται, χάσματα τοπικὰ ἔσται. ἐὰν ὁμίχλη πυκνωθεῖσα
εἰς γῆν πέσῃ, σῖτος ἔσται πολύς. εἰ ὁ ἥλιος αἱματώ-
δης γένηται, ἀποβολὴ ἔσται ἀνθρώπων. ἐὰν πνεῦμα
ἐξαίσιον πνεύσῃ ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας, σῖτος ἔσται πολύς.
ἐὰν ἀπὸ νεομηνίας ἕως ἐννάτης τοῦ μηνὸς τούτου
74A σεισμὸς γένηται, φθορὰν ἀνθρώπων ἀπειλεῖ. εἰ δὲ
ἀπὸ ἐννάτης ἕως δεκαεννάτης σεισμὸς γένηται, ὁ
κρατῶν τῶν πραγμάτων κάκιστα διαγενήσεται, ἔσται
δὲ καὶ λιμὸς τοῖς κτήνεσι καὶ ὕδατος λεῖψις. εἰ ἀπὸ
εἰκοστῆς σεισμὸς γένηται, ταπείνωσιν τοῖς διὰ λόγων

v. 2 γενήσεται] corr. Hercher pro γένηται || v. 3 μονον ουκ *C* || v. 7 post ἕκτης intercidisse ὥρας H. suspicatur perperam, opinor; sed corruptum esse locum liquet. || v. 12 ante τῆς addi mavolt H. ἐπὶ ||

ἀπειλεῖ, τῷ δὲ τόπῳ ἐναλλαγὴν ἄρχοντος. εἰ ἀπὸ εἰκοστῆς πέμπτης ἕως τριακοστῆς σεισμὸς γένηται, χειμῶνας μεγάλους σημαίνει, [καὶ] πόλεμος ἔσται καὶ ἀπόπτωσις ἄρχον[το]ς κλεινοῦ. εἰ ἐπὶ τῆς τριακάδος B [σει]σμὸς γένηται, χειμῶνας μεγάλους σημαίνει.

19. [Σελήνη κα]ρκίνῳ. [εἰ] ἡ σελ[ήνη ἀμυδ]ρὰ ὀφθείη, στράτευμα ἀλλότριον ἐπὶ τὴν βασιλέως ἥ[ξει χώραν. ἐ]ὰν ἦχος ἐκ τῆς γῆς γένηται, τύραννος ἀναιρεθήσεται. [ἐὰν κε]ραυνὸς πέσῃ εἰς γῆν, πόλεις παράλιοι ἐρημωθήσον[ται καὶ ἀπ]ορία ἔσται ἀνθρώπων. ἐὰν ἡ σελήνη αἱματώδης φανῇ, ἄνδρες δυνατοὶ κα- 76A κοδαιμονήσουσιν· ἐὰν ἡ [σελήνη ἐξ ἴ]σου ἔχῃ τὰς κεραίας, εἰρήνη ἔσται καὶ εὐθηνία· εἰ δὲ ὑπερέχῃ ἡ ἑτέρ[α] τὴν ἑτέραν, ὕδατος ἔσται λεῖψις. εἰ σεισμὸς γέ- 296 νηται ἀπὸ πρωῒ ἕως μεσημβρίας, θεοχολωσίαν ἀπειλεῖ· εἰ ἀπὸ ἕκτης ἡμέρας ἕως τριακάδος σεισμὸς γένηται, τοῖς μὲν πρωτεύουσι τῆς χώρας μετανάστασιν, τοῖς δὲ λοιποῖς θόρυβον ἀπειλεῖ. εἰ δὲ ἀπὸ πρώτης φυλακῆς τῆς νυκτὸς ἕως τρίτης ἀρχομένης σεισμὸς B γένηται, τοῖς μὲν διὰ λόγων ὀφθεῖσιν ἀτιμίαν ἀπειλεῖ, τοῖς δὲ βιβλίοις φθορὰν καὶ [τοῖς] περὶ τὴν ἀνατολὴν πολέμους.

Σελήνη λέοντι. εἰ ὁ ἥλιος ἀμαυρὸς γενήσεται, μέγας ἀνὴρ ἀπολεῖται, ἐπὶ δὲ τῶν πραγμάτων ἕτερος ἔσται ἀρχικώτερος. εἰ ἡ σελήνη ἀμαυρὰ γέ[νηται] τῇ ἑωθινῇ φυλακῇ, στράτευμα ἀλλότριον ἐπελεύ[σεται τῇ τοῦ βασι]λέως χώρᾳ. ἐὰν σεισ[μὸς] γένηται, θόρυβος

v. 1 ἀπὸ εἰκοστῆς πέμπτης corr. H. pro ἀπο ιε || v. 4 κλεινοῦ H. coni. pro καινοῦ, cf. p. 130 A || v. 13 ἡ add. Bekker || v. 16 ἡμέρας scripsi pro ὥρας || v. 18 pro λοιποῖς H. coni. κοινοῖς, quod opponatur τοῖς πρωτεύουσιν || v. 26 H. restituit ex phrasi simili supr. v. 7 ||

c ἔστ[αι καὶ ἀ]νδρὸς δυ[να]τοῦ ἀναίρεσις. εἰ κεραυνὸς
78A πεσεῖται, πόλει[ς πα]ράλ[ιοι ἐρημω]θήσονται. εἰ ἡ
σελήνη αἱματοειδὴς φανῇ, ἀπώ[λειαν δ]υνατ[ῶν δη]-
λοῖ. εἰ ἄνεμος σφοδρὸς πνεύσῃ, τῇ χώρᾳ συνοίσει.
ἐὰν ὁμίχλη [πέσῃ, ἀ]νάγκη συμπεσεῖται ἀνδρὶ μεγάλῳ.
ἐὰν σεισμὸς γένη[ται ἀπὸ] νου[μηνίας ἕ]ως δεκάτης,
φόνους καὶ στενώσεις καὶ φθορὰν τῶν κτηνῶν ἀπει-
λεῖ [ἢ λι]μόν, [με]ταλλάξει δὲ καὶ ὁ ἡγούμενος τῆς
B χώρας. εἰ ἀπὸ δεκάτης ἕως τριακοστῆς σεισμὸς [γέ-
νηται], σημαίνει μὲν ταραχὰς καὶ φυγάς, ἐλπίδα δὲ
ἀγαθῶν. εἰ σεισμὸς γένηται „νύκτα παρ' ἀμφιλύκην",
πρὸς μὲν βραχὺ ἀγα[θὰ ἔσται], ἀκολουθήσει δὲ τὰ
πάντων ἀλγεινότατα.

Σελήνη παρθένῳ. εἰ ὁ ἥλιος ἐρυθρὸς γένηται, 297
[σύμ]μαχοι ἀποστήσονται. εἰ ἡ σελήνη ἀμαυρὰ γένη-
80A ται τῇ πρώτῃ φυλ[ακῇ, φ]θορὰ κτηνῶν ἔσται. εἰ τῇ
ἑωθινῇ φυλακῇ τὸ αὐτὸ γένητ[αι, μέγας ἀνὴ]ρ ἀπο-
λεῖται. εἰ ὁ τῆς [Ἀ]φρο[δί]της ἀστὴρ πλησίον τῇ σε-
[λήνῃ γένηται, πολέμ]ους ἐμφ[υλίους ἀ]πειλεῖ. εἰ
πρηστὴρ πέ[σῃ, αἱ]παράλιοι πόλεις ἀφ[ανισθήσονται.
εἰ ἀπὸ γ]ῆς ἦχος γένηται, πόλεμον τοῖς παραλίοις
[ἀπει]λεῖ. [εἰ σελήν]ης ἀνισχούσης αἱ κεραῖαι [αὐτῆ]ς
ἀλλήλαις πλησιάσωσι, κατο[μβρίαν δηλοῖ] εἰς ἀπώ-
B λειαν καρπῶν. εἰ ἐκλίπῃ ἡ σελήνη, μέγας ἀ[νὴρ ἀ]πο-
λεῖται. εἰ σεισμὸς γένηται, ἀνθρώπων φθορὰν ἀπει-
λεῖ. εἰ ἐν ἡμέρᾳ ἀστέρες φανῶσιν, ἀναίρεσις ἔσται
ἀνθρώπων. εἰ ἄνεμος βίαιος πνεύσῃ, εἰρήνην παρ'
ὅλον τὸν ἐνιαυτὸν δηλοῖ. εἰ σεισμὸς γένηται ἀπὸ
82A νουμηνίας ἕως ἑβδόμης, εὐθηνίαν, ἅμα δὲ καὶ βίαιον
θάνατον προσδοκητέον καὶ Περσῶν ἔφοδον. εἰ ἀπὸ

v. 11 νύκτα παρ' ἀμφιλύκην] corr. Hercher pro νυκτὸς παρ' ἀμφιλύκῃ coll. Homer. Η 433 ||

ὀγδόης ἕως δεκάτης σεισμὸς γένηται, ἔνδειαν σίτου ἀπειλεῖ. εἰ σεισμὸς γένηται νυκτός, φθορὰν τῶν πρωτευόντων τοῦ ἔθνους καὶ ἀλλοίωσιν τῶν πραγμάτων ἀπειλεῖ. εἰ πολλάκις γένηται σάλος, ταραχὰς καθολικὰς προλέγει καὶ τῶν δυναστῶν μετάπτωσιν.

20. Σελήνη Ζυγῷ. εἰ ὁ οὐρανὸς ταραχώδης γένηται ἐπὶ τῆς πρώτης φυλακῆς τῆς νυκτός, λιμὸν ἀπειλεῖ· εἰ δὲ ἐπὶ δευτέρας, δυτικαὶ πόλεις αἰχμαλω- B
τισθήσονται· εἰ δὲ ἐπὶ τῆς ἑωθινῆς, λικμητὸν ἀνθρώποις ἀπειλεῖ. εἰ ἦχος ἀπὸ τῆς γῆς γένηται, φθόνους
298 ἀπειλεῖ. εἰ πρηστὴρ πέσῃ, παλαιαὶ πόλεις ἐρημωθήσονται. εἰ ὁ ἕσπερος ὑπὸ τῆς σελήνης διέλθῃ, ἀνὴρ δυνατὸς ἀναιρεθήσεται. εἰ παρὰ πάντα τὸν μῆνα βίαιος ἄνεμος ῥεύσῃ, ταραχὰς ἀπειλεῖ. εἰ σεισμὸς ἀπὸ νουμηνίας ἕως δεκάτης γένηται, φθορὰ κτηνῶν ἔσται καὶ πτῶσις τοῦ ἡγουμ[ένου τῆς] χώρ[ας]· εἰ δὲ ἀπὸ ἑνδεκάτης ἕως $\overline{\lambda}$, προνομὴν ἀπειλεῖ τῆ[ς χ]ώρας. C

Σελήνη σκορπίῳ. [εἰ κατὰ τὴν] πρώτην τῆς νυκτὸς φυλακὴν αἱματώδ[ης ἡ σελήνη φανῇ, ἀν]ταρσίαν καὶ ἑτέρου προαγωγὴν δηλοῖ. εἰ ὁμιχλ[άνῃ ὁ ἀὴρ ἢ ἐπὶ γῆ]ς ῥίψῃ τὴν ἀχλύν, φθορὰ ἔσται σίτου. 84 A
εἰ δὲ διάττῃ ἀστήρ, [φθορ]ὰν σίτου καὶ ἀνθρώπω[ν ἀπειλε]ῖ, ὅταν μέντοι ἀπὸ ἀνατολῶν εἰς δυσμὰς ἐκτρέχοι. εἰ δὲ ἦ[χος ἐκ τῆς γ]ῆς γένηται, φυγὴν ἀπ[ειλεῖ]. εἰ δὲ αἱ κεραῖαι τῆς σελ[ήνης σ]υμ[πέσωσι], σῖτος μὲν ἔσ[ται πολύς, τετρα]πόδων δὲ θά[νατος καὶ θηρ]ίων ἔσται. εἰ σεισμὸς γέ[νηται, ἀνὴρ ἀ]πολεῖ[ται μέγας. εἰ δ' ὁ ἕ]σπ[ερο]ς ἐγγίσῃ τῆς σελήνης, θόρυβοι ἔσονται. B

v. 10 φόνους coni. H. || v. 17 ἀπὸ ἑνδεκάτης corr. H. pro απο $\overline{\iota\epsilon}$ || v. 21 ῥήξῃ coni. H. pro ῥίψῃ || v. 24 φυγειν *C* ||

Cελήνη [τοξό]τῃ. [εἰ ἡ cελήνη αἱματώδης φα-
νῇ, πόλ]ει[c μ]εγάλαι ἀνάcτατοι ἔcονται. εἰ ἡ [cελήνη
ἀμαυρὰ γένηται κα]τὰ τὴν πρώτην φυλακὴν ἢ κατὰ
τὴν [μεc]ομ[ηνίαν, οἱ περὶ τὰ βαcί]λεια ταραχθήcον-
86 A ται· εἰ δὲ κ[ατὰ τὴν] δευτέραν φυλακήν, τοῖc ἐν θα-
λάccαιc πόλεμον δηλοῖ· εἰ δὲ τῇ ἑ[ωθι]νῇ, ἀνὴρ δυ-
νατὸc ὑπὸ βαcιλέωc ταραχθήcεται. εἰ κατὰ τὸν αὐ-
τὸν καιρὸν ἡ cελήνη αἱματώδηc φανῇ, cφαγὰc ἀπει-
λεῖ. εἰ πνεῦμα βίαιον παρ' ὅλον πνεύcῃ τὸν μῆνα,
ἄνδρεc μεγάλοι ἀπολοῦνται. εἰ ἀcτὴρ διάττοι ἀπὸ 299
τοῦ νότου ἐπὶ τὸν βορρᾶν, οὐ μόνον αὐτὸν πνεῦcαι
τὸν νότον ἀλλὰ καὶ πόλεμον τοῖc ἐπιθαλαccίοιc δη-
B λοῖ. εἰ ὁμίχλη πέcῃ εἰc τὴν γῆν, βλαβερὸν τῷ cπό-
ρῳ. εἰ ἐκλείψῃ ἡ cελήνη, φθορὰ ὑποζυγίων ἔcται.
εἰ ἦχοc ἐκ τῆc γῆc γένηται, ἀνθρώπων φυγὴ ἔcται.
εἰ αἱ κεραῖαι τῆc cελήνηc cυμπέcωcι, cῖτοc ἔcται πο-
λὺc καὶ θάνατοc τετραπόδων καὶ φθίcιc ἀνθρώπων.

ΠΕΡΙ ΒΡΟΝΤΩΝ

C 21. Πολλῶν καὶ ὑπὲρ ἀριθμὸν ὄντων ὅcα τοῖc
φυcικοῖc περὶ βροντῶν ἐδόκει, κέκριται cυμβαίνειν
αὐτὰc ἀπορρηγνυμένων τῶν νεφῶν καὶ ἐπικυλιομέ-
νων ἑαυτοῖc κινήcει cφοδρᾷ, τῇ τε προcρήξει ἐξα-
πτομένων εἰc ἀcτραπὰc καὶ ἤχουc κάρτα βιαίουc, ἀλ-

v. 18 institutio tonitrualis (cap. 21 usque ad 26) extat etiam in *R* fol. 70 vers. et *V*, praeterea in *P*, fol. 183 vers. in quibus inscribitur: προοίμιον (προοίμιον om. *RV*) ἰωάννου λαυρεντίου λυδοῦ φιλαδελφέωc ἐπὶ τῆc βαcιλείαc ὑπάρχοντοc (ὄντοc *RV*) ἰουcτινιανοῦ τοῦ μεγάλου καὶ ἀναcταcίου περὶ βροντῶν || v. 20 — p. 49 v. 2 cf. Lyd. de mens. III 53, ubi omnia deprompta sunt ex Aristot. de mundo p. 395ª 11—14 Bekker. || v. 22 προρρήξει *P* || v. 23 βιαίαc *P* ||

λοιοῦcθαι δὲ τὸν ἀνάμεcον τῆc ὑπηνέμου ζώνηc καὶ τῆc γῆc ἀέρα. Χαλδαῖοί γε μὴν δυνάμεων ἀερίων εἶναι φωνὰc μὲν τὰc βροντάc φαcι, δρόμουc δὲ τὰc ἀcτραπάc. τῷ δὲ Ἐπικούρῳ ἀπὸ ξηρᾶc ὀγκώcεωc ἐκ 88 A τῆc γῆc, εἶτα cυγκλειομένηc τοῖc ὄρεcι, δίκην τῶν ἐν τοῖc cώμαcιν ὄγκων, οὔπω διεξόδων τυχόντων, οἳ cτρόφουc καὶ τροχώcειc ἐμποιοῦcι τῷ κατ᾽ αὐτὸν λεγομένῳ κενῷ. οὐδὲ γὰρ δυνάμεων εἶναι πλήρη τὸν ἀνάμεcον οὐρανοῦ καὶ τῆc γῆc δίδωcι χῶρον κατὰ τοὺc Πυθαγορείουc. καὶ ἀληθῆ ἀξιοῖ λέγειν τῷ μὴ καθ᾽ ἑτέραν ἢ κατὰ τὴν θερινὸν ὡc ἐκ τοῦ πλείο- B
300 νοc ὥραν βροντὰc ἐπιρρήγνυcθαι, καὶ διαφερόντωc ἐκδίδοcθαι ξηροτέραc, ἡνίκα βαθείαc οὔcηc τῆc ἐν τῷ μέcῳ χώραc ὄρεcιν ὑψηλοῖc ὁ τόποc ἐκκλείοιτο. καὶ ἅμα μὲν οὖν αὐτοῖν ἑκάτερον γίνεται, ἥτε βροντὴ ἥ τε ἀcτραπή· ἐπειδὴ δὲ ὀξυτέρα τῆc ἀκοῆc ἡ ὄψιc τῷ θᾶττον ἐπὶ πᾶν ἐκτείνεcθαι, πρώτην ὁρᾶcθαι πολλάκιc cυμβαίνει τὴν ἀcτραπήν.

22. Πᾶcα δὲ βροντή, καὶ τούτων αἱ μετέωροι C καὶ διηχέcταται μάλιcτα, cημαίνουcί τι, καὶ διαφε-

v. 1 ἐπηνέμου *P* || v. 3 φαcι om. *P* || δρόμον *P* || v. 4 τῶν δ᾽ ἐπικούρων *P* || v. 4—8 cf. Laert. Diog. X 100 et 103 || v. 5 ἐγκλειομένηc *C* || v. 6 διεξόδου *P* || v. 7 οἳ om. *P* || αὐτῶν *C*, αὐτοὺc *R* || v. 9 τῆc om. *P* || v. 10 ἀληθῆ om. *C* || τῷ] τὸ *C* || v. 11 θερινὴν *P* || v. 12 ὁρᾶν *PRV* || v. 14 ἐγκλείοιτο malit H. || v. 15 αὐτοῖν] sic *P*, αὐτὸν ceteri || ἥτε βροντὴ] corr. Hercher, ἡ βροντὴ *C*, ἤτε βροντὴ *P* || ἤτε ἀcτραπή *P* || v. 14—18 Plin. II 142. *fulgetrum prius cerni quam tonitrum audiri, cum simul fiant, certum est nec mirum, quoniam lux sonitu velocior.* cf. Aristot. meteor. II 9, 9. || v. 17 ἐπανεκτείνεcθαι *P* || v. 19 Plin. II 142. *laeva prospera existumantur, quoniam laevaparte mundi ortus est.* || ἔρωροι *C* ||

ρόντως ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ μέρους τοῦ κόσμου· τοῦτο δ' ἂν εἴη τὸ νότιον. αἱ γὰρ πρὸς νότου εἰσὶ θειότεραι κατὰ τὸν ποιητήν, ἐπεὶ καὶ πρὸς τοῦ τῆς γῆς ἐφόρου ἐπιτροπεύεται, ὡς Αἰγυπτίοις δοκεῖ, τοῦ Κρόνου λέγω, ὥσπερ τὸ βόρειον ὑπὸ τοῦ τῆς γενέσεως αἰτίου· ὅθεν καὶ πρὸς νότον τὰ ἱερὰ ἀπευθύνεσθαι
D Ἑβραίοις καὶ Αἰγυπτίοις δοκεῖ. τὰ δὴ οὖν χρησιμώτατα τῶν περὶ τούτου θεωρημάτων καταμαθὼν καὶ τῶν κιβδήλων ἐκκαθάρας τὴν θεωρίαν ὑποθήσω τῷ λόγῳ· ποικίλης γε μὴν οὔσης καὶ πολυσχιδοῦς τῆς θεωρίας, τέως χρειῶδες διαρθρῶσαι τὴν παρά-
90A δοσιν. οἱ μὲν δὴ παλαιοὶ τῶν περὶ ταῦτα σπουδαίων πρὸς τὴν σελήνην καὶ τὰς ἐν αὐτῇ φάσεις τὸν περὶ βροντῶν σκοπὸν ἀπευθύνουσιν, ἐπεὶ καὶ μᾶλλον ἐπιβέβηκεν αὕτη τῷ γένει τῷ παντὶ καὶ πάντα προσεχῶς διοικεῖται δι' αὐτῆς, ὅθεν καὶ τύχη πρός τινων καὶ πρόνοια λέγεται· οἱ δὲ Αἰγύπτιοι πρὸς ἥλιον καὶ τοὺς τῶν ἐν οὐρανῷ ζῳδίων οἴκους τὸν στοχασμὸν ἁρμό- 301
B ζειν διισχυρίζονται. καὶ οἱ μὲν καθ' ἑκάστην ἡμέραν τοῦ ἡλιακοῦ μηνός, οἱ δὲ ὡσαύτως ἐφήμερον τὸν σεληνιακὸν μῆνα διαλαμβάνουσι. καὶ οὗτοι μὲν πρὸς τὰ ζῴδια τὸν ἥλιον, ἐκεῖνοι δὲ τὴν σελήνην ἀνιχνεύουσιν. ὥστε χρειῶδες πάντων ἀνὰ μέρος καὶ μὴ ὑφ' ἓν ἐπιμνησθῆναι, καὶ πρῶτον τῶν ἡλιακῶν σημείων· δεῖ γὰρ ἥλιον κάλλει καὶ δυνάμει τὴν πᾶσαν διακόσμησιν ἀναβεβηκότα, καὶ τοσούτῳ κρείττονα τῶν

v. 1 ante ἐκ H. αἱ addi mavolt. || v. 2 νότου scripsi ex Homero pro νότον || v. 3 κατὰ] καὶ *C* || verba sunt Homeri ν 111 „αἱ δ' αὖ πρὸς νότου εἰσὶ θεώτεραι.“ || v. 10 ποικίλης *P*, ceteri ποικίλως || v. 12 μὲν δὴ om. *CP* || v. 13 τὴν σελήνην καὶ] om. *C* || αὐτοῖς *P* || τὸν] τῶν *C* || v. 14 σκοπῶν *C* || v. 23 πάντων om. *P* || μὴ add. *P* || v. 26 τοσοῦτον *P* ||

αἰcθητῶν ὅcῳ τἀγαθὸν τῶν νοητῶν, κἀνταῦθα τὰ πρῶτα λαβεῖν.

23. Ὁ ἥλιος αἰγοκέρωτι μηνὶ Ἰανουαρίῳ. C ἡλίου πρὸς αἰγόκερων παριόντος, εἰ βροντὴν ἐπιρραγῆναι cυμβαίη, ἀχλὺc ἔcται παχεῖα καὶ καπνώδηc, ὡc ἀώρουc τοὺc καρποὺc ἐναπομαρανθῆναι τοῖc φυτοῖc, καὶ ἄποιοc ὁ οἶνοc. εἰ δὲ μέχρι τῆc ἐπιτολῆc τοῦ κυνὸc ἡ ἀχλὺc ἐπιμένοι, ἐπίνοcοc ὁ ἐνιαυτὸc D ἔcται καὶ cίτου ἐνδεήc. διαφερόντωc δὲ ταῦτα cυμβήcεται ἐπί τε Μακεδονίαc Θρᾴκηc Ἰλλυρίδοc καὶ τῆc ἄνω Ἰνδικῆc Ἀριανῆc τε καὶ Γεδρωcίαc· καὶ γὰρ αὗται ὑπὸ τὸν αἰγόκερων. ταραχαὶ δὲ καὶ φόβοι τοῖc θήλεcι τῶν ζῴων, λογικῶν τε καὶ ἀλόγων, ἐπιγενή- 92 A cονται, ὅτι θῆλυ ζῴδιον ὁ αἰγόκερωc.

Ὁ ἥλιος ὑδροχόῳ μηνὶ Φεβρουαρίῳ. ἡλίου ἐπὶ ὑδροχόον ἰόντοc εἰ βροντὴν γενέcθαι cυμβαίη, Cαυρομάταιc Ὀξιανοῖc Cογδιανοῖc, Ἀραβίᾳ μικρᾷ, Ἀζανίᾳ μέcῃ, Αἰθιοπίᾳ (ὑδροχόῳ δὲ ἀνάκεινται αὗται αἱ χῶραι) ἀφθονίαν μὲν τοῦ cίτου διαcημαίνει, πτῶcιν δὲ ἀνδρῶν ἐνδόξων ἐν ταῖc εἰρημέναιc διαφαινο- B
302 μένων χώραιc, καὶ οὐκ ἀνδρῶν μόνον ἀλλὰ καὶ τῶν ἐν τοῖc ἄλλοιc ζῴοιc ἀρcενικῶν, ὅτι ἄρρεν ζῴδιον ὁ ὑδροχόοc.

v. 1 ὅcον *P* || κἀνταῦθα πρῶτον *PV* || ante v. 3 add. rubr. *P:* βροντοcκοπία ἐκ τῶν φωτίου (corrige φοντηίου) τοῦ ῥωμαίου κατ᾽ ἑρμηνείαν πρὸc λέξιν ἰωάννου λαυρεντίου λυδοῦ. || v. 3 ὁ ἥλιοc — Ἰανουαρίῳ] μηνὶ ἰανουαρίω περὶ βροντῶν ἐκ τοῦ ἡλίου *P* || ante ἡλίου add. rubr. τοῦ *P* || v. 4 πρὸc] τὸν *P* || v. 8 ἐπιμένει *P* || v. 10 ante Θρᾴκηc add. καὶ *P* || v. 11 ἀδριανῆc *P* || γεδρουcίαc *P* || v. 15 ante ἡλίου add. τοῦ *P* || v. 16 βροχὴν *C* || v. 17 cουγδιανοῖc *P* || ἀραβία μικρά, ἀζανία, μέcη αἰθιοπία. *P* ||

Ὁ ἥλιος ἰχθύσι μηνὶ Μαρτίῳ. ἡλίου ἰχθύσι γενομένου εἰ τυχὸν ἐν ἡμέρᾳ βροντὴ γένηται, ὁ ἄμητος ἔσται γεννημάτων ἀφθονώτατος, οἵ τε ὑγροὶ καρποὶ οὐχ ἥκιστα ἐπιδώσουσιν ἐπί τε τῆς καθ' ἡμᾶς Λυδίας Κιλικίας Παμφυλίας Φαζανίας Νασαμωνίτιδος C καὶ Γαραμαντικῆς (καὶ γὰρ ὑπὸ τοῖς ἰχθύσιν αἱ χῶραι). τὰ δὲ θήλεα τῶν ζῴων ἀπὸ λογικῶν ἕως ἀλόγων σκυθρωπάσει ὅτι θῆλυ ζῴδιον οἱ ἰχθύες.

24. Ὁ ἥλιος κριῷ μηνὶ Ἀπριλίῳ. ἡλίου ἐπὶ τὸν κριὸν ἀνιόντος εἰ βροντὴν γενέσθαι συμβαίη ἀλλὰ μὴ βροχὴν ἐπακολουθῆσαι, ἐπὶ Βρεταννίας, Γαλατίας, D Γερμανίας, Βασταρνῶν, Συρίας κοίλης, Ἰουδαίας, Ἰδουμαίας πτῶσις ἀνθρώπων ἔσται θόρυβοί τε κατὰ πόλεις καὶ πνιγμοὶ καὶ αὐχμοὶ καὶ τῶν φυτῶν ἀκαρπία, καὶ διαφερόντως τῶν ἀρρενωπῶν, ὅτι ἄρρεν ζῴδιον ὁ κριός.

Ὁ ἥλιος ταύρῳ μηνὶ Μαΐῳ. κατὰ τοῦτο τοῦ 94 A καιροῦ εἰ βροντὴν ἐπιτροχάσαι συμβαίη, ἔνδειαν τῶν ἐπιτηδείων προσδοκητέον, οὐχ ἥκιστα δὲ τὰ ἀκρόδρυα ἀποτεύξεται· καὶ γὰρ ἁπαλὰ καὶ ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους καρποὺς μαλακώτατα. οὐδὲν δὲ ἧττον καὶ

v. 1 post Μαρτίῳ add. *P* rubr. ἔτι καὶ φεβρ. || ante ἡλίου add. rubr. *P* τοῦ || v. 2 τύχοι *P* || βροντὴν γενέσθαι *P* || ὁ om. || v. 6. 7 ita interpunxi et τὰ δὲ ex *P* scripsi; ceteri post ἐπιδώσουσιν (v. 4) interpungunt et τὰ δὲ omitt. || θηλυκὰ *P* || v. 8 σκυθρωπάζει *C*, σκυθρωπάσῃ *P* || v. 9 Ἀπριλίῳ] μαρτί. καὶ ἀπριλλ. rubr. *P* || ante ἡλίου add. τοῦ rubr. *P* || v. 12 Βασταρνῶν corr. H. p. 325 pro Βαστάρνων || v. 12 κοίλης Συρίας *P* || v. 14 καὶ ante τῶν om. *P* || v. 16 ζῴδιον ἄρρεν *P* || v. 17 Μαΐῳ] ἀπριλλ. καὶ μάιος rubr. *P* || κατὰ τοῦτο τοῦ καιροῦ] τοῦ (rubr.) ἡλίου ταύρῳ ὄντος *P* || v. 18 ἐπιτροχάσαι] γενέσθαι *P* || v. 20 ἐπιτεύξεται *PR* ||

πόλεις αἱ πρὸς τῇ θαλάττῃ πολεμίοις παραστήσονται,
ἐπί τε τῶν Κυκλάδων καὶ τῶν παραλίων τῆς μικρᾶς
Ἀσίας (καὶ γὰρ Ἀφροδίτης ἡ θάλαττα), Κύπρου Μη-
303 δίας τε καὶ Περσίδος αὐτῆς, ἐπεὶ καὶ μαλακώτερα τὰ B
ἔθνη, ὅτι θῆλυ ζῴδιον ὁ ταῦρος. ταύτῃ γὰρ καὶ ταῦ-
ρος Εὐρώπης ἐρασθῆναι λέγεται, ὅτι τοῦ ἀνατολικοῦ
κέντρου κριῷ, ἔστι δ' ὅπου καὶ πρὸ αὐτοῦ, νέους
δρῶντος καρποὺς μόλις Εὐρώπη ὑπὸ τῷ ταύρῳ
βλέπει.

Μηνὶ Ἰουνίῳ. εἰ ἐν διδύμοις ἡλίου ὄντος
βροντὴν γενέσθαι συμβαίη, ὑγρῶν μὲν καὶ ξηρῶν
καρπῶν ἀφθονίαν ἐλπιστέον, ἀνδρὸς δὲ δυνατοῦ
ἀθρόαν ἀπόπτωσιν. Ὑρκανία δὲ καὶ Ἀρμενίαι δύο,
Ἀμαδιανή, Μαρμαρική, Αἴγυπτος ἡ κάτω, παρὰ τὰς C
ἄλλας χώρας ἀτυχήσουσι, καὶ διαφερόντως περὶ τοὺς
ἄνδρας· καὶ γὰρ ἀρσενικὸν ζῴδιον οἱ δίδυμοι καὶ ἀν-
θρωποειδὲς καὶ φίλιον.

25. Μηνὶ Ἰουλίῳ. ὅτι μὲν ὁ μὴν Κουϊντίλιος
οὗτος τὸ πρὶν ὠνομάζετο, πρὸς δὲ τιμῆς Ἰουλίου
Καίσαρος εἰς ταύτην μετετέθη τὴν προσηγορίαν, εἰς
πλάτος ἡμῖν εἴρηται ἐν τῇ περὶ Μηνῶν πραγματείᾳ. D
εἰ τοίνυν καρκίνῳ ἡλίου γενομένου βροντὴν γενέσθαι
συμβαίη, οἴνου μὲν δαψίλεια, τοῦ δὲ ἀέρος ξηρότης
ἔσται. νόσοι τε φρικώδεις καὶ πυρεκτικοὶ καὶ κινδύ-

v. 3 θάλασσα, κύπρου τε, μηδίας καὶ *P* || v. 8 δρῶν τοὺς *P* || τῷ om. *P* || v. 9 βλέπει] ὁρᾷ *PR* || v. 10 Ἰουνίῳ — βροντὴν] μάιος καὶ ἰουν. τοῦ (hucusque rubr.) ἡλίου διδύμοις ὄντος εἰ βροντὴν *P* || v. 13 ὑρκανίαι *P* || v. 15 ἄλλας] ἄκρας *PV* || v. 18 Ἰουλίῳ — οὗτος] ἰουν. καὶ ἰουλ. ὁ (hucusque rubr.) μὴν οὗτος κυντίλιος *P* || v. 20 εἰς πλάτος — πραγματείᾳ] om. *P* || v. 21 legitur ap. Lyd. de mens. IIII 63 || v. 22 ἡλίου τοίνυν γινομένου ἐν καρκίνῳ εἰ βροντὴν *P* ||

νων ἐγγὺς ἐπί τε Βιθυνίας καὶ Φρυγίας ὅλης, Κολχι-
96 A κῆς, Νουμιδίας, Καρχηδόνος καὶ Ἀφρικῆς ταῖς θη-
λείαις διαφερόντως προσπεσοῦνται. φθαρήσεται δὲ
καὶ τὰ ἐνάλια τὰ ὀστρακώδη μάλιστα· καὶ γὰρ θῆλυ
ζῴδιον καὶ σελήνης οἶκος ὁ καρκίνος.

Μηνὶ Αὐγούστῳ. Σεξτίλιος τὸ πάλαι καὶ 304
οὗτος ὁ μήν· Αὔγουστος δὲ τῷ ἴσῳ τρόπῳ πρὸς
μνήμης Αὐγούστου Καίσαρος μετεκλήθη, ὡς ἡ ἱστο-
ρία λέγει. ἐφ᾽ οὗ ἡ βροντὴ γενομένη ἡλίου ὄντος
ἐν λέοντι θόρυβον ἐξαίσιον τοῖς πράγμασι καὶ φθο-
B ρὰν τοῖς καρποῖς ἐκ θηρίων ἀπειλεῖ ἐπί τε Ἰταλίας
Γαλλιῶν Σικελίας Φοινίκης Ὀρχηνίας ἤτοι Ἀντορχη-
νίας. οὐχ ἥκιστα δὲ ταραχθήσονται οἱ ἄνδρες τῶν
ἐθνῶν τούτων· καὶ γὰρ ἄρρεν ζῴδιον ὁ λέων.

Μηνὶ Σεπτεμβρίῳ. ἡλίου παρθένῳ γενομένου εἰ βροντὴν γενέσθαι συμβαίη, φθορὰν ζῴων εὐλαβητέον, ἁρπαγάς τε πολεμίων καὶ ἀνδραποδισμοὺς ἀνήβων, καὶ διαφερόντως τῶν παρθένων, ἐπειδὴ

v. 1 ἐπί τε] ἐπὶ τῆς *P* || v. 2 Καρχηδόνος scripsi pro Καρτάπων coll. Lyd. p. 258 *B* et Ptolem. tetrab. II 2, Carteiam vel Cartennam dubitanter proposuit H. || v. 3 φθαρήσεται corr. Hercher pro φθαρήσονται || v. 4 τὰ ante ὀστρακώδη om. *C* || θηλυκὸν *P* || v. 5 ὁ om. *P* || v. 6 ἰουλ. καὶ αὐγουστ. (rubre) *P* || ante Σεξτίλιος transponit καὶ οὗτος ὁ μὴν *P* || πάλαι] πρὶν ὠνομάζετο *P* || v. 7 Αὔγουστος δὲ] πρὸς δὲ μνήμης Αὐγύστου Καίσαρος *P* || πρὸς—Καίσαρος] om. *P* || v. 8 ὡς—λέγει] αὔγουστος *P* || v. 9 ἡ — γενομένη] εἰ βροντὴ γένοιτο *P* || ἡλίου ὄντος ἐν λέοντι] ex *P* addidi, qui praeterea ante ἡλίου add. τοῦ || v. 11 θηρίων] τῶν θηρείων *P* || v. 12 ἤτοι ἀντορχηνίας om. *P* || v. 15 αὐγουστ. καὶ σεπτεμβρ. rubr. *P* || ante ἡλίου add. rubr. τοῦ *P* || v. 16 βροντὴ *P* || v. 18 τῶν om. *P* || ἐπεὶ καὶ *P* ||

θῆλυ ζῴδιον ἡ παρθένος. ἐπὶ Ἑλλάδος δὲ ταῦτα συμβήσεται, Κρήτης Βαβυλωνίας Μεσοποταμίας καὶ C Κοίλης Συρίας.

26. Ἥλιος ζυγῷ μηνὶ Ὀκτωβρίῳ. ἡλίου ζυγῷ γενομένου ἐὰν βροντὴ γένηται, θορύβους καὶ στάσεις σφαλερὰς μετὰ δυσμὰς ἡλίου ἀναφθῆναι προλέγει, καὶ τῇ ἀμπέλῳ τὴν ἐκ θηρίων βλάβην ἀπειλεῖ, ἐπί τε Βακτρίας, Κασπίας, Σηρικῆς, Θηβῶν τῶν ἄνω, D Ὀάσεως, Τρωγλοδυτικῆς. ἡ δὲ ἐκ τοῦ θορύβου βλάβη οὐ γυναικῶν, ἀνδρῶν δὲ μᾶλλον καθάψεται, ἐπεὶ καὶ ἄρρεν τὸ ζῴδιον.

Ἥλιος σκορπίῳ μηνὶ Νοεμβρίῳ. εἰ κατὰ τοῦτο τοῦ καιροῦ βροντὴν γενέσθαι συμβαίη, ἀνὴρ μὲν δυ- 305 νατὸς ἐκ τοῦ πολιτεύματος πεσεῖται, ὁ δὲ σῖτος 98 A ἄφθονος ἔσται ἐπί τε Κομμαγηνῆς Συρίας, Κασπίας, Μαυριτανίας καὶ Γαιτουλίας. τὸ δὲ θῆλυ γένος τῶν ζῴων κακωθήσεται, καὶ διαφερόντως ἐπὶ τῶν χωρῶν τούτων, ὅτι θῆλυ ζῴδιον ὁ σκορπίος.

Μηνὶ Δεκεμβρίῳ. ἡλίου ἐπὶ τοξότην ἰόντος εἰ βροντὴν ἐπιρραγῆναι συμβαίη, τοῖς Περσῶν βασι-

v. 1 ἐπὶ Ἑλλάδος — συμβήσεται] sic scripsi ex *P*, οὐκ ἀπ quattuor vocabula deleta ταῦτα συμβήσεται, ἀλλ' ἐπὶ Ἑλλάδος *C*, haec usque ad finem capitis teste Hasio om. *RV*, quamquam ipse affert scripturam codicis *R* ad v. 3 || v. 2 βαβυλῶνος *P* || v. 3 κοίλης] ὅλης *PR*, malim ὅλης Ἀσσυρίας. || v. 4 σεπτρ. καὶ ὀκτρ. rubr. *P* || τοῦ ἡλίου ὄντος ἐν ζυγῷ *P* || v. 8 Κασίας *P*, fortasse recte || v. 9 θάσεως *CPR* || v. 12 σεπτρ. καὶ ὀκτρ. rubr. *P* || εἰ κατὰ τοῦτο τοῦ καιροῦ] τοῦ ἡλίου ὄντος ἐν σκορπίῳ *P* || v. 15 καὶ ante Συρίας delevi cum *P* cf. p. 258 [B]; ceteri habent || v. 16 καὶ ante Γαιτουλίας om. *P* || v. 17 καὶ διαφερόντως] διαφερόντως δὲ *P* || v. 19 νοεμ. καὶ δεκεμ. rubr. *P* || τοῦ ἡλίου *P* || v. 20 βροντὴ (om. ἐπιρραγῆναι) *P* ||

λεῦϲι κίνδυνοϲ ἐπιπεϲεῖται τῷ τε ἔθνει παντί. ἡ δὲ
B Κελτικὴ πρὸϲ Ἱϲπανίαϲ καὶ Τυρρηνία καὶ ἡ εὐδαίμων Ἀραβία ϲφόδρα ταραχθήϲεται, καὶ διαφερόντωϲ τοῖϲ ὅπλοιϲ, ἐπεὶ καὶ ἄρρην ὁ τοξότηϲ.

v. 1 ἐπιπεϲεῖται] ἐπιϲεῖται *P* || παντί] τί παν *P* || v. 2 τυρρηνίαϲ *P* || τῇ εὐδαίμονι Ἀραβίᾳ *C* || v. 3 καὶ διαφερόντωϲ] οἱ *P* || in *P* secuntur quae p. 156 A usque ad p. 163 D leguntur, postea Nigidi tonitruale ||

306 ΕΦΗΜΕΡΟϹ ΒΡΟΝΤΟϹΚΟΠΙΑ 100

ΤΟΠΙΚΗ ΠΡΟϹ ΤΗΝ ϹΕΛΗΝΗΝ

ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΡΩΜΑΙΟΝ ΦΙΓΟΥΛΟΝ

ЄΚ ΤΩΝ ΤΑΓΗΤΟϹ

ΚΑΘ' ЄΡΜΗΝЄΙΑΝ ΠΡΟϹ ΛЄΞΙΝ

27. Εἰ ἐπὶ πάϲαιϲ ταῖϲ τῆϲ διοϲημείαϲ παραδό- A ϲεϲι τὴν ϲελήνην φαίνονται λαβόντεϲ οἱ ἀρχαῖοι (ὑπ' αὐτὴν γὰρ τά τε βροντῶν τά τε κεραυνῶν ἐκδέδοται ϲημεῖα), καλῶϲ ἄν τιϲ ἄρα καὶ τὸν ϲελήνηϲ οἶκον ἐπι- λέξαιτο. ὥϲτε ἀπὸ τοῦ καρκίνου καὶ ἐνταῦθα τὴν ἐφήμερον ἀπὸ τῆϲ ϲεληνιακῆϲ νουμηνίαϲ κατὰ τοὺϲ ϲεληνιακοὺϲ μῆναϲ ληψόμεθα τῶν βροντῶν ἐπίϲκε- ψιν· ἐξ ἧϲ τὰϲ τοπικάϲ, ἐφ' ὧν ῥήγνυνται χωρίων B αἱ βρονταί, παρατηρήϲειϲ οἱ Θοῦϲκοι παρέδοϲαν.

ΜΗΝΙ ΙΟΥΝΙΩ

307 Ϲελ. α'. ἐὰν βροντήϲῃ, τῶν καρπῶν εὐφορία ἔϲται, ἐξηρημένων κριθῶν· νοϲήματα δὲ ἐπιϲφαλῆ τοῖϲ ϲώμαϲιν ἐπιϲκήψει.

β'. ἐὰν βροντήϲῃ, ταῖϲ μὲν ὠδινούϲαιϲ ἀπαλλαγὴ μᾶλλον ῥᾳδία, τοῖϲ δὲ θρέμμαϲι φθορά, ἰχθύων γε C μὴν ἀφθονία ἔϲται.

Nigidi tonitruale edidit Rutgers var. lection. p. 247—260 ex *P* (vid. praefat.) || v. 6 πάϲηϲ *P* || ταῖϲ add. Hercher || v. 9 τὴν ϲελήνην *P* || ἐπιλέξατο *P* || v. 11 post νουμηνίαϲ Hase in comm. de Lydi scriptis etc. p. LI διακοϲμήϲαντεϲ addi volt. || v. 12 λειψόμεθα *P* || v. 13 post τοπικὰϲ add. δὴ *P* || v. 16 ϲελ. om. *P* || ἐφορία *P* || v. 19 βροντῆ *P* || ὠδυνούϲαιϲ *P* ||

102 A γ΄. ἐὰν βροντήσῃ καύσων ἔσται ξηρότατος, ὥστε μὴ τοὺς ξηροὺς μόνους ἀλλὰ καὶ τοὺς ὑγροὺς καρποὺς διαφρυγέντας ἀποκαυθῆναι.

δ΄. ἐὰν βροντήσῃ, νεφελώδης καὶ ὑετώδης ὁ ἀὴρ ἔσται, ὡς ἐκ σηπτικῆς ὑγρότητος φθαρῆναι τοὺς καρπούς.

ε΄. ἐὰν βροντήσῃ, ἀπαίσιον τοῖς ἀγροῖς· οἱ δὲ
B χωρίοις ἢ πολίχναις ἐφεστῶτες ταραχθήσονται.

ϛ΄. ἐὰν βροντήσῃ, ἀκμάσασι τοῖς καρποῖς ἐντεχθήσεταί τι θηρίον τὸ βλάπτον αὐτούς.

ζ΄. ἐὰν βροντήσῃ, νοσήματα μὲν ἐνσκήψει, ἀλλ᾽ οὐ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν τεθνήξονται· καὶ οἱ μὲν ξηροὶ καρποὶ ἐπιτεύξονται, οἱ δὲ ὑγροὶ ξηρανθήσονται.

C η΄. ἐὰν βροντήσῃ, ἐπομβρίαν καὶ φθορὰν σίτου δηλοῖ.

θ΄. ἐὰν βροντήσῃ, φθορὰ τοῖς θρέμμασιν ἔσται ἐξ ἐπιδρομῆς λύκων.

ι΄. ἐὰν βροντήσῃ, θάνατος μὲν ἔσται συχνός, εὐθηνία δὲ ὅμως.

ια΄. ἐὰν βροντήσῃ, καύματα μὲν ἀβλαβῆ, τὰ δὲ 308
πολιτικὰ ἐν εὐφροσύνῃ ἔσται.

ιβ΄. ἐὰν βροντήσῃ, ὁμοίως ὡς ἐπὶ τῇ πρὸ ταύτης.

D ιγ΄. ἐὰν βροντήσῃ, δυνάστου πτῶσιν ἀπειλεῖ.

ιδ΄. ἐὰν βροντήσῃ, καυσῶδες μὲν τὸ περιέχον
104 A ἔσται, εὐφορία δὲ τῶν καρπῶν καὶ εὔροια τῶν πο-

v. 1 ἐὰν βροντήσῃ] sic *P*, βροντῆς γενομένης *C* || v. 4 ἐὰν βροντήσῃ] om. *P* et ita semper usque ad finem mensis || v. 9 ἀκμάσασαι *P* || v. 11 μὲν om. *P* || v. 16 φθορὰ] θάνατος *P* || v. 20 τοῖς δὲ πολιτικοῖς *P* || v. 22 hic scribit ἐὰν βροντήσῃ *P* || τῇ πρὸ ταύτης] τῆς ἑνδεκάτης *P* || v. 25 εὔροια — οὐχ] sic corr. Hertz de Nigid. Figul. p. 33 not. 3; εὔροια τῶν ποταμῶν· οὐχ *P*, quod non displicuit Hasio,

ταμῶν καὶ ἀφθονία τῶν ποταμίων οὐχ ἥκιστα ἰχθύων. τὰ σώματά γε μὴν ἐξασθενήσει.

ιε΄. ἐὰν βροντήσῃ, τὰ μὲν πτηνὰ λυμανθήσεται τῷ θέρει, οἱ δὲ ἰχθύες φθαρήσονται.

ις΄. ἐὰν βροντήσῃ, οὐκ ἐλάττωσιν μόνον τῶν ἐπιτηδείων ἀλλὰ καὶ πόλεμον ἀπειλεῖ, ἀνὴρ δέ τις B
εὐτυχὴς ἀφανισθήσεται.

ιζ΄. ἐὰν βροντήσῃ, καύματα ἔσται καὶ μυῶν καὶ ἀσφαλάκων καὶ ἀκρίδων φορά· εὐθηνίαν δὲ ὅμως καὶ φόνους τῷ δήμῳ φέρει.

ιη΄. ἐὰν βροντήσῃ, φθορὰν τῶν καρπῶν ἀπειλεῖ.

ιθ΄. ἐὰν βροντήσῃ, τὰ λυμαινόμενα τοῖς καρποῖς C
θηρία φθαρήσεται.

κ΄. ἐὰν βροντήσῃ, διχόνοιαν ἀπειλεῖ τῷ δήμῳ.

κα΄. ἐὰν βροντήσῃ, ἐλάττωσιν μὲν οἴνου, ἐπίδοσιν δὲ τῶν ἄλλων καρπῶν δηλοῖ καὶ ἀφθονίαν ἰχθύων.

309 κβ΄. ἐὰν βροντήσῃ, ἐπίφθορον ἔσται τὸ καῦμα.

κγ΄. ἐὰν βροντήσῃ, εὐφροσύνην καὶ κακῶν ἀπαλλαγὴν καὶ νόσων ἀφανισμὸν δηλοῖ.

κδ΄. ἐὰν βροντήσῃ, εὐθηνίαν δηλοῖ. D

κε΄. ἐὰν βροντήσῃ, πόλεμοι καὶ μυρία ἔσονται κακά.

ita ut lacunam statueret in phrasi sequenti; εὔροια τῶν ποταμίων οὐχ *C* ||

v. 7 εὐτυχεῖς *P* || ἀφανισθήσεται coni. Hercher, ἀφανεῖται *C*, ἀναφανεῖται *P* || v. 8 καὶ post ἔσται om. *P* || μυῶν corr. H. pro μυιῶν coll. p. 120 *A*, 126 *C*, 140 *A*, 146 *A*, 150 *D* aliis || v. 9 φορά] sic *CP*; id quod Rutgers dedit, φθορά, recepit H. || εὐθηνία *P* || ὁμῶς καὶ coni. male H. (coll. ἅμα καὶ p. 114 *A* et καὶ ὁμοῦ p. 112 *A*) || v. 10 φόνους in suspitionem vocat Hercher || v. 11 φθορὰ *P* || v. 12 τοῖς καρποῖς] sic *P*, τοὺς καρποὺς *C* || v. 18 καὶ ante κακῶν om. *P* || v. 19 καὶ ante νόσων om. *P* ||

106 A κϛ΄. ἐὰν βροντήϲῃ, ὁ χειμὼν τοῖϲ καρποῖϲ ἐπιβλαβὴϲ ἔϲται.

κζ΄. ἐὰν βροντήϲῃ, κίνδυνοϲ ϲτρατιωτικὸϲ τοῖϲ κρατοῦϲιν ἔϲται.

κη΄. ἐὰν βροντήϲῃ, εὐετηρία ἔϲται καρπῶν.

κθ΄. ἐὰν βροντήϲῃ, τὰ τῆϲ βαϲιλίδοϲ πόλεωϲ ἔϲται κρείττονα.

B λ΄. ἐὰν βροντήϲῃ, πρὸϲ βραχὺ θάνατοϲ ἔϲται ϲυχνόϲ.

ΙΟΥΛΙΟϹ

28. α΄ Ἐπὶ τῆϲ ϲεληνιακῆϲ νουμηνίαϲ ἐὰν βροντήϲῃ, εὐθηνία μὲν ἔϲται, τῶν δὲ θρεμμάτων πτῶϲιϲ.

β΄. ἐὰν βροντήϲῃ, καλὸν τῷ φθινοπώρῳ.

γ΄. ἐὰν βροντήϲῃ, χειμῶνα βαρὺν ϲημαίνει.

C δ΄. ἐὰν βροντήϲῃ, ἀέριοι ἔϲονται ταραχαί, ὥϲ ἐξ αὐτῶν ϲπάνιν γενέϲθαι.

ε΄. ἐὰν βροντήϲῃ, εὐθηνία μὲν ϲίτου, ἄρχοντοϲ δὲ ἀγαθοῦ πτῶϲιϲ ἔϲται.

ϛ΄. ἐὰν βροντήϲῃ, νόϲουϲ θανατηφόρουϲ ταῖϲ δουλικαῖϲ τύχαιϲ ἀπειλεῖ.

ζ΄. ἐὰν βροντήϲῃ, κατομβρία ἔϲται βλαβερὰ τοῖϲ 310
ϲπορίμοιϲ.

η΄. ἐὰν βροντήϲῃ, εἰρήνην μὲν τοῖϲ κοινοῖϲ, ὄλε-
D θρον δὲ τοῖϲ βοϲκήμαϲι καὶ βῆχα ξηρὸν ἐνϲκῆψαι δηλοῖ.

v. 1 ὁ om. *P* ‖ v. 3 ϲτρατικὸϲ *C* ‖ v. 5 εὐετηρία] sic etiam *P* ‖ ante καρπῶν add. τῶν *P* ‖ v. 10 μηνὶ Ἰουλίῳ rubre *P* ‖ v. 11 ἐὰν βροντήϲῃ (non βροντῇ) habet *P*, sed omittit in reliquis mensis diebus ‖ v. 12 εὐθηνία] ἐλευθερία *P* ‖ v. 15 ὥϲ — γενέϲθαι (v. 16)] om. *P* ‖ v. 20 ψυχαῖϲ coni. Meursius apud Rutgersium perperam pro τύχαιϲ ‖

θ'. ἐὰν βροντήσῃ, ἐποψίαν θεῶν καὶ ἀγαθῶν πολλῶν πρόοδον δηλοῖ.

ι'. ἐὰν βροντήσῃ, σωτηριώδη ἔσται τὰ ποτάμια 108 A
ὕδατα.

ια'. ἐὰν βροντήσῃ, καῦμα σημαίνει καὶ ὄμβρον βίαιον καὶ σπάνιν σίτου.

ιβ'. ἐὰν βροντήσῃ, ψῦχος τῷ θέρει ἔσται ἀδόκητον, δι' οὗ φθαρήσεται τὰ ἐπιτήδεια.

ιγ'. ἐὰν βροντήσῃ, ἑρπετὰ φανεῖται βλαβερώτατα. B

ιδ'. ἐὰν βροντήσῃ, εἰς ἕνα τὴν πάντων δύναμιν ἐλθεῖν φράζει· οὗτος δὲ ἔσται τοῖς πράγμασιν ἀδικώτατος.

ιε'. ἐὰν βροντήσῃ, διχόνοια ἔσται τοῦ δήμου καὶ τοῦ σίτου ἔνδεια.

ιϛ'. ἐὰν βροντήσῃ, πόλεμον ὁ τῆς ἀνατολῆς βασιλεὺς ἐκδεχέσθω καὶ νόσον ἀπὸ ξηροῦ καύματος.

ιζ'. ἐὰν βροντήσῃ, διαδοχὴν μεγάλου ἄρχοντος C
δηλοῖ.

ιη'. ἐὰν βροντήσῃ, ἔνδειαν καρπῶν ἐξ ἐπομβρίας ἀπειλεῖ.

ιθ'. ἐὰν βροντήσῃ, πόλεμον δηλοῖ καὶ ἀπώλειαν δυνατῶν· ἀφθονία δὲ ἔσται τῶν ξηρῶν καρπῶν.

κ'. ἐὰν βροντήσῃ, αὐχμὸν νοσώδη ἀπειλεῖ.

311 κα'. ἐὰν βροντήσῃ, διχόνοια ἔσται τοῖς ὑπηκόοις, D
ἀλλ' οὐκ εἰς μακράν.

v. 1 θείων *P* || v. 2 πρόσοδον coni. Hercher || v. 5 καὶ ante ὄμβρον om. *P* || v. 6 καὶ ante σπάνιν om. *P* || v. 8 δι' οὗ] καὶ οὐ *P* || v. 10 τὴν] τῶν *P* || v. 13 καὶ om. *P* || v. 16 ἐκδεχέσθαι *C* post locum laceratum in membrana; H. suspicatur intercidisse μέλλει et in commate sequenti verbum aliud || v. 19 ἐπομβρίας] sic etiam *P* || v. 20 ἀπειλεῖ] δηλοῖ *C* || v. 22 καρπῶν habet etiam *P* || v. 25 μακρὸν *C* ||

κβ΄. ἐὰν βροντήσῃ, ἀγαθὰ μὲν τοῖς κοινοῖς πράγμασι, νόσους δὲ τοῖς σώμασι περὶ τὴν κεφαλὴν σημαίνει.

110 A κγ΄. ἐὰν βροντήσῃ, ἡ διχόνοια τοῦ δήμου παυθήσεται.

κδ΄. ἐὰν βροντήσῃ, δυνατοῦ ἀνθρώπου δηλοῖ δυνατὸν ἀτύχημα.

κε΄. ἐὰν βροντήσῃ, τῇ νεολαίᾳ κακῶς καὶ τοῖς καρποῖς μετ᾽ αὐτῆς, νοσώδης δὲ ὁ καιρὸς ἔσται.

B κϛ. ἐὰν βροντήσῃ, ἀπὸ μεγάλης εὐθηνίας ἔνδεια ἔσται.

κζ΄. ἐὰν βροντήσῃ, ἐκβρασμὸν τοῖς σώμασιν ἀπειλεῖ.

κη΄. ἐὰν βροντήσῃ, ἔνδεια ὑδάτων καὶ ὄχλος ἑρπετῶν ἐπιβλαβῶν ἔσται.

κθ΄. ἐὰν βροντήσῃ, εὐετηρίαν δηλοῖ.

λ΄. ἐὰν βροντήσῃ, οἱ ἄνθρωποι ἐκ ποινηλασίας ἐπὶ τὰ χείριστα τῶν πταισμάτων ὀλισθήσουσιν.

C

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

29. α΄. Ἐὰν βροντήσῃ, τὰ τῆς πολιτείας ἠρέμα πως καλλίονα καὶ εὐθηνία ἔσται.

β΄. ἐὰν βροντήσῃ, νόσους ἅμα καὶ ἔνδειαν τῶν ἐπιτηδείων ἀπειλεῖ.

γ΄. ἐὰν βροντήσῃ, δίκας καὶ λέσχας τῷ δήμῳ ἀπειλεῖ.

D δ΄. ἐὰν βροντήσῃ, ἔνδεια τροφῶν λογικοῖς ἅμα 312
καὶ ἀλόγοις ἔσται.

v. 4 ἡ om. *P* || v. 9 ὁ om. *P* || v. 10 ἔσται ἔνδεια *P* || v. 14 καὶ om. *P* || v. 18 ὀλισθήσονται *C* || v. 19 μηνὶ Αὐγούστῳ rubr. *P* || v. 20 εἰ βροντήσῃ *P*, qui in ceteris mensis diebus om. || καὶ ante τὰ add. *C* || v. 26 post λογικοῖς add. τε *P* ||

ε΄. ἐὰν βροντήσῃ, τὰς γυναῖκας συνετωτέρας δηλοῖ.

ϛ΄. ἐὰν βροντήσῃ, μέλιτος μὲν ἀφθονία ἔσται, 112 A ὕδατος δὲ καὶ τῶν λοιπῶν τροφίμων λεῖψις.

ζ΄. ἐὰν βροντήσῃ, ἀνέμους τραχεῖς καὶ νόσους ὁμοῦ σημαίνει.

η΄. ἐὰν βροντήσῃ, νόσον ἀκίνδυνον τοῖς τετραπόδοις ἀπειλεῖ.

θ΄. ἐὰν βροντήσῃ, ὑγίειαν μὲν ἀνθρώποις ὡς ἐκ τοῦ πλείονος ἐπαγγέλλεται.

ι΄. ἐὰν βροντήσῃ, λύπας καὶ μοχθηρίας τῷ πλή- B
θει ἀπειλεῖ.

ια΄. ἐὰν βροντήσῃ, εὐετηρία μὲν ἔσται, πτῶσις δὲ ἑρπετῶν καὶ βλάβη τοῖς ἀνθρώποις.

ιβ΄. ἐὰν βροντήσῃ, χόρτου καὶ βαλάνου ἀφθονία ἔσται, τῇ δὲ πρώτῃ ἡλικίᾳ κακῶς.

ιγ΄. ἐὰν βροντήσῃ, ὄλεθρος ἔσται τοῖς σώμασι λογικῶν τε καὶ ἀλόγων.

ιδ΄. ἐὰν βροντήσῃ, πόλεμον μὲν τοῖς κοινοῖς, C
ἀφθονίαν δὲ τοῖς καρποῖς δηλοῖ.

ιε΄. ἐὰν βροντήσῃ, ἐπὶ τὸ χεῖρον τὰ πράγματα.

ιϛ΄. ἐὰν βροντήσῃ, εἰρήνην βαθεῖαν ἐπαγγέλλεται.

ιζ΄. ἐὰν βροντήσῃ, οἱ χείρους τῶν ἀνθρώπων στυγνάσουσιν.

ιη΄. ἐὰν βροντήσῃ, πόλεμον ἐμφύλιον ἀπειλεῖ.

ιθ΄. ἐὰν βροντήσῃ, φόνους αἱ γυναῖκες καὶ τὸ D
δουλικὸν τολμήσει.

v. 1 post συνετωτέρας add. ἔσεσθαι *P* ‖ v. 4 τροφίμων om. *P* ‖ v. 6 ὁμοῦ om. *P* ‖ v. 9 μὲν om. *P* ‖ v. 10 ἐπαγγέλλει *C* ‖ v. 15 post χόρτου add. μὲν *P* ‖ v. 18 τε om. *P* ‖ v. 23 οἱ] εἰ *P* ‖ v. 24 στυγνάζουσιν *P* ‖ v. 26 φονῶσιν coni. Hercher ‖

κʹ. ἐὰν βροντήσῃ, ὄλεθρον βοῶν καὶ ταραχὰς 313 τοῖς πράγμασιν ἀπειλεῖ.

114 A καʹ. ἐὰν βροντήσῃ, εὐθηνίαν ἅμα καὶ διχόνοιαν τῷ δήμῳ ἀπειλεῖ.

κβʹ. ἐὰν βροντήσῃ, καλὰ μετρίως τὰ πράγματα ἀνὰ πάντα τὸν ἐνιαυτόν.

κγʹ. ἐὰν βροντήσῃ, κεραυνὸν πεσεῖσθαι δηλοῖ καὶ φόνους ἀπειλεῖ.

κδʹ. ἐὰν βροντήσῃ, ἀπώλειαν εὐγενῶν νέων ἀπειλεῖ.

B κεʹ. ἐὰν βροντήσῃ, χειμῶνα καὶ σπάνιν ὀπωρῶν ἔσεσθαι προλέγει.

κϛʹ. ἐὰν βροντήσῃ, πόλεμον σημαίνει.

κζʹ. ἐὰν βροντήσῃ, πολέμους ἅμα καὶ δόλους ἀπειλεῖ.

κηʹ. ἐὰν βροντήσῃ, εὐθηνίαν μὲν τῶν καρπῶν φθορὰν δὲ τῶν βοῶν σημαίνει.

κθʹ. ἐὰν βροντήσῃ, οὐδεμίαν ἐναλλαγὴν σημαίνει.

C λʹ. ἐὰν βροντήσῃ, νόσους τῇ πόλει, ἐφ᾽ ἧς ῥαγήσεται, ἀπειλεῖ.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

30. αʹ. Ἐὰν βροντήσῃ, εὐετηρίαν ἅμα καὶ εὐφροσύνην δηλοῖ.

βʹ. ἐὰν βροντήσῃ, διχόνοια τῷ δήμῳ ἔσται.

D γʹ. ἐὰν βροντήσῃ, κατομβρίαν καὶ πόλεμον δηλοῖ.

v. 7 κεραυνοὺς *P* || καὶ φόνους] φόνους δὲ *C* || v. 11 καὶ om. *P* || v. 12 προλέγει] δηλοῖ *P* || v. 19 νόσους τῇ ἐφ᾽ οἷς *P* || v. 21 μηνὶ σεπτεμβρίῳ rubr. *P* || v. 22 ἐὰν βροντήσῃ hic habet etiam *P*, qui in ceteris mensis diebus omitt. ||

δ΄. ἐὰν βροντήσῃ, δυνατοῦ πτῶσιν καὶ πολέμου παρασκευὴν δηλοῖ.

314 ε΄. ἐὰν βροντήσῃ, κριθῆς μὲν ἀφθονίαν, σίτου δὲ 116 A ἐλάττωσιν δηλοῖ.

ς΄. ἐὰν βροντήσῃ, δύναμις ἔσται ταῖς γυναιξὶ κρείττων ἢ κατ' αὐτάς.

ζ΄. ἐὰν βροντήσῃ, νόσον καὶ πτῶσιν τῷ δουλικῷ ἀπειλεῖ.

η΄. ἐὰν βροντήσῃ, τοὺς μάλιστα δυνατοὺς τοῦ πολιτεύματος σκολιὰ ἐννοεῖν, ἀποτεύξεσθαι δὲ τῶν B νοουμένων κατηγορεῖ.

θ΄. ἐὰν βροντήσῃ, ἄνεμον πνεῦσαι ἐπίνοσον ἀπειλεῖ.

ι΄. ἐὰν βροντήσῃ, ἔρις ἔσται τῷ τόπῳ ἐφ' οὗ ῥαγήσεται πρὸς ἕτερον οὐκ ἄλογος.

ια΄. ἐὰν βροντήσῃ, οἱ ὑπεξούσιοι τῶν εὐγενῶν σκέψονταί τι καινὸν ἐν τοῖς κοινοῖς.

ιβ΄. ἐὰν βροντήσῃ, ἔπομβρον τὸν τοῦ ἀμητοῦ C καιρὸν καὶ λιμὸν ἔσεσθαι λέγει.

ιγ΄. ἐὰν βροντήσῃ, λιμὸν βαρὺν ἀπειλεῖ.

ιδ΄. ἐὰν βροντήσῃ, νόσους ἀπειλεῖ.

ιε΄. ἐὰν βροντήσῃ, κατομβρίαν μὲν δηλοῖ, εὐθηνίαν δὲ ὅμως.

ις΄. ἐὰν βροντήσῃ, ὁ σπόρος πολύς, ἄκαρπος δὲ δηλοῦται.

ιζ΄. εἰ βροντήσῃ, ἔνδειαν τῶν ἀναγκαίων ἀπειλεῖ. D

v. 2 δηλοῖ] δι' αὐτὴν ἔσεσθαι *P* || v. 7 τῶν δουλικῶν *P* || v. 8 ἐξ αὐτῆς ante ἀπειλεῖ del. Hercher || v. 10 ἐννοεῖ *P* || v. 11 νοουμένων coni. Hercher pro ἐσομένων || v. 14 ῥαγήσεται corr. Hercher pro ῥήγνυτο || v. 16 τι καινὸν corr. H., τι κοινὸν *C*, τὸ κοινὸν *P* || ἐπὶ τοῖς κοινοῖς *P*, ἐπὶ τοῖς κακοῖς coni. Rutgers || v. 17 ἔπομβρον *P*, ἐπομβρίαν *C* || v. 19 βαρεῖαν *C* || v. 25 ἀπειλῶν *P* ||

ιη'. εἰ βροντήσῃ, λιμὸν ἅμα καὶ πολέμους σημαίνει.

118 A ιθ'. εἰ βροντήσῃ, ὁ μὲν δενδρώδης καρπὸς ἐπιτεύξεται, νόσοι δὲ καὶ στάσεις δημοτικαὶ ἔσονται.

κ'. εἰ βροντήσῃ, ἀπώλειαν κλεινοῦ ἀνθρώπου 315 καὶ πόλεμον ἀπειλεῖ.

κα'. εἰ βροντήσῃ, λύπας καὶ ζημίας τῷ δήμῳ ἀπειλεῖ.

κβ'. εἰ βροντήσῃ, εὐθηνίαν μέν, χειμῶνα δὲ βαρὺν καὶ ὑγρὸν σημαίνει.

B κγ'. εἰ βροντήσῃ, τὸν χειμῶνα τοῦ ἔτους ἐνδεᾶ προλέγει.

κδ'. εἰ βροντήσῃ, λειψυδρίαν ἀπειλεῖ. τῶν δὲ ἀκροδρύων εὐφορία ἔσται, περὶ δὲ τὸ φθινόπωρον θυέλλαις διαφθαρήσεται.

κε'. εἰ βροντήσῃ, ἐκ διχονοίας τοῦ πολιτεύματος τύραννος ἀναστήσεται, καὶ αὐτὸς μὲν ἀπολεῖται, ζημίαις δὲ ἀφορήτοις οἱ δυνατοὶ ὑποστήσονται.

C

κϛ'. εἰ βροντήσῃ, ὁ κακὸς δυνάστης βουλῇ θεοῦ πεσεῖται.

κζ'. εἰ βροντήσῃ, δυνατοὶ πρὸς ἑαυτοὺς διενεχθήσονται καὶ ἀλλήλους διαβαλοῦσιν.

κη'. εἰ βροντήσῃ, σημεῖα ἔσται πραγμάτων μεγάλων μηνυτικά. εὐλαβητέον δὲ μὴ καὶ πῦρ ἐπομβρήσῃ ἐνιαχοῦ.

D κθ'. εἰ βροντήσῃ, αὐχμὸν ἐπιβλαβῆ ἀπειλεῖ.

v. 5 ἀπειλεῖ] σημαίνει *P* || v. 10 ἐνδεῆ *P* || v. 12 λιψυδρίαν *P* || τῶν δὲ ἀκροδρύων] sic scripsit H., τῶν ἀκροδρύων *P*, τῶν δέκα ἀκροδρύων *C* || v. 14 διαφθαρήσεται corr. Hercher pro διαφθαρήσονται || v. 18 θεοῦ βουλῇ *P* || v. 21 διαβαλοῦσιν coni. H., διαλαβοῦσιν *P*, διαλάβωσιν *C* || v. 22 δ' ἔσται *P*, ἔστι mavolt Rutgers || v. 23 πυρὶ ἐπομβρίσει *C* || v. 24 ἐνιαχοῦ corr. H. pro ἰαχοῦ ||

λ'. εἰ βροντήςῃ, ἀπὸ χειρόνων ἐπὶ τὰ κρείττω τὰ κοινά.

316 ## ΟΚΤΩΒΡΙΟϹ 120 A

31. α'. Εἰ βροντήςῃ, κακὸν τύραννον τοῖς πράγμαςιν ἀπειλεῖ.

β'. εἰ βροντήςῃ, εὐθηνία μὲν ἔςται, φθορὰ δὲ τῶν χερςαίων μυῶν.

γ'. εἰ βροντήςῃ, θυέλλας καὶ ταραχὰς δηλοῖ, δι' ὧν τὰ μὲν δένδρα φθαρήςεται· μεγάλων δὲ ζαλῶν B ἔςται τοῖς κοινοῖς μήνυμα.

δ'. εἰ βροντήςῃ, οἱ ἐλάττους τὰ τῶν κρειττόνων καθέξουςιν, ὑγιεινὸν δὲ ἔςται τὸ τοῦ ἀέρος κατάςτημα.

ε'. εἰ βροντήςῃ, πάντων ἐπιδόςεις τῶν ἀναγκαίων, ἐξῃρημένου ςίτου.

ς'. εἰ βροντήςῃ, ἡ ὄψις μὲν εὐθηνίας, ἀμητὸς C δὲ ἐλάττων, καὶ τὸ φθινόπωρον ἐγγὺς ἄκαρπον.

ζ'. εἰ βροντήςῃ, ὄςπρια μὲν ἄφθονα, οἶνος δὲ ἐλάττων ἔςται.

η'. εἰ βροντήςῃ, ςειςμὸν μετὰ μυκήματος προςδοκητέον.

θ'. εἰ βροντήςῃ, ὄλεθρον θηρίοις ἀπειλεῖ.

ι'. εἰ βροντήςῃ, ἀνδρὸς ἐπαινουμένου πτῶςιν δηλοῖ.

ια'. εἰ βροντήςῃ, ἀλληλανεμίαν ἐπωφελῆ ταῖς D βοτάναις δηλοῖ.

v. 1 ἐπὶ τὰ κρείττονα κοινά *P* || v. 3 μηνὶ ὀκτωβρίῳ rubr. *P* || v. 4 εἰ βροντήςῃ hic habet *P*, qui omitt. per ceterum mensem || v. 7 μυῶν corr. H. pro μυιῶν, quod est in utroque cod. || v. 11 οἱ] εἰ *P* || τὰ add. H. || v. 12 ὑγιεινόν τε *P* || ἔαρος *P* || v. 14 ἐπίδοςις *P* || v. 16 ἡ — εὐθηνίας] om. *P* || v. 17 καὶ om. *P* ||

ιβ΄. εἰ βροντήσῃ, εὐθηνία μὲν ἔσται, σκηπτοὶ δὲ ἐκθλιβήσονται.

122 A ιγ΄. εἰ βροντήσῃ, καλὰ τὰ συναλλάγματα, καὶ εὐθηνία πρὸς αὐτοῖς· ὁ δὲ ἐπὶ τῇ πολιτείᾳ βαρὺς οὐκ ἐπὶ πλέον ἰσχύσει.

ιδ΄. εἰ βροντήσῃ, πόλεμον καὶ φθορὰν βοσκημά- 317
των ἀπειλεῖ.

ιε΄. εἰ βροντήσῃ, σπάνις ἔσται πνεύματος ξηροῦ
B καὶ καυστικοῦ ἐμπίπτοντος τοῖς καρποῖς.

ιϛ΄. εἰ βροντήσῃ, ἐξασθενήσουσιν οὕτως ἄνθρωποι ὡς ἄγνωστοι εἶναι δοκεῖν.

ιζ΄. εἰ βροντήσῃ, πλουσίου ἀνδρὸς καὶ εὐγενῶν εὐτυχήματα.

ιη΄. εἰ βροντήσῃ, ἐπείσακτον εὐθηνίαν δηλοῖ.

C ιθ΄. εἰ βροντήσῃ, δυνάστου πτῶσιν ἢ βασιλέως ἐκβολὴν ἀπειλεῖ, διχόνοιάν τε τῷ δήμῳ καὶ ἀφθονίαν δηλοῖ.

κ΄. εἰ βροντήσῃ, ἕλκη ξένα ἀπειλεῖ, τῷ δὲ πλήθει ἐκ διχονοίας ἐσχάτην ἀτυχίαν.

κα΄. εἰ βροντήσῃ, νόσοι βηχώδεις ἔσονται καὶ στηθῶν κακώσεις.

κβ΄. εἰ βροντήσῃ, μοχθηρίας τῷ δήμῳ καὶ νόσους ποικίλας ἀπειλεῖ.

D κγ΄. εἰ βροντήσῃ, ὁ δῆμος εὐφρανθήσεται παραδόξως.

v. 1 δὲ σκολιαὶ βήσονται *C* || v. 8 σπάνη *C* || v. 10 ἀσθενήσουσιν οὕτως οἱ *P* || v. 11 ἄγνωστοι coni. Hercher pro ἀγνώστους || v. 12 λουσίαν (αν corr. in ου) *P*, sed ante λ spatium pro rubric., οὐσίαν coni. Rutgers || v. 14 ιη΄ om. *P* et postea ιη΄ ponit pro ιθ΄, ιθ΄ pro κ΄ etc. usque ad finem mensis || πείσακτον *P*, sed ante π spatium pro rubr. || v. 15 δυνατοῦ *P* || v. 16 τε om. *P* || v. 17 δηλοῖ scripsi pro ἀπειλεῖ || v. 18 post ἀπειλεῖ add. τοῖς ἀνθρώποις *P* || v. 21 ante κακώσεις add. καὶ *P* ||

κδ΄. εἰ βροντήσῃ, ἐκ διχονοίας τῶν κρατούντων ὁ δῆμος περιέσται.

κε΄. εἰ βροντήσῃ, βαρεῖα ἔσται ἀπὸ τῶν κακῶν 124A δειλία.

κς΄. εἰ βροντήσῃ, αὐξηθήσεται μὲν τὰ θηρία, λιμώξει δὲ ὅμως.

κζ΄. εἰ βροντήσῃ, ἐπομβρίαν δηλοῖ.

κη΄. εἰ βροντήσῃ, ἔνδεια ἔσται τῶν ἀναγκαίων.

318 κθ΄. εἰ βροντήσῃ, ἐπίνοσος ὁ ἐνιαυτός.

λ΄. εἰ βροντήσῃ, οὐκ εὐθηνίαν μόνον ἀλλὰ καὶ B ἐλάττωσιν τῶν πολεμίων καὶ εὐφροσύνην τοῖς πράγμασι δηλοῖ.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

32. α΄. Εἰ βροντήσῃ, διχόνοιαν δηλοῖ τῇ πόλει.

β΄. εἰ βροντήσῃ, εὐθηνίαν προλέγει.

γ΄. εἰ βροντήσῃ, πράγματα ἀναφύεται, δι᾽ ὧν C οἱ ἐλάττους περιέσονται τῶν μειζόνων.

δ΄. εἰ βροντήσῃ, κρείττων ὁ σῖτος.

ε΄. εἰ βροντήσῃ, ζάλην τοῖς πράγμασι δηλοῖ, αἰσθητοῖς τε καὶ ἀλόγοις νόσον.

ς΄. εἰ βροντήσῃ, σκώληκες τῷ σίτῳ λυμανοῦνται.

ζ΄. εἰ βροντήσῃ, τοῖς ὑπὸ τὴν δύσιν ἀνθρώποις D τε καὶ ἀλόγοις νόσοι.

v. 2 ὁ δῆμος τῶν κρατούντων ἐκ διχονοίας περιέσεται *P* || v. 5 εὐξυνθήσεται *P*, εὖ ξυνθήσεται coni. Rutgers || v. 7 ἐπομβρίαν etiam *P* || v. 8 ἔνδειαν τῶν *P* || v. 10 εὐθηνίαν, ἐλάττωσιν τῶν πολεμίων, εὐφροσύνην *P* || v. 13 μηνὶ νοεμβρίῳ rubr. *P* || v. 14 εἰ βροντήσῃ] abhinc semper om. sed hab. v. 18 *P* || v. 16 δι᾽ ὧν corr. Bekker pro δι᾽ οὗ || v. 19 δηλοῖ, αἰσθητοῖς τε] om. *P* || v. 20 δὲ pro τε coni. Bekker || v. 21 τὸν σῖτον *P* || λοιμήνονται *C* || v. 23 τε om. *P* ||

η'. εἰ βροντήσῃ, ἀδδηφαγίας ἔσεσθαι δεῖ διὰ νόσους ἀπειλουμένας.

126A θ'. εἰ βροντήσῃ, δημοτῶν ἀνασκολοπισμοὶ ἔσονται, ἀλλὰ μὴν καὶ ἀφθονία τῶν ἐπιτηδείων.

ι'. εἰ βροντήσῃ, πέρας ἔχει τὰ κακῶς βουλευθέντα τοῖς κρατοῦσιν, ἄνεμος δὲ καυσώδης τοῖς δένδροις λυμαίνεται.

ια'. εἰ βροντήσῃ, εὐχαριστείτωσαν ἄνθρωποι τῷ
B θεῷ· ἄνεμος γὰρ ἐξ ἀνατολῶν ῥεύσει.

ιβ'. εἰ βροντήσῃ, ἐνύπνια τοῖς ἀνθρώποις πλείονα δόξει.

ιγ'. εἰ βροντήσῃ, ἐπικερδῆ μὲν τὸν καιρὸν λοι- 319
μικὸν δὲ ἀπειλεῖ, ἕλμισι δὲ ἐντοσθίοις κακοῖ τὰ σώματα.

ιδ'. εἰ βροντήσῃ, ἑρπετὰ τοῖς ἀνθρώποις ἠρέμα πως λυμαίνεται.

C ιε'. εἰ βροντήσῃ, ὁ μὲν ἰχθὺς ἀφθονώτατος, λοιμώξει δὲ τὰ ἔνυδρα θηρία, καὶ τὰ κοινὰ δῆθεν καλλίονα.

ις'. εἰ βροντήσῃ, ἀκρίδες καὶ μυῶν ἀρουραίων γένεσις, τῷ δὲ βασιλεῖ κίνδυνος, καὶ σίτου ἀφθονία ἔσται.

ιζ'. εἰ βροντήσῃ, νομὴν ἄφθονον τοῖς κτήνεσι δηλοῖ.

ιη'. εἰ βροντήσῃ, πόλεμον δηλοῖ καὶ τοῖς ἀστειοτέροις λύπας.

v. 1 pro ἔσεσθαι H. proposuit εἴργεσθαι, ἔχεσθαι, ἀπέχεσθαι || v. 6 κρατοῦσι καὶ ἄνεμος *P* || v. 7 λυμήνεται *C* || v. 8 εὐχαριστήτωσαν *P* || v. 13 ἕλμιξι *P* || κάκοι (sic!) *P* || v. 16 λυμήνεται *C* || v. 17 λιμώξει *P* || v. 20 ἀκρίδων καὶ μυιῶν *P* || v. 21 τῶν δὲ βασιλέων *P* || καὶ σίτου] σίτου δὲ *P* || v. 23 τομὴν *P* (sed τ rubre) ||

ιθ΄. εἰ βροντήσῃ, γυναικῶν εὐπραγίας. D

κ΄. εἰ βροντήσῃ, λιμὸν ἀλλ' οὐκ εἰς μακρὰν δηλοῖ.

κα΄. εἰ βροντήσῃ, οἱ μύες φθαρήσονται, εὐθηνία 128 A δὲ οὐ σίτου μόνον ἀλλὰ καὶ νομῆς, καὶ ἰχθύων πλῆθος.

κβ΄. εἰ βροντήσῃ, εὐετηρίαν δηλοῖ.

κγ΄. εἰ βροντήσῃ, ἄνεμος νοσώδης πνεύσει.

κδ΄. εἰ βροντήσῃ, φρούριον τῇ πολιτείᾳ χρηστὸν ὑπὸ πολεμίοις τελέσει.

κε΄. εἰ βροντήσῃ, πόλεμος ἐπικίνδυνος ἔσται· καὶ ἄνεμος νοσώδης πνεύσει.

κς΄. εἰ βροντήσῃ, πόλεμον ἐμφύλιον καὶ πτῶσιν B πολλῶν δηλοῖ· ὄμβροι τε ἔσονται λοιμώδεις.

κζ΄. εἰ βροντήσῃ, τὰ αὐτὰ ἀπειλεῖ.

κη΄. εἰ βροντήσῃ, τῆς συγκλήτου πολλοὶ ἀθυμίᾳ φθαρήσονται.

320 κθ΄. εἰ βροντήσῃ, οἱ μὲν χείρους κάλλιον πράξουσιν, αἱ δὲ ἐσόμεναι ὀπῶραι φθαρήσονται.

λ΄. εἰ βροντήσῃ, θεοφιλέστερον οἱ ἄνθρωποι ζήσονται· καὶ εἰκότως σύμμετρα τὰ κακά. C

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

33. α΄. Εἰ βροντήσῃ, εὐετηρίαν μεθ' ὁμονοίας δηλοῖ.

v. 2—6 ad κ΄ et κα΄ *P* transponit, quae ad κγ΄ et κδ΄ leguntur, ad κβ΄, κγ΄, κδ΄, quae ad κ΄, κα΄, κβ΄. || v. 2 ἀλλ' οὐκ εἰς μακρὰν] scripsi ex *P*, οὐ μακρὸν *C* || v. 3 μυῖες *P* || εὐθηνία σίτου, πλῆθος ἰχθύων *P* || v. 8 πολεμίοις etiam *P* || v. 10 καὶ ἄνεμος — πνεύσει] sic scripsi; ἄνεμον νοσώδη ποιήσει *P*, om. haec *C* || v. 12 ὄμβροι τε ἔσονται λοιμώδεις] addidi ex *P* || v. 17 ἐσόμεναι] ἐλπιζόμεναι coni. H. || v. 19 καὶ εἰκότως σύμμετρα scripsi ex coniectura Hasii pro εἰκότως συμμέτρια || v. 20 μηνὶ δεκεμβρίῳ rubr. *P* ||

β'. εἰ βροντήσῃ, ἀφθονία ἰχθύων καὶ καρπῶν διαφερόντως.

γ'. εἰ βροντήσῃ, τοῖς θρέμμασιν ἄνθρωποι καταχρήσονται δι' ἔνδειαν ἰχθύων.

D δ'. εἰ βροντήσῃ, βαρὺς ἔσται χειμών, εὐθηνία δὲ ὅμως.

ε'. εἰ βροντήσῃ, νόσους ψωρώδεις ἀπειλεῖ.

ς'. εἰ βροντήσῃ, θείους ὀνείρους οἱ ἄνθρωποι
130 A ἐνυπνιασθήσονται, οἳ κακὸν πέρας ἕξουσιν.

ζ'. εἰ βροντήσῃ, τὸ αὐτὸ δηλοῖ πᾶσιν.

η'. εἰ βροντήσῃ, νότος ἐπικρατήσει· ἐξ οὗ εὐθηνία μὲν καρπῶν ἔσται, ὄλεθρος δὲ θρεμμάτων.

θ'. εἰ βροντήσῃ, κλεινοῦ ἀνδρὸς πτῶσις ἔσται.

B ι'. εἰ βροντήσῃ, φθορὰν ἀνθρώποις ἐκ νοσημάτων ἀπειλεῖ, οἱ δὲ ἰχθύες ἐπιδώσουσιν.

ια'. εἰ βροντήσῃ, καυσώδης ἡ θερινὴ ἔσται τροπή, καὶ ἀφθονία ἐπείσακτος.

ιβ'. εἰ βροντήσῃ, ἐκ γαστρορροίας νόσους ἀπειλεῖ.

ιγ'. εἰ βροντήσῃ, εὐθηνίαν, νόσους δὲ ἀπειλεῖ. 321

C ιδ'. εἰ βροντήσῃ, ἐμφύλιον ἅμα πόλεμον καὶ εὐθηνίαν δηλοῖ.

ιε'. εἰ βροντήσῃ, πολλοὶ ἐπὶ πόλεμον πορεύσονται, ὀλίγοι δὲ ἀναστρέψουσιν.

ις'. εἰ βροντήσῃ, καινοπρεπῆ πράγματα ἐπὶ τῆς πολιτείας.

ιζ'. εἰ βροντήσῃ, ἀκρίδας φύσεσθαι λεπτὰς ἀπειλεῖ, εὐθηνίαν δὲ ὅμως.

v. 1 ἀφθονίαν *P* ‖ v. 7 ψωρώδεις corr. Hercher pro ψωριώδεις ‖ ἀπειλεῖ] δηλοῖ *P* ‖ v. 8 θείους ὀνείρους corr. Hercher pro ὁσίοις ὀνείροις ‖ v. 10 πεῦσιν *P* ‖ v. 11 νότος ἐπικρατήσει] scripsi ex *P*, νόσος ἐπικρατής *C* ‖ v. 15 δὲ om. *P* ‖ v. 19 εὐθηνία *P* ‖ v. 26 φύσεσθαι *C* ‖

ιη'. εἰ βροντήσῃ, πόλεμος ἔσται βαρύς.

ιθ'. εἰ βροντήσῃ, ἐπίτασιν τοῦ πολέμου ἀπειλεῖ. D

κ'. εἰ βροντήσῃ, ἔνδειαν τῶν ἀναγκαίων λέγει.

κα'. εἰ βροντήσῃ, ἄνεμον θερμὸν καὶ νοσοποιὸν 132 A ῥεῦσαι ἀπειλεῖ.

κβ'. εἰ βροντήσῃ, καυσῶδες ἔσται τὸ θέρος καὶ πολύκαρπον.

κγ'. εἰ βροντήσῃ, ἀνθρώποις νόσον δηλοῖ, ἀλλ' ἀκίνδυνον.

κδ'. εἰ βροντήσῃ, ἐμφυλίους πολέμους τῇ πόλει καὶ ὄλεθρον τοῖς ὑλαίοις θηρίοις ἀπειλεῖ. B

κε'. εἰ βροντήσῃ, ἐκστρατείας κίνησις ἐπὶ πόλεμον, ἀλλ' εὐτυχήσει.

κς'. εἰ βροντήσῃ, νόσους τοῖς θεράπουσιν ἀπειλεῖ.

κζ'. εἰ βροντήσῃ, ὁ βασιλεὺς πολλοὺς ὠφελήσει.

κη'. εἰ βροντήσῃ, ἀκρίδων γένεσις.

κθ'. εἰ βροντήσῃ, ἰσχνότητα τοῖς σώμασιν ὑγιει- C νὴν δηλοῖ.

λ'. εἰ βροντήσῃ, ἀνταρσίαν κατὰ τῆς βασιλείας δηλοῖ καὶ εἰκότως πόλεμον.

322 ## ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

34. α'. Εἰ βροντήσῃ, ἐλαφρὸς ἄνεμος ῥεύσει, ἀλλ' ἀκίνδυνος.

β'. εἰ βροντήσῃ, ἀδόκητος ἔσται πόλεμος. D

γ'. εἰ βροντήσῃ, μετὰ νίκην ἧτταν τοῖς ἐν πολέμῳ φράζει· εὐθηνία δὲ ἔσται.

δ'. εἰ βροντήσῃ, ὁμονοήσει ὁ δῆμος πρὸς εἰρήνην. 134 A

v. 10 ἐμφύλιον πόλεμον *P* ‖ v. 11 τῶν ὑλαίων θηρίων *P* ‖ v. 13 εὐτυχῆς *P* ‖ v. 17 ἰσχυότητα *C* ‖ ὑγιεινὴν etiam *P* ‖ v. 21 μηνὶ Ἰανουαρίῳ rubr. *P* ‖ v. 22 ἄνεμος] κίνδυνος *P* ‖ v. 27 ὁ om. *P* ‖

ε΄. εἰ βροντήσῃ, ὑγίειαν τοῖς κτήνεσι σημαίνει.

ϛ΄. εἰ βροντήσῃ, βηχώδη νόσον ἀπειλεῖ, ἀφθονίαν δὲ ἰχθύων καὶ καρπῶν δηλοῖ.

B ζ΄. εἰ βροντήσῃ, δουλομαχία ἔσται καὶ νόσος συχνή.

η΄. εἰ βροντήσῃ, ὁ δυνάστης τῆς πολιτείας πρὸς τοῦ δήμου κινδυνεύσει.

θ΄. εἰ βροντήσῃ, ὁ τῆς ἀνατολῆς βασιλεὺς κινδυνεύσει.

ι΄. εἰ βροντήσῃ, ἀνέμου κίνησιν σφοδρὰν καὶ σίτου μὲν εὐφορίαν τῶν δ' ἄλλων καρπῶν ἀφορίαν δηλοῖ.

ια΄. εἰ βροντήσῃ, λιμὸν σημαίνει καὶ μέχρις
C ἀλόγων.

ιβ΄. εἰ βροντήσῃ, οἱ ἄνθρωποι τὰς ὄψεις νοσήσουσιν, ἔσται δὲ πολὺς χόρτος καὶ ἰχθύων ἐπίδοσις.

ιγ΄. εἰ βροντήσῃ, νόσους ἀπειλεῖ.

ιδ΄. εἰ βροντήσῃ, σπάνιν καὶ μυῶν γένεσιν καὶ ὄλεθρον τετραπόδων ἀπειλεῖ.

D ιε΄. εἰ βροντήσῃ, στάσιν δουλικὴν καὶ τιμωρίαν αὐτοῖς καὶ εὐθηνίαν καρπῶν.

ιϛ΄. εἰ βροντήσῃ, ὁ δῆμος ὑπὸ τοῦ βασιλέως ταραχθήσεται.

136 A ιζ΄. εἰ βροντήσῃ, νόσους ἀκινδύνους ἀπειλεῖ. 323

ιη΄. εἰ βροντήσῃ, πράγματα ἐκδειματοῦντα τὸν δῆμον ἀναστήσεται.

ιθ΄. εἰ βροντήσῃ, καὶ ὁ βασιλεὺς νικήσει καὶ ὁ δῆμος τὴν κρείττονα ἕξει τάξιν.

v. 2 ἀφθονίαν etiam *P* || v. 5 ὁ om. *P* || v. 7—11 ad θ΄ refert *P*, quod ad ι΄ legitur et vice versa || v. 9 καὶ om. *P* || v. 10 δηλοῖ om. *P* || v. 14 καὶ om. *P* || v. 15 εἰ βροντήσῃ] hic add. *P* || v. 16 μυιῶν *P* || v. 20 ὁ om. *P* || v. 22 ἀπειλεῖ] δηλοῖ *P* || v. 24 ἀναστήσεται corr. Hercher pro ἀναστήσονται || v. 25 καὶ ante ὁ βασιλεὺς om. *P* || v. 26 τάξιν ἕξει *C* ||

κ΄. εἰ βροντήσῃ, εὐθηνία μὲν ἐπείσακτος ἔσται, βηχώδης δὲ νόσος ἐνοχλήσει τοῖς σώμασιν. B

κα΄. εἰ βροντήσῃ, ὁ βασιλεὺς πολλοῖς ἐπιβουλεύσας τέλος ἐπιβουλεύεται.

κβ΄. εἰ βροντήσῃ, εὐθηνία μὲν ἔσται, μυῶν δὲ καὶ ἐλάφων πλῆθος.

κγ΄. εἰ βροντήσῃ, εὐταξίαν τῇ πόλει δηλοῖ.

κδ΄. εἰ βροντήσῃ, νόσον μετὰ ἐνδείας δηλοῖ. C

κε΄. εἰ βροντήσῃ, δουλομαχία ἔσται.

κϛ΄. εἰ βροντήσῃ, πολλοὶ πρὸς τοῦ κρατοῦντος ἀναιρεθήσονται, τέλος δὲ καὶ αὐτός.

κζ΄. εἰ βροντήσῃ, νόσους ἀκινδύνους δηλοῖ.

κη΄. εἰ βροντήσῃ, οἱ μὲν ἐνάλιοι ἰχθύες ἐπιδώσουσι, τὰ δὲ θρέμματα φθαρήσεται. D

κθ΄. εἰ βροντήσῃ, λοιμικὸν καὶ νοσῶδες ἐπὶ πᾶσι τὸ τοῦ ἀέρος κατάστημα.

λ΄. εἰ βροντήσῃ, θάνατον συχνὸν ἀπειλεῖ.

324 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 138 A

35. α΄. Εἰ βροντήσῃ, πόλεμον καὶ πτῶσιν ἀνδρῶν εὐπόρων ἀπειλεῖ.

β΄. εἰ βροντήσῃ, ὁ μὲν σῖτος ἐλάττων, ἡ δὲ κριθὴ κρείττων, καὶ θηρίων μὲν αὔξησις, φθίσις δὲ ἀνθρώπων ἔσται.

γ΄. εἰ βροντήσῃ, ἐμφύλιος ἔσται στάσις.

v. 1 εὐθηνία ἐπείσακτος, βηχώδης νόσος τοῖς σώμασιν *P* || v. 3 ἐπιβουλεύσας] βασιλεύσας *P* || v. 5 μυιῶν *P* || v. 6 πληθύς *P* || v. 11 post αὐτός Rutgers ἕξει vel tale quid addi iubet; debuit certe ἀναιρεθήσεται. || v. 14 φθαρήσεται corr. H., φθαρήεται *C*, φθαρήσονται *P* || v. 18 μηνὶ φεβρουαρίῳ *P* rubr. || v. 22 καὶ et μὲν et δὲ om. *P* || v. 23 ἔσται om. *P* || v. 24 στάσις ἔσται *P* ||

δ΄. εἰ βροντήϲῃ, οἱ ἄνθρωποι οὐ προϲώποιϲ μόνον ἀλλὰ καὶ διανοίαιϲ αὐταῖϲ ταραχθήϲονται.

B ε΄. εἰ βροντήϲῃ, ἄμητοϲ πολὺϲ καὶ ἀνθρώπων ἀπώλεια ἔϲται.

ϛ΄. εἰ βροντήϲῃ, φθορὰ τῶν ξηρῶν καρπῶν, καὶ διαφερόντωϲ τῶν κριθῶν.

ζ΄. εἰ βροντήϲῃ, φθορὰν οὐκ εἰϲ μακρὰν ἀνθρώποιϲ ἀπειλεῖ.

η΄. εἰ βροντήϲῃ, πρᾶγμα μέγιϲτον ἀναφυήϲεται τῇ πολιτείᾳ, καὶ οἱ μὲν ἰχθύεϲ ἐπιδώϲουϲι, τὰ δὲ θηρία φθαρήϲεται.

C θ΄. εἰ βροντήϲῃ, ἐλάττων ἡ κριθή.

ι΄. εἰ βροντήϲῃ, τὰ θηρία τοῖϲ ἀνθρώποιϲ λυμανεῖται.

ια΄. εἰ βροντήϲῃ, εὐτοκία γυναικῶν.

ιβ΄. εἰ βροντήϲῃ, θάνατον ϲυχνὸν ἀπειλεῖ καὶ ἀνέμουϲ ἀήθειϲ.

ιγ΄. εἰ βροντήϲῃ, εὐθηνία μὲν ἔϲται, ϲτάϲιϲ δὲ ὅμωϲ πολιτική.

140A ιδ΄. εἰ βροντήϲῃ, ἀποβολὴν τέκνων καὶ ἔφοδον ἑρπετῶν ἐπιβλαβῆ ἀπειλεῖ.

ιε΄. εἰ βροντήϲῃ, λοιμικὸϲ ἀὴρ ἔϲται, θηρίων τε 325
καὶ μυῶν γένεϲιϲ.

ιϛ΄. εἰ βροντήϲῃ, τῷ μὲν δήμῳ αἴϲιον, τῶν δὲ δυνατῶν ἐκ διχονοίαϲ κακόν.

ιζ΄. εἰ βροντήϲῃ, θέροϲ ἔϲται ἀφθονώτατον.

v. 1 οἱ om. *P* ‖ v. 4 ἔϲται om. *P* ‖ v. 5 καὶ om. *P* ‖ v. 9 γέγιϲτον *P* ‖ ἀναφύϲεται coni. H. coll. p. 146 *A* ‖ v. 11 φαρήϲεται *P* ‖ v. 13 λοιμανεῖται *C* ‖ v. 20 καὶ om. *P* ‖ v. 21 ἀπειλὴν *C* ‖ v. 22 ἔϲται om. *P* ‖ θηρίων καὶ μυιῶν *P* ‖ v. 24 αἴϲιοϲ *P* ‖ v. 26 ἀέροϲ *P* (sed ἀ rubr.) ‖

ιη΄. εἰ βροντήσῃ, ἄνεμον βαρὺν καὶ φλυκτίδων B ἀνάστημα τοῖς σώμασιν ἀπειλεῖ.

ιθ΄. εἰ βροντήσῃ, ἑρπετῶν καὶ ἑλμίνθων πρὸς αὐτοῖς ὄχλος ἔσται.

κ΄. εἰ βροντήσῃ, καλοὺς ἀέρας δηλοῖ.

κα΄. εἰ βροντήσῃ, εὐθηνίαν δηλοῖ.

κβ΄. εἰ βροντήσῃ, ἐπίνοσος ὁ ἀὴρ ἀλλ᾽ οὐ φθαρτικὸς ἔσται.

κγ΄. εἰ βροντήσῃ, ἀνθρώποις μὲν δυσμορφίαν, C ὀρνέοις δὲ φθορὰν ἀπειλεῖ.|

κδ΄. εἰ βροντήσῃ, ὑγίειαν μὲν ἀνθρώποις, ἰχθύσι δὲ καὶ ἑρπετοῖς ὄλεθρον ἀπειλεῖ.

κε΄. εἰ βροντήσῃ, τοῖς τρυφῶσιν ἐναντίον· πόλεμοι γὰρ ἔσονται, καὶ ζάλη βαρεῖα.

κϛ΄. εἰ βροντήσῃ, αὐχμὸν καὶ λειψυδρίαν καὶ D ψώρωσιν τοῖς σώμασιν ἀπειλεῖ.

κζ΄. εἰ βροντήσῃ, στάσιν τῷ δήμῳ δηλοῖ.

κη΄. εἰ βροντήσῃ, εὐθηνίαν μέν, ἄνεμον δὲ νο- 142 A σοποιὸν ῥεῦσαι μαντεύεται.

κθ΄. εἰ βροντήσῃ, πόλεμον καὶ εὐθηνίαν δηλοῖ.

326 λ΄. εἰ βροντήσῃ, ἀγαθὰ σημαίνει μετὰ μακρᾶς τινος τοῦ δήμου διχοστασίας.

ΜΑΡΤΙΟΣ

36. α΄. Εἰ βροντήσῃ, ἅπαν τὸ ἔτος ἀψιμαχίαι καὶ B διχόνοιαι ἔσονται.

v. 1 φλυκτήνων *C*, φλυκταινῶν coni. H. ‖ v. 3 καὶ om. *C* ‖ πρὸς αὐτοῖς] om. *P* ‖ v. 6 εὐθηνίαν etiam *P* ‖ v. 11 ὑγείαν *P* ‖ v. 15 αὐχμόν, λιψυδρίαν, ψωρίωσιν τοῖς σώμασιν (om. ἀπειλεῖ) *P* ‖ v. 20 πόλεμον, εὐθηνίαν (om. δηλοῖ) *P* ‖ v. 21 μικρᾶς coni. Bekker ‖ v. 23 μηνὶ μαρτίῳ rubr. *P* |

β'. εἰ βροντήςῃ, παύςει τὰ προαπειλούμενα.

γ'. εἰ βροντήςῃ, κακοδαιμονία μετὰ ἐνδείας τοῖς πράγμαςιν.

δ'. εἰ βροντήςῃ, εὐθηνία ἀφθονωτάτη ἔςται.

ε'. εἰ βροντήςῃ, εὐήλιον τὸ ἔαρ καὶ εὔκαρπον τὸ θέρος ἔςται.

C ς'. εἰ βροντήςῃ, ὅμοια τοῖς πρὸ ταύτης.

ζ'. εἰ βροντήςῃ, ἄνεμος βαρὺς ἀναςτήςεται, ὁ δὲ κρατῶν τὰ πράγματα κινήςει.

η'. εἰ βροντήςῃ, βροχὰς σημαίνει.

θ'. εἰ βροντήςῃ, φθορὰν μὲν ἀνθρώπων γένεςιν δὲ θηρίων ἀπειλεῖ.

ι'. εἰ βροντήςῃ, φθορὰ τοῖς τετραπόδοις.

D ια'. εἰ βροντήςῃ, κατομβρίαν καὶ ἀκρίδων γένεςιν δηλοῖ.

144 A ιβ'. εἰ βροντήςῃ, δυνατὸς τοῦ πολιτεύματος ἢ στρατηγὸς κινδυνεύςει, διὸ μάχαι συρραγήςονται, καὶ τὰ θηρία τοῖς ἀνθρώποις ἐπέλθῃ.

ιγ'. εἰ βροντήςῃ, εὐθηνία ἔςται, τὰ δὲ θηρία φθαρήςεται, καὶ οἱ ἰχθύες ἐπιδώςουςι· καὶ ἑρπετὰ τοῖς οἰκήμαςιν ἐνοχλήςει, οὐ μὴν βλάψει.

ιδ'. εἰ βροντήςῃ, εὐθηνίαν μὲν σημαίνει, θάνα- 327
B τον δὲ ἀνθρώπων καὶ γένεςιν θηρίων ἀπειλεῖ.

ιε'. εἰ βροντήςῃ, καύματα σημαίνει καὶ λειψυδρίαν καὶ μυῶν ὄχλον καὶ ἰχθύων πολύν.

v. 1 παύςεται coni. Hercher pro παύςει || v. 5 εὔκαρπον etiam *P* || v. 8 στήςεται *C* || ὁ δὲ τῶν πραγμάτων κρατῶν ἀποκινηθήςεται *P* || v. 10 βροχὴν *P* || v. 13 φθορὰν *P* || v. 14 κατομβρία· ἀκρίδων γένεςις *P* || v. 18 ἐπέλθει *P* || v. 19 δὲ om. *P* || v. 20 καὶ ante οἱ om. *P* || καὶ ante ἑρπετὰ om. *P* || v. 24 καύματα, λιψυδρίαν, μυιῶν καὶ ἰχθύων ὄχλον *P* || v. 25 μυῶν corr. H. pro μυιῶν ||

ις'. εἰ βροντήσῃ, ὑγιεινὸν μὲν τὸ ἔτος, ἀλλ' ἐνδεὲς τῶν ἐπιτηδείων.

ιζ'. εἰ βροντήσῃ, πρᾶγμα παράδοξον τῷ δήμῳ συμβήσεται, συχνὴ δὲ φθορὰ ἀνθρώποις τε καὶ θηρίοις τετράποσιν.

ιη'. εἰ βροντήσῃ, κατομβρίαν καὶ νόσον καὶ ἀκρί- C
δων γένεσιν καὶ ἐγγὺς ἀκαρπίαν δηλοῖ.

ιθ'. εἰ βροντήσῃ, αὐχμὸς ξηρότατος καὶ φθοροποιός.

κ'. εἰ βροντήσῃ, εὐπορώτερον οἱ ἄνθρωποι ἅμα καὶ ἀφθονώτερον ζήσονται.

κα'. εἰ βροντήσῃ, εὐθηνίαν μετὰ πολέμους καὶ φθορώδεις αὐχμοὺς δηλοῖ.

κβ'. εἰ βροντήσῃ, φθορὰν μὲν ὀρνέων, ἐπίδοσιν D
δὲ τῶν ἐπιτηδείων.

κγ'. εἰ βροντήσῃ, στάσεις δηλοῖ.

κδ'. εἰ βροντήσῃ, εὐθηνίαν σημαίνει. 146 A

κε'. εἰ βροντήσῃ, καινὰ πράγματα τῷ δήμῳ ἀναφύεται.

κς'. εἰ βροντήσῃ, κτῆσιν ἐπεισάκτων ἀνδραπόδων δηλοῖ.

κζ'. εἰ βροντήσῃ, ἐπείσακτον εὐθηνίαν δηλοῖ.

κη'. εἰ βροντήσῃ, ἀφθονία ἰχθύων θαλαττίων ἔσται.

κθ'. εἰ βροντήσῃ, αἱ γυναῖκες τῆς κρείττονος B
δόξης ἀνθέξονται.

328 λ'. εἰ βροντήσῃ, δυνατός τις τῆς βασιλείας ἐγκρατὴς ἔσται, δι' οὗ εὐφροσύνη.

v. 1 ἐνδεὲς etiam *P* || v. 3 δήμῳ om. *P* || v. 4 τε om. *P* || v. 6 καὶ utrumque om. *P* || v. 10 εὐπορώτερον corr. Hercher pro εὐτροπώτερον || v. 12 εὐθηνίαν etiam *P* || πολέμου *P* || v. 20 ἐπεισάκτων corr. Hercher pro ἐπείσακτον || v. 23 ἔσται om. *P* || v. 25 ἀνθέξονται etiam *P* ||

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

37. α΄. Εἰ βροντήσῃ, ἐμφύλιον στάσιν καὶ ἀπο- C πτώσεις οὐσιῶν ἀπειλεῖ.

β΄. εἰ βροντήσῃ, δίκης σημεῖον, ἐσθλοῖς ἐσθλὰ φερούσης καὶ φαύλοις φαῦλα.

γ΄. εἰ βροντήσῃ, κέρδη ἐξ ἐπεισάκτου εὐθηνίας δηλοῖ.

δ΄. εἰ βροντήσῃ, ὀργὴν τῶν κρειττόνων ἀπειλεῖ τοῖς ἀξίοις.

ε΄. εἰ βροντήσῃ, αὐχμὸν μὲν τῷ ἦρι, ὑγιεινὸν δὲ τὸν ἐνιαυτὸν σημαίνει.

D ϛ΄. εἰ βροντήσῃ, πόλεμοι ἐμφύλιοι ἀναστήσονται.

ζ΄. εἰ βροντήσῃ, ἀγαθὰ πάντα καὶ ἄφθονον εὐετηρίαν δηλοῖ.

148 A η΄. εἰ βροντήσῃ, κατομβρίαν δηλοῖ ἐπίνοσον.

θ΄. εἰ βροντήσῃ, νίκην τῇ βασιλείᾳ δηλοῖ καὶ τοῖς δυνατοῖς εὐφροσύνην.

ι΄. εἰ βροντήσῃ, ἀνδρῶν ἀγαθῶν προκοπαὶ ἔσονται.

ια΄. εἰ βροντήσῃ, τὰ αὐτὰ σημαίνει.

B ιβ΄. εἰ βροντήσῃ, βροχὰς καὶ εὐθηνίας καὶ φθορὰν ἰχθύων δηλοῖ.

ιγ΄. εἰ βροντήσῃ, ἀνθρώποις καὶ κτήνεσι φθορὰν ἀπειλεῖ.

ιδ΄. εἰ βροντήσῃ, ὑγίειαν καὶ εὐθηνίαν δηλοῖ.

ιε΄. εἰ βροντήσῃ, λοιμὸν σημαίνει.

ιϛ΄. εἰ βροντήσῃ, εὐθηνίαν μέν, μυῶν δὲ ἀρου- 329 ραίων γένεσιν δηλοῖ.

v. 1 μηνὶ ἀπριλλίῳ rubr. *P* || v. 5 φερούσης corr. H. pro φέρουσα || v. 10 τὸ ἔαρ *P* || v. 13 φθόνου *C* || v. 16 δίκην (δ rubr.) *P* || τῇ βασιλείᾳ etiam *P* || v. 24 ὑγείαν *P* || εὐθηνίαν etiam *P* || v. 26 εὐθηνίαν etiam *P* || μυιῶν *P* ||

ιζ΄. εἰ βροντήcῃ, ἀφθονίαν τῶν ἐπιτηδείων cημαίνει. C

ιη΄. εἰ βροντήcῃ, διχόνοιαν καὶ ἀνδρῶν ἀcτοχίαν cημαίνει.

ιθ΄. εἰ βροντήcῃ, δυνατὸc ἀνὴρ τῆc πολιτείαc οὐcίαc ἅμα καὶ δόξηc ἀφαιρεθήcεται.

κ΄. εἰ βροντήcῃ, θεοχολωcίαν cημαίνει.

κα΄. εἰ βροντήcῃ, τοῖc μὲν καρποῖc δεξιόν, τῇ δὲ πολιτείᾳ πόλεμον cημαίνει. D

κβ΄. εἰ βροντήcῃ, φθορὰ τῶν μυῶν ἔcται.

κγ΄. εἰ βροντήcῃ, βροχὴν ὠφέλιμον τοῖc cπορίμοιc δηλοῖ. 150 A

κδ΄. εἰ βροντήcῃ, διχόνοια ἔcται τῶν δυνατῶν, τὰ δὲ cκέμματα αὐτῶν ἀναφανήcεται.

κε΄. εἰ βροντήcῃ, εἰρήνη ἀνὰ πάντα τὸν ἐνιαυτόν.

κϛ΄. εἰ βροντήcῃ, ἐλπίδα καρπῶν μεγάλην καὶ ἀμήτων cπάνιν δηλοῖ.

κζ΄. εἰ βροντήcῃ, διοcημία παράδοξοc ὀφθήcεται. B

κη΄. εἰ βροντήcῃ, ὅπλοιc ὁ δῆμοc ἀναζώcεται.

κθ΄. εἰ βροντήcῃ, ἐπικρατήcει ὁ Ζέφυροc.

λ΄. εἰ βροντήcῃ, πραγμάτων καλῶν ἐπομβρία.

ΜΑΙΟϹ

38. α΄. Εἰ βροντήcῃ, φυγὴν τῷ δήμῳ καὶ ἀτιμίαν δηλοῖ. C

β΄. εἰ βροντήcῃ, λιμὸν ἀπειλεῖ.

v. 1 ἀφθονίαν etiam *P* ‖ v. 3 ἀcτοχίαν etiam *P* ‖ v. 8 δεξιὰν *C* ‖ v. 10 μυῶν] sic *P*, μυιῶν *C* ‖ v. 14 ἀναφανήcονται *P* ‖ v. 15 εἰρήνη] sic corr. H., εἰρήνην *P*, om. *C* ‖ v. 16 μεγάλων *P* ‖ v. 17 ἀμήτων etiam *P* ‖ v. 18 διοcημία corr. Hercher pro διοcημεῖα ‖ παραδόξωc *C* ‖ v. 21 πράγματα κακά· ἐπομβρία *P* ‖ v. 22 μηνὶ μαΐω rubr. *P* ‖ v. 23 αὐγὴν (α rubr.) *P* ‖ ἀτιμίαν etiam *P* ‖

γ΄. εἰ βροντήσῃ, ἐπείσακτον εὐθηνίαν δηλοῖ.

δ΄. εἰ βροντήσῃ, εὔκρατος ἀήρ, καὶ οἱ καρποὶ εὔθηνοὶ ἔσονται.

ε΄. εἰ βροντήσῃ, ἐναλλαγὴ τῶν λυπηρῶν τοῖς D πράγμασιν ἔσται, καὶ πλείων ὁ σῖτος ἤπερ ἡ κριθή· τὰ δὲ ὄσπρια φθαρήσεται.

ϛ΄. εἰ βροντήσῃ, θᾶττον ἀκμάσαι τοὺς καρποὺς καὶ φθαρῆναι δηλοῖ.

152A ζ΄. εἰ βροντήσῃ, ὀρνέων καὶ ἰχθύων ἀφθονία ἔσται.

η΄. εἰ βροντήσῃ, ἀπαίσιον τῷ δήμῳ.

θ΄. εἰ βροντήσῃ, λοιμὸν σημαίνει, ἀλλὰ μετρίως ἐπικίνδυνον.

ι΄. εἰ βροντήσῃ, ταραχὰς κατομβρίας καὶ ὑπερχύσεις ποταμῶν ἐπιβλαβεῖς δηλοῖ, σαυρῶν τε καὶ ἑρπετῶν πλῆθος.

B ια΄. εἰ βροντήσῃ, εὐθηνίαν κατά τε τὴν γῆν κατά τε τὴν θάλασσαν ἐλπιστέον.

ιβ΄. εἰ βροντήσῃ, φθορὰ ἰχθύων ἔσται.

ιγ΄. εἰ βροντήσῃ, ἐπίδοσιν ποταμίων ὑδάτων δηλοῖ, νόσους δὲ τοῖς ἀνθρώποις.

ιδ΄. εἰ βροντήσῃ, ἀνατολικὸς ἔσται πόλεμος καὶ φθορὰ πολλή.

ιε΄. εἰ βροντήσῃ, εὐθηνίαν δηλοῖ.

C ιϛ΄. εἰ βροντήσῃ, εὔχεσθαι δεῖ διὰ τὰ ἀπειλούμενα.

ιζ΄. εἰ βροντήσῃ, ὑετὸν σημαίνει.

ιη΄. εἰ βροντήσῃ, στάσιν καὶ ἐξ αὐτῆς πόλεμον καὶ ἔνδειαν τῶν ἐπιτηδείων.

v. 4 ἐναλλαγὴ etiam *P* (ἐ rubr. corr. ex α) ‖ v. 11 ἀναίσιον *C* ‖ v. 14 ταραχαὶ *P* ‖ v. 15 δηλοῖ om. *P* ‖ v. 23 πολλῶν *P* ‖

ιθ΄. εἰ βροντήσῃ, εὐνοίᾳ τοῦ δήμου ἀνήρ τις εἰς ἄκρον εὐδαιμονίας ἀρθήσεται.

331 κ΄. εἰ βροντήσῃ, τοῖς μὲν περὶ τὴν ἀνατολὴν εὐθηνία, τοῖς δὲ ἐπὶ δύσιν οὐχ οὕτως. D

κα΄. εἰ βροντήσῃ, εὐχῶν δεῖ διὰ τὰ ἀπειλούμενα.

κβ΄. εἰ βροντήσῃ, κατομβρίαν καὶ φθορὰν τῶν θαλαττίων ἰχθύων σημαίνει. 154 A

κγ΄. εἰ βροντήσῃ, εὐομβρίαν καρποφόρον δηλοῖ.

κδ΄. εἰ βροντήσῃ, μεγάλα κακά, ὡς ἐξ ἀθυμίας λειποθυμῆσαι τοὺς ὑπηκόους.

κε΄. εἰ βροντήσῃ, ἀνάπαυλαν καὶ ὕφεσιν τῶν κακῶν ἐλπιστέον. B

κς΄. εἰ βροντήσῃ, καλὸν τοῖς περὶ γεωργίαν ἔχουσιν.

κζ΄. εἰ βροντήσῃ, διοσημία ἔσται καὶ κομήτης ἐξαφθήσεται.

κη΄. εἰ βροντήσῃ, ὡσαύτως ἔσται.

κθ΄. εἰ βροντήσῃ, πόλεμον ἀρκτῷον σημαίνει, ἀλλ᾿ ἀκίνδυνον τοῖς πράγμασιν.

λ΄. εἰ βροντήσῃ, τὰ φυτὰ τῷ ἀνέμῳ συντριβήσεται. C

Ταύτην τὴν ἐφήμερον βροντοσκοπίαν ὁ Νιγίδιος οὐ καθολικὴν ἀλλὰ μόνης εἶναι τῆς Ῥώμης ἔκρινεν.

v. 1 τις delet Hercher ‖ v. 5 εὐχῶν] εὔχεσθαι *P* ‖ v. 8 σημαίνει] δηλοῖ *P* ‖ v. 9 ἀνομβρίαν (ἀ rubr.) *P* ‖ καρποφθόρον coni. Rutgers ‖ v. 10 ἀτιμίας *P* ‖ v. 12 ὕφεσιν etiam *P* ‖ v. 16 διοσημία corr. Hercher pro διοσημεῖα ‖ διοσημία — ἐξαφθήσεται] *C* iterat id quod ad κς΄ legitur ‖ v. 21 τῷ ἀνέμῳ scripsi ex *P*, qui sic habet correct. ex τῶν ἀνέμων, *C* τῶν ἀνέμων ‖

156 # ΒΡΟΝΤΟϹΚΟΠΙΑ 332

ЄΚ ΤΩΝ ΦΟΝΤΗΙΟΥ ΤΟΥ ΡΩΜΑΙΟΥ

ΚΑΘ' ЄΡΜΗΝЄΙΑΝ ΠΡΟϹ ΛЄΞΙΝ

A 39. Ϲελήνηϲ ἐχούϲηϲ τὸν αἰγόκερων εἰ ἐν ἡμέρᾳ βροντὴ γένηται, τύραννον ἐπαναϲτήϲεϲθαι ἀπειλεῖ τοῖϲ ἀπὸ τῆϲ ϲτενῆϲ θαλάϲϲηϲ ἄχρι Νείλου χωρίοιϲ, ἐκπεϲεῖν δὲ ὅμωϲ αὐτὸν τῆϲ ἐγχειρήϲεωϲ. οὐχ ἥκιϲτα δὲ καὶ τῶν ἐπιτηδείων ἔϲται ἐλάττωϲιϲ. ὑπονοϲτήϲει δὲ καὶ ὁ Νεῖλοϲ, καὶ διχόνοια ἔϲται τέκνοιϲ πρὸϲ γονεῖϲ, καὶ ταραχαὶ τῶν ἀρχόντων ἐνίοιϲ. Πέρϲαι δὲ καὶ οἱ τῆϲ Εὐρώπηϲ τὸ δυτικὸν ἔχοντεϲ ἠρεμήϲουϲιν. εἰ δὲ νυκτόϲ, ἔθνη βάρβαρα
B κατ' ἀλλήλων ἐξενεχθήϲεται, καὶ δογμάτων ἕνεκα τὰ τῆϲ Ῥωμαϊκῆϲ εἰρήνηϲ ϲαλευθήϲεται, καὶ τόπουϲ δέ τιναϲ τοῦ πολιτεύματοϲ πολέμιοι πρὸϲ βραχὺ καθέξουϲιν. ἄρχοντεϲ ἐκ τῶν δυτικῶν ὁρμώμενοι ἡγήϲονται παρανόμωϲ τῶν κοινῶν. δυϲδαίμονεϲ δὲ ἔϲονται οἱ τῶν ἀνθρώπων πλείουϲ, καὶ χειμῶνεϲ πικροί, καὶ ναυάγια, καὶ ϲάλοι ϲφαλεροί.

Ϲελήνηϲ ὑδροχόῳ οὔϲηϲ εἰ ἐν ἡμέρᾳ βρον-
C τήϲῃ, κλεινῶν ἀνθρώπων καταλύϲειϲ ἐμπρηϲμούϲ τε βαρεῖϲ. καὶ ὁ μὲν ἄμητοϲ ἱλαρόϲ, ἀκρίϲι δὲ καὶ θη-

Fontei tonitruale reperitur etiam in *P* fol. 185 rect. et *R* fol. 70 vers., in *P* sequitur statim post cap. 26 omittiturque inscriptio generalis, quae hic v. 1—3 legitur, quam librarius iam supra (v. cap. 23) posuerat, sed inscribitur tantum περὶ βροντῶν ἀπὸ ϲελήνηϲ || v. 2 Φοντηίου corr. Schmitz in nov. mus. Rhen. XI p. 299 pro Φωντηίου || v. 4 ante ϲελήνηϲ *P* rubr. add. τῆϲ et sic semper || v. 8 καὶ τῶν] ἢ τῶν *C*, καὶ ἡ τῶν *P* || v. 16 δυτικῶν] ναυτικῶν *PR* || v. 20 οὔϲηϲ om. *P* ||

333 ρίοις ἐκδοθήσεται, ἡ δὲ σταφυλὴ σφηξί. καὶ τὸ πάντων σχετλιώτατον, φάσματα τοῖς σώμασιν ἐνοχλήσει μετὰ νόσων, καὶ τῶν ὑδάτων διαμαρτήσει τὸ νόστιμον. καὶ οἱ μὲν ἐλάττονες τὰς τύχας ἐπὶ τὸ βέλτιον 158 A ἀνασπασθήσονται, οἱ δὲ μείζους ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐκπεσοῦνται. ἀμετρία τε τῶν νόμων τὴν εἰρήνην ταράξει, καὶ ἐθνικῶν ἔσται ἐπὶ τῆς πολιτείας πάροδος. εἰ δὲ νυκτὸς βροντήσῃ, ἀπολεγέτω μὲν τῇ εἰρήνῃ τὸ δυτικόν, ὁ δὲ ἄμητος τῆς Ἀσίας εὐκταιότατος, καὶ οἱ ἄρχοντες παρὰ τὸ κρατοῦν ἐν αὐτοῖς οὐ σφόδρα τοὺς ὑπηκόους λυπήσουσι.

Σελήνης ἰχθύσιν οὔσης ἐὰν βροντὴ ἐν ἡμέρᾳ γένηται, ὑδάτων ἐπίδοσιν δηλοῖ οὐ ποταμίων μόνον ἀλλὰ καὶ θαλαττίων, ἀχλύν τε τῷ ἀέρι, ἀλλὰ καὶ ἀφανισμὸν τοῖς ἰχθύσιν ἀπειλεῖ. τὰ δὲ θηρία πρὸς τὰς παγίδας αὐτομολήσει· φυτεύειν δ' ὅμως φυτὰ ἐπευκταῖον. καὶ νοσῶδες μὲν τὸ κατάστημα, οἱ δὲ ἄρχοντες ἀνωμάλως διακείσονται. εἰ δὲ νυκτὸς...... B

40. Σελήνης οὔσης κριῷ ἐὰν βροντὴ γένηται C ἐν ἡμέρᾳ, φυγὴν μὲν Ἀραβίοις, λοιμὸν δὲ Πέρσαις ἀπειλεῖ. εἰ δὲ νυκτί, Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην ταράξουσι πολέμιοι, οἵ τε ναυτιλλόμενοι οὐκ ἔξω κινδύνων ἔσονται. καὶ ἀφθονία μὲν τῶν καρπῶν ἔσται, δυνατοῦ δὲ προσώπου πτῶσις· καὶ τὰ κοινὰ ἐγγὺς εὐθηνίας ἔσται.

v. 1 εὐδοθήσεται *C* || σφηξί corr. Hercher pro σφιγξί || v. 2 σχετλιώτατον corr. Hercher pro σχετλιώτερον coll. p. 94, 3 || v. 5 ἀνασπασθήσονται] ἁρπασθήσονται *PR* || v. 10 παρὰ] ἄρα *C* || v. 12 οὔσης om. *P* || εἰ ἐν ἡμέρᾳ βροντήσῃ *P* || v. 18 εἰ δὲ νυκτὸς] add. *P* et duorum versuum spatium relinquit; ceteri omitt. || v. 19 οὔσης — γένηται] ἐὰν βροντήσῃ *P* || v. 22 πόλεμον *P*, πόλεμοι *R* ||

Σελήνης οὔσης ταύρῳ εἰ ἐν ἡμέρᾳ βροντήσῃ, ἐπομβρίαν δηλοῖ καὶ χαλαζώδη τὸν ἀέρα, καὶ ποτα-
D μῶν προχεύματα. καὶ ὁ μὲν ἰχθὺς ἄφθονος, οἱ δὲ περὶ τοὺς θαλαττίους πόρους ἀγρυπνοῦντες λυπη- 334
ρότατοι. καὶ ὁ μὲν ἄμητος ἀγαθός, τοῖς δὲ κτήνεσι λοιμός. εἰ δὲ νύκτωρ, καρπῶν μὲν ἔνδειαν, ὑετώδες δὲ καὶ χαλαζῶδες τὸ θερινὸν κατάστημα. ἀμβλωσίς
160 A τε γυναικῶν συμβήσεται, καὶ τὸ νόστιμον ὕδωρ ἐπιλείψει· καὶ κινήσεις μὲν στρατευμάτων λυπηραί, τῇ δὲ ἀνατολῇ τύραννος οὐκ εὐτυχὴς ἐνοχλήσει.

Σελήνης οὔσης διδύμοις εἰ ἐν ἡμέρᾳ βροντήσῃ, θεοσεβέστατα ἔσται τὰ κοινά· εἰ δὲ ἐν νυκτί, τὰ ἐναντία.

Σελήνης οὔσης καρκίνῳ εἰ ἐν ἡμέρᾳ βροντὴ γένηται καὶ νεκρὰ συμβαίη, ταραχαὶ τοῖς κοινοῖς πράγμασιν ἔσονται καινοτομίαι τε τοῖς πράγμασιν ἐπὶ
B τὸ χεῖρον· οἱ δὲ καρποὶ ψεύσονται. ἀλλὰ μὴν καὶ ἡ θάλασσα τοῖς ναυτιλλομένοις ὀλεθρία ἔσται, καὶ φθορὰ μὲν ἀνθρώπων, ἀφθονία δὲ ἰχθύων. εἰ δὲ ἐν νυκτί, Αἰθίοψι καὶ Πέρσαις ὄλεθρος ἐνσκήψει· τὰ δὲ δυτικὰ οὕτως λιμώξει ὡς καὶ εἰς Αἴγυπτον δι' ἔνδειαν καταφυγεῖν.

Σελήνης οὔσης λέοντι ἐὰν βροντὴν ἐν ἡμέρᾳ γενέσθαι συμβαίη, δόλον κατὰ τῆς βασιλείας μελετᾶσθαι δηλοῖ. καινισμοί τε νόσων ἔσονται, καὶ θάνα-

v. 1 οὔσης] ἐν *P* || v. 3 προχεύματα corr. Hercher pro παροχεύματα || v. 11 οὔσης] ἐν *P* || v. 12 εἰ δὲ νυκτί, τοὐναντίον *P* || v. 14 οὔσης] ἐν *P* || βροντὴ γένηται] βροντήσῃ *P* || v. 15 καὶ νεκρὰ συμβαίη] om. *PR* || v. 19 δὲ νυκτὶ *CP* || v. 21 καταφυγεῖν] sic *P*, καταφυγὴν *C*, φυγεῖν *R* || v. 23 οὔσης] ἐν *P* et sic semper || ἐὰν βροντήσῃ, δόλον *P* || v. 25 pro νόσων coni. νόμων H. || ἔσονται om. *C*

τοι τοῦ πλήθους ἐκ τιμωριῶν. καὶ ὁ μὲν ἄμητος C ἄφθονος ἔσται, ὑπὸ δὲ πολεμίων διαρπαγήσεται, καὶ διαφερόντως κατὰ τὸ δυτικόν. κατισχύσουσί τε καὶ ἀδικήσουσιν οἱ ὑπερέχοντες τὸ ὑπήκοον. εἰ δὲ νυκτός, καὶ οὕτως ἡ βασιλεία ἐπιβουλευθήσεται, καὶ 335 μέρος τῆς ἀνατολῆς ὑπὸ βαρβάροις τελέσει. κατόμβρισις δὲ τοῖς ὑγροῖς καρποῖς λυμανεῖται. ἐπισυρήσονται δὲ τοῖς κτήνεσιν ἑρπετὰ θανατηφόρα· δυνατοὶ δὲ τῆς πολιτείας πεσοῦνται.

41. Σελήνης οὔσης παρθένῳ εἰ ἐν ἡμέρᾳ D βροντήσῃ, ὑγρότερον ἔσται τὸ τοῦ ἀέρος κατάστημα, ἀφθονία δὲ τῶν ξηρῶν καρπῶν, ὡς ἠρέμα πως ἐπιρρεπεστέρους γενέσθαι τοὺς ἀνθρώπους ἐπὶ τὰ πταί- 162A σματα. ἔσται δὲ καὶ φθορὰ τοῦ γυναικείου ἔθνους. εἰ δὲ νυκτός, λοιμὸς ἐνσκήψει τοῖς δυτικοῖς· τὰ δὲ θηρία οὕτως ἐπελεύσεται τοῖς ἀνθρώποις ὡς φωλεοῖς αὐτοὺς ἐγκατακρύπτεσθαι· καὶ δυνατῶν δὲ ἀνδρῶν ἔσται πτῶσις, καὶ ἔνδεια ξηρῶν καρπῶν.

Σελήνης οὔσης ζυγῷ εἰ ἐν ἡμέρᾳ βροντήσῃ, ἀγαθὰ ἐκδεχέσθωσαν ἄνθρωποι, ἐξῃρημένων Αἰγυπτίων. εἰ δὲ νυκτός, ἡ μὲν νεολαία ἐν ὅπλοις τελέ- B σει καὶ ἐν πολέμοις φθαρήσεται, ἀφθονία γε μὴν τῶν καρπῶν ἔσται, ὑπὸ δὲ βαρβάρων δαπανηθήσεται.

Σελήνης οὔσης σκορπίῳ ἐὰν ἐν ἡμέρᾳ βροντὴν ἢ ἀστραπὴν γενέσθαι συμβαίη, Ἄράβιοι ταραχθήσονται, ἔνδεια δὲ τῶν καρπῶν ἔσται, καὶ οἱ ἄνθρωποι κατ' ἀλλήλων χωρήσουσιν. Ἀσσυρία γε μὴν πιε-

v. 2 διαρπαγήσεται corr. Hercher pro διαρπαγήσονται || v. 6 κατόμβρησις malit Hercher || v. 7 post δὲ add. καὶ *R* || v. 11 βροντήσῃ transponit *P* ante ἐν ἡμέρᾳ || v. 19 βροντήσῃ transponit *P* ante ἐν ἡμέρᾳ || v. 24 εἰ βροντήσῃ ἐν ἡμέρᾳ ἢ *P* ||

cθήcεται λιμῷ. εἰ δὲ νυκτόc, πυρκαϊαὶ μὲν ἔcονται,
C πτώcειc δὲ πόλεων παραλίων καὶ διαφθορὰ καρπῶν
καὶ τετραπόδων, θηρίων δὲ παντοίων ἐπιδρομή· ὅθεν
εὔχεcθαι δεῖ, ὅπωc μὴ καὶ κεραυνῶν ἐνcκήψεcιν ἀναλωθῶcι.

Cελήνηc οὔcηc τοξότῃ ἐὰν ἐν ἡμέρᾳ βροντήcῃ, 336
Πέρcαιc ἀφανιcμὸν ἀπειλεῖ, καὶ ὁ βαcιλεὺc δὲ
αὐτῶν δολοφονηθήcεται, εὐκαρπία δὲ ἔcται καὶ χειμῶνεc εὔδιοι ἔcονται, καὶ φθορὰ μὲν ἀνθρώπων, ἀνδραποδιcμοὶ δὲ πόλεων. εἰ δὲ ἐν νυκτί, ἐπομβρίαν
D δηλοῖ, καὶ κάματον δὲ τοῖc ἐγκύμοcι καὶ νόcουc καὶ θανάτουc αἰφνιδίουc, ὡc περιττεύειν μὲν τοὺc καρπούc, ἀπολείπεcθαι δὲ τοὺc δαπανῶνταc. ἔcονται δὲ cάλοι καὶ ἄνεμοι βίαιοι, καὶ ἀφανιcθήcεται ἀνὴρ δυνατὸc καὶ βαρὺc τοῖc πράγμαcιν.

v. 1 λοιμῷ *C* || v. 4 ἀναλωθήcονται *P* || v. 6 ἐὰν] εἰ *P* || v. 9 καὶ add. Hercher || v. 10 ἐν om. *P* ||

ΚΑΘΟΛΙΚΗ ЄΠΙΤΗΡΗϹΙϹ 164

ΠΡΟϹ ϹЄΛΗΝΗΝ

ΠЄΡΙ ΚЄΡΑΥΝΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΚΑΤΑϹΤΗΜΑΤΩΝ,

ЄΚ ΤΩΝ ΛΑΒЄΩΝΟϹ ΚΑΘ' ЄΡΜΗΝЄΙΑΝ ΠΡΟϹ ΛЄΞΙΝ, ΑΠΟ ΤΗϹ ΘЄΡΙΝΗϹ ΤΡΟΠΗϹ

42. Εἰ κατὰ τὴν ἑνδεκάτην τοῦ καρκίνου μοῖραν A
σελήνη εἴη κριῷ, ἔσονται ἀχλύες καὶ βρονταὶ καὶ χάλαζαι, ταραχαὶ δὲ τοῖς δένδροις ἐκ βιαιοτέρων πνευμάτων, καὶ ζάλη ἀερία, τίμιοί τε οἱ καρποί, καὶ αὐχμηρὸν τὸ περιέχον ἐκ λοιμικῆς θερμασίας. εἰ δὲ ταύρῳ, ἔνδεια μὲν ἔσται τῶν ἐπιτηδείων, ἐλαίου δὲ
337 διαφερόντως, τὰ μέντοι σταθμῷ ἀποδιδόμενα εὐτελῆ
ἔσται. διδύμοις γε μὴν οὔσης τῆς σελήνης ἐπὶ τῆς θε- B
ρινῆς τροπῆς ἀμφίβολος ἔσται ὁ ἐνιαυτός· ἡγήσεται μὲν γὰρ ὑγρότης, ἕψεται δὲ ξηρότης, καὶ ὁ μὲν σῖτος ἐλάσσων, κρείττων δὲ ὁ οἶνος, καὶ οὐχ ἥκιστα τὸ ἔλαιον ἀφθονώτατα διαρκέσει. καρκίνῳ δὲ οὔσης σελήνης ἐπὶ τῆς θερινῆς τροπῆς, ὡς προϋποδέδεικται, εὔφορος ὁ ἐνιαυτὸς ἔσται περὶ πάντας τοὺς καρπούς, ξηρούς τε καὶ ὑγρούς· εἰκότως οὖν εὐθηνίαν προσδο-
κητέον. εἰ δὲ ἐπὶ τοῦ λέοντος σελήνης οὔσης ἡ θε- C
ρινὴ συνέλθοι τροπή, βροντώδη καὶ θυελλώδη ἄν τις ἐκδέξαιτο τὸν ἀέρα· νεφώδης γὰρ ἔσται καὶ ἀχλυώδης, ὡς περιττευούσης τῆς ἐξ ὑπερῴων ὑγρασίας τοὺς μὲν ξηροὺς καρποὺς ἐλαττωθῆναι, τοὺς δὲ ὑγροὺς

v. 1 Labeonis dissertatio extat etiam in *R* fol. 71 et *F* fol. 153 || v. 6 ἑνδεκάτην] ια̅ *F* || v. 7 σελήνη] καὶ *C* || v. 8 πνευμάτων] ἀνέμων *R* || v. 19 εὔφρονος *C* || v. 22 θελλώδη *C* || v. 23 ἐκδέξοιτο *CF* ||

166 A ἐπιδοῦναι. ὅταν δὲ ἐπὶ τῆς θερινῆς τροπῆς σελήνη
τὴν παρθένον ἔχοι, στεῖρος μὲν καὶ ἐγγὺς ἄκαρπος
ὁ ἐνιαυτός, ἐκ δὲ ἀδοκήτου περί τε τοὺς ξηροὺς καρ-
ποὺς καὶ ὑγροὺς ἔσται τις παραψυχή. ζυγῷ οὖσα ἡ
σελήνη εἰ τὴν θερινὴν καταλάβοι τροπήν, εὔφορον
μὲν καὶ αὐτάρκη τὸν ἐνιαυτὸν ἐμφαίνει περὶ τοὺς
ξηροὺς καρπούς, ὑγρὸν δὲ ὅμως καὶ ἔπομβρον· καὶ
B τὰ σταθμῷ διδόμενα τίμια ἔσται, τὸ δὲ ἔλαιον σὺν
καὶ τῷ οἴνῳ ἔσται τιμιώτατον. σκορπίῳ σελήνης ἐπὶ
τῆς μὲν θερινῆς τροπῆς τυγχανούσης ξηρὸς καὶ ὄψι-
μος ὁ ἐνιαυτὸς ἐπὶ τοῖς καρποῖς ἔσται, χαλαζώδης
δὲ οὐχ ἥκιστα καὶ ταρακτικός· ὅ γε μὴν σπόρος, καὶ
εἴ τι ὑπὸ γῆν, ἔξω ἐλπίδος· λιμὸς οὖν ἔσται πάντως
καὶ φθορὰ τῶν ἀνθρώπων. τοξότην ἐχούσης σελήνης
ἐπὶ τῆς τοῦ θερινοῦ κέντρου τροπῆς, πλημμύρα ἔσται 339
C ὑδάτων ἀτμοί τε καὶ χαλαζώδεις ὄμβροι, καὶ φθορὰ
τῶν πτηνῶν, καὶ ναυάγια οὐ μικρά, καὶ ἐλαττώσεις
μὲν τῶν ὑγρῶν καρπῶν, ἀφθονία δὲ τῶν ξηρῶν.
ὅταν γε μὴν τὸν αἰγόκερων ἔχῃ σελήνη ἐπὶ τῆς ἐν
θέρει τροπῆς, οὕτως ἐπομβρήσει ὁ ἀὴρ ὡς ἐμποδὼν
γενέσθαι τῇ συναγωγῇ τῶν καρπῶν καὶ μεταμελῆσαι
τοῖς γεωργοῖς τῆς ἐπὶ τῷ σπόρῳ σπουδῆς· ἐκ παρα-
δόξου δὲ οἱονεὶ τῆς προνοίας οἴνου μὲν καὶ ἐλαίου
ἀφθονία, ἥκιστα δὲ λοιμῶδες τὸ τοῦ ἀέρος κατάστη-

v. 2 ἀκαρπίας *F* || v. 4 παραψυχή] παρατροπὴ *F* || οὖσα ἡ σελήνη] scripsi ex *F*, ceteri οὔσης σελήνης || v. 5 εὔφορος μὲν καὶ αὐτάρκης ἔσται ὁ ἐνιαυτὸς περὶ *F* || v. 7 ὑγρὸς *F* || ἔπομβρος *F* || v. 8 post τίμια ἔσται *R* add. πάνυ || v. 9 ἔσται om. *F* || τιμιώτατα *CR* || post σελήνης *F* add. οὔσης || v. 10 μὲν θερινῆς] ἐν θέρει *F* || v. 11 ζαλαζώδης *C* || v. 14 τῶν om. *F* || v. 19 τὸν om. *F* || v. 20 ἐπομβρίσει *F* || ἐμποτίδ' *F* || v. 23 δὲ ante οἱονεὶ om. *F* || οἶνος *F* ||

μα. τῷ δ' ὑδροχόῳ ἢ τοῖς ἰχθύσιν ἐνδιατριβούσης D σελήνης τὰ αὐτὰ μὲν ἔσται σχεδὸν περὶ τὴν τῶν καρπῶν ἐκδοχήν, ἐλάττους δὲ ἔσονται οἱ ἰχθύες πρὸς αὐτοῖς, καὶ διαφερόντως οἱ ποτάμιοι καὶ ὅσοι θαλάσσης ἔξω μειωθήσονται.

ΠΕΡΙ ΚΕΡΑΥΝΩΝ 168 A

43. Τὰς φύσεις τῶν πραγμάτων λέγειν, καὶ ὅπως γίνεσθαι κεραυνοὺς ἡ παλαιότης ὑπολαμβάνει, τοῖς ἀρχαιοτέροις ἀποχρώντως τῆς περὶ τῶν τοιούτων θεωρίας διαληφθείσης οὐ τούτου καιρός, οὐδὲ τὸ ἐπάγγελμα τουτὶ προύθηκεν, ἀλλ' ὅπως κατὰ τὴν Θούσκων παράδοσιν ἐπιγνωσθεῖεν οἱ κεραυνοί, B τί ἄρα παραδηλοῦσιν ἐκπίπτοντες. ἐν τούτοις μὲν εἰδέναι χρὴ ὡς οὐ κατὰ πάντα τὸν ἐνιαυτὸν κεραυνοὶ ἀποθλίβονται· οὐδὲ γὰρ ἐπὶ θέρους ἢ ἐπὶ χειμῶνος
339 τοῦτο συμβαίνειν πέφυκε καθόλου, ἀλλ' ἐν ἦρι ἢ μετοπώρῳ, περὶ τὴν πλειάδος καὶ ἀρκτούρου ἐπι-

v. 1 ἢ] ἤτοι *CR* || v. 2 τὰ αὐτὰ] ταῦτα *F* || v. 3 δὲ corr. Hercher pro γὰρ || οἱ om. *F* || v. 5 ἔξω μειωθήσονται] sic *F*, εξωμιωθησονται *C*, ἔξω μαιωθήσονται *R* || v. 6 c. 43—52 reperitur etiam in *V* et *L* fol. 16 v. || v. 7 τὰς φύσεις] τὸ τῆς φύσεως *L* || v. 8 ὅπως] οὕτως *C* || ὑπολαμβάνειν *C* || post ὑπολαμβάνει *L* add. περιττὸν || v. 9 ἀρχαίοις *CL* || τῶν τοιούτων] τούτων *L* || v. 10 οὐ] οὐδὲν γὰρ *L* || οὐδὲ — προύθηκεν] om. *L* || v. 13 προδηλοῦσιν *L* || v. 14 οὐ κατὰ πάντα] οὐκ ἅπαντα *C*, οὐκ ἀνὰ πάντα coni. Bekker || v. 15—16 Plin. II 135 *hieme et aestate rara fulmina* || ἐν θέρει ἢ χειμῶνι *L* || ἢ ἐπὶ] οὐδὲ ἐπὶ *CV* || v. 16 πέφυκε συμβαίνειν *L* || Plin. II 136. *vere autem et autumno crebriora fulmina* Arrhian. ap. Stob. ecl. phys. I 29 p. 610 Heeren. πλεῖστοι δὲ ἦρος καὶ μετοπώρου .. περί τε πλειάδος καὶ ἀρκτούρου ἐπιτολήν. || ἐν] ἐπὶ *L* || v. 17 τὴν] τῆς *L* ||

τολήν. ὅθεν οὐδὲ ἐν Cκυθίᾳ ἢ cυνελόντι εἰπεῖν ἐπὶ
τὸ ἀρκτῷον κέντρον κεραυνοὺς βάλλεcθαι, ἤγουν ἐπὶ
C τὸ νότιον, κέκριται, διὰ τὸ ψυχρὸν καὶ θερμὸν τοῦ
κατὰ τοὺς χώρους ἐκείνους καταcτήματος. ἐπὶ δὲ τῆς
Ἰταλίας ὡς μάλιστα· εὔκρατος γὰρ σχεδὸν παρὰ πᾶν
χωρίον ὁ κατ᾽ ἐκείνην ἀήρ, ἀπὸ μὲν νότου πλευρᾶς
ἑκατέρας τῷ βορρᾷ ἰάπυγί τε κώρῳ τε ἐξ Ἄλπεων
καταπνεομένης πάσης τῆς ὑποκειμένης τῷ Ἀπεννίνῳ
βαθείας, ἀπὸ δὲ τοῦ πρὸς λίβα νεύματος τῷ νότῳ,
καὶ νότῳ οὐ τῷ ξηρῷ καὶ βαρεῖ ἀλλὰ τῷ γονιμω-
D τάτῳ πάντων, οἷον εἶναι τοιοῦτον ἡ παρήκουσα πρὸς
Γάδειρα ἐπὶ τὸ Ἀτλαντικὸν μεγάλη παρασκευάζει θά-
λασσα, κιρνῶσα ταῖς ψυχραῖς ἀναθυμιάσεσι τὴν ἀτμώ-
δη καὶ λοιμικὴν τοῦ μεσημβρινοῦ νότου θερμότητα.
170A καὶ τὸ δὴ πάντων τῇ χώρᾳ τῆς εὐκρασίας αἰτιώτα-
τον, ἄνωθεν τῷ Ἰονίῳ, κάτωθεν δὲ τῷ Τυρσηνικῷ
παρακλύζεται πελάγει. ὅθεν δίς τε τὰ θρέμματα τοῦ
ἔτους ἀπογεννᾶν πέφυκε, τυρός τε οὐ λείπει „οὔτ᾽
ἐν θέρει οὔτ᾽ ἐν ὀπώρῃ.“ τοιαῦτα μὲν ἄν τις περὶ
Ἰταλίας εἴποι.

v. 1—4 Plin. II 135. *quae ratio inmunem Scythiam et circa rigentia a fulminum casu praestat et e diverso nimius ardor Aegyptum.* || v. 1 cυνελόντι corr. H. pro cυνελόντα || v. 2 κεραυνὸς βάλλεται *L* || ἤγουν sequ. corrupta sunt; H. mavolt οὐδὲ || v. 3 κέκριται om. *L* || τοῦ om. *L* || v. 4 κατάστημα *L* || v. 4—6 Plin. II 136. *qua ratione crebra in Italia, quia mobilior aer mitiore hieme et aestate nimbosa semper quodammodo vernat vel autumnat.* || v. 6 ἀπὸ μὲν νότου — πελάγει (v. 17)] om. *L* || v. 7 κώρῳ τε] corr. H., χώρω δὲ *C*, χώρα καὶ *V* || v. 11 οἷον εἶναι τοῦτον vel ὃν εἶναι τοιοῦτον mavolt H. || v. 17 post τὰ add. *L* ἐν αὐτῇ || τοῦ ἔτους om. *L* || v. 18 ὑπογεννᾶν *L* || τυρός τε] corr. H. pro τυρὸς δὲ || „οὔτ᾽ ἐν θέρει, οὔτ᾽ ἐν ὀπώρῃ“ sunt verba Homeri μ 76 || v. 19 τοιαῦτα—εἴποι (v. 20)] om. *L* ||

44. Διάφορος δὲ καὶ οὐ μονοειδὴς ἡ τῶν κεραυ-
νῶν φύσις. τοὺς μὲν γὰρ ψολόεντας ἡ παλαιότης B
καλεῖ, τοὺς δὲ ἀργῆτας, σκηπτούς τε καὶ πρηστῆρας.
οὐδὲ γὰρ πάντες ταὐτὸ πράττουσιν. εἰσὶ δὲ οἳ καὶ
ἀναστρέφουσι πρὸς τὰς ῥήξεις τῶν νεφῶν, ὅθεν καὶ
ἐξεθλίβησαν. καὶ οἱ μὲν διάπυροι πρηστῆρες, οἱ δὲ
340 μὴ πυρώδεις τυφῶνες, οἱ δ' ἔτι μᾶλλον ἀνειμένοι
ἐκνεφίαι. αἰγίδες γε μὴν λέγονται οἱ ἐν συστροφῇ
πυρὸς φερόμενοι. ταύτῃ αἰγίδα Διὶ περιτίθησιν ὁ λό-
γος, οἱονεὶ τὸν ἀέρα καταιγίδος καὶ συσσεισμοῦ αἴτιον
παραινιττόμενος. εἰσὶ δὲ καὶ ἕτερα σχήματα κεραυ- C
νῶν· ἑλικίας αὐτοὺς τὰ βιβλία καλεῖ, ὅτι ἑλικοειδῆ
γραμμὴν ἐν τῷ καταφέρεσθαι παραδεικνῦσιν. ἔστι δὲ
θαυμάσαι κἀν τούτῳ τὴν φύσιν καὶ τὸ ἄβατον τῶν
ἐν αὐτῇ θεωρημάτων. οὐδὲ γὰρ πάντες (καίτοι πάν-
τες ἐξ ἀέρος καὶ συστροφῆς νεφῶν φερόμενοι) τὰ αὐτὰ
ἀλλήλοις δρῶσιν. ὁ γὰρ ἐν αὐτοῖς λεγόμενος ἀργῆς,
ὃν καὶ λαμπρὸν ἐξαιρέτως καλοῦσιν οἱ ἀρχαῖοι, πολ- D
λάκις ἐμπεσὼν ἐπὶ πίθον ἢ ἄγγος ἁπλῶς ἢ οἴνου ἢ
ὕδατος, τὸ μὲν περιέχον ἀπήμαντον τὸ δὲ ἐμπεριε-
χόμενον ἄφαντον ἐποίησεν. οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ ἐν

v. 1—15 similia narrat de mensib. III 15 et IIII 96, cf. Aristotel. meteor. III 1, 9 sq. et quos laudat in commentar. ad l. s. Ideler vol. II p. 259 sq., praeterea Plin. II 133, 134; Apulei. de mundo cap. 12 et 15 || v. 1 καὶ om. *C* || v. 6 εἰ μὲν *L* || v. 7 μὴ om. *L* || ἀνιμένοι *C* || v. 8 γε] δὲ *L* || v. 9 ταύτῃ — παραινιττόμενος (v. 11)] om. *L* || v. 11 παραινιττόμενοι *C* || v. 16 φερόμενοι] στρεφόμενοι *C* || v. 17—21 Plin. II 137. *tertium est quod clarum vocant mirificae maxume naturae, quo dolia exhauriuntur intactis operimentis nulloque alio vestigio relicto*, cf. Arrhian. ap. Stobaeum ecl. phys. I 29 p. 608 || v. 19 ἢ ante οἴνου om. *CL* || v. 20 ἀπήμαντος *C* || περιεχόμενον *V* || v. 20

cκεύεcι χρυcίον ἢ ἀργύριον φέρουcιν ἐμπεcὼν τῷ
172 A αἴcῳ τρόπῳ τὰ μὲν ἔνδον ἔτηξε, τὰ δὲ ἔξωθεν ἔcωcε. καὶ τὸ δὴ πάντων θαυμαcιώτατον ἐπὶ γυναικὸc ἐγκύμονοc cυμβῆναί φηcιν ὁ μέγαc Ἀπουλήϊοc, καὶ γυναικὸc οὐκ ἠγνοημένηc, Μαρκίαc δὲ ἐκείνηc τῆc Κάτωνι τῷ τελευταίῳ cυνοικηcάcηc. ἐμπεcὼν γὰρ αὐτῇ κεραυνὸc ὁ λεγόμενοc ἀργῆc ἤτοι λαμπρὸc αὐτὴν μὲν παντελῶc ἐφύλαξεν ἀβλαβῆ, τὸ δὲ ἐν αὐτῇ
B διεφόρηcεν οὕτωc ἀνεπαιcθήτωc ὡc μηδὲ αὐτὴν cυνιδεῖν ὅ τι γέγονε τὸ ἐν αὐτῇ, καίτοι πρὸc ἔξοδον ἔχον. τοιαύτην μὲν κατ᾽ ἐξαίρετον ἐνέργειαν ἡ τοῦ ἀργῆτοc εἴληχε φύcιc.

45. Γενικῶc δ᾽ εἰπεῖν, ἀβλαβῶc φυλάττεται ἀπὸ 341
κεραυνῶν καὶ οὐδὲ βάλλεται τὴν ἀρχὴν ἐν μὲν φυτοῖc δάφνῃ καὶ cυκῇ· καὶ γὰρ ἡλίου ταῦτα. ὅθεν καὶ δάφνην φιλεῖν Ἀπόλλων μυθεύεται, οἷον ὁ ἥλιοc· καὶ
C εἰc λέοντα μεταβαλλόμενοc, ἀντὶ τοῦ εἰc πῦρ, οὐ

— v. 2 Plin. l. s. *aurum et aes et argentum liquatur intus sacculis ipsis nullo modo ambustis ac ne confuso quidem signo cerae*, cf. Arrhian. l. s.

v. 2 ἔνδοθεν *L* ‖ ἐκτὸc *L* ‖ v. 3—11 Plin. l. s. *Marcia princeps Romanarum icta gravida partu exanimato ipsa citra ullum aliud incommodum vixit.* ‖ v. 3 τὸ δὴ] om. *L* ‖ πάντωc *L* ‖ καὶ ante ἐπὶ add. *CV* ‖ ἐπὶ—μέγαc] cυμβῆναι ἐπὶ ἐγγυμονούcηc γυναικὸc φηcὶν *L*, qui saepe immutatis et praetermissis verbis epitomes speciem prae se fert ita ut discrepantias eius non nisi ad rem facientes afferam. ‖ v. 4 pro Ἀπουλήϊοc perperam H. Πλίνιοc suspicatur ‖ v. 11 ἐνέργειαν om. *V* ‖ v. 13— p. 95 v. 6 eadem fere narrat Lydus de mensib. III 52 ‖ v. 13—15 Plin. II 146. *ex eis quae terra gignuntur lauri fruticem non icit.* Plutarch. symp. V 9, 4 ὥc φαcιν, οὐ κεραυνοῦται (ἡ cυκῆ). cf. IIII 2, 5 et Geoponic. VII 11 et XI 2 ‖ v. 13 ἀβλαβῆ *L* ‖ v. 15—p. 95 v. 1 Plin. XV 134. *(laurus) grata Apollini .... quia manu satarum receptarumque*

φθείρει τὴν δάφνην. ἐν δὲ πτηνοῖς ἀετός, ἐν δὲ ὑγροῖς φώκη· ὅθεν καὶ κεραυνοφόρος ὁ ἀετὸς καὶ Διὸς εἶναι νενόμισται. ἡ δὲ φώκη ὡς ἀπήμαντος ἐπιβολῇ κεραυνοῦ, μάρτυς ἡ πεῖρα ἀποδέδωκε· τῶν γὰρ νεῶν τὰ ἱστία, ἐν αἷς οἱ βασιλεῖς πλέουσι, φωκείοις εἴθισται ἀποδιφθεροῦσθαι δέρμασιν. οὐ πλέον δὲ πέντε ποδῶν κατακρύπτεσθαι κεραυνὸς πέφυκεν εἰς γῆν, ἐξωθούμενος ἄνωθεν· ὁ γὰρ ἀριθμὸς γηϊνώτατος. ἔστι D δ' ὅτε καὶ ὑπ' αἰθρίῳ τῷ ἀέρι πίπτουσι κεραυνοί· ὅπερ εἰ συμβαίη, οὐκέτι τὸν ἐπὶ τοῖς ζῳδίοις ἥλιον ἢ ἑτέραν γοῦν τῶν ἐγνωσμένων δέοι ἑρμηνείαν τοῦ ἐσομένου θηρᾶσθαι, ἀλλ' αὐτόθεν ἀποφήνασθαι ἀνατροπὴν 174A μὲν τοῖς κοινοῖς, ἀπώλειαν δὲ τῷ παντελεῖ χωρίῳ, ἐν ᾧ τοιοῦτό τι συμβήσεται. ἄλλην δὲ ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ Νιγίδιος ἐν τῇ τῶν Ὀνείρων ἐπισκέψει παραδίδωσιν ἐπὶ τοῖς κεραυνοῖς ἑρμηνείαν. φησὶ γὰρ πᾶσι μὲν καθόλου ἀπευκταίαν εἶναι τὴν τῶν σκηπτῶν

in domos fulmine sola non icitur. 135. *laurus quidem manifesto abdicat ignis crepitu et quadam detestatione.* ||
v. 1—2 Plin. II 146. *nec e volucribus (percutit fulmen) aquilam, quae ob hoc armigera huius teli fingitur.* || v. 3—6 Plin. l. s. *pavidi.. tabernacula pellibus beluarum, quas vitulos appellant (tutissima putant), quoniam hoc solum animal ex marinis non percutiat.* cf. Nonnus de morb. curat. c. 260. ταῦτα ἀποτρέπουσι κεραυνούς ... φώκης δέρμα ἢ ὑαίνης· τούτων δὲ τῶν ζῴων τὰς δορὰς περιφέρουσι καὶ τὰ τῶν αὐτοκρατόρων πλοῖα. Plutarch. symp. III 2, 5. διαφεύγει τὸν κεραυνὸν ... ἡ συκῆ καὶ τὸ δέρμα τῆς φώκης, ὥς φασι καὶ τὸ τῆς ὑαίνης, οἷς τὰ ἄκρα τῶν ἱστίων οἱ ναύκληροι καταδιφθεροῦσιν. || v. 3 ἐπιβουλῇ *C* || v. 5 ἐν οἷς *C* || φωκίοις ἤθισται *C* || v. 6—8 Plin. l. s. *nec unquam quinque altius pedibus descendit in terram.* || v. 7 κεραυνοὺς *C* || v. 12 ἀποφήβασθαι *C*, ἀποφοιβάσαι coni. Bekker || v. 15 ἐπισκίψει *C* || v. 17 cf. Müller Etrusc. II p. 170 ||

φοράν, κἂν εἰ μὴ τυχὸν βλάπτοιεν, τοῖς δ᾽ ὄναρ
B τουτὶ πάσχειν φανταζομένοις αἰσιώτατον καὶ λαμ-
πρᾶς τύχης προμάντευμα.
46. Ἄξιον δὲ ζητῆσαι τίνος χάριν ἐπὶ μὲν τῶν
ἄλλων διοσημειῶν τὴν σελήνην, ἐπὶ δὲ μόνων τῶν
κεραυνῶν τὸν ἥλιον ἡ ἀρχαιότης ἐπετήρησεν. εἴρη- 342
ται τοίνυν πολλαχοῦ ὡς πάσης τῆς ὁποιδήποτε τυγ-
χανούσης θερμῆς φύσεως καὶ πυρὸς ταμίας καὶ αἴτιος
ἥλιός ἐστι, καὶ διαφερόντως ἐκείνου τοῦ πυρὸς λέγω
τοῦ κατ᾽ ἐνέργειαν δραστικοῦ, καὶ ἐν ᾧ οὐδεμίαν ἡ
C σελήνη μετουσίαν ἔχειν φαίνεται. τί γὰρ κεραυνοῦ
δραστικώτερον ἢ πυρωδέστερον; ἐν ᾧ τοσαύτη τίς
ἐστιν ἡ κατὰ φύσιν ὀξύτης ὡς μηδὲ ἓν σῶμα παντελῶς
ὑπομένειν αὐτόν· ὥστε ἐπειδὴ μὴ μόνον ἐστὶν ὑγρό-
τητος ἔξω, ἀλλὰ καὶ πάσης τῆς ὁπωσδήποτε ὑποπι-
πτούσης αὐτῷ φύσεως σκεδαστής, δῆλον ὅτι ἡ σελήνη
ἀλλοτρία κεραυνῶν ἐστί. καὶ γὰρ ὑγρὰ τὴν φύσιν καὶ
ἐπὶ τῆς ὑγρᾶς τεταγμένη ζώνης, εἰκότως τε οὐ δυνα-
D μένη τὰ διὰ τῶν κεραυνῶν προλεγόμενα δηλῶσαι,
ὥστε ἥλιος αἴτιος κεραυνῶν. ταύτῃ Ζεὺς ὁ αὐτὸς
καὶ Ἥλιος τοῖς μυθικοῖς λέγεται, καὶ κεραυνὸν ἐπι-
φέρεται, καὶ ἀετὸς ὑπηρέτης αὐτῷ. καὶ ὅσα κατὰ

v. 5 τῆς σελήνης *C* || v. 6—10 cf. Ptolem. tetrab. fol. 5 || v. 7 πολλαχοῦ] sic *L*, πολλαχῶς *CV* || ὁπουδήποτε coni. H. || v. 8 καὶ πυρὸς] κἂν πυρὸς *C* || v. 9—22 cf. Plin. II 82 *latet plerosque magna caeli adsectatione conpertum a principibus doctrinae viris* (i. e. Babyloniis cf. II 191) *superiorum trium siderum ignis esse qui decidui ad terras fulminum nomen habeant, sed maxume ex his medio loco siti, fortassis quoniam contagium nimii umoris ex superiori circulo atque ardoris ex subiecto per hunc modum egerat, ideoque dictum Iovem fulmina iaculari.* || v. 17 cf. Ptolem. tetrab. fol. 5 || v. 18 ὑγρῆς *C* || v. 19 δηλώσει *C* ||

φύσιν θερμά, καὶ ἡλίῳ προσφυῆ. ὀρθῶς οὖν τὸν
ἥλιον οἱ ἀρχαῖοι, καὶ οὐ τὴν σελήνην, ἐπὶ τῆς τῶν κε- 176 A
ραυνῶν θεωρίας ἐπετήρησαν. ἐκείνοις τοίνυν ἀκολου-
θοῦντες τὰ εἰρημένα αὐτοῖς καθ' ἑρμηνείαν ἐροῦμεν.

47. Ἥλιος κριῷ. κεραυνὸς ἐνσκήπτων ἐπὶ
γῆς εἰ μὲν δένδρῳ ἐμπέσοι, τηρεῖν δεῖ ποίῳ τούτῳ·
οὐδὲ γὰρ πλανᾶσθαι πέφυκε καταφερόμενος, ἀλλὰ
ῥοιζηδὸν καὶ κατ' εὐθεῖαν καὶ οὕτως ἀπλανῶς κατα- B
φέρεται. καὶ εἰ μὲν ἀμπέλου καθάψεται, ἐλάττωσις
ἔσται τοῦ οἴνου, εἰ δὲ ἑτέρου τινὸς τῶν δένδρων,
343 τὴν ἐξ ἐκείνου καρπῶν ἔνδειαν παραδηλοῖ. εἰ δὲ ἐπὶ
ποταμὸν κατενεχθείη, ἐνδεὴς μὲν ὁ ποταμὸς ὑδάτων
ἔσται, ὅσον πρὸς αὐτόν, ὄλεθρος δὲ τοῖς ἐν αὐτῷ νη-
χομένοις ἐπιγενήσεται. εἰ δὲ ἐπὶ θαλάσσῃ, τὸν τόπον
ἐπιτηρεῖν δεῖ καθ' οὗ φέρεται ἡ φλόξ· πάντως γὰρ
ἐκεῖνος ὁ τόπος, καὶ οὐκ αὐτὸς μόνος ἀλλὰ καὶ τὸ περὶ C
αὐτὸν κλῖμα, ἢ πολέμῳ ἢ πειρατῶν δόλοις ταραχθήσε-
ται. εἰ δὲ ἐν πολιτικῷ ἢ δημοσίῳ κατενεχθείη τόπῳ,
ἐμφυλίους τε πολέμους καὶ στάσεις καὶ τοῦ πολιτεύ-
ματος ἀνατροπὴν δηλοῖ· αὐτὸν δὲ τὸν τόπον, καθ'
οὗ ἐξαιρέτως φέρεται, οὐκ ἀλλοιώσει μόνον, ἀλλὰ
καὶ τὴν ἐν αὐτῷ τύχην παντελῶς ἀναβάλῃ. εἰ δὲ ἐπὶ
τείχους πέσῃ, βλάψῃ δὲ μηδέν, πολεμίων ἔφοδον
σημαίνει· εἰ δὲ διαφθείρῃ τοῦ τείχους μέρος τι, σκο- D
πητέον κατὰ ποίου τινὸς μέρους καὶ πρὸς ποῖον ἀφο-
ρῶντος κέντρον τὸ τῆς διοσημασίας γένοιτο· ἐξ ἐκεί-
νου γὰρ πάντως τοῦ κλίματος πολεμίους ἀναμένειν
δεῖ κατὰ τοῦ τείχους. εἰ δὲ καθ' ἱεροῦ πέσῃ κεραυνός,
τοῖς ἐνδόξοις τοῦ πολιτεύματος καὶ τοῖς περὶ τὴν βα- 178 A

v. 8 ῥυζηδὸν *C* ‖ v. 11 ἐκείνων *C* ‖ v. 15 φέρηται *C* ‖ v. 21 φέρηται *C* ‖ v. 23 πέσει *C* ‖ πολέμων *C* ‖ μὲν ante ἔφοδον del. Hercher ‖ v. 24—28 cf. Müller Etrusc. II p. 165 ‖

ϲιλείαν αὐλὴν ὁ κίνδυνοϲ ἐνϲκήψει. εἰ δὲ κατ' ἀγαλμάτων κατενεχθῇ, ποικίλαϲ καὶ ἐπαλλήλουϲ τὰϲ ϲυμφορὰϲ τοῖϲ πράγμαϲιν ἀπειλεῖ· εἰ γὰρ χαρακτῆρεϲ ἰδεῶν τινῶν καὶ κόϲμια πόλεων τὰ ἀγάλματα ὑπωπτεύθη τοῖϲ παλαιοῖϲ, ἀρὰ τοῖϲ πράγμαϲιν ἡ περὶ αὐτὰ ὕβριϲ.

B 48. Ἥλιοϲ ταύρῳ. ἐὰν κεραυνὸϲ κατενεχθῇ ἐπὶ καρποφόρον δένδρον, εὐκαρπίαν τοῖϲ κατ' αὐτὸ καρποῖϲ ϲημαίνει· τῷ δὲ γένει τῶν βοῶν ἐπιβλαβὲϲ 344 τὸ ϲημεῖον τοῦτο. εἰ δὲ ἐπὶ ποταμὸν κατενεχθείη ὁ κεραυνόϲ, λοιμώξει τὸ ὕδωρ καὶ τρόμοϲ ἐπιγενήϲεται τοῖϲ ϲώμαϲι τῶν ἀνθρώπων, ἀνατροπὴ δὲ τῶν ποταμίων ἰχθύων γενήϲεται. εἰ δὲ εἰϲ θάλαϲϲαν κατὰ τόδε καιροῦ κατενεχθείη ὁ κεραυνόϲ, ἀγαθὰ ϲημαίνει τοῖϲ πληϲιοχώροιϲ· οἱ γὰρ πειρατεύοντεϲ χείρω πρά- C ξουϲιν. εἰ δὲ ἐπὶ τείχουϲ κατενεχθείη, οὐ καλὸν τοῖϲ βοϲκήμαϲιν· ἢ γὰρ διαφθαρήϲονται ἢ ὑπὸ πολεμίων διαρπαγήϲονται. εἰ δὲ καὶ μέροϲ τοῦ τείχουϲ τῇ βολῇ τοῦ κεραυνοῦ καταφθαρείη, ταῖϲ νομαῖϲ τῶν χωρίων ἔϲται λοιμὸϲ καὶ ἔφοδοϲ πολεμίων οὐκ εὐχερὴϲ εἰϲ ἄμυναν, καὶ ἄλλαι δέ τινεϲ βλάβαι κάρτα ϲφαλεραὶ προϲγενήϲονται. εἰ δὲ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἐπὶ ἱερὸν ὁ κεραυνὸϲ κατενεχθείη, χωρίων δημοϲίαϲ ζη- D μίαϲ ἀπειλεῖ· δεῖ δὲ ὅμωϲ τοὺϲ ἐφόρουϲ τῶν τοιούτων ἱερῶν θεραπεύειν εἰϲ τὸ ἀποϲτρέψαι τὰ ἀπειλούμενα. εἰ δὲ κατ' ἰδιωτικῆϲ ἢ βαϲιλικῆϲ οἰκίαϲ κατενεχθείη κεραυνόϲ, ϲυμφορὰϲ ἀναιϲίουϲ παραδηλοῖ τοῖϲ κεκτημένοιϲ.

49. Ἥλιοϲ διδύμοιϲ. κατὰ τὴν ἐπιτολὴν ταύ- 180 A την εἰ κεραυνὸϲ ἐπὶ δένδρου καρπίμου κατενεχθείη,

v. 1 αὐλὴν corr. Hercher pro αὐτὴν || v. 3 ἰδεῶν corr. Hercher pro εἰδεῶν || v. 6 κατενεχθείη *V* || v. 7 ἢ ἐπὶ *CL* || v. 14 οὐ χειρωπράξουϲιν *C* || v. 17 βουλῇ *C* ||

βλάψει τοὺς γεωργικοὺς καὶ τὰ καρποφόρα δένδρα,
οὐχ ἥκιστα δὲ ποταμοὺς καὶ πηγάς· λοιμώξει δὲ τὸ
ὕδωρ ὡς πᾶσαν καταφθεῖραι ἡλικίαν. εἰ δὲ ἐπὶ θα-
λάσσης, πολεμίων ἔφοδον ἀπειλεῖ· τὸ δὲ πολὺ μέρος
ἢ νόσῳ φθαρήσεται ἢ πολεμίοις παραδοθήσεται, ὡς
σφόδρα μετρίους ἀπολειφθῆναι. εἰ δὲ νότου πνέον-
345 τος κατὰ δημοσίου χωρίου κατενεχθείη κεραυνός, B
παντελῆ φθορὰν ἀνθρώποις ἀπειλεῖ· δύο δέ τινες
κατὰ τῆς βασιλείας ἐπαναστήσονται, ὡς μερισθῆναι
τὴν βουλὴν καθ' ἑαυτήν· μικρὸν δὲ ὕστερον ἑκάτερος
αὐτῶν ἀποφθαρήσεται, πολλοὶ δὲ χάριν ἐκείνων κιν-
δυνεύσουσιν. εἰ δὲ ἐπὶ τείχους κατὰ τόδε καιροῦ
σκηπτὸς ἐκπέσῃ, τὰ αὐτὰ σημαίνει· πόλεμοι γὰρ
ἔσονται, ἀλλ' οὐκ εὐτυχεῖς τοῖς πολεμίοις. ἐπισημή-
νασθαι δὲ χρεὼν ἐκ ποίου κλίματος τοῦ ἀέρος ἐκπί- C
πτοι ἡ φλόξ· ἐπ' ἐκείνου γὰρ φυλακῆς καὶ ἀσφαλείας
δέον· καὶ γὰρ ἐξ αὐτοῦ πολεμίων ἔφοδος ἔσται.

Ἥλιος καρκίνῳ. εἰ κατὰ τὴν ἐπιτολὴν τοῦ
καρκίνου κεραυνὸς ἐπὶ ὕλην κατενεχθείη, μετριώτε-
ρον ἔσται τὸ καυσῶδες τοῦ καιροῦ, λειψυδρία δὲ
ἔσται. εἰ δὲ ἐπὶ θαλάσσης κατενεχθείη, στόλοις πολε-
μίων καὶ ναυμαχίαις ταραχθήσεται τὸ κλῖμα, ἀλλ'
οὐκ ἐπιμενεῖ χρόνῳ, ἔσται δὲ κρείττονα τὰ πράγμα- D
τα, καὶ οἱ πολέμιοι ἡττηθήσονται, καὶ ὁ στόλος αὐ-
τῶν καταβυθισθήσεται. εἰ δὲ κατὰ δημοσίου τόπου
κατενεχθείη τὸ πῦρ, θηρία ἑρπετὰ τοῖς κτήνεσιν ἐνο-
χλήσουσι, καὶ οὐχ ἥκιστα ἀνθρώποις· βιαιοτέρα δὲ
ἔσται ἡ ἐξ αὐτῶν βλάβη τῷ τοῦ ἀέρος βαρεῖ κατα- 182 A
στήματι θερμαινομένη. εἰ δὲ ἐπὶ τείχους κατενεχθείη,

v. 18 εἰ] ἡ *C* || v. 25 δημοσίου τόπου] δημοσίου *L*, δημοσίους τόπους *CV* || v. 28 αὐτῷ *C* ||

ἐμπρηcμοὺc cημαίνει· καὶ πόλεμος δὲ κινηθήcεται οὐκ εὐτυχὴc τοῖc πράγμαcιν. εἰ δὲ παντελῶc καταφθαρείη τῷ cκηπτῷ τὸ τεῖχος, ἐμπρηcμοὺc κατὰ τῶν ἀναγκαίων τῆc πόλεως μερῶν προcδοκητέον, δόλοιc δὲ οὗτοι καὶ ἐπιβουλαῖc γενήcονται, ἕψεται 346 δὲ καὶ πόλεμος οὐ μικρόc, καὶ βλάβη γενήcεται τοῖc τόποιc.

B 50. Ἥλιος λέοντι. κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν εἰ κατενεχθείη κεραυνὸc καθ᾽ οἵου δήποτε τόπου ἢ μέρουc ἢ ποταμοῦ ἢ θαλάccηc, ὄλεθρον τοῖc βαcιλεῦcι καὶ τοῖc ἐν δυναcτείαιc cημαίνει· καὶ οὐκ ἔcτι τις διαφορὰ περὶ τούτου. εἰκότωc τε κοιναὶ cυμφοραὶ τοῖc δημοcίοιc βλαcτήcουcι· cυγκινδυνεύcειν γὰρ εἰκὸc αὐτοὺc τοῖc βαcιλεῦcι. καὶ οὐκ ἔcται ὁ νικῶν ἐν τοῖc μαχομένοιc, ἀλλὰ καθολικὴ φθορὰ αὐτῶν τε τῶν ἐν C δυνάμει καὶ οὐχ ἥκιcτα τῶν ὑπὲρ αὐτῶν ἐνιcταμένων ταῖc μάχαιc. καὶ τὸ δὴ πάντων cχετλιώτερον, καταφθαρήcονται καὶ αἱ περιουcίαι τῶν πολλῶν, καὶ αἱ πόλειc πυρίφλεκτοι ἔcονται.

Ἥλιος παρθένῳ. ἡλίου δὲ ἐπὶ τὴν παρθένον ἰόντος εἰ κατενεχθείη κεραυνόc, φθορὰν γυναικῶν ἀπειλεῖ cωφρόνων, πτῶcιν δὲ καὶ αὐτῇ τῇ βαcιλίδι καὶ τοῖc αὐτῆc τέκνοιc. ἐλάττωcιc δὲ ἔcται τῶν δήμων, ἀποτεύξεται δὲ καὶ ἡ ἄμπελος· ταῖc δὲ παρθέ- D νοιc καὶ γυναιξὶ γενήcονται cυμφοραὶ ὡc καὶ ὑπὸ πολεμίων ἁλῶναι.

Ἥλιος ζυγῷ. ἐὰν δὲ ζυγῷ ὁ ἥλιος γένηται,

v. 5 δόλοιc δὲ οὗτοι] καὶ ἐμπρηcμοὶ δόλοιc *CL* || v. 11 ἔcται *LV* || v. 13 δημίοιc *C*, δήμοιc suspicatur H. || βλαcτήcουcι corr. Hercher pro βλαcθήcονται || v. 17 cχεταιότερον *C* || v. 22 ἀποτελεῖ *L* || v. 23 αὐτῆc] αὐτοῖc *C* ||

εἰ συμβῇ κεραυνὸν καταβληθῆναι, πᾶσα ἀδικία καὶ
ἀπληστία καὶ φιλαρχία κατακρατήσει τῶν πραγμά- 184 A
των, ὡς καὶ περὶ τὰ θεῖα αὐτὰ τὰ τῆς ὕβρεως ἀνε-
νεχθῆναι. ἀπορριφήσονται δὲ ὑπὸ τῶν βασιλέων οἱ
347 χρηστοὶ τοῦ πολιτεύματος. τὰ δὲ μέτρῳ ἢ σταθμῷ
ἀποδιδόμενα οὐχ ἕξει τὸ δίκαιον. πάντων δὲ βαρυ-
τέρα ἔσται ἡ περὶ τὰ δημόσια τελέσματα σπουδή, οἵ
τε νόμοι καταφρονηθήσονται, καὶ οἱ δῆμοι ἐξ ἀλογίας
ταραχθήσονται, καὶ ἐκ παντὸς τρόπου καὶ ἡ τοῦ θεοῦ
δειχθήσεται ὀργή.

51. Ἥλιος σκορπίῳ. ὅταν δὲ σκορπίῳ γένη- B
ται, εἰ κατὰ δένδρου κατενεχθείη κεραυνός, πλοῦτον
μὲν τοῖς κυρίοις τοῦ δένδρου ἐπαγγέλλεται, τὸ δὲ
γεωργικὸν ἐλαττωθήσεται. ἐπικίνδυνος δὲ καὶ ὁ
πλοῦς ἔσται, καὶ συχνοὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἐκπεσοῦν-
ται κεραυνοί, ναυάγιά τε πολλὰ συμβήσεται. εἰ δὲ
κατὰ δημοσίου τόπου ἐνσκήψει κεραυνός, νεανίας
ἀναιδὴς τῆς βασιλείας ἐπιλάβηται, ἀσώτων καὶ διε-
φθορότων συντρεχόντων αὐτῷ. εἰ δὲ κατὰ τειχῶν C
κατενεχθείη κεραυνός, πολέμους ἐκ τῶν πλησιοχώ-
ρων καὶ φθορὰν τῇ νεολαίᾳ δεδιέναι χρή. οἱ δὲ πο-
λέμιοι μυρίοις εἰσπεσοῦνται κακοῖς, ὡς εὐκταῖον αὐ-
τοῖς νομισθῆναι τὸν θάνατον.

Ἥλιος τοξότῃ. ὅταν δὲ ἥλιος ἐπὶ τοξότην
γένηται, εἰ κατενεχθείη κεραυνὸς ἐπὶ ὕλην, ἐμπρη-
σμοὺς ταῖς ναυσὶν ἀπειλεῖ. εἰ δὲ ἐπὶ ποταμοῦ κατε-
νεχθείη, πολέμους καὶ ναυμαχίας σημαίνει, ὡς ἐρή-
μους πολλοὺς ἐκ τῆς τοιαύτης ἐφόδου γενέσθαι. κί- D

v. 3 pro περὶ H. mavolt πρὸς || v. 4 ὑπὸ corr. H. pro ἀπὸ || v. 14 ὁ πλοῦς] ἄπλους *C* || v. 22 εὐκτέον *C* || v. 26 ἀποτελεῖ *L* ||

νηϲιν δὲ οὐχ ἥκιϲτα ἀπειλεῖ Περϲῶν, καὶ ἔνδειαν ταῖϲ πολιορκουμέναιϲ ὑπὸ πολεμίων πόλεϲιν. εἰ δὲ πρὸϲ ταῖϲ ἡλίου δυϲμαῖϲ ϲκηπτὸϲ κατενεχθείη, ἐμφυλίουϲ
186 A ϲημαίνει μάχαϲ· ἀλλ᾽ οὐκ εἰϲ χρόνον ἐκταθήϲεται τὰ τῆϲ διχονοίαϲ, κρείττονα δὲ ἔϲται τὰ πράγματα, αὐ- 348
τῶν τῶν αἰτίων τῆϲ ϲτάϲεωϲ ἀπολλυμένων, ὥϲτε τὸ πολίτευμα εἰρήνηϲ ἀπολαῦϲαι.

52. Ἥλιοϲ αἰγόκερῳ. κατὰ τόδε καιροῦ κεραυνὸϲ καταφερόμενοϲ ἐφ᾽ ὃν ἂν κατενεχθείη τόπον, γενικὴν ἱλαρίαν ϲημαίνει, εἰρήνην τε ταῖϲ πόλεϲι καὶ
B εὐκαρπίαν τοῖϲ ἀγροῖϲ ἔπαινόν τε τοῖϲ βαϲιλεῦϲι τῆϲ πολιτείαϲ.

Ἥλιοϲ ὑδροχόῳ. κατὰ δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον· εἰ κεραυνὸϲ κατενεχθείη, ἐκδρομὰϲ τῶν ποταμῶν ἀπειλεῖ καὶ ἀφανιϲμοὺϲ τῶν χωρίων. τὸ δὲ θέροϲ καυϲῶδεϲ ἔϲται, καὶ ἐλάττωϲιϲ οἴνου καὶ ἐλαίου, ὡϲ πολλοὺϲ ἐκ τῆϲ ἐνδείαϲ μετανάϲταϲ γενέϲθαι.

Ἥλιοϲ ἰχθύϲιν. ὅταν δὲ ἰχθύϲιν ἥλιοϲ γένηται, εἰ κεραυνὸϲ κατενεχθείη, ζάλην τῇ θαλάϲϲῃ ἀπειλεῖ, ναυαγία δὲ ἔϲται βαρεῖα, καὶ ἀνατροπὴ μὲν
C τῶν ἰχθύων, ὀχληθήϲεται δὲ οὐδὲν ἧττον ἡ θάλαϲϲα ὑπὸ πειρατῶν. νέοϲ δέ τιϲ εὐγενὴϲ ϲτρατευϲάμενοϲ ἀπολέϲει τὸ πειρατικὸν καὶ ἔνδοξοϲ ἐπὶ τῇ νίκῃ γενήϲεται. καὶ εἴρηται μὲν πρότερον ὡϲ οὔτε ἐν Cκυθίᾳ οὔτε ἐν Αἰγύπτῳ κεραυνοὶ καταφέρονται· εἰ δὲ τυχὸν κατενεχθείη κατὰ τόδε καιροῦ ἐπὶ τὰ εἰρημένα κλίματα κεραυνόϲ, ἀγαθὰ τοῖϲ ἐκεῖ ϲημαίνει.

v. 11 ὑγροῖϲ *L* || τῆϲ πολιτείαϲ] καὶ τοῖϲ μεγιϲτάνοιϲ αὐτῶν *L* || v. 22 ὑπὸ] sic *L*, ἀπὸ *CV* || v. 23 τῇ νίκῃ coni. H. pro τὴν νίκην || v. 27 ἐκεῖϲε *L* ||

ΠΕΡΙ CΕΙCΜΩΝ D

53. Δήλων οὐcῶν τῶν εἰρημένων τοῖc πάλαι
φιλοcοφήcαcιν αἰτιῶν ἐπὶ τοῖc περὶ τὴν γῆν πάθεcι,
349 μίαν ἐκ παcῶν, τὴν περὶ τοῦ καταγείου πυρόc, τέωc
ἀποδεχόμενοc, ἐπεὶ καὶ τοῖc τόποιc, ἐν οἷc cυνεχῶc 188 A
cάλοι cυμβαίνουcιν, οἶδα γενόμενον ἐμαυτόν, ὀλίγα
ἄττα περὶ τῶν ὄψεcιν αὐταῖc ὑποπεcόντων ἡμῖν
ἀφηγηcόμεθα. καὶ γὰρ τὸ πῦρ, διεργαζόμενον καὶ
ἐξαραιοῦν τὴν ἐν βάθει γῆν, τουτὶ παραcκευάζει cυμ-
βαίνειν. ἀμέλει τὰ πληcιάζοντα τοῖc ἀναφυcήμαcι
καὶ ταῖc τῶν θερμῶν ἀναβολαῖc ὑδάτων πυκνότερον
cείεται, οἷα τὰ περὶ τὴν Φρυγίαν Λαοδίκειαν καὶ τὴν B
παρ' αὐτῇ Ἱερὰν πόλιν καὶ τὴν καθ' ἡμᾶc Φιλαδέλ-
φειαν, καὶ καθ' ὅλου τὴν ἐπὶ τάδε Ἀcίαν, καὶ τὰ
πλεῖcτα δὲ τῆc πρὸc δύνοντα ἥλιον Εὐρώπηc, Cικε-
λίαν λέγω καὶ Ἰταλίαν. καὶ γὰρ ἡ τῶν cειcμῶν γένε-

v. 1 dissertatio de terrae motibus (cap. 53—58 extr.) extat etiam in *R* fol. 70, in cod. Regio 1991 fol. 1 (in quo cum epitome tantum reperiatur, nullas eius scripturas enotavit Hase) in *L*, in quo inscribitur rubr. περὶ cειcμῶν καὶ τί τὸ αἴτιον τούτων ὧδε διαλεχθήcεται κατὰ φυcικὴν δύναμιν ‖ cap. 53 cf. Aristot. meteor. II 8 ‖ v. 5 pro καὶ H. mavolt κἂν ‖ inde a v. 8 usque ad p. 105 v. 9 reperitur etiam in *F* et *G* de quibus vide epimetrum de terrae motibus ‖ v. 9 ἐξηρετῶν *F* ‖ v. 10 ante ἀμέλει *CR* ἢ add. quod H. mutat in ᾗ ‖ v. 11 ἀναβολαῖc ὑδάτων] ὑδάτων ἀναδόcεcιν *G* ‖ v. 12 αἴεται *C*, περιcείεται *G* ‖ cf. Aristot. d. mund. p. 395b 26 sq. Bekker. ‖ οἷα] om. *F*, ταῦτα δ' εἰcὶ *G* ‖ τὴν om. *G* ‖ Φρυγίαc *CGR* ‖ post Φρυγίαc add. *G* καὶ ‖ τὴν παρ' αὐτῇ] om. *FG*, τὴν παρ' αὐτὴν *L* ‖ v. 13 τὴν καθ' ἡμᾶc] om. *FG* ‖ v. 14 τὴν ἐπὶ τάδε] τὰ ἐπὶ τὴν *L* ‖ v. 15 πρὸc] κατὰ τὸν *L* ‖ v. 16 cf. Aristot. meteor. II 8, 9; Plin. II 194 ‖ λέγω om. *F* ‖

cιc πνευμάτων ἐcτὶ ξηρῶν διὰ cηράγγων ἰόντων· τοῦ
δὲ πλεοναcμοῦ αἰτίαι πλείουc. πρώτη μὲν καὶ μεγίcτη
ἡ τοῦ καταγείου πυρὸc ἐξαραίωcιc, δευτέρα δὲ ἡ τῆc
θαλάccηc εἰc τοὺc cηραγγώδειc τόπουc ἐπιδρομή.
C cυνεργεῖ δὲ καὶ πολυομβρία χειμῶνοc, καὶ θέρουc
ἀνομβρία· ἡ μὲν γὰρ πιλοῦcα τὴν γῆν καὶ εἰc τὸ βά-
θοc ἀπωθουμένη τὸ πνεῦμα ἀρχὴν αὐτῷ θλίψεωc πα-
ραcκευάζει, ἡ δὲ ἐπιcπωμένη καὶ cύρουcα. (54). τῶν
δὲ cειcμῶν οἱ μέν εἰcιν ἐπικλίνται οἱ δὲ βράcται, καὶ
ἐπικλίνται μὲν οἱ κυματηδὸν ἐπὶ τὰ πλάγια cείοντεc,
βράcται δὲ οἱ τινάccοντεc καὶ cείοντεc ἄνω καὶ κάτω.
εἰcὶ δ᾽ αὐτῶν οἱ μὲν ῥῆκται, οἱ δὲ cειcταὶ μόνον, οἱ
D δὲ ἰζηματίαι, καὶ cειcταὶ μὲν οἱ τρόμον τινὰ τῆc γῆc
ἢ καὶ cύμπτωcιν τῶν δεδονημένων ἐργαζόμενοι, ἰζη- 350
ματίαι δὲ οἳ τοῖc κοιλώμαcι τὴν ὑπερκειμένην εἰcκα-
θίζουcι γῆν, ῥῆκται δὲ οἱ τὰc καταπόcειc καὶ τὰ χά-

v. 1 πνευμάτων — πλείουc (v. 2)] sic scripsi ex *FG*, πνεύματόc ἐcτι ξηροῦ διὰ cηραγγώδουc φθαρτοῦ *CR*, πνεύματόc ἐcτι ξηροῦ *L* ‖ v. 2 post μὲν add. οὖν *G* ‖ post μεγίcτη add. αἰτία *G* ‖ v. 3 post ἐξαραίωcιc add. ἐcτὶ *G* ‖ v. 5 post δὲ add. ταύτῃ *G* ‖ κατὰ τὸν χειμῶνα καὶ αὖ κατὰ τὸ θέροc *G* ‖ v. 6 ἡ] εἰ *FL* ‖ πηλοῦcα *CF* ‖ v. 7 πνεῦμα καὶ ἀρχὴν *C* ‖ ἐκθλίψεωc *FG* ‖ v. 8 cείουcα *L* ‖ v. 9— p. 105 v. 1 Aristot. de mundo p. 395 b 36 Bkk. τῶν cειcμῶν οἱ μὲν εἰc πλάγια cείοντεc κατ᾽ ὀξείαc γωνίαc ἐπικλίνται καλοῦνται, οἱ δὲ ἄνω ῥιπτοῦντεc καὶ κάτω κατ᾽ ὀρθὰc γωνίαc βράcται, οἱ δὲ cυνιζήcειc ποιοῦντεc εἰc τὰ κοῖλα χαcματίαι· οἱ δὲ χάcματα ἀνοίγοντεc καὶ γῆν ἀναρρηγνύντεc ῥῆκται καλοῦνται. ‖ v. 9 ἐπικλίνται corr. H. ex Aristotele pro ἐπικλινίαι, quod semper omnes codices exhibent. ‖ v. 10 ante ἐπικλίνται om. καὶ *CLR* ‖ post μὲν add. εἰcιν *L* ‖ v. 12 μόνον om. *F* ‖ v. 13 εἰcζηματίαι *C*, ζηματίαι *L* ‖ v. 14 ἢ] οἱ *C*, om. *FGL* ‖ ζηματίαι *L* ‖ v. 15 οἱ *GL* ‖ κυκλώμαcι *CF GL* ‖ εἰκαθίζουcι *C*, ἐγκαθίζουcι *FL*, ἐγκαθίζοντεc *G* ‖ v. 16 δὲ om. *L* ‖ καταπτώcειc *FG* ‖ χάcματα] cχήcματα *L* ‖

cματα διαπηδώcηc τῆc γῆc ἀποcχίζοντες. ἔτι τῶν 190 A ῥηκτῶν οἱ μὲν πνεύματα ἀναβάλλουcιν, οἱ δὲ ὑγρὰ καὶ πηλόν, οἱ δὲ μυκήματα, ἐνίοτε μὲν cὺν cειcμῷ, ἐνίοτε δὲ καὶ ἄνευ τούτου πιλούμενον τὸ πνεῦμα καὶ μετεμπῖπτον βρόμον τε καὶ ψόφον ῥηγνυμένων τινῶν (ὡc εἰκὸc) ὑπὸ γῆν πετρῶν ποιεῖ. cυμβαίνουcι δ' ὡc ἐκ πλείονοc ἐν ἔαρι ἢ ἐν μετοπώρῳ, καὶ νηνεμίᾳ μᾶλλον ἢ ἀνέμων φορᾷ, περὶ πλειάδοc καὶ ἀρκτ- B ούρου ἐπιτολήν.

Ταῦτα μὲν ἄν τιc πρὸc τὰc φυcικὰc ἐννοίαc ἀφορῶν εἰκονίcειε· προνοίᾳ δὲ ὅμωc καὶ ἐπιcκοπῇ τῆc δίκηc πάντα γίνεται. οὐ γὰρ εἰκῇ, ἐπεὶ τόδε τὸ πᾶν νόμοιc μὲν φυcικοῖc cυγκροτεῖται, προνοίᾳ δὲ θεοῦ καὶ λόγῳ cιγῆc ἐπέκεινα διοικεῖται. ὅθεν οὐ μό-

v. 1—3 Aristot. l. s. p. 396ª 5. τούτων δὲ οἱ μὲν καὶ πνεῦμα προcαναβάλλουcιν, οἱ δὲ πέτραc, οἱ δὲ πηλόν, οἱ δὲ πηγὰc φαίνουcι τὰc πρότερον οὐκ οὔcαc ... γίνονται δὲ καὶ μυκητίαι cειcμοὶ cείοντεc τὴν γῆν μετὰ βρόμου. || v. 2 πνεύμα *F* || v. 3 ἐνίοτε — cειcμῷ] om. *L* || post cὺν add. τῷ *FG* || v. 4—6 Aristot. l. s. πολλάκιc δὲ χωρὶc cειcμοῦ γίνεται μύκημα γῆc, ὅταν τὸ πνεῦμα cείειν μὲν μὴ ᾖ αὔταρκεc, ἐνειλούμενον δ' ἐν αὐτῇ κόπτηται μετὰ ῥοθίου βίαc. cf. meteor. II 8, 38 || v. 4 πιλούμενον] πειλούμενον *C*, πηλούμενον γὰρ *F* || v. 5 μεταπίπτον *FGR* || v. 6—9 Aristot. meteor. II 8, 11 et 4 || v. 7 ὡc ἐπὶ τὸ πλεῖcτον *G* || v. 8 φθορᾷ *C* || inde a v. 10 usque ad finem capitis 58 extat etiam in *A*, ex quo edidit Schow in editione Lydi de mensibus p. 130—134 et in *P* fol. 186 rect., in quo rubre inscribitur Ἰωάννου Λαυρεντίου φιλαδελφέωc περὶ cειcμῶν μετὰ τὸ τὰ ἐν τῷ ἑτέρῳ βιβλίῳ γεγραμμένα ἀναγνῶcθαι καὶ ταῦτα. || v. 11 εἰκονίcειε] corr. Hercher, εἰκονίζεται *A*, εἰκονιcοι *L*, εἰκονίcη ceteri || v. 12 καὶ post ἐπεὶ add. *ALP* || v. 13 νόμοιc] sic *L*, μόνοιc *ACP*, λόγοιc *R* || v. 14 pro cιγῆc H. suspicatur τύχηc vel δίκηc ||

νον αὐτοὶ καθ' ἑαυτοὺς οἱ σεισμοὶ βλάπτουσι τοὺς
καθ' ὧν συμβαίνουσιν, ἀλλὰ μὴν καὶ ἄλλων πόρρω
C που τόπῳ τε καὶ χρόνῳ μεριζομένων γίνονται μηνυ-
ταὶ οὐ μετρίων κακῶν. ὅτι δὲ οὕτω καὶ οὐκ ἄλλως
τὴν τυχηρὰν ὁ περὶ αὐτῶν λόγος φεύξεται σύμβασιν,
ἐκ τῶν ὑποκειμένων γνῶναι δυνατόν. αὐτὸς γὰρ Βι-
κέλλιος ὁ Ῥωμαῖος ἐκ τῶν Τάγητος στίχων (περὶ οὗ
καὶ Ἀπουλήϊος ὕστερον πλατεῖ καὶ ἐλευθέρου ποδὸς 351
ἀφηγήσατο λόγῳ) ταῦτα ῥήμασιν αὐτοῖς καθ' ἑρμη-
νείαν φησίν.

D 55. Ἥλιος κριῷ. ἐὰν γένηται σεισμὸς ἐπὶ μὲν
τῆς Ἀσίας, κακὸν τῇ Συρίᾳ τῇ κοίλῃ καὶ τῇ Παλαι-
στίνῃ καὶ τῇ Ἰουδαίᾳ ἀπειλεῖ, ἐπὶ δὲ τῆς Εὐρώπης
192 A Βρετανníαις, Γαλατίαις, Γερμανίαις, Βαστάρναις. οἱ
δὲ βασιλεῖς στρατεύσονται κατὰ τῶν πολεμίων, ἀλλ'
οὐκ εὐτυχῶς· ἐλαττωθέντων γὰρ αὐτοῖς τῶν στρα-
τευμάτων οἱ στρατηγοὶ ἄπρακτοι ἀναζεύξουσι. πλείων

v. 3 τόπῳ τε καὶ χρόνῳ] sic *L*, τρόπων τε καὶ χρόνων *P*, τόπων τε καὶ χρόνων ceteri || ante γίνονται *L* add. κακῶν et om. postea οὐ μετρίων κακῶν || v. 4 μετρίων] μικρῶν *A* || v. 5 αὐτὴν *AP*, αὐτὸν *L* || v. 6 βικέλιος *AP*, βεκέλλιος *L* || v. 8 ante πλατεῖ in *P* spatium 7 litterarum || ποδὸς transponit *L* ante καὶ || ἐλευθέρῳ *ACLP* || πόδες *C* || v. 9 ἀφηγήσαντο *CP* || v. 10 φασὶν *P* || v. 11 ἥλιος — σεισμὸς] ἡλίου ἐν τῷ κριῷ. ὁπόταν ἡλίου ὄντος ἐν τῷ κριῷ σεισμὸς γένηται *A*, ὁπόταν ἡλίου ὄντος ἐν κριῷ σεισμὸς γένηται. ἥλιος κριῷ rubr. *P* || ante κριῷ *L* add. ἐν et sic semper || v. 12 τῇ κοίλῃ Συρίᾳ *A*, τῇ κοιλίᾳ Συρίᾳ *P* || v. 14 βρετανία, γαλατία, καὶ βαστέρνα, γερμανία *L* || Βαστάρναις corr. H. coll. p. 52 v. 12 et titulo Plauti Silvani ap. Gruterum p. CCCCLIII, in quo est BASTARNARVM, βασταρνίαις *AP*, βαστέρναις *CR* || v. 17 ἐπαναζεύξουσι *L* || πλεῖον *L* ||

δὲ ἔσται ἐπὶ τῆς ἀνατολῆς ἡ τῶν ἀνδρῶν βλάβη παρὰ τὰς γυναῖκας, ὅτι ἄρρεν ζῴδιον ὁ κριός.

Ἥλιος ταύρῳ. εἰ σάλον συμβαίη γενέσθαι ἐπὶ μὲν τῆς ἄνω Ἀσίας Πέρσαις, καὶ Αἰθίοψι τοῖς παρ' B Ἰνδὸν ποταμὸν τῇ τε παραλίᾳ τῆς μικρᾶς Κυκλάσι τε καὶ Κύπρῳ ταῖς νήσοις ὄλεθρος ἐπικείσεται λοιμώδης, ὥστε καὶ αὐτὰ τὰ ὑποζύγια τῶν εἰρημένων χωρίων φθαρῆναι· ἐκπύρωσίς τε αὐτοῖς βαρεῖα καὶ λοιμώδης, ἐκτροπαί τε ποταμῶν ἄσχετοι συμβήσονται, καὶ ἐπὶ τοῦ θέρους λεῖψις τῶν ποταμίων ὑδάτων. ταῖς δὲ θήλεσι τῶν ζῴων, λογικῶν τε καὶ ἀλόγων, πλείων ἡ βλάβη, ὅτι θῆλυ ζῴδιον ὁ ταῦρος.

Ἥλιος διδύμοις. εἰ κίνημα γῆς ὁπουδήποτε C συμβήσεται, ἐπὶ μὲν τῆς μεγάλης Ἀσίας Ὑρκανίαν, 352 Ἀρμενίαν ἑκατέραν, Ἀμαδιανήν, ἐπὶ δὲ Λιβύης ἢ μᾶλλον Εὐρώπης (ὅτι μέρος Εὐρώπης Λιβύη) Μαρμαρικὴν καὶ Νασαμωνίτιδα καὶ ἁπλῶς τὴν παρατετα-

v. 1 ἔσται om. *A*, ἔσεσθαι *L* || ἡ τῶν] sic *L*, κατ' ceteri || βλαβὴ ἢ γυναίων *R* || παρὰ] ἐπὶ *L* || v. 2 post κριός *L* add. ἐστὶ || v. 3 ἡλίου ἐν τῷ ταύρῳ *A* et sic semper, ἥλιος ἐν ταύρῳ *L* et sic semper || εἰ — γενέσθαι] om. *AP* || γενέσθαι συμβήσεται *L* || v. 4 Πέρσαις addidi ex *L* || v. 5 τῇ τε παραλίᾳ τῆς μικρᾶς] om. *L* || v. 6 Κύπρῳ ταῖς] πρώταις *L* || v. 8 ἔσται add. ante αὐτοῖς *L* et om. βαρεῖα || v. 9 συμβήσονται add. *R* || v. 10 ἐν θέρει λείψεις *L* || v. 11 θηλυίαις *L* || v. 12 πλείων ἡ] om. *L* || post βλάβη *L* add. γενήσεται || post ταῦρος add. ἐστίν *L* || v. 13 εἰ — συμβήσεται] om. *AP* || ὁπουδήποτε corr. H. pro ὁποιδήποτε || v. 14 συμβῇ γενέσθαι *L* || v. 15 ἑκατέραν ante Ἀδιαβηνὴν repetit *P* || Ἀμαδιανήν scripsi coll. p. 53 v. 14 et p. 258 A, Ἀδιαβινήν *AP*, Ἀδιαβηνήν *C*, om. *L* || v. 16 Μαρμαρικὴν om. *P* || v. 17 ἀσαμωνίτιδα *AP*, νασαμονιτίδα *L*, ἀμμωνίτιδα *R* ||

μένην ταῖς μεγάλαις Cύρτεςι ξηρὰν ἔςχατος περιςτήςεται λιμός, ὥςτ' ἐξ ἀνάγκης τοῖς λογάςι τῶν χωρῶν ἐπαναςτήςεται τὸ πλῆθος ἐξωθῆςαι αὐτούς. ἐκ δὲ τῶν D ςυμφορῶν οὐδεὶς οὐδενὶ ἔςται πιςτός, οὐδὲ μητέρες τέκνοις. πτώςεις τε καὶ ἀφανιςμοὶ οἴκων, ἐμπρηςμοί τε βαρεῖς. τύραννος πρὸς τούτοις ὠμότατος ταράξει τοὺς νόμους, ὡς μηδὲ αὐτῶν τῶν ἱερῶν φείςαςθαι. τὰ δὲ τῶν ςυμφορῶν τοῖς ἄρρεςι τῶν ζῴων, καὶ λο- 194 A γικῶν διαφερόντως, πλέον ἐπιπεςεῖται, ὅτι ἄρρεν καὶ ἀνθρωποειδὲς τὸ ζῷον οἱ δίδυμοι.

56. Ἥλιος καρκίνῳ. εἰ ςάλον ἐπιγενέςθαι ςυμβαίη καθ' ὅντινα οὖν τόπον, ἐπὶ μὲν τῆς ἄνω B Ἀςίας τὰ προςεχῆ Πέρςαις ταραχθήςεται, νόςοι τε λοιμώδεις ἐμπεςοῦνται τοῖς ςώμαςι τῶν ἐν αὐτοῖς ἐνδόξων, ὡς ἐρήμους ἀρχόντων γενέςθαι τὰς πόλεις αὐτῶν. οἱ δὲ μετ' αὐτοὺς τῶν πραγμάτων ἀνθεξόμενοι, ψήφῳ τοῦ πλήθους καὶ αὐτῶν ἀρίςτων ἀφελκύςουςι τὰ τέκνα τῶν γονέων, καὶ ἀποδῶνται μακράν. ἐπὶ δὲ τῆς κάτω Ἀςίας Βιθυνία Φρυγία τε πᾶςα, καὶ Εὐρώπης μὲν ἡ Κολχική, ἣν νῦν προςαγορεύουςι Λαζικήν, Λιβύης δὲ ἡ μέχρι Νουμιδίας

v. 1 Cύρτιςι *A*, ςύρταιςι *P* || v. 2 ὥςτ' corr. Hercher pro ὡς || v. 3 ἐπαναςτῆναι *CPR* || v. 4 hinc *L* exhibet formam contractam || ante οὐδὲ H. addidit ἀλλ' || μητράςι τέκνα *A* || v. 5 καὶ add. ante ἐμπρηςμοί *A* || v. 6 ὠμότατα *A* || v. 8 pro τὰ H. suspicatur τὸ || v. 12 ςυμβαίνει *A* || v. 13 ταραχθήςεται corr. Hercher pro ταραχθήςονται || v. 17 ψόφῳ *CP* || H. post αὐτῶν addi mavolt τῶν || ἀφελκύςωςιν *CP*, ἀφελκύςαντες *R* || v. 18 καὶ om. *R* || μακρὰν transponit *R* ante ἀποδῶνται || ἀποδῶνται] sic corr. H., ἀποδόνται *P*, ἀπόδονται *C*, ἀπολοῦνται *A*, ἀποδώςουςιν *R* || v. 19 τῆς κάτω Ἀςίας] sic scripsi ex *A*, τῇ κάτω Ἀςίᾳ *PR*, τῇ κάτω *CL* || v. 20 Εὐρώπη *A* || v. 21 Λιβύη δὲ καὶ ἡ *APR* || ἡ ante μέχρι om. *L* || Νουμηδίαν *A* ||

353 Ἀφρικὴ τοῖς αὐτοῖς ὁμιλήσει κακοῖς. ἐκλείψεις τε C σεληνιακαὶ ἔσονται, ὅτι σελήνης οἶκος ὁ καρκίνος. πλείων δὲ ὕβρις γυναιξὶ γενήσεται, καὶ διαφερόντως ταῖς ἑταιριζομέναις, ὅτι θῆλυ ζῴδιον ὁ καρκίνος, καὶ Ἀφροδίτης, ὅτι ταὐτὸν Ἀφροδίτη σελήνῃ.

Ἥλιος λέοντι. ἐὰν σάλος γένηται, οὐκ ἀγαθὸν ἐπὶ μὲν τῆς Ἀσίας Φοινίκῃ πάσῃ καὶ Ὀρχηνίᾳ, ἐπὶ δὲ τῆς Εὐρώπης Ἰταλοῖς τε καὶ Σικελοῖς καὶ Γάλλοις, ἔτι γε μὴν καὶ Λιβύῃ πάσῃ οὐκ ἀγαθόν· τὰ γὰρ D βοσκήματα λιμῷ φθαρήσεται, ἐπομβρία δὲ ἔσται καὶ ἀκρίδων νέφη. ὁ δὲ λεγόμενος βροῦχος τοῖς καρποῖς λυμανεῖται, φθοραὶ δὲ ἔσονται ἀνδρῶν, ὡς πάντα ἐγγὺς μονωθῆναι τὰ συνοικέσια. οἱ δὲ λέοντες ἐν οἷς γίνονται χωρίοις φονικωτέρως κατ᾽ ἀνδρῶν ὁρμή- 196 A σουσι· τοῖς δὲ ἐν οἷς οὐ πεφύκασι φαίνεσθαι, πυρετὸς ὀξὺς ἐπιπεσεῖται. οἱ δὲ ἄρρενες πλεῖον αἰσθήσονται βλάβης, καὶ μάλιστα οἱ πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον, ὅτι ἄρρεν καὶ ἡλιακὸν ζῴδιον ὁ λέων.

Ἥλιος παρθένῳ. ἡλίου ἐπὶ τὴν παρθένον

v. 1 ἔκλειψις τε σεληνικὴ ἔσεσθαι *L* ‖ τε] δὲ *A* ‖ v. 2 σελήνη οἶκος καρκίνου *A* ‖ post καρκίνος *L* add. ἔστιν ‖ v. 3 πλεῖον δὲ αἱ ὕβρεις ταῖς γυναιξὶ γενήσονται *L* ‖ v. 5 Ἀφροδίτης] Ἄρης *A* ‖ ὅτι] καὶ *L* ‖ σελήνῃ] καὶ σελήνη *L*, σελήνης *R* ‖ v. 6 ἐὰν — ἀγαθὸν] om. *AP* ‖ post σάλος *L* add. γῆς ‖ v. 7 φοινίκη πᾶσα καὶ ὀρχηνία *LP* ‖ v. 8 τε om. *L* ‖ καὶ Γάλλοις] γάλοις *LP* ‖ v. 9 λιβύη πᾶσα *L* ‖ γὰρ] δὲ *L* ‖ v. 10 λοιμῷ *P* ‖ φθαρήσονται *AP* ‖ v. 11 ὁ δέ γε βροῦχος *AP* ‖ τοὺς καρποὺς *L* ‖ v. 12 πάντων ἐγγυμνωθῆναι *PRS* ‖ v. 13 τοῖς add. ante ἐν *P* ‖ v. 14 φοινικώτεροι *L* ‖ v. 15 φαίνεσθαι om. *L* ‖ πυρὸς *C* ‖ v. 16 πλείονος αἴσθονται *L* ‖ v. 17 μάλιστα] μᾶλλον *L* ‖ προσανίσχοντες ἡλίῳ *A* ‖ v. 18 post λέων *L* add. ἐστίν ‖ v. 19 ἡλίου — ἰόντος] om. *ALP* ‖

ἰόντος εἰ cάλος γένηται, Ἑλλὰς Ἀχαΐα Κρήτη Βαβυ-
B λὼν Μεcοποταμία Ἀccυρία τε καὶ Κυκλάδες νῆcοι οὐ μετρίαις περιπεcοῦνται cυμφοραῖc· χάcματα γὰρ κατ' αὐτὰc γενήcεται, οἵ τε γονεῖc θρηνήcονται τοὺc ἑαυτῶν παῖδας· οὐχ ἥκιcτα δὲ χειμῶνες ξηροὶ καὶ παρθένων ἀνδραποδιcμοί. ἡ δὲ ἐλαία πρὸc τοῖc ἄλλοιc τοῦ φθινοπώρου καρποῖc ἐπιτεύξεται. τὰ δὲ κακὰ 354
ταῖc θηλείαιc μᾶλλον τῶν ζῴων ἢ τοῖc ἄρρεcι cυμβήcεται, ὅτι θῆλυ ζῴδιον ἡ παρθένοc.

C 57. Ἥλιοc Ζυγῷ. εἰ κατὰ τόδε καιροῦ cειcμὸc γένηται, ἐπὶ μὲν τῆc ἄνω Ἀcίαc Βακτρία Καcπία Cηρική, ἐπὶ δὲ Λιβύηc Τρωγλοδυτικὴ Θῆβαί τε Αἰγύπτιαι καὶ πρὸc αὐταῖc Ὄαcιc οὐ μετρίωc cτυγνάcουcιν. οἱ γὰρ κρατοῦντες καταπράξονται τῶν εἰρημένων χωρίων, ὡc ἐξ ἀπογνώcεωc τὸ πλῆθοc ἐπαναcτῆναι αὐτοῖc. τὰ δὲ ἱερὰ παραβαθήcεται οὕτω βεβήλωc ὡc μηδένα τυχεῖν τῶν εὐχῶν. καὶ οἱ μὲν αὐτόχθονες πόρρω που τῶν ἐνεγκουcῶν ἐλαθήcονται,
D cτρατεύμαcι δὲ βαρβαρικοῖc οἱ εἰρημένοι ταραχθήcονται τόποι. λιμὸc ἄρα· πῶc γὰρ οὐχί; καὶ ἐλαττουμένηc πανταχοῦ τῆc ἀνδρικῆc φύcεωc, ὅτι ἄρρεν ζῴδιον ὁ Ζυγόc.

v. 1 εἰ — γένηται] om. *A* || βαβυλωνία *L* || v. 2 τε καὶ] om. *ALP* || v. 3 μετρίοιc *A*, μετρίωc *L* || πεcεῖται *L* || v. 4 γενήcονται *L* || οἵ τε] καὶ οἱ *L* || θρηνήcουcι *ALPR* || v. 9 post ζῴδιον *L* add. ἐcτὶν || v. 10 εἰ — γένηται (v. 11)] om. *AP* || v. 11 βακτριανὴ *L* || Καcπία] fortasse Καcία cf. p. 96 C || v. 12 Cιρική *A*, cυρικὴ *L*, cερικὴ *P*, Cυρία *R* || v. 13 αὐτὰc *L* || v. 14 καταπράξωνται *P* || v. 15 ὡc ἐξ] ὥcτε *L* || ἐπαναcτήcεται *A* || v. 16 παραβαθήcονται *A*, παραβλαβήcονται *L* || v. 19 γράμμαcί (corr. ex κάμμαcί) τε βαcιλικοῖc *L* || v. 20 λοιμὸc *AP* || οὖν ante ἄρα add. *CLR* || ἐλαττωθήcεται πανταχοῦ ἡ ἀνδρικὴ φύcιc *L* || v. 22 post ζῴδιον *L* add. ἐcτὶν ||

Ἥλιος σκορπίῳ. ἐπὶ τὸν σκορπίον ἡλίου διαβαίνοντος εἰ σάλον γενέσθαι συμβαίη, ἐπὶ μὲν τῆς 198 A ἄνω Ἀσίας Συρία μέση ἤτοι Κομμαγηνὴ καὶ Κασπία, ἐπὶ δὲ Εὐρώπης Ἰταλία καὶ Τυρσηνία καὶ ἕως δύνοντος ἡλίου Μαυρουσία τε καὶ Γαιτουλία ἐμπρησμοῖς ἀσχέτοις ἐκτεφρωθήσονται, οὐδ' αὐτῶν τῶν ἱερῶν περισωζομένων τοῖς τόποις. πόλεμοί τε ἔσονται ἀτυχεῖς τῇ νεολαίᾳ, ἐπικερδεῖς δὲ τοῖς στρατηγοῖς· βάρβαροι δὲ καθέξουσι Ῥωμαίοις ἀνήκοντα χωρία. πλείων B δὲ ἡ κατὰ γυναικῶν τοῖς πράγμασι ζημία, ὅτι θῆλυ ζῴδιον ὁ σκορπίος.

355 Ἥλιος τοξότῃ. ὅταν ὁ ἥλιος ἐπὶ τὸν τοξότην ἔλθῃ, εἰ σεισμὸν συμβαίη γενέσθαι, ἐπὶ μὲν τῆς μεγάλης Ἀσίας τῇ εὐδαίμονι Ἀραβίᾳ, ἐπὶ δὲ τῆς Εὐρώπης Τυρσηνίᾳ Κελτικῇ καὶ Ἱσπανίᾳ βλάβαι οὐχ αἱ τυχοῦσαι συμβήσονται. φθαρήσεται γὰρ λιμῷ τὰ βοσκήματα, ὁ δὲ ὠκεανὸς παρὰ τὸ πεφυκὸς ἐκχυθήσεται ὡς καὶ αὐτὴν Κάλπην ἐπικλυσθῆναι, πόλεις τε C κατομβρίᾳ κινδυνεύσουσιν. ἡ δὲ ἀνδρεία φύσις ἐξ ἐν-

v. 1 ἐπὶ — συμβαίη (v. 2)] om. *AP*, εἰ σάλος γῆς γενήσεται *L* || v. 3 ἄνω om. *L* || ἤτοι] ἢ *A* || κώμης ἀγίνη *C* || v. 4 τυρνησία *R* || v. 5 γετουλία *AL* || v. 6 ἐκτεφρωθήσεται *P* || v. 9 καθέξωσιν *C* || post ἀνήκοντα χωρία transponunt Ῥωμαίοις *AP* || προσανήκοντα *L* || πλεῖον δὲ κατὰ τῶν γυναικῶν ἐν τοῖς πράγμασιν ἡ ζημία ἔσεσθαι *L* || v. 11 ante ζῴδιον *P* add. τὸ || post ζῴδιον *L* add. ἐστὶν || v. 12—13 ὅταν — γενέσθαι] om. *AP* || ὅταν — ἔλθῃ] om. *L* || εἰ — γενέσθαι] om. *C*, ἐὰν σεισμὸς γεννήσεται *L* || v. 14 μεγάλης] μέσης *L* || ἡ εὐδαίμων ἀραβία *LP* || v. 15 τυρσηνία, κελτικὴ καὶ ἰσπανία *LP* || βλάβαις ἐν αὐταῖς οὐ ταῖς τυχούσαις περιπεσεῖται *L* || v. 16 φθαρήσονται *L* || v. 18 Κάσπιν *R*, Κάλπιν *AP* || v. 19 ἤ τε *ALP* || ἀνδρῷα *AP* ||

δείας τῶν ἀναγκαίων πανταχοῦ φθαρήσεται, ὅτι ἄρρεν ζῴδιον ὁ τοξότης.

58. Ἥλιος αἰγόκερῳ. ὅταν δὲ ἥλιος ἀποστρέφων ἀπὸ τοῦ νοτίου καμπτῆρος ἐπὶ τὸν αἰγόκερων ἔλθῃ, εἰ σεισμὸν συμβαίη γενέσθαι, ἐπὶ μὲν τῆς ἄνω Ἀσίας πᾶσα ἡ Ἰνδικὴ Ἀριανή τε καὶ Γεδρωσία,
D ἐπὶ δὲ τῆς κάτω Φρυγία τε πᾶσα καὶ Ἑλλήσποντος, ἐπὶ δὲ τῆς Εὐρώπης Μακεδονία καὶ Θρᾴκη πρὸς τῷ Ἰλλυρικῷ ἕως Ἴστρου ποταμοῦ οὐ μετρίως ταραχθήσονται πρὸς τῶν πλησιοχώρων, καὶ οἱ χείμαρροι τὰ λήϊα καταχώσουσι, προσεπιλοιμωττόντων τῶν βο-
200 A σκημάτων. ἐμφύλιοί τε πόλεμοι ἔσονται, ὀνείρων δὲ καὶ μαντευμάτων ψευδὴς ὄχλος· ἐνιαχοῦ δὲ καὶ πόλεις ἀθρόως καταποντισθήσονται.

Ἥλιος ὑδροχόῳ. ἡλίου ἐπὶ ὑδροχόον ἰόντος εἰ γένηται σεισμός, ἐπὶ μὲν τῆς ἄνω Ἀσίας Ὀξιανὴ Σογδιανὴ Ἀραβία μικρὰ καὶ Ἀζανία, ἐπὶ δὲ τῆς Λιβύης Αἰθιοπία μικρά, τῆς δὲ Εὐρώπης ἡ Θρᾴκη ἕως Ἰλλυ-

v. 2 τὸ add. *C* ante ζῴδιον || post τοξότης add. *L* ἐστίν || v. 3 ὅταν — γενέσθαι (v. 5)] om. *AP* || ὅτε *L* || ὁ ἥλιος *L* || v. 5 σεισμὸς γέννηται *L* || v. 6 ἡ Ἰνδική] ἰδικὴ *L* || ἀδριανή *AP*, ἀνδριανή *L* || καὶ post τε om. *LP* || γεδρουσία *APR*, γερουσία *L* || v. 7 τε ante πᾶσα om. *AP* || v. 8 τῆς om. *L* || Θράκη καὶ Μακεδονία *L* || καὶ ante Θρᾴκη om. *AP* || v. 9 ταραχθήσονται post πλησιοχώρων transponit *L* || v. 10 πρὸς] παρὰ *L* || v. 11 προσεπιλιμωττόντων *AP* || v. 13 ὁ add. *C* ante ὄχλος || καὶ ante πόλεις om. *AP* || v. 15 ἡλίου — ἰόντος] om. *ALP* || v. 16 εἰ — σεισμὸς] om. *AP*, εἰ σεισμὸς γένηται *L* || ὀξιανὴ] sic corr. H. coll. p. 258 C, ὀξινι *C*, ὀξίνη *ALPR* || v. 17 Σογδιανὴ] sic corr. H. coll. p. 258 C, σουβδιανη *C*, σουγδιανὴ *APR*, om. *L* || καὶ Ἀζανία] om. *L* || ἀζονία *AP* || ἐπὶ — μικρὰ (v. 18)] addidi ex *P* et *L* (qui tamen habet αἰθιοπίαι μικραί) ||

ρικοῦ cφόδρα ταραχθήcονται· πόλεμοι γὰρ βαρεῖc
356 ἐπιπεcοῦνται ταῖc χώραιc. τῇ δὲ Μακεδόνων χώρᾳ B
τὰ χείριcτα cυμβήcεται, ὡc ἐγγὺc ἀφανιcμοῦ γενέcθαι.

Ἥλιοc ἰχθύcιν. ὅταν δὲ ἰχθύcι γένηται ἥλιοc, ἐὰν cυμβῇ cάλοc, ἐπὶ μὲν τῆc κάτω Ἀcίαc ἡ καθ' ἡμᾶc Λυδία Κιλικία τε καὶ Παμφυλία, ἐπὶ δὲ ΛιβύηcΝαcαμωνῖτιc καὶ Γαραμαντικὴ ὑπὸ πολεμίων ξένων τε καὶ ἐμφυλίων δηωθήcονται. αἱ δὲ πρὸc τῷ Πόντῳ κείμεναι πόλειc καὶ τὰ ἐπίνεια πειρατικαῖc ἐφόδοιc ταρα-
χθήcονται, οἱ δὲ δῆμοι τῶν εἰρημένων χωρῶν μηδε- C
μιᾶc ὑποκειμένηc αἰτίαc κατ' ἀλλήλων ἐξενεχθήcονται· κατομβρίαι τε ἔcονται οὐχ ἧττουc κατακλυcμοῦ, καὶ εὐχαὶ ἄπρακτοι καὶ ἔνδεια τροφίμων καρπῶν. ἐκ δὲ τῆc περὶ τὴν γῆν ὑγρότητοc ὁ cπόροc ἄχρηcτοc, ἡ δὲ θάλαccα ταραχώδηc καὶ ἐγγὺc ἄπλουc. ἐκ δὲ παραδόξου μετ' οὐ πολὺ τὰ πράγματα ἐπὶ τὸ βέλτιον ἔcται, καὶ cυντόμωc εἰπεῖν ἀναλόγωc τοῖc κακοῖc εὐφροcύνη.

v. 3 χείρονα *L* || γενέcθαι] ἔcται *APR* || v. 4 ὅταν — ἥλιοc] om. *ALP* || v. 5 ἐὰν cάλοc γῆc γένηται *L* || ἐὰν] εἰ *CPR* || v. 6 post ἐπὶ addidi δὲ cum *ALP* || Ναcαμωνῖτιc *A*, ναcαμωνίτηc *R*, ναcαμονίτιc *P*, ναcαμανίτηc *L* || v. 7 τε ante ξένων transponunt *AP* || ξένων om. *L* || v. 8 διωχθείcονται *L* || τῷ om. *L* || Πόντῳ] πόντον γαλατία *L* || v. 9 ante ἐπίνεια cum *L* addidi τὰ || v. 11 ἐπικειμένηc *R* || v. 13 καὶ ante ἔνδεια om. *AP* || τροφῶν *L* || ante καρπῶν *A* add. τε καί, *L* καί, *P* τε || v. 14 ὑγρότηc *C* || v. 15 ἄπλουc] sic etiam *R*, sed prim. man. superscr. ἄπλωτοc || v. 16 μεθ' οὗ *P* || βέλτερον *A* ||

202 ЄΦΗΜЄΡΟϹ ΤΟΥ ΠΑΝΤΟϹ ЄΝΙΑΥΤΟΥ 357

ΗΓΟΥΝ ϹΗΜЄΙΩϹΙϹ ЄΠΙΤΟΛΩΝ ΤЄ ΚΑΙ ΔΥϹΜΩΝ ΤΩΝ ЄΝ ΟΥΡΑΝΩ ΦΑΙΝΟΜЄΝΩΝ

ЄΚ ΤΩΝ ΚΛΑΥΔΙΟΥ ΤΟΥ ΘΟΥϹΚΟΥ

ΚΑΘ' ЄΡΜΗΝЄΙΑΝ ΠΡΟϹ ΛЄΞΙΝ

A ΙΑΝΟΥΑΡΙΟϹ

59. α΄. Καλένδαις μακραὶ ἡμέραι ἄρχονται· ὁ ἥλιος ὑψοῦται, ὁ δ᾽ ἀετὸς σὺν τῷ στεφάνῳ δύεται καὶ ποιεῖ χειμῶνας.

β΄. τῇ πρὸ δ΄ νωνῶν Ἰανουαρίων ὁ μὲν ἥλιος

Clodi Tusci calendarium extat etiam in *F* (fol. 124 rect.), *R* (fol. 74 rect.), *S* (fol. 17 vers.), latina praeterea extat interpretatio per Nicolaum Leonicenum Thomaeum facta, praemissa Ovidi fastorum editionibus, primum (ut videtur cf. Merkel proleg. Ovid. fast. p. LXVII) in editione Aldina 1516, postea repetita in Petavi Vranologio p. 92 sq. (Lutet. Paris. 1630) || v. 1—5] περὶ ἐπιτελλόντων καὶ δυόντων ἀςτέρων καὶ ἐφημερίδων καλουμένων καὶ ἐν ταῖς ἀνατολαῖς καὶ δύςεςιν αὐτῶν ποιούντων ἀνέμους, ταραχὰς καὶ βίας θαλάςςης, ὄμβρους τε καὶ εὐδίας καὶ ὅςα ἄλλα τοιαῦτα· γίνονται δὲ ταῦτα ἐκ τῶν φαινομένων ἀςτέρων *F* || v. 6 Ἰανουάριος] μηνὶ Ἰαννουαρίῳ *F* et sic semper; semper etiam pro Καλενδ. formis habet καλανδ. || v. 7 Lyd. de mens. IIII 8 ἰςτέον κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν καλανδῶν τὸν ἥλιον ἐφ᾽ ὕψους γίνεςθαι, τὸν δὲ ςτέφανον δύςεθαι ὄρθρου. || μακραὶ — ἄρχονται] addidi ex *F*, *longiusculi fiunt dies* add. Leonicus || v. 9 καὶ — χειμῶνας] addidi ex *F*, *tempestatemque efficiunt* add. Leon. || v. 10 Ovidio fast. I 311 cancri brachia occidunt vid. diar. antiqu. 1846 p. 250 ||

πηδᾷ, τὸ δὲ μέcον τοῦ καρκίνου δύεται, καὶ οἱ ἄνεμοι ἐναλλάττονται.

γ'. τῇ πρὸ γ' νωνῶν τὸ λοιπὸν τοῦ καρκίνου δύεται, καὶ τροπὴ τοῦ ἀέροc ποικίλη.

δ'. τῇ πρὸ α' τὸ μέcον τοῦ χειμῶνοc καὶ νότοc B
πολύc, εἶτα καὶ βορραῖ cυνεχεῖc. καὶ ὁ δελφὶν ἀνίcχει ἅμα τῷ κυνὶ περὶ τὸν ὄρθρον.

ε'. νώναιc Ἰανουαρίαιc ἡ λύρα ἀνίcχει, καὶ ὁ 204A
μὲν ἀετὸc δύεται, ὁ δὲ δελφὶν ὅλοc ἐπιτέλλει. καὶ εἰκότωc ἀνεμομαχία.

ϛ'. τῇ πρὸ η' εἰδῶν Ἰανουαρίων ἐν μὲν ἑcπέρᾳ ὁ ἀετὸc δύεται, νότοc δὲ πνεῖ.

358 ζ'. τῇ πρὸ ζ' εἰδῶν ἀπαρκτίαc καὶ βορέαc κατ' ἀλλήλων μάχονται.

η'. τῇ πρὸ ϛ' εἰδῶν οἶκοc Ἄρεωc· νότοc ἅμα καὶ Ζέφυροc· ὁ δὲ αἰγόκερωc ἄρχεται ἀνατέλλειν.
βροχή τε ἅμα καὶ ἐν ἑcπέρᾳ νότοc πυκνόc. B

v. 1 ὁ δὲ μέcοc *F* || v. 2 ἐναλλάττονται] ἐλαττοῦνται *F*, *ponunt* Leon. || v. 3 et 4 Columella XI 2, 97. *III non. Ianuar. cancer occidit; tempestas varia.* || v. 5—7 Columella l. s. *pridie non. Ian. media hiems, auster multus, interdum pluvia.* || v. 6 βορραῖ cυνεχεῖc] βορρεῖc cυνεχεῖc *F* || v. 6 Plin. XVIII 234. *pridie nonas Ianuarias Caesari delphinus matutino exoritur.* || καὶ ὁ] ὁ δὲ *F* || δελφὶν corr. Hercher pro δελφὶc, qua forma ceteroquin non usus sit Lydus || v. 7 ἅμα] cὺν *F* || τὸν ὄρθρον] τῶν βορρῶν *F* || v. 8—10 Columella l. s. *non. Ian. fidis exoritur mane, tempestas varia.* Caesari (Plin. l. s.) et Ovidio I 315 fidicula mane exoritur. || v. 9 δελφὶc *F* || v. 10 εἰκότωc] γίγνονται *F* || v. 13 ἄπαρκτοc *C* || κατ' ἀλλήλων μάχονται] sic scripsi ex *F*, *vehementer flantes concurrunt* Leon., κατ' ἀλλήλων *R*, κατάλληλοc *CS* || v. 15 Columella l. s. *VI id. Ian. auster, interdum favonius.* || v. 16 Gemin. ἐν τῇ ιε (τοῦ αἰγοκέρωτοc) Καλλίππῳ αἰγόκερωc ἄρχεται ἀνατέλλειν· νότοc ||

θ΄. τῇ πρὸ ε΄ εἰδῶν νότος φυςᾷ cύνομβρος.

ι΄. τῇ πρὸ δ΄ εἰδῶν ὁμοίως· ὁ δὲ νότος βιαιότερος.

ια΄. τῇ πρὸ γ΄ εἰδῶν ἀπαρκτίας μετὰ βροχῆς καὶ χιόνος.

ιβ΄. τῇ πρὸ α΄ εἰδῶν νότος πνεῖ.

ιγ΄. εἰδοῖς Ἰανουαρίαις ἄςτρον κρυπτόν. καὶ
C πρῶτον μὲν λόγος τὸν ὀϊςτὸν δύεςθαι, ἐν δὲ τῇ νυκτὶ βρέχειν.

ιδ΄, τῇ πρὸ ιθ΄ καλενδῶν Φεβρουαρίων ἄςτρον κρυπτόν, καὶ ποικίλη τροπὴ βορέου ἅμα καὶ ἀπαρκτίου. καὶ ὁ μὲν λέων ἄρχεται δύεςθαι, ἔςθ᾽ ὅτε δὲ βρέχει.

ιε΄. τῇ πρὸ ιη΄ καλενδῶν ἀπαρκτίας καὶ βορρᾶς cφοδρός.

D ις΄. τῇ πρὸ ιζ΄ καλενδῶν ὁ μὲν ἥλιος ὑδροχόῳ, εὗρος δὲ μετὰ βροχῆς.

ἀνατέλλειν addidi, Leon. add. *emergere* || v. 17 βροχή τε] om. *F* || νότος πυκνός] *caligo* Leon. ||

v. 1 Columella l. s. *V id. Ian. auster*, *interdum imber.* Gemin. ἐν τῇ ις̅ (τοῦ αἰγοκέρωτος) Εὐκτήμονι νότος χειμέριος κατὰ θάλαςςαν. || φυςᾷ cύνομβρος] sic scripsi ex *F*, *flat cum pluvia* Leon., καὶ ὄμβρος ceteri. || v. 2 ὁμοίως — βιαιότερος] νότος cύνομβρος πλεῖος *F*, *pluvius flat auster violentior* Leon. || v. 4 βροχῆς καὶ χιόνος] πολλῶν βροχῶν καὶ χειμῶνος φυςᾷ *F*, *multo imbre et aspera tempestate flat.* Leon. || v. 7 καὶ — δύεςθαι (v. 8)] *prima mali pars occidit* Leon. || v. 8 λόγος om. *F* || ὀϊςτὸν corr. H. pro ἰςτὸν || v. 12 ἔςθ᾽ — βρέχει (v. 13)] καὶ βρέχειν *F*, *pluviae fiunt* Leon. || v. 14 Lyd. de mens. IIII 13. ἀνεμομαχίαν ὁ Βάρρων λέγει γίνεςθαι. || v. 15 cφοδρός] corr. pro cφοδρῶς H., *vehementes flant* Leon. || v. 16 Colum. XI 2, 4. *XVII cal. Febr. sol in aquarium transit*; *leo mane incipit occidere*; *Africus, interdum auster cum pluvia.* ||

ιζ΄. τῇ πρὸ ις΄ καλενδῶν ἡ μὲν λύρα ἄρχεται δύεσθαι, περὶ δὲ τὸν ὄρθρον ἀνεμομαχία.

ιη΄. τῇ πρὸ ιε΄ καλενδῶν ἕωθεν μὲν δύεται ὁ 206 A
λέων. βορέου ἅμα καὶ νότου καὶ ἀπαρκτίου διαφορά, καὶ βροχή. ὁ δὲ δελφὶν μετὰ λέοντα δύεται.

ιθ΄. τῇ πρὸ ιδ΄ καλενδῶν τροπή, καὶ τὸ μεσαίτατον τοῦ χειμῶνος.

κ΄. τῇ πρὸ ιγ΄ καλενδῶν βορρᾶς καὶ νότος. καὶ τὸ μέσον μὲν τοῦ καρκίνου δύεται, ὁ δὲ ὑδροχόος ἄρχεται ἀνίσχειν.

359 κα΄. τῇ πρὸ ιβ΄ καλενδῶν ὁ ὑδροχόος παντελὴς B
ἀνίσχει, πνεῖ δὲ ὁ λίψ, καὶ ὕει.

κβ΄. τῇ πρὸ ια΄ καλενδῶν ἡ λύρα δύεται σὺν τῷ καρκίνῳ, καὶ πρὸς ἑσπέραν ὕει.

κγ΄. τῇ πρὸ ι΄ καλενδῶν βορρᾶς πνεύσει μετὰ βροχῆς.

κδ΄. τῇ πρὸ θ΄ καλενδῶν χειμὼν καὶ βορέου ἐπίτασις ἅμα καὶ εὔρου.

v. 1 μὲν om. *F* ‖ v. 2 δὲ om. *F* ‖ v. 5 καὶ βροχή] corr. Hercher pro καὶ βροχῆς, μετὰ βροχῆς coni. H. ‖ v. 5 Lyd. de mens. IIII 14. ὁ Δημόκριτος λέγει δύεσθαι τὸν δελφῖνα. ‖ λέοντα] τοῦ λέοντος *F* ‖ v. 6 μεσότατον *F* ‖ v. 8—10 Lyd. de mens. IIII 14. ὁ μὲν Εὐκτήμων τὸν καρκῖνον δύεσθαι, ὁ δὲ Κάλλιππος τὸν ὑδροχόον ἀνίσχειν λέγει . . βήσσαις καὶ χαράδραις τῶν ὀρῶν. ‖ Gemin. ἐν τῇ κζ (τοῦ αἰγοκέρωτος) Καλλίππῳ καρκίνος λήγει δύνων. ‖ v. 11 Colum. l. s. *XII* (sic. cod. Sang. pro *XV*) *cal. Febr. aquarius incipit oriri, ventus Africus* . . . Lyd. de mens. IIII 14. Εὔδοξος τὸν ὑδροχόον ἀνίσχειν λέγει. ‖ παντελῶς *F* ‖ v. 12 δὲ om. *F* ‖ v. 13 et 14 Colum. l. s. *XI cal. Febr. fidicula vespere occidit, dies pluvius.* lyrae occasus vespertinus apud Ovid. I 653. ‖ v. 14 cf. Lyd. de mens. IIII 14. ὁ Εὔδοξος ἀνίσχειν αὐτὸν (τὸν ὑδροχόον) καὶ βροχὰς σημαίνειν. ‖ v. 17 Gemin. ἐν τῇ β (τοῦ ὑδροχόου) Δημοκρίτῳ . .

C κε'. τῇ πρὸ η' καλενδῶν ὡcαύτωc.

κς'. τῇ πρὸ ζ' καλενδῶν χειμάζει, πνεῖ δὲ ὁ βορρᾶc cὺν τῷ εὔρῳ, καὶ ἄρχεται δύεcθαι ἡ λύρα.

κζ'. τῇ πρὸ ς' καλενδῶν ἄcτρον λαμπρὸν ἐν τῷ cτήθει τοῦ λέοντοc ἄρχεται δύεcθαι, ἡ δὲ λύρα ἐν ἑcπέρᾳ. καὶ βορρᾶc πνεῖ, ἔcτι δ' ὅτε καὶ ὕει.

D κη'. τῇ πρὸ ε' καλενδῶν ἀνεμομαχία μετὰ χιόνοc.

κθ'. τῇ πρὸ δ' καλενδῶν ὁ δελφὶν δύεcθαι μελετᾷ.

208 A λ'. τῇ πρὸ γ' καλενδῶν ἡ λύρα περὶ τὴν πρώτην φυλακὴν τῆc νυκτὸc ἄρχεται δύεcθαι ἐκ μέρουc. καὶ cυννέφεια ἔcται, καὶ cφοδρὸc βορρᾶc μετὰ βροχῆc.

λα'. τῇ πρὸ α' καλενδῶν Φεβρουαρίων ὑετὸc χιόνι μεμιγμένοc.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟϹ

B 60. α'. καλένδαιc Φεβρουαρίαιc κρυπτὸν ἄcτρον, νότοc καὶ εὖροc· καὶ ἡ λύρα ἄρχεται δύεcθαι.

ἄλοχοc (?) χειμών. Colum. XI 2, 5. *VIIII (VIII* I. B. R.) *cal. Febr. . . interdum etiam tempestas.* || εὔρου] sic *FR*, εὖροc *CS* ||

v. 1 ὡcαύτωc] *tempestas turbidior; eidem flant venti* Leon. || v. 2 et 3 post lacunam χειμάζει βορρᾶc et spatium c. 30 litter. in *F* || v. 4—6 Colum. l. s. *VI cal. Febr. leonis quae est in pectore clara stella occidit.* || v. 6 καὶ βορρᾶc] om. *C* || ὅτι *C* || v. 7 ἀνεμομαχίαν *C* || v. 10 Colum. l. s. *III cal. Febr. . . fidicula occidit.* || v. 12 cυννέφεια corr. Hercher pro cυννεφία hic et semper infra || καὶ cφοδρὸc] cφοδρῶc τε *F* || v. 16 Colum. 14. *cal. Febr. fidis incipit occidere, ventus eurinus et interdum auster cum grandine est.* || v. 17 post ἄcτρον *F* add. φαίνεται, Leon. add. *apparet* || v. 18 post νότοc *F* add. τε || post εὖροc *F* add. πνεῖ, Leon. add. *flant* ||

β'. τῇ πρὸ δ' νωνῶν Φεβρουαρίων θυελλώδης ὁ ἀήρ, καὶ παραπνεύσει ὁ Ζέφυρος.

γ'. τῇ πρὸ γ' νωνῶν τὸ μέσον τοῦ λέοντος σὺν τῇ λύρᾳ δύεται. ἀπαρκτίας δὲ ἅμα καὶ βορρᾶς.

360 δ'. τῇ πρὸ α' νωνῶν δύεται ὁ δελφίν· καὶ ἐν ἑσπέρᾳ νότος ἐπιτείνει μετὰ βροχῆς.

ε'. νώναις Φεβρουαρίαις τοῦ ὑδροχόου τὰ μέσα c ἀνίσχει· ταραχώδης δὲ ὁ ἀὴρ ἐκ τοῦ Ζεφύρου.

ϛ'. τῇ πρὸ η' εἰδῶν Φεβρουαρίων δύεται ἡ λύρα, καὶ ὁ Ζέφυρος ἀπὸ δυσμῶν πνεῖ.

ζ'. τῇ πρὸ ζ' εἰδῶν ἀρχὴ ἔαρος, καθ' ὃ Ζέφυρος πνεῖ.

η'. τῇ πρὸ ϛ' εἰδῶν Ζέφυρος σὺν τῷ βορρᾷ πνεῖ.

θ'. τῇ πρὸ ε' εἰδῶν ἄστρον κρυπτόν· καὶ ἀνί- D σχει ὁ ὑδροχόος.

ι'. τῇ πρὸ δ' εἰδῶν ἀπαρκτίας μετὰ Ζεφύρου· ἔστι δ' ὅτε καὶ βροχαί.

v. 3 et 4 Colum. l. s. *III non. Febr. fidis tota et leo medius occidit; corus aut septentrio, nonnunquam favonius.* || v. 4 λύρᾳ] λιβύῃ *C* || v. 5 delphini occasus vespertinus ap. Ovid. II 79. || ὁ addidi ex *F* || v. 6 ἐπιτείνει] ἐπιπνεῖ *R* || βροχῆς] βροντῆς *C* || v. 7 et 8 Colum. l. s. *non. Febr. mediae partes aquarii oriuntur; ventosa tempestas.* Ovid. II 145: *iam puer Idaeus media tenus eminet alvo.* || v. 7 τοῦ — ἀνίσχει (v. 8)] *zona Orionis emergit* Leon. || v. 8 Gemin. ἐν τῇ ιδ (τοῦ ὑδροχόου) Εὐδόξῳ . . ἐνίοτε καὶ Ζέφυρος πνεῖ. || v. 9 et 10 Ptolem. ὥρᾳ ιε ϛ'' ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑσπέριος δύνει. || v. 11 Gemin. ἐν τῇ ιϛ (τοῦ ὑδροχόου) Δημοκρίτῳ Ζέφυρος πνεῖν ἄρχεται καὶ παραμένει ἡμέρας γ καὶ μ ἀπὸ τροπῶν. Colum. 15. *VII id. Febr. favonii spirare incipiunt.* || καθ' ὃ] καὶ *F* || v. 12 πνεῖ] addidi ex *F*, *spirat* add. Leon. || v. 13 Gemin. ἐν τῇ ιζ (του ὑδροχόου) . . Καλλίππῳ . . Ζέφυρος πνεῖ. Colum. l. s. *VI id. Febr. ventosa tempestas.* || πνεῖ] addidi ex *F*, *spirant* add. Leon. ||

210 A ια΄. τῇ πρὸ γ΄ εἰδῶν ἀπηλιώτης πνεῖ, καὶ ἀνίσχει ὁ ἀρκτοῦρος.

ιβ΄. τῇ πρὸ α΄ εἰδῶν Φεβρουαρίων ἀνεμομαχία.

ιγ΄. εἰδοῖς Φεβρουαρίαις ὁ τοξότης ἐν ἑσπέρᾳ δύεται, καὶ σφοδρὸς χειμών.

ιδ΄. τῇ πρὸ ις΄ καλενδῶν Μαρτίων ὁ κρατὴρ ἀνί-
B σχει ἐν ἑσπέρᾳ, καὶ ἐναλλαγέντων τῶν ἀνέμων ὁ νότος ἐπικρατεῖ.

ιε΄. τῇ πρὸ ιε΄ καλενδῶν ὁ ἥλιος ἰχθύσιν, καὶ ὁ ἀὴρ χειμάζει.

ις΄. τῇ πρὸ ιδ΄ καλενδῶν ἀπαρκτίας πνεύσει μετὰ τοῦ νότου· νέος δὲ ἥλιος.

ιζ΄. τῇ πρὸ ιγ΄ καλενδῶν δύεται ἡ παρθένος· ῥεύσει δὲ νότος μετὰ Ζεφύρου καὶ βορρᾶς.

ιη΄. τῇ πρὸ ιβ΄ καλενδῶν δύεται ὁ λεγόμενος
C ὀϊστός. ἐν ἑσπέρᾳ δὲ Ζέφυρος πνεῖ, καὶ ἄρχεται ἡ παρθένος δύεσθαι.

ιθ΄. τῇ πρὸ ια΄ καλενδῶν ἀπαρκτίας ῥεύσει μετὰ 361
νότου· τὸν δὲ ὀϊστόν φασι δύεσθαι.

v. 1 arcturi ortus vespertinus apud Ovid. II 153 || v. 4 et 5 Colum. 20. *id. Febr. sagittarius vespere occidit; vehementer hiemat.* || v. 6—8 Colum. l. s. *XVI cal. Mart. vespere crater oritur; venti mutatio.* apud Ovid. II 243 crateris ortus vespertinus. || v. 9 et 10 Colum. l. s. *XV cal. Mart. sol in pisces transitum facit; nonnunquam ventosa tempestas.* || v. 10 χειμάζει] sic scripsi pro χειμών; *hiemat* Leon. || v. 13 δύεται ἡ παρθένος] *virgo occidit iuxta geminos* Leon. || Colum. 21. *XIII et XII cal. Mart. favonius vel auster cum grandine et nimbis.* || v. 15 ὁ λεγόμενος ἱστὸς ἐν ἑσπέρᾳ· Ζέφυρος πνεῖ *F*, *malus vesperi occidit; favonius spirat* Leon. || v. 18 ῥεύσει] πνεύσει *F*, *flant* Leon. || v. 19 ἱστὸν *F*, *malus* Leon. ||

κ'. τῇ πρὸ ι' καλενδῶν βορρᾶς μετὰ βροχῆς. καὶ ὁ λέων δύεται· ἄρχονται δὲ οἱ βορραῖ οἱ λεγόμενοι χελιδόνιοι, οἳ πεφύκασιν ἐπὶ τριάκοντα ἡμέρας πνεῖν, καὶ φαίνεται χελιδών.

κα'. τῇ πρὸ θ' καλενδῶν ὁ ἀρκτοῦρος τῇ πρώτῃ D φυλακῇ τῆς νυκτὸς ἄρχεται δύεσθαι, καὶ πνεῖ ζέφυρος. ἡ δὲ νὺξ συννεφής.

κβ'. τῇ πρὸ η' καλενδῶν τὰ λεγόμενα Ἀλκυόνεια. 212 A

κγ'. τῇ πρὸ ζ' καλενδῶν ὁ ὑδροχόος ἄρχεται ἀνίσχειν, ἡ δὲ πρωϊνὴ χειμάζει.

κδ'. τῇ πρὸ ϛ' καλενδῶν ἀργέστης πνεῖ ἅμα καὶ βορρᾶς.

κε'. τῇ πρὸ ε' καλενδῶν ὁ ἀρκτοῦρος ἀνίσχει, καὶ ὕει.

κϛ'. τῇ πρὸ δ' καλενδῶν ὁ ἀρκτοῦρος ἀνίσχει ἐν B ἡμέρᾳ.

κζ'. τῇ πρὸ γ' καλενδῶν δύεται ἐν ἑσπέρᾳ ὁ παρ' Ἕλλησι λεγόμενος ὀϊστός.

v. 1—4 Colum. l. s. *X cal. Mart. leo desinit occidere; venti septentrionales, qui vocantur ornithiae, per dies triginta esse solent; tum et hirundo advenit.* || v. 3 ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας *F*, *per quatriduum* Leon. || v. 4 ἀναφαίνεται *R* || v. 5—7 Colum. l. s. *VIIII cal. Mart. arcturus prima nocte oritur; frigidus dies aquilone vel coro, interdum pluvia.* || v. 7 εἰ δὲ νὺξ ἀνεφής *F* || v. 8 et 9 Colum. l. s. *VIII cal. Mart. Halcyonei dies vocantur.* || v. 11 ἡ] εἰ *F* || προεινὴ *C*, προινή *F* || v. 12 ἐργάτης *C*, ἐργαστής *F* || v. 14 et 15 Gemin. ἐν τῇ δ̅ (τῶν ἰχθύων) . . Εὐδόξῳ ἀρκτοῦρος ἀκρόνυχος ἐπιτέλλει καὶ ὑετὸς γίνεται. Ptolem. ὥρᾳ ιε̅ ἀρκτοῦρος ἑσπέριος ἀνατέλλει || v. 18 ὁ — ὀϊστός (v. 19)] ὁ λεγόμενος παρ' Ἕλλησιν ἱστός *F*, *malus* Leon. ||

κη΄. τῇ πρὸ α΄ καλενδῶν Μαρτίων ὁ Ζέφυρος πλατύς, καὶ ἡ ἡμέρα πᾶσα ἐαρινή.

ΜΑΡΤΙΟϹ

61. α΄. καλένδαις Μαρτίαις νότος καὶ λίψ.

C β΄. τῇ πρὸ ς΄ νωνῶν Μαρτίων λίψ, καὶ ὁ τρυγητὴς ἄρχεται φαίνεσθαι. βορέας δὲ ψυχρὸς πνεῖ ἕως τῆς ἑωθινῆς δύσεως τοῦ ἀρκτούρου.

γ΄. τῇ πρὸ ε΄ νωνῶν δυσαερία καὶ βροχή· καὶ ὁ ἀρκτοῦρος ἀνίσχει ἡλίου ἐγειρομένου, καὶ βορρᾶς πνεῖ.

δ΄. τῇ πρὸ δ΄ νωνῶν ὁ ἀρκτοῦρος ἐν ἡμέρᾳ ἀνίσχει.

D ε΄. τῇ πρὸ γ΄ νωνῶν ὡσαύτως.

ς΄. τῇ πρὸ α΄ νωνῶν ὑετὸς χιόνι μεμιγμένος.

214 A ζ΄. νώναις Μαρτίαις δύεται ὁ ἵππος ἀπὸ πρωΐ, 362
καὶ βορρᾶς φυσᾷ. δύεται δὲ καὶ ὁ στέφανος ὄρθρου.

v. 4 Colum. 23. *cal. Mart. africus, interdum auster cum grandine.* || λίψ] λίβας πνεύσει *F*, *africus simul spirant* Leon. || v. 5 et 6 Colum. 24. *IIII non. Mart. vindemiator apparet, quem Graeci* τρυγητῆρα *dicunt; septentrionales venti.* || v. 5 λίψ, καὶ] om. *F* et Leon. || v. 11 et 12 Ptolem. ὥρᾳ ιδ ς΄ ἀρκτοῦρος ἑσπέριος ἀνατέλλει. || ὁ — ἀνίσχει] ὡσαύτως ἀρκτοῦρος ἐπιτέλλει *F*, *arcturus similiter emergit.* Leon. || v. 13 Gemin. ἐν τῇ ιβ (τῶν ἰχθύων) Εὐκτήμονι ἀρκτοῦρος ἑσπέριος ἐπιτέλλει. || ὡσαύτως] ὁ ἀρκτοῦρος ἐν ἡμέρᾳ ἀνίσχει *F*, *arcturus interdiu emergit.* Leon. || v. 14 ὑετὸς — μεμιγμένος] βορρᾶς καὶ συννεφία *F*, *aquilo flat, nubilosum caelum* Leon. || ὁ ante ὑετὸς del. Hercher coll. p. 118, 14 || v. 15 et 16 Colum. l. s. *non. Mart. equus mane oritur; flatus aquilonis.* Gemin. ἐν τῇ ιδ (τῶν ἰχθύων) . . Εὐκτήμονι ἵππος ἑῷος δύνει· ἐπιπνεῖ βορέας ψυχρός. Lyd. de mens. IIII 35. ὁ Βάρρων ὄρθρου τὸν στέφανον δύεσθαι λέγει καὶ πνεῖν τὸν βορρᾶν. ortus vespertinus equi apud Ovid. III 449; ortus vespertinus co-

η'. τῇ πρὸ η' εἰδῶν Μαρτίων ἄρχεται τὰ ὄρνεα φαίνεϲθαι ἐπὶ τῆϲ θαλάϲϲηϲ, βορρᾶϲ δὲ καὶ ἀπαρκτίαϲ φυϲᾷ, καὶ προοίμιον τοῦ ἔαροϲ. καὶ ὁ μὲν ἥλιοϲ περὶ τὸ μέϲον τῶν ἰχθύων, ὁ δὲ ἵπποϲ δύεται.

θ'. τῇ πρὸ ζ' εἰδῶν ἰκτῖνοϲ ἄρχεται φαίνεϲθαι, B
νότοϲ δὲ πνεῖ, καὶ ὄρθρου ὁ ἰχθὺϲ ἀπὸ τοῦ νότου ἄρχεται κρύπτεϲθαι.

ι'. τῇ πρὸ ϛ' εἰδῶν ὁ ἵπποϲ δύεται ὄρθρου, ὁ δὲ ἰκτῖνοϲ ἀπὸ ὑψηλῶν ἐπὶ τὰ χθαμαλὰ καθίπταται· καὶ ὁ μὲν τρυγητὴϲ δύεται, ὁ δὲ ἀρκτοῦροϲ ἀνίϲχει. βορρᾶϲ δὲ ψυχρὸϲ ῥεύϲει.

ια'. τῇ πρὸ ε' εἰδῶν χωριϲμὸϲ μὲν τοῦ χειμῶνοϲ, τροπὴ δὲ ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἀπαρκτίου. C

ιβ'. τῇ πρὸ δ' εἰδῶν παύεται μὲν ὁ ἰχθὺϲ ἀπὸ τοῦ νότου ἀνίϲχειν, ἀπαρκτίαϲ δ' ἢ νότοϲ φυϲᾷ.

ιγ'. τῇ πρὸ γ' εἰδῶν ἡ μὲν Ἀργὼ ἀνίϲχει ἐν ἑϲπέ-

ronae apud eund. III 459 || p. 122 v. 15 pro δύεται Merkel proleg. Ovid. fast. p. LXX φαίνεται perperam scribi volt. || v. 16 pro δύεται Merkel l. s. coni. φαίνεται et pro ὄρθρου idem ἑϲπέρᾳ || ὄρθροϲ *C* || post ὄρθρου add. *F* καὶ οιδάτων ἐπομβρᾶ, Leon. *aquarum de caelo pluvies.* ||

v. 1 ἄρχονται *CF* || v. 3 ἀέροϲ *C* || v. 5—7 Plin. XVIII 237. *postero die* (i. e. VII id.) . . . *in Attica milvom adparere servatur.* || v. 6 δὲ] τε *F* || νότου] *tergore* Leon. i. e. νώτου, quod probant H. et Hertzberg in diar. antiqu. 1846 p. 245 || v. 7 pro κρύπτεϲθαι H. coni. φαίνεϲθαι cf. v. 14 || v. 8 Gemin. ἐν τῇ ιζ (τῶν ἰχθύων) Εὐδόξῳ . . ἰκτῖνοϲ φαίνεται. || v. 9 ἐπὶ τὰ χαμαὶ καθίϲταται *F* || v. 13 ἀπὸ add. *F* etiam ante ἀπαρκτίου || ἀπαρκτία codices || v. 14 Colum. l. s. *III id. Mart. piscis aquilonius desinit oriri, septentrionales venti.* || παύϲεται *F* || ὁ ante ἰχθὺϲ *F* add. || v. 15 νότου] *tergore* Leon. || v. 16 Colum. l. s. *pridie id. Mart. Argo navis exoritur; favonius aut auster, interdum aquilo.* || ἐν ἑϲπέρᾳ δὲ ζέφυροϲ καὶ *F* ||

ρᾳ, ζέφυρος δὲ καὶ νότος πνεύσει καὶ ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος δύεται· χειμάζει.

ιδ'. τῇ πρὸ α' εἰδῶν βορρᾶς δι' ὅλης τῆς
D ἡμέρας.

ιε'. εἰδοῖς Μαρτίαις ὁ ἵππος δύεται, βορέας δὲ ψυχρὸς πνεῖ.

ις'. τῇ πρὸ ιζ' καλενδῶν Ἀπριλίων......

216 A ιζ'. τῇ πρὸ ις' καλενδῶν ἥλιος κριῷ γίνεται· ὁ δὲ ζέφυρος κατὰ πλάτος πνεῖ. πέλαργος φαίνεται καὶ μέγα πέλαγος πλέεται.

ιη'. τῇ πρὸ ιε' καλενδῶν ἀνεμομαχία, ὁ δὲ βορρᾶς ἐπικρατεῖ.

D ιθ'. τῇ πρὸ ιδ' καλενδῶν νότος πνεῖ, ὁ δὲ ἰκτῖ- 363
νος φαίνεται ἕως τῆς ἰσημερίας.

κ'. τῇ πρὸ ιγ' καλενδῶν βορέας πνεῖ εὔδιος.

v. 1 καὶ ὁ ἐπὶ — χειμάζει] addidi ex *F*; *et in leonis cauda hiemat dies* add. Leon. || v. 2 δύεται ex coniectura addidi || v. 3 Gemin. ἐν τῇ κα (τῶν ἰχθύων) Εὐδόξῳ . . ἄρχονται ὀρνιθίαι πνέοντες. || v. 4 post ἡμέρας *F* add. πνεύσει. || v. 7 ad 15. Mart. *F* (qui praeterea, ut assolet, scribit πρὸ ις' pro ιζ' et sic semper, postremo πρὸ β' pro πρὸ γ') refert quae in ceteris codicibus diei 16. Mart. adscripta sunt, ad 16. quae diei 17. et sic semper usque ad finem mensis, 31 Mart. vero deest; idemque facit Leonic., sed ad 31 Mart. apud eum legitur: *ventorum procellae et saepe pluit.* in ceteris codicibus ad 15. Mart. omissus est status caeli, quem ex Columella 31 et Ovidio III 711 Merkel proleg. Ovid. fast. p. LXXI supplet σκορπίος δύεται. || v. 8 Colum. 31. *XVI cal. April. sol in arietem transitum facit; favonius vel corus.* || v. 9 πνεῖ — πλέεται] addidi ex *F*; *spirat, ciconia apparet et mare transmittit* add. Leon. || v. 11 Lyd. de mens. IIII 39. Εὐκτήμων ποικίλους ἀνέμους πνέειν λέγει. || v. 14 ἕως — ἰσημερίας] ἐπὶ τῆς ἡμέρας *FS*, *diliculo* Leon. ||

κα΄. τῇ πρὸ ιβ΄ καλενδῶν ὁ μὲν ἵππος ἕωθεν B δύεται, βορέας δὲ ἢ ἀπαρκτίας πνεῖ.

κβ΄. τῇ πρὸ ια΄ καλενδῶν ὁ κριὸς εἰς πλάτος ἀνίσχει, ἔστι δ᾽ ὅτε ἢ βρέχει ἢ νίφει.

κγ΄. τῇ πρὸ ι΄ καλενδῶν ὡσαύτως.

κδ΄. τῇ πρὸ θ΄ καλενδῶν ἰσημερία ἐαρινή, καὶ βροχὴ ἢ βροντώδης τροπή.

κε΄. τῇ πρὸ η΄ καλενδῶν ἀπαρκτίας ἢ βορρᾶς, C καὶ ὁ ἵππος ἕωθεν δύεται.

κϛ΄. τῇ πρὸ ζ΄ καλενδῶν οἱ ἰχθύες ἀνίσχουσι, καὶ ἐκ τοῦ νότου βρέχει μετὰ χιόνος· ὁ δὲ κριὸς ἕωθεν ἀνίσχει κατὰ θάλασσαν ταραχὴ ἀέρος.

κζ΄. τῇ πρὸ ϛ΄ καλενδῶν ἰσημερία ἐαρινή. ἔστι δ᾽ ὅτε βρέχει καὶ βροντᾷ.

κη΄. τῇ πρὸ ε΄ καλενδῶν ἐξισοῦται ἡ ἡμέρα τῇ D νυκτί.

v. 1 Colum. l. s. *XII cal. April. equus occidit mane; septentrionales venti.* Plin. XVIII 237. *(Caesar sibi notavit) XII Kalend. ecum occidere matutino.* || v. 4 ἔσται δὲ τότε βροχὴ ἢ νιφετὸς *F* || v. 5 Colum. l. s. *X cal. April. aries incipit exoriri, pluvius dies; interdum ningit.* || ὡσαύτως] in *F* spat. c. 8 litter., in Leon. *cancer tergore oritur; auster flat.* || v. 6 Colum. l. s. *VIIII et VIII cal. Apriles aequinoctium vernum, tempestatem significat.* Gemin. ἐν τῇ πρώτῃ (τοῦ κριοῦ) Καλλίππῳ . . ἰσημερία ἐαρινὴ καὶ ψεκὰς λεπτή. || ἐαρινή] ἰσημερινή *C*, om. *F* || v. 7 ἢ] καὶ *F*, om. *R* || τροπή om. *FR* || v. 8 post βορρᾶς *F* add. πνεῖ, Leon, add. *flant* || v. 11 Gemin. ἐν τῇ γ̄ (τοῦ κριοῦ) Καλλίππῳ κριὸς ἄρχεται ἐπιτέλλειν· ὑετὸς ἢ νιφετός. || v. 12 κατὰ θάλασσαν — ἀέρος] sic scripsi, μετὰ θαλάσσης· ταραχὴ θέρος *F*, *cum mari, turbatio aeris* Leon., ceteri omittunt. || v. 13 ἔστιν δὲ ὅτι καὶ *F* || v. 15 ἐξισοῦνται ἡ ἡμέρα καὶ ἡ νύξ *F* ||

κθ'. τῇ πρὸ δ' καλενδῶν ὁ μὲν cκορπίος δύεται, μέγας δὲ ῥέων ἄνεμος βροχὰς βροντώδεις cυcτρέφει.

218 A λ'. τῇ πρὸ γ' καλενδῶν ὁ μὲν cκορπίος δύεται, ἀπαρκτίας δὲ φυcᾷ μετὰ βροχῆς.

λα'. τῇ πρὸ α' καλενδῶν βρέχειν πέφυκε, καὶ ἐκ τοῦ νότου βροντᾷ.

ΑΠΡΙΛΙΟC

62. α'. καλένδαις Ἀπριλίαις ὁ μὲν cκορπίος δύε-
B ται, καὶ ὁ ἥλιος μίαν ἡμέρᾳ προcτίθηcι μοῖραν, καὶ cυννέφεια γίνεται ἐκ τοῦ βορρᾶ, καὶ αἱ πλειάδες ἄρχονται ἐπιτέλλειν καὶ ἐπιcημαίνειν.

β'. τῇ πρὸ δ' νωνῶν Ἀπριλίων cυννέφεια καθ' 364
ὅλην τὴν ἡμέραν.

γ'. τῇ πρὸ γ' νωνῶν ἐν ἑcπέρᾳ αἱ πλειάδες δύονται.

δ'. τῇ πρὸ α' νωνῶν ῥεύcει ὁ λίψ.

ε'. νώναις Ἀπριλίαις καταπνεῖ ὁ Ζέφυρος.

v. 2 βροχαὶ βροντώδη *C*, βροχὴν βροντώδη *F* || v. 5 βρέχειν — βροντᾷ (v. 6)] *auster flat et pluit* Leon. || v. 6 βροντή *F* || v. 8—10 Colum. 34 *cal. April. nepa occidit mane, tempestatem significat.* nepae occasus ap. Ovid. IIII 163 || v. 9 ἡμέρᾳ] addidi, ἡμέραν add. *F*, *diei* add. Leon. || v. 10 καὶ—ἐπιcημαίνειν (v. 11)] addidi ex *F* (αἱ om. et ἐπιπλεῖν scribit *F*), *vergiliae oriri et praesignificari incipiunt* add. Leon. || v. 12 καθ' ὅλην τὴν γῆν *F*, *per omnes terras* Leon. || v. 14 et 15 Plin. XVIII 246. *III non. April. in Attica vergiliae vesperi occultantur.* || v. 15 δύνουcιν *R* || v. 16 et 17 Colum. 34. *non. April. favonius aut auster cum grandine, nonnumquam hoc idem pridie.* || v. 17 καταπνεῖ ὁ Ζέφυρος] αἱ ὑάδες ἀνίcχουcι, καὶ βροχαὶ ἐκ τοῦ νότου ἐπιτείνουcιν *CRS* ||

ϛ'. τῇ πρὸ η' εἰδῶν αἱ ὑάδεϲ ἀνίϲχουϲι, καὶ βρο- C
χαὶ ἐκ τοῦ νότου ἐπιτείνουϲιν.

ζ'. τῇ πρὸ ζ' εἰδῶν νότοϲ φυϲᾷ, καὶ τὸ λοιπὸν τῶν ὑάδων δύεται.

η'. τῇ πρὸ ϛ' εἰδῶν ὁ Ζέφυροϲ· ὄρθρου ἄρχεται δύεϲθαι Ζυγόν.

θ'. τῇ πρὸ ε' εἰδῶν ζάλη ἐκ τοῦ νότου.

ι'. τῇ πρὸ δ' εἰδῶν βορρᾶϲ μὲν πᾶϲαν καταπνεῖ
τὴν ἡμέραν, ἡ δὲ ἑϲπέρα ἔϲται ἐπίβροχοϲ. D

ια'. τῇ πρὸ γ' εἰδῶν ψυχροὶ ἄνεμοι καὶ βροχαί.

ιβ'. τῇ πρὸ α' εἰδῶν αἱ ὑάδεϲ κρύπτονται.

ιγ'. εἰδοῖϲ Ἀπριλίαιϲ βορρᾶϲ ῥεύϲει· μικροῦ 220 A
παχνήτου ἀνατολή.

ιδ'. τῇ πρὸ ιη' καλενδῶν Μαΐων κρύφιον ἄϲτρον καὶ ἄνεμοι καὶ ὄμβροι.

v. 1 αἱ — ἐπιτείνουϲιν (v. 2)] καταπνεῖ ὁ Ζέφυροϲ *CRS* || Colum. l. s. *VIII id. April. vergiliae vespere celantur, interdum hiemat.* || v. 3—6 Colum. l. s. *VII id. April. VI et V austri et africi tempestatem significant.* || v. 3 φυϲᾷ] πνεῖ *F* || v. 4 ὑάδων] πλειάδων *FR* || apud Ovid. IIII 904 canis ortus (cf. Ideler *ueber die Fasti des Ovid* p. 163) || v. 5 et 6 post δύεϲθαι addidi Ζυγὸν, collato Colum. l. s. *IIII id. April. sole oriente libra occidere incipit* et ante ὄρθρου interpunxi quod cum Herchero credo post Ζέφυροϲ intercidisse ῥεύϲει; Merkel prol. Ovid. fast. p. LXXI addi volt Ζυγὸν καὶ Ὠρίων (coll. Plin. XVIII 66, Callipp. ap. Gemin. p. 67 B) vel scribi ὁ Ζυγὸϲ καὶ Ὠρίων ἄρχεται δύεϲθαι; Leon. vertit: *favonius flare incipit matutino; vergiliae occidunt.* || v. 7 ζάλαι *F* || v. 9 τὴν ἡμέραν] om. *F* || v. 11 Col. l. s. *pridie id. April. suculae celantur, hiemat.* || v. 12 post ῥεύϲει addidi ex *F* μικροῦ παχνήτου ἀνατολή, quod non assequor; *parvum praesepe* (i. e. φάτνη quae ex volgari lingua πάθνη cf. Geopon. XV 4, 1, apud hodiernos Graecos παχνί) *exoritur* add. Leon. || v. 14 Col. 36. *XVIII cal. Mai. ventosa tempe stas et imbres nec hoc constanter.* || κρύφιον—ὄμβροι] ἡ υἱὰϲ δύεται *F* || v. 15 ὄμβροϲ *R* ||

ιε. τῇ πρὸ ιζ′ καλενδῶν ἡ ὑὰς δύεται καὶ ἄνεμοι ψυχροὶ πνέουσιν· ὁ δὲ Περσεὺς ἐπιτέλλει.

ις′. τῇ πρὸ ις′ καλενδῶν αἱ ὑάδες δύονται καὶ Ζέφυρος πνεῖ.

B ιζ′. τῇ πρὸ ιε′ καλενδῶν ὁ μὲν ἥλιος ταύρῳ, ἡ δὲ ὑὰς δύεται.

ιη′. τῇ πρὸ ιδ′ καλενδῶν λὶψ καταπνεύσει.

ιθ′. τῇ πρὸ ιγ′ καλενδῶν καθόλου δύονται αἱ ὑάδες, ὁ δὲ λὶψ ἐν ἑσπέρᾳ ἐπέρχεται.

κ′. τῇ πρὸ ιβ′ καλενδῶν ὁ Ζέφυρος καταπνεῖ. 365

κα′. τῇ πρὸ ια′ καλενδῶν ἡ κεφαλὴ τοῦ ταύρου δύεται, καὶ οὐχ ἥκιστα ὕει.

C κβ′. τῇ πρὸ ι′ καλενδῶν αἱ πλειάδες ἀνίσχουσι καὶ Ζέφυρος πνεῖ.

κγ′. τῇ πρὸ θ′ καλενδῶν ἡ λύρα τῇ πρώτῃ φυλακῇ τῆς νυκτὸς φαίνεται, καὶ ἔσται τροπή.

κδ′. τῇ πρὸ η′ καλενδῶν φαίνεται ἡ λύρα, καὶ

v. 1 Gemin. ἐν τῇ $\overline{κγ}$ (τοῦ κριοῦ) Εὐκτήμονι ὑάδες κρύπτονται. || v. 2 post πνέουσι addidi ex *F* ὁ δὲ Περσεὺς ἐπιτέλλει (ἐπιτελεῖ *F*), *Perseus oritur* add. Leon. || v. 3 Ptolem. ὥρᾳ $\overline{ιε}$ ϛ″ ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων κρύπτεται. Plin. XVIII 247. *XVI (kal. Mai.) Atticae (suculae occidunt vesperi).* apud Ovid. IIII 677 sucularum occasus vespertinus. || v. 5 Colum. l. s. *XV cal. Mai. sol in taurum transitum facit.* Plin. l. s. *XV (kal. Mai.) Caesari (suculae occidunt vesperi).* || v. 8 Ptolem. ὥρᾳ $\overline{ιδ}$ ϛ″ ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων κρύπτεται. || v. 9 ἀπέρχεται *F* || v. 11 Col. l. s. *XI cal. Mai. ver bipartitur, pluvia et nonnumquam grando.* || v. 13 Col. l. s. *X cal. Mai. vergiliae cum sole occidunt, africus vel auster.* || v. 15 Col. 37. *VIIII cal. Mai. prima nocte fidicula apparet, tempestatem significat.* Ptolem. ὥρᾳ $\overline{ιδ}$ ϛ″ ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑσπέριος ἀνατέλλει. || ἡ — φυλακῇ] δευτέρα φυλακὴ *F* || v. 16 καὶ — τροπὴ] om. Leon. || ἔστιν *F* ||

βροχῶν σημασία· ἀρχὴ παχνήτου καὶ ἔαρος· νότος πνεῖ.

κε′. τῇ πρὸ ζ′ καλενδῶν ὁ σκορπίος δύεται καὶ ὁ κύων κρύπτεται· καὶ ὁ ἐπὶ τῆς ζώνης τοῦ Ὠρίωνος, νότος τε πνεῖ. ἀρχή τε παχνήτου καὶ ἔαρος.

κϛ′. τῇ πρὸ ϛ′ καλενδῶν δύεται καθόλου ἡ ὑάς, D καὶ ἀέρος ἔσται τροπή.

κζ′. τῇ πρὸ ε′ καλενδῶν νότος καταπνεῖ.

κη′. τῇ πρὸ δ′ καλενδῶν ὕει ἐκ τοῦ νότου.

κθ′. τῇ πρὸ γ′ καλενδῶν οἱ ἔριφοι ἀνίσχουσι, καὶ 222 A ἐξ ἑωθινῆς ὁ νότος πνεῖ.

λ′. τῇ πρὸ α′ καλενδῶν κρύπτεται ὁ κύων ἐν ἑσπέρᾳ, καὶ τροπὴ ἐκ τοῦ νότου· ἅμα δὲ καὶ βορρᾶς ταράττει.

ΜΑΙΟΣ

63. α′. καλένδαις Μαΐαις ὁ μὲν κύων κρύπτεται, δρόσος δὲ καταφέρεται. B

v. 1 βροχῆς σημεῖα *F* || ἀρχὴ — πνεῖ (v. 2)] addidi ex *F* || v. 3—5 Gemin. ἐν τῇ $\overline{β}$ (τοῦ ταύρου) Εὐκτήμονι κύων κρύπτεται. || ὁ σκορπίος — κρύπτεται (v. 4)] *praesepe emergit: desinit ver* Leon. || v. 4 καὶ ὁ — ἔαρος] addidi ex *F* || v. 6 apud Ovid. V 734 hyadum occasus. || δυάς *C*, υἱάς *F* || v. 7 ἀέρος] *veris* (i. e. ἔαρος) Leon., εὔρου *F* || v. 8 Gemin. τῇ $\overline{δ}$ (τοῦ ταύρου) Καλλίππῳ . . νοτία. || v. 9 Colum. l. s. *IIII cal. Mai. auster fere cum pluvia.* || v. 10 et 11 Colum. l. s. *III cal. Mai. mane capra exoritur, austrinus dies.* || οἱ — πνεῖ (v. 11)] sic *F* et Leon., ceteri huc referunt, quae ad diem sequentem adscripta sunt. || v. 12—14 Colum. l. s. *pridie cal. Mai. canis se vespere celat; tempestatem significat.* || κρύπτεται — ταράττει (v. 14)] sic *F* et Leon., ceteri huc referunt quae ad diem antecedentem adscripta sunt. || v. 17 δρόσος — καταφέρεται] ἔριφος δὲ ἀναφαίνεται coni. Merkel p. LXXII; sed cf. Hertzberg l. s. p. 251 adn. || δὲ] τε *F* || καταφαίνεται *C* ||

β΄. τῇ πρὸ ϛ΄ νωνῶν ἡ ὑὰς μετὰ τοῦ ἡλίου ἀνίσχει.

γ΄. τῇ πρὸ ε΄ νωνῶν ὁ κένταυρος ὅλος φαίνεται καὶ ζέφυρος πνεῖ.

δ΄. τῇ πρὸ δ΄ νωνῶν ὁ σκορπίος ἕωθεν ἀνίσχει, καὶ βορρᾶς πνεῖ, καὶ δρόσος καταφέρεται.

ε΄. τῇ πρὸ γ΄ νωνῶν ἡ λύρα ἕωθεν ἀνίσχει.

C ϛ΄. τῇ πρὸ α΄ νωνῶν τὸ μέσον τοῦ σκορπίου 366
δύεται.

ζ΄. νώναις Μαΐαις αἱ πλειάδες ἀνίσχουσιν ἕωθεν, ζέφυρος δὲ πνεῖ.

η΄. τῇ πρὸ η΄ εἰδῶν Μαΐων προοίμιον θέρους, καὶ ζέφυρος ἐπικρατεῖ.

θ΄. τῇ πρὸ ζ΄ εἰδῶν Μαΐων ὡσαύτως.

ι΄. τῇ πρὸ ϛ΄ εἰδῶν ἡ μὲν λύρα ἀνίσχει, ἡ δὲ ὑὰς
D δύεται, καὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ ταύρου ἀναφαίνεται.

ια΄. τῇ πρὸ ε΄ εἰδῶν αἱ πλειάδες ἀναφαίνονται.

ιβ΄. τῇ πρὸ δ΄ εἰδῶν ἀνίσχουσιν αἱ πλειάδες, καὶ νότος πνεῖ.

v. 1 Plin. XVIII 248. *VI nonas Maias Caesari suculae matutino exoriuntur.* Colum. 39. *VI non. Mai. sucula cum sole exoritur, septentrionales venti.* apud Ovid. V 165 hyadum ortus *vespertinus.* || v. 2 Colum. l. s. *V non. Mai. centaurus totus apparet, tempestatem significat.* centauri ortus vespertinus apud Ovid. V 379. || v. 4 Gemin. ἐν τῇ ια (τοῦ ταύρου) Εὐδόξῳ σκορπίος ἑῷος δύνειν ἄρχεται. || v. 6 apud Ovid. V 415 lyrae ortus matutinus. || v. 7 Colum. l. s. *pridie non. Mai. nepa medius occidit. ortus* nepae apud Ovidium V 417 (cf. Ideler *ueber die Fasti des Ovid* p. 160; de occasu cogitat Merkel p. LXX). || πρὸ α΄] πρὸ β΄ *C* || v. 9 Colum. l. s. *non. Mai. vergiliae exoriuntur mane, favonius.* || v. 10 καὶ ζέφυρος πνεῖ *F*, *et spirat favonius* Leon. || v. 13 Colum. l. s. *VII id. Mai. aestatis initium favonius aut corus.* || v. 14 διὰς *C* || v. 15 ἅμα φαίνεται *F* || v. 17 ἀνίσχει *F* || v. 18 πνεῖ om. *F* ||

ιγ΄. τῇ πρὸ γ΄ εἰδῶν αἱ ὑάδες ἀνίσχουσιν καὶ νότος πνεῖ. 224 A

ιδ΄. τῇ πρὸ α΄ εἰδῶν ὁ σκορπίος δύεται, ἡ δὲ λύρα ὄρθρου ἀνίσχει.

ιε΄. εἰδοῖς Μαΐαις ὁ καρκίνος ἀνίσχει καὶ νότος πνεῖ.

ιϛ΄. τῇ πρὸ ιζ΄ καλενδῶν Ἰουνίων· τὸ θέρος ἄρχεται.

ιζ΄. τῇ πρὸ ιϛ΄ καλενδῶν δύεται ὁ κύων. B

ιη΄. τῇ πρὸ ιε΄ καλενδῶν ὁ ἥλιος διδύμοις.

ιθ΄. τῇ πρὸ ιδ΄ καλενδῶν νότος ἐν ἑσπέρᾳ πνεῖ.

κ΄. τῇ πρὸ ιγ΄ καλενδῶν αἱ ὑάδες ἀνίσχουσι καὶ βορρᾶς πνεῖ.

κα΄. τῇ πρὸ ιβ΄ καλενδῶν δύεται ὁ ἀρκτοῦρος καὶ ταράττεται ὁ ἀήρ.

κβ΄. τῇ πρὸ ια΄ καλενδῶν ὁ τοξότης δύεται καὶ νότος πνεῖ. C

κγ΄. τῇ πρὸ ι΄ καλενδῶν οἱ δίδυμοι ἀνίσχουσιν καὶ ὁ ἀετός.

v. 1 αἱ ὑάδες ἀνίσχουσιν] sic scripsi ex *F*, αἱ διάδες λύονται *C*, αἱ ὑάδες δύονται ceteri, ὁ Ὠρίων δύεται coni. perperam Merkel p. LXXI ‖ v. 3 Gemin. ἐν τῇ μιᾷ καὶ εἰκάδι (τοῦ ταύρου) Εὐδόξῳ σκορπίος ἑῷος ὅλος δύνει. ‖ v. 5 Colum. 43. *id. Mai. auster aut euronotus.* ‖ v. 6 καταπνεῖ *R* ‖ v. 7 Ἰουνίων addidi ex *F* ‖ τὸ — ἄρχεται] sic *F*, *initium aestatis* Leon., δύεται ὁ κύων ceteri ‖ v. 9 δύεται ὁ κύων] sic scripsi ex *F*, *procyon quam quidam caniculam vocant occidit* Leon., ὡσαύτως ceteri ‖ v. 10 apud Colum. l. s. postridie *sol introitum in geminos facit.* ‖ v. 12 Colum. l. s. *XIII* (sic coni. Ponteder. pro *XII*) *cal. Iun. suculae exoriuntur, septentrionales venti.* ‖ v. 14 Colum. l. s. *duodecimo* (sic I. B. R pro *XI et X*) *cal. Iun., arcturus mane occidit, tempestatem significat.* Ptolem. ὥρᾳ ιδ̄ ἀρκτοῦρος ἑῷος δύνει. arcturi occasus matutinus apud Ovid. V 733 ‖

κδ΄. τῇ πρὸ θ΄ καλενδῶν ἄρχονται ἀνίϲχειν αἱ ὑάδεϲ, καὶ εἰκότωϲ βροχή.

κε΄. τῇ πρὸ η΄ καλενδῶν ὁ ἔριφοϲ ἀνίϲχει ἕωθεν 367 καὶ βορρᾶϲ πνεῖ.

κϛ΄. τῇ πρὸ ζ΄ καλενδῶν δύεται ὁ ταῦροϲ, καὶ νότοϲ μετὰ βορέου πνεῖ.

D κζ΄. τῇ πρὸ ϛ΄ καλενδῶν ἀνίϲχει ὡϲαύτωϲ.

κη΄. τῇ πρὸ ε΄ καλενδῶν νότοϲ πνεῖ, καὶ ἡ λύρα ἕωθεν ἀνίϲχει.

κθ΄. τῇ πρὸ δ΄ καλενδῶν νότοϲ πολύϲ.

226 A λ΄. τῇ πρὸ γ΄ καλενδῶν αἱ πλειάδεϲ ἀνίϲχουϲι, καὶ βροχὴ μετὰ βροντῶν.

λα΄. τῇ πρὸ α΄ καλενδῶν Ἰουνίων χειμάζει ὁ ἀὴρ καὶ βροντᾷ, περὶ δὲ τὴν ἑϲπέραν ϲφοδρότερον ταράττει.

ΙΟΥΝΙΟϹ

64. α΄. καλένδαιϲ Ἰουνίαιϲ αἱ ὑάδεϲ ὅλαι ἀνίϲχουϲι καὶ νότοϲ πνεῖ.

B β΄. τῇ πρὸ δ΄ νωνῶν Ἰουνίων ὁ ἀετὸϲ ἀνίϲχει, ταραχή τε τοῦ ἀέροϲ, καὶ ζέφυροϲ πνεῖ.

v. 3 sq. Colum. l. s. *VIII*, *VII et VI cal. Iunias capra mane exoritur; septentrionales venti.* || v. 5 δύεται in suspitionem vocat Merkel prol. p. LXVIII || v. 7 ἀνίϲχει ὡϲαύτωϲ] ἀνίϲχει ὁ νότοϲ *FRS*, *auster spirat* Leon., num ἀνίϲχει ὁ ἔριφοϲ?, an cum Herchero ἀνίϲχει delendum? || v. 12 βροχὴ μετὰ βροντῶν] βροχὴν ποιοῦϲι *F* || v. 14 βρονταὶ περὶ τὴν ἑϲπέραν ϲφοδρότερον ταράττη *F*, *ingentia vesperi tonitrua commoventur* Leon. || v. 17 Ptolem. ὥρᾳ ιδ̄ ὁ λαμπρὸϲ τῶν ὑάδων ἐπιτέλλει. || v. 1 Colum. 45. *cal. Iun. et IIII non. aquila exoritur, tempestas ventosa et interdum pluvia.* Plin. XVIII 355. *IIII* (sic corr. Pontedera antiq. p. 184. 390 coll. § 288 pro *III) Caesari et Assyriae aquila vesperi oritur.*

γ'. τῇ πρὸ γ' νωνῶν βρονταὶ νότιοι.

δ'. τῇ πρὸ α' νωνῶν νότος πνεῖ, καὶ ὡς εἰκὸς βροχαί.

ε'. νώναις Ἰουνίαις ὁ ἀετὸς ἀνίσχει, καὶ ὕει τε ἅμα καὶ νότος πνεῖ.

ϛ'. τῇ πρὸ η' εἰδῶν Ἰουνίων ὁ ὦμος τοῦ Ὠρίω- C
νος ἀνίσχει.

ζ'. τῇ πρὸ ζ' εἰδῶν βορρᾶς πνεῖ καὶ ὕει.

η'. τῇ πρὸ ϛ' εἰδῶν ὁ ἀρκτοῦρος ὄρθρου δύεται καὶ ζέφυρος πνεῖ.

θ'. τῇ πρὸ ε' εἰδῶν ὁ δελφὶν ἄρχεται ἀνίσχειν, ὁ δὲ ἀρκτοῦρος δύεται.

368 ι'. τῇ πρὸ δ' εἰδῶν ὡσαύτως· βορρᾶς δὲ πνεῖ,
καὶ ἠρέμα ὕει.

ια'. τῇ πρὸ γ' εἰδῶν βροντώδης ὁ ἀὴρ καὶ ὑετώ- D
δης ἐκ τοῦ νότου.

ιβ'. τῇ πρὸ α' εἰδῶν ταραχώδης ὁ ἀὴρ μετὰ βροχῆς.

v. 2 ὡς εἰκός] ωεικότ (supra τ suprascr. ο) *F* || v. 4 Ptolem. ὥρᾳ ιγ ϛ'' ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑσπέριος ἀνατέλλει. || ὕεται ἅμα *C* || v. 6 ὁ — ἀνίσχει (v. 7)] sic scripsi ex *F*, ceteri βορρᾶς πνεῖ καὶ ὕει, *aquilo flat et pluit* Leon. || v. 8 βορρᾶς — ὕει] scripsi ex *F*, ceteri ὁ ὦμος τοῦ Ὠρίωνος ἀνίσχει. Leon. huc refert, quae ad 8 Iun. adscripta sunt, ad 8 Iun., quae ad 9. et ita semper usque ad finem mensis, ad 30 Iun. denique sic legit: *arcturus occidit matutino et aeris intemperies.* || v. 9 Colum. l. s. *VII id. Iun. arcturus occidit; favonius aut corus.* apud Ovid. VI 235 arcturi occasus matutinus VI id. Iun. (cf. Merkel p. LXVII) || v. 13 Colum. l. s. *IIII id. Iun. delphinus vespere exoritur. favonius interdum rorat.* Plin. XVIII 255. *IIII idus Iunias delphinus vesperi exoritur.* apud Ovid. VI 471 delphini ortus vespertinus. || ὡσαύτως om. Leon. || δὲ om. *F* ||

228 A ιγ΄. εἰδοῖς Ἰουνίαις Ζέφυρος ἢ ἀργέστης πνεύσει· εἰκότως δὲ καὶ βροντήσει.

ιδ΄. τῇ πρὸ ιη΄ καλενδῶν Ἰουλίων ὁ δελφὶν ἀνίσχει, καὶ νότος πνεῖ.

ιε΄. τῇ πρὸ ιζ΄ καλενδῶν οἱ ὦμοι τοῦ Ὠρίωνος ἀνίσχουσι, καὶ προοίμια καυμάτων.

ιϛ΄. τῇ πρὸ ιϛ΄ καλενδῶν ἄστρον κρύφιον καὶ
B Ζέφυρος σὺν τῷ νότῳ.

ιζ΄. τῇ πρὸ ιε΄ καλενδῶν Ζάλη μετρία τοῦ ἀέρος καὶ πνοὴ τοῦ βορέου.

ιη΄. τῇ πρὸ ιδ΄ καλενδῶν Ζέφυρος μετὰ νότου, καὶ οἱ ὦμοι τοῦ Ὠρίωνος φαίνονται.

ιθ΄. τῇ πρὸ ιγ΄ καλενδῶν ὁ ἥλιος καρκίνῳ, καὶ ὁ Ὠρίων ἀνίσχει ἕωθεν.

κ΄. τῇ πρὸ ιβ΄ καλενδῶν νότος ἅμα καὶ Ζέφυρος, καὶ βροντώδης ὑετός.

v. 1 ἐργάτης *C*, ἐργαστής *FS* || v. 2 εἰκότως] sic scripsi, εἰκῶς *F*, εἰκός ceteri || v. 3 δελφίς *F* || v. 4 πνεῖ] πολλύς *F* || v. 5 Plin. XVIII 256. *XVII kal. Iul. gladius Orionis exoritur*. Ptolem. ὥρᾳ ιγ ϛ″ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ Ὠρίωνος ἐπιτέλλει. || οἱ ὦμοι τοῦ Ὠρίωνος] om. *F* || v. 9 Ζάλη — βορέου (v. 10)] *F* hic ea praebet quae ad diem sequentem in ceteris referuntur. || v. 11 Gemin. ἐν τῇ κδ (τῶν διδύμων) Εὐκτήμονι ὠρίωνος ὦμος ἐπιτέλλει, Εὐδόξῳ ὠρίων ἄρχεται ἐπιτέλλειν. apud Ovidium VI 471 Orionis ortus (cf. Merkel p. LXVIIII) || Ζέφυρος — φαίνονται (v. 12)] *F* huc ea refert, quae in ceteris diei antecedenti adscripta sunt. || v. 13 Colum. 49. *XIII cal. Iul. sol introitum in cancro facit.* Plin. XVIII 256. *XVII kal. Iulias gladius Orionis exoritur, quod in Aegypto post quatriduum.* Ptolem. ὥρᾳ ιδ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἐπιτέλλει. || v. 14 ἕωθεν om. *F* || v. 15 νότοι *C* ||

κα'. τῇ πρὸ ια' καλενδῶν ὁ ὀφιοῦχος ὄρθρου δύεται. C

κβ'. τῇ πρὸ ι' καλενδῶν νότος ἅμα καὶ βορέας.

κγ'. τῇ πρὸ θ' καλενδῶν ἐπιτολὴ τοῦ Ὠρίωνος.

κδ'. τῇ πρὸ η' καλενδῶν κρυφίου ἄστρου ἐπιτολὴ καὶ ἐπίτασις καυμάτων.

369 κε'. τῇ πρὸ ζ' καλενδῶν ἡ θερινὴ τροπή, αἰφνίδιός τε ταραχὴ τοῦ ἀέρος.

κς'. τῇ πρὸ ς' καλενδῶν λὶψ ἅμα καὶ ζέφυρος. D

κζ'. τῇ πρὸ ε' καλενδῶν βραχεῖα ἡ νύξ, καὶ ὁ μὲν Ὠρίων ἀνίσχει, νότος δὲ ῥεύσει.

κη'. τῇ πρὸ δ' καλενδῶν ἐν μὲν ἑσπέρᾳ βρέχει, 230 A ὁ δὲ κύων ἀνίσχειν ἄρχεται.

κθ'. τῇ πρὸ γ' καλενδῶν ἀνεμομαχία.

λ'. τῇ πρὸ α' καλενδῶν ἕωθεν μὲν ὁ κύων ἀνίσχει, ἡ δὲ ζώνη τοῦ Ὠρίωνος ἀναφαίνεται.

ΙΟΥΛΙΟΣ

65. α'. καλένδαις Ἰουλίαις ταράττεται ὁ ἀὴρ ἐκ B τοῦ βορρᾶ.

β'. τῇ πρὸ ς' νωνῶν Ἰουλίων κρύφιον ἄστρον καὶ ζέφυρος ἢ νότος.

γ'. τῇ πρὸ ε' νωνῶν ταραχαὶ τοῦ ἀέρος ἐκ τοῦ νότου.

v. 1 Colum. l. s. *XI cal. Iul. angnifer qui a Graecis dicitur* ὀφιοῦχος *mane occidit.* ophiuchi *ortus* apud Ovid. VI 733. || v. 7 Colum. l. s. *VIII, VII et VI Cal. Iuli. solstitium, favonius et calor.* Ptolem. θερινὴ τροπή. || αἰφνιδίου *F* || v. 11 νότος δὲ ῥεύσει] om. Leon. || v. 14 Colum. l. s. *III cal. Iul. ventosa tempestas.* || v. 14 post v. 15 et 16 ponit *F* || v. 15 Ptolem. ὥρᾳ ιδ̄ ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ Ὠρίωνος ἐπιτέλλει. || v. 22 ταραχή *F* || v. 23 πόντου *F* ||

δʹ. τῇ πρὸ δʹ νωνῶν ὁ Ὠρίων ἀνίσχει καὶ στέφανος δύεται, καὶ ζέφυρος πνεῖ.

εʹ. τῇ πρὸ γʹ νωνῶν τὸ μέσον τοῦ καρκίνου
C ἀνίσχει.

ϛʹ. τῇ πρὸ αʹ νωνῶν οἱ ἐτησίαι καὶ μετὰ νότον βορρᾶς.

ζʹ. νώναις Ἰουλίαις δύεται ὄρθρου ὁ στέφανος, καὶ νότος πνεῖ.

ηʹ. τῇ πρὸ ηʹ εἰδῶν Ἰουλίων ὁ Κηφεὺς ἀνίσχει, καὶ τροπὴ τοῦ ἀέρος νοτία.

θʹ. τῇ πρὸ ζʹ εἰδῶν ὁ Ὠρίων ὅλος ἀνίσχει καὶ νότος πνεῖ.

D ιʹ. τῇ πρὸ ϛʹ εἰδῶν οἱ πρόδρομοι τῶν ἐτησίων πνέουσιν.

ιαʹ. τῇ πρὸ εʹ εἰδῶν βροχὴ μετὰ βροντῶν καὶ βορρᾶς βίαιος.

232 A ιβʹ. τῇ πρὸ δʹ εἰδῶν ὁ Ὠρίων ὅλος ὄρθρου ἀνίσχει, καὶ ἐπιτείνουσιν οἱ λεγόμενοι πρόδρομοι.

v. 1 Ptolem. ὥρᾳ ιδ̅ ϛʺ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ Ὠρίωνος ἐπιτέλλει. Plin. XVIII 269. *IIII nonas Chaldaeis corona occidit matutino, Atticae Orion totus eo die exoritur.* Colum. 51. *IIII non. Iul. corona occidit mane.* || v. 2 στέφανος] *ciconia* (i. e. πέλαργος) Leon. || v. 3 Colum. l. s. *pridie non. Iul. cancer medius occidit; calor.* || v. 5 οἱ ἐτήσιοι *R* hic et semper, υἱετέσιοι *F* || μετὰ νότον] *cum austro* (i.e. μετὰ νότου) Leon. || v. 7 ὄρθρου om. *F* || v. 9 Colum. l. s. *VII id. Iul. cepheus vespere exoritur, tempestatem significat.* || v. 11 Gemin. ἐν δὲ τῇ ιγ̅ ἡμέρᾳ (τοῦ καρκίνου) Εὐκτήμονι ὠρίων ὅλος ἐπιτέλλει. Ptolem. ὥρᾳ ιε̅ ὁ ἐπὶ τοῦ ἑπομένου ὤμου τοῦ ὠρίωνος ἐπιτέλλει. || v. 13 Colum. l. s. *VI id. Iul. prodromi flare incipiunt.* || v. 15 βροχαὶ *F* || βροντῆς *F* || v. 16 βίαιος om. *F* et Leon. || v. 17 Ptolem. ὥρᾳ ιε̅ ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος ἐπιτέλλει. || ὅλως *F* || ὄρθρου om. *R* ||

ιγ'. τῇ πρὸ γ' εἰδῶν λὶψ ταραχώδης.

ιδ'. τῇ πρὸ α' εἰδῶν ἀνίσχει * καὶ πνεῖ ὁ βορρᾶς.

ιε'. εἰδοῖς Ἰουλίαις ὁ προκύων ἀνίσχει.

ϛ'. τῇ πρὸ ιζ' καλενδῶν Αὐγούστων ὁ Ὠρίων ἀνίσχει, καὶ βορρᾶς βίαιος πνεῖ.

ιζ'. τῇ πρὸ ις' καλενδῶν τὸ μεσαίτατον τοῦ θέρους, καὶ ψυχροτέρα ἡ ἡμέρα ἐκ τοῦ βορρᾶ. B

ιη'. τῇ πρὸ ιε' καλενδῶν Ζέφυρος, ἴσως δὲ καὶ νότος. καὶ ὁ μὲν κύων ὄρθρου ἀνίσχει, οἱ δὲ ἐτησίαι ἐπιτείνουσιν.

ιθ'. τῇ πρὸ ιδ' καλενδῶν ὁ Ὠρίων ἀνίσχει, καὶ ἀργέστης φυσᾷ, καὶ ὅλος ὁ Ὠρίων φαίνεται.

κ'. τῇ πρὸ ιγ' καλενδῶν ὁ ἥλιος λέοντι, ἀργέστης τε φυσᾷ, καὶ οἱ πρόδρομοι τῶν ἐτησίων. C

κα'. τῇ πρὸ ιβ' καλενδῶν ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας οἱ ἐτησίαι σὺν καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνέμοις ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας πνέουσιν.

κβ'. τῇ πρὸ ια' καλενδῶν οἱ πρόδρομοι καταφυσῶσιν.

κγ'. τῇ πρὸ ι' καλενδῶν ὅλος ὁ καρκίνος μετὰ τοῦ κυνὸς ἀνίσχει, καὶ ὁ ἀετὸς δύεται. D

v. 2 ἀνίσχει om. Leon. || lacunam indicat *R* || καὶ — βορρᾶς] om. *C* || v. 3 Colum. 52. *id. Iul. procyon exoritur mane.* || post ἀνίσχει Leon. add. *etesiae invalescunt.* || v. 6 ad 17. Iul. *F* refert ea quae ad 18. adscripta sunt, ad 18. ea quae ad 17. || v. 8 δὲ] τε *C* || v. 12 ἐργάτης (ut semper) *C*, ἐργαστὴς (ut semper) *F* || καὶ — φαίνεται] om. *F* || ὅλως *C* || v. 13 Colum. l. s. *XIII cal. Aug. sol in leonem transit.* || v. 14 τε om. *F* || καὶ οἱ — ἐτησίων] τῶν δὲ προδρόμων τὸ ἐτησίων *F*, *et canis exoritur* Leon. || v. 16 ἐπὶ — ἡμέρας] ἐπὶ μῆνα ἡμερῶν *F*, *per unum et viginti dies* Leon. || v. 20 Gemin. ἐν τῇ κζ' (τοῦ καρκίνου) Εὐκτήμονι κύων ἐπιτέλλει. Εὐδόξῳ κύων ἑῷος ἐπιτέλλει .. Καλλίππῳ καρκίνος

κδ΄. τῇ πρὸ θ΄ καλενδῶν ὁ λέων ϲὺν τῷ ἡλίῳ ἀνίϲχει μετὰ τοῦ κυνόϲ, ὁ δὲ καρκίνοϲ λήγει.

234 A κε΄. τῇ πρὸ η΄ καλενδῶν ὁ ὑδροχόοϲ ἄρχεται δύεϲθαι, ὁ δὲ κύων περὶ ἀμφιλύκην ἀνίϲχει, καὶ νότοϲ φυϲᾷ.

κϛ΄. τῇ πρὸ ζ΄ καλενδῶν ἀχλὺϲ καυϲώδηϲ. ὁ δὲ 371 ἀετὸϲ δύεται, ὁ δὲ λέων ἀνίϲχει, καὶ νότοϲ πνεῖ.

κζ΄. τῇ πρὸ ϛ΄ καλενδῶν καῦμα ἐκ τοῦ κυνόϲ· B ἡ δὲ ϲταφυλὴ ἄρχεται περκάζειν.

κη΄. τῇ πρὸ ε΄ καλενδῶν καύϲων βαρὺϲ καὶ οἱ ἐτηϲίαι ϲφοδρότεροι.

κθ΄. τῇ πρὸ δ΄ καλενδῶν ἐν τῷ ϲτήθει τοῦ λέοντοϲ ἄϲτρον λαμπρὸν ἀνατέλλει, καὶ χλιαρὸϲ ὥϲπερ ὁ βορρᾶϲ ἐκ τοῦ καύματοϲ.

λ΄. τῇ πρὸ γ΄ καλενδῶν ἄρχονται ὀπῶραι φαί- C νεϲθαι, ὁ δὲ ἀετὸϲ ἕωθεν δύεται, καὶ ταραχώδηϲ ὁ ἀήρ.

λα΄. τῇ πρὸ α΄ καλενδῶν Αὐγουϲτῶν νότοϲ μετὰ λιβὸϲ πνεῖ.

. . ἀνατέλλων. Plin. XVIII 271. *aquila Atticae matutino occidit.* || μετὰ τοῦ κυνόϲ] *cum leone* Leon. ||

v. 1 Colum. l. s. *VIIII cal. Aug. leonis in pectore clara stella exoritur.* || v. 3 Colum. l. s. *VIII cal. Aug. aquarius incipit occidere, favonius vel auster.* || ὁ ὑδροχόοϲ] *gemini* Leon. || v. 5 φυϲᾷ om. *F* || v. 6 Colum. 53. *VII cal. Aug. canicula apparet, caligo aestuosa.* Gemin. ἐν τῇ λ̄ (τοῦ καρκίνου) Καλλίππῳ λέων ἄρχεται ἀνατέλλειν· νότοϲ πνεῖ. Ptolem. ὥρᾳ ιδ̄ ὁ λαμπρὸϲ τοῦ ἀετοῦ ἑῷοϲ δύνει. || ὁ δὲ ἀετόϲ] H. mavolt καὶ ὁ μὲν ἀετόϲ || v. 8 καύματα *F* || v. 9 ἡ — περκάζειν] om. Leon. || v. 10 Gemin. ἐν τῇ ᾱ ἡμέρᾳ (τοῦ λέοντοϲ) Εὐκτήμονι πνῖγοϲ . . ἐπιγίνεται. || v. 12 Colum. l. s. *IIII cal. August. leonis in pectore clara stella exoritur.* || v. 15 Colum. l. s. *III cal. August. aquila occidit; significat tempestatem.* Ptolem. ὥρᾳ ιδ̄ ϛ″ ὁ λαμπρὸϲ τοῦ ἀετοῦ ἑῷοϲ δύνει. || v. 16 ἕωθεν] ἔνθεν *F* || ταράϲϲει *F* ||

ΑΥΓΟΥϹΤΟϹ

66. α΄. καλένδαις Αὐγούσταις ὁ ἀετὸς δύεται ὄρθρου· λὶψ πνεύσει, καὶ καῦμα ξηρόν.

β΄. τῇ πρὸ δ΄ νωνῶν Αὐγούστων ἔτι δύεται ὁ ἀετός, καὶ ὁ ἀὴρ νότιος.

γ΄. τῇ πρὸ γ΄ νωνῶν τὸ αὐτὸ σημαίνει. D

δ΄. τῇ πρὸ α΄ νωνῶν τὸ μέσον τοῦ λέοντος ἀνίσχει, φαίνεται δὲ καὶ τὸ δένδρον. ἐν τῷ διημέρῳ
τούτῳ ὁ ἥλιος μίαν μοῖραν κρατεῖ· ὁ νότος δὲ ἀχλυώ- 236 A
δης [κρατεῖ καὶ] πνεῖ.

ε΄. νώναις Αὐγούσταις δύεται μὲν ὁ στέφανος, τὸ δὲ μέσον τοῦ λέοντος ἀνίσχει καὶ γέρανοι φαίνονται, καὶ νότος πυκνὸς πνεῖ.

ϛ΄. τῇ πρὸ η΄ εἰδῶν Αὐγούστων ἡ λύρα συστέλλεται, καὶ ἐκ τοῦ νότου καύσων.

372 ζ΄. τῇ πρὸ ζ΄ εἰδῶν τὸ μέσον τοῦ ὑδροχόου δύε- B
ται, καὶ ἐκ τοῦ νότου καῦμα ἀχλυῶδες.

η΄. τῇ πρὸ ϛ΄ εἰδῶν ὁ λέων ἀνίσχει, καὶ καῦμα βαρύ. ἐπινεφὴς ὁ ἀήρ, καὶ τὸ μέσον τοῦ ὑδροχόου ἀνίσχει.

v. 2 Gemin. ἐν τῇ ε̅ (τοῦ λέοντος) Εὐδόξῳ ἀετὸς ἑῷος δύνει. || v. 4 ἐπιδύεται *F* || v. 5 νότος *F* || v. 6 Ptolem. ὥρᾳ ιε̅ ϛ″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑῷος δύνει. || τῶ αὐτῶ *F* || v. 7 Colum. 56. *pridie non. August. leo medius exoritur.* || v. 8 φαίνεται — μοῖραν κρατεῖ (v. 10)] *arbor in hoc biduo apparet* Leon. || v. 9 μοῖραν om. *F* || v. 10 κρατεῖ καὶ] cancellis inclusit Bekker || v. 14 Ptolem. ὥρᾳ ιδ̅ ϛ″ ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑῷος δύνει. || v. 16 Colum. 57. *VII id. Aug. aquarius occidit medius. nebulosus aestus.* || τοῦ ὑδροχόου] *Orionis* Leon. || v. 18 Gemin. ἐν τῇ ιβ̅ (τοῦ λέοντος) Καλλίππῳ λέων μέσος ἀνατέλλων πνίγη μάλιστα ποιεῖ. || v. 19 καὶ — ἀνίσχει (v. 20)] om. *F* || τοῦ ὑδροχόου] *Orionis* Leon. ||

θ'. τῇ πρὸ ϵ' εἰδῶν ἄϲτρον κρυπτόν, ἀπαρκτίαϲ πρᾶοϲ καὶ μέτριον καῦμα.

ι'. τῇ πρὸ δ' εἰδῶν. ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἔκλει-
C ψιϲ ϲεληνιακή, καὶ νότου ἅμα καὶ βορέου διαφορὰ καὶ καύματα.

ια'. τῇ πρὸ γ' εἰδῶν δύεται ἡ λύρα ὄρθρου. τὸ φθινόπωρον ἄρχεται, καὶ ἀνεμομαχία.

ιβ'. τῇ πρὸ α' εἰδῶν ὡϲαύτωϲ.

ιγ'. εἰδοῖϲ Αὐγούϲταιϲ ὁ δελφὶν δύεται ϲὺν τῷ λαγωῷ.

ιδ'. τῇ πρὸ ιθ' καλενδῶν Cεπτεμβρίων αὐχμὸϲ καυϲώδηϲ.

D ιϵ'. τῇ πρὸ ιη' καλενδῶν ἄϲτρον κρυπτόν. Ζέφυροϲ ϲὺν τῷ νότῳ πνεῖ.

ιϛ'. τῇ πρὸ ιζ' καλενδῶν ὄρθρου ὁ δελφὶν δύεται, καὶ νότοϲ πνεῖ.

238 A ιζ'. τῇ πρὸ ιϛ' καλενδῶν ἀρχὴ φθινοπώρου.

ιη'. τῇ πρὸ ιϵ' καλενδῶν δύεται ἡ λύρα, καὶ νότοϲ πνεῖ.

ιθ'. τῇ πρὸ ιδ' καλενδῶν μέτριον τὸ καῦμα, καὶ δύεται ὁ δελφίν.

v. 2 πράον *F* || v. 4 νότου coni. H. pro νότοϲ || βορέου διαφορὰ] βορᾶϲ *F* || v. 5 Gemin. ἐν τῇ ιδ (τοῦ λέοντοϲ) Εὐκτήμονι πνίγη μάλιϲτα γίνεται. || v. 6 Plin. XVIII 271. *III idus Aug. fidicula occasu suo autumnum inchoat, uti is (Caesar) adnotat.* || post ὄρθρου add. δὲ *F* || v. 8 Colum. l. s. *pridie id. Aug. fidis occidit mane et autumnus incipit.* Ptolem. φθινοπώρου ἀρχή. || v. 9 Colum. l. s. *idib. Aug. delphini occasus tempestatem significat.* || v. 13 κρυπτὸν καὶ *F* || v. 16 καὶ νότοϲ πνεῖ] om. Leon. || v. 18 Gemin. ἐν τῇ κβ (τοῦ λέοντοϲ) Εὐδόξῳ λύρα ἑῷοϲ δύνει. || δύεται] corr. Hercher, δύνει *F*, δύει ceteri || νότοϲ om. *CF* || v. 20 μέτριον—δελφίν (v. 21)] huc refert *F* ea quae ad diem sequentem adscripta sunt, ad illum vero nihil praeter κ' spatio vacuo unius versus relicto. ||

κ΄. τῇ πρὸ ιγ΄ καλενδῶν ἡ μὲν λύρα δύεται ὄρθρου, ὁ δὲ ἥλιος παρθένῳ. νότος ἄνεμος, καὶ βροντώδης ὑετός.

κα΄. τῇ πρὸ ιβ΄ καλενδῶν ὁ ἥλιος ἐφ᾽ ὅλης παρ- B
θένου.

κβ΄. τῇ πρὸ ια΄ καλενδῶν ἀνίσχει ἡ παρθένος.

373 κγ΄. τῇ πρὸ ι΄ καλενδῶν ἀπαρκτίας πνεύσει μέτριος, καὶ ὁλικὴ ἡ παρθένος ἀνίσχει καὶ ἀὴρ καθαρός.

κδ΄. τῇ πρὸ θ΄ καλενδῶν τὸ μὲν αὐτὸ ζῴδιον, ἄνεμος δὲ βορρᾶς.

κε΄. τῇ πρὸ η΄ καλενδῶν παύονται οἱ ἐτησίαι,
καὶ ψυχρότερος ἄρχεται πνεῖν βορρᾶς. C

κϛ΄. τῇ πρὸ ζ΄ καλενδῶν ὁ μὲν δελφὶν ἀνίσχει, νότος δὲ πνεῖ.

κζ΄. τῇ πρὸ ϛ΄ καλενδῶν ὁ τρυγητὴς ἀνίσχει, νότος δὲ πνεῖ καὶ ζέφυρος ἅμα.

κη΄. τῇ πρὸ ε΄ καλενδῶν ἡ παρθένος ἄρχεται φαίνεσθαι.

κθ΄. τῇ πρὸ δ΄ καλενδῶν μέτριος ὁ ζέφυρος.

λ΄. τῇ πρὸ γ΄ καλενδῶν ὁμοίως, τῆς παρθένου D
ἀνισχούσης.

λα΄. τῇ πρὸ α΄ καλενδῶν Σεπτεμβρίων ἡ Ἀνδρο-

v. 1 Colum. 58. *XIII cal. Sept. sol in virginem transitum facit, hoc et sequenti die tempestatem significat, interdum tonat; hoc eodem die fidis occidit.* || v. 7 ὀνεύσει *C* || v. 8 ἀνίσχει καὶ ἀὴρ καθαρός] addidi ex *F*, *exoritur, aeris est serenitas* add. Leon. || v. 10 πνεῖ post βορρᾶς add. *F* || v. 15 Colum. l. s. *VII* (sic pro *VI* cod. Sangerm.) *cal. Septemb. vindemiator exoritur mane.* || τρυγητός *C* || καὶ νότος καὶ ζέφυρος ἀναπνεῖ *F* || v. 20 Colum. l. s. *III cal. Sept. humeri virginis exoriuntur.* || ante ὁμοίως *F* add. μέτριος ζέφυρος || v. 22 Colum. l. s. *pridie cal. Sept. Andromeda vesperi exoritur.* ||

μέδα ἀνίςχει· εὖρος πνεῖ, καὶ ἐναλλάττονται οἱ ἄνεμοι.

CΕΠΤΕΜΒΡΙΟC

240 A 67. α΄. καλένδαις Cεπτεμβρίαις βροντώδης ὑετός, καὶ ἡ Ἀνδρομέδα ἀνίςχει. εὖρος πνεῖ, καὶ ἐναλλάττονται οἱ ἄνεμοι.

β΄. τῇ πρὸ δ΄ νωτῶν Cεπτεμβρίων ὁ ἰχθὺς ἀπὸ τοῦ νότου παύεται δύεςθαι.

γ΄. τῇ πρὸ γ΄ νωνῶν βροντᾷ καὶ ὕει.

B δ΄. τῇ πρὸ α΄ νωνῶν ἀρκτοῦρος ἀνίςχει ςὺν τῷ τρυγητῇ, καὶ τὸν μὲν ὀϊςτὸν ἀποκρύπτει.

ε΄. νώναις Cεπτεμβρίαις οἶκος Ἑρμοῦ. Ζέφυρος δὲ πνεῖ, καὶ ἐκ τῆς τῶν ἀνέμων ἐναλλαγῆς ὑετός.

ϛ΄. τῇ πρὸ η΄ εἰδῶν Cεπτεμβρίων ἀνίςχει ὁ ἵππος.

ζ΄. τῇ πρὸ ζ΄ εἰδῶν ἀνίςχει ἡ αἴξ· ἐν δὲ τῇ ἑςπέ- 374 ρᾳ λὶψ μετὰ ὑετοῦ.

η΄. τῇ πρὸ ϛ΄ εἰδῶν ἀναφαίνεται ὁ ἀρκτοῦρος, C βορρᾶς δὲ φυςᾷ· ἔςθ᾽ ὅτε καὶ βροντᾷ.

v. 1 εὖρος — ἄνεμοι] καὶ οἱ ἐτήςιοι *F*, om. Leon. || v. 4 Lyd. IIII 79. τῇ νεομηνίᾳ ὁ Μητρόδωρος λέγει τὴν Ἀνδρομέδαν ἀνίςχειν, τῶν τε ἄλλων παυομένων ἀνέμων τὸν εὖρον ἐπικρατεῖν. Gemin. ἐν τῇ ε̄ ἡμέρᾳ (τῆς παρθένου) Εὐδόξῳ ... ἐπιβροντᾷ. || v. 7 Colum. 63. *IIII non. Sept. piscis austrinus desinit occidere.* || ὁ ἰχθὺς ἀπὸ] om. *F* || v. 8 post νότου add. οὐ *F* || v. 10 Colum. l. s. *non. Sept. arcturus exoritur.* || v. 11 μὲν cum Herchero delendum est, nisi quid intercidit in fine enuntiati || καὶ—ἀποκρύπτει] *malus cocultatur* Leon. || ἰςτὸν *F* || v. 14 ἀνίςχει ὁ ἵππος] si scripsi ex *F*, *equus exoritur* Leon., ὡςαύτως ceteri || Lyd. de mens. IIII 82. τῇ πρὸ ὀκτὼ εἰδῶν Cεπτεμβρίων Εὔδοξος τὸν ἵππον δύεςθαι .. ςημειοῦται. || v. 15 Colum. l. s. *VII id. Sept. capra exoritur, tempestatem significat.* || ἀνίςχει om. *F* || ἡ βὶξ *C* || v. 17 δὲ om. *F* || v. 18 ἔςθ᾽ ὅτε] om. *F* ||

θʹ. τῇ πρὸ εʹ εἰδῶν τὸ μέcον τῆc παρθένου ἀνίcχει, Ζέφυροc δὲ μετὰ λιβὸc πνεῖ.

ιʹ. τῇ πρὸ δʹ εἰδῶν τὰ αὐτὰ cημαίνει.

ιαʹ. τῇ πρὸ γʹ εἰδῶν ὡcαύτωc.

ιβʹ. τῇ πρὸ αʹ εἰδῶν Cεπτεμβρίων ὁ ἀρκτοῦροc ἀνίcχει.

ιγʹ. εἰδοῖc Cεπτεμβρίαιc ὕει διὰ τῆc ἐπιτολῆc τοῦ ἀρκτούρου.

ιδʹ. τῇ πρὸ ιηʹ καλενδῶν Ὀκτωβρίων αἱ πλειά- D δεc ἀνίcχουcι cὺν τῷ ἵππῳ.

ιεʹ. τῇ πρὸ ιζʹ καλενδῶν ἡ χελιδὼν οὐδαμοῦ· ἀνίcχει δὲ καὶ ἡ αἶξ, καὶ ὕει.

ιϛʹ. τῇ πρὸ ιϛʹ καλενδῶν τὸ δωδεκατημόριον 242 A ἄρχεται τοῦ μετοπώρου.

ιζʹ. τῇ πρὸ ιεʹ καλενδῶν Ζέφυροc μετὰ λιβὸc καὶ εὖροc πλατύc.

ιηʹ. τῇ πρὸ ιδʹ καλενδῶν ὁ ἰχθὺc ἀνίcχει, καὶ ἠρέμα ἀπαρκτίαc.

ιθʹ. τῇ πρὸ ιγʹ καλενδῶν ὁ ἥλιοc Ζυγῷ· ὁ κρατὴρ φαίνεται· νότοc πνεῖ. τὸ μέcον τοῦ ἀρκτούρου B ὄρθρου φαίνεται.

v. 2 Ζέφυροc πνεῖ μετὰ λιβόc *F* || δέ μου λιβόc *C* || v. 3 cημαίνει] addidi ex *F* || v. 4 Colum. l. s. *III id. Sept. favonius aut africus, virgo media exoritur.* || v. 5 Plin. XVIII 310. *(Caesari oritur) arcturus medius pridie idus* || v. 7 Gemin. ἐν τῇ ιζ (τῆc παρθένου) Καλλίππῳ . . . ἀρκτοῦροc ἀνατέλλων φανερόc. || v. 9 Καλ. Cεπτεμβρίων *C* || v. 12 αἶξ, καὶ] εξεῖc *F* || v. 13 Gemin. ἐν τῇ κ (τῆc παρθένου) Εὐκτήμονι . . μετοπώρου ἀρχή. || v. 15 Colum. l. s. *XV cal. Octob. favonius aut africus, interdum eurus, quem quidam vulturnum appellant.* || v. 16 καὶ εὖροc] om. *F* et Leon. || v. 19 Colum. l. s. *XIII cal. Oct. sol in libram transitum facit, crater matutino tempore apparet.* || ὁ ἥλιοc — φαίνεται

κʹ. τῇ πρὸ ιβʹ καλενδῶν ἐπιτολὴ τοῦ ἀρκτούρου καὶ ὑετὸϲ πολύϲ.

καʹ. τῇ πρὸ ιαʹ καλενδῶν ἡ μετοπωρινὴ ἰϲημερία, καὶ οἱ ἰχθύεϲ δύονται.

κβʹ. τῇ πρὸ ιʹ καλενδῶν δύεται ἡ Ἀργώ, καὶ τροπὴ τοῦ ἀέροϲ ὑετώδηϲ.

κγʹ. τῇ πρὸ θʹ καλενδῶν δύονται οἱ ἰχθύεϲ, καὶ 375
C ὑετὸϲ ἐκ τοῦ νότου, καὶ γίνονται βροχαὶ καὶ ταραχαὶ ἀνέμων καὶ θαλάϲϲηϲ.

κδʹ. τῇ πρὸ ηʹ καλενδῶν ἔκλειψιϲ ϲεληνιακὴ καὶ ἐπιτολὴ τοῦ κενταύρου.

κεʹ. τῇ πρὸ ζʹ καλενδῶν ϲυννεφὴϲ ὁ ἀὴρ καὶ ταραχώδηϲ.

κϛʹ. τῇ πρὸ ϛʹ καλενδῶν οἱ ἔριφοι ἀνίϲχουϲι, καὶ νότοϲ ψυχρόϲ.

κζʹ. τῇ πρὸ εʹ καλενδῶν παύεται ἡ παρθένοϲ
D ἀνίϲχειν, αἱ δὲ πλειάδεϲ ἐν ἑϲπέρᾳ φαίνονται, καὶ οἱ

(v. 20)] *F* huc refert quae ad 20. Iul. adscripta sunt et viceversa. ‖ p. 143 v. 20 νότοϲ πνεῖ] om. Leon. ‖ v. 21 ὄρθοϲ *F* ‖ v. 1 Ptolem. ὥρᾳ ιε ἀρκτοῦροϲ ἑῴοϲ ἀνατέλλει. ‖ τῆϲ ἐπιτολῆϲ *F* ‖ v. 2 καὶ om. *F* ‖ πολὺϲ addidi ex *F*, *copiosi* add. Leon. ‖ v. 3 Colum. l. s. *XI cal. Oct. pisces occidunt mane.* Plin. XVIII 311. *XI calendas Caesari commissura piscium occidens.* ‖ v. 5 Colum. 66. *X cal. Oct. Argo navis occidit, tempestatem significat interdum et pluviam.* ‖ v. 6 ὑετώδηϲ om. *F* ‖ v. 7 Colum. l. s. *VIIII cal. Oct. tempestatem significat, interdum et pluviam.* ‖ καὶ — θαλάϲϲηϲ (v. 9)] *austrinae fiunt pluviae, aeris ventorumque conturbationes et maris tempestates* Leon. ‖ v. 8 ὑετὸϲ scripsi ex *F* pro ὑετοί ‖ καὶ γίνονται — θαλάϲϲηϲ] addidi ex *F* ‖ v. 11 τοῦ κέντρου *C* ‖ v. 15 ψυχρὸϲ] ἰϲχυρὸϲ *FS*, *vehemens* Leon. ‖ v. 16 παύεται — καὶ οἱ (v. 17)] sic *FS* Leon.; παύεται ἡ παρθένοϲ, ἀνίϲχει ἡ πλειὰϲ ἐν ἑϲπέρᾳ, φαίνονται καὶ οἱ *CR* ‖ v. 17 ἀνίϲχει *F* ‖ ἐν ἑϲπέρᾳ] *matutino et vesperi* Leon. ‖

ἔριφοι cὺν τῷ ἡλίῳ ἀνίcχουcιν καὶ γίνονται βροχαὶ καὶ ταραχαὶ ἀνέμων καὶ θαλάccηc.

κη'. τῇ πρὸ δ' καλενδῶν ἔτι μᾶλλον ὁ νότοc.

κθ'. τῇ πρὸ γ' καλενδῶν αἱ πλειάδεc ὄρθρου 244 A φαίνονται, καὶ πνεῖ νότοc ὑετώδηc.

λ'. τῇ πρὸ α' καλενδῶν ἡ αἶξ ἀνίcχει μέχρι τῆc ἑcπερινῆc δύcεωc τῶν πλειάδων.

ΟΚΤΩΒΡΙΟϹ

68. α'. καλένδαιc Ὀκτωβρίαιc αἱ πλειάδεc ἀπὸ τῆc ἀνατολῆc ἄρχονται φαίνεcθαι, καὶ νότοc ὄρθρου B πνεῖ.

β'. τῇ πρὸ ϛ' νωνῶν Ὀκτωβρίων ὡcαύτωc ὅ τε ἀὴρ αἵ τε πλειάδεc.

γ'. τῇ πρὸ ε' νωνῶν ὁ ἡνίοχοc δύεται, καὶ ἀπὸ βορέου βροντᾷ.

δ'. τῇ πρὸ δ' νωνῶν οἱ ἔριφοι ἀνίcχουcι καὶ ὕει.

Colum. l. s. *V cal. Oct. haedi exoriuntur; favonius, nonnunquam auster cum pluvia.* || οἱ om. *F* ante ἔριφοι || v. 1 καὶ γίνονται — θαλάccηc (v. 2)] addidi ex *F*, *ventorum et maris procellae validae fiunt* Leon. || v. 3 ἔτι — νότοc] *auster vehemens flat, tempestates horridae* Leon. || v. 6 Gemin. ἐν τῇ δ̄ (τοῦ Ζυγοῦ) Εὐδόξῳ αἲξ ἀκρόνυχοc ἐπιτέλλει. || v. 9 Lyd. de mens. IIII 84. καλάνδαιc Ὀκτωβρίαιc φηcὶν ὁ Βάρρων τὰc πλειάδαc ἀπὸ ἀνατολῶν ἀνίcχειν. Gemin. ἐν τῇ ε̄ (τοῦ Ζυγοῦ) Εὐκτήμονι πλειάδεc ἑcπέριαι φαίνονται ἐκ τοῦ πρὸc ἕω. || ἀπὸ] εἴcω *FS* || v. 10 ἄρχεται *F* || v. 12 ὅ τε — πλειάδεc (v. 13)] om. *F* || v. 14 Colum. 73. *IIII non. Oct. auriga occidit mane . . significat nonnunquam tempestatem.* Plin. XVIII 312. *Asiae et Caesari V non.* (sic Pint., vet. cod. Dalec. schol. German.) *Octobr. heniochus occidit matutino.* || v. 16 ἀνίcχουcι καὶ νότοc πνεῖ *FS* ||

ε΄. τῇ πρὸ γ΄ νωνῶν ὁ cτέφανοc ἀνίcχει καὶ τροπὴ βορεινή.

C ϛ΄. τῇ πρὸ α΄ νωνῶν τὸ μέcον τοῦ κριοῦ δύεται, καὶ ὁ cκορπίοc cὺν αὐτῷ.

ζ΄. νωνῶν Ὀκτωβρίων ὡcαύτωc.

η΄. τῇ πρὸ η΄ εἰδῶν Ὀκτωβρίων ὁ cτέφανοc cὺν 376
τοῖc ἐρίφοιc ἀνίcχων τρέπει τὸν ἀέρα.

θ΄. τῇ πρὸ ζ΄ εἰδῶν οἱ ἔριφοι cὺν ταῖc πλειάcιν ἀνίcχουcι, καὶ πνεῖ ἄνεμοc λίψ.

ι΄. τῇ πρὸ ϛ΄ εἰδῶν ὁ ζυγὸc ἄρχεται ἀνίcχειν, καὶ ζέφυροc πνεῖ.

D ια΄. τῇ πρὸ ε΄ εἰδῶν ὁ cτέφανοc ὄρθρου ἀνίcχων ἐναλλάττει τοὺc ἀνέμουc.

ιβ΄. τῇ πρὸ δ΄ εἰδῶν αἱ πλειάδεc ἀνίcχουcι, καὶ νότοc πνεῖ.

246 A ιγ΄. τῇ πρὸ γ΄ εἰδῶν ὁ cτέφανοc ἀνίcχων ἐναλλάττει τοὺc ἀνέμουc, καὶ θαλάccηc ταραχὴ γίνεται.

v. 1 Colum. l. s. *III non. Oct. corona incipit exoriri, significat tempestatem.* Plin. XVIII 312. *tertio nonas* (sic Pint. vet. cod. Dalec.) *Octobr. Caesari corona incipit exoriri.* || ὁ cτέφανοc — βορεινή] scripsi ex *F*, *corona emergit et conversio est aestatis* (i. e. τροπὴ θερινή) Leon., ὡcαύτωc ceteri || v. 3 Colum. l. s. *pridie non. Oct. aries medius occidit.* Lyd. de mens. IIII 87. ὁ Εὔδοξοc δύεcθαι τὸ μέcον τοῦ κριοῦ λέγει. || v. 6 Plin. XVIII 313. *VIII idus Octobr. Caesari fulgens in corona stella exoritur.* Colum. l. s. *VIII id. Octobr. coronae clara stella exoritur.* || v. 10 Colum. 74. *VI id. Octob. . . favonius.* || v. 11 πνεῖ om. *C* || v. 13 post ἀνέμουc Leon. add. *asperaque in mari fiet hiems.* || v. 16 Colum. l. s. *III et pridie id. Octob. corona tota mane exoritur.* Ptolem. ὥρᾳ ιδ̅ ϛ″ ὁ λαμπρὸc τοῦ βορείου cτεφάνου ἑῴοc ἀνατέλλει. || ἀλλάττεται *C* || v. 17 καὶ — γίνεται] addidi ex *F*, *et tumultus fit* add. Leon. ||

ιδ΄. τῇ πρὸ α΄ εἰδῶν βορρᾶς πλατὺς πνεῖ.

ιε΄. εἰδοῖς Ὀκτωβρίαις τὸ μέσον τοῦ φθινοπώρου καὶ ἄνεμος νότος.

ις΄. τῇ πρὸ ιζ΄ καλενδῶν Νοεμβρίων ὁ Ὠρίων ἀνίσχει, καὶ δροσώδης ὁ ἀήρ.

ιζ΄. τῇ πρὸ ις΄ καλενδῶν ὡσαύτως.

ιη΄. τῇ πρὸ ιε΄ καλενδῶν ἡ πᾶσα ἡμέρα συν- B
νεφής.

ιθ΄. τῇ πρὸ ιδ΄ καλενδῶν ὁ ἥλιος σκορπίῳ, καὶ ζέφυρος πνεῖ.

κ΄. τῇ πρὸ ιγ΄ καλενδῶν δύονται αἱ πλειάδες, καὶ τροπὴ τοῦ ἀέρος.

κα΄. τῇ πρὸ ιβ΄ καλενδῶν ὡσαύτως· ἀλλὰ καὶ ὕει.

κβ΄. τῇ πρὸ ια΄ καλενδῶν δύεται ἡ οὐρὰ τοῦ ταύρου, καὶ νότος πνεῖ ὑετώδης. C

κγ΄. τῇ πρὸ ι΄ καλενδῶν δύεται ὁ σκορπίος, καὶ βορρᾶς πνεῖ καὶ χειμὼν κατὰ θάλασσαν.

κδ΄. τῇ πρὸ θ΄ καλενδῶν δύονται αἱ πλειάδες.

v. 3 Gemin. ἐν τῇ ιθ (τοῦ Ζυγοῦ) .. νότοι πνέουσιν. || v. 4 Colum. 76. *id. Oct. et sequenti biduo interdum tempestas, nonnunquam rorat.* || Νοεμβρίων] sic scripsi, Νοεμβρίου *F*, ceteri om. || v. 7 συννεφής] *tristis et nubilus* Leon. || v. 9 Colum. 77. *XIIII* (sic cod. Lips. et Sang. pro *XIII*) *cal. Nov. sol in scorpionem transitum facit.* || v. 11 Colum. l. s. *XIII et XII cal. Nov. solis exortu vergiliae incipiunt occidere; tempestatem significat.* || v. 15 Colum. l. s. *XI cal. Nov. tauri cauda occidit; auster, interdum pluvia.* || δύεται supplevi cum Hasio; Leon. add. *occidit.* || v. 16 καὶ πνεῖ νότος ὑετώδης *F* || v. 17 δύεται — θάλασσαν (v. 18)] ὡσαύτως. ἀλλὰ καὶ ὕει *C* || v. 18 καὶ χειμὼν κατὰ θάλασσαν] addidi ex *F*, *in mari tempestas horrida* add. Leon. ||

κε΄. τῇ πρὸ η΄ καλενδῶν ὁ κένταυρος ὄρθρου δύεται. 377

κϛ΄. τῇ πρὸ ζ΄ καλενδῶν τὸ μέτωπον τοῦ σκορπίου δύεται.

D κζ΄. τῇ πρὸ ϛ΄ καλενδῶν αἱ ὑάδες δύονται, καὶ βορρᾶς ψυχρός καὶ χειμὼν κατὰ θάλασσαν.

κη΄. τῇ πρὸ ε΄ καλενδῶν αἱ πλειάδες καὶ ὁ Ὠρίων παντελῶς δύονται.

248 A κθ΄. τῇ πρὸ δ΄ καλενδῶν ὁ ἀρκτοῦρος δύεται, καὶ οἱ ἄνεμοι βιαιότεροι.

λ΄. τῇ πρὸ γ΄ καλενδῶν ἡ Κασσιόπεια ἄρχεται δύεσθαι.

λα΄. τῇ πρὸ α΄ καλενδῶν ὁ Ὠρίων ὅλος ἀποκρύπτεται, καὶ ὁ μὲν ἀετὸς ἐν ἑσπέρᾳ, ἡ δὲ λύρα ἀνίσχει.

B

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

69. α΄. καλένδαις Νοεμβρίαις αἱ πλειάδες δύονται. ἕωθεν πάχνη, καὶ τοῦ ἀρκτούρου δυομένου τροπὴ τοῦ ἀέρος ἐπὶ τὸ ψυχρότερον.

v. 1 Colum. l. s. *VIII cal. Nov. centaurus exoriri mane desinit.* || v. 3 Colum. 78. *VII cal. Nov. nepae frons exoritur.* || τὸ μέτωπον] τὸ μετόπωρον *C*, *dimidia cauda* Leon. || v. 6 καὶ χειμὼν κατὰ θάλασσαν] addidi ex *F*, *et aspera in mari hiems* add. Leon. || v. 7 Colum. l. s. *V cal. Nov. vergiliae occidunt.* || v. 8 post Ὠρίων *F* add. πᾶσαι || v. 9 Colum. l. s. *IIII cal. Nov. arcturus vespere occidit, ventosus dies.* || v. 11 Colum. l. s. *III cal. Nov. et pridie cal. Nov. Cassiope incipit occidere.* || v. 14 Lyd. de mens. IIII 91. τῇ πρὸ μιᾶς καλανδῶν Νοεμβρίων ὁ Βάρρων τὴν λύραν ἅμα ἡλίῳ ἀνίσχειν λέγει. || v. 19 τροπὴ om. *F* || τὸ ψυχρὸν *CFS*, *frigora* Leon. ||

β'. τῇ πρὸ δ' νωνῶν Νοεμβρίων ἄνεμοι ψυχροὶ καὶ βροχαί.

γ'. τῇ πρὸ γ' νωνῶν ἡ λύρα ὄρθρου ἀνίσχει, καὶ πρῶτα βορρᾶς, εἶτα καὶ νότος.

δ'. τῇ πρὸ α' νωνῶν νότος σὺν τῷ ζεφύρῳ καὶ C ὑετός.

ε'. νώναις Νοεμβρίαις ἡ λύρα σὺν ἀνίσχοντι ἡλίῳ φαίνεται, καὶ ἄνεμος βορέας.

ς'. τῇ πρὸ η' εἰδῶν Νοεμβρίων ὄρθρου ὁ ἀρκτοῦρος δύεται, καὶ συννέφεια.

ζ'. τῇ πρὸ ζ' εἰδῶν αἱ πλειάδες καὶ ὁ Ὠρίων δύονται, καὶ πνεῖ ὁ βορρᾶς.

378 η'. τῇ πρὸ ς' εἰδῶν στυγνὸς ὁ ἀήρ.

θ'. τῇ πρὸ ε' εἰδῶν λαμπρὸν ἄστρον τοῦ σκορπίου, D καὶ χειμερινὴ τροπή.

ι'. τῇ πρὸ δ' εἰδῶν ἄρχεται ὁ χειμών.

ια'. τῇ πρὸ γ' εἰδῶν αἱ πλειάδες ὑποκρύπτονται.

v. 2 καὶ βροχαί] om. *F* || v. 3 Colum. 84. *III non Nov. fidicula mane exoritur; hiemat et pluit.* || v. 4 πρῶτα om. Leon. || εἶτα καὶ νότος] πνεῖ *F*, *flat* Leon. || v. 6 ἀετός *C* || v. 7 Gemin. ἐν τῇ ῑ (τοῦ σκορπίου) Εὐκτήμονι λύρα ἑῷος ἐπιτέλλει. || σὺν ἀνίσχοντι ἡλίῳ] sic scripsi; *fidicula sole exoriente apparet* Leon. vertit; ἀνίσχει· ἥλιος *FRS*, ἀνίσχει· ἡλίου *C* || v. 8 ἄνεμος βορέας] βορᾶς πνεῖ *F*, *aquilo flat* Leon. || v. 11 Gemin. ἐν τῇ ιβ̄ (τοῦ σκορπίου) Εὐδόξῳ ὠρίων ἀκρόνυχος ἄρχεται ἐπιτέλλειν. || v. 13 Gemin. ἐν τῇ ιγ̄ (τοῦ σκορπίου) Δημοκρίτῳ . . ὁ ἀὴρ χειμέριος γίνεται ὡς ἐπὶ τὰ πολλά. || στυγνὸς] *turbidus et molestus* Leon. || v. 14 Colum. 84. *V id. Nov. stella clara scorpionis exoritur* (sic P. L. Sang.; ceteri haec ad VIII id. referunt) || post σκορπίου *S* add. ἐπιτέλλει. || v. 16 Colum. l. s. *IIII id. hiemis initium* (sic P. L. Sang.; ceteri haec ad V id. referunt) || ὁ χειμὼν] ὁ ἀὴρ *FS* || v. 17 Gemin. ἐν τῇ ις̄ (τοῦ σκορπίου) Καλλίππῳ . . πλειάδες δύνουσι φανεραί.

250 A ιβ′. τῇ πρὸ α′ εἰδῶν τοῦ σκορπίου μέσον ἄστρον ἀνίσχει.

ιγ′. εἰδοῖς Νοεμβρίαις αἱ πλειάδες καὶ ὁ Ὠρίων ὄρθρου δύονται.

ιδ′. τῇ πρὸ ιη′ καλενδῶν Δεκεμβρίων ὄρθρου ὁ σκορπίος δύεται.

ιε′. τῇ πρὸ ιζ′ καλενδῶν ἡ λύρα ἀνίσχει ἕωθεν, B εὖρός τε πνεῖ ἅμα καὶ νότος σὺν τῷ βορρᾷ.

ις′. τῇ πρὸ ις′ καλενδῶν τὸ αὐτό.

ιζ′. τῇ πρὸ ιε′ καλενδῶν χειμάζει, καὶ νότος ἕπεται.

ιη′. τῇ πρὸ ιδ′ καλενδῶν ὁ ἥλιος τοξότῃ. καὶ ὁ Ὠρίων ἀνίσχει σὺν τῇ λύρᾳ, καὶ ταραχὴ τοῦ ἀέρος.

ιθ′. τῇ πρὸ ιγ′ καλενδῶν τὸ κέρας τοῦ ταύρου C σὺν τῷ ἡλίῳ δύεται, καὶ πνεῖ βορρᾶς.

κ′. τῇ πρὸ ιβ′ καλενδῶν ἀηδὴς χειμών.

κα′. τῇ πρὸ ια′ καλενδῶν αἱ ὑάδες σὺν τῷ λαγωῷ ὄρθρου δύονται.

Plin. XVIII 313 *III idus (Novemb.) vergiliae occidunt.* || v. 1 ante μέσον Bekker τὸ addi volt || v. 3 Ptolem. ὥρᾳ ι̅δ̅ ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος ἑῴος δύνει. || v. 7 Colum. 88. *XVII cal. Decemb. aquilo, interdum auster cum pluvia.* Ptolem. ὥρᾳ ι̅δ̅ ϛ″ ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑῷος ἀνατέλλει. || v. 8 ἅμα om. *F* || v. 9 Gemin. ἐν τῇ κ̅α̅ (τοῦ σκορπίου) Εὐδόξῳ λύρα ἑῷος ἐπιτέλλει. Colum. l. s. *XVI cal. Dec. fidis exoritur mane; auster, interdum aquilo magnus.* || τὸ αὐτὸ] ὡσαύτως *F* || v. 10 Colum. l. s. *XV cal. Dec. . . interdum auster cum pluvia.* || χειμάζει — ἕπεται (v. 11)] τῷ αὐτῷ *F* || χειμὼν *R* || v. 12 Colum. l. s. *XIIII cal. Dec. sol in sagittarium transitum facit.* Ptolem. ὥρᾳ ι̅δ̅ ϛ″ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ.ὠρίωνος ἑῷος δύνει. || v. 14 Colum. l. s. *XII cal. Dec. tauri cornua vesperi occidunt; aquilo frigidus.* || v. 15 τῷ] addidi ex *F* || v. 17 Colum. 89. *XI cal. Dec. sucula mane occidit . . lepus occidit mane.* ||

κβ'. τῇ πρὸ ι' καλενδῶν ὑετὸς ψυχρός.

κγ'. τῇ πρὸ θ' καλενδῶν ὁ Ὠρίων καὶ τὰ κέρατα τοῦ ταύρου δύονται.

κδ'. τῇ πρὸ η' καλενδῶν προοίμια τῆς χειμερινῆς τροπῆς. δύεται ὁ κύων, καὶ δρόσος φέρεται ψυχρά. D

379 κε'. τῇ πρὸ ζ' καλενδῶν ὁ ἥλιος ἐπὶ τῆς πρώτης μοίρας τοῦ τοξότου.

κς'. τῇ πρὸ ς' καλενδῶν ὡσαύτως.

κζ'. τῇ πρὸ ε' καλενδῶν δύεται ὁ κύων, καὶ 252
βροχὴ ἔσται νοτία.

κη'. τῇ πρὸ δ' καλενδῶν ἄρχεται ὁ κύων δύεσθαι, καὶ νεφώδης ὁ ἀήρ.

κθ'. τῇ πρὸ γ' καλενδῶν ὄρθρου δύεται ὁ κύων, καὶ ἐκ τοῦ λιβὸς ὕει.

λ'. τῇ πρὸ α' καλενδῶν δύεται ὁ Ὠρίων, καὶ Ζέφυρος καὶ μετὰ νότου βροχή.

v. 1 Gemin. ἐν τῇ κζ (τοῦ σκορπίου) Εὐκτήμονι . . ὕει. || ὁ ante ὑετὸς add. *F* || v. 2 Gemin. ἐν τῇ κη (τοῦ σκορπίου) Καλλίππῳ τοῦ ταύρου τὰ κέρατα δύεται. Ptolem. ὥρᾳ ιε ς'' ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἑῷος δύνει. || ὁ Ὠρίων καὶ] om. Leon. || v. 4 Colum. l. s. *VII cal. Dec. canicula occidit solis ortu.* || προοίμια — κύων (v. 5)] *initium hiemis, frigora incipiunt* Leon. || v. 5 τροπῆς· δύεται] ἄρχεται *F* || φαίνεται *FS*, Hercher mavolt καταφέρεται || v. 6 Lyd. de mens. IIII c. 93. τῇ πρὸ ἑπτὰ καλανδῶν Δεκεμβρίων ὁ Δημόκριτος λέγει τὸν ἥλιον [ἐν] τοξότῃ γίνεσθαι. || πρώτης] μιᾶς *F* || v. 9 Ptolem. ὥρᾳ ιδ ς'' κύων ἑῷος δύνει. || v. 10 νοτίαια *F* || v. 12 νεφελώδης *F* || v. 15 Colum. l. s. *pridie cal. Dec. favonius aut auster; interdum pluvia.* || Ὠρίων] sic scripsi ex *F* et Leon.; κύων ceteri || v. 16 Ζέφυρος — βροχή] sic scripsi ex *F*, *favonius spirat et austro flante pluit* Leon., Ζέφυρος μετὰ νότου καὶ βροχῆς ceteri ||

B ## ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

70. α΄. καλένδαις Δεκεμβρίαις σύγχυσις τοῦ ἀέρος· ἀπαρκτίας φυσᾷ, καὶ ὁ Ὠρίων ὅλος ὄρθρου δύεται.

β΄. τῇ πρὸ δ΄ νωνῶν Δεκεμβρίων ὁ κύων δύεται ἐν ἑσπέρᾳ· ἀπαρκτίας ἐπιτείνει.

γ΄. τῇ πρὸ γ΄ νωνῶν χειμάζει σὺν ὑετῷ.

C δ΄. τῇ πρὸ α΄ νωνῶν δύεται ὁ τοξότης καὶ βορρᾶς πνεῖ.

ε΄. νώναις Δεκεμβρίαις δι᾽ ὅλης τῆς ἡμέρας βροχὴ καὶ πολὺς βορρᾶς.

ϛ΄. τῇ πρὸ η΄ εἰδῶν Δεκεμβρίων τὸ μέσον τοῦ τοξότου ἀνίσχει.

ζ΄. τῇ πρὸ ζ΄ εἰδῶν ἀνίσχει ὁ ἀετὸς, καὶ πνεῖ ὁ λίψ.

η΄. τῇ πρὸ ϛ΄ εἰδῶν ὁ σκορπίος ὅλος ἀνίσχει.

D θ΄. τῇ πρὸ ε΄ εἰδῶν ὁ κύων ἐν ἑσπέρᾳ ἀνίσχει, καὶ ὁ νότος πνεῖ.

v. 5 Gemin. ἐν τῇ ἑβδόμῃ (τοῦ τοξότου) Εὐκτήμονι κύων δύεται καὶ ἐπιχειμάζει. || ὁ κύων] om. *C* || v. 6 ἐν ἑσπέρᾳ] ad sequentia refert Leon. || ἐν om. *F* || v. 7 χειμάζει σὺν ὑετῷ] *tempestuosa cum nubibus dies* Leon. || νώναις *C* || τῷ add. ante ὑετῷ *F* || v. 10 δι᾽ ὅλης — βορρᾶς (v. 11)] sic scripsi ex *F*, *per totam diem pluit et flat aquilo* Leon., βροχὴ καὶ πολυομβρία ceteri || hoc die explic. *F* et *S*; in *F* duo folia desunt et ea media quaternionis (quaternionibus enim ceteroquin constat codex); recenti man. infra scriptum: λείπει φύλλα β΄; ex hoc igitur codice *S* probabiliter derivatus est. || v. 12 Colum. 93. *VIII id. Dec. sagittarius medius* *o c c i d i t*. || τοῦ τοξότου] *scorpii* Leon. || v. 14 Colum. l. s. *VII id. Dec. aquila mane oritur; africus.* ||

ι'. τῇ πρὸ δ' εἰδῶν βορέας συχνός, καὶ ὁ οὐρανὸς μέλας ἐκ τοῦ χειμῶνος.

380 ια'. τῇ πρὸ γ' εἰδῶν κρύφιον ἄστρον· ἀπαρκτίας 254 A
ἅμα καὶ καικίας.

ιβ'. τῇ πρὸ α' εἰδῶν βορρᾶς πρῶτα, ἔπειτα δὲ νότος βαρύς.

ιγ'. εἰδοῖς Δεκεμβρίαις ὅλος ὁ σκορπίος ἀνίσχει· βορρᾶς δὲ καὶ νότος ὑετὸν ἐπισπώμενοι.

ιδ'. τῇ πρὸ ιθ' καλενδῶν Ἰανουαρίων δύεται ἡ B
αἴξ.

ιε'. τῇ πρὸ ιη' καλενδῶν νότος ἅμα καὶ βορρᾶς, καὶ σύγχυσις τοῦ ἀέρος.

ις'. τῇ πρὸ ιζ' καλενδῶν ὡσαύτως.

ιζ'. τῇ πρὸ ις' καλενδῶν ὁ ἥλιος ἐπὶ τὸν αἰγοκέρωτα.

ιη'. τῇ πρὸ ιε' καλενδῶν ἄστρον κρυπτὸν καὶ ἀνεμομαχία.

ιθ'. τῇ πρὸ ιδ' καλενδῶν ἡ αἴξ ἀνίσχει.

κ'. τῇ πρὸ ιγ' καλενδῶν ὁ ἀετὸς ἀνίσχει καὶ ὁ C
αἰγόκερως.

v. 2 ἐκ τοῦ χειμῶνος] sic scripsi cum *F*, *tempestatibus* Leon. || ἐκ τοῦ χιόνος *C*, ἐκ τῆς χιόνος *R* || v. 3 Colum. l. s. *III id. Dec. corus vel septentrio.* || v. 4 καὶ οὐ κεκίας *C* || v. 5 πρῶτα coni. H. pro πρώτως || ἔπειτα δὲ] ἐπὶ τάδε *C* || v. 6 post βαρὺς Leon. add. *et pluvius.* || v. 7 Colum. l. s. *id. Dec. scorpio totus mane exoritur; hiemat.* || Δεκεμβρίων *C* || v. 9 Gemin. ἐν τῇ ιθ (τοῦ τοξότου) Εὐκτήμονι αἴξ ἑῴα (sic corr. Pontedera pro Εὐδόξῳ) δύνει. || v. 14 Colum. 94. *XVI cal. Ian. sol in capricornum transitum facit.* || αἰγοκέρωτον *C* || v. 16 Colum. l. s. *XV cal. Ian. ventorum commutationem significat.* || v. 18 ἡ αἴξ ἀνίσχει *C* a manu secunda. || v. 19 Plin. XVIII 283. *aquilam diximus in Italia exoriri a. d. XIII Kal. Ianuarias.* || ante καὶ *R* add. ἅμα ||

κα'. τῇ πρὸ ιβ' καλενδῶν βορέας μὲν κατάρχεται, νότος δὲ τὴν πᾶσαν ἡμέραν ἐπικρατεῖ.

κβ'. τῇ πρὸ ια' καλενδῶν ὁ ἀετὸς ἐν ἑςπέρᾳ ἀνίςχει.

κγ'. τῇ πρὸ ι' καλενδῶν ὄρθρου ἡ αἲξ δύεται·
D καὶ ςυμπληροῦται ἡ βροῦμα, οἱονεὶ ἡ χειμερινὴ τροπή.

κδ'. τῇ πρὸ θ' καλενδῶν χειμέριος ὁ ἀήρ.

κε'. τῇ πρὸ η' καλενδῶν ὄρθρου ἡ αἲξ δύεται.

256 A κϛ. τῇ πρὸ ζ' καλενδῶν δύεται ἐν ἑςπέρᾳ ἡ αἴξ, καὶ χειμάζει.

κζ'. τῇ πρὸ ϛ' καλενδῶν ὁ δελφὶν ἕωθεν ἀνίςχει, ἔχων τὸν ἀέρα.

κη'. τῇ πρὸ ε' καλενδῶν ὁ ἥλιος ἀποςτρέφεται 381
ἀπὸ τοῦ νοτιαίου καμπτῆρος.

κθ'. τῇ πρὸ δ' καλενδῶν ὁ ἥλιος λαμπρός, ὁ δὲ ἀετὸς δύεται, καὶ ὕει.

B λ'. τῇ πρὸ γ' καλενδῶν ὁ μὲν δελφὶν ἀνίςχει, ὁ δὲ κύων δύεται.

λα'. τῇ πρὸ α' καλενδῶν Ἰανουαρίων κρυφία

v. 2 ante νότος Leon. add. *superveniens* || ἐπικρατῆ *C* || v. 5 Colum. l. s. *X cal. Ian. capra occidit mane; VIIII cal. Ian. brumale solstitium, sicut Chaldaei observant.* || δύεται] sequentia desunt in versione Leonici. || v. 9 ὄρθρου post αἲξ transponit *R* || v. 11 Gemin. ἐν τῇ β̄ (τοῦ αἰγοκέρωτος) Εὐκτήμονι .. χειμαίνει. || v. 12 Colum. l. s. *VI cal. Ian. delphinus incipit oriri mane, tempestatem significat.* || δέλφιος *C* || v. 13 ἔχων] τρέπων coni. Hercher || v. 14 Gemin. ἐν τῇ δ̄ (τοῦ αἰγοκέρωτος) Εὐδόξῳ τροπαὶ χειμεριναί. || v. 16 Colum. l. s. *IIII cal. Ian. aquila vespere occidit, hiemat.* || v. 18 Colum. l. s. *III cal. Ian. canicula vespere occidit.* || v. 20 Col. lum. 95. *pridie cal. Ian. tempestas ventosa.* || Ἰανουαρίου *C* ||

ταραχὴ καὶ ἀνεμώδης. ἄρχεται ἀνίσχειν ὁ δελφίν, καὶ ὁ ἥλιος εἰς ὕψος.

71. Καὶ ταῦτα μὲν ὁ Κλώδιος ἐκ τῶν παρὰ Θούσκοις ἱερῶν πρὸς λέξιν· καὶ οὐκ αὐτὸς μόνος, ἀλλὰ C μὴν καὶ Εὔδοξός τε ὁ πολύς, Δημόκριτος πρῶτος αὐτῶν, Βάρρων τε ὁ Ῥωμαῖος, Ἵππαρχος, Μητρόδωρος, καὶ μετ᾽ αὐτοὺς ὁ Καῖσαρ, περὶ τῆς ἐφημέρου τῶν φαινομένων ἐπιτολῆς τε καὶ δυσμῶν. ἐπειδὴ δέ τινες ἀπαιδεύτως φερόμενοι φάσκουσι μὴ ἐπὶ παντὸς τόπου τὰ αὐτὰ πρὸς τῶν ἐπιτολῶν ἢ δύσεων τῶν ἄστρων ἐνεργεῖσθαι, φέρε τῆς πλάνης αὐτοὺς καίπερ D ἀντιμαχομένους ἀπαλλάξωμεν. καὶ τάχα διὰ βραχέων τοῦτο παρασχεῖν αὐτοῖς δυνατόν. τῶν τοίνυν ζῳδίων ὑφ᾽ ἓν μὲν τὸν ὅλον τῶν πλανωμένων οὐρανὸν διειληφότων, οὐκ ἐξ ὅλου δὲ τὰ αὐτὰ ἀλλήλοις ἐπὶ γῆν ἐνεργούντων, ἐπιτηρεῖν δεῖ ποῖά τινα τῶν ἐπὶ γῆς κλιμάτων ὑπὸ ποίῳ ζῳδίῳ τέτακται τελεῖν· οὕτω 258 A γὰρ ἂν τἀληθὲς τοὺς μὴ πρὸς ἀπέχθειαν ζητοῦντας οὐ φεύξεται.

382 κριῷ Βρεταννία, Γαλατία, Γερμανία, Βαστάρναι, Κοίλη Συρία, Ἰδουμαία.

v. 1 ἀνίσχειν· ὁ δὲ δελφίν *C* || v. 3—19 extant etiam in *R* || v. 3 Κλαύδιος *R* || v. 5 πρῶτος] τε πρότερος mavolt H. || v. 6 αὐτῶ *C* || βόρρων *C* || v. 7 μετ᾽ αὐτοὺς] sic *R*, μετ᾽ αὐτοῦ *C* || v. 8 δὲ] add. *R* || v. 9 ἀπαιδεύτως — φάσκουσι] τὴν ἀπαιδευσίαν νομίζοντες φασὶ *C* || v. 14 τὸν ὅλον τῶν corr. H. pro τῶν ὅλων || v. 15 οὐκ — τὰ αὐτὰ] οὐκ ἔξω δὲ τῶν αὐτῶν *R* || v. 17 οὕτω γὰρ ἂν] καὶ οὕτω *R* || v. 18 ζηλοῦντας coni. H. || v. 20—21 et p. 156—158] in *C* supersunt et codice Leidensi, ex quo Creuzerus lacunam in p. 157 v. 1—4 supplevit. deprompta autem sunt ex Ptolem. tetrab. lib. II cap. 2 fin., in cuius editione Norimbergensi

ταύρῳ Κυκλάδες, τῆς μικρᾶς Ἀσίας τὰ παράλια, Κύπρος, Πάρθοι, Μῆδοι, Πέρσις.

(1535) desunt in contextu sed fol. 38 in adnotationibus Ioachimi Camerarii posita et ita se habent: κριῷ ἐστι βρεττανία, γαλατία, γερμανία, βασταρνία, κοίλη συρία, παλαιστίνη, ἰδουμαία, ἰουδαία. ταύρῳ παρθία, μηδική, περσίς, κυκλάδες νῆσοι, κύπρος νῆσος, παράλια τῆς μικρᾶς ἀσίας. διδύμοις ὑρκανία, ἀρμενία, ματτιάνη, κυρηναϊκή, μαρμαρική, ἡ κάτω χώρα τῆς αἰγύπτου. καρκίνῳ νουμιδία, καρχηδονία, ἀφρική, βιθυνία, φρυγία, κολχίς. λέοντι ἰταλία, γαλλία, σικελία, ἀπουλία, φοινίκη, χαλδαϊκή, ὀρχενία. παρθένῳ μεσοποταμία, βαβυλονία, ἀσσυρία, ἑλλάς, ἀχαΐα, κρήτη. ζυγῷ βακτριανή, κασπηρία, σηρική, θηβαΐς, ὄασις, τρωγλοδυτική. σκορπίῳ μεταγωνῖτις, μαυριτανία, γαιτουλία, συρία, κομμαγήνη, καππαδοκία. τοξότῃ τυρσηνία, κελτική, ἱσπανία καὶ ἀραβία ἡ εὐδαίμων. αἰγοκέρωτι ἰνδική, ἀρριανή, γέδρωσία, θράκη, μακεδονία, ἰλλυρίς. ὑδροχόῳ σαυρωματική, ὀξειανή, σογδιανή, ἀραβία, ἀζανία μέση, αἰθιοπία. ἰχθύσι φαζανία, νασαμωνῖτις, γαραμαντική, λυδία, κιλικία, παμφυλία. praeterea in codice Laurent. 28, 34 fol. 153 vers. extat dissertatiuncula quae inscribitur αἱ χῶραι συνοικειούμεναι τοῖς ιβ ζωδίοις: κριός. κατὰ μὲν πτολεμαῖον βρετανία· γαλατία· γερμανία· παλαιστίνη· ἰδουμαία· ἰουδαία· κατὰ δὲ παῦλον . . . ὡς δὲ αἰγύπτιοι . . . ταῦρος· ὡς μὲν πτολεμαῖος παρθία· μηδία· περσίς· κυκλάδες· κύπρος· μικρὰ ἀσία· κατὰ δὲ παῦλον . . . ὡς ὁ δωρόθεος . . . ὡς δέ τινες . . . δίδυμοι. ὡς μὲν πτολεμαῖος ὑρκανία· ἀρμενία· μαντιανή· κυριναϊκή· μαρμαρική· αἴγυπτος ἡ κάτω χώρα· ὡς δὲ παῦλος . . . ὡς δὲ δωρόθεος . . . ὡς δὲ αἰγύπτιοι . . . ὡς δὲ οὐάλης . . . καρκῖνος. ὡς μὲν πτολεμαῖος νουμηδία· καρχηδονία· ἀφρική· βιθυνία· φρυγία· κολχική· ὡς δὲ παῦλος . . . ὡς δὲ δωρόθεος . . . ὡς δὲ ωδαψος (sic!) . . . λέων ὡς μὲν πτολεμαῖος ἰταλία· γαλλία· σικελία· ἀπουλία· φοινίκη· χαλδία· ὀρχηνία· ὡς δὲ . . . . παρθένος. ὡς μὲν πτολεμαῖος μεσοποταμία· βαβυλωνία· ἀσσυρίας· ἑλλάς· ἀχαΐα· κρήτη· ὡς δὲ . . . .

διδύμοις Ὑρκανία, Ἀρμενίαι δύο, Ἀμαδιανή, Μαρμαρική, Αἴγυπτος ἡ κάτω.

καρκίνῳ Βιθυνία, Φρυγίαι δύο, Κολχική, Νου- B
μιδία, Καρχηδών, Ἀφρική.

λέοντι Ἰταλία, Ἀπουλία, Γαλλία, Σικελία, Φοινίκη, Ὀρχηνία ἤτοι Ἀντορχηνία.

παρθένῳ Ἑλλάς, Ἀχαΐα, Κρήτη, Βαβυλών, Μεσοποταμία, Ἀσσυρία.

σκορπίῳ Συρία ἡ μέση ἢ Κομμαγηνή, Κασπία, Μαυριτανία, Γαιτουλία.

ζυγῷ Βακτρία, Κασπία, Σηρική, Θῆβαι, Ὀάσεις, Τρωγλοδυτική.

τοξότῃ Τυρρηνία καὶ Κελτική, Ἱσπανία, Ἀραβία C
εὐδαίμων ἡ μεγάλη.

σκορπίος. ὡς μὲν πτολεμαῖος μεταγωνίτις· μαυριτανία· γαιτουλία· συρία· κομμαγηνή· καππαδοκία· ὡς δὲ .... (ζυγὸς om.) τοξότης ὡς μὲν πτολεμαῖος τυρηννία· κελτική· σπανία (sic!)· ἀραβία εὐδαίμων· ὡς δὲ .... αἰγοκέρως. ὡς μὲν πτολεμαῖος ἰνδική· ἀρειανή· γεδρουσία· θρᾴκη· μακεδονία· ἰλλυρίς· ὡς δὲ .... ὑδροχόος. ὑπόκειται αὐτῷ κλίμα τῆς αἰγύπτου καὶ ἡ μέση τῶν ποταμῶν σαυροματική· ὀξειανή· σουγδιανή· ἀραβία· ἀζανία· γερμανική· κατὰ μέρος δὲ .... ἰχθύες. ὑπόκειται ἡ ἐρυθρὰ θάλασσα ἕως τῶν ὠκεανοῦ ῥοῶν· φαζανία· νασσαμωνῖτης (sic!) λυδία· κικλία· παμφυλία· κατὰ μέρος δὲ .... cf. praeterea cap. 55—58 et c. 23—26. || p. 155 v. 20 Βαστάρναι scripsi pro Βαστέρναι || p. 156 v. 1 κυλάδες *C* || v. 2 κύπρων *C* ||

v. 1 Ἀμαδιανή — Φρύγίαι δύο (v. 3)] om. *C*, Creuzer supplevit ex cod. Leidensi, in quo pro Ἀμαδιανή legitur μαθίαι, et σιθονία pro Βιθυνία || v. 6 ὀρχηνιασητη ἀντορχηνιας *C* || v. 8 Ἀσσυρία scripsi pro Συρία || v. 9 συρια ἡμενεις κομαγενῆ *C*, corr. H. coll. p. 198[A] || v. 11 fortasse Κασία coll. p. 96[C] || Συρικὴ *C* || Θάσεις *C* || v. 13 ταυρινή· καὶ βελτική. σπανία *C*, corr. H. ex p. 98[B] ||

αἰγοκέρωτι Μακεδονία, Θρᾴκη, Ἰλλυρίc, Ἰνδική, Ἀριανή, Γεδρωcία.

ὑδροχόῳ Cαυρομάται, Ὀξιανή, Cογδιανή, Ἀραβία ἡ μικρά, Ἀζανία μέcη, Αἰθιοπία.

ἰχθύcι Λυδία, Κιλικία, Παμφυλία, Φαζανία, Ναcαμῶνεc, Γαραμαντική.

v. 2 γερουcίαc *C* || v. 3 Cουβδιανή *C* || v. 5 Ναcαμῶν *C* ||

EPIMETRA DVO

DE COMETIS

ET

DE TERRAE MOTIBVS

I SVPPLEMENTVM DISPVTATIONIS LYDIANAE DE COMETIS

1 APVLEI APVD LYDVM DE MENSIBVS IIII 7 1

Κομητῶν εἴδη .. κατὰ τὸν Ῥωμαῖον Ἀπουλήιον δέκα, ἱππίας, ξιφίας, πωγωνίας, δοκίας, πίθος, λαμπαδίας, κομήτης, δισκεύς, τυφών (cod. τύφων), κεράστης. καὶ ὁ μὲν ἱππίας ἐκ τοῦ δρόμου καὶ τῆς ὀξύτητος οὕτως ὠνομάσθη, πλαγίας δὲ καὶ ἀμυδρὰς ἀκτῖνας διαρραίνει. ὁ δὲ ξιφίας δίκην ξίφους ἢ λόγχης μακρᾶς ἐκτεινόμενος φαίνεται, ὠχρὸς δὲ καὶ νεφελοειδής· ὁ δὲ πωγωνίας τὴν λοφιὰν οὐ κατὰ κεφαλῆς, ἀλλ' ὑποκάτω διαρραίνει δίκην πώγωνος· ὁ δὲ δοκίας[1]) ὅμοιος ἐγγύς ἐστι τῷ ξιφίᾳ, ἀλλ' οὐκ ὀξείας ἔχει, ἀμβλείας δὲ τὰς ἀρχάς (σειράς coni. Hercher, ἀκτῖνας Roether; num τρίχας?). ὁ δὲ πίθος ἐκ τοῦ σχήματος· ὁ δὲ λαμπαδίας πυρώδης καὶ δίκην πυρώπιδος λίθου ἢ δένδρου καιομένου πέφυκε διαλάμπειν· ὁ δὲ κομήτης πλατύς ἐστι τὸ εἶδος καὶ ὥσπερ ὑδαρός (sic corr. Hercher pro ἱλαρός), ἀργυροειδεῖς τινας πλοκάμους ἕλκων· ὁ δὲ δισκεὺς ἐξ αὐτῆς τῆς προσηγορίας δίκην δίσκου φαίνεται, οὐ λαμπρὸς οὐδὲ ἐρυθρός, ἀλλ' ὥσπερ ἤλεκτρον· ὁ δὲ τυφὼν (cod.

1) quam formam ab Osanno auctar. lexic. p. 104 in suspitionem vocatam tuentur Olympiodor. in Aristotel. meteorol. fol. 14 b καλεῖται δοκίας· τοιοῦτοι γὰρ οἱ δοκοί, Philopon. in eund. fol. 98 a alii.

τύφων) πυρώδης καὶ αἱματώδης φαίνεται καὶ λεπτούς τινας διαρραίνων πλοκάμους· ὁ δὲ κεράστης δίκην σελήνης κερατοειδής, ὃς ἡνίκα Ξέρξης κατὰ τῆς Ἀττικῆς ἦλθεν, λέγεται φανῆναι.

2 PLINI NAT. HIST. II 89. 90

Plura earum (*stellarum*) genera. cometas Graeci vocant, nostri crinitas, horrentis crine sanguineo et comarum modo in verticem hispidas. idem pogonias quibus inferiore ex parte in speciem barbae longae promittitur iuba. acontiae iaculi modo vibrantur. ocissimo significatu haec fuit, de qua quinto consulatu suo Titus imperator Caesar praeclaro carmine perscripsit ad hunc diem novissime visa. easdem breviores et in mucronem fastigatas xiphias vocavere, quae sunt omnium pallidissimae et quodam gladi nitore ac sine ullis radiis, quos et disceus nomini similis, colore autem electro raros e margine emittit. pitheus doliorum cernitur figura in concavo fumidae lucis. ceratias cornus speciem habet, qualis fuit, cum Graecia apud Salamina depugnavit. lampadias ardentis imitatur facis, hippeus equinas iubas, celerrimi motus atque in orbem circa se euntis. fit et candidus cometes argenteo crine ita refulgens ut vix contueri liceat, specieque humana dei effigiem in se ostendens (*i. e.* ὁ κομήτης τοῦ Διός).

3 ANONYMI TRACTATVS INEDITVS EX CODICE LAVRENTIANO 28, 34 FOL. 122 RECT. (SAEC. XI)

Dissertatio, quae inscripta est περὶ τῶν ἐν ταῖς ἐκλείψεσι χρωμάτων καὶ κομητῶν, continet Ptolemaei tetrab. II cap. 8 totum, postea haec: Τῶν δὲ κομητῶν

ὁ μὲν καλεῖται ἱππεὺς καὶ ἱερὸς ἀστὴρ τῆς Ἀφροδίτης μέγεθος ἔχων σελήνης ὅλης πληθούσης (cod. πληθούσης, post ι eras. ν), ὀξύτατος τὴν κίνησιν, ἐν ἑαυτῷ στίλβουσαν ἔχων τὴν χαίτην καὶ ἀπολήγουσαν εἰς τὸ ὀπίσω, φέρεταί τε ἐπὶ τὸ αὐτὸ τῷ κόσμῳ διὰ τῶν ιβ ζωδίων. φανεὶς δὲ βασιλέων καὶ τυράννων πτώσεις ταχείας ἀπεργάζεται καὶ μεταβολὰς πραγμάτων τῶν χωρῶν τούτων, ἐφ' ἃς ἐκπέμπει (cod. ἐκπέμψει) τὴν κόμην. ὁ δὲ ξιφίας τῷ τοῦ Ἑρμοῦ προσήκων, φαίνεται δὲ ἰσχυρὸς καὶ χλωρότερος, παραμήκεις μᾶλλον ἀκτῖνας ἔχων περὶ αὐτόν. φανεὶς δὲ πρὸς ἀνατολὰς τῷ Περσῶν βασιλεῖ καὶ Ἀσσυρίων σημαίνει ἐπιβουλὴν καὶ φαρμακείας παρὰ σατραπῶν, πρὸς δὲ δυσμὰς φανεὶς ὁμοίως τοῖς πρὸς ἑσπέραν οἰκοῦσι μηνύει. ὁ δὲ λαμπαδίας διαφερόντως (cod. διαφέρον τῷ) τοῦ Ἄρεος μακρότερός ἐστι καὶ πυρώδης, παραπλήσιος (Hercher mavolt παραπλησίως) ταῖς διασειομέναις λαμπάσι. φανεὶς δὲ πρὸς μὲν ἀνατολὰς ἐστραμμένος σημαίνει Περσίδι καὶ Συρίᾳ αὐχμὸν, κεραυνοὺς, καρπῶν φθορὰν καὶ ἐμπρησμοὺς βασιλικῶν αὐλῶν· πρὸς δὲ μεσημβρίαν ἐστραμμένος τοῖς ἐν Λιβύῃ καὶ Αἰγύπτῳ κακὰ ὁμοίως καὶ ἀσπίδων πλῆθος σημαίνει· πρὸς δὲ δυσμὰς πάλιν τοῖς ἐνοικοῦσι ταὐτὰ (cod. ταυτα) δηλοῖ. ὁ δὲ φύσει κομήτης λέγεται τοῦ Διὸς, πραΰτερος φαίνεται καὶ μόνος στίλβει τῇ χαίτῃ καὶ ἐναργυρίζει καὶ μακρὰ πάλλει, ὥστε μὴ ἀντωπεῖν. ἔχει (cod. ἔχειν) δὲ ἐν ἑαυτῷ ἀνδρεῖον πρόσωπον ὡς δοκεῖν θεοῦ, ὅθεν ὅπου ἂν (ἂν add. Hercher) ἀνατείλῃ καὶ νεύσῃ (cod. νεύσει), ἀγαθὰ σημαίνει τοῦ Διὸς ἐν καρκίνῳ ἢ σκορπίῳ ἢ ἰχθύσιν ὄντος. ὁ δὲ δισκεὺς ὀνομαζόμενος τοῦ Κρόνου ἐστὶ, στρογγύλος καὶ ὅμοιον ἔχει χρῶμα τῷ κρόνῳ, ἤλεκτρον ἀμφότε-

ροc· περὶ δὲ τὴν περιφέρειαν αὐτοῦ ἀκτῖνες περικέχυνται. ἔcτι (cod. ἔcται) δὲ μονοπρόcωποc (cod. μονοπρόcωπον) καὶ πρὸc πᾶν κλῖμα (cod. κλῆμα) ὁμοίωc διακείμενοc. κινεῖ γὰρ παντοίουc πολέμουc ἐν πάcῃ χώρᾳ καὶ θάνατον μεγάλου βαcιλέωc ἀπειλεῖ (ἀπεῖλει addidi) καὶ τοὺc ἐν ἀρχαῖc καὶ δόξῃ (cod. δόξει) ταπεινοῖ. ἔcτι δὲ καὶ ἄλλοc κομήτηc ῥοδοειδὴc καὶ μέγαc, κυκλοτερήc (cod. κυκλωτερεῖc), ὃc καλεῖται Εἰληθυίαc, κόρηc ἔχων (cod. ἔχον) πρόcωπον, χρυcοειδεῖc (cod. χρυcοειδὴc) ἔχων τὰc (cod. ἔχονταc) ἀκτῖναc κύκλῳ τῆc κεφαλῆc, ἡδύc τε τῇ προcόψει, τῷ (cod. τό) τε χρώματι ὅμοιοc (cod. ὁμοίωc) ἀργύρου καὶ χρυcοῦ κράματι. cημαίνει δὲ ἀνθρώπων κακῶν (κακῶν addidi) κατακοπὰc καὶ μεταβολὴν πραγμάτων ἐπὶ τὸ βέλτιον καὶ τοῖc cυγκατακλῃμένοιc (sic corr. Hercher pro cυγκατακεκλιμένοιc) ἄφεcιν. ἔcτι δὲ καὶ ἕτεροc κομήτηc τιτὰν (num τιτᾶνοc? an cum Herchero γίγαc?), ὃc καλεῖται τυφών (sic!), χαλεπὸc (cod. χαλαιπῶc) λίαν καὶ πυρώδηc, ἄμορφοc καὶ βραδυκίνητοc· ἔχει δὲ τὴν χαίτην ὡc μαλλὸν (sic corr. Hercher pro μᾶλλον) ὀπίcω· ἐπικαταφέρεcθαι δὲ εἴωθεν τῷ ἡλίῳ ἐν τοῖc πέραcι τοῦ ἀρκτικοῦ πόλου. φανεὶc δὲ πολλῶν κακῶν αἴτιοc ἔcται. καρπῶν ἀπώλειαν καὶ βαcιλέων * (nullum lacunae signum in cod.) ἔν τε τῇ ἀνατολῇ καὶ δύcει. αἱ δὲ δοκίδεc καὶ πωγωνίαι μετὰ τῶν ἄλλων ἐκτὸc τοῦ ζωδιακοῦ cυνίcτανται ἐν τῷ ἀρκτικῷ μέρει.

4 AVIENI APVD SERVIVM IN AENEID. X 272 p. 589 ED. DANIEL.

Sane Avienus cometarum has differentias dicit: Stella quae obliquam facem post (*edit. add.* quae) se trahens quasi crinem facit Hippius vocatur: ista si

ab occasu solis in ortum veniat mala Persidi et Syriae ostendit; si ad meridiem attenderit, Africam et Aegyptum a malis relevat (*edit.* revelat) solis pecoribus pestem denuntians; si septentrionem respexerit, Aegyptum bellis et miseriis premit; si occidentem attenderit, gravat Italiam et quidquid ab Italia usque ad Hispanias tendit: si a meridie in septentrionem ierit a bellis quidem externis securitatem denuntiat, sed seditiones domesticas significat. Alter cometes est, cui ex gladio nomen est, nam Graece Ξιφίας (*edit.* ξίφος) appellatur, cuius tractus est longior et pallidus color, neque comas habere dicitur et hebetior eius flamma est, qui si orientem attenderit, regem Persidis dolis significat appetendum, denuntiat (*edit.* denuntiavit) et bella, etiam Syrios pari conditione involvit et Libyam atque Aegyptum fraude et insidiis nuntiat (*edit.* nuntiet) posse laborare (*edit.* laborem). Quod si occidentem attenderit foedera nova regionis eius regi significat, quae dicit per puellam congregatam in nuptias posse dissolvi. Alter cometes est, qui Lampadias (*edit.* Lampas) appellatur, et quasi fax lucet; hic cum orientem attenderit, omnes illas orientis partes dicit nebulis posse laborare frugesque eorum caliginoso (*edit.* caligoso) aere corrumpi; si meridiem attenderit, Africam dicit siccitate et serpentibus posse laborare; si occidentem spectaverit, Italiam dicit adsiduis fluminum inundationibus laborare; si septentrionem viderit, famem gentibus septentrionalibus significat. Est etiam alter cometes, qui vere Cometes appellatur. nam comis hinc inde cingitur; hic blandus esse dicitur. qui si orientem attenderit, laetas res ipsi parti significat; si meridiem, Africae aut Aegypto gau-

dia; si occidentem inspexerit, terra Italiae voti sui compos erit; hic dicitur apparuisse eo tempore, quo est Augustus sortitus imperium, tunc denique gaudia omnibus gentibus futura sunt nuntiata. si septentrionem attenderit prospera universa significat. Est alter cometes in tympani modum, qui (*edit.* quia) et valde lucet et electri colorem habet, quem Disceum vocant, quoniam iste ex uno loco (*edit.* locon) solet gigni (*edit.* gignit); orbi terrarum caedes, rapinas, bella et cetera mala significat. Sextum cometen appellari ex regis Typhonis nomine Typhonem dicunt, qui semel in Aegypto sit visus, qui non igneo sed sanguineo rubore fuisse narratur, globus ei modicus dicitur et tumens, crinem eius tenui lumine apparere fertur, qui in septentrionis parte aliquando fuisse dicitur. hunc Aethiopes dicuntur et Persae vidisse et omnium (*edit.* omni) malorum et famis necessitates (*edit.* fames necessitatis) pertulisse. Quarum plenas (*edit.* plena) vel (*edit. add.* in) pleniores differentias vel in Campestro vel in Petosiri, si quem (*edit.* inpetussirisiq) delectaverit, quaerat.

II ANONYMI DISSERTATIO DE TERRAE MOTIBVS

IN CODICE LAVRENTIANO 28, 34 (SAEC. XI) FOL. 110 SQ.

ΦΥCΙΚΗ ΘΕΩΡΙΑ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΓΙΝΟΜΕΝΩΝ CΕΙCΜΩΝ ΩC ΟΙ ΠΑΛΑΙΟΙ

Καθόλου τοίνυν περὶ τῶν ἐν τῇ γῇ γινομένων cειcμῶν καὶ τῆc τούτων αἰτίαc, καθὰ τοῖc παλαιοῖc διείληπται, ῥητέον δυcεπηβόλου[1]) τε καὶ cχεδὸν ἀτεκμάρτου[2]) αὐτοῖc τοῦ τοιούτου εἴδουc καταληφθένтоc· ἐπεὶ τοίνυν τοῖc περὶ τὴν γῆν πάθεcιν μίαν ἐκ παcῶν τὴν περὶ τοῦ καταγείου[3]) πυρὸc αἰτίαν τέωc ἀποδεχομένουc ὁρῶμεν, ἐπεὶ καὶ τοὺc τόπουc, ἐν οἷc cυνεχῶc cάλοι cυμβαίνουcιν, ἐπετήρηcαν. καὶ γὰρ τὸ πῦρ διεργαζόμενον cetera quae apud Lydum cap. 53 p. 103 v. 8 usque ad p. 105 v. 9 leguntur.

οἱ δέ γε τῶν φυcικῶν ἀκριβέcτερον περὶ cειcμῶν ἀναλαβόντεc τὴν αὐτῶν γένεcιν οὕτωc πώc φαcιν. ἔcτι φανερὸν ὅτι ἀναγκαῖον καὶ ἀπὸ ὑγροῦ καὶ ἀπὸ ξηροῦ γίνεcθαι ἀναθυμίαcιν cetera quae leguntur per totum caput octavum Aristotelis meteorologic. lib. II; et explicit: περὶ μὲν οὖν cειcμῶν καὶ ὅντινα τρόπον γίγνονται τὰ παρὰ τῶν παλαιῶν εὑρήματα τοcαῦτα.

1) sic *G* i. e. cod. Laurent. 28, 14 (saec. XIIII) fol. 146, in quo extat brevior epitome huius tractatus; δυcεπιβούλου *F* (cod. Laur. 28, 34). 2) sic scripsi, ατ' ἐκμαρτυρίαc *F*, ἄνευ μαρτυρείαc *G*. 3) ὑπογείου *G*.

ΠΕΡΙ CΕΙCΜΩΝ ΠΡΟCΗΜΕΙΩCΕΙC

Ἃ δὲ καὶ περὶ τοῦ προγνῶναι τὴν αὐτῶν γένεσιν, ὅσον κατὰ δύναμιν ἀνθρώποις ἐσημειώθη, συναγαγόντες εἰς ἓν σύνοπτον[1]) παραθεῖναι διέγνωμεν. λέγεται τοίνυν σημαίνειν σεισμὸς τῶν κακοποιῶν ἀστέρων ἐν τοῖς ἐπισήμοις τῷ πάθει ζωδίοις γιγνομένων. Κρόνος ταύρῳ. Κρόνος μὲν γὰρ εἰς τὸν ταῦρον τὴν μετάβασιν ποιούμενος σεισμὸν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ποιεῖ κατὰ τόπους καὶ μάλιστα ἐν ταῖς χώραις καὶ πόλεσιν, ἐν αἷς ὑπάρχει ἡ τοῦ ταύρου δεσποτία. ὁ δ᾽ αὐτὸς ἀστὴρ τοῦ Κρόνου καὶ φάσιν ποιούμενος ἐν τῷ πρώτῳ δεκανῷ τοῦ ταύρου σεισμοὺς κατὰ τόπους ποιεῖ. Κρόνος διδύμοις. ἐν δὲ τοῖς διδύμοις ὁ Κρόνος γενόμενος καὶ ἐν τοῖς βορείοις ἐλθὼν τούτου τοῦ ζωδίου μέρεσι σεισμοὺς κατὰ τόπους ποιεῖ. Κρόνος καρκίνῳ· ἔτι δ᾽ ἐν καρκίνῳ τὴν μετάβασιν ὁ Κρόνος ποιούμενος σεισμοὺς ποιεῖ. Κρόνος σκορπίῳ. ἐν δὲ τῷ τρίτῳ δεκανῷ τοῦ σκορπίου φάσιν ὁ Κρόνος ποιούμενος σεισμὸν γενέσθαι σημαίνει. Ἄρης ταύρῳ. Ἄρης δ᾽ ἐν ταύρῳ διὰ μέσου τοῦ ζῳδίου γινόμενος σεισμῶν ἐστι κινητικός. ἐν δὲ τοῖς διδύμοις ὁ αὐτὸς ἀστὴρ γινόμενος καὶ ἐν τοῖς βορείοις τοῦ ζωδίου μέρεσιν ἐλθὼν σεισμὸν ποιεῖ. ἐν καρκίνῳ δὲ Ἄρης φάσιν ποιούμενος ἐν τῷ πρώτῳ δεκανῷ σεισμὸν σημαίνει. ἥλιος ὑδροχόῳ. (cod. add. καὶ) ἥλιος δὲ ἐκλείπων ἐν τῷ δευτέρῳ δεκανῷ τοῦ ὑδροχόου σεισμοὺς σημαίνει. ἥλιος ἰχθύσιν. ἔτι δὲ ἐκλείπων ὁ ἥλιος ἐν τῇ πρώτῃ δεκαμοιρίᾳ τῶν ἰχθύων σεισμὸν ἐν ταῖς παραλίαις σημαίνει. σελήνη σκορπίῳ. σελήνη δὲ ἐκλείπουσα ἐν τῇ

1) σύνοπτον] ἐνσύνοπτον cod., num εὖ σύνοπτον?

πρώτῃ δεκαμοιρίᾳ τοῦ cκορπίου ἐνίοτε cειcμὸν cημαίνει. καθόλου δὲ αἱ ὑπὸ γῆν ἐκλείψειc ἡλίου ἢ cελήνηc cειcμοὺc ἀποτελοῦcιν ὡc ἐπὶ τὸ πλεῖcτον. ἔτι τὰ προηγούμενα τοῦ δωδεκατημορίου τοῦ ταύρου καὶ μάλιcτα τὰ κατὰ τὴν πλειάδα cειcμώδη γίγνεται, εἰ μή (cod. εἰμί) τιc τῶν ἀγαθοποιῶν ἀcτέρων ἐπίδοι. καὶ τὰ βόρεια δὲ τοῦ δωδεκατημορίου τῶν διδύμων cειcμώδη καθίcταται καὶ τὰ τοῦ δωδεκατημορίου τοῦ cκορπίου ἑπόμενα cειcμώδη φαcίν. ὁ δὲ τοῦ Ἑρμοῦ ἀcτὴρ τὴν οἰκοδεcποτίαν λαβὼν cειcμῶν ἀποτελεcτικὸc περὶ τὸ κατάcτημα. περὶ δὲ τὰc τῆc cελήνηc ἐκλείψειc ἐνίοτε προcδοκᾶν χρὴ εὐθὺc γενέcθαι cειcμόν[1]). ἐὰν δὲ μεθ᾽ ἡμέραν (cod. ἡμέραc) ἢ μικρὸν μετὰ δυcμὰc αἰθρίαc οὔcηc νεφέλιον λεπτὸν φαίνηται (cod. φαίνεται) διατεῖνον καὶ μακρὸν οἷον γραμμῆc μῆκοc εὐθύτητι διηκριβωμένον cειcμὸν cημαίνει παραυτίκα[2]). καὶ ψόφοc δὲ γιγνόμενοc ὑπὸ γῆc cειcμὸν cημαίνει[3]). ὅταν δὲ cειcμὸc μέγαc γένηται, πρότερον μὲν ἐπὶ τεccαράκοντα ἡμέραc cείει· ὕcτερον δὲ καὶ ἐπ᾽ ἐνιαυτὸν καὶ δύο ἔτη πολλάκιc cείει κατ᾽ αὐτοὺc τοὺc τόπουc. τοcαῦτα μὲν οὖν καὶ περὶ τῆc τῶν cειcμῶν προγνώcεωc ἐcημειώθη παρὰ τοῖc παλαιοῖc· ἡμῖν δὲ νόμοc καὶ ὅροc ἑκάcτοτε καὶ ἐφ᾽ ἑκάcτῳ τῶν cυμβαινόντων ἄνωθεν τὸ θεῖον πρόcταγμα πιcτεύεται, ἀρρήτῳ τινὶ προνοίᾳ λόγῳ τοῦ πάντα πεποιηκότοc θεοῦ κυβερνῶντοc καὶ διοικοῦντοc τὰ cύμπαντα.

Cχόλιον ἀπὸ φωνῆc Cυμεὼν μονάχου τοῦ χρυcογράφου εἰc τὰ προκείμενα δύο κανόνια περὶ cει-

1) Aristot. meteor. II 8, 31. Plin. II 195. 2) Aristot. meteor. II 8, 28; Plin. II 196. 3) Aristot. meteor. II 8, 37; Plin. II 193.

σμῶν[1]). τὸν ἀστέρα τὸν κύριον τῆς προγενομένης συνόδου ἢ πανσελήνου ἐπισκόπει καὶ τὸ πλάτος αὐτοῦ εἴτε βόρειόν ἐστιν ἢ νότιον, καὶ ἐπὶ ποίου βαθμοῦ τοῦ πλάτους ἕστηκεν ὁ ἀστήρ, καὶ ταῦτα ἐφευρίσκων εἰσέρχου τὰ προκείμενα κανόνια καὶ ἀναψηλαφῶν τὸ ζώδιον ἐν ᾧ ὁ κύριος τῆς συζυγίας ἔτυχεν, ἀποφαίνου.

1) cf. Leo Allatius de Symeonibus. Paris. 1664 p. 194; Fabric. bibl. Graec. vol. XI p. 296 ed. Harles; idem enim scholion extat in codicibus Regiis 1991 et 2137.

CALENDARIA GRAECA

QVAE EXTANT

OMNIA

ANONYMI CALENDARIVM

GEMINI ISAGOGES LIBRO

IN FINE ADNEXVM

Codicum discrepantiae, quas attuli, petitae sunt ex Vranologio Petavii, qui Geminum post Edonem Hildericum edidit „ad veterum manuscriptorum fidem exacte castigatum". de codicibus ipse narrat praefat. fol. IIII: „e codicibus unum penes nos habebamus haud adeo veterem, sed accuratum ac scriptum inprimis eleganter. alter in Oxoniensi bibliotheca reperitur, quocum editionem Hilderici diligenter contulit Henricus Briggius, Oxoniensis mathematicus, a quo id meo nomine postularat Lucas Holstenius . . . . utriusque ope ac beneficio variarum lectionum indiculum accepimus, quas paucis exceptis totidem in nostro codice deprehendimus. quamobrem quicquid in nova hac editione Gemini aliter atque in priore offenderis, id ex amborum auctoritate et consensu immutatum esse scias." Halma, qui tertius Geminum edidit, nullum codicem excussit in hoc calendario (cf. Halma, *discours préliminaire sur la chronologie* etc. p. X).

[ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΠΑΡΑΠΗΓΜΑ]

(ed. Petav.)

Χρόνοι τῶν ζωδίων, ἐν οἷς ἕκαστον αὐτῶν ὁ ἥλιος διαπορεύεται καὶ αἱ καθ᾽ ἕκαστον ζώδιον γινόμεναι ἐπισημασίαι αἱ ὑπογεγραμμέναι εἰσίν. ἀρξώμεθα δὲ ἀπὸ θερινῆς τροπῆς. p. 64 C

ΚΑΡΚΙΝΟΝ διαπορεύεται ὁ ἥλιος ἐν ἡμέραις λα´.

Ἐν δὲ τῇ α̅ ἡμέρᾳ Καλλίππῳ καρκίνος ἄρχεται ἀνατέλλειν, τροπαὶ θεριναὶ καὶ ἐπισημαίνει.

ἐν δὲ τῇ θ̅ ἡμέρᾳ Εὐδόξῳ νότος πνεῖ. D

ἐν δὲ τῇ ι̅α̅ ἡμέρᾳ Εὐδόξῳ ὠρίων ἑῷος ὅλος ἐπιτέλλει.

ἐν δὲ τῇ ι̅γ̅ ἡμέρᾳ Εὐκτήμονι ὠρίων ὅλος ἐπιτέλλει.

ἐν δὲ τῇ ι̅ϛ̅ Δοσιθέῳ στέφανος ἑῷος ἄρχεται δύνειν.

ἐν δὲ τῇ κ̅γ̅ Δοσιθέῳ ἐν Αἰγύπτῳ κύων ἐκφανὴς γίνεται.

ἐν δὲ τῇ κ̅ε̅ Μέτωνι κύων ἐπιτέλλει ἑῷος.

ἐν δὲ τῇ κ̅ζ̅ Εὐκτήμονι κύων ἐπιτέλλει. Εὐδόξῳ κύων ἑῷος ἐπιτέλλει, καὶ τὰς ἑπομένας ἡμέρας νε´ E

v. 6 = 27 Iun. — 27 Iul. || v. 7 = 27 Iun. || v. 10 = 5 Iul. || v. 11 = 7 Iul. || ἑῷος ὅλος] sic edit. Hilder., ὅλος om. Petav., quo nisus ὅλος pro ἑῷος corrigi iubet Pontedera antiquit. p. 200. || v. 13 = 9 Iul. || v. 15 = 12 Iul. || v. 19 = 21 Iul. || v. 20 = 23 Iul. || v. 21 νε´] sic edit. Hilder., ε´ al. cod. ||

ἐτησίαι πνέουσιν· αἱ δὲ πέντε αἱ πρῶται πρόδρομοι καλοῦνται. Καλλίππῳ καρκίνος λήγει ἀνατέλλων πνευματώδης.

ἐν δὲ τῇ κη Εὐκτήμονι ἀετὸς ἑῷος δύνει· χειμὼν κατὰ θάλασσαν ἐπιγίνεται.

ἐν δὲ τῇ λ Καλλίππῳ λέων ἄρχεται ἀνατέλλειν· νότος πνεῖ καὶ κύων ἀνατέλλων φανερὸς γίνεται.

ἐν δὲ τῇ λα Εὐδόξῳ νότος πνεῖ.

Ὁ ἥλιος τὸν ΛΕΟΝΤΑ διαπορεύεται ἐν ἡμέραις λα΄.

65 A Ἐν μὲν οὖν τῇ α ἡμέρᾳ Εὐκτήμονι κύων μὲν ἐκφανής, πνῖγος δὲ ἐπιγίνεται, ἐπισημαίνει.

ἐν δὲ τῇ ε Εὐδόξῳ ἀετὸς ἑῷος δύνει.

ἐν δὲ τῇ ι ἡμέρᾳ Εὐδόξῳ στέφανος δύνει.

ἐν δὲ τῇ ιβ Καλλίππῳ λέων μέσος ἀνατέλλων πνίγη μάλιστα ποιεῖ.

ἐν δὲ τῇ ιδ Εὐκτήμονι πνίγη μάλιστα γίνεται.

ἐν δὲ τῇ ις ἡμέρᾳ Εὐδόξῳ ἐπισημαίνει.

ἐν δὲ τῇ ιζ Εὐκτήμονι λύρα δύεται καὶ ἔτι ὕει καὶ ἐτησίαι παύονται καὶ ἵππος ἐπιτέλλει.

B ἐν δὲ τῇ ιη Εὐδόξῳ δελφὶς ἑῷος δύνει. Δοσιθέῳ προτυγητὴρ ἀκρόνυχος ἐπιτέλλει.

ἐν δὲ τῇ κβ Εὐδόξῳ λύρα ἑῷος δύνει καὶ ἐπισημαίνει.

v. 2 λήγει] corr. Pontedera l. s. p. 258 et Pfaff de ort. et occas. sider. p. 81 not. pro δύνει || v. 4 = 24 Iul. || v. 6 = 26 Iul. || v. 8 = 27 Iul. || v. 9 = 28 Iul. — 27 August. || v. 11 = 28 Iul. || v. 13 = 1 August. || v. 14 = 6 August. || v. 15 = 8 August. || v. 17 = 10 August. || v. 18 = 12 August. || v. 19 = 13 August. || v. 21 = 14 August. || v. 23 = 18 August. ||

ἐν δὲ τῇ κθ Εὐδόξῳ ἐπισημαίνει. Καλλίππῳ παρθένος ἐπιτέλλει, ἐπισημαίνει.

Τὴν δὲ ΠΑΡΘΕΝΟΝ διαπορεύεται ὁ ἥλιος ἐν ἡμέραις λ΄.

Ἐν μὲν οὖν τῇ ε ἡμέρᾳ Εὐδόξῳ ἄνεμος μέγας πνεῖ καὶ ἐπιβροντᾷ, Καλλίππῳ δὲ οἱ ὦμοι τῆς παρθένου ἐπιτέλλουσιν, καὶ ἐτησίαι παύονται.

ἐν δὲ τῇ ι ἡμέρᾳ Εὐκτήμονι προτρυγητὴρ φαί- c
νεται, ἐπιτέλλει δὲ καὶ ἀρκτοῦρος, καὶ οἰστὸς δύεται ὄρθρου· χειμὼν κατὰ θάλασσαν. Εὐδόξῳ ὑετός, βρονταί, ἄνεμος μέγας πνεῖ.

ἐν δὲ τῇ ιζ Καλλίππῳ παρθένος μέση ἐπιτέλλουσα ἐπισημαίνει καὶ ἀρκτοῦρος ἀνατέλλων φανερός.

ἐν δὲ τῇ ιθ Εὐδόξῳ ἀρκτοῦρος ἑῷος ἐπιτέλλει, καὶ τὰς ἑπομένας ἡμέρας ζ΄ ἄνεμοι πνέουσιν· εὐδία ὡς τὰ πολλά, λήγοντος δὲ τοῦ χρόνου ἀπ' ἠοῦς D
πνεῦμα γίνεται.

ἐν δὲ τῇ κ ἀρκτοῦρος Εὐκτήμονι ἐκφανής· μετοπώρου ἀρχή, καὶ αἴξ ἐπιτέλλει [[ἀστὴρ μέγας ἐπὶ τοῦ ἡνιόχου]] κἄπειτα ἐπισημαίνει· χειμὼν κατὰ θάλασσαν.

ἐν δὲ τῇ κδ ἡμέρᾳ Καλλίππῳ στάχυς ἐπιτέλλει τῆς παρθένου.

v. 1 = 25 August. || v. 3 = 28 August. — 26 Septemb. || v. 5 = 1 Septemb. || v. 7 παύονται] sic corr. Boeckh *Sonnenkreise der Alten* p. 400, πνέουσι Petav., λήγονται ed. Hilderic. || v. 8 = 6 Septemb. || v. 10 βρονταί] βροντᾷ al. cod. || v. 12 = 13 Septemb. || v. 15 = 15 Septemb. || v. 19 = 16 Septemb. || v. 20 ἀστὴρ — ἡνιόχου (v. 21)] superfluum librarii additamentum (cf. Pontedera l. s. p. 215) uncis inclusi. || v. 22 = 20 Septemb. ||

Τὸν δὲ ΖΥΓΟΝ διαπορεύεται ὁ ἥλιος ἐν ἡμέραις λ′.

Ἐν δὲ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ Εὐκτήμονι ἰσημερία μετοπωρινή, καὶ ἐπισημαίνει. Καλλίππῳ ὁ κριὸς ἄρχεται δύνειν, ἰσημερία μετοπωρινή.

E ἐν δὲ τῇ γ̄, Εὐκτήμονι ἔριφοι ἐπιτέλλουσιν ἑσπέριοι, χειμαίνει.

ἐν δὲ τῇ δ̄, Εὐδόξῳ αἲξ ἀκρόνυχος ἐπιτέλλει.

ἐν δὲ τῇ ε̄, Εὐκτήμονι πλειάδες ἑσπέριαι φαινόνται ἐκ τοῦ πρὸς ἕω. Καλλίππῳ παρθένος λήγει ἀνατέλλουσα.

ἐν δὲ τῇ ζ̄ ἡμέρᾳ Εὐκτήμονι στέφανος ἀνατέλλει· χειμαίνει.

ἐν δὲ τῇ η̄, Εὐδόξῳ πλειάδες ἐπιτέλλουσι.

ἐν δὲ τῇ ῑ Εὐδόξῳ * ἑῷος ἐπιτέλλει.

66 A ἐν δὲ τῇ ιβ̄ ἡμέρᾳ Εὐδόξῳ σκορπίος ἀκρόνυχος ἄρχεται δύνειν, καὶ χειμὼν ἐπιγίνεται· καὶ ἄνεμος μέγας πνεῖ.

ἐν δὲ τῇ ιζ̄ Εὐδόξῳ σκορπίος ὅλος ἀκρόνυχος, αἲξ ὅλως δύνει. Καλλίππῳ χηλαὶ ἄρχονται ἀνατέλλειν, ἐπισημαίνουσιν.

ἐν δὲ τῇ ιθ̄ Εὐδόξῳ βορέαι καὶ νότοι πνέουσιν.

v. 1 = 27 Septemb. — 26 Octob. || v. 3 = 27 Septemb. || v. 6 = 29 Septemb. || v. 8 = 30 Septemb. || v. 9 = 1 Octob. || v. 12 = 3 Octob. || v. 14 = 4 Octob. || v. 15 = 6 Octob. || in lacuna Pontedera l. s. p. 202 στέφανος addi volt. || v. 16 = 8 Octob. || v. 19 = 13 Octob. || post ἀκρόνυχος poni iubet Pontedera l. s. p. 202 id quod statim sequitur δύνει. || v. 20 vel αἲξ ὅλως in ἡνίοχος vel δύνει in ἐπιτέλλει mutandum esse putat Pontedera l. s. p. 202 || v. 22 = 15 Octob. ||

ἐν δὲ τῇ κβ Εὐδόξῳ ὑάδες ἀκρόνυχοι ἐπιτέλλουσιν.

ἐν δὲ τῇ κη Καλλίππῳ τοῦ ταύρου ἡ κέρκος δύ- B
νει, ἐπισημαίνει.

ἐν δὲ τῇ κθ Εὐδόξῳ βορέας καὶ νότος πνέουσιν.

ἐν δὲ τῇ λ Εὐκτήμονι χειμὼν κατὰ θάλασσαν πολύς.

Τὸν δὲ ΣΚΟΡΠΙΟΝ ὁ ἥλιος διαπορεύεται ἐν ἡμέραις λ'.

Ἐν μὲν οὖν τῇ τρίτῃ Δοσιθέῳ χειμαίνει.

ἐν δὲ τῇ δ ἡμέρᾳ Δημοκρίτῳ πλειάδες δύνουσιν ἅμα ἠοῖ· ἄνεμοι χειμέριοι ὡς τὰ πολλά, καὶ ψύχη, ἤδη καὶ πάχνη. ἐπιπνεῖν φιλεῖ· φυλλορροεῖν ἄρχεται C
τὰ δένδρα μάλιστα. Καλλίππῳ τοῦ σκορπίου τὸ μέτωπον ἐπιτέλλει πνευματῶδες.

ἐν δὲ τῇ ε Εὐκτήμονι ἀρκτοῦρος ἑσπέριος δύεται, καὶ ἄνεμοι μεγάλοι πνέουσιν.

ἐν δὲ τῇ η Εὐδόξῳ ἀρκτοῦρος ἀκρόνυχος δύνει, καὶ ἐπισημαίνει, καὶ ἄνεμος πνεῖ.

ἐν δὲ τῇ θ Καλλίππῳ τοῦ ταύρου δύνει κεφαλὴ ἑῴα, ὑετοί.

ἐν δὲ τῇ ι Εὐκτήμονι λύρα ἑῷος ἐπιτέλλει, καὶ D
ἐπιχειμάζεται ὑετῷ.

v. 1 = 18 Octob. || v. 3 = 24 Octob. || ἡ add. Hercher coll. p. 186, 10 || v. 5 = 25 Octob. || v. 6 = 26 Octob. || v. 8 27 Octob. — 25 Novemb. || v. 10 = 29 Octob. || v. 11 = 30 Octob. || v. 15 πνευματώδη al. cod. || v. 16 = 31 Octob. || v. 18 = 3 Novemb. || post ἀκρόνυχος ed. Hilderic. πρωίας, Petav. πρῳίας addunt, quod Scaliger in πρῴϊος mutavit sed optimo iure delevit Pfaff l. s. p. 81 (cf. Boeckh l. s. p. 215). || v. 20 = 4 Novemb. || v. 21 ἑῴα, ὑετοί] ὑετοσίαι al. cod. || v. 22 = 5 Novemb. ||

ἐν δὲ τῇ ιβ Εὐδόξῳ ὠρίων ἀκρόνυχος ἄρχεται ἐπιτέλλειν.

ἐν δὲ τῇ ιγ Δημοκρίτῳ λύρα ἐπιβάλλει ἅμα ἡλίῳ ἀνίςχοντι· καὶ ὁ ἀὴρ χειμέριος γίνεται ὡς ἐπὶ τὰ πολλά.

ἐν δὲ τῇ ιδ Εὐδόξῳ ὑετία.

ἐν δὲ τῇ ιε Εὐκτήμονι πλειάδες δύνουςι, καὶ ἐπιςημαίνει, καὶ ὠρίων ἄρχεται [δύνειν· καὶ ἀρχομένῳ] καὶ μεςοῦντι καὶ λήγοντι ἐπιχειμάζει.

E ἐν δὲ τῇ ις Καλλίππῳ ὁ ἐν τῷ ςκορπίῳ λαμπρὸς ἀςτὴρ ἀνατέλλει, ἐπιςημαίνει· καὶ πλειάδες δύνουςι φανεραί.

ἐν δὲ τῇ ιη Εὐδόξῳ ςκορπίος ἄρχεται ἐπιτέλλειν ἑῷος.

ἐν δὲ τῇ ιθ Εὐδόξῳ πλειάδες ἑῷαι δύνουςι, καὶ ὠρίων ἄρχεται δύνειν, καὶ χειμάζει.

ἐν δὲ τῇ κα Εὐδόξῳ λύρα ἑῷος ἐπιτέλλει.

ἐν δὲ τῇ κζ Εὐκτήμονι ὑάδες δύνονται· καὶ ἔτι ὕει.

67 A ἐν δὲ τῇ κη Καλλίππῳ τοῦ ταύρου τὰ κέρατα δύεται· ὑετία.

ἐν δὲ τῇ κθ Εὐδόξῳ ὑάδες δύνουςι, καὶ χειμαίνει ςφόδρα.

v. 1 = 7 Novemb. || v. 3 = 8 Novemb. || v. 6 = 9 Novemb. || v. 7 = 10 Novemb. || v. 8 δύνειν καὶ ἀρχομένῳ] add. Boeckh l. s. p. 408 || v. 9 ἐπιχειμάζει corr. Boeckh l. s. pro ἐπιχειμάζειν || v. 10 = 11 Novemb. || v. 13 = 13 Novemb. || v. 15 = 14 Novemb. || v. 17 = 16 Novemb. || v. 18 = 22 Novemb. || v. 20 = 23 Novemb. || v. 22 = 24 Novemb. ||

Τὸν δὲ ΤΟΞΟΤΗΝ ὁ ἥλιος διαπορεύεται ἐν ἡμέραις κθ΄.

Ἐν μὲν οὖν τῇ ἑβδόμῃ Εὐκτήμονι κύων δύεται, καὶ ἐπιχειμάζει. Καλλίππῳ ὁ τοξότης ἄρχεται ἀνατέλλειν· καὶ ὠρίων δύνει φανερῶς· χειμαίνει.

ἐν δὲ τῇ η̅ Εὐδόξῳ ὠρίων ἑῷος δύνει.

ἐν δὲ τῇ ι̅ Εὐκτήμονι τοῦ σκορπίου τὸ κέντρον ἐπιτέλλει. B

ἐν δὲ τῇ ιβ̅ Εὐδόξῳ κύων ἑῷος δύνει, χειμαίνει.

ἐν δὲ τῇ ιδ̅ Εὐδόξῳ ὑετός.

ἐν δὲ τῇ ιε̅ Εὐκτήμονι ἀετὸς ἐπιτέλλει, νότος πνεῖ.

ἐν δὲ τῇ ιϛ̅ Δημοκρίτῳ ἀετὸς ἐπιτέλλει ἅμα ἡλίῳ, καὶ ἐπισημαίνειν φιλεῖ βροντῇ καὶ ἀστραπῇ καὶ ὕδατι ἢ ἀνέμῳ ἢ ἀμφότερα ὡς ἐπὶ τὰ πολλά. Εὐδόξῳ C κύων ἀκρόνυχος ἐπιτέλλει, καὶ ἔτι Καλλίππῳ οἱ δίδυμοι μετίασι δυόμενοι· νοτία.

ἐν δὲ τῇ ιθ̅ Εὐκτήμονι, Εὐδόξῳ * δύνει.

ἐν δὲ τῇ κα̅ Εὐδόξῳ σκορπίος ὅλος ἐπιτέλλει καὶ χειμαίνει.

v. 1 = 26 Novemb. — 24 Decemb. || v. 3 = 2 Decemb. || v. 5 δύνει] sic pro δύνειν corr. Boeckh l. s. p. XIII || v. 6 = 3 Decemb. || v. 7 = 5 Decemb. || v. 9 = 7 Decemb. || v. 10 = 9 Decemb. || v. 11 = 10 Decemb. || v. 13 = 11 Decemb. || v. 14 βροντῇ et ἀστραπῇ scripsi pro βροντὴν et ἀστραπὴν coll. Ptolem. calend. ad 26 Mesor. || καὶ] σὺν coni. Halma || v. 16 ἀκρόνυξ al. cod.; ea forma Eudoxum usum esse putat Boeckh l. s. p. 212 || ἔτι] sic corr. Halma pro ὅτι || v. 17 νότια al. cod. || v. 18 = 14 Decemb. || Εὐδόξῳ] αἴξ ἑῴα coni. Pontedera l. s. p. 217 || v. 19 = 16 Decemb. || ὅλος] corr. Pontedera l. s. p. 205 pro ἑῷος ||

ἐν δὲ τῇ κγ Εὐδόξῳ αἴξ ἑῴα δύνει.

ἐν δὲ τῇ κϛ Εὐδόξῳ ἀετὸς ἑῷος ἐπιτέλλει.

Τὸν δὲ ΑΙΓΟΚΕΡΩΝ ὁ ἥλιος διαπορεύεται ἐν ἡμέραις κθ'.

D Ἐν μὲν οὖν τῇ α ἡμέρᾳ Εὐκτήμονι τροπαὶ χειμεριναὶ ἐπισημαίνουσι. Καλλίππῳ τοξότης λήγει ἀνατέλλων, τροπαὶ χειμεριναί, χειμαίνει.

ἐν δὲ τῇ β Εὐκτήμονι δελφὶς ἐπιτέλλει, χειμαίνει.

ἐν δὲ τῇ δ Εὐδόξῳ τροπαὶ χειμεριναί, χειμαίνει.

ἐν δὲ τῇ ζ Εὐκτήμονι ἀετὸς ἑσπέριος δύεται, καὶ χειμαίνει.

ἐν δὲ τῇ θ Εὐδόξῳ στέφανος ἀκρόνυχος δύνει.

E ἐν δὲ τῇ ιβ Δημοκρίτῳ νότος πνεῖ ὡς ἐπὶ τὰ πολλά.

ἐν δὲ τῇ ιδ Εὐκτήμονι μέσος χειμών· νότος πολὺς ἐπιπνεῖ χειμερινὸς κατὰ θάλασσαν.

ἐν δὲ τῇ ιε Καλλίππῳ αἰγόκερως ἄρχεται ἀνατέλλειν, νότος.

ἐν δὲ τῇ ιϛ Εὐκτήμονι νότος χειμέριος κατὰ θάλασσαν.

v. 1 = 18 Decemb. || v. 2 = 21 Decemb. || v. 3 = 25 Decemb. — 22 Ianuar. || v. 5 = 25 Decemb. || v. 8 = 26 Decemb. || v. 10 = 28 Decemb. || v. 11 = 31 Decemb. || v. 13 = 2 Ianuar. || v. 14 = 5 Ianuar. || ὡς ἐπὶ τὰ πολλά] sic corr. Ascherson apud Boeckh. l. s. p. 251; ὡς ἐπιτέλλει edit. Hilderic., ***ως ἐπιτέλλει Petav., om. Halma; lacunam Petavii verbis δελφὶς ἑῷος explere conatur Pontedera l. s. p. 206. || v. 16 = 7 Ianuar. || v. 18 = 8 Ianuar. || v. 20 = 9 Ianuar. ||

ἐν δὲ τῇ ιη [Δοσιθέῳ] ἀκρόνυχος ἐπιδύνει ὁ 68A
περσεύς, καὶ νότος πνεῖ.

ἐν δὲ τῇ κζ Εὐκτήμονι δελφὶς ἑσπέριος δύνει. Καλλίππῳ καρκίνος λήγει δύνων· χειμαίνει.

Τὸν δὲ ΥΔΡΟΧΟΟΝ διαπορεύεται ὁ ἥλιος ἐν ἡμέραις λ΄.

Ἐν μὲν οὖν τῇ β Καλλίππῳ λέων ἄρχεται δύνειν, ὑετία· Δημοκρίτῳ ἄλοχος χειμών.

ἐν δὲ τῇ δ ἡμέρᾳ Εὐδόξῳ δελφὶν ἀκρόνυχος B
δύνει.

ἐν δὲ τῇ ια Εὐδόξῳ λύρα ἀκρόνυχος δύνει· ὑετός.

ἐν δὲ τῇ ιβ Εὐδόξῳ εὐδία· ἐνίοτε καὶ ζέφυρος πνεῖ.

ἐν δὲ τῇ ις Δημοκρίτῳ ζέφυρος πνεῖν ἄρχεται, καὶ παραμένει ἡμέρας γ΄ καὶ μ΄ ἀπὸ τροπῶν.

ἐν δὲ τῇ ιζ Εὐκτήμονι ζέφυρον ὥρα πνεῖν. Καλλίππῳ ὑδροχόος μέσος ἀνατέλλων, ζέφυρος πνεῖ.

ἐν δὲ τῇ κε Εὐκτήμονι * ἑσπέριος δύνει, καὶ C
σφόδρα ἐπιχειμάζει.

v. 1 = 11 Ianuar. || Δοσιθέῳ addidi, quod ἀκρόνυχος voce soli Eudoxus et Dositheus usi sunt, et Eudoxus ἐπιδύνειν dixisse non videtur, cf. Boeckh l. s. p. 26 et 396 || v. 3 = 20 Ianuar. || v. 5 = 23 Ianuar. — 21 Februar. || v. 7 = 24 Ianuar. || v. 8 ἄλοχος] sic omnes codices; om. Halma; mutavit in γίνεται Mullach Democriti fragm. p. 232, in ἁλὸς Scaliger de emendat. tempor. IIII p. 255 edit. a. 1629, in ἄλογχος Boeckh l. s. p. 90 || v. 9 = 26 Ianuar. || ἀκρόνυχος] Petav. in mrg. „γρ. ἀκρόνυξ ubique" || v. 11 = 2 Februar. || v. 13 = 5 Februar. || v. 15 = 7 Februar. || v. 17 = 8 Februar. || ζέφυρον ὥρα πνεῖν] sic edit. Hilder., ζέφυρος πνεῖ Petav. || v. 19 = 16 Februar. ||

Τοὺς δὲ ΙΧΘΥΑϹ ὁ ἥλιος διαπορεύεται ἐν ἡμέραις λ΄.

Ἐν μὲν οὖν τῇ β̅ [Εὐκτήμονι] χελιδόνα ὥρα φαίνεσθαι, καὶ ὀρνιθίαι πνέουσιν. Καλλίππῳ δὲ λέων δύνων λήγει, καὶ χελιδὼν φαίνεται, ἐπισημαίνει.

ἐν δὲ τῇ δ̅ Δημοκρίτῳ ποικίλαι ἡμέραι γίνονται ἀλκυονίδες καλούμεναι. Εὐδόξῳ δὲ ἀρκτοῦρος ἀκρόνυχος ἐπιτέλλει, καὶ ὑετὸς γίνεται, καὶ χελιδὼν φαί-
D νεται· καὶ τὰς ἑπομένας ἡμέρας λ΄ βορέαι πνέουσι, καὶ μάλιστα οἱ προορνιθίαι καλούμενοι.

ἐν δὲ τῇ ι̅β̅ Εὐκτήμονι ἀρκτοῦρος ἑσπέριος ἐπιτέλλει, καὶ προτρυγητὴρ ἐκφανής· ἐπιπνεῖ βορέας ψυχρός.

ἐν δὲ τῇ ι̅δ̅ Δημοκρίτῳ ἄνεμοι πνέουσι ψυχροί, οἱ ὀρνιθίαι καλούμενοι, ἡμέρας μάλιστα θ΄. Εὐκτήμονι δὲ ἵππος ἑῷος δύνει· ἐπιπνεῖ βορέας ψυχρός.

ἐν δὲ τῇ ι̅ζ̅ Εὐδόξῳ χειμαίνει, καὶ ἰκτῖνος φαί-
E νεται. Καλλίππῳ τῶν ἰχθύων ὁ νότιος ἐπιτέλλει, λήγει βορέας.

ἐν δὲ τῇ κ̅α̅ Εὐδόξῳ στέφανος ἀκρόνυχος ἐπιτέλλει, ἄρχονται ὀρνιθίαι πνέοντες.

ἐν δὲ τῇ κ̅β̅ Εὐκτήμονι ἰκτῖνος φείνεται, ὀρνιθίαι πνέουσι μέχρις ἰσημερίας.

v. 1 = 22 Februar. — 23 Mart. ‖ v. 3 = 23 Februar. ‖ Εὐκτήμονι] add. Boeckh l. s. p. 409 ‖ v. 6 = 25 Februar. ‖ v. 11 = 5 Mart. ‖ v. 14 = 7 Mart. ‖ v. 16 ἑῷος δύνει] ἐπιτέλλει coni. Pontedera l. s. p. 218, ἑσπέριος δύνει coni. Pfaff l. s. p. 81 not. ‖ v. 17 = 10 Mart. ‖ χειμαίνει] ἐπισημαίνει coni. Boeckh l. s. p. 397 ‖ v. 18 νότιος] sic corr. Petavius, νότος vel ἄλοπος libri ‖ v. 20 = 14 Mart. ‖ v. 22 = 15 Mart. ‖

ἐν δὲ τῇ κθ Εὐκτήμονι τοῦ cκορπίου οἱ πρῶτοι ἀcτέρεc δύνουcιν, ἐπιπνεῖ βορέαc ψυχρόc.

ἐν δὲ τῇ λ Καλλίππῳ τῶν ἰχθύων ὁ βόρειοc ἐπιτέλλων λήγει, ἰκτῖνοc φαίνεται, βορέαc πνεῖ.

Τὸν δὲ ΚΡΙΟΝ διαπορεύεται ὁ ἥλιοc ἐν ἡμέραιc λα´. 69 A

Ἐν μὲν τῇ πρώτῃ Καλλίππῳ cύνδεcμοc τῶν ἰχθύων ἀνατέλλει, ἰcημερία ἐαρινὴ καὶ ψεκὰc λεπτή· * χειμαίνει cφόδρα, ἐπιcημαίνει.

ἐν δὲ τῇ γ Καλλίππῳ κριὸc ἄρχεται ἐπιτέλλειν· ὑετὸc ἢ νιφετόc.

ἐν δὲ τῇ ς Εὐδόξῳ ἰcημερία, ὑετὸc γίνεται.

ἐν δὲ τῇ ι Εὐκτήμονι πλειάδεc ἑcπέριοι κρύπτονται.

ἐν δὲ τῇ ιγ Εὐδόξῳ πλειάδεc ἀκρόνυχοι δύνουcι, B καὶ ὠρίων ἄρχεται δύνειν ἀπὸ ἀκρονύχου· ὑετὸc γίνεται. Δημοκρίτῳ πλειάδεc κρύπτονται ἅμα ἡλίῳ ἀνίcχοντι, καὶ ἀφανεῖc γίνονται νύκταc μ´.

ἐν δὲ τῇ κα Εὐδόξῳ ὑάδεc ἀκρόνυχοι δύνουcιν.

ἐν δὲ τῇ κγ Εὐκτήμονι ὑάδεc κρύπτονται, καὶ χάλαζα ἐπιγίνεται, καὶ ζέφυροc πνεῖ. Καλλίππῳ ζυγὸc ἄρχεται δύνειν, πολλαχῇ δὲ καὶ χάλαζα.

ἐν δὲ τῇ κζ Εὐδόξῳ λύρα ἀκρόνυχοc ἐπιτέλλει. C

v. 1 = 22 Mart. || v. 3 = 23 Mart. || v. 5 = 24 Mart. — 23 April. || v. 7 = 4 Mart. || v. 9 ante χειμαίνει nomen intercidisse putat Boeckh l. s. p. 403 || v. 10 = 26 Mart. || v. 12 = 29 Mart. || v. 13 = 2 April. || v. 15 = 5 April. || v. 19 = 13 April. || v. 20 = 15 April. || v. 21 Boeckh l. s. p. 174 nescit an Callippus ipse potius χηλαὶ quam ζυγὸc scripserit. || v. 22 ὑετία ante πολλαχῇ addi volt Boeckh l. s. p. 404 || v. 23 = 19 April. ||

Τὸν δὲ ΤΑΥΡΟΝ διαπορεύεται ὁ ἥλιος ἐν ἡμέραις λβ′.

Ἐν μὲν οὖν τῇ $\overline{\alpha}$ ἡμέρᾳ Εὐδόξῳ ὠρίων ἀκρόνυχος δύνει, ὑετία. Καλλίππῳ ὁ κριὸς λήγει ἐπιτέλλων· ὑετία, πολλαχῇ δὲ καὶ χάλαζα.

ἐν δὲ τῇ $\overline{\beta}$ Εὐκτήμονι κύων κρύπτεται, καὶ χάλαζα γίνεται.

ἐν δὲ τῇ $\overline{\delta}$ [Εὐκτήμονι] λύρα ἐπιτέλλει. Εὐδόξῳ κύων ἀκρόνυχος δύνει, καὶ ὑετὸς γίνεται. Καλλίππῳ τοῦ ταύρου ἡ κέρκος ἐπιτέλλει, νοτία.

D ἐν δὲ τῇ $\overline{\zeta}$ Εὐδόξῳ ὑετὸς γίνεται.

ἐν δὲ τῇ $\overline{\eta}$ Εὐκτήμονι αἲξ ἑῴα ἀνατέλλει· εὐδία· ὕει νοτίῳ ὕδατι.

ἐν δὲ τῇ $\overline{\theta}$ Εὐδόξῳ αἲξ ἑῴα ἐπιτέλλει.

ἐν δὲ τῇ $\overline{\iota\alpha}$ Εὐδόξῳ σκορπίος ἑῷος δύνειν ἄρχεται, καὶ ὑετὸς γίνεται.

ἐν δὲ τῇ $\overline{\iota\gamma}$ Εὐκτήμονι πλειὰς ἐπιτέλλει, θέρους ἀρχή, καὶ ἐπισημαίνει. Καλλίππῳ ἡ τοῦ ταύρου κεφαλὴ ἐπιτέλλει, ἐπισημαίνει.

E ἐν δὲ τῇ μιᾷ καὶ εἰκάδι Εὐδόξῳ σκορπίος ἑῷος ὅλος δύνει.

v. 1 = 24 April. — 25 Mai. || v. 3 = 24 April. || v. 6 = 25 April. || v. 8 = 27 April. || ἐν δὲ τῇ $\overline{\delta}$ Εὐκτήμονι] sic scripsit Boeckh l. s. p. 219; τῇ δ' αὐτῇ Petav., καὶ αὐτὸ al. cod.; τῇ $\overline{\delta}$ αὐτοῦ coni. Pontedera p. 208 || v. 11 = 30 April. || v. 12 = 1 Mai. || v. 13 ὕει νοτίῳ ὕδατι] sic coni. Boeckh l. s. p. 411 pro ὕει νότῳ ὑδάτι; an σημαίνει νότῳ ὕδατι? cum constet σημαίνει et ὕει voces sexcentiens inter se permutata esse in codice Ptolemaei, quo Bonaventura usus est; ἢ ὕει νότῳ ὕδατι coni. Pontedera l. s. p. 219. || v. 14 = 2 Mai. || v. 15 = 4 Mai. || v. 17 = 6 Mai. || v. 20 = 14 Mai. ||

ἐν δὲ τῇ κβ Εὐδόξῳ πλειάδεϲ ἐπιτέλλουϲι, καὶ ἐπιϲημαίνουϲι.

ἐν δὲ τῇ κε Εὐκτήμονι ἀετὸϲ ἑϲπέριοϲ δύνει.

ἐν δὲ τῇ λ Εὐκτήμονι * ἑϲπέριοϲ ἐπιτέλλει.

ἐν δὲ τῇ λα Εὐκτήμονι ἀετὸϲ ἑϲπέριοϲ ἐπιτέλλει.

ἐν δὲ τῇ λβ Εὐκτήμονι ἀρκτοῦροϲ ἑῷοϲ δύνει, ἐπιϲημαίνει. Καλλίππῳ ὁ ταῦροϲ λήγει ἀνατέλλων. Εὐκτήμονι ὑάδεϲ ἑῷαι ἐπιτέλλουϲιν, ἐπιϲημαίνουϲι.

Τοὺϲ δὲ ΔΙΔΥΜΟΥϹ ὁ ἥλιοϲ διαπορεύεται ἐν ἡμέραιϲ λβʹ.

Ἐν μὲν οὖν τῇ β Καλλίππῳ οἱ δίδυμοι ἄρχονται ἐπιτέλλειν· νοτία.

ἐν δὲ τῇ ε Εὐδόξῳ ὑάδεϲ ἑῷαι ἐπιτέλλουϲιν. 70 A

ἐν δὲ τῇ ζ Εὐδόξῳ ἀετὸϲ ἀκρόνυχοϲ ἐπιτέλλει.

ἐν δὲ τῇ ι Δημοκρίτῳ ὕδωρ γίνεται.

ἐν δὲ τῇ ιγ Εὐδόξῳ ἀρκτοῦροϲ ἑῷοϲ δύνει.

ἐν δὲ τῇ ιη Εὐδόξῳ δελφὶϲ ἀκρόνυχοϲ ἐπιτέλλει.

ἐν δὲ τῇ κδ Εὐκτήμονι ὠρίωνοϲ ὦμοϲ ἐπιτέλλει. Εὐδόξῳ ὠρίων ἄρχεται ἐπιτέλλειν.

ἐν δὲ τῇ κθ Δημοκρίτῳ ἄρχεται ὠρίων ἐπιτέλλειν, καὶ φιλεῖ ἐπιϲημαίνειν ἐπ' αὐτῷ.

v. 1 = 15 Mai. || v. 3 = 18 Mai. || v. 4 = 23 Mai. || v. 5 = 24 Mai. || v. 6 = 25 Mai. || v. 8 ἑῷαι] sic corr. Petavius auctar. op. de doctr. temp. p. 91 edit. 1630 pro ἑϲπέριαι || v. 9 = 26 Mai. — 26 Iun. || v. 11 = 27 Mai. || v. 13 = 30 Mai. || v. 14 = 1 Iun. || v. 15 = 4 Iun. || v. 16 = 7 Iun. || v. 17 = 12 Iun. || v. 18 = 18 Iun. || v. 20 = 23 Iun. ||

CLAVDII PTOLEMAEI

INERRANTIVM STELLARVM APPARITIONES

ET

SIGNIFICATIONVM COLLECTIO

B = interpretatio latina Bonaventurae.
P = editio princeps Graeca in Petavii Vranologio.
R = codex Regius Parisinus 2390 ab Halma inspectus.
S = codex Savilianus Oxoniensis, cuius apographum ab Io. Frid. Wincklero descriptum nanctus Io. Al. Fabricius et ineditum prooemium edidit et lectionum discrepantias enotavit in bibliothecae Graecae (edit. pri.) volumine III p. 420 sq.
I. = Ideler in dissertatione „*ueber den Kalender des Ptolemaeus*“ actis academ. Berolin. 1816/17 p. 163 sq. inserta.
H. = Halmae editio in libro „table chronologique des règnes etc.“ Paris. 1819.

Vt Ptolemaei descriptionem secundum Aegyptiorum morem institutam calendario Iuliano accomodes, hac utere computatione:

1. Thoth	= 29. Augustus	1. September	= 4. Thoth
1. Phaophi	= 28. September	1. October	= 4. Phaophi
1. Athyr	= 28. October	1. November	= 5. Athyr
1. Choeak	= 27. November	1. December	= 5. Choeak
1. Tybi	= 27. December	1. Ianuarius	= 6. Tybi
1. Mechir	= 26. Ianuarius	1. Februarius	= 7. Mechir
1. Phamenoth	= 25. Februarius	1. Martius	= 5. Phamenoth
1. Pharmuthi	= 27. Martius	1. Aprilis	= 6. Pharmuthi
1. Pachon	= 26. Aprilis	1. Maius	= 6. Pachon
1. Payni	= 26. Maius	1. Iunius	= 7. Payni
1. Epiphi	= 25. Iunius	1. Iulius	= 7. Epiphi
1. Mesori	= 25. Iulius	1. Augustus	= 8. Mesori
1. dies intercalaris	= 24. Augustus		

ΚΛΑΥΔΙΟΥ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ p. 421 (ed. Fabric.)

ΦΑϹΕΙϹ ΑΠΛΑΝΩΝ ΑϹΤΕΡΩΝ
ΚΑΙ
ϹΥΝΑΓΩΓΗ ΕΠΙϹΗΜΑϹΙΩΝ

[ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ]

Ὁπόϲαι μὲν οὖν ϲυνίϲτανται περὶ τὰϲ φάϲειϲ τῶν ἀπλανῶν διαφοραί, καὶ περὶ τίναϲ αἰτίαϲ, ἔτι δὲ ποίαϲ ὀφείλομεν ὑποτίθεϲθαι τηρήϲειϲ πρὸϲ τὰϲ τῶν κατὰ μέροϲ ἀποδείξειϲ, καὶ διὰ τίνων θεωρημάτων τὰ λοιπὰ μεθοδεύειν, τουτ᾽ ἔϲτι ποίαιϲ τε τοῦ διὰ μέϲων τῶν ζωδίων κύκλου μοίραιϲ ἕκαϲτοϲ τῶν ἐπιζητουμένων ϲυμμεϲουρανούντων τε πανταχῇ καὶ ϲυνανατέλλει καὶ ϲυγκαταδύνει καθ᾽ ἑκάϲτην τῶν οἰκήϲεων· ἔτι τε πηλίκαϲ τὸν ἥλιον ἐπὶ τῶν φάϲεων ἀπέχειν ὑπὸ γῆν περιφερείαϲ ἐπί τε τοῦ γραφομένου μεγίϲτου κύκλου καὶ ἐπὶ τοῦ διὰ μέϲων, καὶ πόϲαϲ ἀπέχειν αὐτοῦ μοίραϲ, ἀφ᾽ ὧν οἱ καθ᾽ ἕκαϲτον χρόνοι ϲυνίϲτανται, διὰ μακροτέρου ἐν τῇ κατ᾽ ἰδίαν ϲυντάξει τῆϲδε τῆϲ πραγματείαϲ ἐφωδεύϲαμεν,

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ add. H. || v. 11 μέϲων H., μέϲον *S*, *medium B* || μοίραιϲ scripsi, μοιρῶν *S*, *partibus B*, μοίραϲ H. || v. 12 ϲυμμεϲουρανοίων *S* || v. 13 ἕκαϲτον *S* || v. 14 διὰ ante τὸν add. *S* || v. 16 μέϲον *S*, *medium signorum B* || *omnesque ipstus * partes B* i. e. καὶ ἁπάϲαϲ αὐτοῦ * μοίραϲ, et deesse verbum insolitis notis scriptum Bonaventura p. 73 dicit, probabiliter ἀπαριθμεῖν id quod Al. Lollinus coniecerit || v. 18 κατ᾽ ἰδίαν scripsi pro κατιδίᾳ || v. 19 cod. τῆϲ δὲ ||

προεκθέμενοι τὰς εἰρημένας πάσας καθ' ἕκαστον κλίμα τῶν διαφορῶν πηλικότητας τῶν ποιουμένων ἀνατολὰς καὶ δύσεις πρώτου καὶ δευτέρου μεγέθους ἀπλανῶν ἀστέρων ἐν τοῖς ὑποθεμένοις ἡμῖν ἐν κλίμασι τοῖς περὶ τὸν μέσον μάλιστα τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης ἡμιωρίῳ διαφέρουσιν ἀλλήλων. ὧν πρῶτον μὲν ὡς ἀπὸ μεσημβρίας λαμβάνομεν τὸν γραφόμενον διὰ Συήνης καὶ Βερενίκης, καὶ καθόλου διὰ τούτων τῶν τόπων ἐν οἷς ἡ μεγίστη τῶν ἡμερῶν
423 ὡρῶν ιγ̅ ς″ ἐστιν ἰσημερινῶν. δεύτερον δὲ τὸν γραφόμενον διὰ τῆς κάτω Αἰγύπτου, τὸν καὶ μικρῷ νοτιώτερον Ἀλεξανδρείας τε καὶ Κυρήνης, καὶ καθόλου διὰ τούτων τῶν τόπων ἐν οἷς ἡ μεγίστη τῶν ἡμερῶν ιδ̅ ὡρῶν ἐστιν ἰσημερινῶν. τρίτον δὲ κλίμα τὸν γραφόμενον διὰ Ῥόδου, καὶ καθόλου διὰ τούτων τῶν τόπων ἐν οἷς ἡ μεγίστη τῶν ἡμερῶν ιδ ς″ ὡρῶν ἐστιν ἰσημερινῶν. τέταρτον δὲ κλίμα τὸν γραφόμενον διὰ μέσου Ἑλλησπόντου, καὶ καθόλου διὰ τούτων τῶν τόπων ἐν οἷς ἡ μεγίστη τῶν ἡμερῶν ὡρῶν ἐστιν ἰσημερινῶν ιε̅. πέμπτον δὲ κλίμα τὸν γραφόμενον διὰ μέσου τοῦ πόντου, καὶ καθόλου διὰ τούτων τῶν τό-

v. 1 προεκθέμενοι] *addentes praeterea B* || v. 2 διαφόρων *S* || πηλικότητας H., πηλικοτέρας *S*, *modos B* || v. 5 περὶ τὸν μέσον μάλιστα] *circa partem B* || v. 8 καὶ Βερενίκης] om. *B* || v. 10 ἐστιν ἰσημερινῶν] om. *S* || v. 11 κάτω scripsi pro αἰλίου, *inferiorem B* || τὸν καὶ corr. Hercher pro καὶ τὸν coll. Ptolem. geogr. I 23, 4 || v. 12 Ἀλεξανδρείας τε καὶ] om. *B* || v. 14 ἐστὶν ὡρῶν *S* || v. 21 μέσου τοῦ πόντου] Κιλικίας καὶ Διέννης *S*, *per medium pontum B*, qui p. 65 dicit, adeo in hoc loco depravatum fuisse exemplum suum, ut nulla ratione locorum nomina intellegere potuerit; percensuisse tamen ea ex Almagest. lib. II c. 6; ex *B* Halma scripsit διὰ μέσου τοῦ πόντου. ||

πων, ἐν οἷς ἡ μεγίστη τῶν ἡμερῶν ὡρῶν ιε̅ ϛ″ ἐστὶν ἰσημερινῶν. αὐτοὺς δὲ τοὺς χρόνους τῶν φάσεων τοὺς τὸ τέλος εἰληφότας τῆς χρήσεως ὧν ἕνεκεν ἀναγκαῖον κἀκείνων ἁπάντων προδιεργάσασθαι τοὺς ἐπιλογισμούς, καὶ μέχρι μόνων τῶν ἐπισημοτέρων λαμπρῶν ἀστέρων μετὰ τῶν τετηρημένων τοῖς πρὸ ἡμῶν ἐπὶ ταῖς φάσεσιν ἐπισημασιῶν, ἐνταῦθα τοῦ προχείρου χάριν ἐκθησόμεθα, μικρὰ προδιελθόντες περὶ τῶν φάσεων αὐτῶν καὶ τῆς χρήσεως τῶν ἐπὶ μέρους παρατηρήσεων.

2. Φάσιν μὲν δὴ καλοῦμεν ἀπλανοῦς ἀστέρος τὸν πρὸς ἥλιον καὶ τὸν ὁρίζοντα λαμβανόμενον αὐτοῦ σχηματισμὸν τὸν πρῶτον ἢ ἔσχατον τῶν φαινομένων, παρ' ὃ καὶ τοιαύτης ἔτυχε προσηγορίας. τῶν δὲ τοῦτον τὸν τρόπον ὑποτιθεμένων σχηματισμῶν τέσσαρες αἱ γενικώτεραι συνίστανται διαφοραί, τοσαῦται γὰρ θέσεις μεταλαμβάνονται τοῦ τε ἡλίου καὶ τοῦ ἀστέρος πρὸς ἀλλήλους τε καὶ τὰ δύο τοῦ ὁρίζοντος ἡμικύκλια, τό τε πρὸς ἀνατολὰς καὶ τὸ πρὸς δυσμάς. σημαίνεται δὲ ἡ μὲν τῶν ἀστέρων καθ' ἑκάτερον τῶν ἡμικυκλίων θέσις κοινότερον ἀπό τε τῆς ἀνατολῆς καὶ δύσεως· ἡ δὲ τοῦ ἡλίου κατὰ τὸ τῶν ὑπ' αὐτοῦ δεικνυμένων χρόνων, ἴδιον ἀπό τε τῆς ἑῴας καὶ τῆς ἑσπερίας. διόπερ ὅταν μὲν καὶ τὸν ἀστέρα καὶ τὸν ἥλιον ἐπὶ τοῦ πρὸς ἀνατολὰς ἡμικυκλίου λαμβάνωμεν, τὸν τοιοῦτον σχηματισμὸν καλοῦμεν κοινῶς ἑῴαν ἀνατολήν. ὅταν δὲ ἀμφοτέρους πάλιν ἐπὶ τοῦ πρὸς δυσμάς, καὶ τοῦτον τὸν σχηματισμὸν καλοῦμεν ἑσπερίαν δύσιν. ἐναλλὰξ δὲ ἐχόν-

v. 3 ἕνεκεν ὧν H. || v. 24 post ἑσπερίας *B* add. *ortu atque occasu.* ||

των ὅταν μὲν τὸν ἀϲτέρα νοῶμεν ἐπὶ τοῦ πρὸϲ ἀνατολὰϲ ἡμικυκλίου, καὶ τὸν ἥλιον ἐπὶ τοῦ πρὸϲ δυϲμάϲ, οὗτοϲ ὁ ϲχηματιϲμὸϲ καλεῖται ἑϲπερία ἀνατολή· ὅταν δὲ τὸν ἥλιον νοοῦμεν ἐπὶ τοῦ πρὸϲ ἀνατολὰϲ ἡμικυκλίου, καὶ τὸν ἀϲτέρα ἐπὶ τοῦ πρὸϲ δυϲμάϲ, καὶ τοῦτον τὸν ϲχηματιϲμὸν καλοῦμεν ἑῴαν δύϲιν.

3. Πάλιν δὴ καθ᾽ ἕκαϲτον τῶν ἐγκειμένων τεϲϲάρων ϲχηματιϲμῶν δύο γίνονται πρῶται διαφοραί. τοὺϲ μὲν γὰρ αὐτῶν καλοῦμεν ἀληθινούϲ, τοὺϲ δὲ φαινομένουϲ. καὶ κοινότερον ἀληθινοὶ μέν εἰϲιν ὅϲοι μὴ τὸν ἀϲτέρα μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸν ἥλιον ἔχωϲι κατ᾽ αὐτὸν ἀκριβῶϲ τὸν ὁρίζοντα· φαινόμενοι δὲ ὅϲοι μὲν ἀϲτέρα κατ᾽ αὐτὸν τὸν ὁρίζοντα, τὸν δὲ ἥλιον ὑπὸ γῆν· οὐ μὴν οὕτωϲ ἁπλῶϲ, ἀλλ᾽ ἤτοι πρὸ τῆϲ ἀνατολῆϲ αὐτῆϲ, ἢ μετ᾽ αὐτὴν τὴν δύϲιν. ἰδιαίτερα δὲ καθ᾽ ἕκαϲτον τῶν ϲχηματιϲμῶν ἑῴαν μὲν ἀνατολὴν ἀληθινὴν λέγουϲιν, ὅταν ϲυνανατέλλουϲιν ὅ τε ἀϲτὴρ καὶ ὁ ἥλιοϲ· ἑϲπερίαν δὲ ἀνατολὴν ἀληθῆ,
425 ὅταν ἅμα τῷ ἡλίῳ δύνοντι ὁ ἀϲτὴρ ἀνατέλλῃ, ἑῴαν δὲ δύϲιν ἀληθῆ, ὅταν ἅμα τῷ ἡλίῳ ἀνατέλλοντι ὁ ἀϲτὴρ δύνῃ· ἑϲπερίαν δὲ δύϲιν ἀληθῆ, ὅταν ϲυγκαταδύνωϲιν ὅ τε ἀϲτὴρ καὶ ὁ ἥλιοϲ. πάλιν δ᾽ αὖ ἑῴαν ἀνατολὴν φαινομένην, ὅταν πρὸ τῆϲ ἀνατολῆϲ τοῦ ἡλίου καὶ ὁ ἀϲτὴρ ἀνατέλλων φαίνηται· ἑϲπερίαν δὲ ἀνατολὴν φαινομένην, ὅταν μετὰ τὴν τοῦ ἡλίου δύϲιν ὁ ἀϲτὴρ ἀνατέλλων φαίνηται· ἑῴαν δὲ δύϲιν φαινομένην, ὅταν πρὸ τῆϲ ἀνατολῆϲ τοῦ ἡλίου ὁ ἀϲτὴρ δύνων φαίνηται· ἑϲπερίαν δὲ δύϲιν φαινομένην, ὅταν μετὰ τὴν τοῦ ἡλίου δύϲιν καὶ ὁ ἀϲτὴρ δύνων φαίνηται.

v. 7 δὲ H. || v. 15 μετὰ ταύτην S ||

4. Ἐπὶ μὲν οὖν τῶν ἀληθινῶν σχηματισμῶν οὐ μόνους τοὺς τῶν ἀστέρων, ἀλλὰ καὶ τοὺς τοῦ ἡλίου τόπους θεωρεῖσθαι συμβέβηκεν, ἐπειδὴ καὶ οὗτος κατ᾽ αὐτὸν συνίσταται τὸν ὁρίζοντα· ἐπὶ δὲ τῶν φαινομένων ἐφ᾽ ὅσον οὕτως ἁπλῶς αὐτοὺς ἀκούομεν, οὐκέτι καὶ τοὺς τοῦ ἡλίου τόπους πάντως. δυνατὸν γὰρ γίνεται καὶ πλείοσιν ἡμέραις κατὰ διαφόρους ὑπὸ γῆν τοῦ ἡλίου διαστάσεις, ἑωθινάς τε καὶ ἑσπερινὰς τὰς ἀνατολὰς καὶ τὰς δύσεις φαίνεσθαι τῶν ἀστέρων, ὡς ἂν ὑποδεχομένων σχηματισμῶν ἤδη καὶ φάσεις τινὰς παράπασιν τῶν ὑποκειμένων χρόνων. διόπερ οὐδ᾽ ἕτερον τῶν κατειλεγμένων σχεματισμῶν ἤδη καὶ φάσεις ῥητέον. ἡ μὲν γὰρ φάσις δήλωσίς ἐστιν ὡρισμένου τε ἅμα καὶ φαινομένου σχηματισμοῦ. τῶν δὲ ἐκκειμένων οἱ μὲν ἀληθινοὶ τοὺς χρόνους αὐτοὺς καθιστῶσιν ἀφανεῖς, οἱ δὲ φαινόμενοι τοὺς τοῦ ἡλίου τόπους. ὅταν οὖν τοὺς φαινομένους μὴ καθαπλῶς οὕτως εἰκεῖ καὶ ὡς ἔτυχεν ἐκδεχώμεθα, προσδιοριζόμενοι δὲ τοὺς πρώτους ἢ ἐσχάτους τῶν ἀνατολῶν καὶ τῶν δύσεων, τότε καὶ τὸ τῆς φάσεως ἴδιον περιέξουσιν, ἑνὸς ἤδη γινομένου καὶ τοῦ κατὰ τὸν ἥλιον τόπου, καθ᾽ ὃν ὄντος αὐτοῦ πρῶτον καὶ ἔσχατον οἱ ἀστέρες ἀνατέλλοντες καὶ δύνοντες φαίνεσθαι δύνανται· καὶ συνίστανται κατὰ τὸν τοιοῦτον ἤδη διορισμένον, ἐπὶ μέν γε τῶν ἐκκειμένων * κλιμάτων, καὶ ὅλως ἐφ᾽ ὅσον τέμνει τοὺς τροπικοὺς ὁ ὁρίζων.

v. 1 ἐπὶ scripsi pro ἐπεί, *in B* || v. 6 τόπους addidi ex *B*, qui *loca* add. || v. 9 τὰς ante ἀνατολὰς addidi || v. 20 περιέξουσιν] *assequemur B* || v. 24 post τοιοῦτον *B* add. *aspectum* || v. 25 ἐπὶ — κλιμάτων] *in * expositis climatibus B*, qui p. 73 dicit deesse verbum et id ex Lollini suspitione παραλλήλων || κλιμάτων] τάξεων *S* ||

5. Ἑῴα μὲν ἀνατολικὴ φάςις ἡ πρώτη τῶν φαινομένων ἀνατολή, ἑςπερία δὲ ἀνατολικὴ φάςις ἡ ἐςχάτη τῶν φαινομένων τοῦ ἀςτέρος ἀνατολή. καὶ πάλιν ἑῴα μὲν δυτικὴ φάςις ἡ πρώτη τῶν φαινομένων τοῦ ἀςτέρος δύςις, ἑςπερία δὲ δυτικὴ φάςις ἡ ἐςχάτη τῶν φαινομένων τοῦ ἀςτέρος δύςις. ἐπὶ μὲν οὖν τῶν περὶ αὐτὸν τὸν διὰ μέςων τῶν ζωδίων κύκλον τὰς θέςεις ἐχόντων ἀπλανῶν ἡ τάξις τῶν φάςεων τὸν ἐκκείμενον περιέχει τρόπον, κατὰ μὲν τὸν ἀπὸ τῆς ἑῴας ἀνατολῆς ἕως τῆς ἑςπερίας ἀνατολῆς χρόνον οἱ ἀςτέρες ἀνατέλλοντες καὶ οὐ δύνοντες φαίνονται· τὸν δὲ μεταξὺ τῆς ἑςπερίας ἀνατολῆς καὶ τῆς ἑῴας δύςεως φαίνονται μὲν οὔτε ἀνατέλλοντες οὔτε δύνοντες· τὸν δὲ ἀπὸ τῆς ἑςπερίας δύςεως ἕως τῆς ἑῴας ἀνατολῆς ὅλως οὐ φαίνονται. τούτους δὲ ὅτε μὲν ἀφανίζονταί τινα χρόνον, καλοῦμεν ἐπιτέλλοντας καὶ κρυπτομένους· καὶ τὴν μὲν ἑῴαν αὐτῶν ἀνατολὴν ἁπλῶς ἐπιτολὴν καλοῦμεν, τὴν δὲ ἑςπερίαν δύςιν ἁπλῶς κρύψιν. ὅτε δὲ φαίνονταί τινα χρόνον μήτε ἀνατέλλοντες μήτε δύνοντες, κολοβοδιεξόδους καλοῦςιν.

427 6. Ἐπὶ δὲ τῶν ἱκανῶς ἀπεχόντων ἀςτέρων διάςταςις τοῦ διὰ μέςων πρὸς ἄρκτους ἢ μεςημβρίαν, ἐνίοτε μεταπίπτει τῆς ἐκκειμένης τάξεως κατὰ τὴν ἑτέραν τῶν ςυζυγιῶν· καὶ τὸ μὲν ἕτερον τῶν εἰρημένων ἰδιωμάτων μετὰ τῆς τάξεως τηρεῖται, τὸ δὲ ἐναντίον ςυμμεταπίπτει τῇ κατ᾽ αὐτὸ τάξει. τοῖς μὲν γὰρ νοτιωτέροις ἔχουςι τοῦ διὰ μέςων τὴν θέςιν, ἡ

v. 4 πρώτου *S* || v. 8 ἀπλανῶς *H* || v. 9 κατὰ μὲν τὸν] *toto illo B* || v. 11 ante χρόνον *S* add. οἱ ἀςτέρες || φαίνεται *S* || v. 24 ἑτέραν ante τῆς add. H. ||

μὲν ἑcπερία δύcις τηρεῖται προχρονοῦcα τῆc ἑῴας ἀνατολῆc· καὶ τὸ τῶν ἐπιτολῶν καὶ κρύψεων ἴδιον, ὅτι τὸν μεταξὺ πάλιν τῶν δύο τούτων φάcεων χρόνον ἀφανίζονται τέλειον. ἡ δὲ ἑῴα δύcις ἀνάπαλιν ἐνίοτε προχρονεῖ τῆc ἑcπερίας ἀνατολῆc, ὡc μηκέτι τὸ τῶν κολοβοδιεξόδων ἴδιον αὐτοῖc ἐπιcυμπίπτειν, ἀλλὰ τὸ τῶν καλουμένων νυκτιδιεξόδων, ἐπειδὴ τὸν ἀπὸ τῆc ἑῴας δύcεωc ἕωc τῆc ἑcπερίας ἀνατολῆc χρόνον καὶ ἀνατέλλοντεc καὶ δύνοντεc καὶ ὅλον τὸ ὑπὲρ γῆν ἡμιcφαίριον διεξιόντεc φαίνονται, μετὰ μὲν τὴν τοῦ ἡλίου δύcιν ἀνατέλλοντεc, πρὸ δὲ τῆc ἀνατολῆc αὐτοῦ καταδύνοντεc. τοῖc δὲ βορειοτέροιc ἔχουcι τοῦ διὰ μέcων τὴν θέcιν ἀνάπαλιν ἡ μὲν ἑcπερία ἀνατολὴ τηρεῖται προχρονοῦcα τῆc ἑῴαc δύcεωc· καὶ τὸ τῶν κολοβοδιεξόδων ἴδιον, ὅτι πάλιν τὸν μεταξὺ τούτων τῶν δύο φάcεων χρόνον φαίνονται μὲν οὔτε ἀνατέλλοντεc οὔτε δύνοντεc· ἡ δὲ ἑῴα ἀνατολὴ προχρονεῖ πολλάκιc τῆc ἑcπερίαc δύcεωc τῷ μηκέτι τὸ τῶν ἀφανιζομένων καὶ ἐπιτελλόντων καὶ κρυπτομένων ἴδιον αὐτοῖc παρακολουθεῖν, ἀλλὰ τὸ τῶν καλουμένων ἐνιαυτοφανῶν, ἐπειδὴ καὶ τὸν ἀπὸ τῆc ἑῴαc ἀνατολῆc ἕωc τῆc ἑcπερίαc δύcεωc χρόνον φαίνεcθαι δύνανται, δύνοντεc μὲν μετὰ τὴν τοῦ ἡλίου δύcιν, ἀνατέλλοντεc δὲ πρὸ τῆc ἀνατολῆc αὐτοῦ. καλοῦνται δὲ οἱ τοιοῦτοι καὶ ἀμφιφανεῖc. διὸ καὶ παρατηρητέον ἐπὶ τῆc ἀναγραφῆc, ὅτι τοὺc

v. 1 τηρεῖται emendavit Bonaventura p. 80 pro cτηρίζεται || προχρονοῦcα corr. Bon. p. 80 et Fabricius p. 427 pro πολυχρονοῦcα, πολυπροχρονοῦcα H. || ἑῴαc addidi ex *B*, qui *matutinum* add. || v. 7 post νυκτιδιεξόδων *B* add. *naturam imitentur* || v. 12 καταδύοντεc *S* || v. 17 οὔτε δ' ἀνατέλλοντεc *S* ||

ἐπιτέλλειν καὶ κρύπτεσθαι λεγομένους τῶν ἀφανιζομένων εἶναι συμβέβηκε, τοὺς δ' ἀνατέλλειν ἑῴαν ἁπλῶς καὶ δύνειν ἑσπερίαν, τῶν ἐνιαυτοφανῶν τε καὶ ἀμφιφανῶν· ὁμοίως δὲ τοὺς μὲν τὴν ἑσπερίαν ἀνατολὴν τῆς ἑῴας προχρονοῦσαν ἔχοντας, τῶν κολοβοδιεξόδων, τοὺς δὲ ἀνάπαλιν τὴν ἑῴαν δύσιν τῆς ἑσπερίας ἀνατολῆς τῶν νυκτιδιεξόδων. τὰ μὲν οὖν περὶ τὰς διαφορὰς καὶ τὰς τάξεις τῶν φάσεων ἁρμόζοντα τῇ παρούσῃ προθέσει σχεδὸν τοσαῦτα ἂν εἴη.

429 7. Κεχρήμεθα δὲ τῇ καθ' ἡμᾶς τοῦ ἔτους χρονογραφίᾳ διὰ τὸ τῆς κατὰ τὸ ἔτος ἐπουσίας ἐν ταῖς ἐμβολίμοις διὰ τετραετηρίδος ἡμέραις ἀποδιδομένης ἐπὶ πολὺν χρόνον δύνασθαι τὰς αὐτὰς φάσεις ταῖς ὁμωνύμοις ἡμέραις ὡς ἐπὶ πᾶν ἐκλαμβάνεσθαι. τῶν οὖν ἡμερῶν ἑκάστην ἀπὸ τῶν ἐν τῷ θὼθ νεομηνιῶν ἐκτιθέμενοι κατὰ τὴν οἰκείαν τάξιν ὑπογράφομεν ἐφ' ὅσον ἔνεστι τὰς συντελουμένας ἐν αὐταῖς φάσεις κατά τινας τῶν ὑποκειμένων κλιμάτων ὥρας, προτάσσοντες ἑκάστης φάσεως πρὸς ἔνδειξιν τοῦ κλίματος τὸ πλῆθος τῶν συνισταμένων ἰσημερινῶν ὡρῶν τῆς μεγίστης ἡμέρας ἢ νυκτὸς ἐν ᾧ γίγνεται παραλλήλῳ, καὶ ἔτι προσυπογράφοντες τὰς τετηρημένας παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἐν ταῖς κατὰ τὰς ἐκκειμένας ἡμέρας τοῦ ἡλίου παρόδοις τοῦ περιέχοντος ἐπι-

v. 12 διά τὸ τῆς — ἐκλαμβάνεσθαι (v. 15)] *ne dierum aequivocatio ob intercalationem quarto quoque anno factam in notandis excipiendisque apparitionibus committeretur B* || διά τὸ τῆς] corr. Buttmann apud Ideler. chronolog. I p. 149 not. 3 pro διά τῆς || v. 13 ἡμέραις] corr. Buttmann l. s. pro ἡμέρας. || v. 16 νεομηνίαν *S* || v. 18 φάσεσι H. || v. 19 κατά — ὥρας] *in acceptis a nobis climatibus B* ||

σημασίας, οὐχ ὡς ἀπαραλλάκτως μέντοι ταύτας τε καὶ ἐκ παντὸς ἀποβησομένας, ἀλλ' ὡς ἐπὶ πολὺ καὶ καθ' ὅσον οὐδὲν τῶν ἄλλων αἰτίων πολλῶν ὄντων ἀντιπίπτει· τρέπεσθαι μὲν γάρ πως οἰητέον τὰς τῶν ἀέρων καταστάσεις καὶ περὶ τοὺς ἐκκειμένους τῶν ἀπλανῶν πρὸς τὸν ἥλιον σχηματισμούς, ὥσπερ καὶ παρ' αὐτὴν μόνην τὴν ἐπὶ τὰς τροπὰς καὶ ἰσημερίνας τοῦ ἡλίου πάροδον. οὐ μὴν ἐπὶ τούτοις εἶναι τὴν πᾶσαν αἰτίαν τοῦ συμπτώματος, ἀλλὰ καὶ συμβάλλεσθαι πλεῖστα εἰς τὴν ἔκβασιν τῶν συντελεσθησομένων τήν τε σελήνην καὶ τοὺς $\overline{\epsilon}$ πλανωμένους, τὴν μὲν σελήνην αἰτίαν ἀναλαμβάνουσαν ὡς ἐπὶ πολὺ τὰς ἐπισημασίας ἀπὸ τῶν κατ' αὐτὰς τὰς φάσεις ἡμερῶν ἐπὶ τὰς τῶν ἰδίων πρὸς τὸν ἥλιον σχηματισμῶν· τοὺς δὲ $\overline{\epsilon}$ πλανωμένους πάλιν συνεργοῦντας ταῖς ποιότησι τῶν προτελέσεων ἀνάλογον ταῖς τῶν οἰκείων φύσεων κράσεσι καὶ συμμετρίαις, καθάπερ καὶ τῶν ὡρῶν αὐτῶν ἐστιν ἰδεῖν καὶ τοὺς καιρούς, ποτὲ μὲν συλληπτῶς, ποτὲ δὲ καθυστερικῶς ἀποβαίνοντας διὰ τὰς τῶν συζυγιῶν ἡλίου καὶ σελήνης διαστάσεις καὶ τὰς ποιότητας κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἧττον ἐπὶ πλεῖστον διατεινομένας, ἕνεκεν τῆς τῶν πλανωμένων ταύτης ἐπιπορεύσεως.

8. Καλῶς οὖν ἔχει προσεῖναι ταῖς ἐπισκέψεσι τῶν ἐπισημασιῶν, καὶ ὅλως τῶν τοιούτων προρρήσεων. πρῶτον μὲν στοχαζομένους τοῦ παρ' αὐτὰς

v. 4 τρέπεσθαι] *converti ac mutari B* || cod. γὰρ πῶς, *namque . . quodammodo B* || οἰητέον] οἰκεῖον H. || v. 7 τὴν om. H. || v. 10 cod. συντελεστησομένων || v. 17 φάσεων H. || v. 18 τῶν ὡρῶν αὐτῶν] om. *B* || v. 19 καθυστερικῶς] καὶ ὑστηρικῶς H. || v. 21 τὸ ante ἧττον om. *S* || v. 25 τῶν ante τοιούτων om. H. ||

αἰτίου, καὶ μὴ τὸ πᾶν ἐπὶ μόνῳ τούτῳ ποιουμένους καὶ προσκατανοοῦντας, ὅτι καὶ τῶν ἀναγραψάντων αὐτῶν τὰς ἐπισημασίας ἄλλοι κατ᾽ ἄλλας χώρας τυγχάνουσιν ἐπιτηρήσαντες, καὶ πολλαχῇ μηδ᾽ ὁμοίαις καταστάσεσι περιπεπτωκότες, ἤτοι δι᾽ αὐτὸ τῶν χωρίων ἴδιον ἢ διὰ τὸ μηδὲ τὰς αὐτὰς φάσεις ἐν ταῖς αὐταῖς ἡμέραις συνίστασθαι πανταχῇ· ἔπειτα καθ᾽ ὅσον ἐνδέχεται συνεπιλαμβανομένους καὶ τῶν ἄλλων αἰτιῶν καὶ συνεπισκεπτομένους τὰς διὰ τῶν ἡμερολογικῶν ἐκτεθειμένας τῶν πλανωμένων παρόδους, ἵνα τὰς μὲν ἡμέρας τῶν ἐπισημασιῶν ἐφαρμόζωμεν ταῖς τε τῶν ἔγγιστα διχοτόμων καὶ ταῖς πρὸ συνόδου μάλιστα καὶ πανσελήνου, καὶ προσέτι ταῖς τε τῶν παρ᾽
431 αὐτὰς τὰς φάσεις ἐπὶ τὰ δωδεκατημόρια μεταβάσεων τοῦ ἡλίου, τάς τε ποιότητας τῇ φύσει τοῦ μάλιστα συνεσχηματισμένου τῶν $\overline{\epsilon}$ πλανωμένων· τοῦ μὲν τῆς Ἀφροδίτης ἀστέρος πρὸς τὰ θερμὰ τῶν καταστημάτων συνεργήσαντος, τοῦ δὲ Κρόνου πρὸς τὰ ψυχρά, τοῦ δὲ Διὸς πρὸς τὰ ὑγρά, τοῦ δὲ Ἄρεως πρὸς τὰ ξηρά, τοῦ δὲ Ἑρμοῦ πρὸς τὰ ἔνικμα καὶ πνευματώδη, συνυπακουομένων πρὸς αὐτὴν τῆς πρὸς τὰς ἐναντίας τῶν κράσεων ἀποσυνεργήσεως.

9. Τὸ μέντοι τινὰς τῶν παρὰ τοῖς παλαιοτέροις κατωνομασμένων ἀστέρων μὴ προσεντετάχθαι παρ᾽ ἡμῖν μήτε ἐν αὐτῇ τῆς πραγματείας συντάξει μήτε νῦν, οἷον οἰστόν, πλειάδας, ἐρίφους, προτρυγητῆρα,

v. 1 τὸ om. H. || v. 2 προσκατανοῦντας *S* || v. 3 τυγχάνουσιν ἐπιτηρήσαντες] sic scripsi pro τυγχάνουσι τετηρηθέντες, *observarunt B* || v. 4 μηδ᾽ pro μηθ᾽ corr. Hercher || v. 5 τῶν χωρίων] τὸ H. || v. 6 ταῖς om. H. || v. 10 ἐκτιθεμένας H. || v. 16 cod. πλανωμένον || v. 22 ἀποσυνεργήσεως scripsi pro ἀπὸ συνεργήσεως || v. 23 παρὰ] sic scripsi pro περί, *apud B* ||

δελφῖνα, καὶ εἴ τις τοιοῦτος, συγχωρητέον, εἰ μὴ βαρὺ τὸ αἴτημα, μάλιστα μὲν διὰ τὸ δυσδιακρίτους καὶ δυσκατανοήτους εἶναι παντάπασιν τὰς τῶν οὕτως μικρῶν ἀστέρον ἐσχάτας καὶ πρώτας φαντασίας· κεχρῆσθαι τε τοὺς πρὸ ἡμῶν αὐταῖς ἀπὸ στοχασμοῦ τινος μᾶλλον ἢ τηρήσεως ἐξ αὐτῶν τῶν φαινομένων ἄν τις κατανοήσειεν. ἔπειθ᾽ ὅτι τῆς πρώτης προθέσεως ἡμῖν μέχρι τῶν τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου μεγέθους ἀπλανῶν διὰ τὴν ἐκκειμένην αἰτίαν ὑποβληθείσης τὸ τοιούτοις μόνοις τῶν ὑποκάτω τὰ μεγέθη καὶ μὴ πᾶσιν ἐπιβάλλειν, δυσπόριστον ἔμοιγε αἰτίαν ἔχειν καταφαίνεται τῶν ἐπ᾽ αὐτοῖς ἀναγεγραμμένων ἐπισημασιῶν ἄδηλον, ἐχουσῶν τὴν αἰτίαν διὰ τὸ τῶν ἡμερῶν ἄστατον, καὶ προσαναφθησομένων ἀνοικειότερον ταῖς τῶν πὲρι τὸν αὐτὸν χρόνον λαμπροτέρων ἀστέρων φάσεσιν, οἷον τῷ μὲν οἰστῷ καὶ δελφῖνι, ταῖς τῶν κατὰ τόνδε τὸν λαμπρόν, τῶν δὲ ἐπὶ προτρυγητῆρι καὶ ἐπὶ ἀρκτούρου καὶ στάχυος, τῶν δὲ ἐπὶ πλειάσι καὶ τοῖς ἐρίφοις, τὴν αἰγὸς καὶ τῶν ὑάδων ἑκάστου καὶ τὸ μέγεθος ἀξιόπιστον ἂν

v. 10 τὸ τοιούτοις — ἄδηλον (v. 13)] *tum etiam quia hae solae propter insignem magnitudinem (non quidem omnes) neque incertam neque explicatu difficilem causam significationum videntur habere, quae in illarum aspectibus annotantur B* || v. 13 ἐχουσῶν — ἑκάστου (v. 20)] *praeterquam quod et rationi magis consentaneum est ad stellas alias longe splendidiores, quarum apparitiones iisdem temporibus existunt, oculos convertere; videlicet pro Sagitta et Delphino fulgentes, quae proximae sunt, pro Vindemiatore Arcturum et Spicam, pro Vergiliis et Haedis Capram ac splendidam Hyadum observare B* || totum hunc locum et Bonaventura liberius interpretando quoddammodo restituere videtur voluisse neque ipse expedio. ||

εἴη πρὸς τὸ δύναςθαί τινα τροπὴν πρὸς τὸ περιέχον ἀπεργάςαςθαι, καὶ τῆς φάςεως ὁ χρόνος ςαφὴς καὶ μετὰ καταλήψεως ὡριςμένης· ἃ τοῖς ἀμαύροις, κἂν ἐκ πλειόνων τινὰ τυγχάνῃ ςυνεςτῶτα, τοῖς δὲ μὴ μυθοποιεῖν προαιρουμένοις οὐδαμῶς ἂν ὑπάρχοντα φαίνει, ἢ μᾶλλον δὲ οὐδ' ἑῴας ἢ ἑςπερίας κυρίως ἄν τις αὐτῶν ἐπικαλέςειε τὰς πρώτας ἢ τὰς ἐςχάτας τῶν φαντακιῶν μείζονας, πολλῷ τῆς ὑπὸ τὸν ὁρίζοντα τοῦ ἡλίου διαςτάςεως ἐπ' αὐτῶν ςυνιςταμένης τῶν κατ' αὐτοὺς τοὺς χρόνους τῆς ἑῴας καὶ τῆς ἑςπερίας ἐκβαλλομένων· προςπαραμεμυθημένων δὲ καὶ τούτων αὐτάρκως, ὑποτάξομεν ἤδη τὴν ἀναγραφὴν ἔχουςαν οὕτως.

v. 7 αὐτῷ H. || v. 12 ὑπετάξομεν H.

[ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΠΑΡΑΠΗΓΜΑ] p. 71 (ed. Petav.)

ΘΩΘ A

α. ὥρᾳ ιδ ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος ἐπιτέλλει. Ἱππάρχῳ ἐτησίαι παύονται. Εὐδόξῳ ὑετίαι, βρονταί, ἐτησίαι παύονται.

β. ὥρᾳ ιδ ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος ἐπιτέλλει, καὶ στάχυς κρύπτεται. Ἱππάρχῳ ἐπισημαίνει.

γ. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιε ὁ καλούμενος αἲξ ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις ἐτησίαι παύονται, Εὐδόξῳ ἄνεμοι μετα- B

v. 1 hic incipit calendarium Petavii, apud quem inscribitur ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΦΑΣΕΙΣ ΑΠΛΑΝΩΝ; apud H. inscribitur ΜΗΝΕΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ. ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΦΑΣΕΙΣ ΑΠΛΑΝΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΣΗΜΑΣΙΩΝ; deest lemma in *B* || v. 4 Θώθ] *Thot B* et sic semper; μὴν Θὼθ ἤτοι Σεπτέμβριος ceteri || v. 4 ante α′ *B* add. *Augustus 29* et sic per totum calendarium; an ex codice? || ante ὥρᾳ *S* add. καθ᾽ ἡμᾶς δὲ αὐγούστου κθ || ἐπιτέλλει Ἱππάρχῳ *P* || v. 6 ἐτησίαι παύονται] addidi ex *B*, qui *Etesiae ponunt* add. || v. 7 ἐπιτέλλει addidi ex *B (emergit)* || v. 8 καὶ] *hor. 14 B* || ἐπισημαίνει] *emergit B* || v. 9 ὥρᾳ ιγ ς″] add. *S* || ὥρᾳ — ἐπιτέλλει] om. *B* || ἐπιτέλλει ὥρᾳ ιγ *P* || v. 10 ιε] sic *B* || v. 11 ἄνεμοι μεταπίπτοντες, Καίσαρι add. *F* et *B* (*venti varii sese alternatim collidentes. Caesari)* ||

πίπτοντες. Καίσαρι ἄνεμος, ὑετός, βρονταί· Ἱππάρχῳ ἀπηλιώτης πνεῖ.

δ. ὥρᾳ ιε ὁ ἔσχατος τοῦ ποταμοῦ ἑῷος δύνει. Καλλίππῳ χειμαίνει καὶ ἐτησίαι παύονται.

ε. ὥρᾳ ιγ ϛ″ στάχυς κρύπτεται. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑῷος δύνει. Μητροδώρῳ δυσαερία· Κόνωνι ἐτησίαι λήγουσι.

ϛ. ὥρᾳ ιε ϛ″ ὁ λαμπρὸς τῆς νοτίας χηλῆς κρύπτεται. Αἰγυπτίοις ὁμίχλη καὶ καῦμα ἢ ὑετὸς ἢ βροντή· Εὐδόξῳ ἄνεμος, βροντή, δυσαερία. Ἱππάρχῳ ἄνεμος, νοτία.

72 A ζ. Μητροδώρῳ δυσαερία, Καλλίππῳ, Εὐκτήμονι, Φιλίππῳ δυσαερία καὶ ἀμιξία ἀέρος· Εὐδόξῳ ὑετός, βρονταί, ἄνεμος μεταπίπτων.

η. Αἰγυπτίοις ὑετία, χειμὼν κατὰ θάλασσαν ἢ νότος· Καίσαρι ἄνεμοι μεταπίπτοντες, ὑετία καὶ ἐτησίαι παύονται.

θ. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις ζέφυρος ἢ ἀργέστης πνεῖ.

v. 1 βρονται Ἱππάρχῳ *P* || v. 4 χειμαίνει] σημαίνει *P* || v. 5 ὥρᾳ ιγ *P* || v. 8 ὥρᾳ ιε ϛ″] sic *B*, ὥρᾳ ιε *P*, ὥρᾳ ιγ ϛ″ *S* || τῆς νοτίας χηλῆς] *quae in extrema austrina Chele duarum B* || κρύπτεται Αἰγυπτίοις *P*, qui persaepe perperam interpungit. || v. 9 ἢ ante ὑετὸς addidi ex *B (vel)* || ὑετὸς om. *S* || ἢ βροντή] add. *S* et *B* (*vel tonitrua*) || v. 10 ἄνεμος add. *S* et *B* (*ventus*) || v. 12 Καλλίππῳ, Εὐκτήμονι, Φιλίππῳ δυσαερία] add. *BS* || v. 13 ἀμιξία] sic coni. Boeckh *die vierjährigen Sonnenkreise* p. 244, ἀναμιξία *S varius aer B*, ἀταξία *P* || v. 16 Καίσαρι — παύονται] add. *BS* || v. 18 τοῦ ὄρνιθος] *quae in cauda Oloris seu Aulo B* || v. 19 πνεῖ add. *BS* ||

ι̅. ὥρᾳ ι̅γ̅ 𐅵″ ὁ λαμπρὸς τοῦ περcέως ἑcπέριος ἀνατέλλει. Φιλίππῳ δυςαερία, Δοcιθέῳ χειμαίνει.

ι̅α̅. Αἰγυπτίοις ἐπιcημαίνει.

ιβ. ὥρᾳ ι̅ε̅ ὁ λαμπρὸς τῆς νοτίου χηλῆς κρύπτεται. B

ι̅γ̅. Δοcιθέῳ ἀκραcία ἀέρων.

ιδ. ὥρᾳ ι̅δ̅ ὁ καλούμενος κάνωβος ἐπιτέλλει, Καίcαρι βορέαι παύονται πνέοντες.

ι̅ε̅. Εὐδόξῳ ἄνεμοι νότιοι.

ι̅ϛ̅. Καλλίππῳ καὶ Κόνωνι ἐπιcημαίνει.

ιζ. ὥρᾳ ι̅δ̅ 𐅵″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἑῷος δύνει, ὥρᾳ ι̅δ̅ ὁ λαμπρὸς τῆς νοτίου χηλῆς κρύπτεται, ὥρᾳ ι̅δ̅ 𐅵″ ὁ ἔcχατος τοῦ ποταμοῦ ἑῷος δύνει. Εὐδόξῳ C βορέαι παύονται· Μητροδώρῳ ἐπιcημαίνει· Δημοκρίτῳ Ἀβδηρίτῃ ἐπιcημαίνει καὶ χελιδὼν ἀφανίζεται.

ιη̅. ὥρᾳ ι̅ε̅ 𐅵″ ὁ κατὰ γόνυ τοῦ τοξότου κρύπτεται. Αἰγυπτίοις ὑετία, ἐπιcημαίνει, φθινοπώρου ἀρχή, χελιδὼν ἀφανίζεται. Δοcιθέῳ νοτία· Εὐκτήμονι μετοπώρου ἀρχή.

v. 1 ὥρᾳ ι̅γ̅ 𐅵″] sic *B*, ι̅γ̅ *S*, ι̅δ̅ *P* || τοῦ περcέως] *quae in dextro latere Persei B* || v. 3 ἐπιcημαίνει] χειμάζει *P* || v. 4 τῆς νοτίου χηλῆς] *quae in extrema austrina Chele duarum B* et sic semper || v. 7 post ι̅δ̅ H. add. 𐅵″ || v. 9 ἄνεμοι add. *BS* || v. 10 Κόνωνι] Κάνωβος *P* || v. 11 ὥρᾳ ι̅δ̅ *P* || τοῦ ὄρνιθος] *quae in cauda avis B* || v. 12 ὥρᾳ ι̅δ̅] sic *B*, ceteri καὶ || v. 13 ὥρᾳ ι̅δ̅ 𐅵″] sic *B*, ceteri καὶ || Εὐδόξῳ βορέαι παύονται] add. *BS* || v. 15 Δημοκρίτῳ Ἀβδηρίτῃ] om. *S* || Ἀβδηρίτῃ — ἀφανίζεται] om. *P* || ante χελιδὼν addidi ἐπιcημαίνει καὶ ex *B*, qui *significat et* add. || v. 17 ὥρᾳ ι̅ε̅ *P* || v. 18 ὑετία add. *BS* || ἐπιcημαίνει φθινοπώρου ἀρχήν *P* || v. 19 χελιδὼν ἀφανίζεται] add. *BS* || Εὐκτήμονι μετοπώρου ἀρχή] add. *BS* ||

ιθ. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος ἑσπέριος ἀνατέλλει· Ἱππάρχῳ δυσαερία καὶ ὑετία κατὰ θάλασσαν καὶ φθινοπώρου ἀρχή.

κ. Καίσαρι μετοπώρου ἀρχὴ καὶ χελιδὼν ἀφανίζεται. Μητροδώρῳ ὑετία κατὰ θάλασσαν καὶ δυσαερία.

D κα. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τῆς νοτίας χηλῆς κρύπτεται· ὥρᾳ ιε ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις Ζέφυρος ἢ λίψ, ὀψὲ ἀπηλιώτης, Εὐδόξῳ μετόπωρον ἄρχεται.

κβ. ὥρᾳ ιδ ὁ καλούμενος ἀντάρης κρύπτεται. Αἰγυπτίοις Ζέφυρος ἢ ἀργέστης καὶ ψακάς· Εὐδόξῳ νοτία.

κγ. ὥρᾳ ιδ ὁ καλούμενος αἶξ ἑσπέριος ἀνατέλλει· ὥρᾳ ιε ἀρκτοῦρος ἑῷος ἀνατέλλει, Αἰγυπτίοις ψακὰς καὶ ἄνεμος· ἐπισημαίνει. Καλλίππῳ· καὶ Μητροδώρῳ ὑετία.

E κδ. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἑῷος δύνει.

κε. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ λαμπρὸς τῆς νοτίας χηλῆς κρύπτεται. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τῆς ὄρνιθος ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις Ζέφυρος ἢ νότος, καὶ δι' ἡμέρας ὄμβρος.

v. 1 ὥρᾳ ιε ς″ *BS* ‖ v. 2 δυσαερία καὶ] add. *BS* ‖ κατὰ θάλασσαν καὶ φθινοπώρου ἀρχή] add. *BS* ‖ v. 4 Καίσαρι— δυσαερία (v. 5)] ὑετία κατὰ θάλασσαν Μητροδώρῳ *P* ‖ v. 6 ὥρᾳ ιδ] add. *BS* ‖ τῆς νοτίας χηλῆς] *piscis austrini B* ‖ v. 7 ὥρᾳ ιε] καὶ *P* ‖ v. 8 ὀψὲ — ἄρχεται (v. 9)] add. *BS* ‖ v. 10 ὥρᾳ ιγ ς″ *BS* ‖ v. 11 ἢ om. *B* ‖ post ἀργέστης *B* add. καὶ ψακάς; ceteri eadem verba post νοτία add. ‖ ψεκὰς *S* ‖ v. 13 ὥρᾳ — ἀνατέλλει] om. *BS* ‖ v. 14 ὥρᾳ ιδ ς″ *BS* ‖ v. 15 ἐπισημαίνει addidi ex *B* *(significat)* ‖ ἄνεμος Καλλίππῳ, *P* ‖ v. 17 ὥρᾳ ιδ *P* ‖ v. 19 ὥρᾳ ιγ *P* ‖ ὁ λαμπρὸς τῆς νοτίας — ὥρᾳ ιε (v. 20)] om. *BS* ‖ v. 20 ὥρᾳ ιε ς″ H. ‖ τῆς ὄρνιθος] *quae in cauda avis B* ‖ v. 21 δι'

κϛ. ὥρᾳ ιε ἀρκτοῦροc ἑῷοc ἀνατέλλει· Εὐδόξῳ ὑετόc. Ἱππάρχῳ ζέφυροc ἢ νότοc.

κζ. ὥρᾳ ιδ ὁ κοινὸc ἵππου καὶ ἀνδρομέδαc ἑῷοc δύνει· καὶ ὁ ἔcχατοc τοῦ ποταμοῦ ἑῷοc δύνει.

κη. μετοπωρίνη ἰcημερία. Αἰγυπτίοιc καὶ Εὐδό- 73A ξῳ ἐπιcημαίνει.

κθ. ὥρᾳ ιδ ὁ καλούμενοc ἀντάρηc κρύπτεται. ὥρᾳ ιδ ς″ ἀρκτοῦροc ἑῷοc ἀνατέλλει. Εὐκτήμονι ἐπιcημαίνει, Δημοκρίτῳ ὑετὸc καὶ ἀνέμων ἀταξία.

λ. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ κοινὸc ἵππου καὶ ἀνδρομέδαc ἑῷοc δύνει· Εὐκτήμονι, Φιλίππῳ, καὶ Κόνωνι ἐπιcημαίνει.

ΦΑΩΦΙ B

α. Αἰγυπτίοιc ζέφυροc ἢ νότοc· Ἱππάρχῳ ἐπιcημαίνει.

β. ὥρᾳ ιε ὁ κοινὸc ἵππου καὶ ἀνδρομέδαc ἑῷοc δύνει. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ λαμπρὸc τῆc βορείαc χηλῆc κρύπτεται. Εὐδόξῳ καὶ Εὐκτήμονι ἐπιcημαίνει. Ἱππάρχῳ νότοc ἢ ζέφυροc.

γ. ὥρᾳ ιδ ἀρκτοῦροc ἑῷοc ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ λαμπρὸc τοῦ ὀρνίθοc ἑῷοc δύνει.

ἡμέραc] δ᾽ ἡμέραc *S* et sic saepius, *per quatuor dies iuges B* || v. 1 ὥρᾳ ιε ς″ *BS* || v. 3 ὁ add. H. || v. 4 καὶ] *hora 14 B* || v. 5 ἰcημερία Αἰγυπτίοιc (sic!) *S*, ἰcημερία καὶ Αἰγυπτίοιc *P* || v. 7 ὁ add. H. || v. 8 ὥρᾳ ιδ ς″ add. *B* || v. 9 καὶ ἀνέμων ἀταξία] add. *SB (ac venti inordinati)* || v. 10 ὥρᾳ ιδ ς″] add. *BS* || v. 11 καὶ om. H. || v. 13 Φαωφὶ τουτέcτι Ὀκτώβριοc ceteri praeter *B*, τουτέcτι om. H. || v. 14 νότιοc H. || v. 16 ὁ κοινὸc — ὥρᾳ ιε ς″ (v. 17)] om. *P* || v. 17 τῆc βορείαc χηλῆc] *in extrema borea Chele duarum B* et sic semper || v. 20 ὥρᾳ ιδ] sic corr. I. pro ὥρᾳ ιγ, om. *P*, ὥρᾳ ιγ ς″ coni. Bonavent. p. 112 ||

δ. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τῆς βορείας χηλῆς κρύπτεται. Αἰγυπτίοις καὶ Καλλίππῳ χειμάζει· δυσαερία Εὐκτήμονι, καὶ Φιλίππῳ ὑετός.

C

ε. ὥρᾳ ιε ϛ″ ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἑῷος δύνει· Εὐδόξῳ ὑετός· Εὐκτήμονι χειμαίνει· Μητροδώρῳ ὑετός.

ϛ. ὥρᾳ ιγ ϛ″ ἀρκτοῦρος ἑῷος ἀνατέλλει, καὶ ὁ ἔσχατος τοῦ ταύρου ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιδ ϛ″ ὁ λαμπρὸς τῆς βορείας χηλῆς κρύπτεται, καὶ ὁ καλούμενος ἀντάρης κρύπτεται. ὥρᾳ ιε ϛ″ ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἑῷος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις καὶ Καίσαρι χειμών, ὑετός, βρονταί, ἀστραπαί.

D ζ. ὥρᾳ ιγ ϛ″ στάχυς ἐπιτέλλει, ὥρᾳ ιδ ὁ καλούμενος αἲξ ἑσπέριος ἀνατέλλει, καὶ ὁ λαμπρὸς τῆς βορείου χηλῆς κρύπτεται· Αἰγυπτίοις ὑετοί, χειμαίνει· Εὐδόξῳ ὑετὸς καὶ ἄνεμος μεταπίπτων· Δοσιθέῳ ἐπισημαίνει.

η. ὥρᾳ ιδ ϛ″ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου ἑσπέριος ἀνατέλλει καὶ στάχυς ἐπιτέλλει. Δημοκρίτῳ χειμάζει· σπόρου ὥρα.

v. 1 ὥρᾳ ιε] om. *P* ‖ v. 2 Αἰγυπτίοις — Εὐκτήμονι] χειμάζει. Εὐκτήμονι *P*, χειμάζει Εὐκτήμονι H. ‖ v. 4 ὥρᾳ ιε *P* ‖ v. 5 Εὐδόξῳ ὑετός] om. *BS* ‖ χειμαίνει] σημαίνει *P* ‖ Μητροδώρῳ ὑετός] om. *BS* ‖ v. 7 ὥρᾳ ιγ *P* ‖ καὶ] ὥρᾳ ιγ ϛ″ *BS* ‖ v. 8 ὥρᾳ ιδ ϛ″] καὶ *P* ‖ ante ὁ *S* add. καὶ ‖ v. 9 καὶ] ὥρᾳ ιδ ϛ″ *BS*, om. *P* ‖ καλούμενος add. *S* ‖ v. 10 ὥρᾳ ιε ϛ″] καὶ *P* ‖ v. 11 καὶ om. *S* ‖ v. 12 χειμών — ἀστραπαί] ὄμβρος *P* ‖ v. 13 ὥρᾳ ιγ ϛ″] om. *P* ‖ ὥρᾳ ιδ — ἀνατέλλει (v. 14)] om. *P* ‖ v. 14 τῆς βορείου χηλῆς] *in corona B* ‖ v. 15 Αἰγυπτίοις — ἐπισημαίνει (v. 16)] ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου ἑσπέριος ἀνατέλλει *P* ‖ v. 18 ante ὥρᾳ *BS* add. ὁ λαμπρὸς τῆς βορείου χηλῆς (*in corona B*) κρύπτεται ‖ ὥρᾳ ιδ ϛ″] om. *P* ‖ ὁ ἐν τῷ — ἀνατέλλει καὶ]

θ. ὥρᾳ ιε ς″ στάχυς ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις βορρᾶς πνεῖ.

ι. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἑῷος ἀνατέλλει. Ἱππάρχῳ νότος.

ια. ὥρᾳ ιε ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου κρύπτεται.

ιβ. ὥρᾳ ιε ὁ καλούμενος ἀντάρης κρύπτεται· E Αἰγυπτίοις ζέφυρος ἢ λίψ.

ιγ. Εὐδόξῳ ἐπισημαίνει· Ἱππάρχῳ ἀπηλιώτης.

ιδ. Δοσιθέῳ καὶ Εὐδόξῳ ἐπισημαίνει.

ιε. Αἰγυπτίοις ἀργέστης, ὑετός.

ις. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἑῷος ἀνατέλλει. Εὐδόξῳ βορέαι ἢ νότοι· Δοσιθέῳ ἄνεμος μεταπίπτων· Καλλίππῳ ἐπισημαίνει· Καίσαρι ἄνεμος ἄτακτος, ὑετός, βρονταί.

ιζ. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ καλούμενος ἀντάρης κρύπτεται. Αἰγυπτίοις βορέας καὶ λίψ, Εὐδόξῳ ἐπισημαίνει.

ιη. ὥρᾳ ιγ ς″ ἀρκτοῦρος ἑσπέριος δύνει. 74 A

ιθ. Εὐδόξῳ ἀνέμων μετάβασις καὶ βρονταί.

om. *P* || p. 208 v. 19 καὶ] ὥρᾳ ιδ ς″ καὶ *S*, *hora 14. 30 B* || ἐπιτέλλει] ἐπιτέλλων *P* || v. 20 σπόρου ὥρα] om. *B* ||

v. 1 ὥρᾳ ιε ς″] om. *P* || v. 3 ὥρᾳ ιε] om. *P* || βορείου om. *B* || v. 5 κατὰ τὸ γόνυ] *in dextro genu B* || τοῦ τοξότου] ἑῷος *P* || v. 9 ιγ] sic *S*, qui solus verba Εὐδόξῳ — ἀπηλιώτης huic diei adscribit, quae ceteri diei antecedenti adiciunt. || v. 10 ιδ — ἐπισημαίνει] add. *BS* || v. 11 ιε — ὑετός] add. *BS* || v. 12 ις — βρονταί (v. 15)] om. *P* || βορείου om. *B* || v. 13 Εὐδόξῳ — βρονταί (v. 15)] om. H. || v. 16 ὥρᾳ ιε *P* || ὁ καλούμενος] add. *S* || v. 17 Εὐδόξῳ ἐπισημαίνει] add. *BS* || v. 18 ὥρᾳ ιγ ς″] sic *B*, ὥρᾳ ιγ *S*, om. *P* || ἑσπέριος] ἑῷος *BS* || v. 19 Εὐδόξῳ — βρονταί] *P* ad diem priorem trahit || καὶ om. *BS* ||

κ̅. ὥρᾳ ι̅δ̅ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου ἑσπέριος ἀνατέλλει. Ἱππάρχῳ νότος ἢ βορέας.

κ̅α̅. ὥρᾳ ι̅γ̅ 𐅵″ ὁ καλούμενος αἲξ ἑσπέριος ἀνατέλλει, καὶ ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἑῷος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις Ζέφυρος ἢ νότος· δι' ἡμέρας ὑετός. Δοσιθέῳ ἐπισημαίνει.

κ̅β̅. ὥρᾳ ι̅δ̅ 𐅵″ ὁ καλούμενος αἲξ ἑσπέριος ἀνατέλλει.

B κ̅γ̅. ὥρᾳ ι̅δ̅ ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἑῷος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις Ζέφυρος ἢ νότος· δι' ἡμέρας ὑετός· Δοσιθέῳ ἐπισημαίνει.

κ̅δ̅. ὥρᾳ ι̅δ̅ 𐅵″ ὁ καλούμενος κάνωβος ἑῷος δύνει.

κ̅ε̅. Αἰγυπτίοις πνεύματα ἄτακτα.

κ̅ς̅. ὥρᾳ ι̅δ̅ ἀρκτοῦρος ἑσπέριος δύνει. Εὐδόξῳ ἐπισημαίνει· Καίσαρι βορέας πνεῖ.

κ̅ζ̅. ὥρᾳ ι̅γ̅ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἑῷος ἀνατέλλει· ὥρᾳ ι̅δ̅ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου

C κρύπτεται. Αἰγυπτίοις καὶ Καλλίππῳ ἐπισημαίνει· Εὐκτήμονι καὶ Καλλίππῳ ἀμιξία ἀέρος· κατὰ θάλασσαν χειμὼν πολύς.

κ̅η̅. ὥρᾳ ι̅γ̅ 𐅵″ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου ἑσπέριος ἀνατέλλει. Μητροδώρῳ ἐπισημαίνει.

v. 1 ὥρᾳ — βορέας (v. 2)] add. *BS* ‖ v. 3 ὥρᾳ ι̅γ̅ 𐅵″] om. *P* ‖ v. 4 καὶ — ἐπισημαίνει (v. 6)] om. *BS* ‖ v. 7 ὥρᾳ — ἀνατέλλει] om. *BS*, qui huic diei ea adscribunt, quae ad diem sequentem *P* refert ‖ v. 9 ὥρᾳ ι̅δ̅ add. *BS* ‖ βορείου] νοτίου *S* ‖ v. 10 δι'] δ' *S*, *quattuor B* ‖ v. 12 ὥρᾳ ι̅δ̅ *P* ‖ v. 14 ὥρᾳ ι̅δ̅] om. *B* ‖ v. 15 Καίσαρι — πνεῖ] add. *BS* ‖ v. 16 ὥρᾳ ι̅γ̅ *P* ‖ βορείου] νοτίου *S* ‖ v. 19 Εὐκτήμονι — πολύς (v. 20)] add. *BS* ‖ ἀμιξία] *varius aer B* ‖ v. 21 ὥρᾳ — ἀνατέλλει (v. 22)] om. *P* ‖ v. 22 Μητροδώρῳ —

Εὐκτήμονι καὶ Καλλίππῳ ἀέρος ἀμιξία, καὶ κατὰ θάλασσαν χειμάζει.

κθ. *deest.*

λ. ὥρᾳ ιδ ϛ″ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις χειμάζει σφόδρα.

ΑΘΥΡ

α. ὥρᾳ ιγ ϛ″ ὁ λαμπρὸς τῆς νοτίου χηλῆς ἐπι- D
τέλλει.

β. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τῆς νοτίου χηλῆς ἐπιτέλλει· ὥρᾳ ιε τὸ αὐτό. Αἰγυπτίοις ἐπισημαίνει· Δοσιθέῳ χειμάζει· Δημοκρίτῳ ψύχη ἢ πάχνη, Ἱππάρχῳ νότος πυκνός.

γ. ὥρᾳ ιγ ϛ″ ἑῷος ὁ λαμπρὸς τῆς βορείου χηλῆς ἐπιτέλλει, καὶ ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας. Εὐκτήμονι καὶ Φιλίππῳ ἄνεμος μέγας πνεῖ.

δ. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τῆς βορείου χηλῆς ἐπιτέλλει, καὶ ἀρκτοῦρος ἑσπέριος δύνει. Αἰγυπτίοις νότος ἢ λίψ. Καλλίππῳ καὶ Εὐκτήμονι πνεύματα σφοδρά. E
Καίσαρι καὶ Μητροδώρῳ ἄνεμοι· χειμάζει.

ἀνατέλλει (v. 5)] om. *BS*, qui eidem diei adscribunt verba Αἰγυπτίοις χειμάζει σφόδρα (v. 5) ||

v. 1 ἀμιξία] corr. Boeckh l. s. p. 407 pro μίξις || v. 6 Ἀθύρ] sic *B*, μὴν Νοέμβριος, Ἀθύρ *P*, Ἀθύρ, Νοέμβριος H. || v. 7 ὥρᾳ ιγ *P* || τῆς νοτίου χηλῆς] *quae in extrema austrina Chele duarum B* et sic semper || v. 9 ὥρᾳ ιδ ϛ″ H. || v. 10 ὥρᾳ ιε τὸ αὐτό] add. *BS* || ἐπισημαίνει] σημαίνει *P* || v. 12 νότος πυκνός] νοτία *P* || v. 13 ὥρᾳ ιδ ϛ″ *P* || v. 14 καὶ — λύρας] om. *BS* || ὥρᾳ ιε ϛ″ H. || post λύρας I. add. ἑῷος ἀνατέλλει || λύρας Εὐκτήμονι. *P* || v. 15 καὶ add. *BS* || μέγας] μέσος *P* || v. 16 ὥρᾳ ιδ] ὥρᾳ ιδ ϛ″ H., om. *B* || v. 17 καὶ] *hora 14 B* || ἑσπέριος] ἑῷος *P* || v. 18 καὶ om. cod. || v. 19 καὶ] ἢ *P* || ἄνεμος χειμάζει *P*, ἄνεμος, χειμάξει H. ||

ε. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τῆς βορείου χηλῆς ἐπιτέλλει, καὶ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου κρύπτεται. Κόνωνι καὶ Εὐδόξῳ ἀκρασία πνευμάτων.

ϛ. Καλλίππῳ ἀκρασία ἀέρων· Καίσαρι καὶ Ἱππάρχῳ νότος ἢ βορρᾶς ψυχρός.

ζ. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων ἑσπέριος ἀνα-
75 A τέλλει. Αἰγυπτίοις νότος, ὄμβρος μεταξὺ Ζεφύρου, Εὐδόξῳ βορέας ἢ νότος, Μητροδώρῳ ἀκρασία ἀέρων, Εὐκτήμονι καὶ Φιλίππῳ καὶ Ἱππάρχῳ ὑετός.

η. ὥρᾳ ιγ ϛ″ ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων ἑσπέριος ἀνατέλλει. Καλλίππῳ ὑετία, Εὐκτήμονι ἐπισημαίνει.

θ. ὥρᾳ ιε ϛ″ ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις χειμών, ὑετός.

ι. ὥρᾳ ιδ ὁ καλούμενος κάνωβος ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις νότος ἢ Ζέφυρος. Δοσιθέῳ χειμάζει.

ια. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑῷος ἀνατέλ-
B λει. Μέτωνι ὑετός, θύελλαι· Ἱππάρχῳ ἀργέστης ψυχρός.

ιβ. ὥρᾳ ιε ἀρκτοῦρος ἑσπέριος δύνει, καὶ ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος ἑῷος δύνει.

v. 1 ὥρᾳ ιγ ϛ″ *BS* || βορείου] νοτίου *S* || v. 2 καὶ] ὥρᾳ ιδ *BS* || τὸ γόνυ] νώτου *S* || v. 3 ἀκρασίαι *S* || v. 4 Καλλίππῳ add. *BS* || ἀέρος *P* || Καίσαρι καὶ Ἱππάρχῳ] add. *BS* || v. 5 νότος — ψυχρός] βορρᾶς ἢ νότος ψυχρός *P*, βορρᾶς ψυχρὸς ἢ νότος H. || v. 7 ὄμβρος μεταξὺ Ζεφύρου] λαμπρὸς. Μέτωνι Ζέφυρος *P*, Μέτωνι Ζέφυρος H. || Εὐδόξῳ βορέας ἢ νότος] add. *BS* || v. 8 Μητροδώρῳ add. *BS* || ἀέρος *S* || v. 9 Εὐκτήμονι — Ἱππάρχῳ] καὶ *P* || v. 10 ὥρᾳ ιγ *P* || v. 11 Εὐκτήμονι add. *BS* || v. 12 ὥρᾳ ιε *P* || v. 13 ἑῷος δύνει] ἀνατέλλει *P* || χειμὼν add. *BS* || v. 15 χειμάζει] χειμών *S*, *tempestas B* || v. 16 ὥρᾳ ιε ϛ″ H. || v. 17 ὑετὸς, θύελλαι] *imber cum procella B* || ψυχρός add. *BS* || v. 19 ὥρᾳ ιε ϛ″ H. ||

ιγ. ὥρᾳ ιγ 𐅵″ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου κρύπτεται. Αἰγυπτίοις νότος ἢ εὖρος, δι' ἡμέρας ψακάζει· Μητροδώρῳ χειμάζει, θύελλα· Εὐκτήμονι ὑετοί, χειμάζει.

ιδ. ὥρᾳ ιδ ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος ἑῷος δύνει. Φιλίππῳ καὶ Εὐκτήμονι χειμών, θύελλα· Ἱππάρχῳ βορέας ἢ νότος ψυχρὸς καὶ ὑετός.

ιε. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἑῷος δύνει, c
καὶ ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἑσπέριος δύνει. ὥρᾳ ιε 𐅵″ ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις καὶ Ἱππάρχῳ χειμῶνος ἀρχή. Μητροδώρῳ καὶ Καλλίππῳ καὶ Κόνωνι ἐπισημασία.

ις. ὥρᾳ ιγ 𐅵″ ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων ἑῷος δύνει· ὥρᾳ ιδ 𐅵″ τὸ αὐτό· ὥρᾳ ιε τὸ αὐτό. Εὐκτήμονι καὶ Δοσιθέῳ χειμάζει.

ιζ. ὥρᾳ ιδ ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιε 𐅵″ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου διδύμου ἑσπέριος ἀνατέλλει. Εὐδόξῳ χει-

v. 1 ὥρᾳ ιγ *P* || v. 2 δ' ἡμέρας *S*, *diebus quattuor B* || v. 3 χειμάζει] χειμὼν *P* || θύελλαι *P* || Εὐκτήμονι — χειμάζει] add. *BS* || χειμάζει] *ac tempestas B* || v. 5 ὥρᾳ ια *P*, ὥρᾳ ια 𐅵″ H. || v. 6 ἑῷος om. *S* || χειμὼν — ὑετός (v. 7)] ὑετός, χειμάζει *P* || v. 8 ὥρᾳ ιγ *P*, ὥρᾳ ιγ 𐅵″ H. || ἑῷος om. *P* || v. 10 ὥρᾳ ιε 𐅵″] καὶ *P* || v. 11 Μητροδώρῳ καὶ Καλλίππῳ καὶ] add. *BS* || v. 12 ἐπισημαίνει *P* || v. 13 ὥρᾳ ις *P*, ὥρᾳ ις 𐅵″ H. || v. 14 ὥρᾳ ιδ 𐅵″ τὸ αὐτό] add. *SB (hor. 14. 30 idem sideris aspectus)* || ὥρᾳ ιε τὸ αὐτὸ] addidi ex *B*, qui *hor. 15 idem sideris aspectus* add. || Εὐκτήμονι καὶ Δοσιθέῳ] add. *BS* || v. 16 ad hunc diem *P* praebet χειμῶνος ἀρχὴ καὶ σημαίνει Εὐδόξῳ, nihil aliud || ὥρᾳ — δύνει (v. 17)] add. *BS* || v. 17 ὥρᾳ — ἀνατέλλει (v. 18)] recte solus *B* huic diei attribuit (cf. Ideler p. 212); in ceteris ad diem sequentem referuntur || ὥρᾳ ιε 𐅵″] add. *BS* || v. 18 Εὐδόξῳ —

μῶνοϲ ἀρχὴ καὶ ἐπιϲημαίνει. Δημοκρίτῳ χειμὼν καὶ D κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλαϲϲαν.

ιη. *deest.*

ιθ. ὥρᾳ ιδ ϛ″ ὁ λαμπρὸϲ τῆϲ λύραϲ ἑῷοϲ ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοιϲ νότοϲ ἢ εὖροϲ δι᾽ ἡμέραϲ. Καίϲαρι χειμάζει.

κ. ὥρᾳ ιγ ϛ″ ὁ κοινὸϲ ποταμοῦ καὶ ποδὸϲ ὠρίωνοϲ ἑῷοϲ δύνει· ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸϲ τοῦ περϲέωϲ ἑῷοϲ δύνει, καὶ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνοϲ ἑῷοϲ δύνει· ὥρᾳ ιε ϛ″ ὁ μέϲοϲ τῆϲ ζώνηϲ τοῦ ὠρίωνοϲ ἑῷοϲ δύνει. Καίϲαρι χειμάζει.

E κα. ὥρᾳ ιε ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνοϲ ἑῷοϲ δύνει, καὶ ὁ μέϲοϲ τῆϲ ζώνηϲ αὐτοῦ ἑῷοϲ δύνει. ὥρᾳ ιε ϛ″ ἀρκτοῦροϲ ἑϲπέριοϲ δύνει. Αἰγυπτίοιϲ βορέαϲ δι᾽ ἡμέραϲ καὶ νυκτόϲ· Εὐδόξῳ ὑετόϲ· Καίϲαρι χειμών.

κβ. ὥρᾳ ιδ ϛ″ ὁ ἐν ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνοϲ ἑῷοϲ δύνει.

κγ. ὥρᾳ ιγ ϛ″ ὁ καλούμενοϲ κάνωβοϲ ἑῷοϲ δύνει. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸϲ τοῦ βορείου ϲτεφάνου ἑϲπέ-

θάλαϲϲαν (v. 2)] *B* huic diei attribuit, ad diem 18. ceteri referunt, ad quem *B* nihil exhibet.

v. 1 ἐπιϲημαίνει] *significatio B* || v. 4 ὥρᾳ ιδ *P* || v. 5 δι᾽ ἡμέραϲ] addidi ex *SB*, qui sollemni errore δ΄ ἡμέραϲ et *diebus quattuor* add. || v. 7 ὥρᾳ ιγ *P* || v. 8 ἑῷοϲ om. *S* || ὥρᾳ ιδ] sic *B*, ὥρᾳ ιδ ϛ″ *S*, καὶ *P* || v. 9 καὶ — δύνει (v. 10)] om. *BS* || v. 10 ἑῷοϲ add. I. || ὥρᾳ ιε ϛ″] καὶ *P* || v. 11 δύνει ἑῷοϲ *P* || v. 13 καὶ] *hor. 15 B* || v. 14 ὥρᾳ — δύνει] om. *P* || v. 15 δι᾽] δ΄ *S*, *quattuor B* || νυκτόϲ· Εὐδόξῳ] om. *BS* || v. 16 Καίϲαρι χειμών] add. *BS* || v. 17 ὥρᾳ ιδ *P* || v. 19 ὥρᾳ ιγ ϛ″] sic corr. I., ὥρᾳ ιγ *P*, om. *B* || v. 20 ὥρᾳ ιδ add. *BS* || βορείου] νοτίου *S* ||

ριος δύνει, καὶ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιε ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ 76 A ἡγουμένου διδύμου ἑςπέριος ἀνατέλλει. Εὐδόξῳ χειμέριος περίςταςις.

κδ. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ ἐν τῷ ἐμπροςθίῳ δεξιῷ βατραχίῳ τοῦ κενταύρου ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ μέςος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιε ς″ κύων ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις χειμέριος περίςταςις· Εὐδόξῳ βορέας ψυχρός.

κε. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἑῷος δύνει, καὶ ὁ καλούμενος ἀντάρης ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ περςέως ἑῷος δύνει. Εὐκτήμονι καὶ Δοςιθέῳ χειμὼν καὶ ὑετία, Καί- B ςαρι ἀκραςία ἀέρος.

κϛ. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἑςπέριος ἀνατέλλει, καὶ ὁ ἔςχατος τοῦ ποταμοῦ ἑςπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑῷος ἀνατέλλει, καὶ ὁ μέςος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος ἑῷος δύνει, καὶ ὁ καλούμενος ἀντάρης ἐπιτέλλει. Εὐδόξῳ χειμὼν cφοδρός.

v. 1 καὶ] *hor. 13 B* || v. 2 ἑῷος δύνει] add. *BS* || ὥρᾳ ιε] καὶ *P* || v. 3 ἑςπερίου *P* || v. 5 ὥρᾳ ιγ *P* || βατραχίῳ] βραχίονι *P* || v. 6 ὥρᾳ ιδ ς″] add. *BS* || v. 7 ὥρᾳ ιε ς″] add. *BS* || κύων] sic *B*, Κόνωνι *P*, de *S* tacet Fabricius || v. 10 ὥρᾳ ιγ ς″] add. *BS* || v. 11 καὶ] ὥρᾳ ιγ ς″ *BS* || v. 12 ὥρᾳ ιδ ς″] add. *BS* || v. 13 καὶ ante Δοςιθέῳ add. *BS* || χειμὼν] χειμαίνει *P* || ὑετία] ὑετός *P*, *pluvia B* || Καίςαρι ἀκραςία ἀέρος] add. *BS* || v. 16 ἑςπέριος] ἑῷος *S* || καὶ ὁ ἔςχατος τοῦ ποταμοῦ ἑςπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιδ] om. *P* || καὶ] ὥρᾳ ιγ ς″ καὶ *S*, *hor. 13. 30 B* || v. 18 καὶ ὁ μέςος — δύνει καὶ (v. 19)] om. *P* || καὶ ὁ μέςος] ὥρᾳ ιδ καὶ ὁ μέςος *S*, *hor. 14. media B* || v. 19 καλούμενος add. *S* || v. 20 χειμὼν cφοδρὸς] cημαίνει cφόδρα *P* ||

κ̅ζ̅. ὥρᾳ ι̅δ̅ ς″ ὁ καλούμενος ἀντάρης ἐπιτέλλει· κύων ἑῷος δύνει· ὥρᾳ ι̅ε̅ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἑῷος ἀνατέλλει, καὶ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις καὶ Ἱππάρχῳ νότος C πυκνός· Εὐδόξῳ καὶ Κόνωνι χειμέριος ὁ ἀήρ· Καλλίππῳ ὑετία.

κ̅η̅. ὥρᾳ ι̅δ̅ ς″ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἑσπέριος ἀνατέλλει, καὶ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου τῶν διδύμων ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ι̅ε̅ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ι̅ε̅ ς″ ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ι̅ε̅ ὁ καλούμενος ἀντάρης ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις ψακάζει.

κ̅θ̅. ὥρᾳ ι̅γ̅ ς″ ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ι̅ε̅ ς″ ὁ καλούμενος ἀντάρης ἐπιτέλλει.

λ̅. ὥρᾳ ι̅γ̅ ς″ ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος D ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ι̅δ̅ ς″ καὶ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ι̅ε̅ ς″ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ι̅ε̅ ς″ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἑπομένου διδύμου ἑσπέριος ἀνατέλλει.

v. 1 ὥρᾳ ι̅δ̅ ς″] om. *P* || καλούμενος add. *S* || v. 2 ὥρᾳ ι̅ε̅ ς″] add. *BS* || ante ὁ *S* add. καὶ || v. 3 καὶ] *hor. 15. 30 B* || v. 5 καὶ add. *BS* || χειμέριος — ὑετία (v. 6)] χειμάζει *P* || v. 7 ὥρᾳ ι̅δ̅ ς″] om. *P* || v. 8 καὶ] ὥρᾳ ι̅δ̅ ς″ *BS* || v. 9 ὥρᾳ ι̅ε̅ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἑῷος δύνει] om. *P* || v. 11 ὥρᾳ ι̅ε̅ ς″ ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος ἑῷος δύνει] om. *BS* || v. 12 ὥρᾳ ι̅ε̅] om. *P* || v. 13 ψεκὰς *S* || v. 15 ὥρᾳ ι̅ε̅ *P* || ἐπιτέλλει] sic *B (emergit)*, ἀνατέλλει ceteri || v. 17 ὥρᾳ ι̅γ̅ ς″] om. *P* || v. 18 ἑσπέριος — ὠρίωνος (v. 19)] om. *P* || ἑπομένῳ] ἡγουμένῳ H. || v. 19 ὥρᾳ ι̅δ̅ *B* || ante ὁ *PS* add. καὶ || v. 21 ante ὁ add. *PS* καὶ ||

ΧΟΙΑΚ

α̅. ὥρᾳ ι̅δ̅ ς″ κύων ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ι̅ε̅ ὁ λαμπρὸς τοῦ περςέως ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις νότος καὶ ὑετός· Εὐδόξῳ ἀκραςία ἀέρων· Δοςιθέῳ ἐπιςημαίνει· Δημοκρίτῳ ὁ οὐρανὸς ταραχώδης, καὶ ἡ θάλαςςα ὡς τὰ πολλά. E

β̅. ὥρᾳ ι̅γ̅ ς″ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἑςπέριος ἀνατέλλει, καὶ ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος ἑςπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ι̅δ̅ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου διδύμου ἑςπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ι̅δ̅ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ι̅δ̅ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου ςτεφάνου ἑςπέριος δύνει.

γ̅. ὥρᾳ ι̅γ̅ ς″ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος 77A
ἑῷος δύνει· ὥρᾳ ι̅ε̅ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἑςπέριος ἀνατέλλει.

δ̅. ὥρᾳ ι̅δ̅ ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑῷος ἀνατέλλει· καὶ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἑςπέριος ἀνατέλλει· καὶ ὁ μέςος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος ἑςπέριος ἀνατέλλει· καὶ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἑπομένου διδύμου ἑςπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις ζέφυρος ἢ νότος, δι᾽ ἡμέρας ὕει. Κόνωνι χειμαίνει.

v. 1 Χοιάκ] sic *B*, μὴν Χοιάκ Δεκέμβριος ceteri et sic per ceteros anni menses || v. 2 ι̅δ̅ ς″] ι̅δ̅ *P* || ἑῷος om. *P* || v. 3 ἑῷος om. *S* || v. 7 ὥρᾳ ι̅γ̅ *P* || v. 8 ante καὶ *P* add. ὥρᾳ ι̅γ̅ ς″ || καὶ — ἀνατέλλει (v. 10)] om. *BS* || v. 11 ὥρᾳ ι̅γ̅ ς″ *PS* || ante ὁ *P* add. καὶ || v. 12 ς″ om. *P* || v. 14 ὥρᾳ ι̅γ̅ ς″ — δύνει (v. 15)] om. *P* || v. 15 ἐπὶ τοῦ ἡγομένου ὤμου τῶν διδύμων ἑῷος δύνει *P* || v. 17 *hor. 13 B* || v. 18 καὶ] *hor. 14 B* || ἡγουμένῳ *BS* || v. 19 καὶ ὁ μέςος — ἀνατέλλει (v. 21)] om. *B* || v. 22 ὕει om. *P* ||

ε̅. ὥρᾳ ι̅γ̅ ς″ ὁ καλούμενος αἲξ ἑῷος δύνει, καὶ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου διδύμου ἑσπέριος B ἀνατέλλει. ὥρᾳ ι̅δ̅ κύων ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ι̅ε̅ ς″ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἑσπέριος ἀνατέλλει. Καίσαρι καὶ Εὐκτήμονι καὶ Εὐδόξῳ καὶ Καλλίππῳ χειμών.

ς̅. ὥρᾳ ι̅δ̅ ς″ ὁ ἐν τῷ ἐμπροσθίῳ βατραχίῳ τοῦ κενταύρου ἐπιτέλλει, ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἑσπέριος ἀνατέλλει. Μητροδώρῳ χειμέριος περίστασις· Εὐκτήμονι, Φιλίππῳ καὶ Καλλίππῳ ἀνέμων ἀταξία.

ζ̅. ὥρᾳ ι̅δ̅ ς″ ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίω- C νος ἑσπέριος ἀνατέλλει, ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἑπομένου διδύμου ἑσπέριος ἀνατέλλει, καὶ ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ι̅ε̅ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἑῷος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις ψακάζει· Καίσαρι καὶ Κόνωνι χειμών.

η̅. ὥρᾳ ι̅ε̅ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ι̅ε̅ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις ψακάζει· Καίσαρι καὶ Εὐκτήμονι καὶ Εὐδόξῳ χειμών.

v. 1 ὥρᾳ ι̅γ̅ ς″] om. *P* || καὶ] *hor. 13. 30 B* || v. 3 ὥρᾳ ι̅δ̅] om. *P* || ὥρᾳ ι̅ε̅ ς″ — ὠρίωνος (v. 4)] ὁ ἐν τῇ κεφαλῇ τοῦ ἡγουμένου διδύμου *P* || v. 5 καὶ utrumque add. *S* || Εὐδόξῳ καὶ] add. *BS* || v. 7 ὥρᾳ ι̅δ̅ ς″] om. *B* || v. 8 ante ὁ *B* add. *hor. 14. 30* || v. 9 ἑσπέριος om. *P* || χειμέριος corr. Hercher pro χειμερία coll. p. 215, 4; 219, 21 || v. 10 Φιλίππῳ καὶ] add. *BS* (*S* tamen Φίλωνι καὶ) || v. 12 ὥρᾳ ι̅δ̅ ς″] om. *B* || v. 13 ἡγουμένου *P* || v. 14 καὶ] *hor. 14. 30 B* || v. 15 ἑσπέριος] corr. I. pro ἑῷος, om. *P* || ὥρᾳ — ἀνατέλλει (v. 16)] om. *P* || v. 17 ψεκάζει *S*, *lenis imber B* || Καίσαρι καὶ Κόνωνι] καὶ *P* || χειμάζει *P* || v. 18 ὥρᾳ ι̅δ̅ ς″ *P* || v. 19 ὥρᾳ — δύνει (v. 20)] om. *P* || v. 20 ἑῷος add. *B* || ψεκάζει *S* et sic semper || Καίσαρι καὶ Εὐκτήμονι καὶ] add. *BS* || v. 21 χειμαίνει *P* ||

θ. ὥρᾳ ιγ ς″ κύων ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιδ ὁ καλούμενος αἲξ ἑῷος δύνει, καὶ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἑπομένου διδύμου ἑσπέριος ἀνατέλλει, καὶ ὁ ἔσχατος τοῦ ποταμοῦ ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις καὶ Δοσιθέῳ καὶ Δημοκρίτῳ χειμών. D

ι. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἑσπέριος δύνει· ὥρᾳ ιε ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις λὶψ ἢ νότος· Εὐδόξῳ καὶ Δοσιθέῳ χειμέριος ἀήρ.

ια. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἑπομένου διδύμου ἑσπέριος ἀνατέλλει. Ἱππάρχῳ βορέας πολύς, Εὐδόξῳ ὑετός.

ιβ. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρί- E
ωνος ἑσπέριος ἀνατέλλει. Καίσαρι νοτία· Εὐκτήμονι καὶ Εὐδόξῳ καὶ Καλλίππῳ χειμέριος ἀὴρ καὶ ὑετία.

ιγ. ὥρᾳ ιδ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος ἑσπέριος ἀνατέλλει. Καίσαρι νοτία· Εὐκτήμονι καὶ Εὐδόξῳ καὶ Καλλίππῳ χειμέριος ἀὴρ καὶ ὑετία.

ιδ. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ καλούμενος αἲξ ἑῷος δύνει. Μητροδώρῳ καὶ Εὐκτήμονι καὶ Καλλίππῳ χειμέριος

v. 1 ὥρᾳ ιδ] om. *P* || v. 2 καὶ — ἀνατέλλει (v. 3)] om. *P* || v. 3 καὶ] *hor. 14 B* || v. 5 χειμών] σημαίνει *P* || v. 6 ὥρᾳ ιε ς″] om. *B* || βορείου] νοτίου *S* (ut videtur) || v. 7 ὥρᾳ ιε] sic *B*, ceteri καὶ || v. 9 καὶ Δοσιθέῳ] add. *BS* || v. 10 ὥρᾳ ιε *P* || v. 12 ὑετός] *ingens imber B* || v. 13 ὥρᾳ ιδ *P* || v. 14 Καίσαρ — ὑετία (v. 15)] add. *BS* || v. 15 χειμέριος scripsi, χειμῶνος *S*, *hiemalis B* || καὶ ὑετία] *cum imbre B* || v. 16 ὥρᾳ ιδ — δύνει (v. 17)] om. *BS* || v. 17 ὥρᾳ ιγ ς″] om. *P* || μέσος] μέσος (al. μέγας) *S* || v. 18 νοτία — Καλλίππῳ (v. 19)] add. *BS* || v. 19 ὑετός *P* || v. 20 ὥρᾳ ιδ *P* || v. 21 καὶ Εὐκτήμονι καὶ Καλλίππῳ] add. *BS* || χειμέριος] χειμῶνος *S*, *tempestas B* ||

περίστασις· Δημοκρίτῳ βρονταί, ἀστραπαί, ὕδωρ, ἄνεμοι.

ιε. Αἰγυπτίοις ἀργέστης ψυχρὸς ἢ νότος καὶ ὄμβρος· Καλλίππῳ νότος καὶ ἐπισημαίνει· Εὐδόξῳ χειμέριος ἀήρ.

78A ις. ὥρᾳ ιδ S″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἑῷος ἀνατέλλει, ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις χειμάζει.

ιζ. Ἱππάρχῳ νότος καὶ πολὺς ὄμβρος.

ιη. ὥρᾳ ιδ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις ὑετία μετὰ πνευμάτων, Εὐδόξῳ χειμάζει.

ιθ. ὥρᾳ ιε ὁ καλούμενος αἲξ ἑῷος δύνει, ὁ λαμ-
B πρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἑσπέριος δύνει. Αἰγυπτίοις βορέας ψυχρὸς ἢ νότος, ὑετία.

κ. ὥρᾳ ιε S″ προκύων ἑῷος δύνει. Καίσαρι χειμάζει.

κα. ὥρᾳ ιε S″ ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος ἑσπέριος ἀνατέλλει.

κβ. ὥρᾳ ιε προκύων ἑῷος δύνει. Ἱππάρχῳ νότος.

κγ. ὥρᾳ ιδ S″ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου ἑῷος δύνει, καὶ ὁ ἐν τῷ ἐμπροσθίῳ δεξιῷ βατραχίῳ

v. 2 ἄνεμος *P* || v. 3 ἐργαστῆς *P* || v. 4 ἐπισημαίνει] *significatio B* || Εὐδόξῳ add. *BS* || χειμέριος] χειμῶνος *S* || v. 6 ἀνατέλλει] *occidit B* || v. 7 ante ὁ add. *hor. 14. 30 B* || v. 9 καὶ πολὺς ὄμβρος] πολὺς ἢ βορέας *BS* || v. 11 Εὐδόξῳ add. *BS* || v. 12 χειμών *P* || v. 13 ὥρᾳ ιε S″ *BS* || ὁ καλούμενος αἲξ ἑῷος δύνει] om. *B* || v. 14 βορείου] νοτίου *S* || στεφάνου] *Chele B* || v. 16 ὥρᾳ ιε *P* || v. 18 ὥρᾳ ιε *P* || v. 21 ante νότος *B* add. *flat* || v. 22 ὥρᾳ ιδ *P* || v. 23 καὶ] *hor. 14. 30 B* ||

τοῦ κενταύρου ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑῷος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις καὶ Εὐδόξῳ καὶ Δοσιθέῳ λὶψ ἢ νότος.

κδ. ὥρᾳ ιδ προκύων ἑῷος δύνει, καὶ ὁ ἔσχατος τοῦ ποταμοῦ ἑσπέριος ἀνατέλλει. Εὐδόξῳ χειμερινὸς ἀήρ.

κε. ὥρᾳ ιγ S″ προκύων ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιδ ὁ προκύων ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑῷος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις ἐπισημαίνει.

κϛ. χειμερινὴ τροπή. ὥρᾳ ιγ S″ προκύων ἑῷος D
δύνει. ὥρᾳ ιδ κύων ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε S″ αἲξ ἑῷος δύνει.

κζ. ὥρᾳ ιγ S″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ κρύπτεται. ὥρᾳ ιδ προκύων ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιδ S″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑῷος ἀνατέλλει.

κη. ὥρᾳ ιε ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιε S″ ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος κρύπτεται. Αἰγυπτίοις καὶ Καίσαρι χειμών· Ἱππάρχῳ καὶ Μέτωνι ἐπισημαίνει, ὄμβρος.

κθ. ὥρᾳ ιδ S″ προκύων ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰ-

v. 1 ὥρᾳ ιε] add. *BS* || v. 2 καὶ Εὐδόξῳ καὶ] add. *BS* || v. 4 ὥρᾳ ιδ] om. *B* || v. 5 χειμερινὸς ἀήρ] χειμαίνει *P* || v. 7 ὥρᾳ ιγ *P* || v. 8 ὥρᾳ ιδ] καὶ *P*, ὥρᾳ ιδ καὶ *S* || προκύων] προιστῶν *S* || ὥρᾳ ιε] om. *P* || v. 10 χειμερινὴ τροπή] om. *B* || ὥρᾳ ιγ S″] sic corr. I., ὥρᾳ ιγ *P*, ὥρᾳ ιδ *BS* || ἑῷος δύνει — κύων (v. 11)] om. *B* || v. 11 ὥρᾳ ιδ] om. *P* || ὥρᾳ ιε S″] om. *P* || v. 13 ὥρᾳ ιγ S″] sic scripsi pro ὥρᾳ ιγ, om. *B* || v. 14 ὥρᾳ ιδ] om. *P* || ὥρᾳ ιδ S″ — ἀνατέλλει (v. 15)] add. *BS* || v. 16 ὥρᾳ ιε] om. *P* || ἑπομένῳ] *dextro B* || v. 17 ὥρᾳ ιε S″] om. *P* || v. 18 καὶ Καίσαρι] add. *BS* || χειμαίνει *P* || Ἱππάρχῳ καὶ] add. *BS* || v. 19 ἐπισημασία *S* || ὄμβρος add. *P* || v. 20 ὥρᾳ ιδ S″] om. *P* ||

γυπτίοις καὶ Κόνωνι καὶ Μέτωνι καὶ Καλλίππῳ χειμών.
E Καίσαρι καὶ Μητροδώρῳ ἐπισημαίνει· ἀκρασία ἀέρος.

λ̅. ὥρᾳ ι̅δ̅ ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑῷος ἀνατέλλει, ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑσπέριος δύνει. Αἰγυπτίοις λὶψ καὶ ἀκρασία ἀέρος· Εὐδόξῳ καὶ Μητροδώρῳ χειμέριος ἀήρ· Ἱππάρχῳ χειμὼν ἑσπέριος.

ΤΥΒΙ

α̅. ὥρᾳ ι̅δ̅ κύων ἑσπέριος ἀνατέλλει, προκύων ἑσπέριος ἀνατέλλει. Εὐδόξῳ ἐπισημαίνει· Δημοκρίτῳ μέσος χειμών.

79 A β̅. ὥρᾳ ι̅γ̅ ϛ″ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου διδύμου ἑῷος δύνει. Δοσιθέῳ χειμαίνει.

γ̅. ὥρᾳ ι̅γ̅ ϛ″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἐπιτέλλει, προκύων ἑσπέριος ἀνατέλλει. Εὐκτήμονι καὶ Φιλίππῳ καὶ Δημοκρίτῳ ἐπισημαίνει.

δ̅. ὥρᾳ ι̅γ̅ ϛ″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἑῷος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ι̅γ̅ ϛ″ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἑπομένου διδύμου ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ι̅δ̅ ϛ″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ

v. 1 Κόνωνι καὶ] add. *BS* || καὶ Καλλίππῳ — Μητροδώρῳ (v. 2)] add. *BS* || v. 2 ἐπισημασία *S*, *significationis B* || ἀέρος add. Hercher || v. 3 ὁ λαμπρὸς — ἀνατέλλει] om. *P* || v. 4 ante ὁ *B* add. *hor. 14* || v. 5 Εὐδόξῳ — ἑσπέριος] add. *BS* || χειμέριος scripsi, χειμῶνος *S*, *hiemalis B* || v. 7 μὴν Τυβί, Ἰανουάριος H., μὴν Ἰανουάριος ἢ Τυβί *P* || v. 8 κύων ἑσπέριος ἀνατέλλει] om. *B* || v. 9 Εὐδόξῳ — χειμών (v. 10)] Δημοκρίτῳ χειμὼν ἐπισημαίνει *P* || v. 11 ὥρᾳ ι̅γ̅ ϛ″] om. *P* || v. 12 Δοσιθέῳ χειμαίνει] om. *B* || v. 13 ὥρᾳ ι̅γ̅ ϛ″] om. *BP* || v. 14 προκύων — ἀνατέλλει] om. *B* || Εὐκτήμονι καὶ] add. *BS* || Φιλίππῳ] sic *B*, Φίλωνι *S*, Φιλήμονι *P* || v. 15 καὶ Δημοκρίτῳ] add. *BS* || v. 16 ὥρᾳ ι̅γ̅ *P* || v. 17 ante ὁ *B* add. *hor. 13. 30*, ceteri om. || ἑπομένου] *praecedentis B* || v. 18 ὥρᾳ ι̅δ̅ ϛ″] om. *P* ||

ἑσπέριος δύνει. ὥρᾳ ιε̄ ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος κρύπτεται. Αἰγυπτίοις χειμάζει κατὰ θάλασσαν· Εὐκτήμονι ἐπισημαίνει.

ε̄. ὥρᾳ ιδ̄ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου διδύμου ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιε̄ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου ἑῷος δύνει. B

ϛ̄. ὥρᾳ ιγ̄ S″ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιδ̄ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἑπομένου διδύμου ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιδ̄ S″ κύων ἑσπέριος ἀνατέλλει.

ζ̄. ὥρᾳ ιε̄ ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑσπέριος δύνει. ἐπισημαίνει ὡς Δοσιθέῳ *.

η̄. ὥρᾳ ιδ̄ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου διδύμου ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιδ̄ S″ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἑπομένου διδύμου ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιδ̄ S″ ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος κρύπτεται. Αἰγυπτίοις ποικίλη κατάστασις. C

θ̄. ὥρᾳ ιγ̄ S″ ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑσπέριος δύνει, ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑσπέριος δύνει. Αἰγυπτίοις ἐπισημαίνει. Δημοκρίτῳ νότος ὡς τὰ πολλά.

ῑ. ὥρᾳ ιε̄ κύων ἑσπέριος ἀνατέλλει.

ια̅. ὥρᾳ ιε̄ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἑπομένου δι-

v. 1 ὥρᾳ ιε̄] om. *P* || v. 3 ἐπιχειμάζει *P* || v. 4 ὥρᾳ ιδ̄ S″ H. || v. 5 ὥρᾳ ιε̄ — δύνει (v. 6)] om. *P* || v. 7 ὥρᾳ ιγ̄ S″] corr. I., ὥρᾳ ιγ̄ *P*, ὥρᾳ ιε̄ S″ *BS* || v. 8 ὥρᾳ ιδ̄ — δύνει (v. 9)] om. *P* || v. 9 ὥρᾳ ιδ̄ S″] om. *P* || ἀνατέλλει] δύνει *P* || v. 11 ὥρᾳ ιε̄ S″ H. || v. 12 ἐπισημαίνει ὡς Δοσιθέῳ] *Dositheo significat B* || v. 13 ὥρᾳ — δύνει (v. 14)] om. *P* || v. 14 ὥρᾳ ιδ̄ S″] om. *P* || v. 15 ante ὁ *PS* add. καὶ || v. 16 ποικίλη] πυκνὴ *P* || v. 18 ὥρᾳ ιδ̄ *P* || v. 19 ὁ λαμπρὸς — δύνει] om. *B* || v. 21 ὥρᾳ ιε̄] om. *P* || v. 22 ἑπομένου] ἡγουμένου *P* ||

δύμου ἑῷοϲ δύνει. Εὐκτήμονι καὶ Φιλίππῳ μέϲοϲ χειμών.

ιβ. ὥρᾳ ιδ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιε ὁ ἐπὶ τῆϲ κεφαλῆϲ τοῦ ἡγουμένου διδύμου ἑῷοϲ δύνει. Ἱππάρχῳ καὶ Εὐδόξῳ χειμαίνει.

D ιγ. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸϲ τοῦ νοτίου ἰχθύοϲ κρύπτεται. ὥρᾳ ιε ὁ ἔϲχατοϲ τοῦ ποταμοῦ ἑϲπέριοϲ ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοιϲ νότοϲ ἢ Ζέφυροϲ, χειμαίνει καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλαϲϲαν. Μητροδώρῳ καὶ Εὐκτήμονι καὶ Φιλίππῳ καὶ Καλλίππῳ νότοϲ.

ιδ. ὥρᾳ ιε ὁ ἐπὶ τῆϲ κεφαλῆϲ τοῦ ἑπομένου διδύμου ἑῷοϲ δύνει. ὥρᾳ ιε S″ ὁ λαμπρὸϲ τοῦ ὕδρου ἑῷοϲ δύνει, κύων ἑϲπέριοϲ ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοιϲ καὶ Εὐδόξῳ νότοϲ ϲφοδρὸϲ καὶ ὑετόϲ.

ιε. ὥρᾳ ιε **. Αἰγυπτίοιϲ καὶ Καίϲαρι νότοϲ
E πολύϲ, καὶ ἐπιϲημαίνει· κατὰ θάλαϲϲαν βροντὴ καὶ ψακάϲ.

ιϛ. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸϲ τοῦ ὕδρου ἑῷοϲ δύνει. ὥρᾳ ιε S″ ὁ ἐπὶ τῆϲ κεφαλῆϲ τοῦ ἡγουμένου διδύμου

v. 1 Εὐκτήμονι—χειμών (v. 2)] add. *BS* || *B* vertit μέϲοϲ χειμών *moderata tempestas* hic et in ceteris locis, interdum *mediocris t.* || v. 4 ὥρᾳ ιε — δύνει (v. 5)] add. *BS* || διδύμου om. *S* || v. 5 καὶ om. cod. || v. 6 ὥρᾳ ιδ S″ *BS* || v. 8 ἀνατέλλεται *P* || χειμαίνει—θάλαϲϲαν (v. 9)] χειμὼν κατὰ θάλαϲϲαν *BS* || v. 9 Μητροδώρῳ — νότοϲ] add. *BS* || v. 11 ὥρᾳ ιε] om. *B* || v. 12 ἑῷοϲ om. *P* || ὥρᾳ ιε S″] om. *P* || ὕδρου] sic *B*, ὑδροχόου ceteri || v. 13 ante κύων *B* add. *hor. 15. 30* || v. 14 καὶ Εὐδόξῳ] add. *BS* || ϲφόδρα *P* || v. 15 ὥρᾳ — Καίϲαρι] om. *P* || lacunam indicavi || v. 16 πολύϲ] *multus et validus B* || v. 18 ὕδρου] sic *B*, ceteri ὑδροχόου || v. 19 ὥρᾳ ιε S″] καὶ *P* ||

ἑῷος δύνει. Εὐδόξῳ καὶ Δοσιθέῳ νότος, ἐπισημαίνει. Ἱππάρχῳ ἀνέμων ἀκρασία.

ιζ. ὥρᾳ ιγ ϛ″ ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος κρύπτεται.

ιη. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑσπέριος δύ- 80A νει. ὥρᾳ ιδ ϛ″ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἐπιτέλλει.

ιθ. ὥρᾳ ιδ ϛ″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου ἑῷος δύνει. Ἱππάρχῳ νότος ἢ βορέας, χειμάζει.

κ. Αἰγυπτίοις χειμέριος ἀήρ.

κα. ὥρᾳ ιδ ϛ″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιε ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος ἑσπέριος ἀνατέλλει. Ἱππάρχῳ ἀπηλιώτης πνεῖ.

κβ. ὥρᾳ ιγ ϛ″ ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος ἑσπέριος ἀνατέλλει, καὶ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου ἑσπέ- B ριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιγ ϛ″ ὁ καλούμενος κάνωβος ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιδ ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιδ ϛ″ ὁ ἐν τῷ ἐμπροσθίῳ βατραχίῳ δεξιῷ τοῦ κενταύρου ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιε ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος ἑσπέριος ἀνατέλλει. Καίσαρι ἄνεμοι σφοδροί.

κγ. ὥρᾳ ιγ ϛ″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου ἑῷος δύνει.

v. 1 καὶ Δοσιθέῳ] add. *BS* ‖ ἐπισημαίνει] ἐπὶ χειμῶνι *S*, *cum tempestate* *B* ‖ v. 2 Ἱππάρχῳ add. *B* ‖ ἀταξία *P* ‖ v. 3 ὥρᾳ ιγ *P* ‖ v. 6 ὥρᾳ ιδ ϛ″] om. *P* ‖ ὁ ἐν τῷ γόνατι *P* ‖ ἐπιτέλλει] ἑσπέριος δύνει *P* ‖ v. 8 ὥρᾳ ιδ ϛ″] om. *P* ‖ ὕδρου] sic *B*, ceteri ὑδροχόου ‖ v. 11 ὥρᾳ ιδ ϛ″] om. *P* ‖ ὕδρου] sic *B*, ceteri ὑδροχόου ‖ v. 14 ὥρᾳ ιγ ϛ″] om. *P* ‖ v. 15 καὶ ὁ — δύνει (v. 19)] om. *P* ‖ ὕδρου] sic *B*, ὑδροχόου *S* ‖ v. 16 ante ὁ *S* add. καὶ ‖ v. 18 ante ὁ ἐν *S* add. καὶ ‖ v. 21 ἄνεμος σφόδρα *P* ‖ v. 22 ὥρᾳ ιγ *P* ‖ ὕδρου] sic *B*, ceteri ὑδροχόου ‖ ἑῷος — χειμὼν (p. 226 v. 1)] add. *BS* ‖

Εὐκτήμονι καὶ Φιλίππῳ χειμών. Μητροδώρῳ ἀκαταστασία ἀέρος.

κδ̄. ὥρᾳ ιδ̄ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις ὕει ἢ πνίγη γίνεται. Καίσαρι καὶ Εὐκτήμονι χειμών.

κε̄. ὥρᾳ ιδ̄ ς″ ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑσπέριος δύνει καὶ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιδ̄ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις καὶ Καλλίππῳ χειμών, ὑετός. Ἱππάρχῳ βορρᾶς πνεῖ. Εὐκτήμονι καὶ Δημοκρίτῳ ἐφύει.

κς̄. ὥρᾳ ιε̄ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου ἑσπέριος ἀνατέλλει. Εὐδόξῳ χειμὼν μέσος.

κζ̄. Αἰγυπτίοις εὖρος ἢ νότος ἐπισημαίνει.

c κη̄. ὥρᾳ ιε̄ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις ὑετία· Ἱππάρχῳ ἐπισημασία.

κθ̄. Καλλίππῳ καὶ Εὐκτήμονι ἐφύει. Δημοκρίτῳ μέγας χειμών.

λ̄. Ἱππάρχῳ ἀπηλιώτης πνεῖ.

v. 1 ἀκαταστασία ἀέρος] ἀκατάστατος ὄμβρος *P* || v. 3 ὕδρου] sic *B*, ceteri ὑδροχόου || v. 4 ὕει — χειμών (v. 5)] ἐπισημαίνει *BS* || v. 6 ὥρᾳ ιδ̄ *P* || v. 7 καὶ — ἐπιτέλλει (v. 8)] om. *P* || καὶ] ὥρᾳ ιδ̄ ς″ καὶ *S*, *hor. 14. 30 B* || ὕδρου] sic *B*, ὑδροχόου *S* || v. 8 ἐπιτέλλει] sic *B*, om. *S* || v. 9 καὶ Καλλίππῳ — ἐφύει (v. 10)] ἐπισημαίνει *P* || v. 11 ὥρᾳ ιε̄] om. *P* || ὕδρου] sic *B*, ceteri ὑδροχόου || v. 12 Εὐδόξῳ] Αἰγυπτίοις *P* || v. 13 εὖρος ἢ νότος] om. *BS* || σημαίνει *P* || v. 14 ὥρᾳ ιε̄] om. *P* || ὕδρου] sic *B*, ceteri ὑδροχόου || v. 15 Ἱππάρχῳ ἐπισημασία] add. *BS* || v. 16 Καλλίππῳ — ἐφύει] add. *BS* || v. 17 μέγας] add. *BS*, *mediocris B*, μέσος (al. μέγας) *S*, cf. Boeckh l. s. p. 88 || v. 18 πνεῖ add. *BS* ||

ΜΕΧΙΡ

α̅. *ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἐπιτέλλει. Εὐδόξῳ ὑετία. Μητροδώρῳ ὑετία, Δοϲιθέῳ χειμαίνει.

β̅. Αἰγυπτίοιϲ χειμὼν μέγαϲ.

γ̅. Αἰγυπτίοιϲ λὶψ ἢ νότοϲ· ἐπιϲημαίνει.

δ̅. ὥρᾳ ι̅γ̅ ϛ″ ὁ λαμπρὸϲ τοῦ ὄρνιθοϲ ἑϲπέριοϲ D
δύνει. ὥρᾳ ι̅ε̅ ὁ λαμπρὸϲ τῆϲ λύραϲ ἑϲπέριοϲ δύνει.

ε̅. Ἱππάρχῳ νότοϲ ἢ ἀργέϲτηϲ.

ϛ̅. ὥρᾳ ι̅γ̅ ϛ″ ὁ ἐπὶ τῆϲ καρδίαϲ τοῦ λέοντοϲ ἑῷοϲ δύνει. ὥρᾳ ι̅δ̅ ὁ καλούμενοϲ κάνωβοϲ ἑϲπέριοϲ ἀνατέλλει. ὥρᾳ ι̅ε̅ ϛ″ ὁ ἐπὶ τῆϲ οὐρᾶϲ τοῦ λέοντοϲ ἑϲπέριοϲ ἀνατέλλει, καὶ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἐπιτέλλει. Εὐδόξῳ ὑετόϲ.

ζ̅. ὥρᾳ ι̅γ̅ ϛ″ ὁ καλούμενοϲ κάνωβοϲ ἑϲπέριοϲ ἀνατέλλει. ὥρᾳ ι̅δ̅ ὁ ἐπὶ τῆϲ καρδίαϲ τοῦ λέοντοϲ ἑῷοϲ δύνει. ὥρᾳ ι̅ε̅ ὁ ἐπὶ τῆϲ οὐρᾶϲ τοῦ λέοντοϲ ἑϲπέριοϲ ἀνατέλλει.

η̅. ὥρᾳ ι̅δ̅ ϛ″ ὁ ἐπὶ τῆϲ οὐρᾶϲ τοῦ λέοντοϲ ἑϲπέ-

v. 1 μὴν Φεβρουάριοϲ, Μεχίρ *P* || v. 2 ὁ —Εὐδόξῳ ὑετία (v. 3)] om. *BS* || v. 3 Μετροδώρῳ — χειμαίνει] add. *BS* || v. 4 μέγαϲ] μέϲοϲ *BS*, cf. Boeckh l. s. p. 89 || v. 5 Αἰγυπτίοιϲ add. *BS* || ἐπιϲημαίνει] χειμούμενοϲ *P*, χειμὼν μέγαϲ H. || v. 7 ὥρᾳ ι̅ε̅ — δύνει] solus *B* huic diei tribuit recte (cf. Ideler p. 212); ceteri ad diem sequentem referunt || v. 8 Ἱππάρχῳ — ἀργέϲτηϲ] diei antecedenti tribuit *B* || v. 10 ὥρᾳ ι̅δ̅ — ὑετόϲ (v. 13)] om. *P* || v. 11 ὥρᾳ ι̅ε̅ ϛ″ — ἀνατέλλει (v. 12)] om. *B* || ante ὁ ἐπὶ *S* add. καὶ || v. 13 Εὐδόξῳ ὑετόϲ add. *BS* || v. 14 ὥρᾳ — ἀνατέλλει (v. 15)] om. *BS* || v. 15 ὥρᾳ ι̅δ̅ — δύνει (v. 16)] om. *P* || ὁ — τοῦ] καρδία H. || v. 16 ὥρᾳ ι̅ε̅ — ἀνατέλλει] add. *BS* || ι̅ε̅ scripsi pro ι̅γ̅ || v. 18 ὥρᾳ ι̅ε̅ ϛ″ *P* || οὐρᾶϲ] καρδίαϲ *BS* ||

ριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις νότος ἢ ζέφυρος μεταξὺ χαλάζης.

E θ̄. ὥρᾳ ιε̄ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιε̄ ς″ ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος ἑῷος δύνει. Εὐδόξῳ εὐδία, ἐνίοτε δὲ καὶ ζέφυρος πνεῖ.

ῑ. ὥρᾳ ιδ̄ ς″ ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιδ̄ ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος ἑσπέριος ἀνατέλλει.

ια̅. ὥρᾳ ιδ̄ ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος ἑσπέ-
81 A ριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε̄ ς″ ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ
λέοντος ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις περίστασις χειμερινὴ ἢ ἔπομβρος καὶ ἀνέμων ἀκρασία. Δοσιθέῳ εὐδία, ἐνίοτε καὶ ζέφυρος πνεῖ.

ιβ̅. ὥρᾳ ιδ̄ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἑσπέριος δύ-

v. 1 Αἰγυπτίοις — χαλάζης (v. 2)] add. *BS* ‖ μεταξὺ χαλάζης] sic scripsi, *cum imbre B*, μεταξὺ χάλαζα *S* ‖ v. 3 ὥρᾳ — ἐπιτέλλει] om. *BS* ‖ post ἐπιτέλλει *P* add. Εὐδόξῳ ὑετία ‖ v. 4 ὥρᾳ ιε̄ ς″] add. *BS* ‖ v. 5 Εὐδόξῳ — πνεῖ] Αἰγυπτίοις ζέφυρος ἢ νότος, μεταξὺ χάλαζα *P* (vide diem antecedentem) ‖ v. 6 ὥρᾳ ιδ̄ *P* ‖ v. 7 ἑῷος δύνει] ἑσπέριος ἀνατέλλει *BS* ‖ ὥρᾳ ιδ̄ — ἀνατέλλει] *P* diei antecedenti tribuit, ubi post ἑῷος δύνει (v. 4) scribit ‖ ὥρᾳ ιβ̄ *P* ‖ v. 8 post ἀνατέλλει *P* add. Εὐδόξῳ εὐδία (ὑετία H.), ἐνίοτε καὶ ζέφυρος (vide diem antecedentem) ‖ v. 9 ὥρᾳ ιδ̄ — ἀνατέλλει] om. *B* et *S* (opinor); an recte? ‖ v. 10 ὥρᾳ ιε̄ *P* ‖ v. 12 ἢ — ἀκρασία] καὶ ἀνέμων ἀκρασία ἔπομβρος *P* ‖ v. 13 ἐνίοτε] add. *BS* ‖ καὶ om. *BS* ‖ πνεῖ add. *BS* ‖ v. 14 post δύνει omnia, quae in ceteris libris ad diem 13. referuntur, diei 12. *B* tribuit; contra omnia, quae illi diei 14. adsignant, ipse diei 13. adscribit, quam rationem semper diei antecedenti tribuendo ea quae in ceteris ad diem sequentem pertinent continuat *B* usque ad diem 16., cui nihil adscribit. hanc dispositionem veram esse videris, si Hipparchi fastos contuleris.

νει. ὥρᾳ ιε ὁ ἔσχατος τοῦ ποταμοῦ κρύπτεται, ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἑῷος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε ϛ'' ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑσπέριος δύνει. Αἰγυπτίοις ἀνεμώδης κατάστασις. Καίσαρι ὑετία. Δημοκρίτῳ Ζέφυρος ἄρχεται πνεῖν.

ιγ. ὥρᾳ ιγ ϛ'' ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις καὶ Εὐδόξῳ ἔαρος B
ἀρχή, Ζέφυρος ἄρχεται πνεῖν καὶ ἐνίοτε χειμών.

ιδ. Αἰγυπτίοις καὶ Εὐδόξῳ ὑετία. Ἱππάρχῳ, Καλλίππῳ, Μητροδώρῳ Ζέφυρος ἄρχεται πνεῖν.

ιε. Καίσαρι καὶ Μητροδώρῳ ἔαρος ἀρχή· Ζέφυρος ἄρχεται πνεῖν.

ιϛ. *deest.*

ιζ. Αἰγυπτίοις καὶ Εὐδόξῳ Ζέφυρος πνεῖ. Ἱππάρχῳ ἔαρος ἀρχή. Καλλίππῳ καὶ Μητροδώρῳ χειμαίνει.

ιη. Αἰγυπτίοις ἀπηλιώτης, Ἱππάρχῳ βορέας ἢ ἀπηλιώτης πνεῖ.

ιθ. ὥρᾳ ιδ ὁ ἐν τῷ ἐμπροσθίῳ δεξιῷ βατραχίῳ C
τοῦ κενταύρου ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιε ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἑῷος ἀνατέλλει.

κ. *deest.*

v. 1 ὥρᾳ ιε ϛ'' *BS* || ὁ λαμπρὸς — ἀνατέλλει] om. *BS* || v. 2 ὥρᾳ ιε ϛ''] om. *P* || ante ὁ *S* add. καὶ || v. 4 κατάστασις] στάσις *P* || v. 6 ὥρᾳ ιγ *P* || v. 8 Ζέφυρος — καὶ] add. *BS* || χειμών] χειμάζει *P* || v. 10 Μητροδώρῳ] Δημοκρίτῳ *P* || ἄρχεται πνεῖν] πνεῖ *P* || v. 14 καὶ om. cod. || πνεῖ — ἀρχή (v. 15)] add. *BS* || v. 15 καὶ om. cod. || χειμαίνει] *tempestas B* || v. 16 ἢ ἀπηλιώτης πνεῖ] add. *BS* || v. 18 ὥρᾳ ιδ ϛ'' H. || v. 19 ὥρᾳ ιε — ἀνατέλλει (v. 20)] solus *B* huic diei tribuit, ceteri diei sequenti, cui nihil adscribit *B*; sed recte *B* (cf. Ideler p. 212). || ὥρᾳ ιγ ϛ'' *BS*, ὥρᾳ ιε ϛ'' H. ||

κα. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἑσπέριος δύνει. Αἰγυπτίοις ἄνεμοι μεταπίπτοντες. Ἱππάρχῳ νότος πνεῖ. Εὐκτήμονι, Φιλίππῳ, Δοσιθέῳ χειμαίνει.

κβ. Αἰγυπτίοις ἀνέμων ἀκαταστασία καὶ ὄμβρος.

D κγ. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ καλούμενος κάνωβος ἑσπέριος ἀνατέλλει.

κδ. Αἰγυπτίοις ἢ ζέφυρος ἢ νότος καὶ χάλαζα, ὑετός.

κε. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ ἔσχατος ποταμοῦ κρύπτεται. ὥρᾳ ιε ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἑῷος ἀνατέλλει. Ἱππάρχῳ βορέας ψυχρὸς πνεῖ.

κς. Αἰγυπτίοις ἀνεμώδης κατάστασις.

κζ. *deest.*

E κη. Ἱππάρχῳ καὶ Εὐκτήμονι ὀρνιθίαι ἄρχονται πνεῖν ψυχροί. χελιδόνι ὥρα φαίνεσθαι.

κθ. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας κρύπτεται. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἑσπέριος δύνει. Αἰγυπτίοις καὶ Φιλίππῳ καὶ Καλλίππῳ χελιδὼν φαίνεται, καὶ ἀνεμώδης κατάστασις. Κόνωνι βορέαι ἄρχονται πνεῖν ψυχροί. Εὐδόξῳ ὑετὸς ἐπὶ
82A χελιδόνι, καὶ ἐπὶ θ′ ἡμέρας βορέαι πνέουσιν οἱ καλούμενοι ὀρνιθίαι.

v. 1 ὥρᾳ ιδ] om. *B* || v. 2 μεταπίπτοντες] *ponunt B* || v. 3 χειμαίνει] *tempestas B* || v. 4 ἀκατάστασις H. || καὶ ὄμβροι *S*, *cum largo imbre B* || v. 5 ὥρᾳ ιγ ς″ H. || v. 7 καὶ χάλαζα] χειμάζει *P* || v. 9 ὥρᾳ ιε] add. *BS* || v. 12 ἀκαταστασία *P*, ἀκατάστασις H. || v. 14 καὶ om. cod. || v. 15 χελιδόνι — φαίνεσθαι] *hirundo advenit B* || φαίνεται *P* || v. 16 *hor. 13 B* || τοῦ ante ἵππου del. Hercher || v. 17 ante ὥρᾳ ιε *P* καὶ Καλίππῳ add. || v. 19 χελιδόνες φαίνεθαι *S*, *hirundines apparent B* || Κόνωνι add. *BS* || v. 20 ἐπὶ om. *P* || v. 21 χελιδόνιοι coni. Petavius et scripsit H. || ἐπὶ θ′ ἡμέρας] add. *BS* || θ′ scripsi pro δ′ coll. Plin. II 122 || οἱ om. *S* ||

λ̄. Αἰγυπτίοις ὀρνιθίαι βορέαι μεταξὺ ἀργέστου. Ἱππάρχῳ βορέαι ψυχροί. Μητροδώρῳ χελιδὼν φαίνεται, ἐπισημαίνει. Δημοκρίτῳ ποικίλαι ἡμέραι καλούμεναι ἀλκυονίδες.

ΦΑΜΕΝΩΘ

ᾱ. ὥρᾳ ιδ̄ ς″ ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἑῷος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε̄ ἀρκτοῦρος ἑσπέριος ἀνατέλ- B
λει. Καίσαρι καὶ Δοσιθέῳ χειμών· ἐπισημαίνει.

β̄. ὥρᾳ ιε̄ ς″ ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας κρύπτεται.

γ̄. ὥρᾳ ιε̄ ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἑῷος ἀνατέλλει.

δ̄. ὥρᾳ ιδ̄ ς″ ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἑσπέριος δύνει.

ε̄. ὥρᾳ ιδ̄ ς″ ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιε̄ ἀρκτοῦρος ἑσπέριος ἀνατέλλει. Ἱππάρχῳ βορέας ἢ νότος ψυχρός.

ς̄. ὥρᾳ ιδ̄ ὁ ἔσχατος τοῦ ποταμοῦ κρύπτεται. C
Αἰγυπτίοις λὶψ ἢ νότος, ἢ χάλαζα. Ἱππάρχῳ βορέας ψυχρός.

ζ̄. ὥρᾳ ιε̄ ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἑσπέ-

v. 1 βορέαι ψυχροί] βορέας ψυχρός H., *aquilones cum argeste B*, βορέας μεταξὺ ἀργέστου *S* (ut videtur). || v. 4 ἀλκυόνια *P* || v. 5 μὴν Μάρτιος, Φαμενὼθ *P* || v. 6 ὥρᾳ ιδ̄ *PS* || v. 7 ἑῷος add. I. || ὥρᾳ ιε̄ — ἀνατέλλει] om. *B* || v. 8 χειμών· ἐπισημαίνει] sic *S*, ceteri χειμάζει || v. 9 ὥρᾳ ιε̄ ς″] om. *P* || v. 11 ἑῷος add. *BS* || v. 13 ὥρᾳ ιδ̄ *P* || v. 14 ἑσπέριος om. *B* || v. 15 ὥρᾳ ιβ̄ *P* || v. 16 ὥρᾳ ιδ̄ H. || v. 17 Ἱππάρχῳ add. *BS* || βορέας ψυχρὸς ἢ νότος H. || v. 18 ὥρᾳ ιδ] om. *P* || v. 19 ἢ χάλαζα] *cum grandine B* ||

ριος δύνει. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἑσπέριος δύνει.

η. ὥρᾳ ιδ ς″ ἀρκτοῦρος ἑσπέριος ἀνατέλλει. Εὐκτήμονι βορέας ψυχρὸς πνεῖ.

θ. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου
D ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἑσπέριος δύνει. Αἰγυπτίοις χειμάζει. Καίσαρι χελιδονίαι πνέουσιν ἐπὶ ἡμέρας δέκα.

ι. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἑσπέριος δύνει. Αἰγυπτίοις χειμάζει· Καίσαρι χελιδονίαι.

ια. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος ἐπιτέλλει, καὶ ὁ ἐν τῷ ἐμπροσθίῳ δεξιῷ βατραχίῳ τοῦ κενταύρου ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις ταραχώδεις καταστάσεις. Δημοκρίτῳ ἄνεμοι ψυχροί· ὀρνιθίαι ἐπὶ ἡμέρας θ′.

E ιβ. ὥρᾳ ιδ ὁ ἀρκτοῦρος ἑσπέριος ἀνατέλλει. Εὐδόξῳ χελιδὼν καὶ ἰκτῖνος φαίνονται καὶ ἐπισημαίνει. Μητροδώρῳ καὶ Εὐκτήμονι καὶ Φιλίππῳ βορέας ψυχρὸς πνεῖ. Ἱππάρχῳ ἔαρος ἀρχή.

ιγ. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος ἑῷος

v. 1 ὥρᾳ ιε] add. *B* || v. 3 ὥρᾳ ιδ *P* || v. 5 ὥρᾳ ιε *P* || v. 6 ὥρᾳ ιε ς″] add. *B* || v. 10 ἑσπέριος δύνει] ἐπιτέλλει *P* || Αἰγυπτίοις — χελιδονίαι] add. *BS* || χελιδονίαι scripsi, χελιδονίαν *S*, *chelidonii flatus B* || v. 12 ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἐπιτέλλει] add. *BS* || v. 13 ὁ λαμπρὸς — ἐπιτέλλει καὶ (v. 14)] om. *B* || v. 16 ὄρνιθος H. || v. 17 θ′] πέντε *P* || v. 19 ἴκτινοι *S* || φαίνεται *P* || ἐπισημαίνει] *pluit B* || v. 20 καὶ Εὐκτήμονι] add. *BS* || v. 22 ὥρᾳ ιγ ς″] sic corr. I. pro ὥρᾳ ιγ, om. *B* || ἑῷος δύνει] om. *P* ||

δύνει. Αἰγυπτίοις ψακάζει. Μητροδώρῳ καὶ Εὐκτήμονι βορέας πνεῖ. Δοσιθέῳ ἰκτῖνος ἄρχεται φαίνεσθαι. Ἱππάρχῳ νότος πολύς.

ιδ. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου 83 A ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις καὶ Καλλίππῳ βορέας ψυχρὸς πνεῖ.

ιε. ὥρᾳ ιγ ς″ ἀρκτοῦρος ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις καὶ Καλλίππῳ βορέας ψυχρὸς πνεῖ.

ις. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ ἔσχατος τοῦ ποταμοῦ κρύπτεται. Καλλίππῳ βορέας σύμμετρος πνεῖ.

ιζ. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ στάχυς ἑσπέριος ἀνατέλλει· ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ στάχυς ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις ἀνεμώδης κατάστασις. Εὐκτήμονι καὶ Φιλίππῳ ὀρνιθίαι ἄρχονται πνεῖν, καὶ ἰκτίνῳ ὥρα φαίνεσθαι. B

ιη. ὥρᾳ ιδ ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις ζέφυρος ἢ νότος πνεῖ· Εὐκτήμονι βορέας ψυχρὸς πνεῖ· Δοσιθέῳ ὀρνιθίαι ἄρχονται πνεῖν· Ἱππάρχῳ βορέας ἢ ἀργέστης.

ιθ. Αἰγυπτίοις καὶ Εὐκτήμονι βορέας ψυχρός.

κ. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος ἐπιτέλ-

v. 1 καὶ om. cod. || v. 4 ὥρᾳ ιε] sic *B*, ceteri ὥρᾳ ιε ς″ || βορείου] νοτίου *S* || v. 5 καὶ om. cod. || v. 6 ψυχρὸς add. *BS* || v. 7 ὥρᾳ ιγ ς″] om. *P* || ἑσπέριος] ἑῷος *BS* || ἀνατέλλει] sic *B (exoritur)*, ceteri ἐπιτέλλει || v. 8 Αἰγυπτίοις — πνεῖ] om. *BS* || καὶ om. cod. || v. 9 ante ὁ ἔσχατος *P* perperam add. ἀρκτοῦρος ἑσπέριος ἐπιτέλλει, καὶ || v. 10 σύμμετρος add. *BS* || v. 12 ὥρᾳ ιδ ς″ — ἀνατέλλει] add. solus *B* || ὥρᾳ ιδ ς″] sic vel ὥρᾳ ιε ς″ I. p. 211 coni. pro *hor. 13. 30* || v. 13 ἀνεμώδης κατάστασις] *venti dominantur B* || v. 14 ἰκτίνῳ] sic vel ἰκτῖνον coni. Boeckh l. s. p. 411 pro ἰκτίνων || v. 15 ὥρᾳ ιδ] sic *B* H., ceteri ὥρᾳ ιδ ς″. || v. 16 ἢ νότος] om. *BS* || v. 17 ψυχρὸς om. *BS* || πνεῖ — πνεῖν (v. 18)] add. *BS* || v. 20 ὥρᾳ ιδ ς″ *S* || νοτίου] βορείου *P* ||

λει. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἑσπέριος ἀνατέλλει.

κα. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἑῷος
C ἀνατέλλει. Καλλίππῳ βορέας πνεῖ καὶ ἰκτῖνος φαίνεται.

κβ. Αἰγυπτίοις καὶ Δημοκρίτῳ ἐπισημαίνει, ἄνεμος ψυχρός.

κγ. Αἰγυπτίοις πνεῦμα ψυχρὸν ἐπὶ ἡμέρας δέκα. Ἱππάρχῳ βορρᾶς πνεῖ.

κδ. Καίσαρι ἰκτῖνος φαίνεται, βορέας πνεῖ.

κε. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος ἑῷος δύνει. Εὐδόξῳ ἰκτῖνος φαίνεται καὶ βορέας πνεῖ.

κϛ. ἐαρινὴ ἰσημερία. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τοῦ βο-
D ρείου στεφάνου ἑσπέριος ἀνατέλλει.

κζ. Καίσαρι βορέας πνεῖ. Ἱππάρχῳ ὑετία.

κη. Αἰγυπτίοις βροντή, ἐπισημασία· Φιλίππῳ καὶ Καλλίππῳ καὶ Εὐκτήμονι ὑετὸς ἢ ψακάς· Ἱππάρχῳ ἐπισημασία.

κθ. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ καλούμενος αἲξ ἑῷος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις καὶ Κόνωνι καὶ Μέτωνι ἐπισημαίνει. Εὐδόξῳ βορέας.

v. 1 ὥρᾳ ιδ ς″ — ἀνατέλλει (v. 2)] diei sequenti tribuunt *BS* || ὥρᾳ ιδ ς″] om. *B* || v. 3 ὥρᾳ ιδ *P* || ἑῷος add. I. || v. 4 Καλλίππῳ] Φιλίππῳ *P* || v. 6 Δημοκλεῖ *S* || ἐπισημαίνει] χειμὼν *BS* || v. 8 ἐπὶ ἡμέρας δέκα] *vernum aequinoctium B* || v. 9 Ἱππάρχῳ βορρᾶς πνεῖ] add. *BS* || v. 11 ὥρᾳ ιδ *P* || v. 14 ὥρᾳ ιδ] καὶ *P* || βορείου] νοτίου *S* || v. 17 ἐπισημασία — Εὐκτήμονι (v. 18)] ἐπισημαίνει καὶ *P* || v. 18 ἢ — ἐπισημασία (v. 19)] add. *BS* || v. 20 ὥρᾳ ιε ς″] om. *B* || v. 21 ἐπισημαίνει] ἰσημερία *S*, *aequinoctium B* ||

λ. ὥρα ιγ ϛ″ στάχυς ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις ἀργέστης ἄνεμος πνεῖ. Καλλίππῳ ὑετὸς νιφετός.

ΦΑΡΜΟΥΘΙ E

α. ὥρα ιδ στάχυς ἑῷος δύνει. Μέτωνι καὶ Καλλίππῳ καὶ Εὐδόξῳ ὑετός. Εὐκτήμονι καὶ Δημοκρίτῳ ἐπισημαίνει.

β. ὥρα ιγ ϛ″ ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρα ιδ ϛ″ στάχυς ἑῷος δύνει, καὶ ὁ καλούμενος κάνωβος κρύπτεται. ὥρα ιε ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος ἑῷος δύνει. Δοσιθέῳ, Μέ- 84A τωνι, Καλλίππῳ ὑετία.

γ. ὥρα ιδ ϛ″ ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἑῷος ἀνατέλλει.

δ. ὥρα ιδ ϛ″ ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος ἐπιτέλλει. ὥρα ιε ϛ″ ὁ λαμπρὸς τῆς βορείου χηλῆς ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις καὶ Κόνωνι ἐπισημαίνει. Εὐδόξῳ ὑετία γίνεται.

ε. ὥρα ιε ϛ″ στάχυς ἑῷος δύνει.

ϛ. ὥρα ιγ ϛ″ ὁ λαμπρὸς τῆς νοτίου χηλῆς ἑσπέριος ἀνατέλλει. Εὐδόξῳ ὑετός· ἐπισημαίνει.

v. 2 ἀργέστης ἄνεμος] νότος *P* || Καλλίππῳ] Ἱππάρχῳ H. || νιφετός] *nimbus B* || v. 3 μὴν Ἀπρίλιος ἢ Φαρμουθί *P* || v. 4 ὥρα ιδ] om. *B* || καὶ Καλλίππῳ καὶ Εὐδόξῳ] add. *BS* || v. 5 καὶ secundum om. cod. || Δημοκρίτῳ] Διοκλεῖ *S* || v. 7 ὥρα ιγ *P* || v. 8 ὥρα ιδ *P* || v. 9 καὶ] *hor. 14. 30 B* || v. 10 Μέτωνι om. *P* || v. 11 Καλλίππῳ om. *BS* || v. 12 ὥρα ιδ ϛ″ — ἀνατέλλει] om. *BS* || v. 14 ὥρα ιδ ϛ″ — ἐπιτέλλει] diei antecedenti tribuunt *BS* || v. 15 ὥρα ιε ϛ″ — ὑετία γίνεται (v. 17)] add. *BS* || v. 16 ἐπισημαίνει] *pluit B* || v. 17 ὑετία γίνεται] *imbres triduani B* || v. 19 ὥρα ιε ϛ″ *P* || v. 20 Εὐδόξῳ — ἐπισημαίνει] om. *BS* ||

ζ. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ λαμπρὸς νοτίου χηλῆς ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε στάχυς ἑῷος δύνει.

B η. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ λαμπρὸς τῆς βορείου χηλῆς ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις ζέψυρος καὶ χάλαζα. Κόνωνι ἐπισημαίνει. Εὐδόξῳ ὑετός.

θ. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τῆς βορείου χηλῆς ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις καὶ Κόνωνι ζέφυρος ἢ νότος καὶ χάλαζα.

ι. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τῆς βορείου χηλῆς ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑσπέριος ἀνατέλλει. Ἱππάρχῳ νότος καὶ ἀνέμων συστροφαί.

C ια. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ λαμπρὸς τῆς βορείου χηλῆς ἑσπέριος ἀνατέλλει. Ἱππάρχῳ καὶ Δοσιθέῳ ἐπισημαίνει.

ιβ. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος ἑῷος δύνει.

ιγ. ὥρᾳ ιγ * * Αἰγυπτίοις νότος ἢ λίψ. Εὐδόξῳ ὑετία.

ιδ. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἑῷος

v. 1 ὥρᾳ ιγ ς″ — ἀνατέλλει (v. 2)] om. *B* || v. 2 ὥρᾳ ιε — δύνει] om. *P* || v. 3 ὥρᾳ ιδ ς″] om. *P* || v. 4 ζέφυρος καὶ χάλαζα] add. *S*, *favonius grandinem affert* add. *B* || v. 5 Κόνωνι — ὑετός] om. *BS* || v. 6 ὥρᾳ ιδ] sic *B*, ceteri ὥρᾳ ιδ ς″ || v. 7 καὶ om. cod. || Κόνωνι om. *BS* || ἢ νότος] om. *BS* || v. 8 post χάλαζα *S* repetit, quae diei sequenti adscribuntur ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας — συστροφαί || v. 9 ὥρᾳ ιδ ς″ *P*, ὥρᾳ ιγ *S* (pro quo ὥρᾳ ιγ ς″ coni. I.) sed fortasse duae apparitiones huius sideris una ὥρᾳ ιδ, altera ὥρᾳ ιδ ς″ statuendae sunt cf. Ideler p. 207 || βορείου] νοτίου *S* || v. 10 ὥρᾳ ιε ς″ H. || v. 13 ὥρᾳ ιδ *P* || v. 16 ὥρᾳ ιγ ς″ *P* || v. 18 ὥρᾳ ιγ] add. *BS* || lacunam indicavi ||

ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοιϲ ἀκραϲία πνευμάτων. Ἱππάρχῳ ὑετία.

ιε. Αἰγυπτίοιϲ ἀέροϲ ἀκαταϲταϲία καὶ ὑετόϲ· Εὐκτήμονι καὶ Φιλίππῳ ἀκραϲία πνευμάτων. Ἱππάρχῳ ὑετία.

ιϛ. Εὐδόξῳ ζέφυροϲ καὶ ἀκραϲία ἀέροϲ, μεταξὺ ψεκάζει.

ιζ. ὥρᾳ ιδ ϛ″ ὁ κοινὸϲ ποταμοῦ καὶ ποδὸϲ D ὠρίωνοϲ κρύπτεται.

ιη. ὥρᾳ ιε ὁ καλούμενοϲ αἲξ ἑῷοϲ ἀνατέλλει, καὶ ὁ λαμπρὸϲ τοῦ νοτίου ἰχθύοϲ ἐπιτέλλει. Δοϲιθέῳ καὶ Καίϲαρι ὑετία.

ιθ. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸϲ τῆϲ λύραϲ ἑϲπέριοϲ ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοιϲ λευκόνοτοϲ, ψακάϲ.

κ. ὥρᾳ ιδ ὁ καλούμενοϲ κάνωβοϲ κρύπτεται. Αἰγυπτίοιϲ ἀνέμων ἀκραϲία. Εὐδόξῳ καὶ Εὐκτήμονι ὑετία, χάλαζα. E

κα. ὥρᾳ ιε ὁ κοινὸϲ ποταμοῦ καὶ ποδὸϲ ὠρίωνοϲ κρύπτεται. ὥρᾳ ιε ϛ″ ὁ λαμπρὸϲ τῶν ὑάδων κρύπτεται. Μητροδώρῳ καὶ Καλλίππῳ χάλαζα. Εὐκτήμονι καὶ Φιλίππῳ ζέφυροϲ.

κβ. ὥρᾳ ιγ ϛ″ ὁ λαμπρὸϲ τοῦ περϲέωϲ ἑϲπέριοϲ

v. 1 Ἱππάρχῳ ὑετία] om. *BS* || v. 3 ὑετόϲ· — Ἱππάρχῳ (v. 4)] om. *BS* || v. 6 ζέφυροϲ καὶ] add. *BS* || ἀέροϲ om. *BS* || μεταξὺ ψεκάζει] καὶ ὑετία *P*, *cum leni imbre B* || v. 8 ὥρᾳ ιδ *P*, ὥρᾳ ιγ ϛ″ H. || v. 11 καὶ] *hor. 15. B* || v. 12 καὶ om. cod. || v. 13 ὥρᾳ ιε] sic *B*, ceteri ὥρᾳ ιε ϛ″ || v. 14 ψακάϲ] ψεκᾶϲ *S*, *molliter pluit B* || v. 15 ὥρᾳ ιδ] sic *B*, ceteri ὥρᾳ ιδ ϛ″ || v. 16 καὶ Εὐκτήμονι] add. *BS* || v. 17 ὑετία, χάλαζα scripsi pro ὑετίαι, χάλαζαι, *cum grandine imbres B* || v. 18 ὥρᾳ ιε] sic *B*, ceteri ὥρᾳ ιε ϛ″ || v. 19 ὥρᾳ ιε ϛ″] sic *B*, ceteri καὶ || v. 20 καὶ Καλλίππῳ add. *BS* || v. 21 ὥρᾳ ιγ ϛ″] add. *BS* ||

δύνει. Αἰγυπτίοις καὶ Κόνωνι χάλαζα καὶ ζέφυρος. Καίσαρι καὶ Εὐδόξῳ ὑετία.

κγ. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων κρύπτεται. Αἰγυπτίοις ἀνεμώδης ψακάς.

85 A κδ. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων κρύπτεται, καὶ ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος κρύπτεται. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος κρύπτεται.

κε. Αἰγυπτίοις λὶψ ἢ νότος καὶ ἀργέστης, ἀκρασία ἀέρος.

κς. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἑσπέριος δύνει. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων κρύπτεται. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος κρύπτεται. Ἱππάρχῳ νότος ἢ ἀπαρκτίας ψυχρός.

κζ. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων κρύπτεται. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ λαμπρὸς τῆς νοτίου χηλῆς ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιε ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος κρύπτεται. Αἰγυπτίοις καὶ Καίσαρι χειμαίνει. Εὐδόξῳ ὑετός.

κη. ὥρᾳ ιδ ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος κρύπτεται. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις λὶψ ἢ νότος, ὑετία.

v. 1 χάλαζα scripsi pro χάλαζαι, *grando B* || καὶ ante Κόνωνι om. cod. || καὶ] *vel B* || v. 2 καὶ om. cod. || v. 5 ὁ λαμπρὸς — κρύπτεται, καὶ] om. *B* || v. 7 μέσος] μετὰ *P* || v. 8 καὶ ἀργέστης] add. *BS* || v. 10 ὥρᾳ ιδ] sic *B*, ceteri ὥρᾳ ιδ ς″ || v. 11 ὥρᾳ ιδ ς″] ὥρᾳ ιδ *B* || ὥρᾳ ιε] καὶ *P* || v. 12 ὥρᾳ ιε ς″] καὶ *P* || v. 14 Ἱππάρχῳ add. *BS* || ἢ] *et B* || v. 15 κρύπτεται] ἑῷος δύνει *P* || v. 16 ὥρᾳ ιγ ς″ — δύνει] om. *P* || ante ὁ *S* add. καὶ || v. 17 μέσος] μετὰ *P* || v. 18 χειμαίνει] *tempestas B* || Εὐδόξῳ ὑετὸς] add. *BS* || v. 19 ὥρᾳ ιδ] ὥρᾳ ιγ ς″ *P* || v. 20 ὥρᾳ ιδ ς″] om. *P* || v. 21 ante ὑετία *B* add. *seu* ||

κθ. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τῆς νοτίου χηλῆς ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιε ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος κρύπτεται. Αἰγυπτίοις λὶψ ἢ νότος, ὑετία· Μητροδώρῳ C καὶ Καλλίππῳ ἐνίοτε χάλαζα· Δημοκρίτῳ ἐπισημαίνει.

λ. Αἰγυπτίοις καὶ Εὐδόξῳ ψακάς, ὑετός.

ΠΑΧΩΝ

α. ὥρᾳ ιδ ϛ″ ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἑσπέριος δύνει. ὥρᾳ ιδ ϛ″ ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος κρύπτεται· καὶ ὁ λαμπρὸς τῆς νοτίου χηλῆς ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις ἀργέστης ἢ ζέφυρος, ἐπισημαίνει· Εὐκτήμονι καὶ Φιλίππῳ ὑετία ἢ χάλαζα.

β. ὥρᾳ ιδ ϛ″ ὁ καλούμενος αἲξ ἑῷος ἀνατέλλει, D καὶ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος κρύπτεται. Αἰγυπτίοις ἀνεμώδης κατάστασις. Μητροδώρῳ καὶ Καλλίππῳ νοτία.

γ. ὥρᾳ ιγ ϛ″ ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος κρύπτεται, ὁ καλούμενος ἀντάρης ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε κύων κρύπτεται. Αἰγυπτίοις ἄνεμος, Εὐδόξῳ ὑετός.

v. 1 ὥρᾳ ιδ] sic *B*, ceteri ὥρᾳ ιδ ϛ″ || v. 4 καὶ Καλλίππῳ ἐνίοτε] add. *BS* || Δημοκρίτῳ ἐπισημαίνει] add. *BS* || ἐπισημαίνει] *pluit B* || v. 6 καὶ add. *BS* || ψακάς, ὑετός] *rorat, mox pluit B* || ὑετός] om. *P* || v. 7 μὴν Μάιος, Παχών *P* || v. 9 δύνει] corr. I. pro ἀνατέλλει || μέσος] μετὰ *P* || v. 10 καὶ] ὥρᾳ ιδ ϛ″ *BS* || ὁ λαμπρὸς — ἑῷος] *media cinguli Orionis B* || v. 11 ἐπισημαίνει] ὑετία *P*, *pluit B* || v. 12 καὶ Φιλίππῳ — ἢ] add. *BS* || v. 14 καὶ] *hor. 14. 30 B* || ἡγουμένῳ] ἑπομένῳ *P* || v. 15 Μητροδώρῳ καὶ] add. *BS* || v. 16 νοτίαι *P* || v. 17 ὥρᾳ ιγ *P* || v. 18 ante ὁ *B* add. *hor. 13: 30* || v. 19 ὥρᾳ ιε ϛ″ coni. I. p. 198 ||

δ̅. ὥρᾳ ιδ̅ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος, καὶ ὁ μέσος τῆς ζώνης κρύπτεται, ὁ ἀντάρης ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιδ̅ ς″ ** Αἰγυπτίοις νηνεμίαι E ἢ νοτία ἢ ὑετία· Καίσαρι χειμών.

ε̅. ὥρᾳ ιγ̅ ς″ ὁ καλούμενος κάνωβος κρύπτεται. ὥρᾳ ιε̅ ὁ λαμπρὸς τῆς νοτίου χηλῆς ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις ἐπισημαίνει. Εὐκτήμονι καὶ Φιλίππῳ νηνεμία ἢ νότος, ψακάζει.

ς̅. ὥρᾳ ιγ̅ ς″ ὁ ἐν τῷ ἐμπροσθίῳ δεξιῷ βατραχίῳ τοῦ κενταύρου ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε̅ ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἑσπέριος δύνει. ὥρᾳ ιε̅ ς″ ὁ 86A ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου ἑῷος ἀνατέλλει, καὶ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος κρύπτεται. Αἰγυπτίοις ψακάς.

ζ̅. ὥρᾳ ιγ̅ ς″ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος κρύπτεται, καὶ ὁ μέσος τῆς ζώνης κρύπτεται, καὶ κύων κρύπτεται.

v. 1 post ὠρίωνος *B* add. *occultatur* || v. 2 καὶ ὁ μέσος — ἀντάρης] *hor. 14. media cinguli Orionis et Antares B* || v. 3 ὥρᾳ ιε̅ *P* || lacunam indicavi, Ideler p. 208 supplet ὥρᾳ ιδ̅ ς″ τὸ αὐτό. ὥρᾳ ιε̅ τὸ αὐτό. || v. 4 ἢ νοτία] νότος *PH*. || ἢ ὑετία] add. *BS* || χειμών] χειμαίνει *P* || v. 6 ὥρᾳ ιε̅] sic *B*, ceteri ὥρᾳ ιε̅ ς″ || v. 7 ἐπισημαίνει] σημαίνει *P*, *pluit B* || Εὐκτήμονι καὶ] add. *BS* || v. 8 ἢ νότος] om. *BS* || ψακάζει] ψεκάς *S*, *cum leni imbre B* || v. 11 ὥρᾳ ιε̅ ς″] add. *BS* || v. 12 τοῦ ἡνιόχου — ὤμῳ (v. 13)] om. *B* || v. 15 *B* huic diei adscribit: *hor. 14 fulgida Lyrae vespere oritur. hor. 15 quae in sequenti humero Orionis occultatur*, quas apparationes ceteri diei sequenti tribuunt, *B* ibi omittit. sed in *S* rem similiter sese habere docent verba Fabricii p. 444: „ceterum diei huius rationes cum superiore vel in ms. vel in Petav. hoc loco sunt confusae" || ὥρᾳ ιγ̅ ς″ corr. I. pro ὥρᾳ ιγ̅ || ἡγουμένῳ] corr. I. pro ἑπομένῳ || v. 16 μέσος] μετὰ *P* ||

η. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑσπέριος ἀνατέλλει, καὶ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος κρύπτεται. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ λαμπρὸς τῆς νοτίου χηλῆς ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις ἀργέστης καὶ ψακὰς ἢ νότος καὶ βροντή.

θ. ὥρᾳ ιδ αἲξ ἑῷος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς B τοῦ νοτίου ἰχθύος ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις ψακάς. Εὐδόξῳ ὑετός.

ι. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ λαμπρὸς τῆς βορείας χηλῆς ἑῷος δύνει. Δοσιθέῳ ὑετία.

ια. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος κρύπτεται. Αἰγυπτίοις ἀνεμώδης κατάστασις.

ιβ. ὥρᾳ ιγ ς″ αἲξ ἑῷος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιδ ς″ κύων κρύπτεται. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἑσπέριος δύνει. Αἰγυπτίοις ἀνεμώδης κατάστασις. C

ιγ. Αἰγυπτίοις ζέφυρος ἢ ἀργέστης, ὑετία. Εὐδόξῳ καὶ Δοσιθέῳ ὑετία.

ιδ. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος κρύπτεται, ὁ λαμπρὸς τῆς βορείου χηλῆς ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις ὄμβρος.

v. 1 ὥρᾳ ιδ — κρύπτεται (v. 3)] om. *B* || ὥρᾳ ιδ ς″ H. || v. 3 ὥρᾳ ιε] καὶ *P* || ante ὁ *S* add. καὶ || v. 4 ὥρᾳ ιε ς″] om. *P* || v. 5 ἢ — βροντή (v. 6)] add. *BS* || καὶ om. *S* || v. 7 ὥρᾳ ιδ] ὥρᾳ ιδ ς″ *BS* || ὥρᾳ ιε] om. *P* || v. 9 Εὐδόξῳ ὑετός] add. *BS* || v. 10 βορείας] νοτίου *P* || v. 12 ὥρᾳ ιγ *P* || v. 14 ὥρᾳ ιγ ς″] corr. I. pro ὥρᾳ ιγ || ὥρᾳ ιδ ς″] om. *P* || v. 15 ὥρᾳ ιε ς″] add. *BS* || v. 16 ἑσπέριος] om. *P* || v. 17 ἢ om. *B* || Εὐδόξῳ — ὑετία (v. 18)] add. *BS* || v. 19 ὥρᾳ ιδ ς″] om. *B* || v. 20 ante ὁ λαμπρὸς *B* add. *hor. 14 30* || v. 21 ὄμβρος] *imbres copiosi cadunt B* ||

ιε. ὥρᾳ ιγ ς″ ἀρκτοῦρος ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις ὑετός· θέρους ἀρχή. Εὐκτήμονι καὶ Φιλίππῳ ἐπισημαίνει.

ιϛ. ὥρᾳ ιγ ς″ ἀρκτοῦρος ἑῷος δύνει, καὶ ὁ ἐν D τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος κρύπτεται. Δοσιθέῳ ἐπισημαίνει.

ιζ. ὥρᾳ ιγ ς″ αἲξ ἑσπέριος δύνει, καὶ ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιδ ς″ κύων κρύπτεται. ὥρᾳ ιδ ὁ ἐν τῷ δεξιῷ ἐμπροσθίῳ βατραχίῳ τοῦ κενταύρου ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις ζέφυρος ἢ ἀργέστης. Καίσαρι ὑετία, Μητροδώρῳ, Ἱππάρχῳ, Εὐδόξῳ ἐπισημαίνει· θέρους ἀρχή.

ιη. ὥρᾳ ιγ ς″ ἀντάρης ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου ἑῷος ἀνατέλλει. E Αἰγυπτίοις ζέφυρος ἢ λίψ· ἐπισημαίνει. Εὐδόξῳ καὶ Κόνωνι ὑετία.

v. 1 ὥρᾳ ιγ ς″ — δύνει] om. *B*, recte (cf. Ideler p. 212) || v. 2 καὶ Φιλίππῳ ἐπισημαίνει] ἄνεμος *P* || v. 4 ὥρᾳ ιγ ς″] sic *B*, ceteri ὥρᾳ ιγ || καὶ] *hor. 13. 30 B* || v. 6 ἐπισημαίνει] sic scripsi pro σημαίνει, *pluviae B* || v. 7 καὶ ὁ λαμπρὸς — κρύπτεται (v. 9)] om. *B*, qui perperam repetit ex die antecedenti: *hor. 13. 30 quae in sequenti humero Orionis occultatur.* || v. 9 ὥρᾳ ιδ] sic *B*, ceteri καὶ || βατραχίῳ] ποδὶ *P* || v. 12 Εὐδόξῳ ante Ἱππάρχῳ transponit *B* || Εὐδόξῳ ἐπισημαίνει] om. H. || θέρους ἀρχή] add. *BS* || v. 13 ὥρᾳ ιδ ς″— ὑετία (v. 17)] *BS* hic om., sed tribuunt diei 19 et 20, diei 19 apparationem primam, cetera diei 20. quae confusio ita continuatur, ut in *BS* diei 21 tribuantur ea, quae apud Petavium sint diei 19, et diei 22 quae diei 20, et diei 23 quae diei 21, denique diei 24 quae diei 22 sunt, quae autem apud Petavium diei 23 et 24 sint ea omnino omittantur. || v. 13 ὥρᾳ ιδ ς″] ὥρᾳ ιδ *P* || v. 14 ὥρᾳ ιε] om. *P* || v. 16 *significatio B* || Εὐδόξῳ καὶ] add. *BS* ||

ιθ. ὥρᾳ ιδ S'' ἀντάρης ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις καὶ Εὐδόξῳ καὶ Καλλίππῳ ἐπισημαίνει.

κ. ὥρᾳ ιδ ὁ καλούμενος αἲξ ἑσπέριος δύνει. ὥρᾳ ιε ὁ καλούμενος ἀντάρης ἑῷος δύνει. Καίσαρι ἐπισημαίνει, ὑετία.

κα. ὥρᾳ ιε S'' ἀντάρης ἑῷος δύνει. Καίσαρι ἐπισημαίνει.

κβ. Αἰγυπτίοις ἀπηλιώτης ἢ νότος· Εὐδόξῳ 87 A ὑετία· Ἱππάρχῳ νότος ἢ ἀπαρκτίας.

κγ. ὥρᾳ ιε ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου κρύπτεται. Αἰγυπτίοις ὄμβρος καὶ βροντή. Εὐδόξῳ θέρους ἀρχή· ὑετία.

κδ. ὥρᾳ ιδ S'' αἲξ ἑσπέριος δύνει, καὶ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου ἑῷος ἀνατέλλει. ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις καὶ Ἱππάρχῳ ψακάζει· ἐπισημαίνει.

κε. ὥρᾳ ιδ S'' ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου κρύπτεται. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τῆς βορείου χηλῆς B ἑῷος δύνει.

κϛ. ὥρᾳ ιδ ἀρκτοῦρος ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις ἀργέστης ἢ ζέφυρος. Εὐδόξῳ νότος, Καίσαρι χειμάζει.

v. 1 ὥρᾳ ιδ S''] om. *B* || v. 2 καὶ Εὐδόξῳ καὶ Καλλίππῳ] add. *BS* || ἐπισημαίνει] ἐπισημασία *S* || v. 3 ὥρᾳ ιδ] om. *P* || ὁ καλούμενος] add. *S* || δύνει] ἀνατέλλει *P* || v. 4 ὥρᾳ ιε] καὶ *P* || ὁ καλούμενος] add. *S* || v. 5 ἐπισημαίνει] *significatio B* || ὑετία om. *B* || v. 6 ὥρᾳ ιε *P* || ἐπισημαίνει] *significatio B* || v. 8 Εὐδόξῳ add. *BS* || v. 9 Ἱππάρχῳ — ἀπαρκτίας] add. *BS* || v. 11 καὶ ante Αἰγυπτίοις add. *P* || v. 14 ἑῷος add. I. || v. 15 ἑσπέριος ἀνατέλλει] coniectura add. Fabricius p. 444 || v. 17 ὥρᾳ ιγ *BS* || v. 18 ὥρᾳ ιε] add. *S, hor. 13.* add. *B* || v. 20 ὥρᾳ ιγ *P* || v. 21 Εὐδόξῳ] Δοσιθέῳ *BS* || Καίσαρι χειμάζει] add. *BS* ||

κζ. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε ς″ προκύων κρύπτεται.

κη. ὥρᾳ ιδ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου ἑσπέριος δύνει. ὥρᾳ ιε αἲξ ἑσπέριος δύνει.

C κθ. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις ἀνεμώδης κατάστασις. Εὐκτήμονι καὶ Φιλίππῳ ἐπισημασία.

λ. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἑσπέριος ἀνατέλλει. Εὐκτήμονι καὶ Φιλίππῳ καὶ Ἱππάρχῳ ἐπισημαίνει.

ΠΑΥΝΙ

α. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιε ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου ἑσπέριος δύνει. ὥρᾳ ιε προκύων κρύπτεται.
D ὥρᾳ ιε ς″ ὁ λαμπρὸς τῆς βορείου χηλῆς ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις βορέας σφοδρός. Καλλίππῳ καὶ Εὐκτήμονι ἐπισημαίνει.

β. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις ἐπισημαίνει. Μητροδώρῳ καὶ Καλλίππῳ νοτία.

γ. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων ἐπιτέλλει.

v. 2 ὥρᾳ ιε ς″] om. *P* || v. 3 ὥρᾳ ιγ ς″ *P* || v. 4 ὥρᾳ ιε — δύνει] om. *B* || v. 5 ὥρᾳ ιε ς″] sic *B*, ὥρᾳ ιε *P*, ὥρᾳ ιγ ς″ *S* || v. 6 Εὐκτήμονι — ἐπισημασία (v. 7)] add. *BS* || v. 8 ὥρᾳ ιδ] sic *B*, ceteri ὥρᾳ ιδ ς″ || v. 9 καὶ Φιλίππῳ καὶ] add. *BS* || ἐπισημαίνει] *significatio* *B* || v. 11 μὴν Ἰούνιος, Παυνί *P* || v. 12 ὥρᾳ ιγ ς″] om. *P* || ἑπομένῳ] *dextro* *B* || v. 13 ἑπομένῳ] *dextro* *B* || ὤμῳ om. *P* || v. 14 ἡνιόχου om. *P* || ὥρᾳ ιε] add. *B* || v. 15 ὥρᾳ ιε ς″] om. *P* || v. 16 σφοδρός] ψυχρός *P* || Καλλίππῳ — ἐπισημαίνει] add. *BS* || v. 19 Μητροδώρῳ καὶ] add. *BS* || v. 20 νότος *P* || v. 21 ἐπι-

ὥρᾳ ι̅δ̅ ϛ″ προκύων κρύπτεται. Αἰγυπτίοιϲ καὶ Δημοκρίτῳ ὑετία.

δ̅. Ἱππάρχῳ νότοϲ ἢ Ζέφυροϲ.

ε̅. ὥρᾳ ι̅δ̅ ϛ″ ὁ ἐν τῷ ἐμπροϲθίῳ δεξιῷ βατραχίῳ τοῦ κενταύρου ἑϲπέριοϲ ἀνατέλλει. ὥρᾳ ι̅ε̅ ϛ″ ὁ E καλούμενοϲ αἲξ ἑϲπέριοϲ δύνει. ὥρᾳ ι̅ε̅ ϛ″ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου ἑϲπέριοϲ δύνει. Καίϲαρι νότοϲ πνεῖ.

ϛ̅. ὥρᾳ ι̅δ̅ προκύων κρύπτεται, ὁ λαμπρὸϲ τοῦ ἀετοῦ ἑϲπέριοϲ ἀνατέλλει, καὶ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἑῷοϲ δύνει.

ζ̅. ὥρᾳ ι̅δ̅ ὁ λαμπρὸϲ τῶν ὑάδων ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ι̅δ̅ ϛ″ ἀρκτοῦροϲ ἑῷοϲ δύνει. Αἰγυπτίοιϲ Ζέφυροϲ· Εὐδόξῳ καὶ Δοϲιθέῳ νοτία.

η̅. ὥρᾳ ι̅ * Αἰγυπτίοιϲ Ζέφυροϲ πνεῖ ἢ ἀργέϲτηϲ. 88 A

θ̅. ὥρᾳ ι̅δ̅ ϛ″ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἑῷοϲ δύνει. ὥρᾳ ι̅ε̅ ϛ″ ὁ λαμπρὸϲ τοῦ ὕδρου κρύπτεται. Αἰγυπτίοιϲ ἀργέϲτηϲ καὶ ψακάϲ. Δημοκρίτῳ ὕδωρ ἐπιγίνεται.

τέλλει] sic *B (emergit)*, ceteri ἑϲπέριοϲ ἀνατέλλει, I. coni. ἑῷοϲ ἀνατέλλει ||

v. 1 ὥρᾳ ι̅δ̅ *P* || καὶ om. cod. || Δημοκρίτῳ] Μητροδώρῳ *P* || v. 4 ἐμπροϲθίῳ δεξιῷ] sic corr. I. cui adsentitur *B (dextro)*, ceteri ἑπομένῳ || v. 5 ὥρᾳ ι̅ε̅ ϛ″ — πνεῖ (v. 8)] *BS* hic omittunt, sed tribuunt diei sequenti. ei quae apud Petavium adscribuntur, omino in *BS* desunt || ὥρᾳ ι̅ε̅ ϛ″] ὥρᾳ ι̅ε̅ *P*, ὥρᾳ ι̅γ̅ H. || v. 6 ὥρᾳ ι̅ε̅ ϛ″] add. *B* || v. 7 Καίϲαρι — πνεῖ (v. 8)] add. *BS* || v. 12 ὥρᾳ ι̅δ̅] sic *B*, ceteri ὥρᾳ ι̅δ̅ ϛ″ || v. 13 ὥρᾳ ι̅δ̅ ϛ″] add. *B* || v. 14 Δοϲιθέῳ] add. *BS* || νοτίαι *P* || v. 15 ὥρᾳ ι̅] om. *BS* || lacunam indicavi || v. 17 ὥρᾳ ι̅ε̅ *P* || ὕδρου] sic *B*, ceteri ὑδροχόου || v. 18 καὶ] *vel B* || ὕδωρ ἐπιγίνεται] sic scripsi, ὕδωρ γίνεται *S*, ὕδωρ ἐπὶ γῆν *P*, *pluvia B* ||

ι̅. ὥρᾳ ι̅γ̅ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ι̅γ̅ ς″ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου διδύμου κρύπτεται. ὥρᾳ ι̅γ̅ ς″ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἑπομένου διδύμου κρύπτεται. Καίσαρι βρονταὶ καὶ ὑετός.

ι̅α̅. ὥρᾳ ι̅γ̅ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ι̅γ̅ ς″ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγου-B μένου διδύμου κρύπτεται. ὥρᾳ ι̅ε̅ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἑπομένου διδύμου κρύπτεται. Αἰγυπτίοις ψακάζει. Καίσαρι βροντή, ὑετός.

ι̅β̅. ὥρᾳ ι̅γ̅ ς″ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἑπομένου διδύμου κρύπτεται. ὥρᾳ ι̅δ̅ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου διδύμου κρύπτεται. ὥρᾳ ι̅δ̅ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἑῷος δύνει.

ι̅γ̅. ὥρᾳ ι̅δ̅ ς″ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου διδύμου κρύπτεται, καὶ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἑπομένου διδύμου κρύπτεται, καὶ ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ι̅ε̅ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου διδύμου κρύπτεται.

v. 1 ὥρᾳ ι̅γ̅ ς″ — ἀνατέλλει (v. 2)] om. *P* || v. 2 ὥρᾳ ι̅γ̅ ς″ — κρύπτεται (v. 4)] priorem apparitionem om. *BS*, posteriorem om. *P*, utramque om. H. || v. 4 βρονταὶ καὶ ὑετός] ὑετία *BS* || v. 6 ὥρᾳ ι̅γ̅ ς″ ὁ λαμπρὸς — ἀνατέλλει (v. 7)] add. *BS* || v. 7 ὥρᾳ ι̅γ̅ ς″ ὁ ἐπὶ — κρύπτεται (v. 8)] om. *BS* || v. 8 ὥρᾳ ι̅ε̅ — ὑετός (v. 10)] add. *BS* || v. 11 ὥρᾳ ι̅γ̅ ς″ — κρύπτεται (v. 13)] om. *P* || v. 13 ὥρᾳ ι̅δ̅] ὥρᾳ ι̅δ̅ καὶ *S*, ὥρᾳ ι̅δ̅ ς″ *P* || v. 14 post δύνει *P* add. καὶ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς (v. 15) — κρύπτεται (v. 16) et καὶ ὁ λαμπρὸς (v. 17) — ἐπιτέλλει (v. 18) quae in *BS* recte diei sequenti adscribuntur. || v. 16 ante κρύπτεται *P* add. ἑῷος || καὶ] *hor. 14. 30 B* || v. 17 καὶ] *hor. 14. 30 B* || v. 18 ἀνατέλλει *P* || ὥρᾳ ι̅ε̅ — κρύπτεται (v. 19)] hic add. *B*, in initio diei sequentis *S*, om. *P* ||

ιδ. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου διδύμου κρύπτεται. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἑπομένου διδύμου κρύπτεται.

ιε. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου κρύπτεται. Αἰγυπτίοις ζέφυρος ἢ ἀργέστης, βροντή. c

ιϛ. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἑῷος δύνει.

ιζ. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις δι᾽ ἡμέρας ψακάζει.

ιη. ὥρᾳ ιδ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε ἀρκτοῦρος ἑῷος δύνει.

ιθ. Αἰγυπτίοις ζέφυρος ἢ ἀργέστης, ψακάζει.

v. 1 apud Petavium ea quam modo tetigi perturbatio ita propagata est per totum mensem, ut semper diei priori tribuantur ea quae diei sequenti tribuere debuerit, i. e. diei 13. quae diei 14., diei 14. quae diei 15., itaque diei 29. quae diei 30., dies 30. omnino desit. Halma Petavii perturbatione et Ideleri dispositione ex arbitrio astronomi paululum liberius instituta rursus inter se permistis deplorabilem calendarii speciem proposuit. || ὥρᾳ ιε ς″ — ἡγουμένου διδύμου κρύπτεται (v. 2)] om. *BS* || v. 2 ὥρᾳ ιε ς″ — κρύπτεται (v. 3)] add. *BS* || ὥρᾳ ιε ς″] *hor. 13. 30 B* || v. 4 ὥρᾳ ιγ ς″ — ἀνατέλλει (v. 5)] om. *BS* || v. 5 ὥρᾳ ιγ ς″ — ὥρᾳ ιε (v. 6)] add. *BS* || ὥρᾳ ιγ ς″] solus *B* add. || v. 6 ὕδρου] sic *B*, ceteri ὑδροχόου || v. 7 Αἰγυπτίοις — βροντή] add. *BS* || v. 8 ὥρᾳ ιγ ς″] om. *BS* || v. 9 ἑῷος add. *BS* || v. 10 ὥρᾳ ιε — ἐπιτέλλει] *BS* in fine diei antecedentis ponunt || ὥρᾳ ιε] om. *P* || ἐπιτέλλει] ἑῷος ἀνατέλλει *P* || v. 13 ὥρᾳ ιε] add. solus *B* || v. 14 Αἰγυπτίοις — ψακάζει] om. *P*; inde altera iam orta est perturbatio; namque ad diem 18. referuntur apud eum quae diei 20. sunt in *BS*, ad diem 19. quae diei 21., ad diem 20. quae

D κ. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου κρύπτεται, καὶ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἑσπέριος ἀνατέλλει.

κα. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἐπιτέλλει, καὶ ὁ ἔσχατος τοῦ ποταμοῦ ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις ψακάς.

κβ. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων ἐπιτέλλει.

κγ. * αἲξ ἑῷος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις καῦμα· Δοσιθέῳ ἐπισημασία.

κδ. ὥρᾳ ιε ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις ζέφυρος ἢ νότος καὶ καῦμα.

E κε. ὥρᾳ ιδ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου κρύπτεται. Αἰγυπτίοις ὑετός.

κς. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις ζέφυρος, βροχή, βροντή.

diei 22., ad diem 21 quae diei 23.; sed dies 22. omnino deest; et sic in eam quam supra explicavi rationem revertitur dispositio apud *P* ||

v. 1 ὥρᾳ ιδ *P* || ὕδρου] sic *B*, διδύμου *P*, ὑδροχόου *S* || v. 2 καὶ] *hor. 14. 30 B* || τοῦ τοξότου] om. *P* || v. 3 post ὥρᾳ ιγ ς″ *B* male ex die sequenti repetit *fulgens hyadum emergit* || post ὁ *S* perperam add. λαμπρὸς ὁ || v. 4 ἐπιτέλλει] ἑσπέριος ἀνατέλλει *P* || καὶ ὁ ἔσχατος — ἐπιτέλλει] om. *BS* || v. 5 ψακάς] ψεκάζει *S*, *rorat B* || v. 7 αἲξ — ἀνατέλλει] om. *P* || ἀνατέλλει corr. I. pro ἐπιτέλλει || Αἰγυπτίοις — ἐπισημασία (v. 8)] add. *BS* || v. 10 καὶ καῦμα (v. 11)] add. *BS* || v. 12 ὥρᾳ ιδ] sic *B*, ceteri ὥρᾳ ιδ ς″ || v. 13 ὥρᾳ ιδ ς″] sic *B*, ceteri καὶ || ὕδρου] sic corr. I. *hyadum B*, ὑδροχόου *PS* || v. 15 ὥρᾳ ιγ ς″—ἐπιτέλλει (v. 16)] om. hic *BS*, sed in initio diei sequentis ponunt || v. 16 Αἰγυπτίοις — βροντή (v. 17)] add. *BS* ||

κζ. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ ἐν τῷ ἐμπροσθίῳ δεξιῷ βατραχίῳ τοῦ κενταύρου κρύπτεται.

κη. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος ἐπιτέλλει. Δημοκρίτῳ ἐπισημαίνει.

κθ. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ κατὰ γόνυ τοῦ τοξότου ἑσπέριος 89 A ἀνατέλλει. Ἱππάρχῳ ζέφυρος ἢ νότος πνεῖ.

λ. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου κρύπτεται. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιε ς″ ἀρκτοῦρος ἑῷος δύνει.

ΕΠΙΦΙ

α. θερινὴ τροπή. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιδ ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις ζέφυρος καὶ καῦμα.

β. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἑσπέριος B ἀνατέλλει.

γ. Αἰγυπτίοις καὶ Δημοκρίτῳ ζέφυρος πνεῖ.

δ. Καλλίππῳ καὶ Δοσιθέῳ ἐπισημαίνει. Δημοκρίτῳ ζέφυρος καὶ ὕδωρ ἑῷον, εἶτα βορέαι πρόδρομοι ἐπὶ ἡμέρας ζ′.

v. 2 ὥρᾳ ιδ ς″] om. *P* || ἐμπροσθίῳ δεξιῷ] ἑπομένῳ *P* || v. 3 κρύπτεται om. *P* || v. 8 ὥρᾳ ιγ ς″] om. *P* || ὕδρου] sic *B*, ceteri ὑδροχόου || v. 9 ὥρᾳ ιδ ς″] sic *B*, ceteri καὶ || v. 10 ὥρᾳ ιε ς′] om. *P* || v. 11 μὴν Ἰούλιος, Ἐπιφί *P* || v. 12 θερινὴ τροπή] om. *P* || ὥρᾳ ιγ ς″ — ἐπιτέλλει (v. 13)] om. *P* || v. 13 ὥρᾳ ιδ — ἐπιτέλλει (v. 14)] om. *BS* || v. 18 ante Αἰγυπτίοις *BS* ex die priori male repetunt ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἑσπέριος ἀνατέλλει || καὶ Δημοκρίτῳ] add. *BS* || v. 19 Καλλίππῳ καὶ] add. *BS* || ἐπισημασία *BS* || v. 20 ὕδωρ ἑῷον] *pluviae B* || πρόδρομοι om. *P* || v. 21 ἡμερῶν *S* || ζ′] *novem B* ||

ε. ὥρᾳ ιδ ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιε ὁ ἐπὶ τοῦ ἡγουμένου ὤμου τοῦ C ὠρίωνος ἐπιτέλλει. Εὐδόξῳ ἐπισημαίνει.

ϛ. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου διδύμου ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιδ ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιδ ὁ ἔσχατος ποταμοῦ ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιδ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου διδύμου ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις ἀνεμώδης κατάστασις καὶ ἀέρος ἀκρασία.

ζ. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἑῷος δύνει.

η. ὥρᾳ ιε ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου διδύμου ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἑσπέριος ἀνατέλλει.

θ. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου D διδύμου ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις καὶ Καίσαρι νότος καὶ καῦμα.

ι. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος κρύπτεται. Αἰγυπτίοις ἀργέστης καὶ ὑετία.

v. 1 ὥρᾳ ιδ] sic *B*, ceteri ὥρᾳ ιδ ς″ || v. 2 ὥρᾳ ιε] καὶ *P* || v. 3 ἐπισημαίνει] *pluit B* || v. 5 ἐπιτέλλει add. *B* || ὥρᾳ ιδ] sic *B*, ceteri καὶ || v. 6 ὥρᾳ ιδ ὁ ἔσχατος ποταμοῦ ἐπιτέλλει] om. *B* || ὥρᾳ ιδ ὁ] καὶ *P* || v. 7 ὥρᾳ ιδ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς — ἐπιτέλλει (v. 8)] solus *B* add. || v. 8 ἀνεμώδης κατάστασις] sic scripsi, *ventus B*, ἀνεμώδης ceteri || v. 10 ὥρᾳ ιδ *P* || v. 11 post δύνει *P* add. καὶ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς cetera quae in *BS* diei sequenti (8.) tribuuntur; contra diem 8. cum die 9. complectitur η. θ. scribens et huic pari ea adsignat, quae in *BS* diei 9. sunt || v. 12 ὥρᾳ ιε] καὶ *P* || v. 13 ὥρᾳ ιε ς″] sic *B*, ὥρᾳ ιγ ς″ *S*, καὶ *P* || τοῦ ante ἵππου del. Hercher cf. p. 253, 9; 254, 14; 255, 16 || v. 15 ὥρᾳ ιδ *P*, ὥρᾳ ιδ ς″ H. || v. 16 καὶ ante Καίσαρι om. cod. || v. 18 ὥρᾳ ιδ ς″] om. *B* || v. 19 ὥρᾳ ιε ς″] καὶ *P* || v. 20 Αἰγυπτίοις om. *B* ||

ῑᾱ. ὥρᾳ ῑδ̄ ς″ ὁ μέϲοϲ τῆϲ ζώνηϲ τοῦ ὠρίωνοϲ ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ῑε̄ ς″ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνοϲ ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοιϲ ζέφυροϲ ἢ ἀργέϲτηϲ καὶ βρονταί. Μητροδώρῳ ἀργέϲτηϲ, Καλλίππῳ νό- E τοϲ, Ἱππάρχῳ νότοϲ ἢ ζέφυροϲ.

ιβ̄. ὥρᾳ ῑε̄ ς″ ὁ ἐπὶ τῆϲ κεφαλῆϲ τοῦ ἑπομένου διδύμου ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ῑδ̄ ς″ ὁ κοινὸϲ ποταμοῦ καὶ ποδὸϲ ὠρίωνοϲ ἐπιτέλλει. * ζέφυροϲ, ἀργέϲτηϲ καὶ καῦμα.

ῑγ̄. ὥρᾳ ῑε̄ ὁ ἐπὶ τῆϲ καρδίαϲ τοῦ λέοντοϲ κρύπτεται. Αἰγυπτίοιϲ ἐπιϲημαίνει. Ἱππάρχῳ πρόδρομοι κυνόϲ.

ῑδ̄. ὥρᾳ ῑε̄ ὁ ἐπὶ τῆϲ κεφαλῆϲ τοῦ ἑπομένου διδύμου ἐπιτέλλει. Μέτωνι νοτία.

ῑε̄. ὥρᾳ ῑε̄ ὁ ἐπὶ τοῦ ἑπομένου ὤμου τοῦ ὠρίωνοϲ ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοιϲ ἀργέϲτηϲ καὶ ζέφυροϲ. Εὐκτήμονι καὶ Φιλίππῳ νοτία καὶ προδρόμων ἀρχή.

ῑς̄. ὥρᾳ ῑδ̄ ς″ ὁ ἐπὶ τῆϲ καρδίαϲ τοῦ λέοντοϲ 90A κρύπτεται. Αἰγυπτίοιϲ ἐπιϲημαίνει· δυϲαερία.

v. 1 ὥρᾳ ῑδ̄ ς″] om. H. || v. 2 ὥρᾳ ῑε̄ ς″] ὥρᾳ ῑε̄ *P* || v. 3 ἢ] solus *B* add. *(vel)* || v. 4 post Μητροδώρῳ *BS* add. ἀργέϲτηϲ || v. 5 Ἱππάρχῳ — ζέφυροϲ] add. *BS* || v. 6 quae diei 11. tribuuntur in *BS*, omittuntur apud Petavium, itaque ibi ad diem 11. referuntur ea quae sunt diei 12. in *BS*, ad diem 12. quae sunt diei 13. etc. usque ad finem mensis, ubi diei 29. tribuuntur quae sunt diei 30, dies 30. omnino deest || v. 7 ὥρᾳ ῑδ̄ ς″] sic *B*, ὥρᾳ ῑδ̄ *S* || v. 8 lacunam indicavi || v. 10 ὥρᾳ ῑς̄ *P* || v. 11 Ἱππάρχῳ — κυνόϲ (v. 12)] om. *BS* || πρόδρομοι scripsi pro πρόδρομοϲ || v. 13 ὥρᾳ ῑε̄] om. *B* || v. 14 νοτία scripsi pro νοτίαι || v. 15 ὥρᾳ ῑδ̄ *P*, ὥρᾳ ῑγ̄ H. || v. 16 καὶ ζέφυροϲ] add. *BS* || v. 17 καὶ προδρόμων ἀρχή] add. *BS* || v. 18 ὥρᾳ ῑε̄ *P* || v. 19 ἐπιϲημαίνει] add. *BS* || δυϲαερία] δυϲκραϲία *P* ||

ιζ. ὥρᾳ ιε ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἑσπέριος ἀνατέλλει, καὶ ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιε ς'' ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἑπομένου διδύμου ἐπιτέλλει.

ιη. ὥρᾳ ιδ ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος κρύπτεται. ὥρα ιε ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἑῷος δύνει, καὶ ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις πρόδρομοι. Μητροδώρῳ ζέφυρος ἢ ἀργέστης.

B ιθ. ὥρᾳ ιγ ς'' προκύων ἐπιτέλλει. Ἱππάρχῳ ἀνέμων ἀκρασία.

κ. Αἰγυπτίοις καῦμα. Καίσαρι ἄνεμος πολὺς πνεῖ. Ἱππάρχῳ βορέαι ἄρχονται.

κα. ὥρᾳ ιγ ς'' ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος κρύπτεται.

κβ. ὥρᾳ ιγ ς'' κύων ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιδ προκύων ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιδ ς'' ὁ ἔσχατος τοῦ ποταμοῦ ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις ἄνεμος πολὺς καὶ ὑετία ἐνίοτε. Δημοκρίτῳ ὕδωρ, καταιγίδες.

v. 1 ὥρᾳ ιδ *P* || τοῦ ante ἵππου delet Hercher cf. adn. ad p. 250, 13 || v. 2 καὶ] *hor. 15 B* || v. 3 ὥρᾳ ιε ς'' — ἐπιτέλλει (v. 4)] add. *BS* || v. 5 ὥρᾳ ιε *P* || v. 6 ὥρᾳ ιε] om. *P* || v. 7 καὶ] *hor. 15 B* || v. 8 πρόδρομοι] ὥρ. α' πνεῖ *S*, *prodromi flant B*, πρόδρομος κυνός H. || v. 9 ἢ ἀργέστης] add. *BS* || v. 10 ὥρᾳ ιδ *P* || v. 13 βορέαι ἄρχονται] *aquilo flare incipit B* || v. 15 κρύπτεται] ἐπιτέλλει H. || v. 16 ὥρᾳ ιγ ς''] *hor. 15. 30 B* (errato typographico cf. praefat. totius anemologiae fol. 25) || ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιδ] καὶ *P* || v. 17 ὥρᾳ ιδ ς''] καὶ *P* || τοῦ om. *P* || v. 18 πολὺς add. *BS* || ἐνίοτε — καταιγίδες (v. 19)] add. *BS* || Δημοκρίτῳ] *Metrodoro B* (errato typographico, cum in codice Δημοκρίτῳ legatur cf. Bonav. l. s. et p. 115) || v. 19 καταιγίδες] sic exemplum Graecum B (cf. Bonav. p. 115), κατ' αἰγίδος *S* ||

κγ. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τοῦ περcέως ἑcπέριος C ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ μέcος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις καὶ Δοςιθέῳ νότος καὶ καῦμα.

κδ. ὥρᾳ ιδ ς″ προκύων ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος ἐπιτέλλει. Ἱππάρχῳ ἐτηςίαι ἄρχονται πνεῖν.

κε. Αἰγυπτίοις ζέφυρος ἢ ἀργέςτης καὶ καῦμα.

κς. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἑςπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε προκύων ἐπιτέλλει. Αἰ- D γυπτίοις ἀργέςτης ἢ ζέφυρος.

κζ. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος ἑῷος δύνει. Μητροδώρῳ καὶ Εὐκτήμονι καὶ Φιλίππῳ ἐτηςίαι πνέουςι, καὶ ὀπώρας ἀρχή. Καίςαρι πρόδρομοι πνέουςιν.

κη. ὥρᾳ ιδ κύων ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἑῷος δύνει, καὶ προκύων ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις δι᾽ ἡμέρας ζέφυρος καὶ καῦμα. Εὐκτήμονι καὶ Φιλίππῳ δυςαερία, πρόδρομοι πνέουςιν.

κθ. ὥρᾳ ιδ ὁ ἐν τῷ ἐμπροςθίῳ δεξιῷ βατραχίῳ τοῦ κενταύρου κρύπτεται. Αἰγυπτίοις ἐτηςίαι ἄρχον- E

v. 1 ὥρᾳ ιε — ἀνατέλλει (v. 2)] om. *BS* || v. 2 ὥρᾳ ιε ς″] add. *BS* || v. 3 νότος] *humidus dies* (i. e. νοτία) *B* || v. 4 καῦμα] *aestus ingens* *B* || v. 5 ὥρᾳ ιδ ς″] ὥρᾳ ιδ *P* || ὥρᾳ ιε ς″] om. *P* || v. 6 ποταμοῦ] ἵππου *P* || v. 8 ἢ et καὶ om. *B* || v. 9 ὥρᾳ ιδ ς″] ὥρᾳ ιδ *P* || v. 12 ὥρᾳ ιγ ς″] ὥρᾳ ιε ς″ *S* || v. 13 ὥρᾳ ιε ς″ — δύνει] om. *P* || ὥρᾳ ιε ς″] καὶ H. || v. 14 καὶ prius om. cod. || Εὐκτήμονι] om. *S* || καὶ Φιλίππῳ] add. *BS* || πνέουςι] πνεῖ H. || v. 15 καὶ ὀπώρας — πνέουςιν] add. *BS* || v. 16 ὥρᾳ ιε ς″] καὶ *P* || v. 17 ἑῷος δύνει] om. *P* || καὶ] ὥρᾳ ιε ς″ καὶ *S*, *hor. 15. 30 B* || v. 18 καὶ καῦμα] om. *BS* || v. 19 Εὐκτήμονι om. *BS* || καὶ addidi || Φιλίππῳ add. *BS* || πρόδρομι πνέουςιν] add. *BS* ||

ται. Μητροδώρῳ καὶ Καλλίππῳ ἀνεμώδης κατάστασις. Εὐκτήμονι χειμὼν κατὰ θάλασσαν.

λ̅. Εὐδόξῳ ἐτησίαι πνέουσιν. Μητροδώρῳ καὶ Καλλίππῳ ἀνεμώδης κατάστασις.

ΜΕΣΟΡΙ

α̅. Αἰγυπτίοις Ζέφυρος ἢ νότος. Εὐδόξῳ καὶ Καίσαρι νότος.

β̅. ὥρᾳ ιδ̅ ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιε̅ ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος ἑῷος δύνει. Μητροδώρῳ, Κόνωνι, Δημοκρίτῳ, Ἱππάρχῳ νότος καὶ καῦμα.

91 A γ̅. Εὐκτήμονι καὶ Δοσιθέῳ νοτία καὶ πνίγη.

δ̅. ὥρᾳ ιδ̅ ς″ ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιδ̅ ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἑσπέριος ἀνατέλλει, κύων ἐπιτέλλει.

ε̅. Αἰγυπτίοις καῦμα. Εὐδόξῳ νοτία καὶ ὀπώρας ἀρχή. Δοσιθέῳ ἐτησίαι ἄρχονται.

ς̅. ὥρᾳ ιδ̅ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑῷος δύνει, καὶ ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος ἑῷος δύνει. Αἰγυ-

v. 1 Μητροδώρῳ — κατάστασις] add. *BS* ‖ v. 3 Μητροδώρῳ — κατάστασις (v. 4)] add. *BS* ‖ v. 5 μὴν Αὔγουστος, Μεσορί *P* ‖ v. 6 Εὐδόξῳ — νότος (v. 7)] add. *BS* ‖ καὶ om. cod. ‖ v. 8 ὥρᾳ ιδ̅] add. *B* ‖ post δύνει *BS* add. Μητροδώρῳ καὶ Καλλίππῳ ‖ v. 10 Μητροδώρῳ] om. *B* ‖ καὶ ante Δημοκρίτῳ add. *S* ‖ Δημοκρίτῳ] add. *BS* ‖ v. 11 καὶ καῦμα] add. *BS* ‖ v. 12 καὶ Δοσιθέῳ] Εὐδόξῳ *P* ‖ νοτία καὶ πνίγη] νότος πνεῖ *P* ‖ v. 13 ὥρᾳ ιδ̅ ς″] ὥρᾳ ιδ̅ *P*, ὥρᾳ ιγ̅ H. ‖ v. 14 ὥρᾳ ιδ̅ — ἐπιτέλλει (v. 15)] *BS* hic omittunt, sed in initio diei sequentis ponunt. ‖ ὥρᾳ ιδ̅] add. *B* ‖ v. 15 κύων ἐπιτέλλει] om. *B* ‖ v. 16 νοτία καὶ] add. *BS* ‖ v. 17 Δοσιθέῳ — ἄρχονται] add. *BS* ‖ ἐτησίαι ἄρχονται] sic scripsi, ἔρχονται *S*, *etesiae incipiunt* *B* ‖ v. 18 ὥρᾳ ιδ̅ *P* ‖ v. 19 καὶ ὁ λαμπρὸς — δύνει] om. *B* ‖

πτίοις ἀργέστης ἢ ζέφυρος καὶ καῦμα. Εὐδόξῳ ἐτησίαι πνέουσιν.

$\overline{\text{ζ}}$. Καίσαρι νότος πνεῖ.

$\overline{\text{η}}$. Ἱππάρχῳ καῦμα.

$\overline{\text{θ}}$. ὥρᾳ $\overline{\text{ιδ}}$ S″ ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος ἑῷος B
δύνει, κύων ἐπιτέλλει.

$\overline{\text{ι}}$. ὥρᾳ $\overline{\text{ιε}}$ S″ αἲξ ἑσπέριος ἀνατέλλει, καὶ ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑῷος δύνει. Καίσαρι ἐπισημαίνει. Εὐδόξῳ καὶ Δοσιθέῳ νότος.

$\overline{\text{ια}}$. ὥρᾳ $\overline{\text{ιδ}}$ ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὁ ἔσχατος ποταμοῦ ἐπιτέλλει. Εὐδόξῳ καῦμα μέγα.

ιβ. ὥρᾳ $\overline{\text{ιγ}}$ S″ ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος ἑῷος
δύνει. Αἰγυπτίοις καῦμα. Δοσιθέῳ πνίγη καὶ μετὰ C
ταῦτα ἐτησίαι.

$\overline{\text{ιγ}}$. ὥρᾳ $\overline{\text{ιγ}}$ S″ ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ $\overline{\text{ιδ}}$ S″ ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑῷος δύνει.

$\overline{\text{ιδ}}$. * κύων ἐπιτέλλει.

$\overline{\text{ιε}}$. Αἰγυπτίοις ἀργέστης, καῦμα μέγα καὶ πνιγετός.

$\overline{\text{ις}}$. Αἰγυπτίοις ἀργέστης ἢ νότος, ἀὴρ ὁμιχλώδης.

v. 1 Εὐδόξῳ—πνέουσιν] add. *BS* || v. 5 νοτίου ἰχθύος] *aquilae B* || ἑῷος δύνει] om. *P* || v. 7 αἲξ ἑσπέριος ἀνατέλλει] *P* post verba ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑῷος δύνει ponit || καὶ ὁ λαμπρὸς — δύνει (v. 8)] *S* post νοτία (v. 9) transponit (ut videtur) || v. 8 ἑῷος] om. *P* || ἐπισημαίνει] *significatio B* || v. 9 καὶ Δοσιθέῳ] add. *BS* || νότος] νοτία *BS* || v. 13 ὥρᾳ $\overline{\text{ιγ}}$ S″] corr. I. pro ὥρᾳ $\overline{\text{ιγ}}$ || v. 17 ὥρᾳ $\overline{\text{ιδ}}$ S″ — δύνει (v. 18)] ad diem sequentem referunt *BS* || ὥρᾳ $\overline{\text{ιδ}}$ H. || v. 19 κύων ἐπιτέλλει] in initio diei sequentis ponunt *BS* || ἐπιτέλλει] sic corr. I. pro ἀνατέλλει || v. 22 ἀερομιχλώδης *P*, ἀερμιχλώδης H.

D ιζ. Αἰγυπτίοις καῦμα μέγα καὶ πνιγετός.

ιη. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις βρονταί. Εὐδόξῳ ἄνεμος μέγιστος. Ἱππάρχῳ ἀνέμων ταραχή.

ιθ. φθινοπώρου ἀρχή· *καὶ ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος ἑσπέριος ἀνατέλλει, καὶ ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις καῦμα.

κ. ὥρᾳ ιε ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος ἐπιτέλλει. Καίσαρι ἐπισημαίνει.

E κα. Καίσαρι ἐπισημαίνει, πνιγετός.

κβ. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος κρύπτεται, καὶ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου ἐπιτέλλει.

κγ. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ ἐπὶ τῷ δεξιῷ ἐμπροσθίῳ βατραχίῳ τοῦ κενταύρου κρύπτεται, καὶ ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος κρύπτεται. Καίσαρι περίστασις.

κδ. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου ἐπιτέλλει. Εὐδόξῳ ἐπισημαίνει.

92 A κε. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος κρύπτεται.

κς. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις νότος ἢ ζέφυρος. Δημοκρίτῳ ἐπισημαίνει ὕδασι καὶ ἀνέμοις.

κζ. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις καῦμα καὶ ὁμίχλη.

v. 2 ιγ ς″] sic corr. I. pro ὥρᾳ ιγ || v. 5 lacunam indicavi || v. 7 ἐπιτέλλει add. *B* || v. 8 ὥρᾳ ιε] om. *P* || ἐπιτέλλει] ἀνατέλλει *P* || v. 9 ἐπισημαίνει] *pluit B* || v. 10 Καίσαρι—πνιγετός] *Caesari calor cum imbre suffocans B* || v. 11 ὥρᾳ ιγ H. || v. 12 καὶ add. *B* || ὕδρου] ὑδροχόου *P* || v. 13 ὥρᾳ ιγ ς″] ὥρᾳ ις *S* || v. 14 κρύπτεται om. H. || v. 16 ὑδροχόου *P* || v. 17 ἐπισημαίνει] *pluit B* || v. 23 ὑδροχόου *P* ||

κη. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ περcέωc ἑcπέριοc ἀνατέλλει. B

κθ. *ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις καὶ Καίσαρι ἐπισημαίνει, δυσαερία. Εὐδόξῳ βροντᾶν εἴωθεν.

λ. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις ζέφυρος, ἀργέστης.

ΕΠΑΓΟΜΕΝΩΝ

α. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑῷος δύνει, ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου ἐπιτέλλει. Εὐδόξῳ καὶ Μητροδώρῳ ἐπισημαίνει. C

β. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ καλούμενος κάνωβος ἐπιτέλλει, ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις καῦμα. Εὐδόξῳ καὶ Καίσαρι ἐπισημαίνει. Ἱππάρχῳ νότος καὶ ἐτησίαι παύονται.

γ. ὥρᾳ ιγ ς″ στάχυς κρύπτεται. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος ἐπιτέλλει. Ἱππάρχῳ ἀνέμων συστροφή. D

δ. ὥρᾳ ιδ ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος ἐπιτέλλει. Καλλίππῳ ἐπισημαίνει.

ε. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις ζέφυρος, ἀργέστης.

v. 1 ὥρᾳ ιδ ς″ — ἀνατέλλει (v. 2)] diei 28. tribuunt *BS*, diei 29. *P*, qui diei 28. nihil adsignat || v. 2 ἀνατέλλει] ἐπιτέλλει *S* || v. 3 ὕδρου] ὑδροχόου *P* || ἐπιτέλλει] ἀνατέλλει *P* || v. 4 καὶ om. cod. || βροντᾶν] sic corr. Fabricius p. 448, βροντῶν *S*, βρονταὶ *P*, *tonitrua esse B* || v. 5 εἴωθεν] ἔωθεν con. Petav. || v. 10 λαμπρὸς] sic *B* (*fulgida*), ceteri ἐπὶ || v. 15 καὶ om. cod. || v. 18 οὐρᾶς] sic *B*, ceteri κεφαλῆς || v. 20 ὥρᾳ ιδ add. *B* ||

ἡ μὲν οὖν ἀναγραφὴ τοῦ προχείρου χάριν τοιαύτης ἔτυχε τῆς κατὰ τὴν ἔκθεσιν τάξεως. οὐκ ἄτοπον δὲ ἴσως καὶ συγκεφαλαιώσασθαι τὸν τῶν κατατεταγμένων ἀπλανῶν ἀστέρων ἀριθμόν, μετὰ τούτων συνηγμένων φάσεων πρὸς ἔλεγχον τῶν ἐν ταῖς γραφικαῖς ἁμαρτίαις παραλειφθησομένων, καὶ ἔτι τῶν τὰς περιστάσεις ἐπισημαινομένων ἀνδρῶν, ἐν αἷς τε χώραις ἕκαστοι τυγχάνουσι τετηρηκότες, ἵνα ταῖς περὶ τὸν αὐτὸν παράλληλον τὰς ὁμοίας τῶν ἀφωρισμένων οἰκειότερόν πως ἐφαρμόζωμεν.

93 A εἰσὶ δὲ τῶν ἀστέρων πρώτου μεγέθους δέκα πέντε· ὁ καλούμενος αἴξ, ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας, ἀρκτοῦρος, ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος, ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος, ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων, προκύων, ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος, στάχυς, ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος, κύων, ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος, ὁ ἔσχατος ποταμοῦ, ὁ καλούμενος κάνωβος, ὁ ἐν τῷ ἐμπροσθίῳ βατραχίῳ
B τοῦ κενταύρου· δευτέρου μεγέθους ἄλλοι ῑε̄· ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως, ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου, ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος, ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου, ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου διδύμου, ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἑπομένου διδύμου, ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας, ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ, ὁ

v. 1 ante ἡ μὲν οὖν κτλ. *BS* add. τοῦ αὐτοῦ Πτολεμαίου || ἀναγραφὴ] ἀναστροφὴ *P* || v. 3 τὸν add. Hercher || v. 4 ἀριθμὸν coniectura add. Petav. || v. 6 ἔτι] sic corr. Petav., et probat *B (etiam)*, ἔστι *P*, εἰσι *S* || v. 8 ἕκαστα *P* || v. 9 ἀφωρισμένων] ἀφορισμῶν *P* || v. 13 ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος] addidi || v. 15 ὁ ante στάχυς del. Hercher || v. 21 ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος] add. *BS* || v. 23 ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἑπομένου διδύμου] addidi ||

ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος, ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου, ὁ λαμπρὸς τῆς βορείου χηλῆς, ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος, ὁ λαμπρὸς τῆς νοτίου χηλῆς, ὁ καλούμενος ἀντάρης, ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου.

τούτων δὲ ἑκάστου καθ' ἕνα τῶν παραλλήλων, ἐν οἷς ἀνατέλλουσι καὶ δύνουσιν, τέσσαρας φάσεις τοῦ ἔτους ποιουμένου, τὸν μὲν καλούμενον κάνωβον καὶ τὸν ἐν τῷ ἐμπροσθίῳ βατραχίῳ τοῦ κενταύρου συμβέβηκεν ἐν μόνοις τρισὶ τοῖς πρώτοις ἀπὸ μὲν τῶν ἐκκειμένων ε′ παραλλήλων ποιεῖσθαι δύσεις τε καὶ ἀνατολάς, τὸν δὲ ἔσχατον τοῦ ποταμοῦ λαμπρὸν ἐν τέτρασι μόνοις τοῖς πρώτοις, τοὺς δὲ λοιποὺς κζ̅ τὰς ἐν τοῖς ε′ παραλλήλοις, ὡς συνάγεσθαι πλῆθος φάσεων φπ̅. καὶ τούτων ἀνέγραψα τὰς ἐπισημασίας, D καὶ κατέταξα κατά τε Αἰγυπτίους καὶ Δοσίθεον, Φίλιππον, Κάλλιππον, Εὐκτήμονα, Μέτωνα, Κόνωνα, Μητρόδωρον, Εὔδοξον, Καίσαρα, Δημόκριτον, Ἵππαρχον. τούτων δὲ Αἰγύπτιοι ἐτήρησαν παρ' ἡμῖν, Δοσίθεος δὲ ἐν Κῷ, Φίλιππος ἐν Πελοποννήσῳ καὶ Λοκρίδι καὶ Φωκίδι, Κάλλιππος ἐν Ἑλλησπόντῳ, Μέτων καὶ Εὐκτήμων Ἀθήνησι καὶ ταῖς E Κυκλάσι καὶ Μακεδονίᾳ καὶ Θρᾴκῃ, Κόνων δὲ καὶ Μητρόδωρος ἐν Ἰταλίᾳ καὶ Σικελίᾳ, Εὔδοξος ἐν Ἀσίᾳ, Καῖσαρ ἐν Σικελίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ, Ἵππαρχος ἐν Βιθυνίᾳ,

v. 4 ὁ καλούμενος addidi || v. 5 ἑκάστου] ἕκαστος *P* || v. 9 ἀπὸ μὲν] sic *S*, *ex B*, ἀπὸ $\overset{Δ}{M}$ *P*, ἀπ' ἰσημ. H. || v. 12 τοὺς δὲ λοιποὺς] om. *P*, τὰς δὲ φάσεις *R* || v. 14 ἀνέγραψε *P* || v. 15 κατέταξα] sic etiam *R*, κατέταξε *P* || v. 19 Κῷ] scripsi ex *B*, qui *Co* vertit; ceteri Κολωνείᾳ cf. Boeckh l. s. p. 34 || v. 20 καὶ Φωκίδι] om. *P* || v. 21 καὶ Εὐκτήμων] om. *P* || v. 23 καὶ Σικελίᾳ] om. *P* || v. 24 Καῖσαρ ἐν] scripsi

Δημόκριτος ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θρᾴκῃ. διὸ δεῖ μάλιστα ἐφαρμόζειν τὰς μὲν τῶν Αἰγυπτίων ἐπισημασίας ταῖς περὶ τοῦτον τὸν παράλληλον χώραις, τουτ' ἔστι καθ' ὃν ἡ μεγίστη τῶν ἡμερῶν ὡρῶν ἐστιν ιδ ἰσημερινῶν· τὰς δὲ Δοσιθέου καὶ Φιλίππου, καθ'
92A ὅν ἐστιν ἡ μεγίστη τῶν ἡμερῶν ὡρῶν ιδ S''· τὰς δὲ Δημοκρίτου καὶ Καίσαρος καὶ Ἱππάρχου, καθ' ὃν ἡ μεγίστη τῶν ἡμερῶν ὡρῶν ἐστιν ἰσημερινῶν ιε· τὰς δὲ Καλλίππου καὶ Εὐδόξου καὶ Μέτωνος καὶ Εὐκτήμονος καὶ Μητροδώρου καὶ Κόνωνος κοινῶς, καθ' οὓς ἀπὸ ιδ S'' ὡρῶν ἰσημερινῶν ἕως ιε διατείνει τὸ μέγεθος τῶν μεγίστων ἡμερῶν.

pro καί, quod et Caesarem hic commemorari necessarium est neque Eudoxum in Sicilia Italiaque observasse credendum est. ||

v. 1 Δημόκριτος] Μητρόδωρος *P* || δεῖ μάλιστα ἐφαρμόζειν] *sic* coni. Petav. pro δὴ μάλιστα ἐφαρμόζει, *aliquis aptare poterit B* || v. 7 καὶ post ὃν del. Hercher || v. 12 post ἡμερῶν *S* add. quae non huius loci sunt: εἰσὶ δὲ μέγιστοι κύκλοι ζ'· ἰσημερινός, ζωδιακός, ὁ διὰ μέσον τῶν ζωδίων, ὁ διὰ τῶν πόλων, ὁ καθ' ἑκάστην οἴκησιν, ὁ μεσημβρινός, ὁ τοῦ γάλακτος.

I

AETI AMIDENI
HEMEROLOGIVM

[TETRABIBLI LIB. III CAP. CLXIIII]

II

QVINTILIORVM
CALENDARIVM ASTRONOMICVM

[IN GEOPON. GRAEC. LIBR. I CAP. VIIII]

III

NOTATIONES QVAEDAM QVAE AD CALENDARIA

SPECTANT EXCERPTAE

EX LYDIANO LIBRO DE MENSIBVS

IIII

NOTATIONES QVAEDAM QVAE AD CALENDARIA

SPECTANT EXCERPTAE

EX EVDOXI PAPYRO PARISINO

I

ΑЄΤΙΟΥ ΑΜΙΔΗΝΟΥ

ΠЄΡΙ ЄΠΙCΗΜΑCΙΩΝ ΑCΤЄΡΩΝ

(TETRABIBL. III C. 164)

Ἐπειδὴ καὶ οἱ κατ' οὐρανὸν ἀςτέρες ἀνατέλλοντες κατὰ τοὺς τεταγμένους αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ θεοῦ καιροὺς καὶ δύνοντες ὁμοίως τὸν ἀέρα ἀλλοιοῦςιν, ὡς ςυμβαίνειν ἐκ τούτου καὶ ἀνέμους ἄλλοτε ἄλλως πνεῖν· ἀναγκαῖον ἐνόμιςα ἐνταῦθα δηλῶςαι καιρούς, ἐν οἷς αὐτῶν ςαφῶς ἀλλοιούντων τὸν ἀέρα ἀνατολαὶ καὶ δύςεις γίνονται. καὶ γὰρ τῶν ὑγιαινόντων τὰ ςώματα καὶ πολλῷ μᾶλλον τῶν νοςούντων ἀλλοιοῦται πρὸς τὴν τοῦ ἀέρος κατάςταςιν.

Μηνὶ Δύςτρῳ, ὅ ἐςτι Μαρτίῳ, ι̅θ̅ ὁ λεγόμενος ἵππος ἀνατέλλει.

μηνὶ τῷ αὐτῷ κ̅γ̅ ἰςημερία ἐαρινή· καί ἐςτι μεγίςτη ταραχὴ τοῦ ἀέρος.

μηνὶ Ξανθικῷ, τουτέςτιν Ἀπριλίῳ, α̅ πληιάδες ἀκρόνυχοι φαίνονται.[1]

μηνὶ τῷ αὐτῷ ι̅θ̅ πληιάδες ἑςπέριοι κρύπτονται.

μηνὶ τῷ αὐτῷ κ̅α̅ πληιάδες ἅμα ἡλίου ἀνατολῇ ἐπιτέλλουςι· καί ἐςτι μεγίςτη ἡ περὶ τὸν ἀέρα ταραχή.

μηνὶ τῷ αὐτῷ κ̅ζ̅ Ὠρίων ἑςπέριος κρύπτεται.

μηνὶ Ἀρτεμιςίῳ, ὅ ἐςτι Μαΐῳ, α̅ ὑάδες ἅμα ἡλίου ἀνατολῇ ἐπιτέλλουςι.

1) κρύπτονται coni. Pontedera p. 183, sed cf. Petav. auctar. p. 268.

μηνὶ τῷ αὐτῷ δ̄ λύρα ἑσπέριος ἐπιτέλλει, καὶ ἀλλοιοῦται ἀὴρ ἱκανῶς.

μηνὶ τῷ αὐτῷ ϛ̄ αἲξ ἑῴα ἐπιτέλλει καὶ σφόδρα ἀλλοιοῦται ὁ ἀὴρ πρὸ μιᾶς ἢ δύο.

μηνὶ Μαΐῳ ζ̄ πληιάδες ἑῷαι φαίνονται, καὶ ἄρχεται ὁ ἀὴρ καθίστασθαι.

μηνὶ Μαΐῳ ιθ̄ ὑάδες ἑῷαι φαίνονται καὶ ἀλλοιοῦται πάνυ ὁ ἀὴρ πρὸ μιᾶς ἢ δύο ἡμερῶν.

μηνὶ τῷ αὐτῷ κδ̄ αἲξ ἑσπέριος κρύπτεται καὶ κινεῖται ὁ ἀὴρ πρὸ δύο ἡμερῶν.

μηνὶ Ἰουνίῳ β̄ ἀετὸς ἑσπέριος ἐπιτέλλει.

μηνὶ τῷ αὐτῷ ϛ̄ ἀρκτοῦρος ἑῷος δύνει.

μηνὶ τῷ αὐτῷ θ̄ δελφὶς ἑσπέριος ἐπιτέλλει.

μηνὶ τῷ αὐτῷ κε̄ Ὠρίων ἑῷος ἄρχεται ἐπιτέλλειν· εἰσὶ δὲ τροπαὶ θεριναί· καὶ ἀλλοιοῦται σφόδρα ὁ ἀὴρ πρὸ τριῶν ἡμερῶν.

μηνὶ Ἰουλίῳ γ̄ Ὠρίων ὅλος ἐπιτέλλει.

μηνὶ τῷ αὐτῷ ιδ̄ προκύων ἑῷος ἐπιτέλλει.

μηνὶ τῷ αὐτῷ ιθ̄ κύων ἑῷος ἐπιτέλλει καὶ γίνεται μεγίστη τοῦ ἀέρος ταραχή, ἐνίοτε καὶ πρὸ δύο ἡμερῶν.

μηνὶ τῷ αὐτῷ κε̄ ἀετὸς ἑῷος δύνει· κινεῖται δὲ ὁ ἀὴρ πρὸ τριῶν ἡμερῶν.

μηνὶ Αὐγούστῳ ιε̄ λύρα ἑῷος δύνει.

μηνὶ τῷ αὐτῷ ιθ̄ δελφὶς ἑῷος δύνει· καί ἐστι τροπὴ τοῦ θέρους ἐπὶ τὸ ψυχρόν.[2])

μηνὶ τῷ αὐτῷ κη̄ προτρυγητὴρ ἑῷος ἐπιτέλλει καὶ οἰστὸς[3]) δύνει. ἔστι τότε τέλος μετὰ τὴν ἐπιτολὴν τοῦ κυνὸς ἡμερῶν μ΄.

2) ψύχειν al. cod. 3) corr. Pontedera p. 186 pro ὁ ἱστὸς

μηνὶ Cεπτεμβρίῳ ζ αἲξ ἑςπέριος ἐπιτέλλει.

μηνὶ τῷ αὐτῷ ιδ[4]) ἀρκτοῦρος ἐπιτέλλει καὶ ἀλλοιοῖ[5]) τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ τὸν ἀέρα.[6])

μηνὶ τῷ αὐτῷ ιθ στάχυς ἑῷος ἐπιτέλλει· ἀλλοιοῦται δὲ ὁ ἀὴρ πρὸ δύο ἡμερῶν.

μηνὶ τῷ αὐτῷ κε ἰςημερία φθινοπωρινή· καὶ γίνεται μεγίςτη ταραχὴ τοῦ ἀέρος πρὸ τριῶν ἡμερῶν· διὸ παραφυλάττεςθαι χρὴ μηδὲ φλεβοτεμεῖν μηδὲ καθαίρειν μηδ' ἄλλως τὸ cῶμα κινεῖν cφοδρᾷ κινήςει ἀπὸ ιε τοῦ Cεπτεμβρίου μέχρι κδ.

μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ϛ cτέφανος ἑῷος ἐπιτέλλει καί ἐςτι cφοδρὰ μεταβολὴ τοῦ ἀέρος.

μηνὶ τῷ αὐτῷ ζ ἔριφοι ἑςπέριοι ἐπιτέλλουςι.

μηνὶ τῷ αὐτῷ ιζ ὑάδες ἑςπέριοι ἐπιτέλλουςι καὶ ἱκανὴ ταραχὴ τοῦ ἀέρος γίνεται.

μηνὶ τῷ αὐτῷ κγ ἅμα ἡλίου ἀνατολῇ πληιάδες δύνουςι· καί ἐςτι μεγίςτη ταραχὴ τοῦ ἀέρος πρὸ μιᾶς ἡμέρας.

μηνὶ Νοεμβρίῳ ϛ πληιάδες ἑῷαι δύνουςι καὶ ἄρχεται καθίςταςθαι ὁ ἀήρ.

μηνὶ τῷ αὐτῷ ιγ[7]) λύρα ἑῷος ἐπιτέλλει.

μηνὶ τῷ αὐτῷ κα ὑάδες ἑῷαι δύνουςι καὶ ταραχὴ περὶ τὸν ἀέρα γίνεται τῇ ἑξῆς.

μηνὶ τῷ αὐτῷ κζ Ὠρίων ἐπιτέλλει καὶ cτέφανος δύνει.

μηνὶ Δεκεμβρίῳ α κύων ἑῷος δύνει. τετήρηται δὲ τοῖς πολλοῖς, ὡς εἴγε χειμάςει ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐπιμένει ὡς ἐπίπαν ἡ ταραχὴ τοῦ ἀέρος μέχρι ἡμερῶν λζ, εἰ δὲ εὐδιάςει, τὸ αὐτὸ cημαίνει.[8])

4) ιζ al. cod. 5) καὶ ἀλλοιοῖ] ἄλλοι δὲ al. cod. 6) τὸν ἀέρα addidi. 7) ια al. cod. 8) cυμβαίνει al. cod.

μηνὶ τῷ αὐτῷ ῑ ἔριφοι ἑῷοι δύνουϲι.

μηνὶ τῷ αὐτῷ ια̅[9]) αἶξ ἑῴα δύνει· ταραχὴ δὲ γίνεται μετὰ μίαν ἡμέραν.

μηνὶ τῷ αὐτῷ κγ̅[10]) τροπαὶ χειμεριναί.

μηνὶ Ἰανουαρίῳ δ̅ δελφὶϲ ἐπιτέλλει.

μηνὶ τῷ αὐτῷ ε̅[11]) ὁ ἀετὸϲ ἑϲπέριοϲ δύνει· ταραχὴ δὲ ϲφοδρὰ γίνεται μετὰ δύο ἡμέραϲ.

μηνὶ τῷ αὐτῷ κε̅ ὁ λαμπρὸϲ ἀϲτὴρ ἐν τῷ λέοντι δύνει, κινεῖ τε πρὸ τριῶν ἡμερῶν τὸν ἀέρα.

μηνὶ τῷ αὐτῷ κη̅ δελφὶϲ ἑϲπέριοϲ δύνει.

μηνὶ τῷ αὐτῷ κθ λύρα ἑϲπέριοϲ δύνει.

μηνὶ Φεβρουαρίῳ ϛ̅[12]) Ζέφυροϲ πνεῖ.

μηνὶ τῷ αὐτῷ κβ οἰϲτὸϲ[13]) δύνει ἑϲπέριοϲ καί ἐϲτι ταραχὴ τοῦ ἀέροϲ.

μηνὶ τῷ αὐτῷ κε̅ ἀρκτοῦροϲ ἐπιτέλλει.

μηνὶ τῷ αὐτῷ κϛ̅ χελιδόνεϲ πέτονται καὶ φαίνονται.

9) κα̅ al. cod. 10) κδ̅ al. cod. 11) ιε̅ al. cod. 12) ιζ̅ al. cod. 13) corr. Pontedera p. 188 pro ὁ ἱϲτόϲ.

II

ΕΠΙΤΟΛΗ ΚΑΙ ΔΥϹΙϹ ΦΑΝΕΡΩΝ ΑϹΤΕΡΩΝ

ΤΩΝ ΚΥΝΤΙΛΙΩΝ

(GEOPON. GRAEC. I C. 9)

Ἐπειδὴ ἀναγκαῖόν ἐϲτιν εἰδέναι τοὺϲ γεωργοὺϲ φανερῶν ἀϲτέρων τὰϲ ἐπιτολὰϲ καὶ τὰϲ δύϲειϲ, οὕτω τὰ περὶ τούτων ϲυνέγραψα, ὥϲτε καὶ τοὺϲ παντελῶϲ ἀγραμμάτουϲ ἀκούονταϲ ῥαδίωϲ νοεῖν τοὺϲ καιροὺϲ τῆϲ τούτων ἐπιτολῆϲ τε καὶ δύϲεωϲ. 2 τῇ νουμηνίᾳ τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸϲ δελφὶϲ ἐπιτέλλει. 3 τῇ κς̄ τοῦ Φευρουαρίου ἀρκτοῦροϲ ἑϲπέριοϲ ἐπιτέλλει. 4 τῇ νουμηνίᾳ τοῦ Ἀπριλίου πλειάδεϲ ἀκρόνυχοι κρύπτονται.[1]) τῇ κγ̄ τοῦ Ἀπριλίου πλειάδεϲ] ἅμα ἡλίου ἀνατολῇ ἐπιτέλλουϲι. τῇ κθ̄ τοῦ Ἀπριλίου ὠρίων ἑϲπέριοϲ κρύπτεται. τῇ λ̄ τοῦ Ἀπριλίου ὑάδεϲ ἅμα ἡλίου ἀνατολῇ ἀνατέλλουϲι. 5 τῇ ζ̄ τοῦ Μαίου πλειάδεϲ ἑωθιναὶ φαίνονται. 6 τῇ ἑβδόμῃ τοῦ Ἰουνίου ἀρκτοῦροϲ ἑῷοϲ δύνει.[2]) τῇ κγ̄ τοῦ Ἰουνίου ὠρίων ἄρχεται ἐπιτέλλειν. 7 τῇ δεκάτῃ τοῦ Ἰουλίου ὠρίων ὅλοϲ[3]) ἐπιτέλλει. τῇ ιγ̄ τοῦ Ἰουλίου προκύων ἑῷοϲ

1) edit. Basil. pro verbis τῇ νουμηνίᾳ τοῦ Ἀπριλ. — κρύπτονται scribit: τῇ ις̄ Ἀπριλλίου πλειάδεϲ ἑϲπέριοι κρύπτονται. eandem scripturae discrepantiam in codice quem ipse excussit Laurentiano optimo esse mihi significavit Hercher. ceterum in eodem semper Ἀπριλίου pro volgata Ἀπριλλίου exhibetur. 2) ἐπιτέλλει cod. Guelferbytan. 3) ὅλοϲ corr. Pontedera p. 251 pro ἑῷοϲ.

ἐπιτέλλει. τῇ κδ κύων ἑῷος ἐπιτέλλει. τῇ κς τοῦ Ἰουλίου ἐτησίαι ἄρχονται πνέειν. τῇ λ τοῦ Ἰουλίου ὁ λαμπρὸς ἀστὴρ ὁ ἐν τῷ στήθει τοῦ λέοντος ἐπιτέλλει. 8 τῇ κε τοῦ Αὐγούστου οἰστὸς δύνει. 9 τῇ ιε τοῦ Σεπτεμβρίου ἀρκτοῦρος ἐπιτέλλει. 10 τῇ τετάρτῃ τοῦ Ὀκτωβρίου στέφανος ἑῷος ἐπιτέλλει. τῇ κδ τοῦ Ὀκτωβρίου[4]) πλειάδες ἅμα ἡλίου ἀνατολῇ δύνουσι. 11 τῇ ια[5]) τοῦ Νοεμβρίου πλειάδες ἑῷαι δύνουσι, καὶ ὠρίων ἄρχεται δύνειν τῇ κβ τοῦ Νοεμβρίου κύων ἑῷος δύνει.

6) τοῦ Ὀκτωβρίου] sic cod. Laurent.; volgo τούτου. 7) ια cod. F, Longolii et Bodleian.; πρώτῃ ceteri cum Laurentiano.

III

EXCERPTA EX LYDIANO LIBRO DE MENSIBVS

IANVARIVS

1 Lyd. de mensib. IIII c. 8 p. 62 ed. Schow. ἰςτέον δὲ κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν Καλενδῶν (Ἰανουαρίων) τὸν ἥλιον ἐφ' ὕψους γίνεςθαι, τὸν δὲ ςτέφανον δύεςθαι ὄρθρου.

2 id. c. 13 p. 64. τῇ πρὸ δέκα ὀκτὼ Καλενδῶν Φεβρουαρίων ἀνεμομαχίαν ὁ Βάρρων λέγει γίνεςθαι, Δημόκριτος δὲ τὸν λίβα μετὰ ὄμβρου φηςὶ γίνεςθαι.

3 id. c. 13 p. 65. ἰςτέον δὲ κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν (ad. XVIII Cal. Febr.) τοὺς ἐρίφους δύεςθαι καὶ τροπὴν γίνεςθαι κατὰ Φίλιππον.

4 id. c. 14 p. 65. πρὸ δεκαπέντε Καλενδῶν Φεβρουαρίων ὁ Δημόκριτος λέγει δύεςθαι τὸν δελφῖνα καὶ τροπὴν ὡς ἐπὶ πολὺ γίνεςθαι.

5 id. l. s. πρὸ δεκατριῶν Καλενδῶν Φεβρουαρίων ὁ μὲν Εὐκτήμων τὸν καρκίνον δύεςθαι, ὁ δὲ Κάλλιππος τὸν ὑδροχόον ἀνίςχειν λέγει (ὃν Δευκαλίωνα Ἵππαρχος καλεῖ) βήςςαις καὶ χαράδραις τῶν ὀρῶν.

6 id. l. s. πρὸ δεκαδύο Καλενδῶν Φεβρουαρίων Εὔδοξος τὸν ὑδροχόον ἀνίςχειν λέγει.

7 id. l. s. πρὸ δεκαμιᾶς Καλενδῶν Φεβρουαρίων τὸν ἥλιον ἐν ὑδροχόῳ γενέςθαι ὁ Καῖςαρ λέγει, ὁ δὲ Εὔδοξος ἀνίςχειν αὐτὸν καὶ βροχὰς cημαίνειν.

8 id. l. s. τῇ πρὸ δέκα Καλενδῶν Φεβρουαρίων ὁ Δημόκριτοϲ ἄνεμον λίβα πνεῦϲαι λέγει.

MARTIVS

9 id. c. 31 p. 77. τῇ πρὸ τεϲϲάρων Νωνῶν Μαρτίων ἄνεμον βιαιότερον ὡϲ ἐπίπαν πνεῖν προλέγει ὁ Єὔδοξοϲ.

10 id. c. 35 p. 79. Νώναιϲ Μαρτίαιϲ ὁ Βάρρων ὄρθρου τὸν ϲτέφανον δύεϲθαι λέγει καὶ πνεῖν τὸν βορρᾶν.

11 id. c. 36 p. 80. ταύτην τὴν ἡμέραν (id. Mart.) ὁ Μητρόδωροϲ κακὴν παραδίδωϲιν.

12 id. c. 37 p. 80. ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ (a. d. XVII cal. April.) Єὔδοξοϲ τοὺϲ ἰχθύαϲ ἀνίϲχειν καὶ βορρᾶν πνεῖν παραδίδωϲιν.

13 id. c. 38 p. 83. ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῶν Βακχαναλίων (a. d. XVI cal. April.) Δημόκριτοϲ δύεϲθαι τοὺϲ ἰχθύαϲ λέγει, ὁ δὲ Βάρρων ἀνεμομαχίαν ἔϲεϲθαι παραδίδωϲιν.

14 id. c. 39 p. 84. πρὸ δεκαπέντε Καλενδῶν Ἀπριλίων ὁ Єὐκτήμων ποικίλουϲ ἀνέμουϲ πνέειν λέγει.

15 id. c. 43 p. 86. ὁ Φίλιπποϲ δύεϲθαι τῇ πρὸ ἐννέα Καλενδῶν Ἀπριλίων τὰϲ ὑάδαϲ μετὰ ˌνότου, ἀνίϲχειν λέγει ὁ Μητρόδωροϲ.

16 id. l. s. τῇ πρὸ ὀκτὼ Καλενδῶν ἰϲημερία ἐαρινή.

SEPTEMBER

17 id. c. 79 p. 122. τῇ νεομηνίᾳ ὁ Μητρόδωροϲ λέγει τὴν ἀνδρομέδαν ἀνίϲχειν, τῶν τε [1]) ἄλλων παυομένων ἀνέμων τὸν εὖρον ἐπικρατεῖν.

1) τε addidit Hase.

18 id. c. 80 p. 122. ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ (a. d. IIII non. Septem.) ὁ Δημόκριτος λέγει ἐναλλαγὴν ἀνέμων συμβαίνειν καὶ βροχῆς ἐπικράτειαν.

19 id. c. 82 p. 122. τῇ πρὸ ὀκτὼ Εἰδῶν Σεπτεμβρίων Εὔδοξος τὸν ἵππον δύεσθαι καὶ ζέφυρον ἢ ἀργέστην πνεῖν σημειοῦται.

20 id. c. 83 p. 123. πρὸ δέκα ὀκτὼ Καλενδῶν Ὀκτωβρίων Δοσίθεος[2]) τὸν ἀρκτοῦρον ἀνίσχειν σημειοῦται.

21 id. l. s. τῇ πρὸ δεκαδύο Καλενδῶν Ὀκτωβρίων Καῖσαρ τὰς χελιδόνας ἐκδημεῖν λέγει.

OCTOBER

22 id. c. 84 p. 123. Καλένδαις Ὀκτωβρίαις φησὶν ὁ Βάρρων τὰς πλειάδας ἀπὸ ἀνατολῶν ἀνίσχειν.

23 id. c. 85 p. 123. τῇ πρὸ ἓξ Νωνῶν Ὀκτωβρίων Εὔδοξος περὶ τὴν ἑσπέραν βροχὴν ἔσεσθαι ὑπολαμβάνει.

24 id. c. 87 p. 124. τῇ πρὸ μιᾶς Νωνῶν Ὀκτωβρίων ὁ Δημόκριτος τοὺς[3]) ἐρίφους ἀνίσχειν καὶ βορρᾶν πνεῖν διισχυρίζεται· ὁ δὲ Εὔδοξος δύεσθαι τὸ μέσον τοῦ κριοῦ λέγει.

25 id. l. s. Νώναις Ὀκτωβρίαις ὁ Βάρρων ἐν ἑσπέρᾳ τὰς πλειάδας ἀνίσχειν καὶ ζέφυρον πνεῖν, εἶτα καὶ λίβα προλέγει.

26 id. c. 89 p. 124. τῇ πρὸ μιᾶς Εἰδῶν Ὀκτωβρίων ὁ Εὐκτήμων τὸ μεσαίτατον τοῦ φθινοπώρου εἶναι νομίζει.

27 id l. s. τῇ πρὸ δεκαπέντε Καλενδῶν Νοεμβρίων ὁ Μητρόδωρος τὰς ὑάδας ἐν ἑσπέρᾳ ἀνίσχειν λέγει καὶ ἄνεμον βίαιον.

2) Δυσίθεος codex. 3) τοὺς corr. Roether pro τάς.

28 id. c. 91 p. 125. τῇ πρὸ μιᾶς Καλενδῶν Νοεμβρίων ὁ Βάρρων τὴν λύραν ἅμα ἡλίῳ ἀνίσχειν λέγει.

NOVEMBER

29 Lyd. de mens. fragm. Caseolin. p. 113 ed. Bekker. [κα]θ' ἣν ἑορτὴν (nomen festi intercidit, a. d. IIII vel III non. Novem.) ὁ Μητρόδωρος νό[τον] φυσῆσαι λέγει.

30 Lyd. de mens. fragm. Caseolin. p. 115 ed. Bekker. ἐκ ταύτης τῆς ἡμέρας (a. d. VII id. Novem.) Εὔδοξος χειμῶνα λέγει.

31 Lyd. de mens. IIII c. 93 p. 125 Schow. τῇ πρὸ ἑπτὰ Καλενδῶν Δεκεμβρίων ὁ Δημόκριτος λέγει τὸν ἥλιον ἐν[4]) τοξότῃ γίνεσθαι.

DECEMBER

32 Lyd. de mens. fragm. Caseolin. p. 117 Bekker. κα[τὰ] ταύτην τὴν ἡμέραν (calend. Dec.) δύεσθαι τοὺς ὑάδας καὶ τὸ λοιπὸν χ[ειμῶ]να ὁ Βάρρων λέγει.

33 Lyd. de mens. fragm. Caseolin. p. 118 Bekker. κατὰ δὲ τὴν ἑξῆς (a. d. IIII non. Decemb.) Εὔδοξος τὸν τοξότη[ν ἀνί]σχειν καὶ χειμῶνα προλέγει.

34 Lyd. de mens. fragm. Caseolin. p. 118 Bekker. τῇ πρὸ τριῶν Νωνῶν ..., καθ' ἣν ὁ Εὐκ[τή]μων τὸν κύνα δύεσθαι καὶ [τὸν χειμῶ]να ἐνάρ[χεσθαι] λ[έγε]ι.[5])

4) ἐν add. Boeckh *Ueber die vierjaehrigen Sonnenkreise* etc. p. 197. 5) cf. Boeckh l. s. p. 105.

IIII

EXCERPTA EX PAPYRO EVDOXI

(notices et extraits des manuscrits etc. tom. XVIII part. 2 pag. 72 sequ.)

COLVMNA XXI

Ἀνα[τολαὶ τοῦ] ἡλίου τροπικαὶ τρεῖς [καὶ δ]ύσεις τρεῖς, ἐαρινή, ἰσ[ημερι]νή, χειμερινή. ἀνατ[έλλει δὲ] ὁ ἥλιος τὸ μὲν ἔαρ ἐ[κ τοῦ ἑ]λλησποντίου, δύνει δὲ [ἐν τ]ῷ ἀργέστῃ· τὴν δὲ ἰσημερίαν ἐκ τοῦ ἀπηλιώτου, δύ[νει] δὲ ἐκ τῶν ἐν τῷ ζ[εφύρ]ῳ· τὸν χειμῶνα ἐκ τῶν εὔ[ρ]ου, δύνει δὲ ἐν τῷ λι[βί.]

Πορεῖα[ι δὲ τοῦ] ἡλίου δύο· μία μὲν ἡ διορί[ζουσα] τὸ θέρος καὶ τὸν χ[ειμῶνα], μία δὲ ἡ νύκτα καὶ ἡ[μέραν]. Ἄστρων διαστή[ματα.] ἀπὸ ὠρίωνος εἰς κύνα ἡ[μέραι] . . . ἀπὸ κυνὸς

Omnia supplementa scito Letronni esse, nisi expressis verbis alii adsignantur. || v. 493 ἡμέραι legit Brunet de Presle.

εἰς ἀρ[κτούρο]υ ἐπιτολὴν
ἡμέ[ραι . . .]

COLVMNA XXII

ἀπὸ τρ[οπῶν χειμερινῶν εἰς] ἰσημε-
ρίαν [ἐαρινὴν] ἡμέραι *.
ἀπ[ὸ λέοντος εἰς ἀρ]κτούρου
ἐπι[τολὴν ἡμέραι] ΜΓ.
ἀπὸ πλ[ειάδος εἰς ὠ]ρίωνος δύσιν
ἡμέραι ΚΒ.
ἀπὸ ὠρίωνος εἰς κυνὸς δύσιν
ἡμέραι δύο.
ἀπὸ κυνὸς εἰς ἡλίου τροπὰς
ἡμέραι ΚΔ.
ἀπὸ τροπῶν χειμερινῶν εἰς
Ζέφυρον ἡμέραι ΜΕ.
ἀπὸ Ζεφύρου εἰς ἰσημερίαν
ἡμέραι ΜΔ.
ἀπὸ ἰσημερίας ἐαρινῆς εἰς
πληιάδα ἡμέραι *.
ἀπὸ πληιάδος ἐπιτολῆς εἰς τρο-
πὰς θερινὰς ἡμέραι ΜΕ.
ἀπὸ τροπῶν θερινῶν [εἰς ἰση]-
μερίαν μετοπωρινὴν ἡμέραι ϞΑ.
Εὐδόξῳ, Δημοκρίτῳ χειμε-
ριναὶ τροπαὶ ἀθὺρ ὁτὲ μὲν Κ

v. 495 ἡμέραι supplet Brunet || v. 498 ἀπὸ κυνὸς pro ἀπὸ λέοντος dubitanter proponit Boeckh *die vierjaehrigen Sonnenkreise* p. 221 || v. 504 ἐφ' ἡλίου legit Brunet || v. 507 Ζεφυραν cod. || v. 508 εἰς om. cod. || v. 511 πληάδα cod. || v. 512 πληάδος cod. || v. 515 μεθοπορινὴν cod. || v. 516 Εὐτόξῳ cod. || Δημοτριτωι cod. ||

ὁτὲ δὲ ΙΘ.
Εὐδόξῳ, Δημοκρίτῳ ἀπὸ τ[ρο]-
πῶν θερινῶν εἰς ἰσημ[ερί]αν με-
τοπωρινὴν ἡμέραι ϞΑ,

COLVMNA XXIII

Εὐκτήμονι Ϟ,
Καλλίππῳ ϞΒ.
ἀπὸ ἰσημερίας μετοπωρινῆς
ἐπὶ χειμερινὰς τροπὰς Εὐ-
δόξῳ ἡμέραι ϞΒ,
Δημοκρίτῳ ἡμέραι ϞΑ,
Εὐκτήμονι ἡμέραι Ϟ,
Καλλίππῳ ΠΘ.
ἀπὸ τροπῶν χειμερινῶν
εἰς ἰσημερίαν ἐαρινὴν
Εὐδόξῳ καὶ Δημοκρίτῳ
ἡμέραι ϞΑ,
Εὐκτήμονι ϞΒ,
Καλλίππῳ Ϟ.

v. 519 Εεὐτόξῳ cod. || v. 520 μεθοπορινὴν cod. || v. 524 μεθοπορίνης cod. || v. 525 Εὐτόξῳ cod. || v. 532 Εὐτόξῳ cod. ||

INDEX AVCTORVM
AB IOANNE LAVRENTIO LYDO
LAVDATORVM

INDEX AVCTORVM
IN CALENDARIIS GRAECIS
LAVDATORVM

(G = anonymi calendarium Gemini isagoges libro in fine adnexum; P = Ptolemaei calendarium; L = excerpta ex Lydiano libro de mensibus; E = Eudoxi qui fertur papyrus).

CORRIGENDA

p. 9 v. 8 post ὑμῖν male expressum est ῇ.

p. 19 adn. ad v. 2 pro „p. 20 v. 10—16" lege „p. 20 v. 10 — p. 21 v. 1."

p. 20 adn. ad v. 14 pro „ἀνάπαλιν (v. 17)" lege „ἀνάπαλιν (p. 21 v. 1)."

p. 21 adn. ad v. 11 pro „p. 22 v. 12" lege „p. 22 v. 11."

p. 22 adn. ad v. 12 pro „p. 24 v. 10" lege „p. 24 v. 12."

p. 24 adn. ad v. 13 pro „p. 22 v. 12" lege „p. 32 v. 11."

p. 153 adn. ad v. 12 pro „cum F, *tempestatibus* Leon." lege „cum Leon. (*tempestatibus*)."

p. 155 adn. ad v. 20—21 pro „p. 157 v. 1—4" lege „p. 157 v. 1—3."

p. 176 adn. ad v. 11 pro „ὅλος pro ἑῷος" lege „ἑῷος pro ὅλος."
